OKTOIKU
LUTËSOR

Përktheu
Atë Justin Anthimiadhi

Botim i Manastirit të Hirshëm të Paraklitit
(Ngushëllimtarit)
Oropos-Atikë, Greqi, 2025

Titulli i origjinalit: Ὀκτώηχος ἡ Παρακλητική

Oktoiku, baza e adhurimit në Kishë,
jepet dhuratë për vëllezër të dashur në Krishtin.

© Manastiri i Hirshëm i Paraklitit, Oropos-Atikë, Greqi

Duhet të kihen gjithmonë parasysh Udhëzimet në fillimin e volumit të parë të Mujorëve, si p.sh. se "Në Leximet biblike të Dhiatës së Vjetër ***mbajmë qëllimisht, me vetëdije gabimet letrare*** *që ajo ka". Germat e pjerrëta te këndimet biblike i kemi shtuar që të na ndihmojnë për t'i kuptuar më mirë.*

Plotësimi i shërbesave të të dielave në "Tetëtingullshi Ngjallësor" (Botim i Kishës Orthodhokse Autoqefale të Shqipërisë, Tiranë, 2018):

Në Mëngjesore, pas Antifoneve dhe "O Perëndi shpëtoje popullin tënd…", **Kanunet: Odet I dhe III.**

Ndenjësoret e shenjtit të ditës. **Ode IV, V, VI**. Kontaqi (Shkurtorja), Shtëpia dhe Sinaksari. **Dhe Odet e tjera (Odet që mbeten)** etj.

Rikujtojmë se ylli i kuq në fund të tropareve nënkupton se janë kopjime nga himnologjia e mëparshme.

O Perëndi, mëshiroji dhe shpëtoji ata që bashkëpunuan me shpirt dhe u lodhën për himnimin Tënd. Amin.

Lejohet kopjimi i citimeve biblike, por të referohet burimi.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀντιγραφή τῶν βιβλικῶν παραπομπῶν μέ μόνη τήν ἀναφορά τῆς πηγῆς.

Copyrighting of biblical quotes are permitted; it is necessary only to reference the source.

Разрешается выписка библейских цитирований; необходимо сделать ссылку на источник.

Oktoiku Lutësor

Tingulli i parë

TË SHTUNËN
NË MBRËMËSOREN E VOGËL

4 Thirrtoret: Tri të parat e Mbrëmësores së Madhe, duke përsëritur të parën.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore Dogmatike*

O vëllezër, sot është një panair virgjëror; le të hidhet përpjetë Krijesa, le të kërcejë njerëzia, se na mblodhi Perëndilindësja e shenjtë, thesari i panjollshëm i virgjërisë, parajsa mendore e Adamit të dytë,[1] punishtja e bashkimit të dy natyrave, festa e shkëmbimit shpëtimtar, dhoma nusërore ku Fjala u bashkua me mishin, reja vërtet e lehtë[2] që e mbajti me trup atë që rri mbi Keruvimet.[3] Me ndërmjetimet e saj, o Krisht Perëndi, shpëtoji shpirtrat tanë.

O dritë gazmore *dhe Proqimeni me Vargjet e tij.*

4 Pasvargje: I pari i Mbrëmësores së Madhe dhe të mëposhtmet: Ton uranion tagmaton

Varg: Do ta kujtoj emrin tënd në gjithë brezat e brezave.

O Vajzë-nënë e virgjër, Mari Perëndilindëse, mbrojtja e botës, je e lavdëruar brez pas brezi, sepse e linde me trup Birin e Atit të pafillim dhe të bashkëpërjetshmin vërtet me Shpirtin; atij përgjëroju të shpëtojmë.

Varg: Dëgjo, o bijë, dhe shiko, dhe ule veshin tënd, dhe harro popullin tënd dhe shtëpinë e atit tënd, edhe do ta dëshirojë mbreti bukurinë tënde.

Ne që shtrëngohemi prej trishtimesh të papritura, të kemi si të vetmen mbrojtje ty, o Virgjëreshë e kulluar, dhe të thërrasim me ngazëllim: Shpëtona, o Hyjnuse e tërëshenjtë, sepse ti je përikja e botës dhe përkrahja e gjinisë sonë.

Varg: Fytyrën tënde do ta bëjnë litani të pasurit e popullit.

Bota u ripërtërit me shtatzëninë tënde, o Vajzë hyjshtatzënë, shpëtim i besnikëve dhe mbrojtje e pafjetur e atyre që të kërkojnë besërisht, o e pacenuar; mos pusho së ndërmjetuari vazhdimisht për të gjithë ata që të himnojnë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Profeti të quajti si renë e dritës[4] së përjetshme, meqë prej teje zbriti Fjala e Atit, Krishti, Perëndia ynë, si shi mbi shtëllungë[5] dhe, kur lindi prej teje, ndriçoi botën dhe asgjësoi mallkimin; lutemi, o e Tërëshenjtë: Mos pusho së përgjëruari vazhdimisht atë për ne që të pohojmë si Perëndilindëse të vërtetë.

Tani përlëshoje, *Trishenjti, Përlëshorja Ngjallësore dhe Përlëshimi.*

TË DIELËN NË SHËRBESËN E MESNATËS

Kanuni Triadik që ka Akrostihidhë: "Të këndoj ty, një natyrë trediellore". Poezi e Mitrofanit si dhe të gjitha Kanunet Triadike.

Ting. I

Ode I: Su i tropeuhos dheksiá

Serafimet lavdërojnë pa pushim një Kryesi trihipostate,[6] pa fillim, të përjetshme, bërëse të të gjithave, të pakonceptueshme; atë e mburr çdo gjuhë me këngë besërisht.

Që t'u deklarosh njerëzve Hyjninë tënde trediellore si unike, kur e gatove më parë njeriun,[7] e bëre sipas ikonës sate[8] pasi i dhe, si njeridashës, mendjen, fjalën dhe shpirtin.

O Atë, duke treguar që nga fillimi një pushtet unik në tri hipostaza hyjkryesuese, i the Birit tënd barasbërës dhe Shpirtit: Ejani të zbresim dhe t'i ngatërrojmë gjuhët e tyre.[9]

Hyjlindësor

Ati i palindur u quajt relativisht nga të urtët "Mendje", ndërsa Biri i bashkëpafillim "Fjalë" dhe Shpirti "i Shenjtë", i cili bëri mishërimin e Fjalës brenda Virgjëreshës.[10]

Ode III: O monos idhós

E shfaqe simbolikisht majën e Theologjisë kur iu paraqite qëmoti Abrahamit qartësisht si trihipostat dhe unik[11] në natyrën e Hyjnisë; ndaj të himnojmë besërisht ty, Perëndinë monark dhe trediellor.

Prej teje, o Atë, pasi lindi, siç i përshtatej Hyjnisë, pa rrjedhje, shndriti dritë[12] prej drite[13] Biri i njëllojshëm me të dhe doli Shpirti Hyjnor; ndaj i falemi besërisht dhe e lavdërojmë lavdinë trihipostate të Hyjnisë që është Një.

Trinia lavdërohet si Njësi mbinatyrshëm, parrëfyeshëm dhe mbimendërisht nga Esencat mendore që, me zërat trishenjtorë, thërrasin himnim[6] pa pushim; bashkë me to edhe ne me një zë e himnojmë Zotin trihipostat.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse, prej teje doli pa farë në kohë i mbikohshmi pasi u bë i ngjashëm me ne ai që s'ka pamje; dhe na mësoi Një natyrë dhe kryesi të Atit dhe të Birit dhe të Shpirtit; prandaj të madhështojmë.

Ndenjësore: Ton tafon su Sotír

Të gjithë le t'i falemi Atit dhe Birit dhe Shpirtit të drejtë, të barabartë në lavdi, Trinisë së pabërë dhe forcës së përmbiperëndishme; atë e lëvdojnë rendet e të patrupëve, atë edhe ne të dhelindurit sot le ta mburrim me frikë dhe me besë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Mari e bekuar, e panusëruar, përikje e njerëzve të dëshpëruar, banesë e Perë-

ndisë, udhëhiqna në rrugën e pendimit ne që përherë devijojmë në të përpjetën e të këqijave dhe e inatosim Zotin e përmbimirë.

Ode IV: Oros se ti háriti

O Hyjkryesi trediellore, më shndrit me llamburitjet e vezullimeve të tua hyjbërëse që, me sytë e zemrës, ta imagjinoj bukurinë e shkëlqimit tënd hyjkryesues përmbi mendje, dritëbërës dhe të pjesëmarrjes së ëmbël.

Më përpara, o Zot, i sigurove qiejt[14] dhe tërë fuqinë e tyre përmes Fjalës sate[15] dhe Shpirtit të bashkëqenshëm të gojës; tok me to sundon mbi Gjithësinë me monarkinë trediellore të Hyjnisë.

O Trini e papërzier, hyjkryesuese, gjithëbërëse, Njësi, si më krijove sipas ikonës dhe ngjashmërisë sate,[8] më urtëso, më ndriço të bëj vullnetin tënd të shenjtë, të mirën me fuqi dhe të përsosur.[16]

Hyjlindësor

Linde, o e Tërëpacenuar, njërin nga Trinia, Birin kryetar tepër i madh që u mishërua për ne prej teje, që i shkëlqen të dhelindurit nëpërmjet dritës pa perëndim dhe llamburitjeve të Hyjnisë trediellore.

Ode V: O fotisas ti ellampsi

O Trini, monarki plotësisht e vetme, që e shkëlqen me rrezet e paafrueshme të bukurisë sate drejtpërdrejt rendin e engjëjve, ndriçoji me lavditë e tua ata që të këndojnë orthodhoksisht.

Tani të përhimnon natyra që bëre nga mirësia, o Hyjkryesi njësore, duke kërkuar çlirim nga shkeljet, ngasjet, vështirësitë dhe shtrëngimet.

E lavdërojmë besërisht Atin, Birin dhe Shpirtin e Shenjtë, Një natyrë dhe Hyjni pa ndarje, Një Perëndi të Krijesës së dukshme dhe të padukshme.

Hyjlindësor

Të gjitha thëniet e profetëve e parashkruan Birin tënd të pashpjegueshëm dhe mistik, o e Pacenuar; atë ne e njohëm si mësues mistik të Hyjnisë unike, trediellore.

Ode VI: Eqíklosen imás

Meqë ke fuqi balancuese, o Trini përmbiesenciale me vullnet të njëjtë, je Njësi e thjeshtë, e pandarë, prandaj na ruaj me forcën tënde. *(2x)*

Si e mirë, o Trini e pakonceptueshme, me vullnetin tënd i bëre nga hiçi të gjithë shekujt[17] dhe pastaj e bëre edhe njeriun; më çliro edhe tani nga çdo peripeci.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, hyjnuse pa cen, u bëre shtëpia e diellit që nuk perëndon, që i bëri dhe i caktoi me fuqi absolute ndriçuesit e mëdhenj;[18] dhe tani më çliro nga errësira e pasioneve.

Ndenjësore: Ton tafon su Sotír

Ne të dhelindurit le ta lavdërojmë me frikë si Bërës dhe Zot, Perëndi të përmbimirë, Trininë e nderuar, natyrën e pandarë që ndahet pa ndarje në tre Persona dhe mbetet e papjesëtuar në esencën e Hyjnisë dhe le t'i falemi asaj.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O e Tërëpaqortueshme e dëlirë, drejtoje shpirtin tim mizor dhe dhembshuroje, se rrëshqet në fund të katastrofës për shkak të shumicës së shkeljeve; dhe në orën e frikshme të vdekjes rrëmbemë, ndërsa do të më akuzojnë demonët dhe i tërë Ferri.

Ode VII: Se noitín Theotoke

O Fjalë e Perëndisë, llamburitje e bashkëqenshme e Perëndisë[19] së gjithëpushtetshëm, siç premtove, bëje brenda meje banimin hyjbërës, si i dhembshur, tok me Atin tënd[20] dhe Shpirtin, dhe tregomë të frikshëm te demonët dhe pasionet. *(2x)*

Që të na tregoje oqeanin e dhembshurisë sate, o Zot, ia dërgove Birin tënd përulësisë sonë dhe na riformove përsëri me shkëlqimin e lashtë; më urtëso edhe tani me anë të Shpirtit Hyjnor.

Hyjlindësor

Ai që hipën mbi fron keruvik,[21] mbreti i të gjithave,[22] banoi në barkun tënd virgjëror, o e Tërëpacenuar, dhe na çliroi të gjithë nga prishja, si njeridashës; ruamë edhe tani me anë të ndërmjetimeve të tua.

Ode VIII: Thávmatos iperfúis

O Zot i të gjithave, trihipostat dhe i tërëpushtetshëm, me një shenjë hyjnore bërëse i tendose qiejt porsi lëkurë[23] dhe pastaj me grushtin tënd të tërëfuqishëm e vare në ajër thellësinë e tokës; prandaj na përforco ne shërbëtorët e tu në dashurinë dhe besimin ndaj teje, o njeridashës, që të të lavdërojmë me mall në jetë. *(2x)*

O dritë hyjkryesuese, ndriçoji ata që e himnojnë dritën trediellore në Persona, por njëkohësisht një në esencë, që t'i shohin përherë rrezet e tua dritëdhënëse; me to do të ngopem prej lavdisë sate të ëmbël, dritëbërëse dhe të tërëpasur, dhe do të të përmbilartësoj në jetë.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse e tërëdëlirë, kur e mori pa ndryshim natyrën e njerëzve, Biri yt e lartësoi në qiej, pasi e çliroi prej prishjes së lashtë[24] nga mirësia shumë e madhe; për hir të tij këndojmë me kënaqësi: Mbarë Krijesa le ta bekojë Zotin dhe le ta përmbilartësojë në jetë.

Ode IX: Tipon tis agnís

O Shpëtimtar i Krijesës lëndore dhe mendore, shpëtoji shërbëtorët e tu nga keqdashja dhe keqtrajtimi i dashakëqinjve dhe ruaje grigjën tënde përherë nga intrigat, o Trini e Tërëshenjtë dhe e njëqenshme. *(2x)*

O Perëndi i tërëfuqishëm, monark dhe trediellor, që t'na shfaqje avushën pa fund të mirësisë sate esenciale, na dhe premtime shpëtimtare ne shërbëtorëve të tu; denjësona t'i përmbushim.

Hyjlindësor

Shprehe aprovimin në lutjet tona, o Perëndi i vërtetë unik, që të besojmë në tri hipostaza hyjkryesuese; dhe jepu shërbyesve të tu ngushëllim përmes ndërmjetimeve të Hyjnënës së tërëhimnuar dhe të pacenuar.

NË MËNGJESORE

Kanuni Ngjallësor në 4, Kanuni Kryqngjallësor në 3, Kanuni i Hyjlindëses në 3 dhe Kanuni i shenjtit të ditës në 4 (nëse shenjti është i madh, Kanuni i tij në 6 ose në 8, duke lënë pikërisht Kanunet e mësipërme, se totali duhet të jetë 14 Tropare).

Kanuni Ngjallësor
Poezi e Joan Damaskinoit
Ting. I
Ode I
Irmosi: Su i tropeuhos dheksiá

»Siç ia vlente, Perëndi që s'vdes,* e »djathta jote me forc' u lëvdua mjaft* »me triumf, se, si e plotfuqishme kjo,* »armiqtë i dërrmoi fort,* për izraelitët »në fund, thell', hapi një udh' të re.[25]

Ti që më gatove në fillim,* si Zot, nga dheu me duar[7] pa cen aspak,* Krisht, mbi Kryq lart duart i tendose pra* kur e rithirre trupin tim* keq të prishur që, nga e Virgjra Zonjë, e more ti.

Vdekjen e pësoi dhe e dha* në vrasje shpirtin për mua ai që lasht',* me të fryrë më vendosi shpirt hyjnor,* më ngjalli[7] dhe, si prej prangash* të përjetshme, pra më çliroi; dha lavd të paprishshëm.

Hyjlindësor

Ki gaz, o burim i Hirit shenjt;* ki gaz, o portë dhe shkallë e qiellshme;*[26] ki gaz, llambë,[27] shtambë mjaft e artë,[28] mal* i palatuar[29] që në bark* kishe jetëdhënësin, Krishtin, për hir të botës mbar'.

Kanuni Kryqngjallësor. Poezi e Kozmait.
Hristós jenate dhoksásate

Me mishërimin e tij më hyjnizon, më lartëson me përuljen posht',* më bën pa pasione Zoti Krisht* kur në natyrë trupi Krishti pëson, Krishti jetëdhënës;* ndaj falënderim psal, ode; u lëvdua fort.

Me kryqëzimin e tij më lartëson, më ngjall me vdekjen e tij ai,* pra Krishti, dhe jetën ma dhuron;* duartrokas me gaz edhe ia këndoj unë Shpëtimtarit* triumfalen ode se u lavdërua fort.

Hyjlindësor

E fortdëlirë, e zure, Virgjëreshë, Perëndinë me virgjëri* e linde pra Krishtin që nga ti* u mishërua; Bir në Një hipostaz' dhe të vetëmlindur* ne e dim' në dy esenca; u lëvdua fort.

Kanuni i Hyjlindëses
Poezi e Joan Damaskinoit
Su i tropeuhos dheksiá

Ç'ode të të sjellë denjësisht* paaftësia jon', veçse asaj që dim',* që na e mësoi mistikisht dikur* shën Gabrieli? "Ki gëzim,*[30] Virgjëresh' e panusëruar, nënë Hyjlindëse".

Me një zemër të kulluar nur,* besnikë, nënës së mbretit të Forcave*[31] qiellore t'i thërrasim shpirtërisht:* "Ki gaz, o Vajzë përgjithnjë,* Virgjëresh' e panusëruar, nënë Hyjlindëse.

Shtatzënia jote ishte det,* avushë pa fund, s'kuptohet, e fortdëlir',* ndaj pa hezitim, me besë sinqerisht* të themi si ofrim: Ki gaz,* Virgjëresh' e panusëruar, nënë Hyjlindëse.

Ode III
Irmosi: O monos idhós

»I vetmi që njeh çdo dobësi* të thelbit »njerëzor, o Krisht,* dhe dhembshurisht »e more si pamje ti,* më ngjesh me forcë »nga lart[32] që të thërras:* Njeridashës, »ësht' i shenjt'* tempulli[33] i gjallë krejt* »i lavdis' sate që s'shprehet, Perëndi.

Meqë ishe Perëndia im,* i mirë, ty të erdhi keq* kur rashë,[34] zbrite me dhembshuri tek un',* siç deshe; me Kryqin tënd më ngrite lart* që të të thërras: "I shenjt'* je, o Zoti i lavdis',*[35] simpatin' që ke s'imagjinohet dot.

O jetë enipostate, Krisht,*[36] kur isha prishur,[24] Perëndi,* porsi i dhembshur më veshe dhe në dhé,* në vdekje, zbrite, por pas tri ditësh, Zot,* kur u ngjalle, vdekjen ti* e shfarose dhe kështu* me paprishje i veshe të vdekurit.

Hyjlindësor

E zure në mitër Perëndin'* përmes të Tërëshenjtit Shpirt* dhe mbete pa u djegur, o Virgjëresh',* se Moisiu ligjvënës qartësisht* të paranjoftoi si* ferrë që nuk shkrumbej hiç,*[37] sepse prite ti zjarrin që s'mbahet dot.

Kryqngjallësori: To pro ton eonon

Krishti yn' e ngriti* mbi sup delen e humbur[38] dhe shembi pastaj* me një dru fajin që kish bërë;* atij, pra Perëndisë,* ne le t'i thërrasim me kushtim:* Zot që na ngrite lart birin[39] me lavd,* je i shenjtë, Shpëtimtar.

Ne me të vërtetë,* o besnikë, Hyjnorin Shpirt ta adhurojm';*[40] nga Hadhi Zotin Krisht, Bariun* krejt të madh, e kish ngritur*[41] edhe me hierarkin' e tij* përmes apostujve kombet në dhé* i kulloti me urti.

Hyjlindësor

Biri nga e Virgjra* pa far' u mishërua vullnetarisht* dhe me fuqi hyjnore nënën* të dëlirë, të virgjër* e mbajti pas lindjes; dhe atij,* pra Perëndis' mbi të gjitha,[42] "I shenjt'* je, Zot," i thërrasim ne.

I Hyjlindëses: O monos idhós

Siç thanë profetët, Virgjëresh'* të quajmë ty sinqerisht,* të themi re e lehtë,[2] sepse mbi ty* arriti Zoti t'i shembte idhujt fort*, punë duarsh plot mashtrim* në Egjipt,[43] ti shndritje nur* atëherë sa i adhuronin kot.

Të quajti kori profetik* burim fort të vulosur ty,*[44] me të vërtetë, portë të mbyllur krejt;*[45] e parashkroi simbolikisht dhe qart'* virgjërinë tënde pra* që pa cen e ruajte* dhe pas lindjes, e Tërëhimnuar, Vajz'.

E pa siç u denjësua drejt,* siç mundej, Gabrieli shenjt* lart Mendjen mbi esenc' dhe të solli ty,* e Virgjër, e tërëpaqortueshme,* zërin plot gaz, shpallte fort* lajmërim mjaft qartësisht,* zënien, lindjen që s'shprehet të Fjalës Zot.[10]

Ode IV

Irmosi: Oros se ti háriti

»Kur Abakumi të kuptoi me sy para-
»pamës si mal të tërëhijesuar me anën
»e Hirit, parathirri[46] se prej teje do të dilte
»i shenjti i Izraelit[47] për shpëtimin dhe
»rigatimin tonë.

Kush është ai që po arrin nga Edeni, i kurorëzuar me gjemba, me veshjen e ngjyrosur me të kuqe,[48] nga gjaku, i varur në dru? Ai është i shenjti i Izraelit, për shpëtimin dhe rigatimin tonë.

Shihni dhe t'ju vijë turp, o popull i të pabindurve: Ai që i kërkuat Pilatit marrëzisht të varej në Kryq si kriminel, pasi e shpërbëri fuqinë e vdekjes, u ngrit prej varrit, siç i përkiste Hyjnisë.

Hyjlindësor

Të dimë mirë, o Virgjëreshë, si dru jete,[49] sepse nuk lulëzoi prej teje fryti për ngrënie,[34] vdekjeprurës për njerëzit,[24] por shijimi i jetës së amshuar për shpëtimin tonë; ne të himnojmë.

Kryqngjallësori: Ravdhos ek tis rizis

Kush është ai i bukuri nga Edomi ngjyra e kuqe e rrobave të të cilit është nga hardhia Vosor? Është i bukur, si Perëndi, ndërsa si vdekatar, i kuq në stoli[48] nga gjaku i trupit; atij i këndojmë, o besnikë: Lavdi fuqisë sate, o Zot.

Kur u shfaq si kryeprift i të mirave të ardhshme, Krishti[50] e zhduku mëkatin

tonë; dhe pasi bëri të re një udhë të huaj, me gjakun e tij[51] rendi brenda një tende më të mirë dhe më të përsosur, në të shenjtat,[50] si pararendësi ynë.

Hyjlindësor

O e Tërëhimnuar, e shleve borxhin e vjetër të Evës[34] me anë të Adamit të ri[1] që u shfaq për hirin tonë; sepse, pasi e bashkoi me veten, përmes zënies virgjërore, një trup të gjallë mendor, doli prej teje me të dyja Zoti Krisht.

I Hyjlindëses: Oros se ti háriti

Dëgjo, o qiell, çudira, ndërsa ti, tokë, mba vesh:[52] Një bijë e një tokësori, e Adamit që ra,[34] u bë nëna e Perëndisë, e Bërësit të saj, për shpëtimin dhe rigatimin tonë.

E himnojmë misterin tënd të madh dhe të frikshëm; sepse, pasi i shpëtoi brigadat mbitokësore, i Qeni[53] zbriti mbi ty si shiu mbi shtëllungë,[5] o e Tërëhimnuar, për shpëtimin dhe rigatimin tonë.

O e shenjta e të shenjtëve, Perëndilindëse e tërëhimnuar, prej teje lindi pritja e kombeve[54] dhe shpëtimi i besëmirëve, Çlirimtari, jetëdhënësi dhe Zoti; atij përgjëroju që t'i shpëtojë shërbyesit e tu.

Ode V

Irmosi: O fotisas ti ellampsi

»O Krisht, që me shkëlqimin e pranisë »sate i ndriçove anët e botës dhe i hije»sove me Kryqin tënd, ndriti me dritën »e hyjdijes sate zemrat e atyre që të »himnojnë orthodhoksisht.

Judenjtë e vranë me drurin e Kryqit bariun e madh të deleve[41] dhe Zotin, por ai i çliroi si dele nga pushteti i vdekjes të vdekurit e varrosur në Hadh.

Kur e ungjillëzove paqen[55] përmes Kryqit tënd dhe ua shpalle ndjesën të robëruarve,[56] o Krisht Shpëtimtar, e turpërove sunduesin pasi e tregove lakuriq pa fuqi, nëpërmjet ngritjes sate hyjnore.

Hyjlindësor

O e Tërëhimnuar pa cen, mos i shpërfill kërkesat e atyre që të lusin besërisht, mirëpo priti dhe çoja Birit tënd Perëndi, të vetmit mirëbërës, sepse të kemi mbrojtëse.

Kryqngjallësori: Theós on irinis

O pasuri dhe thellësi e urtësisë së Perëndisë![57] Zoti që i kap të urtët, na çliroi nga djallëzia e tyre;[58] sepse, pasi pësoi vullnetarisht[59] për shkak të dobësisë së trupit,[60] u ngrit me fuqinë e vet si i vdekur jetëbërës.

Edhe pse është Perëndi, Krishti bashkohet me trupin për hirin tonë, kryqëzohet, vdes dhe varroset; dhe prapë ngrihet dhe lartësohet i hijshëm drejt Atit bashkë me trupin e tij; me trupin e tij do të vijë[61] dhe do t'i shpëtojë ata që e adhurojnë besërisht.

Hyjlindësor

O e shenjta e shenjtorëve, Virgjëreshë e kulluar, linde shenjtin e shenjtëve, Krishtin Çlirimtar që i shenjtëron të gjithë; prandaj të shpallim si mbretëreshë, Zonjën e të gjithëve dhe nënën e Bërësit të krijimeve.[15]

I Hyjlindëses: O fotisas ti elampsi

Fuqitë e qiejve dëfrejnë duke të parë dhe bashkësitë e njerëzve ngazëllohen tok me to, se u bashkuan me anë të Birit tënd,[62] o Perëndilindëse e virgjër; atë e lavdërojmë denjësisht.

Le të lëvizin tërë gjuhët dhe mendimet

njerëzore për lavdërimin e stolisjes së vërtetë të njerëzve: Virgjëresha erdhi pranë, qartë, duke i lavdëruar ata që i himnojnë me besim mrekullitë e saj.

Lavdërohet çdo himn dhe madhështim i të urtëve, që i ofrohet Virgjëreshës dhe nënës së Perëndisë, sepse ajo u bë tempull i lavdisë[63] së mbiperëndishme; e lavdërojmë denjësisht.

Ode VI
Irmosi: Ekíklosen imás

»Avusha mjaft e thellë na rrethoi[64] keq,* »dhe nuk ka çlirimtar[65] askund,* na me»nduan porsi dhen për therje[66] pra,* o »Zot,* Perëndi, shpëtoje popullin* që »ke,[67] se forcë, rimëkëmbje je për të »dobëtit.

O Zot, u plagosëm rëndë me shkeljen e të parëgatuarit,[34] por u shëruam me traumën tënde, se ti u plagose për hirin tonë,[68] o Krisht; se ti je fuqia dhe rimëkëmbja e të dobësuarve.

Më ngrite nga Hadhi, o Zot, kur e kape egërsirën e madhe tërëhamëse, o i tërëfuqishëm, pasi e vithise forcën e tij me pushtetin tënd; se ti je drita,[12] ngjallja dhe jeta.[36]

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e pacenuar, dëfrejnë në ty paraetërit e fisit, meqë e morën me anën tënde Edenin që e kishin humbur për shkak të shkeljes;[69] se ti je e dëlirë si para edhe pas lindjes.

Kryqngjallësori: Splahnon Ionán

Megjithëse ka papasionshmëri dhe s'ka lëndë, Krishti përzihet me mendjen njerëzore që është mes natyrës hyjnore dhe trashësisë trupore; dhe i tëri bashkohet pa ndryshim me mua të tërin që, duke u kryqëzuar, të më japë shpëtim mua të tërit që rashë.

Adami bie[24] me pengesë këmbësh, dërrmohet dhe zhgënjehet për sa i përket shpresës së hyjnizimit,[34] por ngrihet dhe hyjnizohet përmes bashkimit me Fjalën; dhe përmes pësimit fiton papasionshmërinë dhe lavdërohet pranë fronit si Bir, duke u ulur tok me Atin[70] dhe Shpirtin.

Hyjlindësor

Duke mos u larguar nga gjiri i Prindit,[71] rri në prehrin e Vajzës së dëlirë; dhe ai, që s'ka nënë, kur mishërohet bëhet pa atë, pra Perëndia që mbretëron mbi drejtësinë; fisi i tij i frikshëm dhe mistik s'ka gjenealogji.[72]

I Hyjlindëses: Ekíklosen imás

Rendet qiellore rrinë me frikë si shërbëtorë[73] pranë Birit tënd, o e Gjithmonëvirgjër, dhe habiten denjësisht me lindjen tënde pa farë, sepse ti je e dëlirë si para edhe pas lindjes.

U mishërua prej teje, o e Tërëdëlirë, Fjala që më përpara s'kish mish, që e bëri me vullnet Gjithësinë,[17] dhe i krijoi nga mosqenia Fuqitë e të patrupëve, si i tërëfuqishëm.

O e Hyjhirshme, me frytin tënd jetëprurës armiku u vra dhe Hadhi u shkel dukshëm dhe ne të prangosurit u çliruam, ndaj thërras: Zhduki pasionet e zemrës sime.

Ode VII
Irmosi: Se noitín

»Ne besimtarët të konsiderojmë ty, o »Perëndilindëse, si kaminë mendore, se»pse si ai që përmbilartësohet, shpëtoi

»tre Djem,[74] kështu më rigatoi mua, tërë »njeriun, në barkun tënd ai, Perëndia i »himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[75]

Dheu u frikësua, gurët u çanë, dielli u kthye dhe e errësoi dritën,[76] kurtina hyjnore e Tempullit u gris,[77] sepse u ngrit nëpërmjet Kryqit i drejti,[78] Perëndia i himnuar dhe i përmbilartësuar i etërve.[75]

U bëre si i pandihmë dhe i plagosur ndër të vdekurit[79] vullnetarisht[59] sipas nesh, dhe na shpëtove të gjithë, dhe na ngrite me veten tënde përmes dorës sate të pushtetshme[80] ti, Perëndia i himnuar dhe i përmbilartësuar i etërve.[75]

Hyjlindësor

Gëzohu, o burim me rrjedhje jetësore gjithmonë; gëzohu, o parajsë e shijimit;[81] gëzohu, o mur i besëmirëve; gëzohu, o e panusëruar; gëzohu, hareja mbarëbotërore, me anën e së cilës na lindi Perëndia i himnuar dhe i përmbilartësuar i etërve.[75]

Kryqngjallësori: I Pedhes efsevia

Qëmoti dheu u mallkua kur u ngjyros me të kuqen e gjakut të Abelit nëpërmjet dorës vrasëse të vëllait;[82] veçse u spërkat me gjakun tënd të hyjrrjedhshëm, ndaj është i bekuar dhe duke kërcyer thërret: O Perëndi i etërve, je i bekuar.[75]

Populli hyjkundërshtar i judenjve le të vajtojë që mori guximin për vrasjen e Krishtit, ndërsa kombet le të dëfrejnë, le të duartrokasin dhe le të thërrasin: O Perëndi i etërve, je i bekuar.[75]

Një engjëll që shkëlqente u thërriste miroprurëseve: Ja, ejani dhe shihini simbolet e ngjalljes së Krishtit, çarçafët dhe varrin,[83] dhe thërrisni: O Perëndi i etërve, je i bekuar.[75]

I Hyjlindëses: Se noitín

Jakovi të kupton profetikisht, o Perëndilindëse, si shkallë,[26] sepse nëpërmjet teje i përmbilartësuari u shfaq mbi dhé te njerëzit dhe u shoqërua me ta[84] nga mirëdashja ai, Perëndia i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[75]

Gëzohu, o e thjeshtë, gëzofi i Adamit; prej teje doli bariu i përmbilartësuar[41] që më veshi vërtet mua, tërë njeriun, nga dhembshuria e pakonceptueshme ai, Perëndia i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[75]

Nga gjakrat e tua Perëndia i parajetshëm u bë me të vërtetë Adam i ri;[1] atij përgjëroju tani të më përtëritë mua që u vjetërsova dhe që po thërras: O Perëndi i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[75]

Ode VIII

Irmosi: En kamino Pedhes

»Në furrë Djemtë e Izraelit[85] si në »shkritore shkëlqenin me bukurinë e »shpresëtarisë më shumë se ari,[86] duke »thënë: Gjithë veprat e Zotit, bekojeni »Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë »jetët.[87]

O Fjalë e Perëndisë që me vullnet të thjeshtë i bën të gjitha,[17] që me pësimin tënd e shndërrove hijen e vdekjes në jetë të amshuar, gjithë ne veprat të himnojmë si Zot pa pushim dhe të përmbilartësojmë në gjithë jetët.[87]

O Krisht, kur u ngrite prej varrit pas tri ditësh, e vithise dërrmimin dhe telashin[88] në portat dhe fortifikimet e Hadhit; gjithë veprat të himnojnë pa pushim si Zot dhe të përmbilartësojnë në gjithë jetët.[87]

Hyjlindësor

Vajzën që pa farë dhe mbi natyrë e lindi

nga shkëlqimi hyjnor margaritarin e çmuar,[89] Krishtin, le ta himnojmë duke thënë: Gjithë veprat, bekojeni Zotin, himnojeni dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[87]

Kryqngjallësori: Thávmatos iperfiús

Ejani, o popuj, t'i falemi vendit ku qëndruan këmbët[90] e pacen dhe u tendosën në dru pëllëmbët hyjnore jetëbërëse të Krishtit për shpëtimin e tërë vdekatarëve; dhe, duke rrethuar varrin e Jetës, të këndojmë: Gjithë Krijesa le ta bekojë Zotin dhe le ta përmbilartësojë në gjithë jetët.

Shpifja e paligjshme e judenjve hyjvrasës u kritikua, sepse ai të cilin e quajtën mashtrues[91] u ngrit si i fuqishëm[92] dhe u tall me vulat e të paligjshmëve;[93] pra, duke u ngazëlluar le të këndojmë: Gjithë Krijesa le ta bekojë Zotin dhe le ta përmbilartësojë në gjithë jetët.

Duke e theologuar me tri shenjtërime lavdinë e kryesisë unike, Serafimet e pacenuar e lavdërojnë me tmerr, si shërbëtorë, Hyjninë trihipostate.[6] Bashkë me ta edhe ne, duke mbajtur besimin e mirë, le të këndojmë: Gjithë Krijesa le ta bekojë Zotin dhe le ta përmbilartësojë në gjithë jetët.

I Hyjlindëses: En kamino

Dhomën dritëpamëse nusërore nga e cila doli si dhëndër[94] Zoti i të gjithave, Krishti, të tërë ne le ta himnojmë duke thirrur: Gjithë veprat, himnojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[87]

Gëzohu, o fron i lavdëruar i Perëndisë;[95] gëzohu, o mur i besnikëve; përmes teje lindi drita, Krishti, tek ata që ishin në terr,[96] që të lumërojnë duke thirrur: Gjithë veprat, himnojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[87]

O Virgjëreshë e tërëhimnuar, përderisa na linde shkaktarin e shpëtimit, Zotin,[97] përgjërohu për tërë ata që thërrasin vazhdimisht: Gjithë veprat, bekojeni Zotin, himnojeni dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[87]

Ode IX

Irmosi: Tipon tis agnís lohias su

»Barrën* tënde të kulluar ja* si tip e dha »një ferr' e zjarrtë që s'digjej hiç;*[37] kër»kojmë tani* të shuash furrën e ngasje»ve,* se ajo egërsohet keq kundër nesh,* »që të të madhështojmë* gjithmonë pa »pushim, Hyjlindëse.

Oh! Si* i pabinduri pa ligj,* i keqi popull[98] kish menduar dinakëri*[99] dhe një kriminel* pa fe e shpalli të drejtë kot,* por në dru e dënoi të drejtin krejt,*[100] Zotin e lavdisë*[35] që denjësisht e madhërojmë ne.

O Qengj,* i pacenshmi Shpëtimtar,* ti që ke ngritur botërorin faj, çdo mëkat,*[101] ne të lavdërojm'* ty që u ngjalle pas tri ditësh,* të lëvdojmë me Atin dhe Shenjtin Shpirt* edhe si Zot të lavdit*[35] të madhështojmë me theologji.

Hyjlindësor

O Zot,* jepi si dhunti fuqi,* forc', mbretit ndaj armiqve, popullin ta shpëtosh*[67] se me gjakun tënd* të çmuar e përfitove ti,*[101] njeridashës; dhuroju dhe paqe, hir,* Kishave[102] që ke, o Krisht,* me ndërmjetimet e Hyjlindëses.

Kryqngjallësori: Mistírion ksenon

Zot, Kryqi ka lavd plot* përmes forcës sate, Krisht;* kjo s'rrëfehet, se u shfaq mbi çdo* forc' pafuqia që kishe; me Kryqin të fortët* vithisen përtokë dhe të varfrit drejtas qiellit lart* çohen, o njeridashës Shpëtimtar.

U vra vdekja jonë* e zymt' kur u shfaqe, Krisht;* u dhurove ngjalljen nga varri* dhe nga të vdekurit, o Zot, atyre që ishin* në Hadh poshtë, ndaj të madhështojmë me himnim porsi drit'*[12] enipostate, jetë, ngjallje[36] tok.

Natyra pa nisje,* pa fund, që nuk ka kufi,* njihet drejt në tri hipostaza;* hyjkryesi dhe unike jan', Një Hyjni është* në Atë, në Bir, në Shpirt dhe mbreti yn' hyjmendës në të* besën e ka, guxon, kështu shpëton.

I Hyjlindëses: Tipon tis agnís

Mbive,* Virgjëresh', profetikisht* nga zënia e hyjatit, mbretit David,[103] madje* Davidit i dhe* lavdi vërtet, se ke lindur ti* Krishtin që ishte profetizuar mjaft,* Zotin e lavdisë,*[35] të cilin denjësisht e madhërojm'.

Çdo ligj* i lëvdatës mposhtet keq,* e fortdëlirë, nga volumi i lavdit tënd;* por, Zonjë, na prit* me mirëdashje të fundmin himn,* se dashamirësisht ta ofrojmë ty* ne shërbëtorët e tu* mjaft të padenjë, o Hyjlindëse.

Ty të* madhërojmë tërë ne,* se vetëm ti më fort se dielli na ke bër'* ta njohim tër' ne* çudinë tënde të re gjithsej,* që s'kuptohet, sesi linde, Vajzë, pra;* oh! Sa çudi! Kjo është* mbi mend, e virgjër, e dëlirë krejt.

NË LITURGJI Tipiket dhe Lumërimet: Dhiá vróseos eksígaje

Ekish nxjerrë jasht' Parajsës lasht'* Adamin[69] me një ngrënie djalli armik;*[34] në vend të tij e futi pra* Krishti me një Kryq Kusarin në të* kur thërriste: Më kujto* kur të vish në mbretërinë tënde, Zot.[104]

Pësimit tënd i falem, e lëvdoj* dhe ngjalljen tënde, ndaj me zë fort thërras,* o Shpëtimtar, te ti me gaz* me Adamin dhe Kusarin tok:* O Jisu Krisht, më kujto* kur të vish në mbretërinë tënde, Zot.[104]

Në një varr pas kryqëzimit tënd,* siç deshe ti,[59] i pamëkatshmi, të vën',* veçse, o Krisht, si Perëndi,* tok me veten dhe Adamin e ngre,* që thërret fort: Më kujto* kur të vish në mbretërinë tënde, Zot.[104]

Trupin, tempullin tënd, Perëndi,* nga varri pas tri ditësh e ngrite ti;*[105] i ngrite me Adamin tok* dhe sa ishin prej Adamit, o Krisht,* që thërrisnin: Më kujto* kur të vish në mbretërinë tënde, Zot.[104]

Miroprurëset me vaj e lot,* në varrin tënd, Krisht Perëndi, erdhën tok* shum' herët dhe një engjëll shenjt* me të bardha gjetën ulur atje;* tha me zë: "Ç'kërkoni ju?* U ngjall Krishti,[83] ndaj mos qani, kini gaz".

Krisht, apostujt e tu erdhën grup* në malin ku u porosite, o Zot;* dhe si t'u falën, Shpëtimtar,* kur të panë, i dërgove ata* nëpër kombe me detyr'* të meshonin dhe të pagëzonin pra.[106]

Lavdi *Triadik*

Atit gjithë ne t'i falemi,* ta lavdërojmë Birin, Shpirtin Hyjnor* të Tërëshenjtë ta himnojm'* duke thënë, duke thirrur tok ne:* O Trini e Tërëshenjt',* besimtarët mbarë ti shpëtoji, Zot.

Tani *Hyjlindësor*

Ty të sjell populli yt, o Krisht,* për përgjërime nënën tënde, o Zot;* na jep, përmes lutjes së saj,* dhembshurit' e tua, që gjithë ne* të të lavdërojmë mjaft,* pra të lindurin prej varri si diell.

TË DIELËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kataniktike Zotërore
Ting. I Panéfimi mártires

Prodhove nga mirësia, Zot,* çdo gjë përmes Shenjtit Shpirt* dhe Fjalës,[107] pastaj më bëre mua kafshë me logjik',* i Tërëfuqishëm,* që ta lavdëroj mjaft emrin tënd hyjnor, porse e çnderoj gjithnjë me punët që un' bëj,* jan' të turpshme, por të lutem ty:* Të të vijë keq për mua, më kurse.

I mjeri shpirt, njihe bujarin'* e hyjnueshme me nder,* dhe të paprishshmin atdhe nxito gjithnjë që ta fitosh* përmes mirëbërjesh,* të mos ngjitesh fare me asgjë nga tokësoret, se qiellores pjes' ti i përket* sipër, trupi ësht' dhe,[7] prishet pra;* mos e mundtë gjë e vogël të madhen.

Shko, o shpirti im tërëmjeran,* pranë të mbimirit Zot,* me lot të nxehtë afrohu, gjithë punët që ke bër',* ti rrëfeji para* gjyqit tënd,[108] Ndërtuesin, i mjerë, mjaft ta zbutësh për veten, prej tij ndjesë të kërkosh* para se ta mbyllë derën lart* dhe të mbetesh jashtë pa shpëtim, mëshir'.[109]

Të tjera Të të Patrupëve Të ngjashme

Qëndroni bri fronit zotëror,* engjëj pa trup, dhe shkëlqim* andej ju shndrit, ndaj nga derdhje drite ju përjetësisht* llamburitni, jeni* pra të dytat drita; pranë Krishtit Perëndi ndërmjetoni, përgjërojuni atij* t'na dhurojë përdëllim të madh,*[110] paqe, hir në shpirtrat tanë pasurisht.

Nga jeta e parë morët ju,* engjëj që nuk vdisni kurr'* të pasur fort, jetën që vërtet nuk prishet; jeni bër',* o shenjt', spektatorë* lavdi dhe urtie të përjetshme, të pafundme, ndaj mbusheni me plot shkëlqim komplet* dhe tregoheni siç duhet ju* si llambadhe që lëvizin shpejt përqark.[111]

O engjëj, Pushtete, Zotërinj,* Kryeengjëj, Kryesi,*[112] tok Serafime me gjashtë krahë[6] dhe me shumë sy,* shenjtë Keruvime,*[112a] Frone,[112] instrumente të urtis', Fuqi hyjnore, ju ndërmjetoni pranë Krishtit ton'* t'na dhurojë përdëllim të madh,*[110] paqe, hir në shpirtrat tanë pasurisht.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore E ngjashme*

Mari, mjet pa cen, plot pastërti,* je më lart se çdo mendim,* nga mjaft mëkate sundohem dhe shtrëngohem, më drejto* për në hapësirën* e pendimit, mbrojtja ime fuqiplote, meqë ke forcë absolute, mund të bësh* çdo gjë, se je nënë, lindëse* e të Fortit që bën gjithë punët pra.

*Proqimeni Ting. Tërth. IV**

Ja tani bekoni Zotin, gjithë ju shërbëtorët e Zotit. *(2x)*

Varg: Që qëndroni në shtëpinë e Zotit, në oborret e shtëpisë së Perëndisë tonë.
Ja tani bekoni...

Pasvargje Kataniktike

Meqë deti i shkeljeve të mia është i madh, o Shpëtimtar, dhe jam mbytur tmerrshëm në paudhësitë e mia, ma jep dorën, shpëtomë si Petron, o Perëndi,[113] dhe mëshiromë.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu

sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Meqë u dënova për shkak mendimesh dhe veprash djallëzore, o Shpëtimtar, më dhuro mendim kthimi, o Perëndi, mua që të thërras: Shpëtomë, o mirëbërës i dhembshur, dhe mëshiromë.

Varg: **Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.**

Martirik

Me ndërmjetimin e të gjithë shenjtorëve dhe të Hyjlindëses, o Zot, na jep paqen tënde[114] dhe mëshirona, si i vetmi i dhembshur.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Ton uranion tagmaton

O ngazëllim i brigadave qiellore lart* dhe mbrojtje mjaft e fortë* e të vdekshmëve mbi dhé,* o e Virgjër pa cen, shpëtona ne* që përikim drejt teje shpejt,* se te ti, pas Perëndisë, i vëmë krejt* shpresat tona, o Hyjlindëse.

CITIME

1. I Kor. 15.45-47
2. Is. 19.1
3. IV [II] Mbret. 19.15; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 31
4. Eks. 13.21-22 etj.
5. Gjyq. 6.37-38; Ps. 71(72).6
6. Is. 6.2-3
7. Gjen. 2.7-8 etj.
8. Gjen. 1.26-27; 5.1; 9.6; Urt. Sol. 2.23; Sirak 17.3
9. Gjen. 11.7
10. Lluk. 1.35
11. Gjen. 18.1-3
12. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
13. I Joan 1.5
14. Gjen. 1.6-8; Ps. 148.4-6
15. Joan 1.3
16. Rom. 12.2
17. Ps. 134(135).6
18. Gjen. 1.16
19. Urt. Sol. 7.26; Hebr. 1.3
20. Joan 14.23
21. Jez. 1.22-26; 10.1
22. Est. 4.17b
23. Ps. 103(104).2
24. Gjen. 3.16-19
25. Eks. 14.21-15.9
26. Gjen. 28.12-17
27. Eks. 25.30-37; 35.16; 38.13; 40.22; Num. 4.9; 8.2; Hebr. 9.2
28. Eks. 16.33; Hebr. 9.4
29. Dan. 2.34-35,45
30. Lluk. 1.26-28
31. Ps. 67(68).13
32. Lluk. 24.49
33. Ps. 64(65).5
34. Gjen. 3.1-6
35. I Kor. 2.8; Jak. 2.1
36. Joan 1.4 ; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
37. Eks. 3.2-5; Vep. 7.30
38. Lluk. 15.4-5
39. I Mbret. [Sam.] 2.10 etj.
40. Joan 4.24
41. Hebr. 13.20
42. Rom. 9.5
43. Matth. 2.14
44. Kënga 4.12
45. Jez. 44.1-4
46. Abak. 3.3
47. IV [II] Mbret. 19.22 etj.
48. Is. 63.1-2
49. Gjen. 2.9; 3.24; Is. 65.22; Apok. 2.7; 22.2,14.19
50. Hebr. 9.11-12
51. Hebr. 10.19-20
52. Is. 1.2
53. Eks. 3.14; Apok. 1.4,8; 4.8; 11.17; 16.5
54. Gjen. 49.10
55. Is. 52.7; Vep. 10.36; Ef. 2.17; Rom. 10.15
56. Is. 61.1; Lluk. 4.19
57. Rom. 11.33
58. Jov 5.13; I Kor. 3.19
59. Joan 10.15,17-18
60. Rom. 6.19; Gal. 4.13
61. Vep. 1.9-11
62. Kol. 1.20
63. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 30
64. Jona 2.6
65. Gjyq. 18.28; Ps. 49(50).22; 70(71).11; Is. 5.29; Dan. 11.45
66. Ps. 43(44).23
67. Ps. 27(28).9
68. Is. 53.5
69. Gjen. 3.24
70. Mark 16.19
71. Joan 1.18
72. Hebr. 7.2-3
73. Ps. 88(89).8
74. III Makk. 6.6; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
75. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28

76. Matth. 27.45; Mark 15.33; Luk. 23.44
77. Matth. 27.51; Mark 15.38; Luk. 23.45
78. Is. 57.1
79. Ps. 87(88).5
80. Eks. 3.19
81. Gjen. 2.15
82. Gjen. 4.8-12
83. Matth. 28.2-6; Mark 16.5-6
84. Baruh 3.38
85. Dan. 3.21
86. Urt. Sol. 3.6
87. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
88. Is. 59.7
89. Matth. 13.46
90. Ps. 131(132).7
91. Matth. 27.63
92. Ps. 77(78).65
93. Matth. 27.66
94. Ps. 18(19).6
95. IV [II] Mbret. 19.15 etj.
96. Is. 9.2; Matth. 4.16
97. Hebr. 5.9
98. Is. 30.9
99. Is. 3.9
100. Matth. 27.21-26; Mark 15.6-15; Luk. 23.18-25; Joan 18.39-40
101. Is. 53.7; Jer. 11.19; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
102. Vep. 9.31
103. Apok. 5.5; 22.16
104. Luk. 23.39-44
105. Matth. 26.61; 27.40; Mark 14.58; 15.29; Joan 2.19
106. Matth. 28.16-19
107. Ju. 16.14; Ps. 148.5
108. II Kron. 18.18; Dan. 7.10
109. Matth. 25.10
110. Num. 14.19 etj.
111. Jez. 1.13
111a. Kol. 1.16
112. Jez. 1.18
113. Matth. 14.29-31
114. Joan 14.27

TË HËNËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kataniktike
Ting. I

Meqë u zura në paudhësi,[1] unë i shthururi nuk guxoj të vështroj në lartësinë e qiellit,[2] por, duke u mbështetur në njeridashjen tënde, thërras: O Perëndi, le të të vijë keq për mua dhe shpëtomë.

Meqë i drejti me vështirësi shpëtohet, unë mëkatari ku do të shfaqem?[3] Nuk e mbajta peshën dhe vapën e ditës,[4] o Perëndi; më numëro së bashku me ata të orës njëmbëdhjetë[5] dhe shpëtomë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Perëndilindëse e pacen, që bekohesh në qiej dhe lavdërohesh mbi dhe, gëzohu, o nuse e panusëruar.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore Kataniktike
Ton tafon su Sotír

Nxito t'më hapësh ti* krahë ati; e prisha* në shthurje jetën time, por shoh pasurinë,* bollëkun e mëshirës sate të pashtershme; mos e lër* zemrën që tani* e varfër është, se, o Zot,* po thërras te ti* me kataniks: Mëkatova,* shpëtomë, i mirë krejt.[6]

Tribuna jote është e frikshme, i drejtë* gjykimi yt, të tmerrshme jan' veprat e mia,* por ti arri, shpëtomë, o përdëllyes, nga Ferri skrop;* më çliro, o Zot,* mua nga pjesa e dhive,* denjësom' të rri,* gjykatës tepër i drejtë,*[7] në të djathtën tënde pra.[8]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Drejtoje shpirtin tim* aq mjeran, e dëlirë,* dhe dhembshuroje se po rrëshqet drejtas fundit* të humbjes prej shumice fajesh, o Zonjë pa cen aspak;* më çliro në or'* të frikshme, pra gjatë vdekjes,* nga vendimi tmerr* shpëtomë, teksa demonët* do më akuzojnë rrept'.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Ton tafon su Sotír

I tërëdhembshur, Zot,* u largova prej teje* pa mendje, konsumova në shthurje

sa kisha;* si skllav punoja nën pasion pa logjikë, por më prano* si Plangprishësin* me ndërmjetim engjëllor ti,* o i miri at',* edhe shpëtomë, të lutem* un' djali i shthurur fort.[6]

Martirike

O Zot, athloforët e lavdishëm të kanë veshur si krenari atletizmi dhe gradë kurorash, sepse me durim në tortura triumfuan mbi të paudhë dhe me fuqi hyjnore e morën fitoren nga qielli; me përgjërimet e tyre më çliro nga i padukshmi armik, o Shpëtimtar, dhe më shpëto.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Ton tafon su Sotír

Je më lart se ushtrit'* e palëndshme, o Vajzë;* ti vetëm i kalon qielloret rreshtime,* pranon pra nga këto të denjin himnim, o e fortdëlir';* ndërmjeto me to,* me engjëjt, te Biri yt ti* të çlirohem un',* i vetmi që kam dënim plot,* nga çdo tiraní vesesh.

Kanun Kataniktik që ka Akrostihidhë: "O Fjalë, laje ndotjen e shkeljeve të mia. Josif".
Ting. I
Ode I
Irmosi: Su i tropeuhos dheksiá

»Siç ia vlente, Perëndi që s'vdes,* e »djathta jote me forc' u lëvdua mjaft* »me triumf, se, si e plotfuqishme kjo,* »armiqtë i dërrmoi fort,* për izraelitët »në fund, thell', hapi një udh' të re.[9]

Shuaje, pas përdëllimit tënd* të madh,[10] shumicën e fajeve që kam, pra;* përgjërohem: Më dhuro mendim për kthim,* që mirësinë tënde, Zot,* Krisht, që është mbi mend, ta lavdëroj, ta himnoj me gaz.

Si njeri i mishëruar ti* mbi dhé u shfaqe[11] se ke mirësi të thell';*[12] pritmë mua që fajtova, Zot, më shum'* se çdo njeri, Fjal' Perëndi;* para dhembshuris' sate me pendim gjunjëzohem tash.

Martirike

O martirë të kënduar fort,* e imituat pësimin dhe vrasjen tok* vullnetare që duroi Zoti Krisht,*[13] prandaj duruat çdo tortur'* si dhe vdekje, jetën që nuk vdes ju e fituat drejt.

Kishit brenda jush një dashuri* për Perëndinë si zjarr dukshëm, o martir',* zjarri nuk ju frikësoi, por me forc'* mundimesh dhe arritjesh pra* çdo material të politeizmit e bëtë shkrumb.

Hyjlindësor

Rendet pa trup të himnojn' me ne,* o Virgjëreshë e tërëhimnuar, Vajz',* se atë që s'mbahet, linde si njeri* kur mori mish në barkun tënd;* dhe e virgjër mbete si para lindjes, Hyjnuse Zonj'.

Kanun tjetër I të Patrupëve që ka Akrostihidhë: "Himni i parë i engjëjve. I Theofanit".
I njëjti

Rrini pranë fronit zotëror* me hijeshi, engjëj të tërëshenjtë lart,*[14] ndërmjetoni që të frymëzohem un'* që ju himnoj, prej engjëllit* të vullnetit mjaft të madh,[15] që s'ka nisje me Atin tok.

Rendet engjëllore i ka bër'* Hyjnorja Mendje më par' si mendoi pra,* si pasqyr' për dritën zotërore krejt,* i bëri që të presin drejt* çdo shkëlqim nga trediellorja llambë, pas mundësis'.

Hyjlindësor

Krishti, që si Perëndi rendit* brigada Forcash në qiell, Hyjlindëse,* brenda mitrës sate, që ish më e lart'* se Serafimet, trup u bë* pa ndryshim, pasi brenda saj pa farë banoi, Zonj'.

Ode III
Irmosi: O monos idhós

»I vetmi që njeh çdo dobësi* të thelbit »njerëzor, o Krisht,* dhe dhembshurisht »e more si pamje ti,* më ngjesh me forcë »nga lart[16] që të thërras:* Njeridashës, »ësht' i shenjt'* tempulli[17] i gjallë krejt* »i lavdis' sate që s'shprehet, Perëndi.

Shpirt, zgjohu dhe eja, thirri fort* Ndërtuesit tënd që i di* të fshehtat mbarë[18] që ke; tregoji ti* pra fryt pendimi, që Zoti mjaft i mir'* të të mëshirojë ty* dhe nga zjarri në amshim,*[19] si i dhembshur krejt, të të çlirojë, shpirt.

Porsi Doganieri të thërras* me frikë, o i Mir' unik:* Zot, të të vijë keq, të të vijë keq,*[20] shpëtomë, kam të këqija me bollëk,* çdo faj mua më përkul,* mbushem plot me turp pa fund,* mos më lër të humbas në përjetësi.

Martirike

Martirët e mbushur me urti* dhe njohje të vërtetë mjaft* urtinë greke[21] drejt e marrosën pra;* garuan fort dhe sofistin djall të keq* na e zhdukën dhe me gaz* morën çmime denjësisht* për fitoret, kurora me plot lavdi.

Trinin' në Persona por Njësi* sipas natyrës, o atlet',* ju e pohuat, politeizmin krejt,* mashtrimin helm, e shfarosët me besim,* siç do Zoti; dritësim* na u shfaqët, ndritni plot* Hir, me rrezet e tij, zemrën e çdokujt.

Hyjlindësor

E shenjta Hyjnuse e dëlir',* ti linde shenjtërisht atë* që prehet ndër shenjtorë,[22] pra Birin Fjal'* të bashkëpanisshëm njësh me Atin lart* edhe që i shenjtëron* në të Shenjtin Shpirt ata* që, me besë plot, e shenjtërojnë drejt.

I të Patrupëve I njëjtë

Afrohen në Drit' Hyjbërëse* dhe mbushen me të nga çdo an'* shën Serafimet edhe shkëlqejnë nur* nga dritësimet e para qartësisht,* "me vendosje", bëhen pra* perëndi me hyjnizim* porsi drita të dyta me plot lavdi.

Meqë duam t'i himnojm' me zell* shkëlqimet engjëllore ne,* le të kërkojm' përmes engjëjsh dhe me goj'* të pastër si dhe dëlirësi përplot* në mend, o besnikë, ndihm'* që prej Zotit jepet mjaft* dhe ndriçimet e tyre t'i marrim drejt.

Hyjlindësor

Sipas mundësisë e shikon* pra Mendjen mbi esencë lart* ai që, Virgjëreshë, u bë i denj',* shën Gabrieli, të solli lajm me gaz,* zënien e Vet' Fjalës Zot;* haptas tha, e shpalli qart'* lindjen tënde që s'shprehet dhe s'ka qortim.[23]

Ode IV
Irmosi: Oros se ti háriti

»Abakumi, me sy të parashikueshëm, »të kuptoi si mal të hijeshuar shumë me »anën e Hirit hyjnor, ndaj parathërriste »se do të dilte prej teje i Shenjti[24] i Izraelit »për shpëtimin dhe rigatimin tonë.

O shpirti im i mjerë! Me çfarë të të krahasoj ty që bën të këqija dhe nuk bën të mira? Kthehu, thirri atij që për ty u varfërua[25] vullnetarisht: O Zemërnjohës,[26] dhembshuromë dhe shpëtomë.

O Shpëtimtar, caktove pendim[27] për ata që kthehen; ma jep, o i mirë, para mbarimit të jetës duke më dhënë kataniks dhe psherëtimë, siç i dhe Lavires më parë, që i puthte me mallëngjim këmbët e tua, o Zot.[28]

Martirike

Pasi u mbushën me rrjedhat e Shpirtit, martirët u dukën me shenjë hyjnore porsi lumenj të ujit të gjallë[29] dhe i thanë në Shpirt përrenjtë e turbullt të mashtrimit, si edhe i vaditën bollshëm mendjet e shpresëplotëve, o Krisht.

Shumë garuan martirët e hyjshëm, se duruan zjarrin, shpatën dhe gjithë dënimet e frikshme. O Fjalë e Perëndisë, me lutjet e tyre çliroji ata që të himnojnë me besë nga torturimi shumë i madh dhe i përjetshëm.

Hyjlindësor

Biri që lindi qëmoti prej Atit të palindur, pati lindje në kohë kur lindi prej teje, o Virgjëreshë, sepse ai, që është përtej ditëve dhe viteve, donte ta hiqte si i dhembshur luftën kronike të të dhelindurve.

I të Patrupëve I njëjtë

Shkëlqejnë drejtpërdrejt nga ndriçimet e Hyjnisë Keruvimet, Serafimet dhe Fronet[30] që plotësojnë rreshtin e parë; dhe, duke ndjekur hierarkitë hyjbërëse, këndojnë tani: Lavdi fuqisë sate, o Zot.

Serafimet himnojnë me shenjtërime triadike dhe me zëra[31] të pareshtur Njësinë trinumërore të Hyjnisë, duke shpallur fuqishëm misterin e pacenuar të theologjisë dhe duke na mësuar besimin orthodhoks.

Keruvimet pranojnë me devotshmëri derdhjen e urtësisë dhe gjerësinë e dijes së veturtisë unike dhe të thjeshtë; dhe duke e imituar Hyjninë, ua përçojnë dhe ua japin ndriçimin më të poshtmëve.

Hyjlindësor

Ai që kuptohet përtej çdo Krijese, duke kryer gjëra vërtet kolosale për gatimin e gjallë nga kryejeta përmbi mendje, banoi në barkun tënd të lavdëruar me hijeshi virgjërore, o e Pacenuar.

Ode V

Irmosi: O fotisas ti ellampsi

»O Krisht, që me shkëlqimin e pranisë »sate i ndriçove anët e botës dhe i hije»sove me Kryqin tënd, ndriti me dritën e »hyjdijes sate zemrat e atyre që të him»nojnë orthodhoksisht.

U prisha nga pasionet dhe frikësohem nga gjykata jote e drejtë, o Zot i drejtë,[32] prandaj të përgjërohem, forcomë që të kryej vepra të mira që do të më drejtësojnë.

Ti, Perëndia, Gatuesi dhe Zoti im, i di saktë të parrëfyerat dhe të fshehtat[33] e zemrës sime; pra mos më dëno në orën e gjykimit kur të vish për t'i gjykuar të gjitha.

Martirike

Kur ishin brenda në zjarr, shenjtorët hyjprurës tregonin flakën e dashurisë së tyre për Perëndinë, prandaj ngazëlloheshin duke u freskuar dhe duke pritur të ardhshmet.

Duke u përforcuar me shpresën e të mirave, martirët duronin me shumë rezistencë masakrimet e gjymtyrëve dhe e mbytnin dinakun dredharak me nervat e durimit të tyre të paepur.

Hyjlindësor

O Hyjnuse, as gojë oratorike nuk mund ta rrëfejë çudinë e pashprehshme të lindjes sate, sepse e lind dhe e mban në krahë të pashpjeguarin që mban në dorë Gjithësinë.

I të Patrupëve I njëjtë

Duke u djegur nga malli i hyjshëm, Zotë-

rinjtë, Pushtetet,[30] Forcat, rendet e dyta, me gojë të pareshtura himnojnë Një esencë dhe fuqi hyjautoritare.

Rendet e kryeengjëjve, të engjëjve dhe të Autoriteteve tok me ushtri të pafundme rregullohen duke mësuar dukshëm të adhurojnë Një esencë ndriçuese trihipostate.

Hyjlindësor

O Hyjnënë e pacenuar, u zbukurove më shumë se çdo hijeshi engjëjsh, sepse, pasi u ngjize, linde Bërësin dhe Zotin e tyre, i cili u trupëzua parrëfyeshëm prej gjakrave të tua.

Ode VI
Irmosi: Ekíklosen imás

»Avusha mjaft e thellë na rrethoi[34] keq,* »dhe nuk ka çlirimtar[35] askund,* na me»nduan porsi dhen për therje[36] pra,* o »Zot,* Perëndi, shpëtoje popullin* që »ke,[37] se forcë, rimëkëmbje je për të »dobëtit.

Meqë je mjek, o Krisht, Jisui im, shëroji pësimet e zemrës sime dhe me rrëke kataniksi lamë krejtësisht nga çdo njollë, që ta himnoj dhe ta madhështoj dhembshurinë tënde.

Endem i humbur në udhët e katastrofës dhe bie në gropat e shkeljeve; kthemë, o Krisht, dhe futmë në rrugët e sigurta të të drejtave të tua të nderuara, që të të lavdëroj.

Martirike

Martirët famëplotë dhe të kurorëzuar të Zotit, gurët vërtet të çmuar, duke u pllakosur me gurë, nuk e mohuan gurin e jetës,[38] as u flijuan gurëve të gdhendur.

Meqenëse i rinovuan shpirtrat me parmendën e besimit, martirët lulëzuan kallirin e atletizmit një për njëqind[39] me Shpirt Perëndie dhe u denjësuan për shijimin e lumtur.

Hyjlindësor

Meqë kishe në bark zjarrin e shërbyesve të përflaktë, u shfaqe si e tërëpaqortueshme dhe bërëse e parë e gjithë Krijesës, o e Hyjhirshme e tërëkulluar, eprore dhe e bekuar në mes të grave.[40]

I të Patrupëve I njëjtë

O Zot, brigadat e të patrupëve, duke qenë pranë fronit të lavdisë sate,[14] të mburrin me zëra të pareshtur engjëllorë, se ti je, o Krisht, fuqia dhe himnimi i tyre.[41]

Ndriçohen engjëjt që shikojnë fytyrën tënde,[42] bukurinë e pabërë dhe hijeshinë e përmbiperëndishme të lavdisë sate hyjnore, sepse ti je drita dhe ngazëllimi i tyre.

Hyjlindësor

Prej teje, o e Tërëdëlirë, u mishërua ai që më parë s'kishte mish, Fjala që, me vullnetin e vet i bën të gjitha dhe, si i gjithëfuqishëm, i krijoi nga mosqenia ushtritë e të patrupëve.

Ode VII
Irmosi: Se noitín Theotoke

»Ne besimtarët të konsiderojmë ty, o »Perëndilindëse, si kaminë mendore, se»pse si ai që përmbilartësohet, shpëtoi »tre Djem,[43] kështu më rigatoi mua, tërë »njeriun, në barkun tënd ai, Perëndia i »himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[44]

Duke pasur bashkëbanues virtytin, Danieli më parë ua mbylli gojët luanëve.[45] Atë zilepse, o shpirt, dhe, duke parë përgjithmonë lart, drejt Perëndisë, bëje pasiv atë që përherë ulërin si luan që do që të të kapë.[46]

O Zot, për shkak të shthurjes së madhe e ndota shpirtin tmerrshëm; përderisa ke mirësi shumë të madhe, pranomë, o Krisht, si Plangprishësin[6] dhe dhembshuromë mua që psal: O Perëndi i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[44]

Martirike

Duke u forcuar fuqishëm prej ligjit të Krishtit, martirët e pamposhtur i zhdukën burrërisht mendimet e të paligjëve dhe, duke mbaruar sipas ligjit, këndonin: O Perëndi i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[44]

O martirë të hyjshkëlqyer të Zotit, meqë llamburitnit shumë si pishtarë të ndritshëm nga drita e Trinisë, e tejkaluat errësirën e torturave dhe mjegullën e mashtrimit duke kënduar: O Perëndi i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[44]

Hyjlindësor

Në ty përtëriten ligjet e natyrës, sepse, o e Tërëpaqortueshme, e lind pa ligjet natyrore Krishtin ligjdhënës, që vë ligj çlirimi për ata që këndojnë: O Perëndi i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[44]

I të Patrupëve I njëjtë

Ti je, o Zot, dritë[47] pa fillim që shkëlqeve nga drita e Atit[48] dhe që i bëre ushtritë e engjëjve si drita, pasqyra që pranojnë vezullimin tënd të paperënduar, o Perëndi i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[44]

O Zot i të gjithave, me ardhje të dukshme engjëllore e shpëton gjininë e vdekatarëve, sepse i vendose të patrupët përmbi të gjithë ata që besojnë dhe të himnojnë orthodhoksisht ty, Perëndinë e himnuar dhe të përmbilavdëruar të etërve.[44]

O Zot, gjuha dhe mendja nuk mund ta thonë dot hijeshinë e çudive dhe të punëve të tua, sepse e stolise lavdishëm çdo rend të Fuqive qiellore ti, Perëndia i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[44]

Hyjlindësor

Prej teje, o Modeste, u mishërua Biri, që ishte më parë nga Ati pa nënë dhe që u bë për ne sipas nesh pa atë; këtë tani e adhurojnë kolonat e të patrupëve si Perëndi të himnuar dhe të përmbilavdëruar të etërve.[44]

Ode VIII

Irmosi: En kamino pedhes

»Në furrë Djemtë e Izraelit[43] si në shkri»tore shkëlqenin me bukurinë e shpresë»tarisë më shumë se ari,[49] duke thënë: »Gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin dhe »përmbilartësojeni në gjithë jetët.[50]

O i dhembshuri Krisht, çlirimtari im, nga mjegulla e mëkateve dhe e ngasjeve të larmishme që tashmë më pushtuan, çliromë mua që thërras: Gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[50]

O Krisht, kur të vish me lavdi që të gjykosh botën,[51] në vendin e të zgjedhurve të tu më rendit dhe mua që po thërras dhe them: Gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[50]

Martirike

O martirë të urtë, u ngjitët në tokën e shenjtë,[52] sepse, pasi garuat shumë në tokë, fituat jetën qiellore duke kënduar: Gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[50]

Pasi e zhveshët trupin e prishshëm, veshët stoli pavdekësie, si martirë, duke

thirrur nga lart për hirin e Krishtit: Gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[50]

Hyjlindësor

O e Pacenuar, prej së largu të parashpallën zëra të hyjshëm se do të bëheshe nëna e Perëndisë, Ndërtuesit të të gjithave, për hir të të cilit këndojmë: Gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[50]

I të Patrupëve I njëjtë

O besnikë, duke imituar ushtritë engjëllore plot dritë që shkëlqejnë nga rrezet e bukurisë trediellore, le të këndojmë: Gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[50]

Hyjkryesia absolute, si burim i tërë të mirave, prodhon fuqishëm drita të dyta që pranojnë dritën e parë dhe thërrasin: Gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[50]

Mendja e parë, Bërësi, prodhoi përmbiqenshëm mendje mbibotërore engjëjsh, që janë pranë saj qartë dhe thërrasin: Gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[50]

Hyjlindësor

Atë që përmbi fjalë lindi para jetëve nga Ati, na e linde, o Virgjëreshë e tërëpaqortueshme, të mishëruar parrëfyeshëm; për hir të tij thërrasim: Gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[50]

Ode IX

Irmosi: Tipon tis agnís lohias su

»Barrën* tënde të kulluar ja* si tip e dha »një ferr' e zjarrtë që s'digjej hiç;*[53] kër»kojmë tani* të shuash furrën e ngasje»ve,* se ajo egërsohet keq kundër nesh,* »që të të madhështojmë* gjithmonë pa pushim, Hyjlindëse.

Porsi* Kananeasja thërras:* Më mëshiro,[54] o Fjalë, shpirti im ka rrezik* nga sulmet me vrull* që bëjn' demonët, vepron pa mend* të pavendat dhe nuk e ndien tmerrin tënd,* frikën hyjnore, o Zot,* o zemërmadh, me përdëllim dhe Hir.

O Zot,* m'i bazo mbi gurin tënd,* mbi porosit' e tua, këmbët[55] e shpirtit ti;* dhe gjarprin[56] që do,* që me dredhi dhe pa turp aspak,* të më shkelë, ta shkelësh, të më çlirosh* nga kriminaliteti* i tij, si fortpërdëllimtar, i mir'.

Martirike

Tashmë* i kaluat, o martir',* tundimet si një ujë pa bazë,[57] çdo tortur',* plagosjet plot tmerr* si një shtrëngatë, arritët qart'* në liman të së sipërmes mbretëri;* ndaj kështu e shijoni* dhe prehjen, dhe hyjnoren qetësi.

Jeni* denjësuar për ndriçim* pa perëndim, se pamja juaj shkëlqente drit',* martir', keni gaz* me kore engjëjsh, dëfreni ju* lart në Kishën e të parëlindurve;*[58] lypini me ta bashkë* Krisht Jetëdhënësit për gjithë ne.

Hyjlindësor

Ti mban* Zotin Krisht që mban çdo gjë,*[59] atij që jep ushqim te çdokush,[60] ti i jep gji;* i frikshëm, i madh,* mbi mendje është misteri yt,* o Hyjlindëse, arkë me shenjtërim,*[61] plot nder, e Virgjra Vajzë,* ndaj besërisht të lumërojmë ne.

I të Patrupëve I njëjtë

Mendjet* e patrup i bëre ti* si miste të lavdisë sate që s'shprehet dot;* përmes

tyre tash,* Zot, tërë popullin tënd që rend* me zell, besë te ti, ruaje pa dëm,* që të të madhërojmë,* o Shpëtimtari ynë, pareshtur.

Engjëll* paqeje me hir ia jep* si rojë grigjës sate, i Tërëforti Zot,* sepse je shkaktar* për dashurinë dhe paqen tok,* që ai bes' të mençur të ruajë* dhe herezitë mbarë* t'i shkatërrojë me forcimin tënd.

Teksa* të himnojmë, ëmbëlsi* i tëri je për ne; në Kishat e tua, Krisht,* o Zot, mbille ti* tok ëmbëlsinë me hijeshin'* qiellore, jep gjendje të rregullt fort,* o Shpëtimtar, kështu që* do të të madhështojmë pa pushim.

Hyjlindësor

Birin* tënd e mburrin pa pushim,* fort e kulluar, tashmë koret e engjëjve,* përmbushen me gaz* kur e shikojnë atë porsi* mbikëqyrës në rendet e tyre lart,* të madhështojnë ty pra* pareshtur, o Perëndilindëse.

Dërgimësore: Jineqes akutísthite

O Kryeengjëj, engjëj shenjt'* dhe Autoritete njësh,* Frone, Pushtete, Fuqira*[30] dhe Keruvime me mjaft sy,*[61a] dhe Serafime me gjasht' krah',*[31] Zotërinj,[30] tash ju lypni,* që, ne nga zjarri që s'shuhet* dhe nga rreziqet, dhe ngasjet,* krejt të çlirohemi pa dëm.

Hyjlindësore E njëjtë

O e pacen, për mua je* mur, mbrojtje, pirg i fortë mjaft,* rojë për botën; në gjunj' jam* përpara teje dhe them fort:* O Virgjëreshë, më çliro* nga çdo dhimbje, nga zjarri tmerr* dhe i amshuar më rrëmbe,* sepse te ti kam besim shum'* meqë je shpresa e vetme.

Pasvargje Kataniktike të Lavdërimeve

O shpirt, të pret një botë dhe një gjyqtar tjetër, i cili ka për t'i publikuar të fshehtat[62] dhe të tmerrshmet e tua; ndaj mos qëndro te të këtushmet, por nxito t'i thërrasësh gjykatësit: O Perëndi, le të të vijë keq për mua[20] dhe shpëtomë.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

O Shpëtimtari im, mos më moho mua që jam pushtuar nga përtacia e mëkatit; ma ngri mendimin drejt pendimit dhe më trego punëtor të sprovuar të vreshtit tënd, si edhe më dhuro pagën e orës njëmbëdhjetë[5] dhe përdëllimin e madh.[63]

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne, dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Ejani, gjithë popujt, t'i nderojmë me himne dhe ode shpirtërore[64] athloforët e Krishtit, ndriçuesit e botës,[65] predikuesit e besimit dhe burimin e përhershëm, nga gufojnë shërime për shpresëplotët. Me përgjërimet e tyre, o Krisht Perëndi, dhuroji paqen botës sate dhe shpirtrave tanë përdëllimin e madh.[63]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Ton uranion tagmaton

Je më e shenjtë se mbarë Forcat e shenjta lart,* e çmuar më shum' se çdo* krijim, Zonjë e botës;* linde Shpëtimtarin, çlirona pra* nëpërmjet ndërmjetimit

tënd* nga të panumërtat faje dhe çdo rrezik* si e mirë, përdëllyese.

NË LITURGJI Lumërimet:
Dhiá vróseos eksígaje

E kish nxjerrë jasht' Parajsës lasht'* Adamin me një ngrënie djalli armik;*[66,67] në vend të tij e futi pra* Krishti me një Kryq Kusarin në të* kur thërriste: Më kujto* kur të vish në mbretërinë tënde, Zot.[68]

Më dhuro burim plot kataniks,* Krisht Perëndi, me dhembshurin' tënde det,* që të më lajë nga çdo njoll'* të mëkateve të mia pa fund;* mirëbërës, bëmë ti* anëtar të mbretërisë sate, Zot.

Ne, brigadat engjëllore, Krisht,* i gjallërojmë të të lypin për ne;* na dhembshuro dhe na shpëto* përmes tyre si i mbimiri Zot;* shkeljet mbarë mos i shih* sa, me dije a pa dije, kemi bër'.

Martirik

Mbytet qartë përmes çurgjeve* të gjakut tuaj Faraoni mendor*[9] dhe tash gufoni kroje ju,* plot çudi, që det sëmundjesh than',* ndaj, martirë me lavdi,* o shenjtorë, kozmosi ju lumëron.

Lavdi *Triadik*

Atit gjithë ne t'i falemi,* ta lavdërojmë Birin, Shpirtin Hyjnor* të Tërëshenjtë ta himnojm'* duke thënë, duke thirrur tok ne:* O Trini e Tërëshenjt',* besimtarët mbarë ti shpëtoji, Zot.

Tani *Hyjlindësor*

Linde, o e Pacenuar krejt,* ti dritën[47] e pakohë, ndaj ma ndriço* dhe shpirtin mjaft të errët, pus* nga sulmimet e demonëve skrop,* dhe nga zjarri në amshim* më çliro me ndërmjetimin tënd hyjnor.

TË HËNËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kataniktike Zotërore
Ting. I Ton uranion tagmaton

Një det mëkatesh mbi mua të tërin hidhet keq* dhe mbytem në fund fajesh,* ndaj kështu të thërras ty:* Më çliro nga gjithë ngasjet që jan'* të vështira, të ndryshme krejt,* i përmbimirë, si edhe nga zjarri tmerr* i pashuar, Shpëtimtari im Zot.

Fundosem nga dëshpërimi, më mbushin dhelpërisht* mendime kundërshtare,* ndaj te ti e besoj un'* shpresën time, Fjalë e Perëndis',* nga çdo sulm i armiqve pra,* të dukshëm a të padukshëm, krejt më çliro* mua mjaft të mjerin, Zoti im.

Të erdhi keq, o Ndërtues, për çdo krijim tëndin* nga e pashprehshmja skamje*[25] si dhe nga njeridashja;* ti që ngre mëkatin pra botëror,*[69] si i dhembshur, o Zot, o Fjal'* e Perëndis', ngrije peshën që kam dhe un',* lehtësom' të rëndat pranga plumb.

Të tjera Të Pararendësit
Panéfimi mártires

Profet i mahnitshëm, Pagëzor,* o Prodhrom i Zotit Krisht,* ma bëj ti zemrën të thar' nga të pavendat, nga çdo faj,* që të derdh' si lumë* plot lot përgjithnjë, të përgjërohem unë që kam mjaft dhimbje, që në çdo rast të shpëtoj* përmes teje, që ta madhëroj* Perëndinë që të madhëroi ty.

I lumi profet, ty t'i besoj* tërë shpresat, jetën tok* dhe sa un' pres, o Joan që pagëzove Zotin Krisht*[70] që është avushë,* pra Jisuin që e ngre mëkatin botëror;[69] lutju të ma lajë zemrën, Pagëzor,* si edhe të

më shpëtojë krejt,* ty të përgjërohem, o shenjtori im.

Pendim parashpalle, o Prodhrom,* në të tëra kombet qart',* o predikues i Hirit të Jisuit, Krishtit ton';* bëje shpirtin tim qyq,* fortmizor, të ngurtësuar, të jetojë mir', me pendim dhe t'i zbatojë porosit'* zotërore përgjithnjë, o shenjt,* që të të lëvdoj me mall dhe me besim.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

U bëre, e vetmja e dëlir',* si shtëpi për dritën Fjal'*[47] që kishte ndritur prej Atit, ndaj drejt teje po thërras:* Hijesoma shpirtin* me ndriçim virtytesh, sepse është errësuar nga veset dhe më vër që të banoj* lart në tendat e shkëlqyeshme,* e pacen, në ditën e gjykimit tim.

*Proqimen Ting. IV **

Zoti do të më dëgjojë kur do t'i thërras.

Varg: Kur të thërrisja më dëgjove, o Perëndi i drejtësisë sime.

Pasvargje Kataniktike

Meqë deti i shkeljeve të mia është i madh, o Shpëtimtar, dhe jam mbytur frikshëm në paudhësitë e mia, ma jep dorën, shpëtomë si Petron, o Perëndi,[71] dhe mëshiromë.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Meqë u dënova për shkak mendimesh dhe veprash djallëzore, o Shpëtimtar, më dhuro mendim kthimi, o Perëndi, mua që të thërras: Shpëtomë, o mirëbërës i dhembshur, dhe mëshiromë.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

O shenjtorë, pohimi juaj i mirë në stadium e frikësoi fuqinë e demonëve dhe i çliroi njerëzit nga mashtrimi; prandaj, kur po jua pritnin kokat, thërrisnit: O Zot, le të bëhet i mirëpritur para teje flijimi[72] i shpirtrave tanë, sepse, meqë të dëshiruam fort, e shpërfillëm jetën kalimtare, o njeridashës.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Meqë i pranon lutjet e mëkatarëve dhe nuk e shpërfill rënkimin e të pikëlluarve, ndërmjeto tek ai që lindi nga barku yt i dëlirë, që të shpëtohemi, o Hyjlindëse e virgjër.

CITIME

1. Ps. 50(51).7
2. Lluk. 18.13
3. Fjal. Urt. 11.31; I Petr. 4.18
4. Matth. 20.12
5. Matth. 20.1-9
6. Lluk. 15.11-18
7. II Makk. 12.6; Ps. 7.12; II Tim. 4.8
8. Matth. 25.31-33
9. Eks. 14.21-15.19
10. Ne.13.22; Ps. 5.8; 105(106).7,45
11. Baruh 3.38
12. Kol. 3.12
13. Joan 10.15,17-18
14. II Kron. 18.18; Dan. 7.10
15. Is. 9.6
16. Lluk. 24.49
17. Ps. 64(65).5
18. Sosana 42
19. Matth. 5.22; 18.8; 25.41; Mark 9.(43-)47; Lluk. 12.5; Juda 7
20. Lluk. 18.13
21. I Kor. 1.22
22. Is. 57.15
23. Lluk. 1.26-38
24. Abak. 3.3

25. II Kor. 8.9
26. Vep. 1.24; 15.8
27. Matth. 4.17; Mark 1.15
28. Luk. 7.37-39
29. Gjen. 21.19; Joan 4.10 etj.
30. Kol. 1.16
31. Is. 6.1-3
32. Ps. 10.7
33. Ps. 50.8
34. Jona. 2.6
35. Gjyq. 18.28; Ps. 49(50).22; 70(71).11; Is. 5.29; Dan. 11.45
36. Ps. 43(44).23
37. Ps. 27(28).9
38. I Kor. 10.4
39. Luk. 8.8
40. Luk. 1.28,42
41. Ps. 117(118).14
42. Matth. 18.10
43. III Makk. 6.6; Dan. 3.19-23; Lutja e Azarias 22-26
44. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
45. Dan. 6.18
46. Ps. 21(22).14; I Petr. 5.8
47. Joan. 1.4; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
48. I Joan. 1.5
49. Urt. Sol. 3.6
50. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
51. Matth. 16.27
52. Eks. 3.5
53. Eks. 3.2-5
54. Matth. 15.22; Mark 7.26
55. Ps. 39(40).3
56. II Kor. 11.3; Apok. 12.9,14-15; 20.2
57. Ps. 123(124).5
58. Hebr. 12.23
59. Hebr. 1.3
60. Ps. 135(136).25
61. Ps. 131(132).8
61a. Jez. 1.18
62. Rom. 2.16; I Kor. 4.5
63. Num. 14.19 etj.
64. Ef. 5.19; Kol. 3.16
65. Fil. 2.15
66. Eks. 3.6
67. Eks. 3.24
68. Luk. 23.42
69. Joan. 1.29,36; I Petr. 1.19
70. Matth. 3.13-17; Mark 1.9-11; Luk. 3.21-22
71. Matth. 14.29-31
72. I Petr. 2.5

TË MARTËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kataniktike
Ting. I

Meqë u zura në paudhësi,[1] unë i shthururi nuk guxoj të vështroj në lartësinë e qiellit,[2] por, duke u mbështetur në njeridashjen tënde, thërras: O Perëndi, le të të vijë keq për mua[2] dhe shpëtomë.

Meqë i drejti me vështirësi shpëtohet, unë mëkatari ku do të shfaqem?[3] Nuk e mbajta peshën dhe vapën e ditës,[4] o Perëndi; më numëro së bashku me ata të orës njëmbëdhjetë[5] dhe shpëtomë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O besnikë, duke pasur si mur të paçarë Perëndilindësen Mari, ejani t'i biem ndër këmbë asaj, sepse ka guxim para atij që lindi prej saj, që të ndërmjetojë dhe t'i shpëtojë nga mllefi dhe vdekja shpirtrat tanë.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera
Ton tafon su Sotír

Nxito t'më hapësh ti* krahë ati; e prisha* në shthurje jetën time, por shoh pasurinë,* bollëkun e mëshirës sate të pashtershme; mos e lër* zemrën që tani* e varfër është, se, o Zot,* ty po të thërres* me kataniks: Mëkatova,* shpëtomë, i mirë krejt.[6]

Tribuna jote është e frikshme, i drejtë* gjykimi yt,[7] të tmerrshme jan' veprat e mia,* por ti arri, shpëtomë, o përdëllyes, nga Ferri skrop;* më çliro, o Zot,* mua nga pjesa e dhive,* denjësom' të rri,* gjykatës tepër i drejtë,*[7] në të djathtën tënde pra.[8]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
E ngjashme

Shpirt, flake gjumin tej,* përtacinë, dhe ndiz ti* me hijeshi llambadhe, pendohu, dhe dil tash* me mjaft gaz nga rrëmujat, dallgët e botës, që të takosh* Dhëndrin që nuk vdes,* edhe t'i thuash "Pranomë,*[9] mos më zmbraps, o Zot,* me ndërmjetimet e Zonjës,* që ty të ka lindur, Krisht".

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Ton tafon su Sotír

Në shumë faje un'* zhytem, ndaj nxirrmë jashtë,* Joan, që pagëzove pastrimin e botës* së tërë brenda rrjedhjeve të Jordanit[10] qëmoti, shenjt;* lamë nga çdo njoll'* ti, duke lypur përherë* Njeridashësin si një ndërmjetës i mirë,* gjithnjë i pranueshëm.

Martirike
Tu lithu sfrajisthentos

Shenjtorë, si ushtarë të mirë,[11] me një mendje* kishit besë, nga kërcënim tiranik hiç s'u tmerruat;* si ngritët të çmuarin fort Kryq,* pasuat Krishtin me gatishmëri,*[12] dhe fitoren lart e morët prej qiellit* kur udhën krejt e mbaruat;*[13] lavd përforcuesit që ju dha forc';* dhe lavd kurorëzuesit;* lavd atij që përmes jush bën shërime ndër gjithë ne.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Ton tafon su Sotír

Kur qe, o e dëlir',* brenda mitrës nënore,* kërceu dhe u fal besërisht shën Joani;* me hir hyjnor e njohu drejt Perëndinë në barkun tënd;*[14] ndaj të lutem ty* që, me Prodhromin, ta lutësh* Fjalën që nga ti* ka marrë trup, të shpëtoj un',* shërbyesi yt mjeran.

Kanun Kataniktik që ka Akrostihidhë
(pa Hyjlindësoret): "O Fjalë, pranoji
këto fjalët e mia. Josif".
Ting. I
Ode I
Irmosi: Odhín epiníkion

»Një ode triumfi të gjithë t'i psalim ne »Zotit, që bëri mrekulli mahnitëse[15] me »dorën e lartë shum'*[16] dhe e shpëtoi »Izraelin; u lëvdua fort.

Jam skllav në pasione mëkati, kështu para teje po bie që të më tregosh, o Zot, të lirë prej tyre ti,* që mirësinë tënde pa pushim ta lavdëroj unë.

Jam vrarë mjerani un', se më goditi si shpatë mëkati dhe armiku më shikon që dergjem edhe gëzon;* të vdekurit i ngjalle,[17] më shpëto, më gjallëro.

Martirike

Të gjith' athloforët lëvdohen se Krishtin e kanë nderuar në gjymtyrët[18] e tyre të tërëlavdishme pra,* se veshi mish dhe me pësim e zhduku prishjen krejt.

Bedenat dhe pirgjet e Kishës, martirët me plot lavd, në sulmet e armiqve mbetën të patundur; o Perëndi,* me ndërmjetimet që na bëjn', na gjallëro gjith' ne.

Hyjlindësor

Porsi fron me pamjen zjarr,[19] Zonjë, e nxë Krijimtarin; si dhom' të gjallë, si pallat me hijeshi, mbretëror, e mban,* ke Mbretin që u bë si ne, por pa trazim, ndryshim.

Kanun tjetër I Pararendësit të Çmuar,
që ka Akrostihidhë: "O i lum, dëgjoje
zërin e atyre që të thërrasin. Josif".
I njëjti

Ilumtur, ke qenë si zëri i Fjalës,[20] ndaj priti kërkesat, zërat, o Prodhrom; ne që thërrasim, të na çlirosh* me ndërmjetimin tënd nga çdo e keqe dhe pasion.

Si diell dhe si agim nur e shkëlqen tërë botën dhe e nxiron çdo frym' të errët shumë, ndaj flake, shporre larg,* dhe terrin që ka shpirti im, Prodhrom i madh Joan.

U shpalle të vdekurve se jeta jonë,[21] i lumi Prodhrom, do vinte; vriti veset që kam dhe që më vrasin keq,* dhe pjesëmarrës në shkëlqim hyjnor tregomë ti.

Hyjlindësor

E vetmja që linde në kohë, me trup, të pamotin Bir, o e Tërëshenjta Zonjë, ti shëroji pasionet krejt* që ka prej kohësh shpirti im i mjerë tërësisht.

Ode III

Irmosi: Lithon on apedhokímasan

»Gurin që e poshtëruan ndërtuesit, ja ku »vet'* është bër' gur qosheje,[22] ky është »pra guri* përmbi të cilin Krishti* forcoi, »bazoi Kishën ton'*[23] që bleu, Kishën e »tij,* që e ka blerë prej gjith' kombeve.

Shihe dobësinë time, ti që e veshe, o Krisht;* shihe dhe shëmtimin e keq të shpirtit tim pra* dëgjoje zërin tim ti,* i shumëmëshirshmi Shpëtimtar,* edhe shformimin e tij* ktheje, o Zot, në bukuri të plot'.

Më shpëto, jam shthurur, o Jisu; më shpëto, se vetëm* un' i shkela ligjet e tua shpëtimtare* dhe pa mend bëra çdo faj* edhe u nënshtrova, o i Mir',* dhe në mendime pa vend,* Zot, që nga ti më bëjn' të huaj mjaft.

Martirike

Rendet pa trup u çuditën vërtet me burrërinë* që treguat, o shenjt', se brenda stadiumit* garuat mrekullisht ju.* Dhe kur trupat tuaj posht', përdhe* po binin, çdo shpirt të keq,* pa mish, e shembnit me hyjnoren forc'.

Kur pikonte ende gjaku prej plagëve dhe ishit* ju si lule, o athloforë, ndenjët plot gaz* bri mbretit të pavdekshëm* dhe Zot, Perëndi, edhe ai* ju dha kurora me lavd* juve si fitimtarë zëmëdhenj.

Hyjlindësor

Lind atë që Ati para jetëve mbar' e lindi,* sado s'njohe burrë, ushqen ushqyes, Zotin;*[24] çudi paradoksale,* mister i ri është, ndaj çdo shpirt,* çdo besimtar, të lëvdon,* o e hyjhirshme dhe Hyjlindëse.

I Pararendësit I njëjti

Mbive shenjtërisht prej shterpës, o Pagëzor,[25] u shfaqe* përmes kultivimit hyjnor porsi frytdhënës;* ndaj zemrën time shterpë* nga gjithë të mirat, bëje ti* plot me fëmijë, virtyt,* që besërisht të të lëvdoj gjithnjë.

O i lum, me bukë qielli[26] ma mbështet ti zemrën* e paralizuar nga çdo mendim i lig pra;* bëm' që me zell t'i kryej* dëshirat e Zotit fort të mir',* që besërisht të të lëvdoj gjithnjë.

O profet, ti predikove qengjin që ngre mëkatet* mbarëbotërore:[27] Lyp, lehtësoje barrën* e rëndë të mëkatit,* i lumtur, më jep dhe kataniks,* që paqëson çdo pasion,* heq çdo njoll', Pararendës shën Joan.

Hyjlindësor

Fjala, që nga ti i tëri doli me mish, e veshi,* o Hyjnuse, tërë Adamin, ndaj ti lype* të na çlirojë krejt ne* nga ngasje të ndryshme dhe çdo dert,* Hyjlindëse, nga çdo zjarr* që s'shuhet kurrë në përjetësi.

Ode IV

Irmosi: En Pnévmati provlepon

»Duke parashikuar në Shpirt, o pro-

»fet[28] Abakum, mishërimin e Fjalës, pre-
»dikoje duke thirrur: Kur të afrohen vitet,
»do të njihesh; kur të vijë koha, do të da-
»llohesh.[29] Lavdi fuqisë sate, o Zot.

Pasurinë që ma dhe, e shpërndava keq duke bërë të pavendat dhe mbeta lakuriq, i veshur me punët e çnderimit; ndaj të thërras: Më hijesho me stoli[6] duke më krijuar kataniks me anën e Hirit hyjnor.

U nënshtrova në marrëzi, rashë frikshëm dhe dergjem përdhe i sëmurë pa shërim; o Krisht, rimëkëmbja e të rënëve, ngrimë dhe mbështete zemrën time mbi gurin e pendimit.

Martirike

Duke imituar Krishtin që u ngrit në Kryq, athloforët ngazëlloheshin së bashku kur fshikulloheshin; dhe, pasi ndaluan përrenj politeizmi përmes gjakrave si shi, burojnë rrëke shërimesh.

Atletët e hyjshëm, me anë të drejtimit të shpresës shpëtimtare,[30] e tejkaluan pa u lagur shtrëngatën e fortë dhe të hidhur të torturave; dhe, duke u mbushur me ngazëllim shpirtëror, ankoruan në limanet e sipërme.

Hyjlindësor

Ushtritë e engjëjve u habitën se si i padukshmi u shfaq prej teje sipas pamjes sonë, o Virgjëreshë që kishe Zotin në mitër; atij lypi që t'i denjësojë për shpëtim të gjithë ata që të lavdërojnë besërisht.

I Pararendësit I njëjti

O Pagëzor i Zotit, meqenëse thure për veten rrobë shpëtimi përmes zhveshjes së trupit, të lyp: Vishmë me veshje drejtësie dhe ngazëllimi[31] mua të zhveshurin nga çdo vepër e mirë.

O Prodhrom, hidh një pikë shpëtimi dhe mbi mua që tretem nga thatësira e kënaqësive ti që zhyte në rrjedhat e Jordanit[10] përroin e shijimit,[32] Jisuin jetëdhënës, që të të lavdëroj siç e kam për detyrë.

Nuk na shpëtoi as engjëll, as ndërmjetës, por vetë Zoti[33] kur erdhi mbi dhé; udhët e tij të drejta i përgatite ti,[20] o i lumtur; përgjëroju atij tani që t'na tregojë rrugën që na fut në Mbretëri.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, u tregove tempull i shenjtëruar i Perëndisë që banoi në ty përmbi mendje; atij përgjëroju të na pastrojë nga ndotje mëkatesh, me qëllim që të bëhemi të njohur si shtëpi dhe banesë e Shpirtit.[34]

Ode V

Irmosi: Tin sin irinin dhos imín

»Paqen tënde jepna, o Biri i Perë-
»ndisë,[35] sepse veç teje tjetër Perëndi
»nuk njohim, emrin tënd thërrasim,[36]
»sepse je Perëndi të gjallësh dhe të
»vdekurish.

O Zot i dhembshur dhe zemërgjerë, u mbusha me shkelje të shumta dhe të rënda; më dhembshuro mua të dënuarin dhe mos më hidh larg fytyrës sate.[37]

O Krisht, e drejtësove Doganierin që psherëtiu; kështu edhe unë, duke e imituar, godas gjoksin dhe të thërras: Le të të vijë keq për mua,[2] o i vetmi i mirë dhe i dhembshur.

Martirike

O Zot, shenjtorët e tu u dukën si ndriçues të pagabueshëm duke dëbuar natën e thellë të mashtrimit dhe duke feksur të gjithë botën me shkëlqimet e çudirave.

O Zot, martirët, meqë të dëshironin ty, gurin[38] e jetës, si gurë shumë të çmuar, duke u rrokullisur[39] në tortura, shkatërruan çdo ndërtesë të mashtrimit.

Hyjlindësor

O e Tërëpacenuar, njërin prej Trinisë së nderuar e linde në dy vullnete, edhe pse kishte një hipostazë; atij përgjëroju vazhdimisht që të na shpëtojë të gjithë ne.

I Pararendësit I njëjtë

Banove në shkretëtirë[40] si qëmoti Ilia,[41] o Pararendës i Krishtit, prandaj zemrën time që u shkretua me faje, përmirësoje me përkujdesje hyjnore, o i tërëlum.

O Pararendës i Krishtit, meqë u bëre si shtyllë e pamposhtur dhe bazë e besnikëve, mendimin tim që lëkundet nga dredhitë e mashtruesit, tregoje të pamposhtur.

O i lum, me dritën tënde të vdekurit u ungjillëzuan për Dritën[42] prej Dritës[43] që shndriti mbi dhé, dhe u shndritëm ne që ishim në errësirë; ndaj më shkëlqe mua që u bëra i zi tmerrësisht.

Hyjlindësor

Davidi të shpall si mbretëreshë[44] të virgjër, o e Dëlirë, e pacen, prandaj të përgjërohem, bëmë trashëgimtar të mbretërisë[45] qiellore,[46] që të të lumëroj.

Ode VI

Irmosi: Ton profitin Ionán

»Imitoj Jona profetin dhe unë, të thërras:*
»O i mirë, jetën ti ma çliro nga prishja[47]
»dhe shpëtom' mua* që them: Lavd ty,
»Shpëtues i botës krejt.

U përkula nga barra e kënaqësive të mia të shumta dhe u dërrmuan kockat[48] e shpirtit tim të mjerë. Ndihmomë, o Krisht, ndihma e vetme e të gjithëve.

Meqë rashë në një det mjerimesh dhe shtrëngatë pasionesh, thërras: O Krisht i tërëfuqishëm, ngrimë lart me dorën tënde të fortë[49] dhe shpëtomë.

Martirike

Me mijëra atletë të shenjtë shkelën mijëra armiq mendorë dhe u bashkuan me mijëra Mendje qiellore.

O atletë, që e thatë thellësinë e ateizmit,[49a] trashëguat përroin e shijimit;[32] prandaj thajini derdhjet e mëkatit tim.

Hyjlindësor

O Mari, që u tregove tendë[50] shenjtërimi, shenjtëroje shpirtin tim mjeran që u ndot prej kënaqësive dhe bëmë pjesëmarrës të lavdisë hyjnore.

I Pararendësit I njëjti

O Pagëzor që shpalle në tokë pendimin,[51] më trego udhët e pendimit që çojnë drejt dritës dhe çliromë nga greminat e humbjes.

Si e zhyte avushën në rrjedha lumi,[10] thaji avushat e pasioneve të mia duke më dhënë shira lotësh, o Pararendës, predikues i Krishtit.

O Prodhrom i Zotit, shpëtomë nga sëmundjet shpirtërore, pasionet mishore, vështirësitë jetësore dhe nga çdo lloj ngasjesh dhe shtrëngimesh.

Hyjlindësor

O nënë e Perëndisë, e bukura ndër gra,[52] të përgjërohem shumë: Mos më shpërfill, o e dëlirë, por më dhembshuro dhe më ruaj të paprekur nga çdo dëm.

Ode VII

Irmosi: Ton en kamino Pedhon su

»O Shpëtimtar, zjarri s'i preku, as i

»shqetësoi Djemtë e tu në furrë; atë- »herë të tre, si me një gojë, himnonin »dhe bekonin duke thënë: I bekuar je, »o Perëndi i etërve tanë.[53]

Jovi trim praktikoi durimin[54] dhe mbeti si pirg i palëkundur në gjithë sulmet e dinakut. Atë zilepse përgjithmonë, o shpirt, dhe fare mos u përkul në vështirësi.

Humba nga kënaqësitë trupore dhe u bëra pa logjikë, edhe pse jam me logjikë; o Fjalë e Perëndisë, që shpëtove me fjalë Prostitutën,[55] shpëtomë mua mjeranin, që ta himnoj dhe ta bekoj dhembshurinë tënde.

Martirike

O martirë të urtë, meqë u çliruat me gjakun e atij që pësoi në mish për ne, preferuat me gatishmëri t'i derdhnit gjakrat tuaja për hirin e tij, ndaj mbretëroni pa pushim bashkë me të.[56]

O të urtë, nëpërmjet ndërtimit të arritjes së hyjshme u shfaqët me gëzim si pallat mbretëror ku u preh Krishti, i vetmi mbret dhe Zot, që ju transferoi në banesat qiellore.[57]

Hyjlindësor

Nga të gjitha gjeneratat vetëm ty, o e Tërëhimnuar, të zgjodhi si banesë[58] për veten Krishti, si të thjeshtë dhe të pastër; dhe, kur lindi prej teje, e ndriçoi si diell tërë tokën.

I Pararendësit I njëjti

O Pagëzor i lavdishëm dhe i tërëshkëlqyer, përderisa u bëre ndërmjetës mes së Vjetrës dhe së Resë, ndërmjeto me përgjërime pranë Jisuit, rinovuesit të gjithçkaje, që të më ripërtërijë mua të tërin që u vjetërsova nga mëkatet.[58a]

U shfaqe mbi tokë, o Pararendës dhe Pagëzor i Krishtit, duke vënë si ligj pendimin;[51] me uratat e tua na forco që ta praktikojmë të gjithë ne, me qëllim që të çlirohemi nga të këqijat e panumërta që bëjmë gjithmonë.

O i urtë, përshkove udhën e ngushtë[59] duke praktikuar tërë vetëpërmbajtjen dhe shkëlqeve tërësisht me zgjerimin e teorive tejet të ndritshme; lypi Krishtit që me anën tënde t'i shijojmë edhe ne.

Triadik

Ne besimtarët lavdërojmë Një Trini të njëqenshme, Atë pa nisje, Bir dhe Shpirt të drejtë, esencë të barabartë mbretërore, Një pushtet, Një autoritet dhe jetë që na jep jetë.

Hyjlindësor

O e Pacenuar, ofroji Perëndisë lutje, që të mos i marrë parasysh shkeljet dhe mëkatet tona të pamasa, si edhe të na çlirojë nga zjarri i përhershëm[60] i ndëshkimit.

Ode VIII

Irmosi: On frítusin ángjeli

»Atë të cilin e kanë frikë engjëjt dhe »të gjitha ushtritë,[61] si Ndërtues dhe »Zot, himnojeni, o priftërinj, lavdëroje- »ni, o Djem, bekojeni, o popuj, dhe për- »mbilartësojeni në gjithë jetët.[62]

Gjarpri tinëzar, nëpërmjet një këshillimi tepër të keq, më zhveshi lakuriq nga çdo virtyt;[63] o Shpëtimtar, ti që e zhveshe të keqen e tij, hijeshomë tani me stoli të virtytshme.

O Gjykues tejet i drejtë,[64] që do vish për të gjykuar gjininë e vdekatarëve,[65] në orën e frikshme, edhe pse jam i dënuar plotësisht, mos më dërgo në zjarrin e Gjehenës,[66] por më dhembshuro dhe më shpëto.

Martirike

O atletë të tërëkënduar të Zotit, as shtrëngimi, as rreziku, as shpata, as zjarri nuk ju ndanë aspak prej dashurisë së Krishtit, që na deshi nga dhembshuria.[67]

O atletë trima, garuat në trup me keqdashësin e patrup, e mposhtët dhe kërceni bashkë me të patrupët dhe i shëroni pasionet e shpirtrave dhe të trupave.

Hyjlindësor

Mbjellësi i të gjithave, kur të gjeti si zambak në livadhet[68] e jetës, fushoi në ty dhe na lëshon fort tani erërat e virtytshme të thjeshtësisë, o Hyjlindëse.

I Pararendësit: Ton tus imnologus

O Zot, meqenëse vetëm unë fajtova më shumë se të gjithë ata që lindën mbi tokë, vetëm unë u bëra shkelës i ligjeve të tua; prandaj më dhembshuro dhe më shpëto nëpërmjet Pararendësit.

O Pagëzor Joan, u tregove engjëll[69] në sjellje duke predikuar anembanë engjëllin e vendimit të madh,[70] prandaj të përhimnojmë në gjithë jetët.

Meqë ta prenë kokën padrejtësisht ty,[71] o i lum që zhyte kokën e Krishtit në ujë,[10] me ndërmjetimet e tua na forco të gjithë ne, që ta shkelim bashkë kokën[72] shkatërruese të mashtruesit.

O i lumtur, na trego të gjithëve ne udhët që çojnë te hyrjet hyjnore, që të ecim në to dhe të bëhemi me uratat e tua trashëgimtarë të nusërores[9] hyjnore.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, e vetmja mbrojtje e gjinisë së njerëzve, çliromë nga mëkati i pavend, nga zjarri i tij, nga errësira që ndëshkon, nga kërcëllitja e dhëmbëve dhe nga krimbi.[73]

Ode IX

Irmosi: Tin fotoforon nefelin

»**T**a madhërojmë të gjithë,* si nënë fort »të dëlirë* të Perëndisë, dritëprurësen »re,[74] ku kish zbritur* nga qiejt Zoti i çdo »gjëje[75] si shi përmbi shtëllungë[76] dhe »ai,* i panisshmi, u bë njeri për gjith' ne* »kur u mishërua qart'.

Ja, erdhi kohë pendimi* dhe koh' për punë të pastër;* ja ditë drite, bëj pra vepra të mira dhe ik larg* nga çdo terr vesesh dhe dëbo fort gjumë dhe përtaci të keqe, shpirt,* që të bëhesh kështu ti pjesëmarrës* në hyjnorin dritësim.

Si Doganieri rënkoj thell'*[2] edhe lotoj si Lavirja,*[55] dhe si Kusari them me zë: "Më kujto, Zot[77] i dhembshur",* se si i Shthururi Bir të thërras "Mëkatova"[6] dhe si Gruaja* Kananease ulem para teje,*[78] Krisht i mir', mos më shpërfill.

Martirike

Mjek' për sëmundjet e trupit* dhe për dërrmimet e shpirtit* vërtet u shfaqët pasi trupin ju e dorëzuat* në torturime me durim, në vdekje të dhunshme, o atletë shenjt'* të plotfamshëm të Zotit, ndaj përherë* bota krejt ju lumëron.

Shkëlqeu më fort se rrezet* nur diellore durimi* i athloforëve të urtë të Krishtit, ndaj qartë* në Hir e shkatërruan hegjemonin e territ, e shfarosën pra* natën e ateizmit; i ndriçuan* zemrat e besnikëve.

Hyjlindësor

Që me besim të himnoj ty,* ma shndrit shum' shpirtin e errët,* të zi prej territ të pasionit, të epsheve; feksi* me dritë, rrezatime, Fjala që lindi barku yt i shenjtë mjaft,* o Hyjlindëse, dhe e ndriti shumë* anembanë kozmosin.

I Pararendësit I njëjti

Ja llamba që feks[79] sa janë* në errësirën e jetës;* ja dallëndyshja që, me t'ëmblin zë, pranverën, Krishtin,* fort te të gjith' e paralajmëron, Pararendësi, madhori shenjt;* është midis së Vjetrës dhe së Resë;* siç lut, ruhemi gjithnjë.

Tani të vë ty përpara* porsi ndërmjetësin, mikun* e Dhëndrit, Pagëzor;[80] kam mjaft faje, ndaj të thërras ty:* Dhuromë shlyerje mëkatesh, ndize llambadhen nur të shpirtit tim,* o i tërëlum, se u fik, u bë pus,* terr nga neglizhenca pra.

Me athloforët e hyjshëm,* me engjëjt pa trup, profetët* tok me apostujt e nderuar, profet shenjt, ti lype* të përmbimirin Perëndi: Gjithnjë t'i fitojmë ne të mirat lart,* të përjetshmet, të kemi pasuri ty* si të mirin mbrojtës, shenjt.

O dallëndyshja e hyjshme,* bilbili tepër i çmuar,* i tërëbukuri pëllumb, bima e shkretëtirës,*[40] që ti e do si turtull, Pagëzori i Krishtit, shpirtin tim të bër'* si shkreti pa fryte, ti tregoje* mjaft pjellor, plot mbarësi.

Hyjlindësor

E mban si fron Keruvimesh*[81] atë që mban çdo gjë,[82] Zonjë;* ushqen atë që na ushqen,[24] e Dëlir', e hyjhirshme;* lyp që ta mbrojë nga tërmeti, rënia, pushtimi nga çdo lloj halli* grigjën tënde gjithnjë, sepse të kemi* ne të gjithë mbrojtje ty.

Dërgimësore: O uranón tis astris

Të gjithë ta lëvdojmë* Joanin Pagëzor, Prodhrom* shenjt i Shpëtimtarit; lindi* prej një profeti, at' shenjtor,* qe biri i shkretëtirës,*[40] kish nënë Elisabetën.

Hyjlindësore E njëjtë

O ndërmjetare e vetme,* për Perëndinë lart në q'ell,* mos më dëno për mëkatet,* në gjykatoren e lartë,* të lutem pra Virgjëreshë,* eja, shpëtomë prej Ferrit.*

Pasvargje Kataniktike
të Lavdërimeve

O shpirt, të pret një tjetër botë dhe gjyqtar, i cili ka për t'i publikuar të fshehtat[83] dhe të tmerrshmet e tua; ndaj mos qëndro te të këtushmet, por nxito t'i thërrasësh gjykatësit: O Perëndi, le të të vijë keq për mua[2] dhe shpëtomë.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam, dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

O Shpëtimtari im, mos më moho mua që jam pushtuar nga përtacia e mëkatit; ma ngri mendimin drejt pendimit dhe më trego punëtor të sprovuar të vreshtit tënd, si dhe më dhuro pagën e orës njëmbëdhjetë[5] dhe përdëllimin e madh.[84]

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Këta ushtarë[11] të mbretit të madh i kundërshtuan urdhrat e tiranëve, i shpërfillën me trimëri torturat dhe, pasi e shkelën tërë mashtrimin, u kurorëzuan denjësisht dhe kërkojnë paqe nga Shpëtimtari dhe për shpirtrat tanë përdëllimin e madh.[84]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Panéfimi mártires imás

E tërëhimuar, Virgjëresh',* Moisiu pa me sy* profetikisht ferrën plot me flakë

që s'e digjnin dot;*[85] qe misteri yt kjo,* e dëlirë, se s'e dogji zjarri i Hyjnis' mitrën tënde, ndaj kërkojmë fort nga ti* që je nën' e Perëndisë ton',* t'i dhurohet botës paqe, përdëllim.

NË LITURGJI Lumërimet:
Dhiá vróseos eksígaje

E kish nxjerrë jasht' Parajsës lasht'* Adamin me një ngrënie djalli armik;*[86,87] në vend të tij e futi pra* Krishti me një Kryq Kusarin në të* kur thërriste: Më kujto* kur të vish në mbretërinë tënde, Zot.[2]

Mëkatoj çdo ditë dhe i shkel,* o Perëndi Zot, porositë që dhe;* më kthe, nga Ferri më rrëmbe,* nga ndëshkimi, njeridashësi im,* që ta lavdëroj me shpirt* dhembshurinë tënde që nuk shprehet dot.

O Prodhrom hyjnor, u duke ti* si llambë,[79] shkoje pas ndriçimit që s'ka* kurr' perëndim; për ne nga re* mjaft e ndritshme[74] lindi ky pa shpjegim;* përgjëroju që ai* ta shndrit' shpirtin ton' se të nderojmë fort.

Martirik

Torturime të lloj-llojshme ju* duruat, o martirë me famë plot;* u denjësuat sipër pra* për të mirat qiellore, kështu* mbarë njerëzit gjithnjë* drejt ju lumërojnë tërë mallëngjim.

Lavdi *Triadik*

Atit gjithë ne t'i falemi,* ta lavdërojmë Birin, Shpirtin Hyjnor* të Tërëshenjtë ta himnojm',* duke thënë, duke thirrur ne tok:* O Trini e Tërëshenjt',* besimtarët mbarë ti shpëtoji, Zot.

Tani *Hyjlindësor*

E Dëlirë, dhe pas lindjes ti,* si para lindjes, virgjëreshë gjithnjë* pa cen u ruajte, sepse* linde Perëndi në mish; lype fort* të çlirohemi prej çdo* vesi shpirtëror si dhe trupor tok ne.

TË MARTËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kryqësore
Ting. I Panéfimi mártires

I shtrin, Zot, pëllëmbët e pacen* mbi dru, i ngjyros kështu* me gjak, o Krisht, gishtërinjt' e tu,[88] se do që ta çlirosh* punën që ke bërë* me hyjnoret duar, o Jisu, o njeridashës, Adamin pra,[89] që mbahet si fajtor*[63] brenda mbretërie vdekjeje,* dhe ta ngjallësh me pushtetin tënd plot forc'.

I ngulur mbi Kryq, o Zoti Krisht,* si njeri natyrën ton'* pra njerëzore e hyjnizove, vrave gjarprin[90] djall,* qe i keq nga nisja;*[91] si i dhembshur, kur u bëre ti mallkim,[92] nga nëma e drurit[93] na çlirove, dhe i dhe* botës paqen, hirin shpëtimtar* dhe të madhin përdëllim,[84] o Perëndi.

Zot, ishe përtej çdo nderi ti,* porse deshe mirësisht* që të çnderoheshe kur pësove vdekje plot me turp* mbi dru, o i dhembshur;* dhe kështu pavdekësin' gjinia njerëzore e voli dhe e mori përsëri* të mëparshmen jetë si në trup* vdiqe, o i plotfuqishmi Perëndi.

Të tjera Të Hyjlindëses Të ngjashme

Nga dhimbja e hidhur më çliro,* e Dëlirë, kur të jem* paralizuar në këmb' a gjunjë, me dërrmim në kyç,* nëse dobësohen* nyjat pra të këmbëve; dhe kur reumatizma lloj-lloj do të m'i kapin duart keq;* mbi çdo gjë, pa njollë ruamë* fort në dashurin' e Zotit tim Bërës.

U mposhta nga vese plot pisllëk,* bëra punë turpi krejt,* i mjeri unë, ndaj s'kam

shpëtim, më tundin. Më ndryshojn'* pamje poshtërsie,* fantazi më kthejnë tash drejt epsheve si edhe kënaqësive brenda ndjenjave* që ka zemra, por shpëtomë ti,* o e fortdëlirë dhe Hyjlindëse.

E mbusha me ngasje jetën keq* meqë kam fajtuar mjaft,* pa masë, por më çliro nga çdo ngacmim, nga çdo mëkat;* jepmë një jetesë* edhe mendje pa penges' dhe fjalë mençurie që të të lumëroj me besë ty,* ta lëvdoj hyjnorin emrin tënd,* o e fortdëlirë dhe Hyjlindëse.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
E ngjashme

Ndërsa therjen tënde të padrejt'* e shikonte, Krishti im,* Zonja e virgjër vajtonte dhe thërriste: Biri im* fort i ëmbël, si pravuan ti padrejtësisht? Si varesh mbi druti që mbi ujë vare dheun?[94] Mos më lër* mua vetëm, shërbëtoren dhe* nënën tënde, o i plotmëshirshmi Zot.

*Proqimeni Ting. I**

Mëshira jote, o Zot, do të më shoqërojë tërë ditët e jetës sime.

Varg: Zoti më kullot dhe asgjë nuk do të më mungojë, në vend bari të njomë atje më fushoi.

Pasvargje Kryqësore

Një Kryq u ngul në Kalvar dhe na lulëzoi pavdekësi nga një burim i përhershëm, nga brinja e Shpëtimtarit.[95]

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Kryqi i Shpëtimtarit është mur i paçarë për ne, sepse, duke pasur besim tek ai, shpëtojmë të gjithë ne.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

Oh, sa e mirë është tregtia juaj, o shenjtorë! Sepse dhatë gjakrat dhe trashëguat qiejt; dhe, pasi u sprovuat për njëfarë kohe,[96] ngazëlloheni përjetësisht; me të vërtetë qe i mirë malli juaj, sepse, kur braktisët të prishshmet, shijuat të paprishshmet; dhe, duke kërcyer tok me engjëjt, e himnoni pa pushim Trininë e bashkëqenshme.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Panéfimi mártires

"Një shpat' e përshkoi, o im Bir,* zemrën time, Zoti im,* e shqeu siç paratha qëmoti shenjti Simeon,*[97] por, të lutem, ngjallu* edhe lavdëroje tok me ty dhe nënën tënde, pra shërbëtoren tënde ti që s'vdes",* Virgjëresha tha kështu, kur pa* përmbi Kryq të ishte varur Krishti yn'.

CITIME

1. Ps. 50(51).7
2. Luk. 18.13
3. Fjal. Urt. 11.31; I Petr. 4.18
4. Matth. 20.12
5. Matth. 20.1-9
6. Luk. 15.11-18
7. Ps. 7.12; II Tim. 4.8
8. Matth. 25.31-33
9. Matth. 25.1-12
10. Matth. 3.13-17; Mark 1.9-11; Luk. 3.21-22
11. II Tim. 2.3
12. Matth. 16.24; Mark 8.34; 10.21; Luk. 9.23
13. II Tim. 4.7
14. Luk. 1.39-44
15. Eks. 15.1-21
16. Eks. 32.11 etj.
17. Matth. 9.25; Mark 5.41-42; Luk. 8.54-55; Joan 11.43-44

18. I Kor. 6.20
19. Jez. 1.13-26
20. Is. 40.3; Matth. 3.3; Mark 1.3; Lluk. 3.4; Joan 1.23
21. Kol. 3.4
22. Ps. 117(118).22; Matth. 21.42; Mark 12.10; Lluk. 20.17; Vep. 4.11; I Petr. 2.7
23. Matth. 16.18
24. Ps. 135(136).25
25. Lluk. 1.7,57
26. Ps. 77(78).24; 104(105).39; Joan 6.33
27. Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
28. II Petr. 1.21
29. Abak. 3.1-2
30. I Thes. 5.8
31. Is. 61.10
32. Ps. 35(36).9
33. Is. 63.9
34. I Kor. 3.16 6.19; II Kor. 6.16
35. Joan. 14.27
36. Is. 26.13
37. Ps. 50(51).13
38. I Kor. 10.4
39. Zah. 9.16
40. Matth. 3.1; 11.7; Mark 1.4; Lluk. 1.80; 3.2
41. III [I] Mbret. 19.4
42. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
43. I Joan 1.5
44. Pr. 44(45).10
45. Matth. 25.34
46. Matth. 3.2 etj.
47. Jona 2.7
48. Ps. 41.11
49. Eks. 3.19-20 etj.
49. 49a Zah. 10.11
50. Eks. 25.8; 26.30; Hebr. 9.2
51. Matth. 3.2; Mark 1.15
52. Kënga 1.8; 5.9,17(6.1)
53. Dan. kap.3, Lutja e Azarias 26-28
54. Jov. 14.14; Jakov 5.11
55. Lluk. 7.39-48
56. II Tim. 2.11-12
57. Joan 14.2-3
58. Ps. 131(132).13
58a. Sosana 52
59. Matth. 7.13-14
60. Matth. 18.8; 25.41; Juda 7
61. Ps. 88(89).8
62. Dan. kap.3 Lutja e Azarias 59-65
63. Gjen. 3.1-7
64. II Makk. 12.6; Ps. 7.12; II Tim. 4.8
65. II Tim. 4.1; I Petr. 4.5
66. Matth. 5.22; 18.9; Mark 9.47
67. Rom. 8.35-37
68. Kënga 2.1
69. Mal. 3.1; Mark 1.2
70. Is. 9.6
71. Matth. 14.9; Mark 6.28
72. Ps. 73(74).13
73. Matth. 8.12; 12.42,50; 22.13; 24.51; 25.30; Mark 9.44-48
74. Eks. 13.21-22; 14.22; 34.5; Num. 9.15; Ps. 77(78).14
75. Jov 5.8; Urt. Sol. 6.7; 8.3
76. Gjyq. 6.37-38; Ps. 71(72).6
77. Lluk. 23.42
78. Matth. 15.22; Mark 7.26
79. Joan 5.35
80. Joan 3.29
81. IV [II] Mbret. 19.15
82. Hebr. 1.3
83. Rom. 2.16; I Kor. 4.5
84. Num. 14.19 etj.
85. Eks. 3.2-5
86. Eks. 3.6
87. Eks. 3.24
88. Lev. 16.19
89. Gjen. 2.7-8,15 etj.
90. II Kor. 11.3; Apok. 12.9; 14.15; 20.2
91. I Joan 3.8
92. Ligji i Dytë 21.23; Gal. 3.13
93. Gjen. 3.17-19
94. Ps. 135(136).6; Jov 26.7-8
95. Joan. 19.34
96. I Petr. 1.6; 5.10
97. Lluk. 2.35

TË MËRKURËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kryqësore
Ting. I

O Zot, shpëtoje popullin tënd dhe bekoje trashëgimin tënd,[1] dhuroju shpresëtarëve fitore mbi barbarët dhe ruaje shtetin tënd me anën e Kryqit tënd.*

Kur u kryqëzove, o Krisht, u zhduk tirania, u shkel fuqia e armikut, sepse as engjëll, as njeri, por vetë ti, Zoti, na shpëtove;[2] lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

O e pacenuar, ne që e kemi mbrojtjen tënde dhe çlirohemi nga mjerimet me përgjërimet e tua, dhe ruhemi në çdo gjë nëpërmjet Kryqit të Birit tënd, të madhështojmë të gjithë besërisht, siç e kemi për detyrë.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera

I falemi drurit të Kryqit tënd, o njeridashës Shpëtimtar, sepse në të u ngule ti, jeta e të gjithave;[3] ia hape Parajsën Kusarit që të erdhi me besim dhe u denjësua për shijim kur të pohoi: "Kujtomë, o Zot!".[4] Pranona si atë edhe ne që thërrasim: Të gjithë mëkatuam; falë dhembshurisë sate, mos na shpërfill.

Ton tafon su Sotír

Pa mbreti shpresëtar* Konstandin një arm', Kryqin,* dikur në luftë, si një trofe të pamposhtur,* përmes besimit, ndaj armiqsh; edhe forcat e Hadhit posht'* patën tmerr prej tij;* dhe për besnikët shpëtimi,* ndjesa ky u bë,* dhe është mburrja e Pavlit* si dhe krenari[5] plot lavd.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

"O mrekulli e re!* O mister mjaft i frikshëm!",* thërriste shqerra, Vajza që s'kishte qortim hiç,* sapo e pa të shtrirë Zotin në dru. "Si, ai që mban* Gjithësin' në grusht,* dënohet rëndë përmbi Kryq* prej gjykatësve* të paligj dhe të paudhë* porsi një i fajshëm shum'?".

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Ton tafon su Sotír

I dhembshur, përmbi dru,* ti i shtrive pëllëmbët* dhe kombet mbar' që ishin larg teje, i mblodhe,*[5a] që ta lëvdojnë mirësin' tënde shumë të madhe, pra* trashëgimin tënd* shikoje, mposhti armiqtë* përmes Kryqit tënd* të çmuar, se na luftojnë,* o Zot edhe Shpëtimtar.

Martirike

Të ardhtë keq për dhimbjet e shenjtorëve, të cilët pësuan për ty,[6] o Zot, dhe shëroji gjithë dhimbjet tona, o njeridashës, të lutemi.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Ton tafon su Sotír

Kur shihte përmbi dru* qengjin[7] edhe bariun*[8] të varur dhe të vdekur keq, shqerra pa njollë* po thoshte duke qarë, duke bërtitur si nënë fort:* Biri im dhe Zot* dhe Perëndi i mbimirë,* si mund ta duroj* pra bashkëzbritjen mbi mendje,* pësimin tënd vullnetar?[9]

Kanun Kryqësor që ka Akrostihidhë: "Shpëtova me Kryqin e Zotit që pësoi. Josifi".
Ting. I
Ode I
Irmosi sipas: Hristós jenate

»Kur Izraeli nga robëri e hidhur u çlirua, »si në steré* përshkoi atë që s'shkelej »dot* edhe sheh se armiku zhytet; këndon »pra me gaz për Zotin,*[10] që me krah të »lartë[11] bën çudi, se ka lavdi.

Ungrite mbi Kryq dhe ngrite, Krisht, njeriun e rrëzuar dhe theve ti* çdo forc' të armikut, Fjalë Zot;* ndaj i këndoj pësimit tënd, meqë vuajte dhe shpëtove* nga pasionet dhe çdo faj njeriun, mua pra.

Kurorëzove njeriun me lavdi plot,[12] ti që je Zoti i lavdis',*[13] natyrën ton' që kish gjemba plot,* ti, i kurorëzuar me gjemba,[14] e bëre të prodhonte* fryte, vepra të hyjnueshme, o Krisht mbjellës.

Martirike

E shenjta fort bashkësi që ligjërisht garoi,[15] shenjtët, me gjakun çurg* të shenjtë, të derdhur me vullnet* botën e shenjtëruan edhe flijimet e neveritshme* ndaj demonëve i zhdukën krejt në Atin Zot.

Martirë të tërëshenjtë, nuk i fshehën mundjet tuaja me durim* re vuajtjesh, ndaj ju dukeni* plot lavd dhe feksni më fort se

dielloret shkëlqime qartë;* na ndriçoni me shkëlqimet shpëtimtare ju.

Kryqhyjlindësor

E tërëpastër, një shpat' të shpoi[16] kur e pe pësimin e Birit tënd,* që shpohej me shtiz'[17] dhe zmbrapste tej* shpatën që u pengonte krejt besëmirëve pa mëshirë,* shpëtimtaren dhe hyjnoren hyrje, në Parajs'.[18]

Kanun tjetër I Hyjlindëses që ka Akrostihidhë sipas alfabetit. Poezi e Joan Damaskinoit.
Su i tropeuhos dheksiá

Ty të gjeti Fjala e mbishenjt',* o e pacen, porsi tempull të shenjtë krejt;* si fushoi brenda teje, u dhuron,* u jep ndriçim e shenjtërim*[19] dhe çlirim nga shkeljet atyre që të nderojnë ty.

Dehja nga mëkatet më bën skrop* të zi komplet, por bistakun e jetës son'* na e linde; vera shpëtimtare rrjedh* prej tij, prandaj më urtëso* dhe më fut në udhë të drejt' pendimi,[20] e Dhembshur fort.

Me gjakftohtësi rrëshqas gjithnjë* dhe më zvarrisin mendime dinake shum';* marrëzisht më joshin dhe u bëra un'* i tëri pre e lehtë krejt* për armiqtë, Zonjë, ndaj më përfill dhe mos më përbuz.

Ode III
Irmosi sipas: To pro ton eonon

»S' duhet kurr' i vdekshmi* të krenohet »kur ka pasuri e urti,* veçse kur ka be»sim te Zoti*[21] dhe me zë orthodhoks »fort* kështu psal drejt Krishtit Perëndi* »gjithnjë: Mbështetmë mbi gur të sigurt,* »përmbi urdhrat që na dhe.

O Jisu, t'i shpuan* të paligjshmit dhe duart, dhe këmbët[22] njësh,* ty që dikur, me një mënyrë* që s'rrëfehet, e bëre* njerin' me pëllëmbën tënde, Krisht,*[23] dhe me pësim na çlirove gjithsej* nga pasionet, veset tok.

Shën Jisui thirri:* "Hënë, diell qëndroni!"[24] Kështu paratha* pra se ndriçuesit do humbnin* kur mbi Kryq do pësonte* në mish Zoti,[25] dhe përmes këtij* do të dënoheshin krerët, fuqit'* djallëzore të territ.[26]

Martirike

Shën martirët kishin* dhimbje, por i duronin me gatishmëri;* kur i plagoste keq beljari,* gjarprin djall[27] e plagosnin;* gjithmonë me aprovim hyjnor* shërojnë dhimbjet e shpirtrave tan'* duke ndërmjetuar shum'.

Tempuj, përmendore* satanike, ju shembët, martirë, ndërsa* me burrëri, durim e bëtë* veten tuaj si kisha*[28] krejt çuditërisht, edhe këto* e nxinin Atin dhe Birin,[29] si dhe* Shenjtin Shpirt, Hyjninë Zot.

Kryqhyjlindësor

E dëlir', e Virgjër,* e pe gjatë pësimit të bukurin krejt*[30] që s'kish as hijeshi, as pamje*[31] dhe bërtisje me klithma* me mjaft hidhërim ti: Mjerë, Bir,* si vuan! Vetë do që të çlirosh* nga pasionet çdo njeri.

I Hyjlindëses: O monos idhós

Je Zonjë e Gjithësisë mbar',* e tërëpaqortueshme,* se Zotin e Krijesës e linde ti;* nga zotërimi i veseve plot ndot* më rrëmbe tash, se jam skllav* mizorisht; me përtaci* dhe mendim mjaft të shtrembër, u bëra rob.

E Virgjër, gjithnjë ke dhembshuri,* se vetëm ti të dhembshurin,* të mirin Zot, e kishe në mitër pra;* s'kam dhembshuri,

çnjerëzor jam në natyr',* dashakeq, por, e pacen,* më përfill ti, mos më lër,* por me lutjet e tua më kthe mua.

Më nxirr nga mendimet e pavend,* rrëmbemë nga çdo turbullim,* nga ngasjet dhe rreziqet, trishtimet vrer;* dhe në limane hyjnore më drejto;* Virgjëreshë, mbushma ti* mendjen plot me qetësi,* ty të lyp, sepse vetëm ty të himnoj.

Ode IV

Irmosi sipas: Ravdhos ek tis rizis

»Kishte dëgjuar qëmoti Abakumi, i mre»kullueshmi yt, dëgjimin tënd, o Krisht, »dhe thërriste me frikë: Perëndia nga »Themani do të arrijë dhe shenjtori nga »mali i dendur, hijeplotë që t'i shpëtojë të »mirët e tu;[32] lavdi fuqisë sate, o Zot.

O Krisht, durove plagë dhe trauma kur kryqëzoheshe, dhe i shërove ato të zemrës sime; shijove vrer[33] të hidhur dhe asgjësove dëmin shkatërrues[34] të shijimit të kënaqshëm;[35] dhe, kur u ngule në dru, e zhduke mallkimin e drurit.

Kombet e sprapsura larg teje, i tërhoqe pranë vetes kur u ngrite mbi Kryq; na pajtove me Atin, o Zemërgjerë,[36] duke vënë në mes veten tënde si ndërmjetës[37] dhe duke duruar pësim poshtërues në mes të dheut.

Martirike

O të hyjlumtur, Faraoni mendor humbi së bashku me të gjitha ushtritë e tij kur ra në detin[10] mistik të gjakrave tuaja; ndaj shpëtuat me hare në tokën e premtuar,[38] u bëtë qytetarë të qiellit.[39]

Duke u përforcuar me fuqinë e Krishtit, pranuan në mishin e çmuar pësimin e lumtur, vuajtje të shumëllojshme, ndaj i pushojnë përherë pasionet e shpirtrave dhe të trupave të atyre që i mburrin dhe i lumërojnë.

Kryqhyjlindësor

Ajo që të kishte në bark, o Krisht, duke parë therjen e padrejtë, vuante me klithma dhe të thërriste: O Bir, gjykatës i drejtë,[40] si u gjykove padrejtësisht, duke dashur t'i drejtësosh ata që u dënuan më parë nga shkelja dhe ranë në prishje?[34]

I Hyjlindëses: Oros se ti háriti

O re e tërëndritshme,[41] meqenëse kishe në barkun tënd diellin e drejtësisë,[42] Jisuin, dritëdhënësin dhe Perëndinë, shkëlqeje shpirtin tim që është në natën e mëkatit dhe në verbërinë e errësirës së kënaqësive mëkatare.

Rrëmbemë nga bisha e prishjes dhe e demonëve, që kërkojnë përgjithmonë të më keqtrajtojnë tinëzisht,[43] o ndihmë e gatshme e të krishterëve, lehtësim i të trishtuarve, Zonjë e tërëpaqortueshme Hyjlindëse.

Fuqia dhe himnimi im është Zoti[44] që kishe në mitër me gjakrat e tua të dëlira, o e dëlirë; atij përgjëroju përherë që shërbëtori yt të ruhet i dëlirë në shpirt dhe në trup, o Virgjëreshë.

Ode V

Irmosi sipas: Theós on irinis

»O Krisht, shkëlqeje dritën e paperëndue»shme në zemrat e atyre që të himnojnë »me besim, duke na dhuruar paqen të»nde[45] mbi mendje[46] që, duke rendur nga »nata e padituri së drejt ditës së porosive »të tua, të të lavdërojmë, o njeridashës.

O Shpëtimtar, dielli e zhveshi dritën kur të pa të varur, të zhveshur mbi dru ty[25] që vare dheun mbi ujërat,[47] ndërsa gurët u çanë nga frika sapo ndienë që

po lartësoheshe mbi gur dhe themelet u lëkundën.[48]

U ngrite në dru dhe, kur u karfose me gozhdë, gishtërinjtë e tu u gjakosën,[49] o Zemërgjerë; dhe u shpove me shtizë, u plagose në brinjë,[17] duke shëruar traumën e Adamit, të cilën e pësoi kur iu bind brinjës[35] dhe nuk e dëgjoi Bërësin.

Martirike

Shumica e martirëve u duk si parajsë që kishte në mes Krishtin, drurin e jetës.[50] Për hirin e tij, pasi me mendim trim duruan vdekje poshtëruese, e vranë me fuqi hyjnore gjarprin[27] që vrau krerët e gjinisë nga ngrënia.[35]

O atletë të Krishtit, me pika gjaku e thatë fundin e ateizmit dhe me burime hyjnore të çudive të shenjta pushoni rrjedhat e pasioneve të shpirtrave dhe të trupave, prandaj ju lumërojmë detyrimisht.

Kryqhyjlindësor

E paqortueshmja hutohet duke parë Krishtin të lartësuar në dru vullnetarisht[9] dhe, duke qarë, thërret: O Biri im dhe Perëndia im, shpëtova nga dhimbje nënore kur të linda,[51] por tani kam dhimbje kur kryqëzohesh padrejtësisht nga të paligjët.

I Hyjlindëses: O fotisas ti elampsi

O Virgjëreshë e tërëpacenuar, tregoje frytdhënës, të mbushur me virtyte, shpirtin tim, duke dëbuar mendimet e mia të pafrytshme dhe duke i shkulur rrënjësisht gjembat e mëkatit që më mbytin.[52]

O Perëndilindëse, nëpërmjet engjëllit mbajte në mitër përmbi fjalë Fjalën Hyjnore;[53] ndaj lype që t'i çlirojë shërbëtorët e tu nga vepra të palogjikshme dhe kënaqësi vdekjeprurëse.

O e Tërëhimnuar, meqenëse me anën e lastarit tënd e thave mëkatin e pemës së drurit,[35] thaji mentalitetet e mishit[54] tim, vrullet e pasioneve dhe shtrëngatat kundërshtare, që të të himnoj.

Ode VI

Irmosi sipas: Splahnon Ionán

»Po rrethohem ngusht'* nga pasionet »pa mbarim* në mes të këqijash piqem, »digjem zjarr* si në peshk të madh,* »më nxirr, o Perëndi si Jonanë dikur* nga »çdo prishje; kam besim, më jep çlirim »vesesh,* kështu* me zë lavdi dhe me »shpirt* të vërtetë për ty të flijoj,[55] o Zot.

Kur Moisiu i ngriti duart lart,[56] ikonizonte pësimin tënd, se ti i tendose mbi dru pëllëmbët dhe e shkatërrove pushtetin shkatërrimtar të të ligut; prandaj, duke të njohur si çlirimtar dhe shpëtimtar, të himnojmë, o Njeridashës.

Kur u lartësove në dru, durove vdekje, vrave vrasësin tonë dhe e gjallërove gatimin e duarve të tua,[23] o Krisht; dhe, kur u shpove në brinjë,[17] nxore dy lumenj ndjese për ata që të himnojnë ty në dy vullnete.

Martirike

O shenjtorë, vdekja juaj u bë tani e çmuar para Zotit,[57] i cili i nderoi të gjithë me pësimet e tij të çmuara dhe e turpëroi rëndë beljarin e çnderuar, që intrigonte t'ju dërrmonte me gjithë sulmet e torturave.

Me gjithë shpirt ecët drejt të gjitha llojeve të torturave, o të urtë, dhe e gjetët si aleate të tërë ndihmën e atij që veshi tërësisht gjininë njerëzore; pra, gëzoheshit kur ju prisnin gjymtyrët dhe ju digjnin në zjarr.

Kryqhyjlindësor

Duke parë e Tërëdëlira kryqëzimin tënd, thërriste: O Bir, ç'pamje e huaj është kjo që shoh? Ti që shëron sëmundjet e të sëmurëve, si duron pësim tepër të ri? Me çfarë të shpërblyen armiqtë në vend të të mirave, o mirëbërës?[58]

I Hyjlindëses: Eqíklosen imás eskati

O Hyjhirplote, armiku u vra me frytin tënd jetëprurës, Hadhi u shkel dukshëm dhe ne të burgosurit u çliruam, ndaj thërras: Zhduki pasionet e zemrës sime.

O Hyjnuse e tërëpaqortueshme, me ndërmjetimin tënd të huaj, më familjarizo me Perëndinë mua që bëhem i huaj për të nga e keqja dhe largohem, që t'i himnoj madhështitë e pushtetit tënd.

Biri i pakohë u bë brenda në kohë duke lindur prej teje; atij përgjëroju, o e Dëlirë, që t'i shërojë pasionet kronike të zemrës sime dhe të më drejtojë në jetën e amshuar.[59]

Ode VII

Irmosi sipas: I Pedhes efsevia

»U futën si në nusërore në flakën e pa»shuar të furrës qëmoti Djem që nga »shpresëtaria iu treguan shenjtorë Perë»ndisë; dhe psalnin me një zë himn melo»dikisht: O Perëndi i etërve, i bekuar je.[60]

O Jisu, edhe pse je Zot, pranove shuplakë nga një shërbëtor,[61] se doje të më çliroje mua që u skllavërova nga keqbërësi dhe, pasi u mbërtheve në Kryq, më shpëton mua që këndoj: O Perëndi i etërve, je i bekuar.[60]

O Zot zemërdhembshur, çdo krijesë u tund kur po kryqëzoheshe;[48] kur u plagose me shtizë,[17] armiku pësoi traumë në tërë trupin, ndërsa Adami i plagosur u shërua duke thirrur: O Perëndi, je i bekuar.

Martirike

Ushtria e perëndishme e athloforëve, e rrethuar me kryq, i zhduku në Hir rreshtimet e armikut dhe i mori kurorat e fitores duke thirrur: O Perëndi i etërve, je i bekuar.[60]

O atletë, duke pasur predispozicion më të fortë se zjarri, nuk u dogjët kur ishit në zjarr, mirëpo e dogjët materien dinake të keqbesimit, duke thirrur: O Perëndi i etërve, je i bekuar.[60]

Kryqhyjlindësor

Biri yt, o Virgjëreshë, bëri shekujt[62] në mënyrë paradokse dhe, kur u ngrit në Kryq, i bashkëlartësoi të rënët, dhe i tregoi qytetarë qielli[39] ata që po thërrisnin: O Perëndi i etërve, je i bekuar.[60]

I Hyjlindëses: Se noitín

O derë e dritës,[63] m'i hap dyert dritëshkëlqyese të pendimit, duke i bllokuar me ndërmjetimet e tua hyrjet e epsheve dhe duke i dëbuar kujtimet e mia djallëzore,[64] që të himnoj dhe të lavdëroj fuqinë tënde të pamposhtur.

O e Tërëdëlirë, me pikat e dhembshurive të tua, ma laj mirë ndotjen e shpirtit, e cila m'u ngjit frikshëm nga pakujdesia ime, dhe ma pastro shikimin e mendjes, që t'i himnoj me zëra të pareshtur madhëritë e tua.

O e Pacenuar, e Tërëpaqortueshme, përderisa e kishe në mitër burimin e jetës,[65] më gjallëro me ndërmjetimet e tua mua që u vrava tmerrshëm nga sulmet e demonëve dhe i këndoj Birit tënd: Je Perëndia i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[60]

Ode VIII

Irmosi sipas: Thávmatos iperfiús

»Qëmoti, kamina flakëvesuese tregoi »një simbol mrekullie mbi mendim, sepse »zjarri nuk dogji Djem të rinj,[66] duke para»deklaruar lindjen hyjnore pa farë të Kri»shtit nga një e virgjër; ndaj, duke për»himnuar, le të këndojmë: Le ta bekojë »mbarë Krijesa Zotin dhe le ta përmbi»lartësojë në gjithë jetët.

Ai që e tendosi qiellin[67] në Shpirt, u shtri mbi Kryq vullnetarisht[9] dhe u karfos me gozhdë, ngaqë dëshironte t'i zbërthente predispozicionet mëkatare të pasioneve të Adamit të parëgatuar. Prandaj, duke përhimnuar, le të këndojmë: Tërë Krijesa le ta bekojë Zotin dhe le ta përmbilartësojë në gjithë jetët.[68]

Kur bashkësia zemërgure të lartësoi ty, gurin,[69] mbi gur, malet u tundën, toka u lëkund[48] dhe shpirtra të lëkundur u mbështetën për jetën hyjnore duke kënduar përgjithmonë: Tërë Krijesa le ta bekojë Zotin dhe le ta përmbilartësojë në gjithë jetët.[68]

Martirike

Duke garuar durueshëm me trup të zhveshur dhe duke pranuar dimër plagosjesh, atletët thurën për vete stoli shpëtimtare. Prandaj, duke himnuar, këndojnë: Tërë Krijesa le ta bekojë Zotin dhe le ta përmbilartësojë në gjithë jetët.[68]

Duke u masakruar pa mëshirë me thonj, duke ua prerë gjymtyrët pa u epur dhe duke qenë në tortura të çdollojshme, athloforët nuk iu flijuan statujave prej druri, dhe u dukën te besimtarët si përmendore burrërie, duke thirrur: O vepra, bekojeni Krishtin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[68]

Kryqhyjlindësor

"Bashkësia e çmendur hidhëruese[70] të hoqi[71] nga toka, siç mendoi, dhe unë mbeta pa fëmijë; tronditem dhe ndiej dhimbje në zemër si nënë", thërriste dikur ajo që nuk kishte burrë, duke të parë ty të lartësuar në Kryq; tok me të Krijesa të lavdëron në jetë, o Jisu, çlirimtar i të gjithëve.

I Hyjlindëses: En kamino Pedhes

Më torturojnë pasionet që pranoj, influenca e keqe e demonëve, mirëpo, duke të pasur ty, o e Pacenuar, si përikje, shpëtoj edhe i këndoj Birit tënd: Bekojeni, gjithë ju veprat e Zotit, Zotin, himnojeni dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[68]

O e Dëlirë, më e lartë se qiejt, tregoje mendjen time më të lartë se materia dhe shkeljet në jetë; unë këndoj: Le ta bekojë tërë Krijesa Zotin, le ta himnojë dhe le ta përmbilartësojë në gjithë jetët.[68]

Përderisa linde Perëndi dritëdhënës,[72] o Virgjëreshë e tërëndritshme, shkëlqeji sytë e zemrës sime me dritën e njohjes së Perëndisë,[73] që të psal: Të gjitha veprat e Zotit, himnojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[68]

Ode IX

Irmosi sipas: Mistírion ksenon

»I fshehtë misteri* i Zonjës së virgjër »krejt,* se ajo u shfaq qiell, froni* drit'»prurës dhe keruvik,[74] si dhe dhom' nusë»rore*[75] e Zotit të plotfuqishëm, Perëndi.[76] »Prandaj besërisht* e madhështojmë, e »lëvdojmë ne.

Mbi dru të mbërthyer* dikur, Shpëtimtar, të pa* mirënjohësi Kusar, Zot, ty* që vare dheun mbi ujërat[47] pa fund; të thirri* me

besë: “Kujtomë”.[4] I lëvdojmë besërisht tok me të,* o Krisht, pësimet që kalove ti.

I tunde themelet* kur po kryqëzoheshe*[48] dhe, kur shtiza të shpoi, nxore* gjak edhe ujë,[17] pra pikat e pavdekësisë;* me to e pastrove njerëzinë nga pasionet, Jisu,* ndaj denjësisht të madhërojmë ty.

Martirike

Me gaz në tortura,* shenjtorët e nxisnin mjaft* njëri-tjetrin si për dëfrime,* thërrisnin trimat: Të rrimë të fortë, sepse ja* u hap stadiumi, Krishti tash po shfaq kurora për gjith’* sa i ka dashur thellë, dhembshurisht.

Ka gaz tërësia,* besnikët e tërë pra,* duke mburrur çmimet, arritjet* e gjithë shenjtëve krejt të pamposhtur dhe lodhjet* e pamasa që i denjësuan të shijojnë pa mund,* nder, jetë dhe dëfrime me lavdi.

Kryqhyjlindësor

Të dhembshurën Fjalë* që kishe, o Vajz’, në bark* parrëfyeshëm, kur e shihje* vullnetarisht të pësonte[9] për njerëzit, “Ç’ësht’ kjo?”,* thërrisje. “Si Perëndi pa hiç pësim duron kaq pësim!* Çdokënd që falet me bes’ e çliron”.

I Hyjlindëses: Tipon tis agnís

Ki gaz,* në bark kishe gazin ti;* ki gaz, trishtimin ti, e vetmja, e zhduke krejt;* ki gaz: I dëbon* nga shpirtrat retë dhe i ndriçon* me ndriçimin mendor, o Hyjnënë Zonj’,* sa ty të madhërojnë* me nder, me besë dhe me mallëngjim.

Gjithë* çurgjet e pasioneve* që kam, pushoji, o e Tërëdëlira Zonj’,* dhe detin e thell’* plot faj ta thash’ se e linde ti* shpëtimtarin shi, lumin e paqes son’;* ky është oqeani* i madh i dhembshurisë, Zoti Krisht.

Porsi* një klinikë falas krejt* u duke, e pacen, për çdo të plagosur keq,* për çdo të sëmur’* nga dëshpërimi, si port, çlirim* për sa janë në detin e jetës pra* dhe rrezikojnë; kush rend* drejt tij me bes’, shpëton dhe të lëvdon.

Dërgimësore: Jineqes akutísthite

Hyjnorin Kryq ne e himnojm’,* pra armën që nuk mposhtet dot,* mburrjen e çdo të krishteri,* mbështetjen e besës sonë,* rojën e orthodhoksëve,* lavdin e athlofo-rëve,* përikje madhështore ësht’,* ndaj denjësisht e lëvdojmë,* me bes’ i falemi krejt ne.

O uranón tis astris

O Kryq i Krishtit tim, je* e madhja arm’ për çdo besnik,* për ne orthodhoksët; jep Hir,* ruaji sa të falen drejt* me mall; fitore për mbretër* dhe rënie je për demonët.

Kryqhyjlindësore E ngjashme

Pa hezitim, me zemër,* me plot kushtim i falemi,* o Hyjlindëse, pësimit,* Kryqit të Birit tënd, prandaj* me lavd, na bëj pjesëmarrës*[77] dhe qytetar’ të Parajsës.[39]

Pasvargje Kryqësore të Lavdërimeve
Ting. I

Ty që u mbërtheve mbi dru dhe na dhe jetë, të himnojmë pa pushim si Shpëtimtar dhe Zot.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt’ e tyre.

Me anën e Kryqit tënd, o Krisht, u bë një grigjë engjëjsh dhe njerëzish, si edhe Një

Kishë; qielli dhe dheu ngazëllohen, o Zot, lavdi më ty.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Ju, o martirë të tërëfamshëm, as shtrëngim, as ngushtësi, as uri, as përndjekje, as fshikullime, as tërbim bishash, as shpatë, as zjarr kërcënues nuk mundën t'ju ndanin dot nga Perëndia;[78] për më tepër, me mallëngjim për të, pasi luftuat si në trupa të huaj, u arratisët nga natyra ngaqë e shpërfillët vdekjen; prandaj dhe denjësisht fituat pagën e mundimeve tuaja dhe u bëtë trashëgimtarë të mbretërisë së qiejve;[79] ndërmjetoni pa pushim për shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Ton uranion tagmaton

O Fjalë e Perëndisë, qe pranë Kryqit tënd* jot ëmë, shqerra pa cen,* dhe vajtonte, thërriste:* O Bir si po vdes mbi dru? Mjerë ti,* drita ime e ëmbël fort!* Tash bukuria e pamjes plot hijeshi* përmbi çdo njeri, ku perëndon?[30]

NË LITURGJI Lumërimet:
Dhiá vróseos eksígaje

E kish nxjerrë jasht' Parajsës lasht'* Adamin[18] me një ngrënie djalli armik;*[35] në vend të tij e futi pra* Krishti me një Kryq Kusarin në të* kur thërriste: Më kujto* kur të vish në mbretërinë tënde, Zot.[4]

Krisht, durove një pësim të keq* plot tallje dhe e hoqe krejt turpin ton';* na shfaqe qytetarë ti* lart në mbretërinë tënde, i mir';* bashkëzbritjes sate posht'* po i falemi me besë dhe me mall.

E mbulove lakuriqësin',* Krisht, të Adamit kur u zhveshe në trup*[80] edhe u ngrite përmbi Kryq,* dhe nga fundi i së keqes kështu,* Fjalë Zot, na ngrite lart;* bashkëzbritjen tënde të shenjt' e lëvdojm'.

Martirik

Mjaft demonë i plagosët ju* me plagët tuaja të shenjta, prandaj* përditë, martirët tan'* lavdiplotë, i shëroni në Hir* plagët e gjith' njerëzve* si dhe traumat, ndaj ju nderojmë ne.

Lavdi *Triadik*

Atit gjithë ne t'i falemi,* ta lavdërojmë Birin, Shpirtin Hyjnor* të Tërëshenjtë ta himnojm',* duke thënë, duke thirrur ne tok:* O Trini e Tërëshenjt',* besimtarët mbarë ti shpëtoji, Zot.

Tani *Kryqhyjlindësor*

O e Tërëpaqortueshme,* qëndroje pranë Kryqit dhe shihje lart* të ngulur Zotin Krisht në mish* dhe me klithma ti thërrisje: Ku pra* perëndoi, o i mir',* bukuria jote[31] që vërtet s'shprehet?

TË MËRKURËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Të Apostujve të Shenjtë
Ting. I Panéfimi mártires

Apostuj plot lavd të Krishtit ton',* Nxënës të hyjftuar, ju* për botën jeni mësues; kur e gjetët Zotin Krisht*[81] si ndërmjetës midis* njerëzve dhe Perëndis',[37] u ngjitët perëndishëm pas tij, e predikuat haptas, drejt* si njeri dhe Perëndi perfekt,* dhe kështu e shpallët nëpër sferën mbar'.

Të shenjtë, apostuj të tërurt',* lutuni të hidhet larg,* tej, marrëzia e shpirtit tim, se qet' treguesit,* mistet e urtisë* së

vërtetë, ndezët dritën e Ngushëllimtarit; ma digjni kalbësinë e pavend* që ka mendja ime kotësisht,* denjësoméni t'ju lumëroj unë.

Kam shpirt skrop të errët nga çdo ves,* shndriteni, apostuj, ju,* o hyjshikues që feksët tërë botën, rruzullin,* me mësim hyjnor krejt* dhe e pakësuat errësirën idhujtare, ndaj ndërmjetoni tash për gjithë ne* t'na dhurohet përdëllim i madh,*[82] si dhe paqe tok me hir në shpirtrat tan'.

Të tjera Të Shën Nikollës
Ton uranion tagmaton

Ti fluturon përmbi lulet e Kishës si një zog* nga lart, që nga foleja* engjëllore, Nikollë,* o i lum tri herë dhe i thërret* Perëndisë për gjithë ne* që përballojmë çdo ngasje, rrezik dhe hall,* dhe çliron me ndërmjetimin tënd.

Në bukuri të padukshme lëvizje, pe kështu* të frikshmin lavd, o atë,* e kuptove, Nikollë,* o shenjt i shenjtorëve, dhe na shfaq,* fort i hyjshëm dhe hierark,* mjaft teori jetëprurëse përgjithnjë,* përmes fjalëve nga qielli.

Ti bukurin' e stolisë hyjnore më të mir',* më të shkëlqyer, atë,* shenjt hyjprurës, e kreve,* nëpërmjet virtytit me akt praktik,* celebrove plot teori* fort të këndueara dhe kolosale pra;* ti nga tmerret, hallet na çliron.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Hyjnënë, pa burr', e virgjër, në mitër kishe Zot,* e linde Perëndinë* ti në kohët e fundit,*[83] Virgjëreshë e dëlirë, sërish* u tregove pa dëm vërtet* pas lindjes sate, o portë,[63] llambë plot drit',*[84] fron;[74] tryezë[85] krejt mistike je.

*Proqimen Ting. I**

Shpëtomë, o Perëndi, me emrin tënd dhe gjykomë me fuqinë tënde.

Varg: Dëgjoje faljen time, o Perëndi, vëru veshin fjalëve të gojës sime.

Pasvargje Apostolike

Kitara tërëharmonike e apostujve, duke u lëvizur prej Shpirtit të Shenjtë, asgjësoi celebrimet e demonëve të urryer dhe, pasi predikoi Një Zot, i çliroi kombet nga mashtrimi i idhujve dhe na mësoi t'i falemi Trinisë së njëqenshme.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Ton uranion tagmaton

Me një zë le ta lëvdojmë Petron dhe Pavlin shenjt,* Mateon, Llukën, Markun* me Joanin, Andrean* dhe Thomanë, kananitin Simon* dhe Jakovin, Filipin tok* Vartholomeun;[86] ta mburrim ne denjësisht* tërë bashkësin' e Nxënësve.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik
Panéfimi mártires

Martirë të famshëm krejtësisht,* toka nuk ju fshehu dot,* por ju mikpriti lart qielli, ju hapën plotësisht* dyert e Parajsës* dhe, si hytë brenda, po shijoni drurin, pemën e jetës;[50] Krishtit përgjërojuni* që në shpirt të na dhurohet hir,* paqe edhe përdëllim i madh[82] gjithnjë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor I ngjashëm*

E tërëhimnuar, Virgjëresh',* Moisiu pa me sy* profetikisht ferrën plot me flakë që nuk digjej hiç;*[87] qe misteri yt kjo,* e dëlirë, se s'e dogji zjarri i Hyjnis' mitrën tënde, ndaj kërkojmë ne nga ti* që je nën' e Perëndisë ton',* ti dhurohet botës paqe, përdëllim.

CITIME

1. Ps. 27(28).9
2. Is. 63.9
3. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
4. Lluk. 23.42-43
5. Gal. 6.14

5a. Joan 11.52

6. Fil. 1.29
7. Is. 53.7; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
8. Matth. 26.31; Mark 14.27; Joan 10.11-14; Hebr. 13.20; I Petr. 2.25
9. Joan 10.15,17-18
10. Eks. 14.21-15.1
11. Eks. 6.1 etj.
12. Ps. 8.6
13. I Kor. 2.8; Jak. 2.1
14. Matth. 27.29; Mark 15.17; Joan 19.2,5
15. II Tim. 2.5
16. Lluk. 2.35
17. Joan 19.34
18. Gjen. 3.24
19. I Kor. 1.30
20. Matth. 3.2-3
21. I Mbret. [Sam.] 2.10
22. Ps. 21(22).17
23. Gjen. 2.7-8.15 etj.
24. Jis. N. 10.12
25. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
26. Ef. 6.12
27. Gjen. 3.1-5.13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,15; 20.2
28. I Kor. 3.16; 6.19; II Kor. 6.16
29. Joan 14.23
30. Ps. 44(45).3
31. Is. 53.2
32. Abak. 3.1,3,13
33. Matth. 27.34
34. Gjen. 3.14-21
35. Gjen. 3.6
36. II Kor. 5.18
37. I Tim. 2.5
38. Eks. 3.8
39. Fil. 3.20
40. II Makk. 12.6; Ps. 7.12; II Tim. 4.8
41. Eks. 13.21-22; 14.22; 34.5; Num. 9.15; Ps. 77(78).14
42. Mal. 4.2(3.20)
43. Ps. 37(38).13
44. Ps. 117(118).14
45. Joan 14.27
46. Fil. 4.7
47. Jov 26.7; Ps. 135(136).6
48. Matth. 27.51
49. Lev. 16.19
50. Gjen. 2.9; 3.22,24; Apok. 3.7; 22.2,14,19
51. Is. 66.7
52. Matth. 13.7; Mark 4.7; Lluk. 8.7
53. Lluk. 1.26-33
54. Rom. 8.6
55. Jona 2.10
56. Eks. 17.11-13
57. Ps. 115(116).6
58. Vep. 10.38
59. Dan. 12.2; IV Makk. 15.3; Joan 10.28; 17.3; I Joan 5.11
60. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
61. Matth. 26.67; Mark 14.65; Joan 18.22; 19.3
62. Hebr.1.2
63. Gjen. 28.17; Jez. 44.1-4
64. Matth. 9.4
65. Jer. 2.13
66. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 26; III Makk. 6.6
67. Ps. 103(104).2
68. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34-58
69. I Kor. 10.4
70. Jez. 2.3-5 etj.
71. Lluk. 23.18; Joan 19.15
72. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.40
73. Kol. 1.10; II Petr. 1.2
74. Jez. 10.1
75. Ps. 18(19).6
76. II Mbret. [Sam.] 7.27
77. I Petr. 5.1
78. Rom. 8.35-39
79. Jak. 2.5
80. Gjen. 3.7
81. Joan 1.46
82. Num. 14.19 etj.
83. I Petr. 1.20
84. Eks. 25.30,37 etj.
85. Eks. 25.22,29; 39.18; 40.20; Lev. 24.6; Hebr. 9.2
86. Matth. 10.2; Mark 3.18; Lluk. 6.14; Vep. 1.13-14
87. Eks. 3.2-5

TË ENJTEN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Apostolike
Ting. I

O peshkatarë të urtë të botës,[1] përderisa

e morët prej Perëndisë dhembshurinë, ndërmjetoni dhe tani për ne që thërrasim: O Zot, shpëtoji mbretërit dhe qytetin tënd dhe, nëpërmjet apostujve, çliroji shpirtrat tanë nga të këqijat që i shtrëngojnë.

Tu lithu sfrajisthentos

Me fjalën si me rrjeta, me Kryqin si kallam tok* peshkatarët, kur asgjësuan sofizma oratorësh,* ndriçuan fort kombet që me bes'* të të lëvdojnë si Zot të vërtet';* ndaj te ti që i forcove, thërrasim himn:* Lavdi ty, o Zot, o Atë;* lavd Birit, Shpirtit të njëqenshëm lavd;* lavd ty që përmes tyre pra* botën e shkëlqeve dhe na shpëtove të gjithë ne.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Meqenëse e zure pa u djegur zjarrin e Hyjnisë dhe linde pa farë Zotin, burimin e jetës,[2] o Perëndilindëse hirplote, shpëtoji ata që të madhështojnë.

Pas Stihologjisë së dytë,
të tjera Apostolike
Ton tafon su Sotír

Borit' me tingëllim* fort të mirë të Krishtit* t'i nderim, besëplotë, të urtët apostuj,* si kuaj e trazuan detin[3] e keq, ateizmin pra,* dhe i nxorën lart* si që nga fundi të vdekshmit*[1] dhe i çuan fill* te shpëtimtari liman drejt* me Hirin e Shenjtit Shpirt.

Në koh' u shfaq në mish* përmbi dhé te të vdekshmit* ne Drita[4] që pa kohë shkëlqeu prej Dritës;*[5] me anën tuaj feksi mjaft botën, o të tërurtët shenjt',* ndaj të gjithë ne,* apostuj, që u ndriçuam* me mësim hyjnor* që ju na dhat', jua nderojmë* kujtimin e hyjshëm fort.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Të gjithë mbrojtëse* para Zotit të kemi,* drejt shenjtes kishës sate po rendim, e thjeshtë;* nga ti kërkojmë ndihmë, që je gjithnjë virgjëreshë, Zonj',* ndaj çlirona ne* nga çdo e keqe e djallit* edhe na rrëmbe* prej çdo dënimi të frikshëm,* se të lumërojmë ty.

Pas Stihologjisë së tretë,
e Shën Nikollës
Ton tafon su Sotír

Ndërsa ti ndjeshëm krejt* po jetoje në Mira,* u shfaqe i krezmuar me miro mendore* në Shpirt;[6] aromë rrezatoje me miro prej mrekullish,* atë hierark* Nikollë; gjithnjë hedh miro* mbi sa duan, shenjt,* që ta mirosin me himne* plot miro kujtimin tënd.

T'i lypim ne të gjithë martirët e Krishtit,* sepse shpëtimin tonë kërkojnë ata pra;* të tërë të afrohemi pranë tyre me plot besim,* se burojnë mjaft* hir për shërime,[7] dëbojnë* dhe kolona, turm'* demonësh, se janë rojat* e besës së Zotit Krisht.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

E shpallën Nxënësit,* shën apostujt e urtë,* Hyjlindëse e tërëpacen, lindjen tënde* që s'shprehet; neve na mësuan mësime hyjnore mjaft,* që të falemi* ty denjësisht, ndaj kërkojmë* që ti tok me ta,* Vajz', të kërkosh të shpëtojmë* ne që të nderojm' me bes'.

Kanun i Apostujve të shenjtë
Ting. I
Ode I
Irmosi: Su i tropeuhos dheksiá

»Siç të duhej, Perëndi që s'vdes,* e »djathta jote me forc', u lëvdua mjaft* me »triumf, se, si e plotfuqishme kjo,* armiq»të i dërrmoi fort,* për Izraelitët në fund, »thell', hapi një udh' të re.[8]

Jeni "me vendosje" perëndi* vërtet, apo-

stuj, hyjpamës, se feksni nur* nga hyjnorja shndritje e shkëlqimit lart* që ësht' trediellor, i shenjt';* ndaj detyrimisht me besim ju lavdërojmë fort.

O apostuj, ju nderojm' gjithnjë* si shërbëtorë të Fjalës; shkëlqyeshëm,* besërisht u shfaqët kur ai u duk* nga mirëdashja përmbi dhé* si njeri lëndor; i zbatuat urdhrat e tij saktë.

Shndritmëni të tërin me ndriçim,* me llamburitje nga Shpirti i Tërëshenjt',* se me terr mëkatesh jam mbuluar keq,* dhe primëni ju urtësisht* drejtazi në udhë pendimi, o të kënduar shum'.

Hyjlindësor

Je gaz për apostujt, Zonja jon'* e tërëpacen, Hyjlindëse, meqë je* nëna e atij që foli me këta* siç duhej, Perëndisë Zot;* lyp me ta: Nga flaka prush e Gjehenës[9] le të shpëtoj.

Kanun i Shën Nikollës, që ka Akrostihidhë: "Ty, o Nikollë, ta ofroj melodinë e parë unë, Josifi".

Odhín epiníqion

Bri fronit të Hirit qëndron, me kuror' drejtësie[10] stolisur, o Nikollë; ne që tash të kurorëzojmë ty* me himne, besë, na shpëto me ndërmjetimin tënd.

Nikollë i tërëlum, hire shërimesh[11] ti more, shëroji traumat e shpirtit tim me lutjet e tua zjarr;* nga ngasje që vijn', më çliro me ndërmjetimin tënd.

Nikollë shenjt, shpirtin tim paralitik krejtësisht nga mëkatet që kam, ngrije me fuqinë e ndërmjetimit tënd,* të gjithë na shpëto prej tmerreve të jetës son'.

Hyjlindësor

Dëboji, e Tërëpacen, errësirat e shpirtit tim pus me dritën tënde, më çliro prej territ tmerr në amshim,*[12] që madhështit' e tua t'i himnoj pa fund gjithnjë.

Ode III

Irmosi: O monos idhós

»I vetmi je që njeh dobësin'* e thelbit »njerëzor, o Krisht,* dhe dhembshurisht e »more si formë ti,* më ngjesh me forcë »nga lart[13] që të thërras:* Njeridashës, »ësht' i shenjt'* tempulli[14] i gjallë krejt* i »lavdis' sate që s'shprehet, Perëndi.

I vetmi që s'duket, Zoti Krisht,* u shfaq i trupëzuar qart';* ju zgjodhi, shën apostuj, o Nxënës, ju* të tërëlumtur, ta shpallnit në çdo cep,* skaj, të botës, emrin dhe* lavdin përmbibotëror* për shpëtimin dhe jetën e njerëzve.

Krisht, vetëm ndaj teje bëra faj,*[15] e ndota shpirtin, më pastro* me përdëllimin tënd, më shpëto, Jisu,* vetëm ti pajtohesh leht',* se të përgjërohen ty* shën apostujt e tu aq të urtë, Zot.

Çliromëni si të mirë shum',* apostuj, nga çdo hidhërim* i vesit, i mendimeve, nga çdo faj;* dhe ëmbëlsojeni mendjen time mjaft* ju me një pendim të shenjt',* se në zemër keni thell'* ëmbëlsinë hyjnore, të famshëm krejt.

Hyjlindësor

E Virgjër pa burrë, lyp për ne,* pra për shërbyesit e tu,* që të shpëtojmë; lyp me shërbyesit* e palënd, Forcat e tëra lart si dhe* me martirët, Nxënësit* e Jisuit, Zotit Krisht,* që i dhe trup prej gjakut tënd të dëlir'.

I shenjtit: Stereothito i kardhia mu

O bukuri e hierarkëve* dhe hyjnorja erë e mirë, e shenjt'* e Shpirtit, flake, me aromën e lutjeve që bën ti,* duhmën, veset, që i kam në shpirt,* i urti Nikollë, lyp.

Me neglizhencë jetën po e shkoj,* ndaj gjykimin tënd e kam frikë, si qyq;* mos më dëno në të, por bëhu i butë, o Krishti im,* me hyjnoret ndërmjetime pra,* siç lutet Nikolla shenjt.

Me hir të shenjtë i stolisur je,* më shpëto nga ngasje të llojllojshme ti* dhe nga rreziqe, hierark, at' Nikollë i tërëlum,* se vrapoj nën strehën tënde që* gëzon plot respekt dhe nder.

Hyjlindësor

E tërëpacen, që për njerëzit* linde dritën[4] pa perëndim, më çliro* nga e përjetshmja errësirë,[12] nga zjarri,[16] peripecit',* nga shumica e skandaleve* të gjarprit, të djallit[17] helm.

Ode IV

Irmosi: Oros se ti háriti ti thia

»Kur Abakumi të kuptoi me sy para-
»pamës si mal të tërëhijesuar me anën
»e Hirit, parathirri[18] se prej teje do të dilte
»i shenjti[18a] i Izraelit për shpëtimin dhe ri-
»gatimin tonë.

O kuaj hyjmbledhur të Krishtit, pasi me hipjet tuaja i trazuat detet[3] e mosbesimit ateist, e fundosët armikun mendor dhe nxorët lart për shpëtim njerëz të fundosur, o apostuj të lavdishëm.

O apostuj të hyjlumtur hyjnorë, enë të llamburitjeve hyjnore të Shpirtit, shpirtin tim të errësuar, pranues të pasioneve të shumëllojshme, shkëlqejeni me dritën e pendimit.

O apostuj të lavdishëm, re që hodhët ujin e jetës,[19] shpirtin tim që u bë djerr nga thatësira e pasioneve, vaditeni perëndishëm dhe bëjeni që të nxjerrë kalli shpëtimtar.

Hyjlindësor

O profetë, apostuj, martirë të tërëlavdishëm, së bashku me Nënën e Çlirimtarit përgjërojuni vazhdimisht atij që të shpëtojmë nga mëkatet, dënimi i përjetshëm,[20] ngasjet, rreziqet dhe shtrëngimet.

I shenjtit: En Pnévmati provlepon

Si zbatues i tërë urdhrave të Perëndisë, o atë hierark Nikollë, na ndihmo suksesshëm që, me ndërmjetimet e tua, t'i ruajmë legjislacionet që çojnë drejt shpëtimit, dhe çlirona nga të gjitha ngasjet që vërsulen.

Përderisa e kreve me oshënarí udhën[21] tënde në Krisht, drejtoji udhët tona drejt tij,[22] që, pasi të shmangemi nga të përpjetat e mashtruesit, të arrijmë në shpëtimin e përsosur, o atë hyjprurës Nikollë.

O i urti atë Nikollë, meqë me vigjilenca të hyjshme i vure në gjumë tërë dredhitë e armikut, jepna hir gjithë neve që të jemi vigjilentë, ta përhimnojmë Perëndinë dhe të vëmë ty para tij si ndërmjetës.

Hyjlindësor

Kur kuptoi profeti në Shpirt Perëndie, të parashkroi si mal tërë hijeshi,[18] o Hyjlindëse e dëlirë, që i hijeshon tani në Hir me ndërmjetimet e tua të mirëpritura ata që u tretën nga flakërimi i shumë shkeljeve të rënda.

Ode V

Irmosi: O fotisas ti ellampsi

»O Krisht, që me shkëlqimin e pranisë
»sate i ndriçove anët e botës dhe i hijeso-
»ve me Kryqin tënd, feksi me dritën e hyj-
»dijes sate zemrat e atyre që të himnojnë
»orthodhoksisht.

O apostuj të tërëkënduar, u treguat si male që pikojnë ëmbëlsi[23] dhe ngazëllim të hijshëm, pasi e vithisët tërë hidhërimin e djallit dhe i kënaqët besimtarët.

E njohët Krishtin që vinte në mënyrë të huaj te të tijat,[24] dhe u ngjitët pas tij me sinqeritet; prandaj më çlironi nga dëmi i të huajit, o apostuj të hyjnueshëm të Fjalës.

O i Dhembshur, shëroji traumat e fshehta të shpirtit tim me përgjërimet e hyjshme të atyre që predikuan në botë ardhjen tënde hyjnore, pësimet dhe ngjalljen prej varrit.

Hyjlindësor

Me tërë të patrupët përgjëroju Perëndisë Fjalë, të cilin e trupëzove, që t'i çlirojë shërbëtorët e tu, o Hyjlindëse virgjëreshë, nga vepra të palogjikshme dhe kënaqësi vdekjeprurëse.

I shenjtit: To fainón imín eksanátilon

Në avllitë e Zotit u mbolle,[25] o hierark atë Nikollë, dhe, si ullinj me shumë fruta,[26] i ngazëllon tani në Hir fytyrat e të gjithëve me anë të vajit të lodhjeve të tua.

O atë, bëj lutje tani për ne shërbëtorët e tu, që të marrim ndjesën e shkeljeve dhe të çlirohemi nga hidhërimi që na shtrëngon, si edhe nga çdo mërzitje.

Të lypim shumë ty, mbrojtësin tonë para Zotit: Mos na lër pa mbrojtje, o shenjtor, por na shpëto me ndërmjetimin tënd të zakonshëm.

Hyjlindësor

O Vajzë e hyjhirshme, tempull dritëpamës i Krishtit, me lutjet e tua bëna banesa të Atit, Birit[27] dhe Shpirtit, si edhe të kryejmë gjëra oshënare.

Ode VI

Irmosi: Ekíklosen imás

»Avusha më e fundme na rrethoi[28] keq,* »dhe nuk ka çlirimtar[29] askund,* na me»nduan dele ne për therje[30] pra,* o Zot,* »Perëndi, shpëtoje popullin* që ke,[31] se »forcë, rimëkëmbje je për të dobëtit.

O apostuj të hyjlumtur, me rrjeta të logjikshme i kapët kombet[1] për njohjen e atij që u njoh për rigatimin e të vdekshmëve; përgjërojuni atij pareshtur për botën.

O shpirti im i varfër, shpirt i mjerë, shpirt i papenduar, pendohu dhe thirri Krishtit: Mëkatova, zbutu, o njeridashës, me lutjet e apostujve, si i përmbimirë.

O Krisht i tërëfuqishëm, që dikur i nxore Izraelit ujë nga një gur,[32] pasi të ma zhdukësh zemërngurtësinë, bëj që të të sjell rryma lotësh me lutjet e apostujve, si i shumëmëshirshëm.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, atë që me mirëdashje lindi prej teje nga dhembshuria, lype që t'i shpëtojë nga peripecitë dhe ngasjet, si Gatues dhe Perëndi, ata që përherë shpresojnë në ty që je e Tërëshenjtë.

I shenjtit: Ton profitin Ionán

Përderisa ke shumicë dhembshurish,[33] pakësoje morinë e të këqijave të mia, o i urtë, duke e drejtuar jetën time që dimëron përgjithmonë në dallgët e mëkatit.

O Nikollë i urtë, e shkele me fuqi armikun; me lutjet e tua na forco që ta dërrmojmë dhe ne që të kemi ty si pasuri e mbrojtës të hyjnueshëm.

Ti që u bëre vërtet kryeprift i Mirës, na lësho aromë në shqisat e shpirtit, duke i dëbuar përherë pasionet me erë te keqe, të cilat na dëmtojnë, o atë.

Hyjlindësor

O e Hyjhirshme dhe e dëlirë, Krishti të bëri madhështi;[34] përgjëroju përgjithnjë që të madhështojë brenda meje mëshirat e tij të pasura.[35]

Ode VII
Irmosi: Se noitín

»Ne besimtarët të konsiderojmë ty, o »Perëndilindëse, si kaminë mendore, se»pse si ai që përmbilartësohet, shpëtoi »tre Djem,[36] kështu më rigatoi mua, tërë »njeriun, në barkun tënd ai, Perëndia i »himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[37]

Duke qenë burim i jetës,[2] Zoti Jisu i lëshoi Nxënësit si lumenj që e vadisnin me rrjedha hyjnjohëse tërë botën dhe këndonin: O Perëndi i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[37]

Duke pasur në zemër zjarr mendor, Hirin hyjnor të Krishtit, e dogjët, o Nxënës, lëndën e ateizmi; prandaj m'i digjini pasionet lëndore mua që thërras: O Perëndi i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[37]

O Perëndi, më çliro nga dënimi i zjarrit me përgjërimet e Nxënësve të tu të lavdishëm dhe mos më hidh tej fytyrës sate[38] mua që thërras me pendim: O Perëndi i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[37]

Hyjlindësor

Çliromë nga mëkate dhe vese prishjebërëse, o Zot, që linde pa prishje prej Hyjnënës dhe u dhuron paprishje të gjithë atyre që këndojnë: O Perëndi i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[37]

I shenjtit: Tus en kamino Pedhas su

O i urtë, me ndërmjetimin tënd mbështetës, mbështeti me siguri këmbët e zemrës sime mbi gurin e porosive shumë të ndritshme të Perëndisë; dhe ruamë të mos rrëzohem nga metodat dëmtuese të armikut të keq që nga fillimi.

O Nikollë i hyjshëm, mbrojtës i gjithë shpresëplotëve, baza e kryepriftërinjve, na dhuro faljen e mëkateve, zgjidhjen e vështirësive të jetës dhe të ngasjeve që vërsulen.

O i Mirë, unë jam shërbëtori dinak që e fsheha talantin që mora për ta vënë në punë;[39] dhe tmerrohem nga gjykata e atjeshme, në të cilën mos më dëno, o Perëndi i çdo gjëje.

Hyjlindësor

O e Tërëshenjtë, e dëlirë pa cen, ne shërbëtorët e tu të lypim ty gjithmonë ditë e natë me mendje të dërrmuar: Na jep neve, o e mirë, çlirim nga mëkatet e shumta.

Ode VIII
Irmosi: En kamino Pedhes

»Në furrë Djemtë e Izraelit[40] si në shkri»tore shkëlqenin me bukurinë e shpresë»tarisë më shumë se ari,[41] duke thënë: »Gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin dhe »përmbilartësojeni në gjithë jetët.[42]

Dielli i madh ju shpërndau në gjithë planetin si rreze, o apostuj, për të shndritur besimtarët që thërrasin: Bekojeni, gjithë ju veprat e Zotit, Zotin, himnojeni dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[42]

Meqenëse jeni barinj të logjikshëm dhe qengja të Bariut,[43] si dele të Qengjit[44] dhe Çlirimtarit tonë Perëndi, o apostuj hyjpamës, ndërmjetoni pa pushim që të çlirohem nga ujku mendor dhe nga pjesa e dhimbshme e cjepëve.[45]

O shpirt tërëmjeran, psherëti dhe thirri Krishtit: Mëkatova më shumë se të gjithë dhe fajtova frikshëm; pastromë, shpëto-

më si Laviren,[46] Doganierin[47] dhe Kusarin,[48] o i dhembshur, me ndërmjetimet e mirëpritura të apostujve.

Hyjlindësor

O nënë e Perëndisë, së bashku me engjëjt, apostujt, martirët dhe profetët, përgjëroju Krishtit që t'i shpëtojë ata që thërrasin: Bekojeni, gjithë ju veprat e Zotit, Zotin, himnojeni dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[42]

I shenjtit: On frítusin ángjeli

Meqë qëndron në malin e virtyteve hyjnore, u duke, o Nikollë, si i njohur prej anëve të botës, me anë të shfaqjeve të çudive të larta; ndaj të nderon çdo gjuhë në jetë.

Kur e shijove, o oshënar, ëmbëlsinë hyjnore, e urreve hidhërimin e kënaqësive të shumëllojshme; na çliro nga këto, duke lypur Krishtin që t'i ndalojë rreziqet që ngrihen kundër nesh.

Si shtyllë e palëkundur dhe bazë e besimtarëve, mua që tundem gjithmonë nga të këqijat e jetës dhe nxitjet e demonëve, mbështetmë me lutjet e tua, o Nikollë i tërëlumtur.

Hyjlindësor

Lutem: Shëroji sëmundjet e zemrës sime, ti që kishe në mitër mjekun e të gjithëve, dhe më trego pjesëtar në pjesën e të drejtëve,[49] duke iu përgjëruar Krishtit.

Ode IX

Irmosi: Tipon tis agnís lohias su

»Barrën* tënde të kulluar ja* si tip e »dha një ferr' e zjarrtë që s'digjej dot;*[50] »kërkojmë tani* të shuash furrën e ngasje»ve,* se ajo egërsohet keq kundër nesh,* »që të të madhështojmë* gjithmonë pa »pushim, Hyjlindëse.

Llamba* dritëprurëse plot hir* të Shenjtit Shpirt u paraqitët vërtet te ne;* ndriçuat, të lum',* me predikimin e mençur krejt* dhe hyjnor, me shkëlqimet e tij çdo vend,* botën; e pakësuat* mjaft errësirën idhujtare ju.

Shenjtë, degë të hardhis' së shenjt',* hyjnore dhe mendore,[51] nxorët, apostuj pra,* bistakun hyjnor,* që na buron shpëtimtaren ver',* ndaj nga dehja e kënaqësive vrer,* lutem, ju më çlironi,* apostuj zëmëdhenj me nder dhe lavd.

Trembem* un' i mjeri, o Krisht, kur* mendoj atë, pra podiumin tënd frikshëm mjaft* se jam veshur tash* me punë plot turp, të ndotura,* i dënuar jam dhe para gjyqit tim;* më dhembshuro siç luten,* siç ndërmjetojn' apostujt e tu, Zot.

Hyjlindësor

Vetëm* ti i hyjnizove, Vajz'* e virgjër, njerëzit kur linde pra Fjalën Zot* me trup, lype pra,* e Tërëshenjta hyjnuse, tok* me apostuj, martirët për gjithë ne* që të nderojm' me besë* si dhe të lumërojmë, o Vajzë.

I shenjtit: Tin fotoforon nefelin

Të mburrim si hierark ty* të Krishtit, si yll ndriçues,* si çudibërës dhe burim, gurrë, plot me shërime,* si ndihmë në shtrëngime, si ndërmjetës të flaktë shumë për ata,* átë, që të thërrasin në nevoja;* me psalmim t'shenjt' të lëvdojm'.

Ty, pra madhorin bari, shenjt* dhe imitues në çdo gjë* i Zotit Krisht[52] kryebari,[53] vazhdimisht po të lypim:* Nga maja mjaft e shenjt' kullotna ne shërbëtorët e tu, at' Nikoll',* na çliro gjithnjë nga vështirësitë* që ka jeta me tepri.

O shpirt, tani po vjen fundi,* pse neglizhon? Pse s'nxitohesh* që të punosh për Perëndin', t'i pëlqesh mjaft? Ndaj zgjohu,* aktivizohu, thirr: O njeridashës, më dhembshuro, siç ndërmjeton* shën Nikolla; ma qeveris ti jetën* drejt të mirave, o Zot.

Hyjlindësor

Ti linde dritën hyjnore,*[4] ndaj shndritmë, se jam i errët* nga tër' intrigat e armikut, rehatshëm jetoj kot,* me përtaci, e Tërëpacenuar, dhe inatos keq Perëndin';* ti në veprat e mira udhëzomë,* se je shkak për çdo të mir'.

Dërgimësoret e apostujve:
O uranón tis astris

Apostuj të Jisuit* që nxorët botën krejt me fjal'* që nga fundi[1] i mashtrimit* në dritë, mos pushoni pra* së ndërmjetuari bri tij* për ne që ju lumërojmë.

Duzinë mjaft e shenjtë,* lavd për apostujt mbarë je,* me Nikollën e nderuar,* që qe në Mira hierark,* tok pa pushim lypni Zotin* dhe Shpëtimtarin për krejt ne.

Hyjlindësore

Për të krishterët ti je* përikje, mur, ndaj pa pushim* tok me hierarkun plot lavd* Birit tënd lutju për mbar' ne* shërbyesit e tu pa vler',* të gjejmë gaz të amshuar.

Pasvargje Apostolike të Lavdërimeve
Ting. I

Kitara tërëharmonike e apostujve, duke u lëvizur prej Shpirtit të Shenjtë, asgjësoi celebrimet e demonëve të urryer dhe, pasi predikoi Një Zot, i çliroi kombet nga mashtrimi i idhujve dhe na mësoi t'i falemi Trinisë së njëqenshme.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Ton uranion tagmaton

Me një zë le ta lëvdojmë Petron dhe Pavlin shenjt,* Mateon, Llukën, Markun* me Joanin, Andrean* dhe Thomanë, kananitin Simon* dhe Jakovin, Filipin tok* Vartholomeun;[54] ta mburrim ne denjësisht* tërë bashkësin' e Nxënësve.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Ngazëllohuni, o martirë, në Zotin, sepse garuat luftën e mirë,[21] kundërshtuat mbretër dhe mundët tiranë; nuk u trembët nga zjarri dhe shpata, as nga bishat e egra që i hanin plotësisht trupat tuaj; duke ia drejtuar Krishtit psalmodinë tok me engjëjt, morët kurora nga qiejt; kërkoni që të na dhurohet përdëllimi i madh.[55]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Ton uranion tagmaton

Profetikisht ta lëvdojmë të Virgjrën si një fron,*[56] si shtamb' të artë mane,*[57] ferrë krejt të padjegshme,*[50] si trapezë[58] edhe llambë të art'* me fitil,[59] ark' me shenjtërim,*[60] derë[61] për Krishtin, Jisuin Zot Perëndi,* mal të palatuar[62] prej dore.

NË LITURGJI Lumërimet:
Dhiá vróseos eksígaje

E kish nxjerrë jasht' Parajsës lasht'* Adamin[63] me një ngrënie djalli armik;*[64] në vend të tij e futi pra* Krishti me një

Kryq Kusarin në të* kur thërriste: Më kujto* kur të vish në mbretërinë tënde, Zot.[48]

Shndritët anët e planetit mbar'* me dogmat tuaja, me rrezen e shenjt',* e zhdukët terrin, pabesin'* djallëzore, lumëroheni pra* vazhdimisht, se shkuat ju* drejtas dritës që nuk perëndon kurrë.

Urtësin' enipostate krejt* të Atit[65] ju e kishit, Nxënës të shenjt'* të Krishtit, kjo të gjithë ju* urtësonte, shndritët sferën kështu,* në hyjdije sollët drejt* botën me marrin' e predikimeve.[66]

Martirik

Torturimet i duruat fort* si të pamish dhe tër' armiqtë pa mish* i mundët plotësisht, prandaj* lumëroheni nga njerëzit mbar'* përgjithnjë, atletë shenjt'* të Jisuit, Krishtit tonë Shpëtimtar.

Lavdi *Triadik*

Le t'i falemi Trinisë Zot,* pra Atit, Birit dhe të gjallit Shën Shpirt,* Njësi e bashkëfronshme ësht',* nuk ka ndarje; o besnikë, me nder* ne le të thërrasim fort:* Je i shenjtë, i trishenjti Perëndi.

Tani *Hyjlindësor*

Siç e parathe profetikisht,* të lumërojmë, o e Tërëdëlir',*[67] se në bark kishe Perëndin',* që e predikoi kori i shenjt'* i apostujve; me ta* na kërko, e tërëpacen, ndjes' fajesh.

TË ENJTEN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kryqësore
Ting. I Ton uranion tagmaton

Me dru[64] provon paraati yn' vdekjen,[68] por me dru* të çmuar çdo besnik tash* nga dënimi i vdekjes* po shpëtohet; ta lëvdojmë me himn* ne, çdo frymë, Çlirues* e kryqëzuar me dashje[69] për ne; kështu* shndriti anët e planetit krejt.

Jam ngurtësuar i tëri, i dëshpëruar shum',* mendimet djallëzore* më dënojnë rënd' mua;* ndaj ty të thërras: Lëvizjet pa vend* të mendimeve det që kam* tok me mëkatet e rënda m'i zbut, o Zot,* si i dhembshur, Fjalë Perëndi.

Në Kryqin tënd, o i dhembshuri Krisht, krenohemi,*[70] mashtrimin e armikut* ne e mposhtim përmes tij;* pa pushim, i mirë, të përhimnojm',* se ke kryer shpëtim për ne* në mes të dheut[71] kur mbi të vullnetarisht*[69] ishe ngritur, si mëshirëmadh.

Të tjera Të Hyjlindëses Të ngjashme

E Virgjër, të deklaroj si shpëtimin tim gjithnjë,* te ti, e Tërëshenjtë,* kam guxim për shpëtimin,* ndaj rrëmbemë nga çdo prishje dhe dëm,* çdo e keqe që vjen befas,* çdo ves edhe kryesisht nga mentalitet* argjenddashjeje, pra çnjerëzor.

E virgjra Zonjë, sërish të thërras ndaj vesit tmerr,* ndaj argjenddashjes, meqë* e kam frikë më shumë* pra se çdo sulm egërsirash vërtet;* se kur kemi ne koprraci* edhe në gjëra të vogla, kjo prapë ësht'* argjenddashje që na sjell çdo dëm.

Perëndilindëse, bëm' që përditë t'i shikoj* me shumë mirëdashje* dhe me dispozicion pra* turmat e lypsarëve, varfërin'* dhe të huajt dhe jepmë ti* forcë të madhe ta dua skamjen, sepse* mund t'më bëjë mik me Zotin Krisht.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Kur Virgjëresha pa cen e pa Qengjin[44] përmbi Kryq* të varur, po vajtonte* dhe thërriste: O Bir im* aq i ëmbël, ç'është

pamja e re,* paradoksi që unë shoh?* Si ti, që mban Gjithësin' në pëllëmbë pra,* u mbërtheve mbi një dru me trup?

*Proqimen Ting. Tërth. II**

Ndihma ime është prej Zotit, që krijoi qiellin edhe dheun.

Varg: Ngrita sytë e mi ndër malet prej nga do të vijë ndihma ime.

Pasvargje Kryqësore

Një Kryq u ngul në Kalvar dhe na lulëzoi pavdekësi nga një burim i përhershëm, nga brinja e Shpëtimtarit.[72]

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Kryqi i Shpëtimtarit është mur i paçarë për ne, sepse, duke pasur besim tek ai, shpëtojmë të gjithë ne.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

Me ndërmjetimin e të gjithë shenjtorëve dhe të Hyjlindëses, o Zot, na jep paqen tënde[73] dhe mëshirona, si i vetmi i dhembshur.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Panéfimi mártires

"Shijimin e lasht' të hidhur helm* të Adamit[64] e ke bër'* të ëmbël, kur ti provove vrer dhe uthull,[74] o im Bir* fort i ëmbël, gjyqtar* krejt i drejtë,[75] kur mbi dru u ngrite i dënuar; më ëmbëlso, sepse jam bërë helm* nga pësimi yt, i tërëfort',* si të ngjallesh", thoshte me lot e Virgjra.

CITIME

1. Matth. 4.19; Mark 1.17; Luk. 5.10
2. Jer. 2.13
3. Abak. 3.15
4. Joan. 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.40
5. I Joan 1.5
6. Vep. 10.38
7. I Kor. 12.9,28
8. Eks. 14.21-15.9
9. Matth. 5.22; 18.9; Mark 9.47
10. II Tim. 4.8
11. I Kor. 12.9,28,30
12. Matth. 8.12; 22.13; 25.30; II Petr. 2.17; Juda 13
13. Luk. 24.49
14. Ps. 64(65).5
15. Ps. 50(51).6
16. Matth. 18.8; 25.41; Juda 7
17. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,15; 20.2
18. Abak. 3.3
18a. IV [II] Mbret. 19.22 etj.
19. Apok. 21.6; 22.1,17
20. Matth. 25.46
21. II Tim. 4.7
22. Ps. 5.9
23. Amos. 9.13; Joel 3(4).18
24. Joan 1.11
25. Ps. 91(92).14
26. Ps. 51.10
27. Joan 14.23
28. Jona 2.6
29. Gjyq. 18.28; Ps.49(50).22; 70(71).11; Is. 5.29; Dan. 11.45
30. Ps. 43(44).23
31. Ps. 27(28).9
32. Eks. 17.6; Num. 20.11; Ligji i Dytë 8.15; Ps. 77(78).15; 104(105).41; I Kor. 10.4
33. Ps. 50(51).3; 68(69).17
34. Luk. 1.49
35. Ef. 2.4
36. III Makk. 6.6; Dan. 3.19-23; Lutja e Azarias 22-26
37. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias. 2,28
38. Ps. 50(51).13
39. Matth. 25.24-25
40. Dan. 3.21
41. Urt. Sol. 3.6
42. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
43. Zah. 13.7; Matth. 26.31; Mark 6.34; 14.27; Joan 10.11-14; Hebr. 13.20; I Petr. 2.25
44. Is. 53.7; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
45. Matth. 25.33
46. Luk. 7.39
47. Luk. 18.10
48. Luk. 23.42
49. Matth. 25-37
50. Eks. 3.2-5
51. Joan. 15.5
52. I Kor. 4.1

53. I Petr. 5.4
54. Matth. 10.2; Mark 3.18; Lluk. 6.14; Vep. 1.13-14
55. Num. 14.19 etj.
56. IV [II] Mbret. 19.15; II Kron. 18.18; Ps. 9.5; 46(47).9; Is. 6.1; Jez. 1.13-26; 10.1; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 32
57. Eks. 16.33; Hebr. 9.4
58. Eks. 25.22-29; 39.18; 40.20; Lev. 24.6; Hebr.9.2
59. Eks. 38.13-16(37.19)
60. Ps. 131(132).8
61. Gjen. 28.17; Jez. 44.1-4
62. Dan. 2.34-35
63. Gjen. 3.24
64. Gjen. 3.6
65. I Kor. 1.24
66. I Kor. 1.21
67. Lluk. 1.48
68. Gjen. 3.19
69. Joan 10.5,17-18
70. Gal. 6.14
71. Ps. 73(74).12
72. Joan 19.34
73. Joan 14.27
74. Matth. 27.34,48; Mark 15.36; Lluk. 23.36; Joan. 19.29-30
75. II Makk. 12.6; Ps. 7.11; II Tim. 4.8

TË PREMTEN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kryqësore
Ting. I

O Zot, shpëtoje popullin tënd dhe bekoje trashëgimin tënd.[1] Dhuroju shpresëtarëve fitore mbi barbarët dhe ruaje shtetin tënd me anën e Kryqit tënd.

Kur u kryqëzove, o Krisht, u zhduk tirania, u shkel fuqia e armikut, sepse as engjëll, as njeri, por vetë ti, Zoti, na shpëtove;[2] lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Ton tafon su Sotír

Me Kryqin tënd, o Krisht,* Shpëtimtar, triumfo ti* fort ndaj armiqve, pra herezitë e tyre,* dhe zhduki si hi, ngrije lart bririn e Kishës sate[3] t'shenjt'* plot nder, ndale, Zot,* çdo turbullim që krijojnë,* paqësona ne* dhe tërësin' orthodhokse,* siç lyp nëna jote, Krisht.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera

I falemi drurit të Kryqit tënd, o njeridashës Shpëtimtar, sepse në të u ngule ti, jeta e të gjithave;[4] ia hape Parajsën Kusarit që të erdhi me besim dhe u denjësua për shijim kur të pohoi: Kujtomë, o Zot!".[5] Pranona si atë edhe ne që thërrasim: Të gjithë mëkatuam; falë dhembshurisë sate, mos na shpërfill.

Ton tafon su Sotír

Pa mbreti shpresëtar* Konstandin një arm', Kryqin,* dikur në luftë, si një trofe të pamposhtur,* përmes besimit, ndaj armiqsh; edhe forcat e Hadhit posht'* patën tmerr prej tij;* dhe për besnikët shpëtimi,* ndjesa ky u bë,* dhe është mburrja e Pavlit* si dhe krenari[6] plot lavd.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
E ngjashme

"Të shoh të zhveshur ty* dhe të vdekur mbi dru lart,* im Bir, më ther tmerr dhe dridhet shpirti im thellë,* o Perëndi i plotfuqishëm, i mbimir'", thërriste fort* dhe me ngashërim e pacenuara krejt Zonj';* ta himnojmë ne* dhe ta lëvdojmë me besë* si nënë të Zotit Krisht.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Ton tafon su Sotír

I Dhembshur, kur mbi Kryq* u mbërtheve me dashje,*[7] të prishurën, esencën ton', e hyjnizove;* dragoin[8] njerivrasës djall[9] ti e vrave; mbështete drejt,* me orthodhoksi tër' botën, mposhte dhe mburrjen,* boshen krenari* të heretikëve mbarë* me Kryqin e çmueshëm.

Martirike

O Zot, athloforët e lavdishëm të kanë veshur si krenari atletizmi dhe gradë ku-

rorash, sepse me durim në tortura triumfuan mbi të paudhë dhe me fuqi hyjnore e morën fitoren nga qielli; me përgjërimet e tyre dhurona, o Perëndi, përdëllimin tënd të madh.[10].

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Ton tafon su Sotír

Kur shihte përmbi dru* qengjin[11] edhe bariun*[12] të therur si një dele,[11] e panjollshmja shqerrë* gërvishtte faqet dhe vajtonte, thërriste: "O atentat* vrasës hebraik,* i ndyrë shum'! Ke hyjnoren* zemërgjerësi,* ti, o im Bir, se pësove* me dashje, o Shpëtimtar!".

Kanun Kryqësor që ka Akrostihidhë: "Do ta lëvdoj pësimin e nderuar të Zotit, Josifi".
Ting. I
Ode I
Irmosi: To voithísanti Theó

»**P**erëndisë që ndihmoi Moisiun në Egjipt »dhe që nëpërmjet tij e fundosi Faraonin »me gjithë ushtrinë e tij, le t'i këndojmë »ode, se u lavdërua.[13]

O Fjalë, pranove të pësoje për ne, ti që je i papësueshëm nga natyra, dhe, kur u kryqëzove me kusarët,[14] e vrave armikun e keq që nga fillimi dhe i shpëton ata që të përhimnojnë.

O Jisu, duke qenë lindja[15] e lindjeve, erdhe në perëndimin e natyrës sonë të zmbrapsur; kur dielli të pa të varur, e pakësoi dritën.[16]

Martirike

O atletë, kur bëtë një shkëmbim të mirë dhe preferuat vdekjen, shkaktaren e jetës së amshuar, u denjësuat për mbretërinë e qiejve,[17] prandaj lavdëroheni dhe lumëroheni.

O martirë të shenjtë, meqë i imituat mirë pësimet e Krishtit, i shëroni me kirurgji mistike sëmundjet e të vdekshmëve dhe i dëboni frymët me fjalë.

Kryqhyjlindësor

Shqerra, duke parë Krishtin të varur si qengj mbi Kryq,[11] thërret duke bërtitur me klithma: Ku perëndoi bukuria jote, o Bir i parapafillim zemërgjerë?

Kanun tjetër I Hyjlindëses,
Poezi e Joan Damaskinoit.
I njëjti

Lëkundem si dallgë brenda detit të vështirësive dhe zalisjes së pasioneve, ndaj e thërras qetësinë tënde, o e Thjeshtë pa cen; më shpëto, sepse je liman i shpresëplotëve.

Pasi u pastrove më parë në shpirt me anë të dritës së Shpirtit, prite në bark vezullimin e Atit,[18] prandaj asgjësoje errësirën time të shkeljeve, o Virgjëreshë e pacenuar.

Të madhështojmë ty, tendën qiellore,[19] dhe arkën e shenjtë[20] në të cilën Krishti ndërtoi banesën e tij dhe e tregoi si zbutje për shpëtim.

Ti je përikje e sigurt e gjinisë së vdekatarëve, mur, strehë, liman dhe mbrojtje e fuqishme gjatë mundimeve të jetës, o Hyjlindëse e tërëhimnuar.

Ode III
Irmosi: Stereothito i kardhia mu

»**L**e të forcohet zemra ime fort* në »vullnetin tënd, Perëndia im;* ti gjithë »qiellin e dyt' e forcove mbi ujërat,* »e mbështete dhen' mes uj'rave,*[21] i »tërëfuqishmi Zot.

I shtrive përmbi Kryq pëllëmbët, Zot,* gishtërinjt' hyjnorë i ngjeve me gjak;*[22]

nga dora vrasëse e çlirove Adamin që kishe bër'* po me dorë,[23] njeridashës Krisht;* i vetmi i mirë je.

O Zot, u shpove në brinj'[24] dhe kështu* rimëkëmbe rënien, rrëshqitjen[25] në faj* të brinjës;[26] përmbi dru u ngrite, e fute pra në Parajs'* me Kusarin mirënjohës[27] krejt* të mbyturin lasht'[28] me dru.[25]

Martirike

Me melodi, me mendje xixë krejt* t'i himnojm' martirët e Zotit Jisu;* jan' pirgjet e shpresëtarisë, mbështetjet e Kishës son'* dhe armikun e rrëzuan fort,* prandaj t'i lëvdojmë ne.

Martirët qenë si hyjnoret deg'* në hardhin' mendore,[29] prodhuan kështu* bistakët qartësisht dhe derdhën çurg verë pendimi pra* për ne; dhe këta dëfrejnë mjaft* çdo zemër, çdo shpirt besnik.

Kryqhyjlindësor

E Virgjër, fort e përhimnuar, ësht'* i bekuar fryti i barkut tënd, se* me dru, me Kryqin e tij, bëri kungues paprishjeje* pra në hir, sa ishin prishur keq*[28] me ngrënien e një fryti.[25]

I Hyjlindëses: Steréoson Kírie tin eklisian su

O Zonjë, me ndërmjetimin tënd shpërndaje errësirën e padituri ve të mia përmes dritës së Birit tënd.

O e Tërëpacenuar, përderisa ke avushën e mrekullive dhe burimin e shërimeve, laje çdo ndotje të shpirtit tim, të bërë prej mëkatit.

O e Dëlirë, e bekuar, duke të thirrur për ndërmjetim, i falemi lindjes sate të parrëfyeshme; përgjërohu që të çlirohen nga çdo nevojë ata që të përhimojnë.

O Nënë e Fjalës, të kemi si përmbushje shpresash, strehë hyjnore dhe ditë shpëtimi;[30] na ndriço me dritën e pendimit.

Ode IV

Irmosi: Isakíkoa Kírie

»"Dëgjova, o Zot, dëgjimin tënd dhe u »frikësova, i kuptova veprat e tua[31] dhe të »lavdërova, o njeridashës", thoshte pro»feti.

Megjithëse je ligjvënës i drejtë, u llogarite bashkë me të paudhët[32] dhe u vare mbi dru duke dashur që t'i drejtosh të gjithë, o Zot mirëbërës.

Forcat e engjëjve u habitën kur të panë të lartësoheshe mbi Kryq, o Diell, dhe të triumfoje me fuqi kundër autoriteteve të errësirës.[33]

Martirike

Martirët, pasi nxorën karizma shërimesh prej karizmave të Shpirtit,[34] i pushojnë në Hir pasionet shpirtprishëse të të gjithëve.

Athloforët, pasi e zmbrapsën dremitjen e neglizhencës[35] me gatishmërinë e besimit hyjnor, i vunë në gjumë vrullet e bishave dhe garuan me ngazëllim.

Kryqhyjlindësor

Virgjëresha thoshte duke qarë: Mjerë, o Bir! Si po të shoh të varur mbi dru duke vdekur padrejtësisht ty që jep jetë?

I Hyjlindëses: Katenóisa pantodhíname

O Virgjëreshë e dëlirë, tërë ne besnikët e kemi ndërmjetimin tënd si zbutje të paturpëruar.

Si e zure parrëfyeshëm Fjalën Perëndi[36] në mitrën tënde, linde Zotin, Shpëtimtarin e gjinisë sonë.

Duke e pasur strehën tënde si mur të pamposhtur, o Virgjëreshë, çlirohemi nga armiqtë e padukshëm.

O Vajzë e bekuar, ngriji ata që ranë nga mëkatet, se je shpresa e besëmirëve.

Ode V

Irmosi: To fainón imín eksanátilon

»O Zot njeridashës, Krisht, Perëndia ynë, »na lind dritën e shkëlqyer dhe të përjet- »shme neve që mëngojmë për gjykimet e »porosive të tua.[37]

Duke u lartësuar trupërisht mbi Kryq, i ftove drejt njohjes sate kombet që nuk të njihnin, o gjykatës i të gjithëve, i vetmi i dhembshur, Krisht, Perëndia ynë.

O Krisht i drejtë, kur qëndrove në gjykatë të padrejtë, u drejtësua Adami i dënuar dikur[28] dhe thërret: Lavdi kryqëzimit tënd, o Zot zemërgjerë.

Martirike

O martirë, u dukët si Parajsë e hyjmbjellë,[38] duke pasur pësime të çmuara si lule erëkëndshme, me anë të të cilave merr aromë çdo shpirt i shpresëplotëve.

I himnojmë martirët, pemët tejet të gjelbëruara dhe me shumë fryte, që prodhuan frytin e pavdekshëm pasi shkulën rrënjët e së keqes.

Kryqhyjlindësor

Purteka e nderuar, që nxori degën[39] e pafishkur, kur e shihte që po lartësohej mbi dru, thërriste: O Zot, mos më trego si pa fëmijë.

I Hyjlindëses: Ek niktós orthrízontes

Të gjetshim si ndihmë në kohën e duhur në ngasje, në shtrëngime dhe në mëkate të dhimbshme, meqenëse je përkrahje e fortë, o Gjithmonëvirgjëreshë.

O Perëndilindëse, ushtritë e engjëjve të përhimnojnë përherë, sepse kishe në mitër përmbinatyrshëm Krijuesin e të gjithave[40] dhe mbete e virgjër.

O e Tërëpacenuar, me burimin e shërimeve të tua dhe me rrjedhjet e mrekullive të tua lama plotësisht ndotjen që m'u bë nga mëkati.

Kur e zure në mitër zbutjen[41] e shpirtrave tanë, linde shpëtimin, o e Dëlirë, për ata që me besim të plotë të lavdërojnë si Perëndilindëse.

Ode VI

Irmosi: Ton profitin dhiésosas

»Njeridashës, shpëtove krejt* një profet »nga një peshk i madh;*[42] të lutem: Më »nxirr edhe mua* nga fundi i fajeve.

Ti që je përmbi çdo nder, vuajte çnderim kur u ngule në Kryq, sepse doje t'i nderoje njerëzit.

Duke u goditur me kallam,[43] më firmos ndjesë mua që u skllavërova plotësisht nga mashtruesi, o Krisht, Perëndia ynë.

Martirike

O shenjtorë, me dhimbjet e atletizmit shkuat në fundin e padhimbshëm, duke u denjësuar për harenë e parrëfyeshme.

U ndezët me qymyrin e dashurisë së Krishtit, prandaj mbetët të padjegur kur ratë në kontakt me zjarrin.

Kryqhyjlindësor

O e Tërëpacenuar, pas lindjes mbete si para lindjes, sepse kishe në bark Perëndinë që e shpëtoi njeriun me dru.

I Hyjlindëses: Sin to Ioná voomen

Dërrmimet e pasioneve të mia të dhimbshme shëroji me fashën e ndërmjetimit tënd, o Zonjë, dhe dhuromë shërim.

Përderisa më pushtuan të tërin shumë çrregullime dhe ma vodhën mendjen shumë mëkate, po përiki në strehën tënde, më shpëto.

O Virgjëreshë e tërëdëlirë, të gjithë ne me besim e pa ngurrim të lypim që të na dhurosh faljen e shkeljeve, meqë je nëna e Perëndisë.

O e Tërëpaqortueshme, meqenëse u tregove si karrocë e Diellit mendor, shkëlqeji ata që flenë në natën e padituris ë.

Ode VII

Irmosi: I káminos Sotír

»Furra, o Shpëtimtar, freskohej,[44] ndërsa »Djemtë duke kërcyer psalnin: I bekuar »je, o Zot, Perëndi i etërve tanë.[45]

Kur po kryqëzoheshe, e tunde Gjithësinë;[46] kur po vdisje, e vrave gjarprin;[47] i bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[45]

Zemërgjeri ujitet me vrer[48] dhe më rrjedh ëmbëlsi shpëtimtare mua që me ngrënie të kënaqshme[25] u privova nga shijimi i Parajsës.[28]

Martirike

Martirët, duke u rrjepur me thonj, e zhveshën pësimin e vdekjes dhe morën prej Perëndisë një rrobë hyjnore.

O martirë bukurmundës, duke imituar me pësime pësimin e pacenuar, i duruat lehtësisht plagosjet e armiqve.

Kryqhyjlindësor

Hyjlindësja e paqortueshme, duke parë Zotin të kryqëzohej, thoshte: Mjerë! O im Bir, si po vdes ti, jeta[4] dhe shpresa e besnikëve?[49]

I Hyjlindëses: O en ti vato

Duke të ditur, o Zonjë, si ndihmëse në ngasje dhe shpëtim në rreziqe, thërrasim besërisht: I bekuar është fryti i barkut tënd, o e tërëdëlirë.

O Perëndilindëse, meqë linde dhënësin e jetës,[4] më ngjall mua që vdiqa nga mëkate të tmerrshme dhe thërras: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[45]

Perëndia, pasi doli prej teje, e çliroi natyrën nga mallkimi[50] dhe i shëroi dhimbjet e të gjithëve. I bekuar është fryti i barkut tënd, o e tërëdëlirë.

Gëzohu, o gëzim i shpresëplotëve dhe zgjidhje e trishtimit; gëzohu, o zbutja e të gjithë atyre që thërrasin me besim: Je e bekuar, o Perëndilindëse e tërëhimnuar dhe e pacenuar.

Ode VIII

Irmosi: Ton tus imnologus

»Atë që ruajti në kaminë Djemtë që him»nonin dhe e ktheu në vesë furrën[44] që »bubulonte,[51] Krishtin Perëndi, e himnoj»më dhe e përmbilartësojmë në gjithë »jetët.[52]

Kur po mbërtheheshe në Kryq, Krijesa lëkundej,[46] dielli i ndali rrezet,[16] gurët çaheshin[46] dhe Hadhi zhvishej duke mos e duruar pushtetin tënd.

Duron dënimin për hir të të dënuarve të dëshpëruar; varesh në dru i zhveshur për hir të atij që pësoi zhveshjen,[53] o i Dhembshur; I madh është pushteti dhe njeridashja jote!

Martirike

Bashkëqytetarët e të patrupëve, ushtarët e Krishtit,[54] pasi u veshën me kryq si me parzmore, ecin drejt kundërshtarit dhe e shkelin me këmbë të bukura.

Trimat qëndronin në mes të stadiumit duke u dërrmuar në gjymtyrë me lloze, duke trazuar strukturën e mashtrimit dhe duke vithisur altarët e demonëve.

Kryqhyjlindësor

Ajo që është më e lartë se qiejt, kur e pa Krishtin, të vetmin më të lartë,[55] që ishte lartësuar mbi dru dhe vithiste lartësimet e armikut, e përhimnonte me zë të lartë.

I Hyjlindëses: Imnon si prosféromen

O Hyjshtatzënë, zbute Perëndinë e dhembshur Fjalë[36] për ata që pa pushim thërrasin besërisht: Gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin.[52]

Ne që u ngulëm në fund[56] të shkeljeve, duke e pasur si pastrues ndërmjetimin tënd, o Perëndilindëse, thërrasim: Gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin.[52]

Të gjithë ne, duke të pasur si përikje në peripeci, aleancë dhe mbrojtje, thërrasim: Gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin.[52]

Po më trondit mjegulla e dallgëve të forta, prandaj po vrapoj drejt limanit të ndërmjetimit tënd, duke thirrur: Gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin.[52]

Ode IX

Irmosi: Se inper idhe Moisís

»O Nënë e kulluar, të madhështojmë »me himne ty që të pa Moisiu si ferrë të »padjegshme[57] dhe Jakovi si shkallë të »gjallë dhe portë qiellore[58] përmes së »cilës kaloi Krishti, Perëndia[59] ynë.

Oh! Si e dorëzon në Kryq populli i pabindur të vetmin të dhembshur që u varfërua[60] vullnetarisht,[7] që pranoi pësimin dhe u bë shkak papasionshmërie për të gjithë pasardhësit e Adamit që ranë!

O Krisht, pranove kryqëzim të poshtëruar, ngaqë doje ta nderoje njeriun që u çnderua prej pasioneve të palogjikshme dhe e humbi bukurinë e lashtë; lavdi mirëdashjes sate përmbi mendje.

Martirike

O Diell i paperëndueshëm, drejtoji në dritën e lavdisë sate të parrëfyeshme dhe në shkëlqimin tënd ata që mëngojnë para teje,[37] pasi të kalojnë terrin e Ferrit[61] me shenjën e aprovimit tënd; ndriçona dhe ne pra me anë të lutjeve të shenjtorëve.

Kolonat e martirëve të hyjshëm triumfuan mbi qindra e mijëra armiq mendorë dhe u bashkuan me qindra e mijëra Fuqi të shenjta, dhe i shërojnë me shenjën e aprovimit gjithëbërës qindra e mijëra pasione të shpirtrave tanë.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, me dritën e atij që lindi me trup prej teje, ndriçoje mendjen time, fekse zemrën time duke përzënë errësirën e mëkatit dhe duke dëbuar të gjithë mjegullën e dembelizmit tim.

I Hyjlindëses: I njëjti

O Zonjë, meqë ke dhembshuri të thellë dhe pasuri mirësie, shëroji pësimet, traumat, plagët dhe dhimbjet e trupit tim, që të të lavdëroj detyrimisht.

Ti e zure në bark Fjalën e Perëndisë dhe e kishe në shtatzëni përmbi natyrë, o e tërëkulluar, dhe mbete e virgjër; kështu të lëvdoj me kënaqësi, duke të thirrur: Gëzohu, o ndihma e mëkatarëve.

O e Pacenuar, vetëm ti je udhëzuese e pagabueshme e besnikëve dhe rrugë vërtet shpëtimtare që na çon drejt udhës qiellore të mbretërisë së të vetmit Perëndi,[62] o shpresa e shpirtrave tanë.

Ti na kultivove kallirin qiellor dhe na ushqen, dhe ndërmjeton gjithmonë për ne, na shpëton nga trishtimi dhe rreziqet dhe na jep zbutje mëkatesh gjithë neve që të himnojmë, o e Tërëpacenuar.

Ndenjësore: O uranón tis astris

O Kryq i Krishtit tim, Zot,* je skeptër dhe fitore tok* për pallatet mbretërore,* lavd për Orthodhoksinë ton';* ndaj ruaji sa të falen,* të munden besëkëqinjt' mbar'.

Ton mathitón oronton se

Për Kishën tonë është stolisje Kryqi,* rojë i tërë kozmosit është Kryqi,* plagë për demonët është Kryqi pra,* engjëjt e kanë Kryqin lavd,* si edhe mbretërit forcë,* ndërsa besnikët mbështetje.

Kryqhyjlindësore: O uranón tis astris

Thërriste me vajtime* kur rrinte pranë Kryqit tënd* nëna që të lindi pa far',* thoshte: I ëmbli fort, im Bir,* si të mendojn' ndër të vdekur?* Si po më ikën nga sytë?

Pasvargje Kryqësore të Lavdërimeve Ting. I

Të himnojnë pa pushim si Shpëtimtar dhe Zot, ty që u mbërtheve mbi dru dhe na dhe jetë.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Me anën e Kryqit tënd, o Krisht, u bë një grigjë engjëjsh dhe njerëzish, si edhe Një Kishë; qielli dhe dheu ngazëllohen, o Zot, lavdi më ty.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Ejani, gjithë popujt, t'i nderojmë me himne dhe ode shpirtërore[63] athloforët e Krishtit, ndriçuesit e botës,[64] predikuesit e besimit dhe burimin e përhershëm, nga gufojnë shërime për shpresëplotët. Me përgjërimet e tyre, o Krisht Perëndi, dhuroji paqen botës sate dhe shpirtrave tanë përdëllimin e madh.[10]

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor Panéfimi mártires*

"U ngjite si qengj i patëkeq* mbi Kryq dhe vullnetarisht*[7] u there,[11] im Bir i ëmbël fort, i dhembshur", thoshte pra* e panjollshmja shqerrë* kur të shihte përmbi dru ty, o Zot, dhe i digjej zjarr zemra, i plagosej thellë tmerr,* ndaj himnonte përdëllimin tënd* të pamatur, dhembshurinë pa kufi.

NË LITURGJI Lumërimet: Dhiá vróseos eksígaje

E kish nxjerrë jasht' Parajsës lasht'* Adamin[28] me një ngrënie djalli armik;*[25] në vend të tij e futi pra* Krishti me një Kryq Kusarin në të* kur thërriste: Më kujto* kur të vish në mbretërinë tënde, Zot.[5]

Si u kryqëzove, ngrite krejt* mëkatet e çdokujt,[11] o Krisht pa mëkat;* në brinj' u shpove, nxore boll* gurra shpëtimtare,

ujë dhe gjak,*[24] i ribëre pra kështu* të dërrmuarit nga prishja, Zoti im.

Kur me dashje[7] u mbërtheve ti* përmbi një dru, e shkule krejt çdo mendim* të fajshëm të Adamit lasht'* dhe shumicën e demonëve skrop* e plagose, o Jisu,* Zot i mir', me plagët mjaft të çmuara.

Martirik

Imituat, o martir' plot lavd,* pësimet e atij që, vullnetarisht,*[7] në mish pësoi dhe gjithnjë* me fuqin' e Shpirtit flakni çdo ves* mjaft të keq, shëroni ju* çdo sëmundje njerëzore dhe çdo cen.

Lavdi *Triadik*

Ty të quajmë, o Shën Trini,* të njënderuar, të njëfortë dhe Zot,* si trepushtet trihipostat,* Atin Perëndi që nuk ka fillim,* Birin edhe Shpirtin Shenjt* dhe me besë plot ju madhërojmë ne.

Tani *Kryqhyjlindësor*

Kur të pa të ngulur lart në Kryq,* Krisht Perëndi, ajo që brenda në bark* me mish të kishte, me vajtim,* duke qarë, thoshte: O Biri im,* si ta ka shpaguar ty* bashkësia mjaft mosmirënjohëse?

TË PREMTEN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Zotërore
Ting. I Panéfimi mártires

Dështova kur hëngra nga një dru*[25] me një fjal' të gjarprit lasht',*[47] kështu dhe vdiqa unë qyqi, u dëbova, Perëndi,* larg lavdis' hyjnore,*[28] dhe më vrau faji mua[65] - mjerë! - Meqë je i pajtueshmi i vetëm, Shpëtimtar* njeridashës, bëmë përsëri* ti banues në Parajsën plot lavdi.

Shpirt, lëri të gjitha, ki në mend* orën tënde pra në fund* dhe përgatitu për daljen tënde, bëj kujdes shum' ti* që të mos të gjejë* të papërgatitur vdekja kur të vijë, befas, ji gati edhe lutju përgjithnjë* Zotit Krisht me lot dhe me pendim,* të të denjësojë për shpëtim me gaz.

Lëvizjet e çrregullta, o Zot* i parapanisshëm, dhe* mentalitetin e veseve që më tiranizojn',* ndali, si i dhembshur,* me pushtetin tënd hyjnor dhe qetësoji, jep ndjesë fajesh, se je njeridashës ti,* i pajtueshëm, përdëllimtar* dhe i pasur fort në mirësi gjithnjë.

Të tjera Të Hyjlindëses Të ngjashme

Hyjnuse e shenjtë, bëmë ti* të dëlirë, oshënar,* modest, të drejtë, të mençur dhe serioz, të paqmë krejt,* realisht të butë,* zemërgjerë, trim, të urtë, pa cen, të pajtueshëm dhe pa njollë me përulësi,* të pafajshëm dhe të mirë mjaft,* si dhe pjesëmarrës në Parajsën lart.

U bëra lënd' zjarri, shthurjeje,* i paturpi unë, Vajz',* o e pacen, shpikës shkeljesh dhe mësues për çdo ves,* udhëzues epshesh* dhe shkaktar për kurvëri dhe ndihmës për plangprishje; dhe ende po kënaqem mizorisht* unë duke i pasur në mendim,* por shpëtomë prej tër' katastrofave.

Po vuaj nga tmerret, fajet lum',* dhimbje Hadhi më rrethojn',* po vjen dhe kurthi i vdekjes[66] pra në shpirtin tim, o Zonj';* të thërras me dhimbje* që nga zemra: Eja shpejt, rrëmbemë prej përroit të shkeljeve, prej vdekjes që sjell tash* dëshpërimi dhe prej zhdukjes tok* brenda Ferrit të përjetshëm, larg teje.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore Dogmatike*

Lavdinë e përbotshme, që u mboll prej njerëzve dhe lindi Kryezotin, derën qiello-

re,[67] le ta himnojmë, Marinë, Virgjëreshën, këngën e engjëjve dhe zbukurimin e besnikëve, se ajo u tregua qiell dhe tempull i Hyjnisë. Ajo, duke rrëzuar murin ndarës të armiqësisë,[68] solli paqen në vend të saj dhe e çeli mbretërinë. Duke pasur, pra, këtë si spirancë të besës, kemi mbrojtës Zotin që lindi prej saj. Le të ketë, pra, kurajë, le të ketë kurajë populli i Perëndisë, se ai do t'i luftojë armiqtë, si i Tërëfuqishëm.*

*Proqimen Ting. i Rëndë**

O Perëndi, ti je përkrahësi im, mëshira jote do të më arrijë.

Varg: Shpëtomë nga armiqtë e mi, o Perëndi, dhe më çliro prej atyre që ngrihen kundër meje.

Pasvargje Martirike

O shenjtorë, pohimi juaj i mirë në stadium e frikësoi fuqinë e demonëve dhe i çliroi njerëzit nga mashtrimi; prandaj, kur po jua pritnin kokat, thërrisnit: O Zot, le të bëhet i mirëpritur para teje flijimi[69] i shpirtrave tanë, sepse, meqë të dëshiruam thellë, e shpërfillëm jetën kalimtare, o njeridashës.

Varg: I çuditshëm është Perëndia në shenjtorët e tij.

Oh, sa e mirë është tregtia juaj, o shenjtorë! Sepse dhatë gjakrat dhe trashëguat qiejt; dhe, pasi u sprovuat për njëfarë kohe,[70] ngazëlloheni përjetësisht; me të vërtetë qe i mirë malli juaj, sepse, kur braktisët të prishshmet, shijuat të paprishshmet; dhe, duke kërcyer tok me engjëjt, e himnoni pa pushim Trininë e bashkëqenshme.

Varg: Te shenjtorët që janë në tokën e tij, bëri mrekulli Zoti.

Panefimi martires

Martirë të famshëm krejtësisht,* toka nuk ju fshehu dot,* por ju mikpriti lart qielli, ju hapën plotësisht* dyert e Parajsës* dhe, si hytë brenda, po shijoni drurin, pemën e jetës;[71] Krishtit përgjërojuni* që në shpirt të na dhurohet hir,* paqe edhe përdëllim i madh[10] gjithnjë.

Varg: Të lumtur ata që i zgjodhe dhe i more, o Zot.

Nekrosim. Poezi e Joan Monakut.

Cili gëzim i jetës mbetet i papërzier me hidhërim? Cila lavdi qëndron mbi dhé e pandryshuar? Të gjitha janë më të dobëta se hija, të gjitha janë më të rreme se ëndrrat; një çast dhe të gjitha këto i zëvendëson vdekja. Po te drita e fytyrës sate dhe tek ëmbëlsia e bukurisë sate, o Krisht, prehi ata që zgjodhe si njeridashës.*

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Gëzohu, o Perëndilindëse virgjëreshë, thesar i nderuar i mbarë planetit, llambë e pashueshme, vend i të panxënshmit, tempull i parrëzueshëm; gëzohu, se prej teje lindi Qengji që ngre mëkatin e botës.[11]

CITIME

1. Ps. 27(28).9
2. Is. 63.9
3. Ps. 148.14
4. Joan 1.4; 11.25-26; 14.6; Kol. 3.4; I Joan. 1.2; 5.12,20
5. Luk. 23.42-43
6. Gal. 6.14
7. Joan 10.15,17-18
8. Apok. 12.3 etj.
9. Joan. 8.44
10. Num. 14.19 etj.
11. Is. 53.7; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
12. Zah.13.7; Matth. 26.31; Mark 6.34; 14.27; Joan 10.11-14; Hebr. 13.20; I Petr. 2.25
13. Eks. 14.18-15.1 etj.
14. Matth. 27.38; Mark 15.27; Luk. 23.33
15. Zah. 3.8; 6.12
16. Matth. 27.45; Mark 15.33; Luk. 23.44

17. Matth. 3.2 etj.
18. Hebr. 1.3
19. Eks. 25.8 etj.
20. Eks. 25.9-20; 38.1; Ligji i Dytë 10.2; Ps. 131(132).8; Hebr. 9.4
21. Ps.135(136).6
22. Lev. 16.19
23. Gjen. 2.7-8,15 etj.
24. Joan 19.34
25. Gjen. 3.6; II Kor. 11.3
26. Gjen. 2.21-22
27. Lluk. 23.42
28. Gjen. 3.24
29. Joan 15.5
30. Is. 49.8; II Kor. 6.2
31. Abak. 3.1-2
32. Is. 53.12; Mark 15.28; Lluk. 22.37
33. Ef. 6.12
34. I Kor. 12.9-11,28-30
35. Ps. 118(119).28
36. Joan 1.1
37. Is. 26.9
38. Gjen. 2.8
39. Is. 11.1
40. Sirak 24.8
41. I Joan 2.2; 4.10
42. Jona 2.11
43. Matth. 27.30; Mark 15.19
44. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-27
45. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
46. Matth. 27.51
47. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9; 20.2
48. Matth.27.34
49. I Tim. 1.1
50. Gjen. 3.16-19
51. Dan. 3.19; kap. 3 Lutja e Azarias 22-23
52. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34 etj.
53. Gjen. 3.7
54. II Tim. 2.3
55. Ps. 82(83).19
56. Ps. 68(69).3
57. Eks. 3.2-5; Ligji i Dytë 33.16
58. Gjen. 28.12-17
59. Jez. 44.1-4
60. II Kor. 8.9
61. Matth. 8.12; 22.13; 25.30; II Petr. 2.17; Juda 13
62. IV [II] Mbret. 19.15
63. Ef. 5.19; Kol. 3.16
64. Fil. 2.15
65. Gjen. 2.17; 3.19
66. Ps. 17(18).5-6
67. Gjen. 28.17
68. Ef. 2.14
69. I Petr. 2.5
70. I Petr. 1.6; 5.10
71. Gjen. 2.9; 3.22,24; Is. 65.22; Apok. 2.7; 22.2,14,19

TË SHTUNËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Martirike
Ting. I
Tu lithu sfrajisthentos

Shenjtorë, si ushtarë të mirë,[1] me një mendje* kishit besë, nga kërcënim tiranik hiç s'u tmerruat;* si ngritët të çmuarin fort Kryq,* pasuat Krishtin me gatishmëri,*[2] dhe fitoren lart e morët prej qiellit* kur udhën krejt e mbaruat;*[3] lavd përforcuesit që ju dha forc';* dhe lavd kurorëzuesit;* lavd atij që përmes jush bën shërime ndër gjithë ne.

Të ardhtë keq për dhimbjet e shenjtorëve, të cilët pësuan për ty,[4] o Zot, dhe shëroji gjithë dhimbjet tona, o njeridashës, të lutemi.

Ton tafon su Sotír

T'i lypim ne të gjithë martirët e Krishtit,* sepse shpëtimin tonë kërkojnë ata pra;* të tërë të afrohemi pranë tyre me plot besim,* se burojnë mjaft* hir për shërime,[5] dhe zbojnë* dhe kolona krejt* demonësh, se janë rojat* e besës së Zotit Krisht.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Gabrieli kur të tha, Virgjëreshë, "Gëzohu", bashkë me zërin mishërohej Zoti i gjithësisë[6] te ti,[7] arka e shenjtë, siç tha Davidi i drejtë.[8] U tregove më e gjerë se qiejt, duke mbajtur Krijuesin tënd. Lavdi atij që ndenji te ti; lavdi atij që lindi prej teje; lavdi atij që na çliroi me lindjen tënde.*

Pas të Paqortueshmit (Ps. 118),
Ndenjësore të tjera

O Zot, athloforët e lavdishëm të kanë

veshur si krenari atletizmi dhe gradë kurorash, sepse me durim në tortura triumfuan mbi të paudhë, dhe me fuqi hyjnore e morën fitoren nga qielli; me përgjërimet e tyre më çliro nga i padukshmi armik, o Shpëtimtar, dhe më shpëto.

Të tjera Nekrosime

O Krisht, e asgjësove pushtetin e vdekjes dhe u nxore si burim paprishjen të mbidheshmëve dhe ata që të besojnë nuk vdesin, por jetojnë[9] në ty; prandaj prehi, o Zot, shpirtrat e shërbëtorëve të tu dhe rreshtoji bashkë me shenjtorët e tu me anën e ndërmjetimeve të Perëndilindëses, duke iu dhuruar mëshirat e tua.

Ton tafon su Sotír

Në kor të drejtësh, Zot,* në vend të ndritshëm prehi* ata që u shpërngulën te ti se mbi ty vun'* çdo shpresë, njeridashës dhe Shpëtimtar, edhe priti pra* lutjet që po bëjm'* për etër, bij; drejtësoji* sa kujtojmë tash,* se je i shumëmëshirshëm,* i vetmi çlirues Krisht.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Hirplote, Krijesa ngazëllohet duke parë në ty çudinë e çudive, sepse zure pa farë dhe linde parrëfyeshëm atë që nuk mund ta vështrojnë dot batalionet e engjëjve;[10] atij përgjëroju, o Perëndilindëse, që t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

Kanun I Profetëve dhe i Martirëve
që ka Akrostihidhë në Ode IX: "Josif".
Ting. I
Ode I
Irmosi: Su i tropeuhos dheksiá

»Siç të duhej, Perëndi që s'vdes,* e »djathta jote me forc', u lëvdua mjaft* »me triumf, se, si e plotfuqishme kjo,* »armiqtë i dërrmoi fort;* për Izraelitët, »në fund, thell', hapi një udh' të re.[11]

Ti që mban çdo an' të botës mbar',* u figurove me duar profetësh drejt;* më rrëmbe nga duart e armiqve helm* dhe grise dorëshkrimin tim* plot me faje,[12] më mëshiro siç luten profetët shenjt'.

Si e bëtë mendjen gati ju* profetikisht, priti shndritjet hyjnore pra* dhe u bëtë dritë, predikuat drejt* mendoren lindje,[13] lavdiplot'* shën profetë dhe dritësjellës që feksni shpirtrat tan'.

Martirike

That' çdo det politeizmi ju* me gjakun mjaft atletik, ndaj t'i thani krejt,* o të lumtur, fajet tona si lumenj*[14] me shira të hyjnueshme* dhe me ndërmjetimin, me lutjen tuaj të shenjtë fort.

O atletë, re[15] të ndritshme shum',* ta lypni Diellin që ka shkëlqyer nur* nga një re,[16] e Virgjra pra, të flakë tej* nga zemrat retë, terrin pus,* edhe prej Gjehenës zjarr t'i çlirojë krejt shpirtrat tan'.

Hyjlindësor

Zonj', mos më shpërfill ti mua që* gjakftohtësisht dhe rrëshqas, dhe zvarritem keq,* joshem nga mendimet djallëzore helm,* si një të marr' më kapin leht'* mua pra të tërin armiqt' e mi dhe më bëjnë skllav.

Kanun I të Fjeturve që ka Akrostihidhë:
"Ua ofroj himnin e parë atyre që vdiqën
besërisht".
Su i tropeuhos dheksiá

Krisht, kur vdiqe, fort i theve ti* tok shulat, dyert e vdekjes,[17] ndaj hapua* dyert,[18] i pavdekshmi Zot, përmbi mendim,* të fjeturve që ikën lart* përmes ndërmjetimit të athloforëve të tu, Krisht.

Zbrite gjer në vdekje dhe kështu* u denjësuam për jetën tënde hyjnore ne;* na

ke nxjerr' prej vdekjes si i vodhe krejt* thesaret pra që kish ajo;* Jetëdhënës, sa u shpërngulën, prehi tani qetë.

Prishjen dhe mortalitetin tim* e more, Zot, dhe më veshe pavdekësin';* drejt jetese pa mbarim, të lumtur fort* më lartësove, ndaj atje,* si i dhembshur, prehi ata që more, o Shpëtimtar.

Hyjlindësor

O besnikë, ta himnojmë mjaft* atë që kishte në bark Fjalën Perëndi,*[19] që prej Atit lindi, se ajo u bë* jet', udhë për të fjeturit;* si krejt të dëlirë, hyjnën', hyjpritëse e lëvdojm'.

Ode III

Irmosi: O monos idhós

»I vetmi që dobësinë njeh* të thelbit »njerëzor, o Krisht,* dhe dhembshurisht »e more si formë ti,* më ngjesh me forcë »nga lart[20] që të thërras:* Njeridashës, »ësht' i shenjt'* tempulli[21] i gjallë krejt* »i lavdis' sate që s'shpehet, Perëndi.

Profetë të urtë, Shenjti Shpirt* ju kishte enë; shpallët fort* dhe hapur, ndritshëm, zbritjen e Fjalës Zot,* ndaj përgjërojuni t'u dhuroj' ndriçim* dhe mëshir' atyre pra* që po ju nderojnë ju* besërisht, me hare dhe me mallëngjim.

Në pllakat e zemrës suaj thell',* e kishit shkruar[22] besërisht,* të urtë, shpëtimtarin ligj me shkëlqim,* kështu që mua të mundurin me turp,* keq, prej ligjit mëkatar,*[23] o hyjfolës dhe profet',* më çlironi me lutje të hyjshme mjaft.

Martirike

Dërrmuat guximshëm çdo tërbim* besëkeq dhe tiranik* të ngritur drejtas Zotit Krisht Perëndi;* thërras: Ta shtypni dragoin,[24] o martir',* pra me lutjet tua-ja,* se përpara meje tmerr* seriozisht mburret fort dhe më frikëson.

Martirë me plot lavd, morët pjes'* në mbretërinë pa mbarim,* të ardhshme lart, sepse morët pjesë ju* dhe në pësimet hyjnore; nga çdo ves,* huq mishor, çlironani,* nga Gjehena në gjykim,* përmes lutjes që bëni ndaj Bërësit.

Hyjlindësor

O tend' më e gjer' se qielli,* ti bëje pjesëmarrës lart* në tendën e palëndshme krejt popullin* që në këtë tendën tënde po të vjen* duke të himnuar ty,* lutju nxehtë Birit tënd,* sundimtarit të çdo gjëje, Zotit Krisht.

I të Fjeturve I njëjti

Meqë vetëm ti, Zot, je i mir',* i plotmëshirshëm vetëm ti,* sa u zhvendosën sipër, në qiell lart,* me besë prehi ti në avlli me gaz* të pashprehshëm dhe shijim;* reja e martirëve* pra atje po dëfren parrëfyeshëm.

Veç ti na u duke përmbi dhe,* i pamëkatshëm, Shpëtimtar,*[25] dhe fajet e kësaj bote na i ngre*[26] porsi i mir'; prehi shpirtrat që me bes'* u shpërngulën, prehi lart* në avlit' e shenjtëve,*[27] në shijim, në Parajs',[28] njeridashës Zot.

Vithise fuqin' e vdekjes, Zot,* burove jetën pa mbarim* për besimtarët mbarë, rreshtoji lart* sa u zhvendosën me plot besim në të,* duke i shpërfillur krejt* fajet,[29] duke dhënë ndjes',* i pavdekshëm, i dhembshur dhe Shpëtimtar.

Hyjlindësor

E zure pa farë, e Dëlir',* ti Fjalën e përjetshme Zot,* në trup u shoqërua me gjithë ne;* e zhduku forcën e vdekjes, jetë plot* si burim na dha, na jep;* për-

mes dhembshuris' së tij* na dhuron neve njerëzve ngjallje, Hir.

Ode IV
Irmosi: Oros se ti hàriti

»Kur Abakumi të kuptoi me sy para-
»pamës si mal të tërëhijesuar me anën
»e Hirit, parathirri se prej teje do të dilte
»i shenjti i Izraelit[30] për shpëtimin dhe
»rigatimin tonë.

O profetë, u shfaqët si llambadhe që rrezatonit në Shpirt fjalën e jetës dhe ndriçonit mistikisht; prandaj thërras: Me uratat tuaja, mbajeni të pafjetur llambadhen e shpirtit tim.

O profetë të mrekullueshëm, meqë u shfaqët si lumenj të mbushur me rrjedhjet jetësjellëse të Shpirtit dhe e vaditni bollshëm tokën,[31] freskojeni shumë zemrën time që digjet e gjitha nga thatësira, o të tërëfamshëm.

Martirike

O të urtë, meqë i shuat qymyret e ateizmit me pika gjakrash, freskomëni shumë me freskimin e Shpirtit mua që flakërohem nga shigjetat e zjarrta të të ligut,[32] o atletë të tërëfamshëm.

O Krishti im, pranoji lutjet e martirëve që garuan për ty dhe e mundën armikun dhe më rrëmbe, si i mirë, nga armiqtë e dukshëm dhe të padukshëm, që përgjithmonë kërkojnë të më vrasin.

Hyjlindësor

O e pacen, duke të ditur si tempull të lavdisë, mblidhemi besërisht në kishën tënde të nderuar dhe e kërkojmë siç duhet hyjnisht ndihmën tënde dhe shpëtojmë nëpërmjet ndërmjetimit tënd të nderuar, o Virgjëreshë e kulluar.

I të Fjeturve I njëjti

Meqë e vrave Hadhin me fuqinë tënde të pamposhtur, ti që u llogarite ndër të vdekurit, o Krisht, i vetmi i lirë, me lutjet e martirëve të shenjtë, çliroji shpirtrat e besëmirëve nga dënimi në të.

Ti që je Zoti i denjë i të gjithave,[6] si shpërblesë dhe çmim të therjes sate, i prite ata që dolën nga Adami; prandaj u përgjërohemi dhembshurive të tua, prehi të shpërngulurit, duke u dhënë faljen e shkeljeve.

O Shpëtimtari im, u vure në varr dhe i ngjalle të vdekurit të dhelindur që u dënuan të banonin në varre; dhe tani denjësoji të zhvendosurit për jetën e amshuar si i vetmi njeridashës.

Hyjlindësor

Gjinia njerëzore shpëtoi me lindjen tënde, sepse ti e kishe në mitër jetën[33] enipostate që e rrëzoi vdekjen dhe na riktheu drejt jetës, o Zonjë, hyjnënë e tërëpacenuar.

Ode V
Irmosi: O fotisas ti ellampsi

»O Krisht, që me shkëlqimin e pranisë
»sate i ndriçove anët e botës dhe i hijeso-
»ve me Kryqin tënd, feksi me dritën e hyj-
»dijes sate zemrat e atyre që të himnojnë
»orthodhoksisht.

O profetë të tërëlavdishëm të Perëndisë, më çlironi nga hija e mëkatit vdekjeprurës, ju që u dalluat besërisht në hijen e Ligjit[34] dhe e shpallët dritën e Hirit të perëndishëm.

O Isai i hyjndriçuar, pasi mëngove para Perëndisë,[35] u fekse dhe u bëre dritë; prandaj të përgjërohem: Me lutjet e tua llamburite zemrën time të errësuar.

Martirike

Duke u tendosur dhe duke u thërrmuar me dënime në trup, athloforë të tërëfamshëm, e lavdëruat Perëndinë në vetë gjymtyrët tuaja;[36] atij lypini për mua që të gjej lavdi të perëndishme, o të lumtur.

O Fjalë e përmbimirë e Perëndisë, me anën e martirëve të tu që kishin shumë mall për ty, më denjëso që të zë frikën tënde në barkun e mendjes dhe ta kem në mitër[37] frymën e shpëtimit.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, duke të ditur si nënë të atij që, thjesht me vullnet, i bëri të gjitha,[38] vrapojmë për në kishën tënde të hyjnueshme dhe kërkojmë që të marrim në të ndjesë gabimesh me ndërmjetimin tënd.

I të Fjeturve I njëjti

Duke e shëruar virusin e vdekjes, e pranove vdekjen dhe e errësove thumbin e saj;[39] kështu, vetë ti, o Jetëdhënës, me lutjet e martirëve, prehi ata që more.

I çlirove njerëzit nga vdekja dhe prishja; rreshtoji shpirtrat e të zhvendosurve besërisht në tendat e shenjtorëve të tu, nga ku u arratis çdo trishtim[40] dhe u mboll ngazëllimi.

Pasi i hape Parajsën atij që u var bashkë me ty,[41] tani priti shpirtrat e të zhvendosurve drejt teje me besë, o Zot, dhe bëji të rrinë në Kishën e të parëlindurve.[42]

Hyjlindësor

O e Tërëpacenuar, e bekuar, çliroji ata që e kanë te ti spirancën e shpresës[43] dhe drejtoji dhembshurisht me guximin tënd nënor për në limanin e vullnetit hyjnor.[44]

Ode VI

Irmosi: Ekíklosen imás

»**A**vusha më e fundme na rrethoi[45] keq,* »dhe nuk ka çlirimtar[46] askund,* na me- »nduan dele ne për therje [47] pra,* o Zot,* »Perëndi, shpëtoje popullin* që ke,[48] se »forcë, rimëkëmbje je për të dobëtit.

O Krisht i pamëkatshëm,[25] mua që rrezikoj në detin e jetës dhe hidhem në peshkun e madh të fajit, më rrëmbe nga prishja si Jonanë[49] dhe më drejto për në portet tepër të qeta të jetës.

Kori i profetëve, o Krisht që prehesh në ta,[50] të cilët shkëlqyen në Ligj dhe të shërbyen ty që ishe përpara Ligjit, të përgjërohet: Jepu të gjithëve faljen e mëkateve, si zemërdhembshur.

Martirike

Të rrethuar prej dënimeve dhe fshikullimeve, nuk e mohuat Krishtin, o të tërëlumtur; kështu që, me ndërmjetimet tuaja pranë Perëndisë tuaj, çliromëni mua që jam rrethuar nga sulmet e armikut.

O luftëtarë të Krishtit,[1] ngaqë u stolisët me bukuritë e arritjeve, jeni afër bukurisë së të gjithave, Krishtit, ndaj përgjërohem: Me lutje të hyjshme stoliseni shëmtimin e mendjes sime.

Hyjlindësor

O Mari, tendë e pastër e Fjalës, pastroje zemrën time nga pasionet dhe bëje enë të pastër të Shpirtit Hyjnor, që të të himnoj dhe të madhështoj ty të tërëhimnuarën.

I të Fjeturve I njëjti

Si i dhembshur, dhuroju të zhvendosurve ndjesën e mëkateve dhe shijimin e amshuar atje ku shkëlqen drita e fytyrës sate dhe i feks athloforët e tu.

Me gjakun që rrodhi nga brinja jote,[51] e çlirove botën; prandaj, ata që u shpërngulën te ti me besim, çliroji me fuqinë e pësimeve të tua, sepse ti e dhe veten tënde si çmim për të gjithë.

Prehi tani shpirtrat e të zhvendosurve vetë ti që më gatove më parë me duart e pacena, më dhurove frymë[52] dhe, kur rashë fatkeqësisht përtokë, më rigatove më të bukur.

Denjësoji të fushojnë në nusëroren tënde[53] dritëprurëse, o Zot, të fjeturit me besim në ty duke mos i vënë re mëkatet e tyre, si i mirë, përdëllyes dhe i shumëmëshirshëm.[54]

Hyjlindësor

Të himnojmë, o e Pacenuar dhe e bekuar; përmes teje na lindi neve që ishim në terrin dhe hijen e vdekjes,[55] Dielli i paperëndueshëm i drejtësisë,[56] sepse ti u bëre shkak i shpëtimit tonë.

Ode VII
Irmosi: Se noitín Theotoke

»Ne besimtarët të konsiderojmë ty, o »Perëndilindëse, si kaminë mendore, se»pse si ai që përmbilartësohet, shpëtoi »tre Djem,[57] kështu më rigatoi mua, tërë »njeriun, në barkun tënd ai, Perëndia i »himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[58]

O Zot, të përgjërohet kori i tërëhyjshëm i profetëve: Bekoji me bekime shpirtërore të gjithë ata që të lavdërojnë dhe të thërrasin me himnim: O Perëndi i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[58]

O Djem të hyjshëm, që e mundët natyrën e zjarrit me freskim përmbiqiellor,[57] çliromëni nga zjarri i përjetshëm[59] mua që thërras me himnim: O Perëndi i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[58]

Martirike

Duke u lavdëruar me fitore martirike, arritët ta merrnit lavdinë e Perëndisë; prandaj, o martirë të tërëlavdishëm, na denjësoni për lavdinë e amshuar ne që këndojmë besërisht: O Perëndi i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[58]

O martirë, që i pushuat vrullet e luanëve nëpërmjet vrullit drejt Zotit, goditeni dragoin[24] që vërsulet tani kundër nesh dhe më shpëtoni mua që thërras besërisht: O Perëndi i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[58]

Hyjlindësor

O e Mirë, bëhu ndërmjetare te Zoti që lindi prej teje, që të më çlirojë nga Gjehena dhe zjarri[60] dhe të më denjësojë për mbretërinë mua që thërras: O Perëndi i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[58]

I të Fjeturve I njëjti

O Krisht, me vezullimet e lavdisë sate të pacen, ndriçoji të shpërngulurit drejt teje nga turbullimi tokësor dhe denjësoji që të thërrasin së bashku me martirët: O Perëndi i himnuar dhe i përmbilavdëruar i etërve.[58]

Pasi u bëre me të vërtetë Adam i ri,[61] ti, krijuesi i Adamit, vetëm ti e zhduke mallkimin e Adamit,[62] ndaj të lutemi: Prehi në shijimin e Parajsës[28] të zhvendosurit, o Krisht, si i vetmi zemërdhembshur.

O Krisht, i vetmi që e njeh dobësinë tonë, si Perëndi i mirë dhe i dhembshur, rreshtoji të gjithë ata që i zhvendose atje ku mbikëqyr drita e paperëndueshme e fytyrës sate, o Zot, Perëndi[63] i përmbilavdëruar i etërve.[58]

Hyjlindësor

O Hyjnënë e dëlirë, me lindjen tënde,

ikën hijet e Ligjit[34] dhe enigmat[64] e mëparshme, sepse ti na linde ndriçimin e Hirit hyjnor me anën e të cilit çlirohemi nga mallkimi i mëparshëm ne që e përhimnojmë Perëndinë e përmbilavdëruar.

Ode VIII

Irmosi: En kamino Pedhes

»Në furrë Djemtë e Izraelit[65] si në shkri»tore shkëlqenin me bukurinë e shpresë»tarisë më shumë se ari,[66] duke thënë: »Gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin, him»nojeni dhe përmbilartësojeni në gjithë »jetët.[67]

O profetë, përderisa u tunduat dhe u përndoqët padrejtësisht për hir të Krishtit, na çlironi nga ngasjet dhe ndëshkimet ne që këndojmë: Të gjitha veprat, bekojeni Zotin, himnojeni dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[67]

O profetë hyjfolës, si enë të dhuratave hyjnore, ndërmjetoni që të bëhemi banesa të Shpirtit ne që thërrasim: Të gjitha ju veprat, himnojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[67]

Martirik

Kur u lidhët, e zgjidhët çdo të keqe të armikut, o martirë të urtë, ndaj më çlironi mua që jam i prangosur prej mëkatesh dhe po këndoj: Të gjitha ju veprat, himnojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[67]

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e tërëndritshme, meqenëse linde Perëndinë dritëdhënës, shkëlqeji sytë e zemrës sime me dritën e njohjes së Perëndisë, që të këndoj: Të gjitha ju veprat, himnojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët. [67]

I të Fjeturve I njëjti

O Shpëtimtar, pasi t'i nxjerrësh të drejtë shpresëplotët që i zhvendose me ndërmjetimet e athloforëve, bëji të rrinë djathtas teje[68] duke psalur: Të gjitha ju veprat, bekojeni Zotin, himnojeni dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[67]

Me freskimin e njeridashjes sate, laje çdo ndotje të shërbëtorëve të tu që fjetën dhe denjësoji që të të himnojnë duke psalur: Të gjitha ju veprat, bekojeni Zotin, himnojeni dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët. [67]

Ti që ke çdo pushtet të vdekjes dhe të jetës,[69] nga mirëdashja do që ta fitojnë shkëlqimin tënd ata që fjetën me besim dhe thërrasin: Të gjitha ju veprat, bekojeni Zotin, himnojeni dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët. [67]

Hyjlindësor

O e Dëlirë dhe e tërëpacenuar, na u bëre shkaku i shpëtimit, i banimit në jetën e pambarim dhe i shkëlqimit; ne dhe të gjitha veprat të himnojmë dhe të përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Ode IX

Irmosi: Tipon tis agnís lohias su

»Barrën* tënde të kulluar ja* si tip e »dha një ferr' e zjarrtë që s'digjej hiç;*[70] »kërkojmë tani* të shuash furrën e ngasje»ve,* se ajo egërsohet keq kundër nesh,* »që të të madhështojmë* gjithmonë pa »pushim, Hyjlindëse.

Që të* paradeklarohej, Krisht,* Zot, bashkëzbritja jote në t'hyjshmet tenda lart,* profetët e tu,* porsi të zgjedhurat enë[71] pra,* i tregove, të ardhmet i parathe;* me an' të tyre, lypim:* Dhurona dhembshuri përmes tyre.

O Zot,* aq sa mundeshin, e pan'* shkëlqimin tënd profetët kur pra u shfaqe ti;* na bëj ne të aft'* t'i mbajm' me lutjet e tyre, Krisht,* dritësimet e pastra që vijn' nga ti* si t'na i lash krejt shpirtrat* prej veseve dhe fajit, Perëndi.

Martirike

T rupin* fshikullimeve ua dhat',* e kamxhikuat fort hordhin' e demonëve,* e mbajtët pa plag',* martirë, mendjen; shërojeni* zemrën time përmes lutjes suaj -lyp-,* se është e plagosur* nga shigjetimet e së keqes helm.

T eksa* jua plagoste dhimbshëm fort* e keqja mendjen që i nxiste përndjekësit,* kish dhimbje vet' pra,* përluftëtarë të besës son',* të nderuar, martirë; shërojini* traumat, dhimbjet plot tmerr* që ka si zemra edhe shpirti im.

Hyjlindësor

K anë* tmerr ushtrit' mendore lart* teksa hyjnorin vezullim të Atit[72] Zot* e shohin ta mbash* në dorë, Zonjë, pashprehshëm ti,* Krishtin që ka dhe pamjen si ti, Mari,* nënë e virgjër pa cen,* që të na hyjnizoj' ne njerëzit.

I të Fjeturve I njëjti

S i Zot* njeridashës, me mëshir',* për bërjen tënde[52] të të vijë keq, prehi pra* sa erdhën te ti* si u zhvendosën me besë plot* nga çdo gjë kalimtare, përdëllimtar;* vëri atje ku kan' gaz* martirët krejt, në tenda shenjtësh, lart.

M eqë* ke mëshirë si avush'* që i mund fajet e shërbyesve të tu, Zot,* ti priti ata* që zgjodhe,[27] o njeridashës Krisht,* prehi tok me Llazarin në qiell lart,* në gjirin abramian pra,*[73] në dritën tënde t'i fushosh me lavd.

T i si* Çlirimtar dhe Shpëtimtar* u bëre për gjinin' e njerëzve, o Krisht Zot,* përmes Kryqit tënd;* sa prej nesh tash i zhvendose lart,* denjësoji për jetën pa cen, shijim,* gaz dhe shkëlqim të hyjshëm,* si mirëbërës dhe përdëllimtar.

Hyjlindësor

O h, sa* mrekulli përmbi mendim* që ke, o Virgjëresh', e tërëdëlira ti!* Sepse vetëm ti,* nga sa jetuan posht' diellit,* gjithë neve na dhe të kuptojmë se* lindjen e ke të re krejt,* s'kuptohet; ndaj të madhëron kushdo.

Dërgimësore: O uranón tis astris

I vetmi Zot që prehesh* përmbi shenjtorë,[50] na shpëto* ne që të himnojm', siç luten* profetët, hierarkët tok,* apostujt dhe oshënarët* dhe ndërmjetojnë martirët.

E ngjashme

T i që si Zot sundon fort* përmbi sa vdiqën dhe sa rrojn',*[69] prehi shërbëtorët e tu,* o Shpëtimtar, në tendat lart* tok me të zgjedhurit; sado* fajtuan, s'ikën prej teje.

Hyjlindësore: Ton mathitón oronton se

H yjlindëse, krenohemi fort me ty ne* dhe pranë Perëndisë të kemi mbrojtje;* shtrije dorën tënde që s'luftohet dot,* dërrmoji krejt armiqtë tan';* nga Shenjtërorja dërgoju* ndihmë shërbyesve të tu.*[74]

Lavdërime Martirike
Ting. I

E jani, gjithë popujt, t'i nderojmë me himne dhe ode shpirtërore[75] athloforët e Krishtit, ndriçuesit e botës,[76] predikuesit e besimit dhe burimin e përhershëm, nga gufojnë shërime për shpresëplotët.

Me përgjërimet e tyre, o Krisht Perëndi, dhuroji paqe botës sate dhe shpirtrave tanë përdëllimin e madh.[77]

Këta ushtarë[1] të mbretit të madh i kundërshtuan urdhrat e tiranëve, i shpërfillën me trimëri torturat dhe, pasi e shkelën tërë mashtrimin, u kurorëzuan denjësisht dhe kërkojnë paqe nga Shpëtimtari dhe për shpirtrat tanë përdëllimin e madh.[77]

Ju, o martirë të tërëfamshëm, as shtrëngim, as ngushtësi, as uri, as përndjekje, as fshikullime, as tërbim bishash, as shpatë, as zjarr kërcënues nuk mundën t'ju ndanin dot nga Perëndia;[78] për më tepër, me mallëngjim për të, pasi luftuat si në trupa të huaj, u arratisët nga natyra ngaqë e shpërfillët vdekjen; prandaj dhe denjësisht fituat pagën e mundimeve tuaja dhe u bëtë trashëgimtarë të mbretërisë së qiejve;[79] ndërmjetoni pa pushim për shpirtrat tanë.

Ngazëllohuni, o martirë, në Zotin,[80] sepse garuat luftën e mirë,[3] kundërshtuat mbretër dhe mundët tiranë; nuk u trembët nga zjarri dhe shpata, as nga bishat e egra që i hanin plotësisht trupat tuaj; duke ia drejtuar Krishtit psalmodinë tok me engjëjt, morët kurora nga qiejt; kërkoni që të na dhurohet përdëllimi i madh.[77]

Lavdi *Nekrosim. Poezi e Joan Damaskinoit.*

O Shpëtimtari im, duke e treguar me vepër se ti je ngjallja e të gjithëve,[81] o Fjalë, me fjalë e ngrite Llazarin nga të vdekurit;[82] atëherë shulat u dërrmuan dhe portat[17] e Hadhit u lëkundën, atëherë vdekja e njerëzve vërtetohej si gjumë;[83] ndaj ti që erdhe jo që të gjykosh, por të shpëtosh gatimin tënd,[84] ata që i zgjodhe, prehi si njeridashës.

Tani *Hyjlindësor*

Gëzohu, o Mari Perëndilindëse, sepse linde Mbretin, Shpëtimtarin dhe ndriçuesin e tërë jetëve.

Pasvargjet Nekrosime të Lavdërimeve të cilat, bashkë me Nekrosimet e të gjithë Tingujve në të shtuna, formojnë Akrostihidhë: "O Krisht, shkruaji shërbëtorët e tu në librin e të gjallëve". Poezi e Theofanit.

Ting. I Panéfimi mártires

Të lutemi, denjësoji, Zot,* Shpëtimtar, të ikurit* që ta shijojn' ëmbëlsinë tënde, vëri në tendat* e të drejtëve[85] lart,* në banimin qiellor, në vendin ku jan' shenjtët e tu, pasi t'ua falësh dhembshurisht* shkeljet, fajet krejt që bënë pra,* dhe kështu t'u japësh prehje në amshim.

Varg: Të lumtur ata që i zgjodhe dhe i more, o Zot.

Askush s'është midis njerëzve,* përveç teje, pa mëkat,*[25] Zot i pavdekshëm, i vetëm, ndaj shërbyesit e tu* vëri brenda dritës* përmes dhembshurisë sate tok me koret e engjëjve të tu; si Perëndi i mir',* mos vër re paudhësi a faj,* dhe kështu t'u japësh ndjesë, përdëllim.

Varg: Shpirtrat e tyre do të rrinë në të mira.

Më lart janë nga sa duken k'tu,* Shpëtimtar, premtimet që* na dhe, që syri s'i pa dhe veshi s'i dëgjoi dot,* s'vajtën kurr' në zemër;*[86] mirësisht, Zot, denjësoji që të marrin pjesë në to sa u zhvendosën drejt teje;* jepu jetën e përjetshme[87] ti,* si i vetmi njeridashës çlirimtar.

Varg: Dhe kujtimi i tyre do të jetë brez pas brezi.

Për Kryqin tënd kishin gaz, guxim,* Zot, shërbyesit e tu,* kështu te ti u shpërngulën; dhe shpërblesë për këta,* për

mëkatet që bën',* Kryqin tënd dhurove si dhe gjakun që u derdh dhembshurisht për jetën botërore krejt;*[88] ndjeji shkeljet, feksi me shkëlqim* përmes dritës së fytyrës sate, Krisht.[63]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

E Virgjra nën', lype Krishtin, pra,* Birin tënd Zot, që ai* t'u japë falje mëkatesh, ndjes' shërbyesve të tu* që me bes' të shpallën* si Perëndilindëse edhe me të vërtetat fjalime dogmatisën; për shkëlqim,* hijeshi, t'i denjësosh ata* ndër shenjtorë,[89] brenda mbretëris' së tij.

NË LITURGJI Lumërimet:
Dhiá vróseos eksígaje

E kish nxjerrë jasht' Parajsës lasht'* Adamin[28] me një ngrënie djalli armik;*[90] në vend të tij e futi pra* Krishti me një Kryq Kusarin në të* kur thërriste: Më kujto* kur të vish në mbretërinë tënde, Zot.[41]

Zot, Jisu, të përgjërohet fort* shumica pa mas' e të urtave gra* dhe e profetëve plot lavd,* dhe e kryepriftërinjve me ta;* jepna ndjesë fajesh ti,* si i vetmi njeridashës, neve krejt.

E bëtë udhën,[3] o të hyjshëm fort,* profetë, hierarkë shenjtë me hir,* asketë të Jisuit Krisht;* ndaj u bët' të denjë të keni gaz* tok me engjëjt në qytet,* lart në qiell, ku po banoni tërë lavd.

Vëri ti në dritën që s'mbaron* sa i zhvendose, duke mos vënë re* as shkelje dhe as faj që bën',* si i dhembshur, mirëbërës dhe Zot,* që ta lavdërojmë mjaft* dhe të pasurën mëshirën tënde, Krisht.

Lavdi *Triadik*

Të lëvdojm' gjith' ne me Atin tënd* të parapafillimtë, bashkë me të* dhe Shenjtin Shpirt, e mburrim fort* njeridashjen tënde, themi me zë:* Na kujto në orën tmerr* të gjykimit ne shërbyesit e tu.

Tani *Hyjlindësor*

Si pallat të gjerë mbretëror,* si fron lavdie[91] edhe re drite[16] nur,* o e Dëlirë, të himnojm',* lypim: Zhduki krejt nga shpirtrat tan' ti,* Vajzë, retë gjithë terr,* çdo mëkat dhe çdo pasion të tyre pra.

CITIME

1. II Tim. 2.3
2. Matth. 16.24; Mark 8.34; 10.21; Luk. 9.23
3. II Tim. 4.7
4. Fil. 1.29
5. I Kor. 12.9,28
6. Jov 5.8; Urt. Sol. 6.7; 8.3
7. Luk. 1.26-31
8. Ps. 131(132).8
9. Joan 11.25-26
10. Is. 6.2
11. Eks. 14.21-15.9 etj.
12. Kol. 2.13-14
13. Zah. 3.8
14. Zah. 10.11
15. Hebr. 12.1
16. Eks. 13.21-22 etj.
17. Ps. 106(107).16
18. Ps. 23(24).7,9
19. Joan 1.1
20. Luk. 24.49
21. Ps. 64(65).5
22. II Kor. 3.3
23. Rom. 7.23; 8.2
24. Apok. 12.3 etj.
25. Joan 8.46
26. Is. 53.7; Joan. 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
27. I Kron. 16.29; Ps.64(65).5
28. Gjen. 3.24
29. Urt. Sol. 11.23
30. Abak. 3.3
31. Gjen. 2.6,10
32. Ef. 6.16
33. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan. 1.2; 5.12,20
34. Hebr. 10.1
35. Is. 26.9
36. I Kor. 6.20
37. Is. 26.17-18
38. Ps. 113(114).11
39. Osia 13.14; I Kor. 15.55-56
40. Is. 35.10
41. Luk. 23.42-43
42. Hebr. 12.23
43. Hebr. 6.19

44. Ps. 106(107).30
45. Jona 2.6
46. Gjyq. 18.28; Ps. 49(50).22; 70(71).11; Is. 5.29; Dan. 11.45
47. Ps. 43(44).23
48. Ps. 27(28).9
49. Jona 2.11
50. Is. 57.15
51. Joan 19.34
52. Gjen. 2.7-8,15 etj.
53. Matth. 25.10
54. Eks. 34.6 etj.
55. Is. 9.2
56. Mal. 4.2(3.20)
57. III Makk. 6.6; Dan. 3.19-23; Lutja e Azarias 22-26
58. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
59. Matth. 18.8; 25.41; Juda 7
60. Matth. 5.22; 18.9; Mark 9.47
61. I Kor. 15.45
62. Gjen. 3.17-19
63. Ps. 4.7; 88(89).16
64. Fja. Urt. 1.6; Urt. Sol. 8.8; Sirak 47.15
65. Dan. 3.21
66. Urt. Sol. 3.6
67. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
68. Matth. 25.33
69. Urt. Sol. 16.13
70. Eks. 3.2-5
71. Vep. 9.15
72. Hebr. 1.3
73. Lluk. 16.23
74. Ps. 19(20).3
75. Ef. 5.19; Kol. 3.16
76. Fil. 2.15
77. Num. 14.19 etj.
78. Rom. 8.35-39
79. Jak. 2.5
80. Ps. 32(33).1
81. Joan. 11.25
82. Joan. 11.43-44
83. Matth. 9.24; Mark 5.39; Lluk. 8.52; Joan 11.11
84. Joan. 12.47
85. Ps. 117(118).15
86. I Kor. 2.9
87. Dan. 12.2; IV Makk. 15.3; Joan 10.28; 17.2; I Joan. 5.11
88. Joan 6.51
89. Ps. 109(110).3
90. Gjen. 3.6
91. Is. 6.1

Arti melodik, meqë i admiroi zhurmat e tua,
Të akordon rendin e parë. Oh, çfarë vlere!
Tingulli që u quajt nga muzika si i pari,
Le të bekohet i pari me fjalë prej nesh.
Arrite dhe mban ti, o i parë, të parat e të mirave,
Dhe ke gjithkund epërsitë e fitores mbi të gjitha.

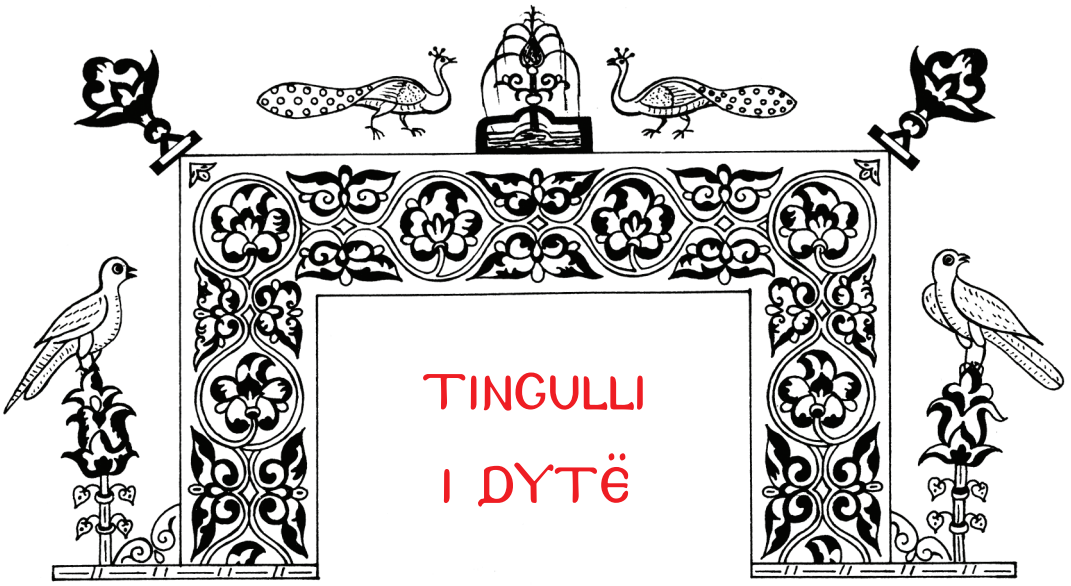

TINGULLI I DYTË

TË SHTUNËN
NË MBRËMËSOREN E VOGËL

4 Thirrtoret: Tri të parat e Mbrëmësores së Madhe, duke përsëritur të parën.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore Dogmatike Ting. II*

O çudi tejet e madhe! Duke parë mrekullitë, unë e shpall Hyjninë, nuk mohoj se u bë njeri, sepse Emanueli,[1] nga njëra anë, si njeridashës hapi portat e natyrës, veçse, nga ana tjetër, si Perëndi nuk i dërrmoi çelësat e virgjërisë, por siç hyri me anë të dëgjimit,[1a] kështu doli prej mitrës; si u nxu, kështu u mishërua; u fut pa pasion, doli pashprehshëm sipas profetit që thoshte: Kjo portë do të jetë e mbyllur; askush nuk do të kalojë përmes saj veç të vetmit Zot, Perëndisë së Izraelit,[2] që ka përdëllimin e madh.[3]

4 Pasvargje: I pari i Mbrëmësores së Madhe dhe të mëposhtmet: Ote ek tu ksilu se

Varg: Do ta kujtoj emrin tënd në gjithë brezat e brezave.

Gjithë sa helmohen, i gëzon dhe i mbron sa janë të shtypur, sa kan' uri, i ushqen, ti i pret të huajtë, të verb'rit i ndriçon, të sëmurët më këmb' i ngre, ata që mundohen, ti i çlodh e i forcon, edhe jetimët i rrit, Nën' e Perëndisë së lartë, ty po të përgjunjemi ngrina, dhe shpëtona ne që po të lutemi.*

Varg: Dëgjo, o bijë, dhe shiko, dhe ule veshin tënd, dhe harro popullin tënd dhe shtëpinë e atit tënd, edhe do të dëshirojë mbreti bukurinë tënde.

Unë mizori që bëra pa kursim çdo paligjësi, pa përmbajtje çdo mëkat, jam i denjë për çdo dënim; më jep, o Virgjëreshë Hyjnuse, nxitje për pendim, që të shfaqem atje i pafajshëm, sepse të llogaris si ndërmjetëse dhe të thërras si mbrojtje: Mos më turpëro.

Varg: Fytyrën tënde do ta bëjnë litani të pasurit e popullit.

Ne nuk pasurohemi me ndonjë tjetër përikje kundrejt Zotit dhe Bërësit përveç teje, o Hyjnuse; me mbrojtjen tënde të

nxehtë mos na hidh larg, mos na turpëro ne që rendim me mall nën strehën tënde; o nënë e Perëndisë tonë, nxito, tregoje pasurinë e përdëllimit tënd dhe na shpëto nga inati i tanishëm.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O Vajzë Hyjnuse, kush do të të mburrë dhe do të të lumërojë denjësisht për çlirimin që iu bë botës me anën tënde? Prandaj të falënderojmë, të thërrasim duke thënë: Gëzohu, ti që e hyjnizove Adamin dhe i bashkove të kundërtat; gëzohu, ti që e ndriçove gjininë tonë përmes ngjalljes dritëprurëse të Birit tënd dhe Perëndisë tonë, sepse gjinia e të krishterëve të madhështon pa pushim.

Tani përlëshoje, *Trishenjti, Përlëshorja Ngjallësore dhe Përlëshimi.*

TË DIELËN NË SHËRBESËN E MESNATËS

Kanuni Triadik që ka Akrostihidhë: "E himnoj dritën e trefishtë të Hyjnisë". Ting. II

Ode I: En vithó katéstrose poté

Le të përhimnojmë me melodi Një natyrë kryesuese dhe të trefishtë të Hyjnisë duke thënë: Meqë e ke të pashterur oqeanin esencial të mëshirës, si njeridashëse, ruaji dhe shpëtoji ata që të falen.

O Atë, shkak i Hyjnisë së bashkëqenshme, je burim dhe rrënjë e Birit dhe e Shpirtit tënd të Shenjtë, ndaj gufoje në zemrën time dritën trediellore dhe shkëlqeje me pjesëmarrjen në llamburitjen tënde hyjbërëse.

O Njësi hyjmonarke dhe treshkëlqyese, shpërbëje errësirën e fajeve dhe pasioneve të mia me pjesëmarrjet e rrezeve të tua ndriçuese dhe shumë të ëmbla, dhe bëmë tempull dhe tendë të pacen të lavdisë sate të paafrueshme.

Hyjlindësor

O e Pacenuar, Fjala Perëndi, kur u mishërua në mitrën tënde, e ndaloi, si njeridashës, rrjedhjen e mëparshme të pavend, të cilën e pësoi natyra jonë[4] dhe na e mësoi mistikisht hyjkryesinë që ka tri drita.

Ode III: En petra me tis písteos

O Hyjkryesi, të besoj si të bashkënderuar në Persona përmes barazisë së natyrës, sepse, meqë dole pa rrjedhje si jetë nga jeta, je Një, Perëndia ynë, dhe s'ka tjetër shenjt përveç teje, o Zot.[5]

O Trini, monarki e pandarë, i bëre rendet e palëndët qiellore si pasqyra të bukurisë sate, që të të himnojnë pa pushim; pranoje tani himnimin tonë nga goja e baltë.

O Njësi trediellore, forcoje në gurin[6] e besës dhe zgjeroje me oqeanin e dashurisë sate zemrën dhe mendjen e shërbëtorëve të tu, sepse ti je Perëndia ynë dhe, duke besuar në ty, le të mos turpërohemi.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse, ai që i dha më parë esencë çdo qenieje të Krijesës, mori esencë në mitrën tënde nga mirësia e pafund dhe lindi për të gjithë një dritë trediellore të Një Hyjnie dhe Kryesie.

Ndenjësore

O Zot, kur e gatove në fillim Adamin,[7] atëherë i thirre Fjalës sate enipostate, o i

dhembshur: “Le ta bëjmë sipas ngjashmërisë sonë”[8] teksa Shpirti i Shenjtë ishte i pranishëm si krijues; ndaj të thërrasim: O Bërës, Perëndia ynë, lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Kur Perëndia denjoi të vinte te ne, o e tërëkulluar, atëherë banoi në mitrën tënde tepër të pastër; dhe e shpëtoi nëpërmjet teje brumin e njerëzve dhe na dhuroi neve të gjithëve mbretërinë e qiejve;[9] prandaj të thërrasim: Gëzohu, o Zonjë, Hyjlindëse e dëlirë.

Ode IV: Imnó se akoí

Nuk mund të të kuptojnë, o Trini, Njësi pa fillim, as rendet e palëndët të engjëjve, por ne besërisht e përhimnojmë dhe e lavdërojmë me gjuhë balte mirësinë tënde esenciale.

Duke qenë gatuesi i natyrës së njerëzve, o i Tërëpushtetshëm, si Tërëshikues e sheh tani tërë dobësinë time; ndaj dhembshuroje thellë shërbëtorin tënd dhe risille në jetën shumë të mirë.

Tre Personat e papërzier të Njësisë kryesuese i himnojmë si zotërues të hipostazave veçmas dhe pjesërisht, por të bashkuar dhe të pandarë në mendim, në lavdi dhe në Hyjni.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse, vetëm ty të gjeti qartësisht Gjithëbërësi, nga jeta, si tempull të pastër dhe pa cen; dhe, kur banoi në të, e riformoi, si njeridashës, natyrën e njerëzve.

Ode V: O fotismós

O mbret i paqes,[10] ruamë në paqen tënde[11] meqë ti i shtrin tërësisht rrezet paqedhuruese të providencës sate mbi mbarë qeniet;[12] se ti je jeta[13] dhe paqja e Gjithësisë.[11]

Sapo iu shfaqe Moisiut në ferrë si pamje zjarri,[14] u quajte engjëll ti,[15] Fjala e Atit, duke e paradeklaruar praninë tënde ndër ne; me të na e njoftove haptas pushtetin trihipostat të Një Hyjkryesie.

O Trini e Shenjtë plotësisht monarke që tregon lavdi të bashkëqenshme nga natyra, ata që të himnojnë me besim orthodhoks, denjësoji të shohin Një shkëlqim pa fillim, trediellor.

Hyjlindësor

Fjala Perëndi,[16] esencialisht, është koherente e mbarë jetëve, por u kap pashprehshëm në barkun tënd, o Virgjëreshë-nënë, dhe i rithirri njerëzit drejt ekzistencës unike të Një kryesie.

Ode VI: En aviso ptesmaton

O Perëndi trediellor, dëshirues i mëshirës,[17] mëshiroji ata që besojnë te ti dhe çliroji shërbëtorët e tu nga shkeljet, pasionet dhe rreziqet. *(2x)*

Me oqeanin e parrëfyeshëm të mirësisë, ma jep lavdinë tënde dritëdhënëse të llamburitjes sate të pakonceptueshme, të Hyjnisë së trindritshme.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, i Tërëlarti, në mënyrë mistike, u bë njeri prej teje pasi e veshi tërësisht njeriun dhe më shkëlqeu me vezullim të trindritshëm.

Ndenjësore: Efsplahnias ipárhusa

Zgjeroje për ne oqeanin e dhembshurisë dhe pritna, o përdëllyes; hidhe syrin te një popull që të lavdëron, pranoji odet e atyre që të kërkojnë, o Trini, Njësi pa fillim; se

shpresojmë te ti, Perëndia e të gjithave,[18] që të na japësh faljen e shkeljeve.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Përderisa e kishe në bark burimin e dhembshurisë, ke dhembshuri, o Perëndilindëse e mirë; se ti je e vetmja përkrahje e besnikëve, ti je ngushëllimi i të trishtuarve; prandaj biem para teje tani të gjithë me besim që të çlirohemi nga tmerret ne që të kemi si pasuri ty, ndihmën e vetme.

Ode VII: Ikonos hrisís

O Zot trihipostat, i rregullon gjithmonë ushtritë e engjëjve që të mos ndryshohen, ti që je i vetmi i pandryshueshëm; ndaj tregoje gjithnjë të pandryshuar edhe zemrën time, që të të lëvdojë nxehtësisht dhe të të përhimnojë besërisht. *(2x)*

O Perëndi monark trediellor, koret mendore të esencave pa lëndë, duke feksur shumë prej rrezeve të tua, bëhen drita dytësore "përmes vendosjes"; ti, si dritëbërës i tridritshëm, më trego dritë me pjesëmarrjen në to dhe me shkëlqimet e tyre.

Hyjlindësor

Mos pusho së drejtuari dhe së lartësuari drejt qiejve ne që të duam ty që, nga njeridashja e pashprehshme, u bëre njeri në mitrën e një Virgjëreshe, e hyjnizove njeriun dhe rri në fronin e lavdisë bashkë me Atin.

Ode VIII: Indhálmatos hrisú

O Trini e paafrueshme, hyjkryesi e bashkëpërjetshme, e bashkëpanisshme, e njëllojtë në të gjitha përveç veçorive dritëprurëse, asgjësoje çdo mendim dinak të kundërshtarëve dhe çdo shqetësim të demonëve, duke më ruajtur përherë pa dëm, o Zot i të gjithave. *(2x)*

O monarki e papërshkruar trediellore, që e bëre botën me urtësi dhe fuqi totale dhe e ruan me rend të përsosur dhe pa dëm, bano në zemrën time që të të himnoj dhe të të lavdëroj pareshtur tok me koret e engjëjve në gjithë jetët.

O Fjalë e Perëndisë, urtësi e pakonceptueshme dhe e pashprehshme e Atit,[19] duke mos e ndryshuar natyrën tënde të pandryshueshme, more dhembshurisht natyrën e njerëzve dhe na mësove të gjithë të besojmë në Trininë unike si sundim i gjithë jetëve.

Ode IX: I ton pro iliu fostira

Nga drita[20] pa nisje lindi Biri i bashkëpafillim si dritë[21] dhe doli mistikisht Shpirti si dritë e bashkëqenshme, siç i përshtatej Hyjnisë; e besojmë lindjen si pa rrjedhje dhe njëkohësisht daljen si të pashprehshme.

O Hyjni trediellore, shkëlqeji me llambaritjen tënde të trindritshme zemrat e atyre që të himnojnë, dhe jepu mençuri që të kuptojnë çdo gjë, të bëjnë vullnetin tënd të mirë dhe të përsosur,[22] të të madhështojnë dhe të të lëvdojnë.

O Trini, ti që, si Perëndi nga natyra, je i pafund dhe ke oqean të pafund dhembshurie, shumë veta i dhembshurove më parë; ndaj edhe tani dhembshuroji shërbëtorët e tu dhe çliroji nga shkeljet, ngasjet dhe peripecitë.

Hyjlindësor

O Perëndia im, shpëtomë prej çdo influence të keqe dhe keqtrajtimi ti që përhimnohesh pashprehshëm në tre Persona, pra Perëndi unik dhe i tërëfuqishëm dhe ruaje grigjën tënde me lutjet e Hyjlindëses.

NË MËNGJESORE

Kanuni Ngjallësor në 4, Kanuni Kryqngjallësor në 3, Kanuni i Hyjlindëses në 3 dhe Kanuni i shenjtit të ditës në 4 (nëse shenjti është i madh, Kanuni i tij në 6 ose në 8, duke lënë pikërisht Kanunet e mësipërme, se totali duhet të jetë 14 Tropare).

Kanun Ngjallësor. Poezi e Joan Monakut.
Ting. II
Ode I
Irmosi: En vithó katéstrose poté

»Mbar' ushtrin' e mbretit Faraon* shtriu »forca mbi çdo armë dhe armik,* thellë »mbyti në det dikur.*[23] Kur u mishërua »pra Fjala, fshiu mëkatin e tërëkeq, di»nak,* Zoti i lëvduar, se u lavdërua plot »me lavdërim.[24]

U dënua, Krisht, me Kryqin tënd* zoti botëror djall,[25] nën të cilin ne,* kur s'u bindëm ndaj urdhrit tënd,*[26] keq u regjistruam, se kur u sul kundër teje si të ishte njeri,* ra me forcën e pushtetit tënd, u shfaq i dobët, o i mir'.

Si epror i jetës[27] pa cen, Zot* dhe si Çlirimtar i fisit njerëzor,* Krisht, na erdhe në bot', shpërgënjt'* e të vdekshmit ti, përmes ngjalljes sate, i grise; ne i psalim asaj* dhe e lavdërojmë gjithë tok se u lëvdua lavdërisht.

Hyjlindësor

Më e lartë je se çdo krijim* i padukshëm e i dukshëm, e Dëlir',* Virgjëreshë gjithnjë, sepse* Krijimtarin, kur deshi mirësisht që të mishërohej në barkun tënd,* ti e linde; ndërmjetoji me guxim që t'na shpëtoj' shpirtrat.

Kanun Kryqngjallësor që ka Akrostihidhë (tok me Irmoset) "Ia këndoj himnin Fjalës jetëdhënëse". Poezi e Joan Monakut.
Átripton asinithi

Forc' për të pafuqishmit* dhe ngjallje për të rënët u bëre, o Krisht,* dhe për të vdekurit paprishje, Zot,* me pësimin tënd në trup, se u lëvdua fort.

Zoti ripërtëritës,* Gatues Perëndi, vdiq në trup dhe ngriti* ikonën e dërrmuar dhe të rën',* se i erdhi keq për të, se u lëvdua fort.

Kanun i Hyjlindëses që ka Akrostihidhë: "Ia këndoj himnin Vajzës jetëprurëse". Poezi e Joan Monakut.
Átripton asinithi

Një shkall' pa lëndë, lashtë,*[28] një udhë deti, që u bë dhé çuditshëm,*[23] e deklaronin lindjen tënde, Vajz'* e dëlir'; krejt ne e himnojm' se fitoi lavd.

Nga ti u mishërua,* u shoqërua me njerëz[29] hipostaza* perfekte, Forca e të Lartit krejt,* e pacen, urtia e Zotit;[19] fitoi lavd.

Dielli krejt i drejtë*[30] kaloi nga e mbyllura der' që s'shkelej,*[2] prej mitrës sate, e Dëlira Vajz',* dhe e shndriti botën, sepse u lëvdua fort.

Ode III
Irmosi: Eksínthisen i érimos

»U lulëzua si zambak* shkretëtira,[31] »Kisha e gjith' kombeve që shterpë ish,* »me pranin' tënde, Perëndia im;* në të »u sigurua zemra ime fort.[32]

Krijesa në pësimin tënd* po ndryshohej[33] se shikonte të përbuzej në mënyr'* të pandershme prej të paligjshmëve*[34] ai që bëri botën me hyjnoren shenj'.

Me dhé “sipas ikonës”,[8] Krisht,* më gatove ti me dorën tënde,[7] zbrite gjer në Hadh;*[35] tok me veten më ngrite, fajet keq* më kishin kthyer në dërrmim, në vdekje, dhé.

Hyjlindësor

I shtangu lindja jote gjith’* batalionet engjëllore, zemrat e të vdekshmëve* patën tmerr, ndaj, me besë, të nderojm’,* Hyjlindëse, o e tërëdëlirë ne.

Kryqngjallësori: Tokson sinetrivi dhinastón

Krishtin* që ësht’ më lart se çdo gjë,* e kishte ulur pak* nga kori engjëllor,*[36] nga gjendja e tyre pra, vuajtja e tij në trup.

Grave,* Krisht, iu shfaqe me kuror’* plot drit’, lavd ngjallësor,*[37] sado të mendonin ty si pa jet’ mes të paligjsh.[38]

I Hyjlindëses I njëjti

Zoti* Krisht që është mbi çdo koh’* se bëri kohët krejt,* gatuhet nga ti, e Virgjër, si foshnj’ vullnetarisht.

Mitrën* më të gjer’ se qiejt lart,* besnikë, ta himnojm’,* përmes saj me gaz Adami në qiej po jeton.

Ode IV

Irmosi: Elílithas ek Parthenu

»Ke ardhur nga një e virgjër jo si ndër»mjetës, jo si engjëll, por vetë ti, Zoti[39] i »mishëruar, dhe më shpëtove mua njeriun »e tërë; ndaj po të thërras: Lavdi fuqisë »sate, o Zot.

O Perëndia im, qëndrove si i akuzuar para podiumit, duke mos bërtitur, o Zot, dhe nxore një vendim për kombet,[40] të cilin e zbatove nëpërmjet pësimit tënd, pra shpëtimin,[41] o Krisht.

Me anë të pësimit tënd u asgjësuan shpatat e armiqve[42] dhe, me zbritjen tënde në Hadh,[35] u shembën qytetet e kundërshtarëve[42] dhe u vithis arroganca e tiranit.

Hyjlindësor

Të gjithë ne shpresëplotët të njohim, o Zonja Perëndilindëse, si liman shpëtimi dhe mur të patundshëm, sepse ti, me ndërmjetimet e tua, i çliron shpirtrat tanë nga rreziqet.

Kryqngjallësori: Akíkoa Kírie tin éndhokson

O Krisht, të pa të karfosur në dru Virgjëresha që të kishte në bark pa dhimbje[43] dhe i duronte dhimbjet nënore.

Vdekja u mposht, një i vdekur i plaçkit portat e Hadhit, sepse sapo u ça hamësi, m’u dhuruan gjithë të përmbinatyrshmet.

I Hyjlindëses I njëjti

Ja Hyjnëna, mali i shenjtë i shtëpisë së Zotit, u lartësua shumë[44] qartësisht më lart se Fuqitë.

O Virgjëreshë, u denjësove për epitet hyjnor meqë je e vetmja që e linde, pa ligjet e natyrës, zotëruesin e Krijesës.

Ode V

Irmosi: MesitisTheú

»U bëre ndërmjetës mes Perëndisë dhe »njerëzve, o Krisht[45] Perëndi, sepse nëpër»mjet teje, o Zot, e kemi blatimin tonë »nga nata e injorancës tek Ati yt[46] i ndrit»shëm qysh në fillim.

O Krisht, e dërrmove porsi një kedër[47] tërbimin e armiqve, teksa lartësoheshe me trup vullnetarisht në qiparis, në pishë, dhe kedër,[48] siç deshe mirësisht.

O Krisht Shpëtimtar, të vunë të vdekur pa frymë në gropë shumë të thellë, mirëpo i ngrite bashkë me veten tënde të goditurit e harruar, ata që flinin në varre.[49]

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e dëlirë, përgjëroju Birit dhe Zotit tënd që t'u dhurojë çlirim paqësor nga peripecia kundërshtare të robëruarve[50] që kanë besim te ti.

Kryqngjallësori: O anthraks to Isaia

Ngaqë refuzoi të kreshmonte, Adami i parë e shijon drurin vdekjeprurës,[26] por e zhduk mëkatin e tij i dyti[51] kur kryqëzohet.

O Krisht i papësueshëm për shkak të hyjnisë së palëndshme, u bëre i vdekshëm në natyrën që mund të pësonte, të vdekurit i bëre të paprishshëm dhe i ngrite nga bodrumet e Hadhit.

I Hyjlindëses I njëjti

O re ngazëllimi, lëshojuni ëmbëlsi[52] atyre që janë mbi dhé, sepse, pasi u mishërua prej Virgjëreshës, Perëndia ynë që është para jetëve, na u dha si fëmijë.[53]

Kur u trupëzua prej Virgjëreshës, pa mbjellje, tani në fund, i Tërëlarti e feksi dritën në jetën dhe trupin tim dhe e shpërbëri zymtësinë e mëkatit.

Ode VI

Irmosi: En aviso ptesmaton

»Një avushë mëkatesh po më rrethon,* »ndaj thërras un' mirësinë tënde që s'ka »fund,* e cila s'gjurmësohet dot;* lutem: »Nxirrmë nga prishja, o Zoti im.[54]

I drejti u gjykua si kriminel dhe u karfos në dru së bashku me të paligj,[38] duke u dhuruar falje mëkatarëve përmes gjakut të vet.[55]

Nga njëra anë, nëpërmjet një njeriu, Adamit të parë, u fut vdekja qëmoti në botë, ndërsa, nga ana tjetër, nëpërmjet një personi, Birit të Perëndisë, u shfaq ngjallja.[56]

Hyjlindësor

O e Virgjër, u ngjize në bark, pa burrë, dhe mbete përjetësisht e virgjër dhe tregon vërtet simbolet e Hyjnisë së fëmijës dhe të Perëndisë tënd.

Kryqngjallësori: Ihu rimaton dheíseos

Kundër fajtorit, i vure Keruvimet si roja të drurit të jetës,[57] por, sa të panë, i hapën portat, sepse u shfaqe kur i hapje Kusarit udhën për në Parajsë.[58]

Me anë të vdekjes së një personi, Hadhi u bë i shkretë dhe i varfër, sepse e boshatisi Krishti për të gjithë ne thesarin e madh që e pasuroi nëpërmjet njeriut të parë.

I Hyjlindëses I njëjti

O Zonjë e kulluar, natyra e njerëzve, skllave e mëkatit, e fitoi përmes teje lirinë, sepse Biri yt u flijua si qengj për hir të gjithë neve.[59]

Të gjithë ne thërrasim fort drejt teje, nënës së vërtetë të Perëndisë: Çliroji shërbëtorët e tu që e inatosën, sepse vetëm ti ke guxim para Birit.

Ode VII

Irmosi: Antítheon próstagma

»Urdhër i kundërperëndishëm i një tira»ni të paligjshëm bëri që flaka të brambu»llonte lart,[60] ndërsa shtriu për Djemtë »shpresëplotë vesën[61] e Shpirtit Krishti, »që është i bekuar dhe i përmbilavdëruar.

Për hir të dhembshurisë, nuk duroje, o Zot, ta shikoje njeriun të tiranizohej prej vdekjes, por, pasi u bëre njeri, erdhe dhe e

shpëtove me gjakun tënd, ti që je i bekuar dhe i përmbilavdëruar.

O Krisht, portarët e Hadhit u frikësuan[62] sapo të panë ty të veshur me uniformë hakmarrjeje,[63] sepse erdhe që të kapësh një shërbëtor, tiranin mosmirënjohës, o Zot, që je i bekuar dhe i përmbilavdëruar.

Hyjlindësor

Të njohim mirë si shenjtore të shenjtorëve, meqë ti je e vetmja që kishe në mitër Perëndinë e pandryshueshëm, o Virgjëreshë e panjollë, nënë e panusëruar, sepse, përmes Birit tënd hyjnor, u buroi paprishje mbarë shpresëplotëve.

Kryqngjallësori: Rítores anedhíhthisan

Mosbindja[26] e gjykoi qëmoti në Eden paraatin,[4] por ia shpërbëri shkelësit shkeljen e rëndë kur u gjykua vullnetarisht[64] Perëndia i përmbiperëndishëm dhe i përmbilavdëruar i etërve.[65]

E shpëtove atë që u plagos në Eden prej gjuhës helmuese,[26] sepse me pësimin vullnetar[64] e shërove kafshimin vullnetar, o Perëndi i përmbiperëndishëm dhe i përmbilavdëruar i etërve.[65]

Me rrufenë e Hyjnisë, e godite Hadhin tepër të errët dhe mua që ecja në hijen e vdekjes[66] më rithirre drejt dritës ti, Perëndia i përmbiperëndishëm dhe i përmbilavdëruar i etërve.[65]

I Hyjlindëses I njëjti

Jakovi e shihte natën, si në enigmë, Perëndinë[28] e mishëruar, por prej teje u shfaq me plot dritë tek ata që këndojnë: O Perëndi i përmbiperëndishëm dhe i përmbilavdëruar i etërve.[65]

Duke parashpallur simbolet e përzierjes së parrëfyeshme brenda teje, o e Dëlirë, që përmes teje, Zoti u bashkua vullnetarisht me njerëzit, bën mundje me Jakovin Perëndia[67] i përmbiperëndishëm dhe i përmbilavdëruar i etërve.[65]

I përdhosur është ai që nuk të shpall ty, Birin e Virgjëreshës, si njërin prej Trinisë së tërëhimnuar dhe nuk thërret pa hezitim me mendim dhe gjuhë: O Perëndi i përmbiperëndishëm dhe i përmbilavdëruar i etërve.[65]

Ode VIII

Irmosi: Káminos potë pirós

»Dikur një furrë në Babilonë i ndante »energjitë me urdhër hyjnor, duke shkru»mbuar kaldenjtë,[68] ndërsa i vesonte be»simtarët[61] që psalnin: Bekojeni Zotin, »gjithë ju, o vepra.[69]

Habiteshin me tmerr për zemërgjerësinë tënde të madhe brigadat e engjëjve duke parë stolinë e trupit tënd të skuqur[70] me gjakun tënd dhe thërrisnin: Gjithë ju veprat e Zotit, bekojeni Zotin.[69]

O Krisht i dhembshur, me anë të ngritjes sate e veshe me pavdekshmëri vdekshmërinë time;[71] prandaj populli i zgjedhur këndon i ngazëlluar me kënaqësi dhe të thërret: Me të vërtetë vdekja u mposht dhe u gëlltit.[72]

Hyjlindësor

O Hyjlindëse e tërëdëlirë, të pandarin nga Ati, i cili u soll si burrë-perëndi, e zure pa farë dhe e linde parrëfyeshëm; prandaj të njohim saktësisht si shpëtimin e të gjithëve ne.

Kryqngjallësori: Indhálmatos hrisú

O Njeridashës, u shfaqe i mbërthyer në Kryq ti, i pasuri në përdëllim,[73] u varrose vullnetarisht,[64] u ngjalle i triditshëm dhe i çlirove tërë vdekatarët që këndojnë besë-

risht: Çdo krijesë le ta himnojë Zotin dhe le ta përmbilartësojë në gjithë jetët.

Pasi u fute poshtë, në të nëndheshmet, o Fjalë e Perëndisë,[35] e çlirove nga prishja atë që e gatove[7] me fuqinë tënde hyjnore, e bëre të paprishshëm[74] dhe pjesëmarrës në lavdinë tënde të përjetshme kur po thërriste: Çdo krijesë le ta himnojë Krishtin dhe le ta përmbilartësojë në gjithë jetët.

I Hyjlindëses I njëjti

Me anën tënde u shfaq mbi dhé dhe u shoqërua me njerëzit[29] ai që është i pakrahasuar në mirësi dhe fuqi, për të cilin gjithë besnikët thërrasin me melodi: Çdo krijesë që mori esencë, le ta himnojë Zotin dhe le ta përmbilartësojë në gjithë jetët.

Të lavdërojmë, o Perëndilindëse, duke të shpallur kryesisht si të dëlirë, sepse ti e linde të mishëruar njërin prej Trinisë, për të cilin, tok me Atin dhe Shpirtin, të gjithë këndojmë: Çdo krijesë le ta himnojë Zotin dhe le ta përmbilartësojë në gjithë jetët.

Ode IX
Irmosi: Anarhu jenítoros

»Bir prindi pa nisje, Perëndi dhe Zot te ne »u shfaq* me lavdi nga e Virgjra, që të »ndriçojë sot* gjith' të errësuarat[66] edhe »të mbledh' në një* të shpërndarat;[75] ndaj »madhështojmë Hyjlindësen* e himnuar »fort edhe me fam'.

Zot, druri i lum mjaft, Kryqi yt krejt pa cen në Kalvar*[76] si i mbjell' në Parajsë, Krisht, u vadit me gjak* dhe me uj' hyjnor porsi prej një burimi shenjt,* pra prej brinjës sate hyjnore, o Shpëtimtar,*[77] edhe lulëzoi jet' për ne.

I shembe tiranët[78] kur u kryqëzove, Fuqimadh,* dhe natyrën e njerëzve që po dergjej posht',* në Hadh, brenda burgut të tij,[35] si e ngrite, Krisht,*[78] e fiksove bri atërorit fron;[79] ty që vjen* njësh me të, të falemi, t'lëvdojm'.

Triadik

Njësi në tre numra, dritë që nuk perëndon, shkëlqim* tredritor, të pacenshmin e vetëm dhe natyr'* të mbiperëndishme, pa ndarje, Trininë pra* të njëqenshme që na ndriçon, ta lëvdojm' me himn* dhe orthodhoksisht, besnikë tok.

Kryqngjallësori: Ton ek Theú Theón Logon

Mes të dënuarve,[80] si qengj[59] në Kalvar, kur u vare* mbi Kryq,[76] u shpove me një shtizë ti* tmerrshëm në brinjë;[77] na dhe si dhurim,* si i mirë, krejt neve që jemi baltë, jetë, po kështu* ngjalljen tënde hyjnore me besë e nderojmë, Krisht.

Krejt ne t'i falemi Zotit Perëndi, o besnikë,* që me fuqi, me vdekjen e tij pra,* zhduku pushtetin e vdekjes me forc',* se i ngriti me veten të vdekurit nga jeta dhe na jep* tërë neve dhe ngjalljen, dhe jetën si përdëllimtar.

I Hyjlindëses: Olos iparhis éfesis

Shkop force[81] morëm ne, pra natyra mjaft e ndyr', Fjalën e Perëndis', e dëlir',* në mitrën tënde edhe* e ngriti - ish të rënin keq* në Hadh - e fortkulluar; si Hyjlindëse të madhështojm'.

Prite me dhembshuri, Zot, ndërmjetësen që ke zgjedhur, që ty të lutet për ne;* do mbushet plot çdo krijim* prej mirësisë sate,[82] pra,* që tërë ne, si mirëbërës, të të madhështojmë ty.

NË LITURGJI Tipiket dhe Lumërimet:
Tin fonín si proságomen

Fjalën që tha Kusari, të sjellim dhe të thërrasim, Krisht:* Na kujto, o Shpëtimtar,* lart në mbretërin' tënde.[58]

Njeridashës, për falje mëkatesh të sjellim Kryqin tënd* që denjove, Zot, për ne,* për shpëtimin tonë, Krisht.

Njeridashës, i falemi ngjalljes sate dhe varrit tënd;* e çlirove, Zot, me to* botën prej çdo prishjeje.

U gëlltit krejt me vdekjen tënde, Zot, vdekja, o Shpëtimtar,* dhe me ngjalljen tënde, Krisht,* botën e shpëtove ti.

Sa po flinin në Hadhin poshtë, në terrin e zi,[66] o Krisht,* dritë pra, të panë ty* dhe u ngjallën me hare.

Si u ngjalle nga varri, Zot, i takon miroprurëset* dhe i porosit t'u thon'* ngritjen tënde Nxënësve.[37]

Lavdi *Triadik*

Ta lëvdojmë të gjithë Atin, t'i falemi Birit ne,* Shenjtin Shpirt ta përhimnojm'* besërisht me përkushtim.

Tani *Hyjlindësor*

Ki gaz, fron shenjt zjarrpamës,[83] nuse e panusëruar ti;* ki gaz, në bark kishe Zot,* Virgjëresh', për njerëzit.

TË DIELËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kataniktike Zotërore
Ting. II Ote ek tu ksilu se

Jepmë* kataniks dhe mall për të* me mendim pendimi në shpirtin tim të përulur, Jisu,* ngrimë dhe nga gjumi i së keqes ngurtësi,* flake terrin e përtacisë, mjegullën zhduke,* pra të dëshpërimit tim, që, si të ngrihem un',* qyqi, fort të ngjitem pas teje,* pas vullnetit tënd drejt të eci,* Fjalë, Shpëtimtar dhe mirëdashës Krisht.

Lehtë* vetëm ti pajtohesh, Krisht,* Fjalë i mbimirë, i vetmi që s'mban mëri, ulem pra* gjunjëzohem, nxehtë lyp, thërras: Fajtova keq,* jam plangprishës; me njeridashjen tënde shpëtomë,* më shpëto që me kënaqësi të them me zë:* Jepmë falje dhe do të eci* drejt në mirësin' tënde zellshëm,* Zoti im i dhembshur edhe çlirimtar.

O Zot,* të njoftoj, të them tani* çdo gjë që ndaj teje fajtova me vepra, fjalë, çdo akt* dhe me çdo kujtim, se e kalova ditën keq* edhe kohën e tërë, më arriti dhe nata* ndërsa të këqijat më kan' mbushur plotësisht;* bie para teje, kështu fort,* Perëndi, thërras: Zoti im, Zot,* Shpëtimtar, fajtova, më fal, më shpëto.

Të tjera Të të Patrupëve Të ngjashme

Rendni* të lëvdojmë dy epror'* engjëllor' me ode, himnim shpirtëror,[84] sepse quhen drejt* kryeengjëj, gjeneralë lart të koreve* të të gjith' të patrupëve, të dy janë krerë* ndër të tërë: Gabrieli ësht' epror në Hir,* ndërsa Mikaelin e njohim* si të par' për sa ishin para* Moisiut, zot mes kryeengjëjve.

Lum ti,* kryegjeneral në kor* të palëndë, ti je ndriçimi për të patrupët, je mist,* lajmëtar i parë për misteret e Hyjnis';* Mikael i fortlum, sypamës gjërash të larta,* lutemi: Çliroji sa vrapojnë drejt teje* nga gjithë mundimet, rreziqet* se të tërë ne ty të vëmë* para Zotit si të mirën mbrojtje pra.

Ki gaz,* gjeneral i engjëjve* dhe mist i sekreteve dhe shërbëtor shenjt i Perëndis',* krye lavdiplotë, hegjemon i madh në kor* të patrup, Gabriel, sepse u shfaqe shërbyes* në vendim të fshehtë për mistere tërë tmerr;* paralajmërove kur erdhe* te ne bashkëzbritjen e skajshme* zotërore për shpëtimin njerëzor.[85]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Orën* e hetimit e mendoj,* frikësohem kur sjell ndërmend shkeljet që kam bër' me bollëk;* si do mbrohem, si të iki nga i ardhmi turp?* - se me shthurje jetova. - Të thërras pra, o Vajzë,* duke qarë nxeht': Ma laj ndotjen e shpirtit ti,* se margaritarin e pastër,* Krishtin Zot, e kishe në mitër* dhe shpëtomë si e dhembshur, tërë hir.

Pasvargje Kataniktike

Mëkatova ndaj teje, o Shpëtimtar, si Biri Plangprishës; pranomë, o atë, mua që pendohem[86] dhe mëshiromë, o Perëndi.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Të thërras, o Krisht Shpëtimtar, fjalët e Doganierit; le të të vijë keq për mua si për të[87] dhe mëshiromë, o Perëndi.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

Athloforët, meqenëse nuk e dëshiruan shijimin tokësor, u denjësuan për të mirat qiellore dhe u bënë bashkëqytetarë me engjëjt. O Zot, me ndërmjetimet e tyre, mëshirona dhe shpëtona.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O portë e pashkelur dhe e vulosur mistikisht, Hyjlindëse e bekuar virgjëreshë, pranoji lutjet tona dhe ofroja Birit tënd Perëndi, që t'i shpëtojë nëpërmjet teje shpirtrat tanë.

CITIME

1. Is. 7.14
1a. Lluk. 1.26-38
2. Jez. 44.1-2
3. Num. 14.19 etj.
4. Gjen. 3.16-19
5. I Mbret. [Sam.] 2.2; Is. 45.5-6,22; 46.9
6. Matth. 7.24-25; Lluk. 6.48
7. Gjen. 2.7-8,15 etj.
8. Gjen. 1.26-27
9. Matth. 3.2 etj.
10. Hebr. 7.2
11. Joan 14.27; Gal. 1.3; Ef. 2.14,17; II Thes. 3.16
12. Matth. 5.45
13. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; Joan 1.2; 5.12,20
14. Eks. 3.2-5 etj.
15. Vep. 7.30
16. Joan 1.1
17. Mih. 7.18
18. Sirak 36(31).1
19. I Kor. 1.24
20. I Joan 1.5
21. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
22. Rom. 12.2
23. Eks. 14.27-28; 15.19
24. Eks. 15.1,21
25. Ef. 6.12
26. Gjen. 3.1-6
27. Vep. 3.15
28. Gjen. 28.12-13
29. Baruh 3.38
30. Mal. 4.2(3.20)
31. Is. 35.1-2
32. I Mbret.[Sam.] 2.1
33. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
34. Matth. 27.39,44,49; Mark 15.29-32; Lluk. 23.35-37
35. I Petr. 3.19; 4.6
36. Ps. 8.6
37. Matth. 28.9-10; Mark 16.9; Joan 20.14-17
38. Is. 53.12; Mark 15.28; Lluk. 22.37
39. Is. 63.9
40. Is. 42.2-4
41. Ps. 73(74).12
42. Ps. 9.7

43. Is. 66.7
44. Is. 2.2
45. I Tim. 2.5
46. Rom. 5.2; Ef. 2.18; 3.12
47. Ps. 28(29).5
48. Is. 60.13
49. Ps. 87(88).5-7
50. Is. 61.1; Lluk. 4.19
51. I Kor. 15.45
52. Amos 9.13; Joel 4(3).18
53. Is. 9.6
54. Jona 2.7
55. I Joan 1.7
56. Rom. 5.12-15
57. Gjen 3.24
58. Lluk. 23.40-43
59. Is. 53.7; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
60. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 23
61. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 26
62. Jov 38.17
63. Is. 59.17
64. Joan 10.15,17-18
65. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
66. Is. 9.2; 42.16; Matth. 4.16; Lluk. 1.79
67. Gjen. 32.24-31
68. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 24
69. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
70. Is. 63.1-2
71. I Kor. 15.53-54
72. Osia 13.14; I Kor. 15.54-55
73. Ef. 2.4
74. I Kor. 15.52
75. Is. 11.12
76. Matth. 27.33; Mark 15.22; Lluk. 23.33; Joan 19.17
77. Joan 19.34
78. Lluk. 1.52
79. Mark 16.19
80. Matth. 27.38; Mark 15.27; Lluk. 23.32; Joan 19.18
81. Ps. 109(110).2
82. Ps. 103(104).28
83. Jez. 1.13-26
84. Ef. 5.19; Kol. 3.16
85. Lluk. 1.26-35
86. Lluk. 15.11-19
87. Lluk. 18.13

TË HËNËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kataniktike
Ting. II

Paligjësitë e mia u ngritën kundër meje si dallgë deti, dimëroj unë vetëm nga shkelje të shumta si anije në oqean; por më drejto në liman të qetë me anën e pendimit, o Zot, dhe shpëtomë.

O Zot, unë jam pema e pafrytshme, ngaqë nuk sjell fare fryt kataniksi, tmerrohem nga prerja[1] dhe frikësohem nga ai zjarr i pashuar,[2] prandaj të përgjërohem: Para kësaj nevoje, kthemë dhe shpëtomë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Efsplahnias ipárhusa pijí

Je burim dhembshurie dhe kështu,* o Hyjlindëse, bëna krejt të denj' për mëshirë;* popullin që mëkatoi,[3] shihe pra,* si gjithnjë tregoje qart' pushtetin tënd;* meqë ne shpresojm' te ti,* "Ki gaz", të thërrasim ty* si një kryegjeneral* të patrupësh, Gabrieli shenjt, dikur.[4]

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore Kataniktike

"Përdëllemë", tha Davidi;[5] dhe unë të thërras: Mëkatova, o Shpëtimtar; pasi t'i shuash fajet e mia nëpërmjet pendimit, mëshiromë.

"Përdëllemë, o Perëndi,[5] përdëllemë", qante Davidi për dy mëkate;[6] unë të thërras për mijëra e mijëra paudhësi; ai lagte dyshekun me lot,[7] ndërsa unë nuk kam asnjë pikë; u dëshpërova dhe lutem: Përdëllemë, o Perëndi, sipas përdëllimit tënd të madh.[5]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Ty të madhërojmë, o Hyjlindëse, duke thirrur: Gëzohu, o portë e mbyllur,[8] nëpërmjet teje u hap[9] Parajsa e lashtë për njerëzit.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera

Efsplahnias ipárhusa

O të fortshenjta, kore të patrup,* Perëndisë së mirë,[10] Zotit, lypini ju fort* që, në orën e gjykimit, t'i vij' keq* për të gjithë ne, të na çlirojë krejt* nga çdo ndëshkim helm, farmak,* çdo dëm i demonëve,* çdo terr, ves dhe kërcënim,* se me mall nën strehën tuaj rendim ne.

Martirike

Shenjtorët, duke të pasur në botë si rrobë ty që mbështjell qiellin me re,[11] i duruan torturat e të paligjëve dhe e shfuqizuan mashtrimin e idhujve; me përgjërimet e tyre çlirona dhe ne nga armiku i padukshëm, o Shpëtimtar, dhe shpëtona.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Cila nënë është dëgjuar si e virgjër? Dhe cila virgjëreshë u njoh si nënë? Të gjitha gjërat e tua janë paradoksale, o Perëndilindëse, prandaj të madhështojmë besërisht.

Kanun Kataniktik që ka Akrostihidhë: "O Fjalë e Perëndisë, më jep shira lotësh, Josif".
Ting. II
Ode I
Irmosi: Dhefte laí

»**P**opuj të gjith',* ejani që t'i këndojm' »Perëndis',* pra Krishtit, që, si ndau de»tin, udhëhoqi popullin që e çliroi* nga »zgjedha e Egjiptit, se u lëvdua fort.[12]

Erdhe, o Krisht,* si more trup, që të ftosh, siç ke thën',* fajtorët, jo të drejtët,[13] në pendim; prandaj më prit mua që mëkatova,* që bëra shumë faje, Fjalë, dhe më shpëto.

Vetëm un' jam* i skllavëruar në faje, o Zot,* i vetmi i pajtueshëm, ua hapa derën veseve vetëm pra unë;* me dhembshurinë tënde më kthe dhe më shpëto.

Martirike

Si pasuri,* shenjtët e kanë, Zot, pavdekësin',* në podiumin tënd rrin' të kurorëzuar se arrogancat e djallit* i mundën dhe jan' athloforë me mjaft triumf.

Për ne burojn'* rrjedha shërimesh martirët me hir,* shën athloforët, dhe me forcën e Hyjnorit Shpirt thajnë vese mishore* që brenda nesh burojnë që të fajtojmë shpesh.

Hyjlindësor

Kishe në bark,* Vajzë e vetme e hyjhirshme nur,* burimin shenjt të papasionshmërisë; jam plagosur nga veset, shëromë;* nga zjarri i përjetshëm,[14] Zonjë, rrëmbemë ti.

Kanun tjetër I të Patrupëve që ka Akrostihidhë: "Ia këndoj himnin korit të engjëjve".
Átripton, asinithi

Krisht, i tregove koret* e patrup si qymyre hyjprurëse, Zot,* të flakta prej esencës, lavdit tënd;* ndaj të lavdërojnë si të plotfuqishëm ty.

Engjëjt ndriçojn' se janë* bri teje dhe e kanë si dhurëti, Krisht,* fuqinë e paprishjes; edhe tok* lavdin e pavdekësis', e kan' si pasuri.

Engjëjt u shfaqën dritë,* e shfaqin me simbole shkëlqimin pa lënd'* dhe natyror, pra pastërtinë, Krisht,* dhe e paraqesin dhe ndjeshëm me Hirin tënd.

Hyjlindësor

O Virgjëresh' e thjeshtë,* brigadat engjëllore lart i shërbejnë* me gaz të mbinatyrshmit, Birit tënd,* se e linde Zotin e tyre Krisht Perëndi.

Ode III

Irmosi: Steréoson imás

»Forcona, sigurona, o Zot, në ty,*[15] pra ti »që ke vrarë me dru mëkatin,*[16] edhe fri»kën tënde na e mbill* në zemrat tona, »që të lavdërojnë ty.

U fute, Krisht, në të paprishurin bark;* të prishurin, shpirtin tim, nga pasionet* me pendim ma përtërit, ma shfaq* të mbushur plot me ndriçim të amshuar pra.

U binda ndaj armikut të hidhur helm;* si bëra çdo faj, ty të hidhërova* mjaft, pa masë, ty të vetmin Zot,* Krisht zemërmadh, njeridashës dhe shpëtimtar.

Martirike

Ushtarët e pamposhtur të Zotit Krisht*[17] të fortifikuar me kryq shpëtues,* trimërisht i hodhën muret posht',* bedenat shkëmb të mashtrimit të idhujve.

Me forc' hyjnore, trima shën athlofor',* forcuat pafuqishmërinë tuaj* dhe fuqinë e armikut djall* me shkatërrim absolut e shfarosët ju.

Hyjlindësor

E arta temjanicë,[18] Mari, ma flak* çdo duhmë të veseve që kam unë,* përforcomë se po tundem keq* prej tinëzarit armik, djall që më sulmon.

I të Patrupëve: Tokson sinetrivi dhinastón

Zoti* i pavdekshëm në natyr'* dhe bërësi i urt'* i shfaq në Hir të pavdekshme Ushtritë plot lavdi.

Maja* e dëshirës Krishti ësht'* dhe rrini bri atij,* o engjëj; tash ndërmjetoni që të shpëtojm' krejt ne.

Hyjlindësor

Nënë* virgjëreshë përgjithnjë,* besojmë se nga ti* në koh' mori nisje bërësi Zot i kohëve.

Ode IV

Irmosi: Ymnó se akoí

»Të himnoj, o Zot, sepse dëgjova diçka »dhe u shtanga,[20] se erdhe deri tek unë »për të më kërkuar mua të humburin; pra»ndaj e lavdëroj bashkëzbritjen tënde të »madhe drejt meje, o i shumëmëshirshëm.

O Zot, rashë në baltën e mëkatit, e humba bukurinë e sipërme dhe kam frikë nga dënimi; ndaj hijesoje shpirtin tim të përulur me bukurinë e pendimit.

O Perëndi i të gjithave, tinëzari më rrëmbeu nga ti me thënie dredharake dhe më bëri të tërin ushqim për veten e tij; rrëmbemë nga e keqja e tij dhe rithirrmë me mënyra pendimi.

O Krisht, koha e jetës sime m'u bë punim i humbjes sime; shpëtomë për një çast si e shpëtove me urdhrin tënd dikur Laviren që u pendua,[21] që të të himnoj ty, o i vetmi i pamëkatshëm.

Martirike

I paligjshmi, duke qenë me dashje nismëtar i së keqes, i detyronte martirët e Krishtit të adhuronin perëndi pa frymë, por dështoi, sepse ata e njihnin bërësin si të vetmin Perëndi.

Përderisa e adhuronit Njësinë në esencë dhe Trininë në karaktere, pra Hyjni të pakrijuar, nuk i adhuronit fare krijesat,[22] o martirë të Krishtit, prandaj i duruat të gjitha torturat.

Hyjlindësor

Zoti mishërohet nga gjakrat e tua të dëlira, bashkohet vullnetarisht me njerëzit dhe i pret të penduarit që iu nënshtruan më parë mëkateve, se përkulet përgjithmonë nga përgjërimet e tua, o e Pacenuar.

I të Patrupëve: Akíkoa Kírie
tin éndhoksón su

Të sjell si përgjërues të patrupët, o i Dhembshur; priti si i mirë me dhembshuri dhe çliromë nga mëkati.

Mendjet e hyjshme, duke iu afruar Mendjes, shkakut të gjithçkaje, pastrohen dhe ndriçohen me mendime tepër të larta.

Rreshtimet hyjnore të brigadës qiellore, të stolisura nga Shpirti Hyjnor, ruhen të paprekura.

Hyjlindësor

Isaia, pasi e kuptoi nga larg, parashpalli, o Virgjëreshë, se do të mbaje në pëqirin tënd Perëndi të mishëruar.[23]

Ode V
Irmosi: O tu fotós horigós

»Ti, Zoti, dhënësi i dritës[24] dhe endësi i »shekujve,[19] na udhëzo në dritën e urdhra»ve të tu,[25] sepse veç teje nuk njohim tje»tër Perëndi.[26]

Ti që ua dhe të verbërve shikimin,[27] ndriçoje shpirtin tim të verbuar, që të vigjilojë duke e forcuar për punë të mira pasi ta urrejë absolutisht gjumin e neglizhencës.

O i vetmi Shpëtimtar, ti që i shërove dikur traumat e atij që ra ndër kusarë,[28] shëroje shpirtin tim të plagosur nga kafshimi i mëkatit vërtet të frikshëm.

Martirike

Pasi duroi dhimbje të shumëllojshme, bashkësia e atletëve të nderuar e turpëroi bashkësinë e përndjekësve të paligjshëm dhe tani ngazëllohet përjetë me bashkësinë e hyjnueshme të engjëjve.

Martirët e ndriçuar u treguan si yje të shumëndritshme që lëshojnë llamburitje durimi dhe i ndriçojnë me Shpirt Hyjnor shpirtrat e besnikëve.

Hyjlindësor

O e Tërëpaqortueshme, na linde si foshnjë Birin e parajetshëm që është i dyfishtë përmes dy energjive vullnetare, si njeri dhe, njëkohësisht, si Perëndi.

I të Patrupëve: O anthraks to Isaia

Meqë shkëlqejnë nga shkëlqimi afër pushtetit të shenjtë hyjnor, Serafimet dhe Keruvimet së bashku me Fronet e lartësuara[29] i ndriçojnë të mëposhtmit duke imituar Hyjninë.

Porsi dhënës i çdo dritëderdhjeje,[24] o Fjalë e Perëndisë, prodhove pasqyra dritëpamëse, që marrin me hare dhe fuqi të palëkundur lavdinë tënde.

Hyjlindësor

O Hyjnuse modeste, Gabrieli, Kryeengjëlli i shenjtë, pasi erdhi prej qiellit, të ungjillëzon gëzimin[4] që e heq zymtësinë e paraetërve.

Ode VI
Irmosi: En aviso ptesmaton

»Një avushë mëkatesh po më rrethon,* »ndaj thërras un' mirësinë tënde që s'ka »fund,* e cila s'gjurmësohet dot;* lutem, »nxirrmë nga prishja, o Zoti im.[30]

Rashë nga e keqja e gjarprit[31] dhe dergjem në krevat dëshpërimi; ngrimë, ti, o Krisht, ti që i ngrite me fjalë të paralizuarit.[32]

O Zot njeridashës, shpëtomë si Petron mua që goditem nga frymët e dragoit[33] dhe lëkundem gjithkund nga dallgët[34] e mëkatit.

Martirike

O martirë, përderisa i tejkaluat ligjet e natyrës, pësuat torturat mbinatyrore, ndaj u denjësuat për të mirat mbimendore.

Si të bukur, të hijesuar dhe të nderuar, u bashkuat me të Bukurin dhe bukurbërësin, o martirë të tërëkënduar, duke ndërmjetuar përherë për ne.

Hyjlindësor

O e Tërëpaqortueshme, nga të gjitha gjeneratat Bërësi të zgjodhi ty, bukurinë e Jakovit; ty të deshi[35] dhe u shfaq pasi lindi prej teje.

I të Patrupëve: Ihu rimáton dheíseos

O Zoti Krisht, karakteret hyjnore të lavdisë sate të ndritshme që nga fillimi, me anë të shkëlqimeve dritërrezatuese mbeten përjetësisht dritëpamëse.

Duke u forcuar me fuqinë hyjnore, Serafimet thërrasin me zëra të pareshtur himnin trishenjtor[36] dhe na nxisin që ta adhurojmë natyrën trihipostate.

Hyjlindësor

Atë që ia premtoi Zoti me të vërtetë Davidit qëmoti,[37] e përmbushi kur doli nga barku yt, sepse linde, o Vajzë, atë që mbretëron mbi dhé.[38]

Oda VII

Irmosi: Ikonos hrisís

»**K**ur adhurohej një ikonë e artë në fu»shën Dheira,[39] të Tre Djemtë e tu shpër»fillën urdhër tepër të pafe dhe, kur u vunë »mu në mes të zjarrit, duke u freskuar[40] »psalnin: I bekuar je, o Perëndi i etërve »tanë.[41]

Me devijimet e mendjes dhe sulmet e demonëve u largova nga gjiri yt si Plangprishësi dhe jam mbushur plot me turp; por tani, pasi u ktheva, thërras si ai: "Mëkatova";[42] mos më neverit, o Jisu, që u mishërove për mua.

O Perëndi i të gjithave,[43] i shpëtove lashtë ninevitët prej kërcënimit që lindte vdekjen;[44] në të njëjtën mënyrë, o i vetmi njeridashës, çliroje prej ndëshkimit të frikshëm zemrën time që u ndot nga mëkati tepër i madh, e cila tani po kthehet.

Martirike

O martirë të hyjshëm dhe të hyjlumë, krimineli që donte t'ju plagoste, u godit tmerrshëm dhe mbeti i pashëruar; dhe plagët tuaja u dukën si klinikë për tërë shpresëplotët që u plagosën nga sulmet e të vjetrit djall që vë pengesë në këmbë.

Nuk u frikësuat fare nga egërsira helmuese, kërcënime tiranësh, shpata prerëse dhe sharra; o martirë të mëdhenj, të gjitha i pësuat si me trup të huaj, kështu që u kurorëzuat.

Hyjlindësor

Mitra jote, o Vajzë e pacenuar hyjnuse, u bë banesë e dritës së palëndët[45] të atij që e pakësoi ateizmin me shkëlqimet e dijes hyjnore; atë e himnojmë duke thirrur: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[41]

I të Patrupëve: Rítores anedhíhthisan

Mendjet përmbiqiellore, duke kërcyer gjithnjë rreth fronit[46] të lavdisë sate të parrëfyeshme, këndojnë me gojë të patrup: I bekuar je, o Perëndi i përmbiperëndishëm i etërve[41] dhe yni.

Sapo të panë të ngriheshe me trup në qiell, rendet e engjëjve i ngritën për ty portat[47] qiellore duke psalur: I bekuar je, o Perëndi i përmbiperëndishëm i etërve[41] dhe yni.

Hyjlindësor

Duke të shfaqur disi, o Vajzë, si përmbledhje të Ligjit dhe të profetëve, Gabrieli thërriste: Ja ku, o e vetmja e tërëhimnuar dhe e bekuar, lind Perëndinë[48] e përmbiperëndishëm të etërve[41] dhe tonin.

Ode VIII

Irmosi: Ton en kamino tu pirós

»Atë që zbriti në kamin',* që të ishte tok »me Djemtë e hebrenjve,* Perëndinë që »ktheu në vesë flakë dhe zjarr,*[40] himno»jeni, vepra, se është Zot,* përmbilartë»sojeni pra në gjithë jetët.[49]

Iu nënshtrova të ligut dhe u skllavërova te dredhitë e tij; dhe, duke më parë në humbje të madhe, mashtruesi krenohet; o i Dhembshur, kthimi i të humburve, më rrëmbe prej tij.

O Krisht, Shpëtimtar i botës,[50] që zgjidhe prangat e pazgjidhshme që nga jeta, zgjidhmë mua që mbahem me prangat e pazgjidhshme të pasioneve të trupit, dhe më ndihmo të vrapoj në udhët shpëtimtare.[51]

Martirike

Krijuesit e pasioneve thurën vërtet intriga me çdo të keqe kundër meje[52] të varfrit; o martirë të lumtur, çlirohëni nga dëmi i tyre, meqë jeni vërtet imitues të pësimeve të Krishtit.

Përderisa nuk i përkulët gjunjët te skulpturat,[53] u futët si Djemtë qëmoti në kaminë plagosjesh, dhe me freskim hyjnor u shfaqët dhe mbetët të padjegur,[40] o martirë, duke e himnuar Krishtin në jetë.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë Hyjlindëse, që të të lavdëroj në gjithë jetët, shëroje me përgjërimet e tua shëruese shpirtin tim mjeran që u dobësua nga sulmet e shumta të të ligut.

I të Patrupëve: Indhálmatos hrisú

O Fjalë, i bëre engjëjt si statuja të hijshme të mirësisë sate; ata i zbatojnë me fuqi porositë e tua dhe bashkëpunojnë me të gjithë ata që thërrasin besërisht: Çdo krijesë që mori qenie, le ta himnojë Zotin dhe le ta përmbilartësojë[54] në gjithë jetët.

O Krisht, e stolise vendin qiellor me virtyte pjellore pasi e shndrite fort nëpërmjet hierarkive të engjëjve; ti e pret atë që thërret: Çdo krijesë që mori qenie, le ta himnojë Zotin dhe le ta përmbilartësojë[54] në gjithë jetët.

Me ngazëllim të thellë le ta këndojmë vazhdimisht oden e hyjshme të të patrupëve dhe, duke theologuar për Zotin, le të themi fort me ta një këngë: Çdo krijesë që mori qenie, le ta himnojë Zotin dhe le ta përmbilartësojë[54] në gjithë jetët.

Hyjlindësor

Drejtësia që e drejton me urtësi gjithçka, të deshi[55] denjësisht ty, Perëndilindësen e tërëpaqortueshme dhe të tërëpacenuar, dhe fushoi pa shpjegim në ty, e tërëdëlirë; atë e lavdërojmë. Çdo krijesë le ta himnojë Zotin dhe le ta përmbilartësojë[54] në gjithë jetët.

Ode IX

Irmosi: Ton ek Theú Theón Logon

»Ta madhështojmë me një zë, o besnikë, »me himne* Fjalën e Perëndisë, Zotin[56] »Krisht* që, parrëfyeshëm, mori për ne* »trup nga Nëna e virgjër, e shenjtë; vjen »të rinovojë pra* krejt Adamin që, kur hë»ngri,[57] ra në prishje mizorisht.

Ja, erdhi koha[58] e punës, pse fle pa mendje, o shpirt?* Si je paralizuar krejtësisht?* Ngrihu edhe hijesoje me lot* llambën tënde, nxito se po na vjen Dhëndri

i çdo fryme pra;* që të mos mbetesh jashtë hyjnores der', mos u vono.[59]

Oh, podiumi yt! Mjerë, sa i frikshëm! Shfaq çdo gjë* qart' para engjëjve dhe njerëzve.* Oh, sa i tmerrshëm vendimi yt, Zot,* për të gjithë ata që kan' bërë faje. Më çliro prej tij,* para fundit më jep lot rikthimi, o Krisht, Zoti im.

Martirike

Si u shënuan[60] prej mallit të Bariut[61] dhe Qengjit,*[62] shenjtët, atletët, lavdmëdhenjtë pra,* vdiqën me gjak si qengja të pastër, pa faj;* hijeshojnë çdo Kish' të shenjt' të të parëlindurve vërtet* lart në qiej,[63] meqë u flijuan[60] me vullnet dhe gaz.

Me dritën e garës suaj u treguat ndriçues,* si llamburitje diellore lart,* feksni çdo shpirt e dëboni çdo terr* të mashtrimit, ju trima atletë, dhe kështu, mjaft denjësisht,* me besim lumëroheni edhe lavdëroheni.

Hyjlindësor

Kursemë, o Zot,[64] kursemë kur të vish për gjykim ti,* mos më dëno në zjarr, mos më qorto* në zemërimin tënd;[65] ndaj ty të lyp* Virgjëresha, o Krisht, që të kish në bark, me kore engjëjsh lart* dhe së bashku rreshtime shenjtorësh, oshënarësh tok.

I të Patrupëve: Olos iparhis éfesis

Engjëj të veshur nur me të bardha dhe me gaz, Nxënësve të hyjnueshëm krejt* ua shfaqën simbolikisht* pra ardhjen tënde t'dytë, Krisht;*[66] ne mbarë të theologojmë dhe të madhërojm' me ta.

Si mirëbërës ti krijon çdo natyrë logjike porsi shkëlqim, drit' të dyt'* pas shndritjes sate të par',* prandaj dhe ne të gjithë, Zot,* të përhimnojmë dhe të madhështojmë, Shpëtimtar i madh.

Hyjlindësor

Kur kryegjenerali hyjnor e mori vesh, Vajz', virgjërinë tënde plot drit',* u shtang dhe ty të dha gaz,* të thirri,[4] e Dëlirë krejt,* ndaj gjithë ne të madhështojmë si Perëndilindëse.

Pasvargje Kataniktike të Lavdërimeve

Duke kuptuar absurditetin e të tmerrshmeve që bëra, përiki drejt dhembshurive të tua, duke imituar Doganierin,[67] Laviren që lotoi[21] dhe Birin Plangprishës;[42] prandaj dhe gjunjëzohem para teje, o përdëllimtar: Para se të më dënosh, le të të vijë keq për mua, o Perëndi, dhe mëshiromë.[64]

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Mos i vër re paudhësitë e mia, o Zot që linde prej Virgjëreshës, dhe pastroma zemrën, duke e bërë tempull të Shpirtit[68] tënd të Shenjtë; mos më hidh të turpëruar tej fytyrës sate,[69] ti që ke përdëllimin e madh të pamatur.[70]

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne, dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

O martirë athloforë, përderisa pësuat për hir të Krishtit[71] deri në vdekje, i keni shpirtrat në qiej, në dorë Perëndie,[72] dhe në botën mbarë bëhen litani lipsanet tuaja; falen priftërinj dhe mbretër, dhe të

gjithë ne popujt, duke u ngazëlluar, thërrasim zakonisht: Gjumë i çmuar është para Zotit vdekja e oshënarëve të tij.[73]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Porsi ulli plot me fryte,[74] Virgjëresha të nxori ty, frytin e jetës, që t'i sjellësh botës mëshirë të madhe dhe të pasur.[70]

NË LITURGJI Lumërimet:
Tin fonín si proságomen

Fjalën që tha Kusari të sjellim dhe të thërrasim, Krisht:* Na kujto, o Shpëtimtar,* lart në mbretërin' tënde.[75]

Njeridashës, ti mos i vër re mëkatet që kam pa fund;* lyp: Tregomë pjesëtar* mua në shkëlqimin tënd.

Zot, brigadat e engjëjve ty të lypin për gjithë ne,* për besnikët që, me mall* dhe besim, të përhimnojm'.

Martirik

I mbimiri Jisu, në orën e gjyqit, me çdo besnik* sillu but' me lutjet zjarr* të martirëve të tu.

Lavdi *Triadik*

Ta lëvdojmë të gjithë Atin, t'i falemi Birit Krisht,* Shenjtin Shpirt ta përhimnojm'* besërisht me përkushtim.

Tani *Hyjlindësor*

Sa rrëshqitëm me frytin,[57] fryti i barkut tënd, e Dëlir',* në Parajsë përsëri* qytetar' na bëri ne.

TË HËNËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kataniktike Zotërore
Ting. II Ote ek tu ksilu se

O Krisht,* pa mëkat je vetëm ti,*[76] s'mban mëri, i vetmi ti, gurrë e mirësisë; ma shih* ngushtësinë si dhe hidhërimin dhe zhduki* gjithë shenjat e plagëve të mia; shpëtomë* mua shërbëtorin tënd me përdëllimin tënd;* atëherë re apatie* un' do flak larg, do të të mburr ty,* Shpëtimtarin tim, të përmbimirin Zot.

Shihi,* shpirti im i varfër krejt,* shihi sa ke bërë, të ndotura shumë, je lakuriq,* shihe – mjerë! – izolimin tënd; do ndahesh ti* pra nga engjëjt dhe Perëndia, dhe do të hidhesh* në tortura pa mbarim; zgjohu dhe ngrihu shpejt,* dhe nxito, dhe thirr: Çlirimtar, Zot,* mëkatova, jepmë ndjes', falje* dhe, përmes mëshirës sate, më shpëto.

Ndota* frikshëm trupin tim, o Krisht,* prisha zemrën, shpirtin, i vrava të gjitha shqisat që kam* nëpërmjet mendimeve të ndyra; syt' e mi* i fëlliqa, i ndyta veshët, gjuhën e ndota,* dhe me fjalë çdo gjë e njollosa, ndaj bie* para teje edhe thërras fort:* Mëkatova ndaj teje, falmë,* falmë se fajtova; më shpëto, o Zot.

Të tjera Të Pararendësit Të ngjashme

Rend ti,* shum' të lyp ty, o profet* lavdimadh i Zotit, dhe nxirrmë nga ngasjet; kot më luftojn'* dhe lëvizin kundër meje me plot hidhërim,* helm, demonët, kërkojnë ta rrëmbejnë shpejt shpirtin* e shërbyesit tënd porsi harabel krejt qyq,* o i tërëlum, mos më lër pra* më në fund, por më mir' të njohin* se për mua je mur, strehë dhe çlirim.

Lastar* fort i hijshëm i shkretis',*[77] bimë fort e shenjtë e shterpës,[78] o dallëndyshe me hir,* o bilbil me zë të ëmbël dhe pëllumb i art',*[79] shpirtin tim që gjithmonë është shterp dhe mjeran keq,* shfaqe plot me fryte, punë mjaft të mira ti,* o i lum, të nxjerrë kalli pra* me prodhim

njëqindfish,[80] kështu që* të të sjell' të perëndishmin lavdërim.

Të lyp,* Pararendës shenjt, i lum,* më çliro nga hija e errët,[81] nevoja, zjarri pa fund,* i përjetshëm,[82] nga çdo hidhërim dhe keqtrajtim,* dhe nga çdo ngushtësi; sado jam vetëdënuar* me mëkate, me uratën tënde më trego* pjesëmarrës me sa shpëtojnë* në vend të pashprehshëm gëzimi,* lart, ku janë koret e shenjtorëve.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore E njëjtë*

Shpirti* im i varfër dimëron* nga trishtimet, veset e llojllojshme, tmerret që më sulmojn',* nën' e Perëndisë, Krishtit, Vajzë pa martes';* shfaqu si kapiten për mua në det, në jetë,* dhe shtrëngatën që po vjen, pushoje, më drejto* ti në gji të qetë pendimi,* ku ka prehje, se po përiki,* Zonj', me vrap te streha jote krejt e shenjt'.

Pasvargje Kataniktike

Mëkatova ndaj teje, o Shpëtimtar, si Biri Plangprishës; pranomë, o atë, mua që pendohem[42] dhe mëshiromë, o Perëndi.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Të thërras, o Krisht Shpëtimtar, fjalët e Doganierit; le të të vijë keq për mua, si për të,[67] dhe mëshiromë, o Perëndi.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

Meqë martirët e shenjtë ndërmjetojnë për ne dhe e himnojnë Krishtin, çdo mashtrim pushoi, dhe gjinia e njerëzve shpëton përmes besimit.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Gjith' shpresën time e besoj te ti, o nën' e Perëndis', ruajmë nën strehën tënde.*

CITIME

1. Lluk. 13.6-7
2. Matth. 3.10; 7.19; Lluk. 3.9; 13.6-7
3. Jis. N. 7.11; I Mbret. [Sam.] 14.33; II Kron. 6.39
4. Lluk. 1.28
5. Ps. 50(51).1
6. II Mbret. [Sam.] 11.2-4,15-17
7. Ps. 6.6
8. Jez. 44.1-2
9. Gjen. 3.24
10. Matth. 19.17; Mark 10.18; Lluk. 18.19
11. Ps. 146(147).8
12. Eks. 14.21-15.1 etj.
13. Matth. 9.13; Mark 2.17; Lluk. 5.32
14. Matth. 18.8; 25.41; Juda 7
15. Ps. 17(18).3; 70(71).3
16. I Petr. 2.24
17. II Tim. 2.3
18. Hebr. 9.4
19. Hebr. 1.2
20. Jov 42.5-6
21. Lluk. 7.37-39
22. Rom. 1.25
23. Is. 7.14
24. Jak. 1.17
25. Is. 26.9; Ps. 118(119).35
26. Is. 26.13
27. Matth. 11.5; 15.30-31; 21.14; Lluk. 7.21-22; Joan 10.21
28. Lluk. 10.30-34
29. IV [II] Mbret. 19.15; Is. 6.1; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 32
30. Jona 2.7
31. Gjen. 1.3-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,15; 20.2
32. Matth. 8.5-13; 9.2-7; Mark 2.3-12; Lluk. 5.18-25
33. Apok. 12.3 etj.
34. Matth. 14.30-31
35. Ps. 46(47).5
36. Is. 6.2-3
37. Ps. 88(89).4-5
38. Ps. 46(47).8
39. Dan. 3.1
40. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
41. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28

42. Lluk. 15.13-21
43. Sirak 36(33).1
44. Jona 3.44-10
45. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.40
46. II Kron. 18.18
47. Ps. 23(24).7,9
48. Lluk. 1.30-33
49. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
50. Joan 4.42; I Joan 4.14
51. Vep. 16.17
52. Fjal. Urt. 6.14,18; 12.20; 14.22
53. III [I] Mbret. 19.18; Rom. 11.4
54. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34-58
55. Kënga 1.4
56. Joan 1.1
57. Gjen. 3.1-6
58. II Kor. 6.2
59. Matth. 25.1-12
60. Eks. 12.21-23
61. Zah. 13.7; Matth. 26.31; Mark 6.34; 14.27; Joan 10.11-14; Hebr. 13.20; I Petr. 2.25
62. Is. 53.7; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
63. Hebr. 12.23
64. Neh. 13.22
65. Ps. 27(28).2
66. Vep. 1.10-11
67. Lluk. 18.13
68. I Kor. 3.16; 6.19; II Kor. 6.16
69. Ps. 50(51).13
70. Num. 14.19 etj.
71. Fil. 1.29
72. Urt. Sol. 3.1
73. Ps. 115.6(116.15)
74. Ps. 51(52).10; Osia 14.7
75. Lluk. 23.42
76. Joan 8.46
77. Is. 40.3; Matth. 3.1; 11.7; Mark 1.4; Lluk. 1.80; 3.2; 7.24
78. Lluk. 1.7,36
79. Ps. 67(68).14
80. Matth. 13.8; Mark 4.8; Lluk. 8.8
81. Matth. 8.12; 22.13; 25.30; II Petr. 2.17; Juda 13
82. Matth. 18.8; 25.41

TË MARTËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kataniktike
Ting. II

Duke menduar, o shpirti im, hetimin e ditës së frikshme, tmerrohu për shpagimin e Ferrit të amshuar,[1] dhe thirr me pendim duke lotuar: O Perëndi, mëkatova, mëshiromë.

Duke hetuar ndërgjegjen time që më dënon rëndë, e kam frikë gjykatën tënde të tmerrshme, o Zot, se s'ka shpëtim me anë të veprave; mirëpo, meqë e ke pasurinë e dhembshurisë, më dhembshuro, o Krisht Perëndi, dhe më shpëto.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Hyjlindëse, të madhërojmë duke të thirrur: Gëzohu, o shkop, se Perëndia, pasi mbiu pa farë prej teje, e vrau në dru vdekjen.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera

"Përdëllemë", tha Davidi;[2] dhe unë të thërras: Mëkatova, o Shpëtimtar; pasi t'i shuash fajet e mia nëpërmjet pendimit, mëshiromë.

"Përdëllemë, o Perëndi,[2] përdëllemë", qante Davidi për dy mëkate;[3] unë të thërras për mijëra e mijëra paudhësi; ai lagte dyshekun me lot,[4] ndërsa unë nuk kam asnjë pikë; u dëshpërova dhe lutem: Përdëllemë, o Perëndi, sipas përdëllimit tënd të madh.[5]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Perëndilindëse, mos më shpërfill mua që kam nevojë për përkrahjen tënde, sepse te ti ka besim shpirti im; mëshiromë.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Efsplahnias ipárhusa pijí

Në Jordan, brenda rrjedhjeve, Joan,* ti burimin e dhembshuris' që nuk shter, e fute;*[6] ndaj të përgjërohem mjaft, më udhëhiq* drejt një porti jete me bekimin

tënd,* me lutjen që pritet mir',* se mbytem përditë keq* brenda jetës, si në det,* për shkak të pasioneve të shumta, shenjt.

Martirike

O Krisht Perëndi, që i ndriçove shenjtorët e tu më shumë se ari dhe i lavdërove oshënarët e tu si i mirë, me përgjërimet e tyre, paqësoje jetën tonë si njeridashës dhe drejtoje lutjen si temjam,[7] ti, i vetmi që prehesh ndër shenjtorë.[8]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Kush pa a kush dëgjoi që ndonjë nënë të ketë lindur Krijuesin e vet? Që pa njohur burrë t'i japë gji atij që i jep ushqim çdo trupi?[9] Çfarë çudie! O Perëndilindëse hirplote, barku yt u tregua si fron keruvik;[10] ndërmjeto për shpirtrat tanë.

Kanun Kataniktik që ka Akrostihidhë: "Më jep një mundësi për vajtimet e mia, o Shpëtimtar. Josif".
Ting. II
Ode I
Irmosi: Tin Moseos odhín

»Merre oden, o shpirt,* që Moisiu shenjt »tha edhe thirr:* Për shpëtimin tim u bë* »përkrahës, mbrojtës, ky është Zoti,* Pe»rëndia im, dhe do ta lavdëroj.[11]

Veten tonë ta qajm',* vëllezër, hidhur para vdekjes son',* që me lot të mirë mjaft* nga lot dënimi të ikim tutje,* përderisa s'kanë dobi atëher'.

Një mij' herë, o Krisht,* premtova të pendohem, por e kam* shpirtin plot me apati;* o Shpëtimtar, bie në gabime,* dhembshuroje, Zot, dobësinë që kam.

Martirike

Me të hyjshmin freskim* duruat torturimin, zjarrin ju;*[12] mua që rrethohem keq* nga veset tmerr, athlofor' të Krishtit,* nga Gehena, zjarri[13] çliromëni krejt.

Si u shfaqët të fort'* me forc' hyjnore ndaj armiqve helm,* mundët, o martirë, ju* të admirueshmit e Jisuit,* çdo pushtet të tyre që qe pa fuqi.

Hyjlindësor

Masë zjarri me flak',* pra siç të pa shën Isaia lasht',*[14] veset krejt lëndore, Zonj',* që kam në zemër bollshëm, m'i bëj shkrumb,* o Hyjnënë, përfundimisht zhduki ti.

Kanun tjetër I Pararendësit të Çmuar që ka Akrostihidhë: "O Pagëzor, pranoje këtë lutje. Josif".
En vithó katéstrose poté

O Prodhrom i Krishtit, Pagëzor,* mendjen time që, në epsh trupor, gjithnjë* mbytet, ti ma drejto, ndërsa* dallgët e pasioneve m'i pusho që të të himnoj kur të jem, Joan,* në një qetësi hyjnore, i çliruar, i shpëtuar krejt.

Me shkëlqim që s'shprehet, fekse nur* si yll me ndriçim të plotë, Pagëzor;* linde ti para Lindjes pra* krejt mendore,[15] ndaj përgjërohu, shenjt, të ma shndritë zemrën me vezullim,* se më është errësuar nga tër' sulmet e demonëve.

Zhyte, i tërurti ti, dikur,* në një lum', avushën[6] që punonte pra* në Hir mbytjen[16] e çdo faji;* ndaj të përgjërohem, i lumtur, thaji përrenjt'[17] e shkeljeve që kam un'* përmes ndërmjetimit tënd të perëndishëm, të hyjnueshëm.

Hyjlindësor

Që i afërm i së Virgjrës Zonj'*[18] nga u trupëzua Perëndia yn';* tok me të, të lëvdojmë mjaft* ne që jemi brenda në kishën tënde të hyjshme dhe lutemi, Prodhrom:* Bëna ne shtëpi të Shpirtit Shenjt[19] me ndërmjetimin tënd, Joan.

Ode III

Irmosi: Stirothenta mu ton nun

»Perëndia im, jam shterp*[20] un' në »mendje, ndaj frytdhënës më trego ti,* »o bujk,[21] mbjellësi pra* i të mirave, me »dhembshurinë tënde, Zot.

Me dremitje, përtaci* është' plot shpirti im gjumash, ndaj zgjomë mua,* Krisht, për gatishmëri,* për pendim, që t'i bëj porosit' e tua, Zot.

O Jisu, mos më trego* të dënuar keq në ditën krejt të frikshme;* para fundit tim, Zot,* kthemë dhe çliromë nga ndëshkimi plumb i rënd'.

Martirike

Imituat mirë ju* në mënyr' të hyjshme çdo pësim të Krishtit,* athloforë, prandaj* ma shëroni shpirtin nga pasionet tërë tmerr.

Që të ishit ju të denj',* athloforë, për të mirat e përjetshme,* qiellore, plot lavd,* me fuqi duruat çdo të keqe përmbi dhé.

Hyjlindësor

Si një nënë i jep gji* Krisht ushqyesit të çdokujt[9] dhe e mban ti* në pëqi, e Dëlir',* Zotin që mban Gjithësinë përgjithnjë në dor'.

I Pararendësit: Tis pisteos en petra me

Shëroji plagët që kam në shpirt dhe mendjen* që është errësuar prej neglizhencës,* ma shndrit me ndërmjetimin tënd perëndishëm, Prodhrom i Zotit, më çliro, të lutem ty,* nga çdo rast i kundërt dhe çdo peripeci.

Me providencën e Perëndisë linde;* çlirove nënën prej shterpësis',[22] profet shenjt,* i urtë, Pararendës i Zotit Krisht, zemrën time shterpë bëje tash me fryte plot,* që të nxjerr' lastarë virtytesh me pendim.

Atë që të ndërtoi shtëpin' e hyjshme* me mall, lype ta gjejë trashëgiminë* në qiell lart; çdokënd që shërben me besë në kishën tënde, bëje kish' për Shenjtin Shpirt,*[19] përmes ndërmjetimit tënd, Pagëzor, Prodhrom.

Hyjlindësor

Gëzohet Pararendësi duke qenë* në mitër nëne edhe i falet Zotit* që është' në mitrën tënde, o e Hyjhirshme;[23] prandaj atij fort përgjëroju vazhdimisht,* Vajz', që të çlirohem nga çdo shtrëngim dhe dëm.

Ode IV

Irmosi: Tin ek Parthenu su jénisin

»Pra lindjen tënde prej Vajze krejt* e »parapa profeti* dhe e shpalli fort me zë:* »Un' kam dëgjuar për famën tënde dhe »jam trembur,* se nga Themani ti* dhe »nga mali i shenjtë hijeplotë* ke arritur,[24] »o Krisht Zot.

O Fjalë, duke më parë të varfër, të vjedhur nga çdo anë, dashakeqësi tinëzar gëzohet për katastrofën time; o Zot i lavdisë,[25] pasurues i të vobektëve, çliromë nga kriminaliteti i tij.

O Zot, i ndota shumë duart dhe sytë, duke bërë ato që nuk duhej t'i bëja; dhe i nxita për zemërim dhembshuritë e tua, pasi e konsumova tërësisht zemërgjerësinë tënde; o i mirë, vështromë dhe dhembshuromë.

Martirike

Sa i çuditshëm është Perëndia ynë ndër shenjtorët[26] që iu bindën atij dhe i vithisën statujat e drunjta të katastrofës, dhe e morën si trashëgimi hapësirën e Parajsës, nga ku u dëbua qëmoti Adami.[27]

O të lumtur, me rrëke gjakrash pushuat ndotjen e gjakrave që u ofrohej dikur demonëve si shpërblim për katastrofë, dhe kështu shkatërroheshin njerëzit që e ofronin; prandaj lumëroheni përherë.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse, kori lavdiplotë i profetëve, i mësuar mistikisht në Shpirt me larmi mënyrash, e paraikonizon me simbole të hyjshme misterin tënd përmbi mend;[28] e shikojmë qartë përfundimin e simboleve të tyre.

I Pararendësit: Elílithas ek Parthenu

O i tërëpasur, me të djathtën tënde e ule kokën[6] e atij që uli qiejt dhe komunikoi[29] me vdekatarët; ndaj ruamë me këtë dorën tënde, duke e mbajtur në përulësi zemrën time.

O i lumi Pararendës, shkretëtira e pashkelur të kishte qytetar,[30] ndaj të thërras: Kujdesu për shpirtin tim të shkretuar për çdo akt të hyjshëm.

Ngaqë e mbrojte ligjin hyjnor,[31] u vrave paligjshëm,[32] ndaj të përgjërohem: Më rimëkëmb mua që bëj përgjithmonë paligjësi dhe joshem nga mashtrimet e demonëve.

O Prodhrom, meqenëse e bëre veten si pallat mbretëror për Zotin, tani shkove në tendat hyjnore; lype të shkojë edhe ai që ndërtoi për ty shtëpi të tërëshenjtë.

Hyjlindësor

Vështromë mua që jam i sëmurë, o e Tërëpaqortueshme, dhe asgjësoji pasionet e mia të rënda që shërohen me vështirësi, që të të madhëroj ty që e madhërove tërë njerëzinë.

Ode V

Irmosi: Tin ahlín tis psihís mu

»Shpërndaje mjegullën e shpirtit tim, o »Shpëtimtari im, dhe shkëlqemë me dri»tën e porosive të tua[33] si i vetmi mbret i »paqes.[33a]

Pa mendje bashkoj mëkat me mëkate dhe në vdekjen time nuk ka rimëkëmbje.[34] Mjerë! Si do t'i paraqitem Krishtit?

U mbyta si në det, o Krisht i dhembshur, dhe e humba ngarkesën që më dhe; dhe tani i varfëruar thërras: Mos më shpërfill.

Martirike

Përderisa e shpërfillët lavdinë e poshtme që shkelet, o athloforë, u denjësuat për lavdinë qiellore duke qenë bashkë me Krishtin.

Pasi e hoqët mendjen nga dashuria për mishin, përmes besës, o athloforë, i pranuat me dashuri torturat dhe u familjarizuat me Krishtin.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse, Danieli të shihte në Shpirt si mal të madh, prej të cilit u pre një gur që i hollon skulpturat[35] e demonëve.

I Pararendësit: O fotismós ton en skoti

O Prodhrom i paprishjes, përderisa e pagëzove Krishtin në rrjedha, në rrëketë e Jordanit,[6] përgjërohu që t'i thajë burimet e pasioneve të mia dhe ta trashëgoj përroin e shijimit[36] dhe harenë e këndshme të të drejtëve.[37]

Tashmë qaj dhe dridhem nga frika, shtrëngohem gjithmonë pa rrugëdalje duke sjellë në mend punët e mia dhe gjykimin e ardhshëm të frikshëm; le të të vijë keq për mua, o Zot[38] i dhembshur, me anë të lutjeve të Pagëzorit tënd.

O Prodhrom, qëndrove midis Ligjit dhe Hirit, duke u vënë ligj popujve në lidhje me shpëtimin që do të bëhej me anë të pendimit[39] për mëkatet; prandaj të lypim, na hijeso me mënyra pendimi.

O Fjalë mirëbërës, më jep kohë pendimi mua që e shpenzova me dembelizëm tërë kohën që kaloi; ti ke për këtë Joanin, Pararendësin e madh dhe predikuesin botëror të pendimit,[39] i cili të përgjërohet.

Hyjlindësor

O Zonjë e tërëpaqortueshme, u vrava nga intrigat dhe pusitë e mashtruesit; gjallëromë ti që linde jetën[40] e të gjithave, enipostaten, o Perëndilindëse, që të të himnoj me devotshmëri ty të gjithëpacenshmen.

Ode VI

Irmosi: Vithó amartimaton

»Nga fundi i mëkatit shtrëngohem, »Shpëtimtar,* dhe dimëroj brenda detit[41] »të jetës keq,* por ti, si Jonan' prej bishës, »nxirrmë lart*[42] dhe mua nga veset, o »Zot, çliromë dhe shpëtomë.

O Shpëtimtar, të thërras porsi lashtë Kananeasja: O Bir i Perëndisë, mëshiromë[43] dhe dhembshuromë, sepse kam një shpirt që po vuan në të këqija dhe nuk do që të vijë në vete dhe ta kuptojë situatën e tij.

Më trazon një shtrëngatë e pasioneve të pamasa; o Jisu Krisht, siç e qortove dikur detin dhe i shpëtove Nxënësit e shenjtë,[44] nxirrmë lart[42] dhe shpëtomë edhe mua.

Martirike

Koret e patrup të engjëjve u shastisën nga durimi juaj në trup dhe e himnuan atë që ju jepte fuqi dhe shpërblim për mundimet, o atletë të respektuar.

O martirë, shkuat në ngrohtësinë e jetës duke e përhimnuar Krishtin kur po spërkateshit me rrjedhat e gjakrave tuaja, kur ju shponin sytë dhe kur ngrinit nga të ftohtët e tmerrshëm.

Hyjlindësor

O e tërëhimnuar, e mban si trapezë[45] bukën mistike,[46] nga e cila hëngrëm dhe nuk kemi më uri, ne që të njohim vërtet si Nënë dhe ushqyese të Perëndisë së të gjithave.[47]

I Pararendësit: En aviso ptesmaton

O zë që e predikove Fjalën,[48] pasi t'i pranosh zërat e të gjithëve, kërko që t'u jepet falja e mëkateve atyre që të himnojnë me besim.

Shëroje dërrmimin e shpirtit tim, hiqe barrën e mëkateve dhe shpëtomë pa e pritur me lutjet e tua, o Pararendës i lum.

O Prodhrom, lype Jisuin që e pagëzove me dorën tënde,[6] që të më çlirojë nga dora e mëkatit mua që i ngre gjithnjë duart drejt tij,[7] o i tërëlavdishëm.

Hyjlindësor

Shtrëngohem nga dremitja e neglizhencës dhe gjumi i fajit e rëndon zemrën time; o e Tërëdëlirë, me anë të ndërmjetimit tënd të pafjetur, më ngri dhe më shpëto.

Ode VII

Irmosi: Ta Heruvím mimúmeni

»Në furrë imitonin Djemt',* bënin si »Keruvimet:* Kërcenin dhe thërrisnin:* »Je i bekuar, Perëndi,*[49] se me gjykim vër»tet ti i hodhe të tëra këto mbi ne për më»katet tona,[50] ti pra që je* i lavdëruar dhe »i përmbihimnuar përher' në gjithë jetët.[49]

I shfuqizova ligjet e tua dhe iu nënshtrova dëshirave të palogjikshme, duke bërë ato që nuk duhej, sepse u bëra i kotë me idiotësinë time[51] si asnjë tjetër njeri mbi dhe; kështu, o Krisht Shpëtimtar, nga njeridashja jote, mos më lër të shfarosem.

O Zot Shpëtimtar, si Davidi thërras: "Ja ku u ngjiza në faje"[52] dhe si Lavirja lotoj;[53] dhe si shërbëtor që hidhëron, të hidhërova ty, që je i vetmi Perëndi i mirë; pra, o Krisht Shpëtimtar, nga njeridashja jote mos më lër të humbas.

Martirike

Bashkësia e athloforëve garoi në mënyrë martirike; në mënyrë martirike u kurorëzua prej së djathtës jetëprurëse, sepse e deshi me të vërtetë Perëndinë që i bëri të gjitha me fjalë.[54] Dhe tani e shijon me ngazëllim në qiej trashëgiminë hyjnore.

Kur u shponin sytë dhe u shqyenin duart e këmbët, të tërëfamshmit udhëtonin mirë në rrugën qiellore, duke i shkelur fort udhët e armikut të vetëm. Me lutjet e tyre na shpëto të gjithë ne që të lavdërojmë, o Fjalë.

Hyjlindësor

O Mari e tërëhimnuar dhe e kulluar, Kerubimet e lëvdojnë përherë lindjen tënde përmbi mend, ndërsa Serafimet, Fronet, Pushtetet dhe Autoritetet[55] e përhimnojnë se vetëm ti e mban në bark Perëndinë me trup; kërkoji që të shpëtojmë të gjithë ne që të nderojmë me mallëngjim.

I Pararendësit: Antítheon próstagma

O Pararendës, pasi t'i shkulësh absolutisht me kazmën[56] tënde të pendimit traumat e zemrës sime plot pasione, mbill papasionshmërinë hyjnore dhe frikën tepër të dëlirë të Perëndisë,[57] të cilat më bëjnë të huaj për çdo të keqe.

Meqenëse e pagëzove në rrjedhat e Jordanit Zotin[6] që strehon me ujëra të lartat,[58] përgjëroju atij që t'u dhurojë përgjithnjë syve të mi ujin e kataniksit hyjnor, o Pararendës i lavdëruar.

O Prodhrom lavdimadh, pasi e predikove qengjin e Perëndisë, i cili ngre mëkatin e botës,[59] kërkoji që të më tregojë të huaj për pjesën e dhive dhe të më llogaritë edhe mua me delet në të djathtën e tij.[60]

Hyjlindësor

Të mban mitra që ishte shterpë ty, o Virgjëreshë, që do të kishe në bark Fjalën që do të mishërohej, të cilin Pararendësi i madh, fryt i tërëshenjtë i shterpës,[22] e njohu i ngazëlluar me kërcime të hyjshme[23] dhe iu fal.

Ode VIII

Irmosi: Ton en ti vato Mosí

»Te Moisiu, në mal,* në Sina, parashfaqi* »mrekullin' e së Virgjrës në një ferrë[28] »Zoti Krisht;* himnojeni, bekoni,* përmbi- »lartësoni atë në gjithë jetët.[49]

U mishërove nga keqardhja, që të na hyjnizosh, por unë nuk kuptova fare, se u skllavërova në kënaqësi; me anë të mirësisë sate kthemë, o Krisht, shpëtimi i të gjithëve.[61]

Ti, o Fjalë, o bari i mirë,[62] ktheje shpirtin tim të mjerë që humbi nëpër malet[63] e shkeljes dhe shpëtomë që të mos më përpijë përfundimisht armiku mashtrues.

Martirike

Kur torturoheshin egërsisht, athloforët e hijshëm i thërrisnin njëri-tjetrit: Të rrimë burrërisht bashkë, ja Krishti po shtrin do-

rën për të na dhënë kurorat e fitores për gjithë jetët.

Me nerva tejet të forta të mundimeve tuaja të qëndrueshme e mbytët gjarprin[64] që donte t'ju joshte në mënyrë kriminale, dhe u shfaqët trashëgimtarë të shijimit të Parajsës.[27]

Hyjlindësor

O Perëndilindëse e virgjër, Perëndia, që të na hyjnizojë ne, u mishërua prej gjakrave të tua të dëlira dhe u bë njeri; përgjëroju atij përherë për ata që të nderojnë.

I Pararendësit: Káminos poté pirós

Ma jep të djathtën tënde mua që jam shtrirë përtokë, o Pararendës që e shtrive të djathtën dhe e lave në ujëra të Panjollshmin;[6] dhe, duke më pastruar të tërin me anë të pendimit, çliromë nga ndotja e trupit dhe shpëtomë.

O shpirt, duke pasur kohë për pendim, mposhte gjumin tepër të thellë të neglizhencës dhe vigjilo zellshëm duke i thirrur Zotit tënd: O i mirë, më dhembshuro përmes lutjeve të Pagëzorit.

O Prodhrom i lum, përrenjtë e pasioneve dhe ujërat e së keqes janë futur në shpirtin tim;[65] nxito shpejt që të më shpëtosh ti që e lave në rrymat e lumit detin e tërëqetë të papasionshmërisë.[6]

Mjerë unë që bëra shumë të këqija! Mjerë unë, i vetmi që e inatosa fort Perëndinë e tërëmirë! O Pagëzor i Krishtit, më ndihmo dhe, me ndërmjetimet e tua, jepmë zhdukjen e shkeljeve të mia dhe heqjen e borxheve të mia.

Hyjlindësor

Ti që linde në trup Perëndi të tërëlartë, më ngri nga plehu i pasioneve[66] dhe nga vështirësitë që më mërzitin; meqë jam varfëruar i tëri, më pasuro shumë me virtytet hyjnore, o e Tërëdëlirë, që të të himnoj duke shpëtuar.

Ode IX

Irmosi: Ton jijenón tis íkuse

»Kush midis të dhelindurve pa ose »dëgjoi gjë të till' dikur* se një e virgjër »shtatzën' u shfaq[67] dhe lindi pa ankth,* »pa dhimbje foshnjë;[68] e tillë të ish çu»dia,* ndaj ty të madhështojmë,* Mari »Hyjlindëse, pa cen, e dëlirë pa qortim »aspak.

O sa i frikshëm është podiumi yt ku pres të gjykohem un'!* Me neglizhencë e shkoj tër' kohën; fare s'e ndiej* as frikën s'ia kam; ndaj, o Krijimtar i vetëm,* më kthe ti që ke kthyer* qëmoti Manasin[69] që kishte fajtuar para teje, Zot.[70]

Thërras: Pushoji rrymat e së keqes pa masë që kam unë, Krisht,* si të më japësh shi lotësh që ta lajë çdo njoll'* që kam si një i pamend; dhe, si e shpëtove* Laviren e penduar* nga shpirti,[53] më shpëto dhe mua me përdëllimin tënd, o Zot.

Martirike

Si diell na ka lindur gjithë neve kujtimi dritëprurës yll* i athloforëve shenjtë dhe shndrit botën, çdo an'* kudo mbi dhé, dhe flak terrin e çdo pasioni* shpirtprishës, dhe maninë* e idhujve e shporr me Shpirtin Hyjnor, shpërndan çdo mjegull, terr.

Ushtria triumfuese, kolona e respektuar, shenjti kor* edhe rreshtimi i zgjedhur krejt, e lumja kope,* martirët pra, u bashkuan me grupe pa trup;* ne bëna pjesëmarrës* të gjithë, Krisht, me ndërmjetimet e tyre lart në mbretëri.

Hyjlindësor

Me dritën dhe shkëlqimin e atij që na lindi, Nënë virgjëresh',* prej barkut tënd dhe e zhduku ateizmin si nat',* na shndrit, Mari, gjithë ne që ty të nderojmë* me besë, dhe çlirona* nga errësira pus[71] në orën e frikshme të dënimit pra.

I Pararendësit: Anarhu jenítoros

Çliromë nga balta e mëkatit, Zot që s'ke mëkat,* o i vetmi i shumëmëshirshëm, siç të lyp* Pagëzori shenjt që të shpalli në botë ty* qengj të Perëndisë, i cili ngre fajet mbar'* të të vdekshmëve,[59] o Shpëtimtar.

Porsi trëndafil aromatik dhe porsi qiparis* me aromë të këndshme, zambak që s'vyshket kurr',* miro mjaft të çmuar të kam, o profet Zoti;* lyp që të çlirohem nga duhma e veprave* që kam bër', në strehën tënde rend.

Më bëj shterp për vepra pa fryt, o profet i tërëlum,* që gjithnjë të ofroj si fëmijë çdo virtyt,* që do të më bëjë porsi bir të Zotit ton',* shok në shoqëri shenjtësh dhe pjesëmarrës tok* në hyjnoren mbretëri me lavd.

Prodhrom, shenjt i Zotit Perëndi, të duam plot me mall* dhe të mburrim, kërcejmë në kishën tënde ne,* kjo e hyjshme është; nga qielli jepna ti* zhdukje hallesh dhe korrigjim jete dhe çlirim,* ndjesë fajesh, Pagëzor i madh.

Hyjlindësor

Atij që e bën çdo gjë me një shenj', ti i faleshe* kur po rrinte në barkun pra të Hyjnënës Vajz';*[23] me të përgjëroju, profet, të shpëtojë krejt* shpirti im i mjerë që çdo ditë bie keq* nëpër shumë faje marrëzisht.

Pasvargje Kataniktike të Lavdërimeve

I tejkaloj të gjithë në mëkat. Prej kujt do ta mësoj pendimin? Nëse do të lotoj, do të rënkoj si Doganieri,[72] mendoj se do t'i rëndoj qiejt. Nëse do të lotoj si Lavirja,[53] do ta ndot tokën me lot. Ndaj, o Perëndi, ma jep ndjesën e mëkateve dhe më mëshiro.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Mos i vër re paudhësitë e mia, o Zot që linde prej Virgjëreshës, dhe pastroma zemrën,[73] duke e bërë tempull të Shpirtit[19] tënd të Shenjtë; mos më hidh të turpëruar tej fytyrës sate, ti që e ke të pamasë përdëllimin.[5]*

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Martirët e shenjtë, kur e morën Kryqin e Krishtit si armë të pamposhtur, shfuqizuan tërë forcën e djallit dhe, meqë morën kurorë qiellore, na u bënë si mur, duke ndërmjetuar përherë për ne.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Gëzohu, o Mari Perëndilindëse, tempulli i parrëzueshëm, madje i shenjtë, siç thërret profeti: I shenjtë është tempulli yt, i çuditshëm në drejtësi.[74]

NË LITURGJI Lumërimet:
Tin fonín si proságomen

Fjalën që tha Kusari, të sjellim dhe të thë-

rrasim, Krisht:* Na kujto, o Shpëtimtar,* lart në mbretërin' tënde.[75]

Ia kalova Kusarit[75] edhe Lavires në vese[53] un';* dhembshuromë, Shpëtimtar,* jam vetëdënuar keq.

Pararendës, në ujë zhyte avushën e dhembshuris';*[6] veset ti m'i pakëso* përmes lutjes sate, shenjt.

Martirik

O atletë të Krishtit, thatë me rrjedhat e gjakrave* rrjedhjat e mashtrimit, pra* ju lëvdojmë denjësisht.

Lavdi *Triadik*

S'mundet mendja e njerëzve oratorë t'i thurë himn,* lavd trihipostates forc'* të Hyjnis', pas Shkrimit t'Shenjt.

Tani *Hyjlindësor*

Ta himnojmë me ode lëvdimi gjithë ne pa pushim* Vajzën që s'u dogj ndërsa* kish në bark Zot pa fillim.

TË MARTËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kryqësore
Ting. II Ote ek tu ksilu se

Mbi Kryq* të karfosur, Shpëtimtar,* të pa dhe, nga frika, u err dielli,[76] kurtina u gris* brenda Tempullit, lëkundej toka, gurët tok* të tmerruar po çaheshin,[77] se s'kishin fuqi më* ta shikonin Bërësin e tyre në një dru* ku me dashje vet' të pësonte,*[78] dhe të tallej prej të paligjve* që e shanin pa mëshir', padrejtësisht.[79]

Gjarpri* djallëzor[64] krejt ra përdhe,* dergjet si kufomë i tëri çuditshëm[80] kur ti mbi dru* lart u ngrite, Njeridashës; zgjidhet dhe shpëton* nga mallkimi Adami i dënuar më parë,*[81] ndaj ne përgjërohemi mjaft: Dhembshurona ne,* o i mirë, edhe çlirona,* edhe denjësona në qiell* lart për mbretërinë tënde mbarë ne.

Gjykim* ti pranove, mbret unik* që do ta gjykosh Gjithësinë kur të vish; o Shpëtimtar,*[82] vure një kurorë gjembash[79] dhe çrrënjose k'shtu* plotësisht, me fuqinë tënde, gjembin që mbiu* nga mashtrimi; njohurin' e dhembshuris' sate* ua mbolle tërë atyre* që i falen Kryqit me besë,* njeridashës Krisht, me kataniks dhe mall.

Të tjera Të Hyjlindëses
Të ngjashme

Zonjë,* je përikje, pasuri* dhe luks për të varfrit dhe shpres' për jetimët, sa jemi pra* në shtrëngim, të lavdërojmë dhe me zë themi:* Ti, o shenjte e shenjtëve, arri dhe çliroji* tash shërbyesit e tu nga sulmi demoniak* dhe nga çdo ndëshkim, hall i frikshëm* dhe nga i përjetshmi dënim, dert* dhe nga Ferri plot tortura në amshim.

Vajzë,* fajet që kam bërë plot,* me shumicë, mbi kokën time u lartësuan vërtet,*[83] u shumëfishuan shkeljet që kam qyqi un';* jam i pandreqshëm, nuk i mbaj dot barrët pa masë,* ndaj arri me ndërmjetimin tënd të nxehtë mjaft* më shpëto, sepse vetëm ti je* korrigjim për sa mëkatojnë,* e dëlirë, shpresë e të gjithëve.

Nënë,* virgjëreshë e dëlir',* për në strehën tënde të shenjtë si në liman renda shpejt;* lyp, më dhembshuro, mos më shpërfill, por më çliro* nga shtrëngimi që më pllakosi tash mua që jam* shërbëtori yt, e ke të mirën në natyr';* ndërmjeto gjithnjë dhe shpëtoji* shërbëtorët e tu nga çdo dert,* nënë e të Tërëlartit Perëndi.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
E ngjashme

Kur pe* që po varej përmbi dru,* Zonjë e kulluar, bistaku i pjekur me ëmbëlsi,* që, pa kultivim, në mitër e ke mbajtur ti,* fort thërrisje me vaje dhe me klithma: O im Bir,* mirëbërës Krisht, piko musht dhe me të dehje* vesesh do të hiqet, kështu pra* dhembshuria jote do shfaqet* përmes meje që të linda, Zoti im.

Pasvargje Kryqësore

O Zot Shpëtimtar, ti që shpëtove Petron në det,[84] shpëtomë me fuqinë e Kryqit dhe mëshiromë, o Perëndi.

Varg: **Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.**

O Krisht Perëndi, drurin e Kryqit tënd na e tregove si dru jete[85] neve që besojmë te ti; me anën e tij asgjësove atë që kishte pushtetin e vdekjes[86] dhe na ngjalle ne të vdekurit nga mëkati; prandaj të thërrasim: O Zot, mirëbërës i të gjithave, lavdi më ty.

Varg: **Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.**

Martirik

Kore martirësh i kundërshtuan tiranët dhe u thanë: Ne mobilizohemi për mbretin e fuqive;[87] nëse do të na shfarosni dhe me zjarr, dhe me tortura, nuk e mohojmë forcën e Trinisë.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Ote ek tu ksilu se

Vajzë,* po lotoje me vajtim* dhe pësoje dhimbje të shumta, rënkoje thellë në shpirt* kur po kryqëzohej Biri yt dhe Perëndi,* fort e shenjtë, e pacen, thoshe: "Mjer', Bir i ëmbël,* si po vuan pa të drejtë? Do që t'i çlirosh* sa dolën mbi dhé nga Adami".* Ndaj të lypim, Zonjë, me besë* zbute ti atë me dhembshuri për ne.

CITIME

1. Matth. 25.46
2. Ps. 50(51).1
3. II Mbret. [Sam.] 11.2-4,15-17
4. Ps. 6.6
5. Num. 14.19 etj.
6. Matth. 3.13-17; Mark 1.9-11; Lluk. 3.21-22
7. Ps. 140(141).2
8. Is. 57.15
9. Ps. 135(136).25
10. IV [II] Mbret. 19.15
11. Eks. 15.1-2
12. III Makk. 6.6; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 22-26
13. Matth. 5.22; 18.9; Mark 9.47
14. Is. 6.6-7
15. Zah. 3.8
16. Gen. 7.17
17. Zah. 10.11
18. Lluk. 1.36
19. I Kor. 3.16; 6.19; II Kor. 6.16
20. I Mbret. [Sam.] 1.5
21. Joan. 15.1
22. Lluk. 1.7,57
23. Lluk. 1.39-44
24. Abak. 3.1-3
25. I Kor. 2.8; Jak. 2.1
26. Ps. 67(68).35
27. Eks. 3.24
28. Eks. 3.2-5
29. Ps. 17(18).10; 143(144).5
30. Matth. 3.1; 11.7; Mark 1.4; Lluk. 1.80; 3.2
31. Matth. 14.4; Mark 6.18
32. Matth. 14.9; Mark 6.28
33. Is. 26.9
33a. Hebr. 7.2
34. Ps. 72(73).4
35. Dan. 2.34-35
36. Ps. 35(36).9

37. Ps. 31(32).11; 32(33).1
38. Neh. 13.22
39. Matth. 3.2; Mark 1.4; Lluk. 3.3
40. Joan. 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
41. Jona 1.11-15; 2.4,6
42. Jona 2.11
43. Matth. 15.22; Mark 7.26
44. Mark 4.39
45. Eks. 25.22-29; 39.18; 40.20; Lev. 24.6; Hebr. 9.2
46. Joan 6.32-58
47. Sirak 36(33).1
48. Is. 40.3; Matth. 3.3; Mark 1.3; Lluk. 3.4; Joan 1.23
49. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 1,27-28
50. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 4
51. Rom. 1.21
52. Ps. 50(51).7
53. Lluk. 7.39
54. Gjen. 1.3-25; Jud. 16.14; Ps. 148.5
55. Kol. 1.16
56. Matth. 3.10; Lluk. 3.9
57. Ps. 18(19).10
58. Ps. 103(104).3
59. Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
60. Matth. 25.33
61. Joan 4.42; I Joan 4.14
62. Zah. 13.7; Matth. 26.31; Mark 6.34; 14.27; Joan 10.11-14; Hebr. 13.20; I Petr. 2.25
63. Matth. 18.12-13; Lluk. 15.4-5
64. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,15; 20.2
65. Ps. 123(124).4
66. I Mbret. [Sam.] 2.8; Ps. 112(113).7
67. Is. 7.14
68. Is. 66.7
69. II Kron. 33.19
70. IV [II] Mbret. 21.1-2 etj.
71. Matth. 8.12; 22.13; 25.30; II Petr. 2.17; Juda 13
72. Lluk. 18.13
73. Ps. 50(51).11-12
74. Ps. 64(65).5-6
75. Lluk. 23.42
76. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
77. Matth. 27.51,54; Mark 15.38; Lluk. 23.45
78. Joan. 10.15,17-18
79. Matth. 27.28-41; Mark 10.34; 15.17-32; Lluk. 18.32; 22.63; 23.11,35-37; Joan 19.2-5
80. Jov 18.12; 20.5; 37.16
81. Gjen. 3.17-19
82. Vep. 10.42; II Tim. 4.1; I Petr. 4.5
83. Ps. 37(38).5
84. Matth. 14.31
85. Gjen. 2.9; 3.24; Apok. 2.7; 22.2,14,19
86. Hebr. 2.14
87. Ps. 67(68).13

TË MËRKURËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kryqësore
Ting. II

Bëre shpëtim në mes të dheut,[1] o Krisht Perëndi; mbi Kryq i tendose duart e tua të pacenuara dhe i përmblodhe tërë kombet[2] që thërrisnin: O Zot, lavdi më ty.

Të sjellim për ndërmjetim Kryqin jetëbërës të mirësisë sate, të cilin na e dhurove neve të padenjëve, o Zot; shpëtoji mbretërit e tu dhe qytetet e tua në paqe nëpërmjet Perëndilindëses, o i vetmi njeridashës.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Efsplahnias ipárhusa

Kur të pa të tendosur mbi një dru* dhe të vdekur, e Virgjra nëna jote po qante,* o Krisht, hidhur thoshte: Ç'është ky mister* plot tmerr, Biri im? Si përmbi Kryq po vdes* me vdekje të turpshme[3] krejt* me dashje[4] ti që dhuron* jetë të përjetshme nur* te të gjithë[5] pranë teje në amshim?

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera

Ikonës sate të pacenuar i falemi, o i Mirë, duke kërkuar ndjesën e shkeljeve tona, o Krisht Perëndi, sepse vullnetarisht deshe me mirëdashje të ngjiteshe në Kryq,[4] që t'i çlirosh ata që gatove[6] nga skllavëria e armikut; ndaj me kënaqësi të thërrasim: I mbushe me hare të gjitha, o Shpëtimtari ynë, kur erdhe për të shpëtuar botën.[7]

Ti që i ndriçove tokësoret me anë të Kryqit dhe i ftove në pendim mëkatarët,[8] mos më nda nga grigja jote, o bari i mirë,[9] por më kërko mua të humburin, o Zot,

dhe më radhit me kopenë e shenjtë,[10] o i vetmi i dhembshur dhe njeridashës.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Duke ndenjur pranë Kryqit tënd dhe duke mos duruar të të shikonte që pësoje padrejtësisht, ajo që të lindi pa farë, vajtonte me klithma dhe qarje, dhe të thërriste: Si pëson, o Bir tepër i ëmbël, ti që nga natyra nuk pranon pësim? Himnoj mirësinë tënde të skajshme.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera

Si Kusari pohoj dhe të thërras ty të mirit: Më kujto, o Zot, në mbretërinë tënde[11] dhe më radhit bashkë me të, ti që vullnetarisht i pranove pësimet për hirin tonë.[4]

Martirike

O athloforë të Zotit, është e lumtur toka që u bë pjellore me anën e gjakrave tuaja, dhe të shenjta janë tendat që pritën[12] trupat tuaj, sepse në stadium e poshtëruat armikun dhe e shpallët me guxim Krishtin; lutemi: Atij përgjërojuni që, si i mirë, t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Ta ano zitón

E pacena krejt* thërriste kur pa ngulur lart* në Kryq Birin Zot:* O mrekulli e huaj fort!* Si e akuzuan dhe e dënuan, dhe heq pësim ai* që po mban në dor' dhe lëviz* çdo gjë, dhe të gjithëve u jep falje, ndjes'?!

Kanun Kryqësor që ka Akrostihidhë:
"Qëndrimi i Kryqit u bë rënia e demonëve.
Josif".
Ting. II
Ode I
Irmosi: En vithó katéstrose poté

»**M**bar' ushtrin' e mbretit Faraon* shtriu »forca mbi çdo armë dhe armik,* thellë »mbyti në det dikur.* Kur u mishërua pra »Fjala, fshiu mëkatin e tërëkeq, dinak,* »Zoti i lëvduar, se u lavdërua plot me »lavdërim.[13]

Kur e shkeli urdhrin e par' keq* i parëgatuari qëmoti[14] pra,* voli vdekje nga pema vrer;*[15] kur u ngrit në dru i pavdekshmi edhe shijoi vdekje, pavdekësi* njerëzve të tërë, neve na dhuroi, Zoti Shpëtimtar.

Kryqi, kur në dhé u ngul, ra posht',* krejt u zhduk tërbimi i keqdashësit,* i dëbuari vdekatar*[16] drejt Parajsës kthehet; ndaj lavd më ty, pra të vetmit Zot edhe Perëndi,* që kështu me mirësi ti deshe që të na shpëtoje ne.

Martirike

Porsi desh dhe qengja me logjik'* ju thërrisnin dhe ju prisnin copë-cop'* ashpërsisht, ndaj u çuat lart* tek ai që, si qengj, u ther,[17] martirë të tërëfamshëm, kështu tani* Kishën e të parëlindurve[18] e hijesoni me gëzim.

Kishit rezistencë, sigurisht,* o të urtë përgjithnjë, fituat fort* mbi armiqtë plot djallëzi* kur ju prisnin shpata dhe ju hidhnin në zjarr, në ujë, prandaj kështu,* athloforë, ju u denjësuat për një fund të lum me lavd.

Kryqhyjlindësor

Ty të quante i hyjshmi kor* derë të pashkelur,[19] dhé të zgjedhur[20] mjaft* si dhe mal pa latim,[21] sepse* në bark kishe, e tërëshenjtë, Zotin e botës;[22] ky priti me vullnet* kryqëzim në mish, o Zonjë, edhe na dha hir dhe përdëllim.

Kanun tjetër I Hyjlindëses
që ka Akrostihidhë alfabetin e mbrapshtë.
Poezi e Joanit të Efhaitës.
I njëjti

Si të bukur, si të hijshme krejt,*[23] edhe si të pacen[24] midis grave[25] mbar'* Perëndia të zgjodhi ty* edhe mitrën tënde pa njollë, o e fortpaqortueshme, kish banes';* lypi të çlirojë nga çdo faj, pisllëk çdokënd që të himnon.

E Dëlir', siç thotë Psalmi, rri* djathtazi, bri Mbretit[26] që nga barku yt* shndriti, se mbretëreshë je;* përgjëroju që në të djathtën anë[27] të më tregojë në ditën pra* kur do të shpërblejë,[28] o e tërëpaqortueshme, çdokënd.

Nga çdo faj natyra jon' u la* djerre, por ti linde shiun qiellor* dhe e ripërtërite krejt;* ndaj, Hyjnuse, të përgjërohem, brazdën e shpirtit tim që është djerr, shterp,* ti tregoje si frytdhënës nëpërmjet virtyteve plot hir.

Ode III

Irmosi: Eksínthisen i érimos

»U lulëzua si zambak* shkretëtira,[29] Ki»sha e gjith' kombeve që shterpë ish,* »me pranin' tënde, Perëndia im;* në të u »sigurua zemra ime fort.[30]

E tunde çdo krijesë, Zot,* kur po kryqëzoheshe[31] dhe i mbështete njerëzit* besimtarë, o Fjal', që njohën drejt* fuqinë tënde, bashkëzbritjen që s'thuhet.

Parajsën, Zot, me Kryqin tënd* ti e hape dhe Kusarin pra e fute meqë, Krisht,* mbretërin' tënde si dhe pasurin'* e dhembshurisë sate t'shenjt' e njohu krejt.[11]

Martirike

Si erëkëndshmi trëndafil* lulëzuan shën martirët qartë në livadh mendor;* e shfarosën mashtrimin plot me vrull,* në zemra besimtarësh frynë fort mirëz.

Ndriçues të planetit mbar',*[32] shenjtë, shpëtimtarë të besnikëve, ndriçonani* me shkëlqim, dritë nga i Shenjti Shpirt,* se gjithë ne detyrimisht ju lumërojm'.

Kryqhyjlindësor

Së Paqortueshmes, o Zot,* keq i tundej zemra kur të pa të ngritur mbi një dru,* Jetëdhënës, ty që vullnetarisht* po vdisje[4] dhe u jepje jet' të gjithëve.

I Hyjlindëses I njëjti

E Tërëpacen, Bërësi,* si më veshi mua pra njeriun, del nga barku yt;* më dhuron rrob' pavdekësie, Hir,* sepse jam lakuriq prej shumë fajesh un'.[33]

E pacen, Fjalën Perëndi*[34] të nderuar shum' në bark e kishe, lype vazhdimisht:* Shpirtin tim mjaft të mjer', me zymtësi* prej epshesh plot me turp ta dhembshurojë fort.

E Tërëshenjtë, traumat* që ka shpirti im, shëroji, ma ndihmo dhe zemrën ti* me ilaç mjaft të fort', e mjerë është',* e hidhur keq nga gjarpri helmatues djall.[35]

Ode IV

Irmosi: Elílithas ek Parthenu

»Ke ardhur nga një e virgjër jo si ndër»mjetës, jo si engjëll, por vetë ti, Zoti i mi»shëruar, dhe më shpëtove mua njeriun e »tërë; pra ty të thërras: Lavdi fuqisë sate, »o Zot.

Kur u ngrite mbi dru, i asgjësove autoritetet e armikut të frikshëm dhe e zhduke mallkimin;[37] prandaj të lavdërojmë ne që shpëtuam prej teje, o i vetmi Zot.

O i Tërëfuqishëm, u shtrive në Kryq dhe dielli, kur të pa, e mblodhi dritën,[38] malet dhe gurët u çanë[31] dhe kurtina e Tempullit u nda në mes.[39]

Martirike

Duke u vrarë, e vratë absolutisht armikun; duke u rrjepur me hekur, e zhveshët pësimin e vdekjes nga lëkura[40] dhe u veshët me lavdi, o martirë të hyjshëm.

Kur ua prenë kokat, martirët i prenë me entuziazëm kokat e fuqive[41] djallëzore dhe e trashëguan me ngazëllim lavdinë që mbetet përherë.

Kryqhyjlindësor

O Vajzë pa eksperiencë martese, prej barkut tënd lindi agullimi i Atit,[42] Krishti, dhe, kur kryqëzohej, e shndriste sferën dhe e zhdukte errësirën e demonëve.

I Hyjlindëses I njëjti

O Zonjë, më hidh porsi shi një pikë kataniksi, e cila do ta shfarosë të tërë vapën e zemrës sime dhe do t'i frenojë kujtimet e gabuara të mendjes sime.

O e Pacen, mos më shpërfill mua që u plagosa nga shpata e epshit dhe dergjem i traumatizuar;[43] por më shëro me shtizën dhe gjakun e Birit tënd të kryqëzuar dhe të Perëndisë tonë.[44]

O e Tërëpaqortueshme, meqë u pasurove me zotërimin e gjithë Krijesës, më dhembshuro mua që u varfërova tmerrshëm larg Hirit Hyjnor, që të të madhështoj si mbrojtësen time të mirë.

Ode V

Irmosi: Mesitis Theú

»U bëre ndërmjetës mes Perëndisë dhe »njerëzve, o Krisht[45] Perëndi, sepse nëpër»mjet teje, o Zot, e kemi blatimin tonë prej »natës së padijes tek Ati yt[46] i ndritshëm »qysh në fillim.

Sapo u ngule në dru, o Krisht, i tunde themelet e dheut[31] dhe, kur u shpove me shtizë,[44] e there tërësisht armikun e keq që nga fillimi dhe nxore për të gjithë kroje shpëtimi.

O Fjalë, meqenëse nuk duroje ta shihje të humbiste atë që gatove me duar,[6] i tendose duart mbi dru kur po vdisje, dhe i dhe jetë atij që vdiq dikur[15] nga druri.[14]

Martirike

Lumërohen denjësisht athloforët e urtë, miqtë e Perëndisë,[47] përkrahësit e nxehtë të njerëzve, lulet e çmuara, enët e famshme të Shpirtit.

Kur garoi ligjshëm,[48] kori i shenjtë i atletëve të tu i turpëroi me fuqinë tënde të paligjshmit, o i vetmi Ligjdhënës, dhe, pasi e mbaroi udhën,[49] u kurorëzua si martir.

Kryqhyjlindësor

O e Dëlirë, u shfaqe e paprishur pas lindjes, sepse lindi prej teje Perëndia si njeri; teksa e shikoje atë të kryqëzuar, nuk e duroje dot dhimbjen e brendshme dhe bërtisje.

I Hyjlindëses I njëjti

O e Pacenuar, ti që linde udhën e jetës,[50] më drejto në udhë të drejtë mua që tani rrëzohem frikshëm dhe pa logjikë në vende të përpjeta dhe gremina të thepisura.

O Virgjëreshë, nënë e Perëndisë, u bëra i huaj për shkak të mendjes mosmirënjohëse dhe jetova në shthurje duke u endur në vend të largët; por, me lutjet e tua, më kthe[51] dhe më shpëto.

O Nënë e virgjër dhe pa cen, më jep të pi nga rrjedhat e tua jetësore mua, shërbëtorit tënd, që digjem nga flaka e mëkateve dhe rrezikohem nga sulmet e demonëve.

Ode VI

Irmosi: Pros Kírion ek qitus

»Prej peshkut t'madh te Zoti Jonai thirri »fort me zë:* Nxirrmë përjashta ti,* pra »nga fundi i Hadhit të zi,* lutem, që të fli»joj* për ty, Çlirimtarin tim,* me zë lavdi »dhe shpirt të vërtetë, Zot.[52]

Kur i vuri lashtë pëllëmbët mbi kokat e të rinjve, Jakovi[53] e paraikonizoi, o Fjalë, Kryqin ku i tendose pëllëmbët dhe e çlirove njerëzinë nga dora e armikut tinëzar, o Krisht.

Kur u kryqëzove vullnetarisht, o Krisht[4] tërëmbret, mëkati që mbretëronte, u zmbraps dhe Adami, i internuari dikur nga Parajsa,[16] u fut në të për të banuar duke të himnuar.

Martirike

Le t'i himnojmë nga zemra dhe pa hezitim martirët e hyjnueshëm të Zotit, që janë me të vërtetë të dëshiruar, të bukur për hir të shenjave të plagëve dhe të stolisur me hijeshi qiellore.

Martirët e hyjshëm e ruajtën të pashuar llambën e tyre, u ujitën tepër pasurisht me gjakrat e tyre dhe e arritën me hare hyrjen e hyjshme në nusërore.[54]

Kryqhyjlindësor

Të himnojmë, o e Tërëhimnuar, sepse e kishe në bark Perëndinë e përmbihimnuar, që e shfarosi në dru, me fuqinë e tij, tiranin e keq që nga fillimi[55] për shpëtimin dhe mburrjen tonë.

I Hyjlindëses: En aviso ptesmaton

O Zonjë, në gjykimin e ardhshëm mos më trego përqeshje të demonëve, por përgjëroju Gjykatësit dhe Birit tënd që të më shikojë me dashamirësi.

Të inatos, o Zot, me mendimet dhe veprat e mia të paligjshme e dinake; për të zbutur ty, të sjell nënën tënde, dhembshuromë dhe shpëtomë.

O Zonjë, përderisa e kishe në mitër Gjykatësin, Perëndinë dhe Zotin e të gjithave,[56] më çliro nga dënimi mua që jam i vetëdënuar për shkak të shkeljeve.[57]

Ode VII

Irmosi: Antítheon próstagma

»Urdhër i kundërperëndishëm i një tirani »të paligjshëm bëri që flaka të brambullo»nte lart,[58] ndërsa shpërndau për Djemtë »shpresëplotë vesën[59] e Shpirtit Krishti, »që është i bekuar dhe i përmbilavdëruar.

Shpata që vërtitej më parë,[16] ma kthen shpinën që atëherë kur u ngrite në Kryq, ti, o Zot i dhembshur, dhe u godite me shtizë;[44] prandaj të madhëroj sepse, me anë të pësimit tënd të çmuar, e gjeta pasionshmërinë.

Gjarpri që u lartësua prej Moisiut,[60] paraikonizonte varjen hyjnore në dru të Krishtit, i cili e vrau gjarprin djallëzor[35] dhe na gjallëroi të gjithë ne që ishim të vdekur për shkak të shkeljeve.

Martirike

O shenjtorë, jeni sipas "pjesëmarrjes hyjnore" bij të Lindësit pa fillim, meqë e imituat pësimin pa cen të Birit pa fillim; si rrjedhim, ai ju quan vëllezër[61] dhe trashëgimtarë të mbretërisë së tij.[62]

Martirët hyjprurës ngazëlloheshin kur po vareshin në kryq si Zoti, kur shpoheshin me shtizë,[44] priteshin me shpatë, hidheshin në zjarr e në ujë dhe copëtoheshin me rrota.

Kryqhyjlindësor

O e Dëlirë, duke e parë të varur në dru bistakun e pjekur që e nxore pa kultivim, thërrisje: O Biri im tejet i ëmbël, derdhe mushtin me anën e të cilit do të ndalohet dehja e pasioneve.

I Hyjlindëses I njëjti

O Zonjë, je fuqi, himnim, shpëtim,[63] përkrahje e sigurt dhe mur i pamposhtur; ndaj luftoji demonët që më luftojnë përherë duke u përpjekur të më vrasin.

O Virgjëreshë, e hyjnizove njerëzinë me gjakrat e tua virgjërore pasi e trupëzove Perëndinë; prandaj me ndërmjetimet e tua më çliro mua që ndotem nga pasione dhe dëmtohem nga marifetet e armikut.

Kamina paraskiconte lindjen tënde, o e Tërëpaqortueshme, sepse zjarri i padurueshëm nuk i dogji Djemtë[59] ashtu siç nuk e dogji as mitrën tënde; prandaj të përgjërohemi: Çlirona ne shërbëtorët e tu nga zjarri i përjetshëm.[64]

Ode VIII

Irmosi: Káminos poté pirós

»Dikur, një furrë në Babilonë i ndante »energjitë me urdhër hyjnor, duke shkru»mbuar kaldenjtë,[65] ndërsa i vesonte be»simtarët[59] që psalnin: Bekojeni Zotin, »gjithë ju, o vepra.[66]

Me gjakun që pikonte prej brinjës sate të pacenuar,[44] o Zemërgjerë, u shenjtërua Krijesa, u thanë lumenjtë e politeizmit[67] dhe u shfaqën shirat e shpresëtarisë që e ndaluan thatësirën e mashtrimit.

Diellit i erdhi turp nga kryqëzimi yt dhe i fshehu rrezet,[38] ndërsa gurët u çanë[31] dhe poshtë Hadhi u frikësua; por frymët e të drejtëve kërcyen duke pritur çlirimin absolut, o Fjalë.

Martirike

Pluhuri i lipsaneve të athloforëve u nxjerr gjithmonë shërim besnikëve, qelbi i plagëve të tyre shëron sëmundje të rënda. Thërrasim me kënaqësi: Sa i çuditshëm je në martirët e tu të shenjtë, o Zot![68]

O athloforë, duruat shumë fuqishëm gojët e egërsirave, vlimin e kazanëve, mpiksjen e të ftohtit, peshën e vapës,[69] thërrmimin e thonjve, burgimin dhe vdekjen e dhunshme, prandaj dëfreni bashkë me Krishtin.

Kryqhyjlindësor

Prej barkut tënd, i Padukshmi merr vullnetarisht trup dhe shfaqet, pranon kryqëzim dhe quhet "mallkim"[3] duke na nxjerrë të gjithë nga mallkimi[37] ai, Biri yt, o Zonjë e hyjhirshme.

I Hyjlindëses I njëjti

O shpirti im, ki zili të mirat, duke u larguar nga të këqijat nëpërmjet zellit për vepra të hyjshme; e ke Hyjlindësen që ndërmjeton për ty si e mirë dhe e dhembshur, dhe që është mbrojtja e paturpëruar e të gjithëve.

O Perëndilindëse, e zgjidhe njerëzinë nga prangat e dënimit të qëmotshëm,[37] prandaj të përgjërohem, o e Pacenuar: Zgjidhe çdo lidhje të së keqes[70] së zemrës sime, duke më bashkuar me dashurinë hyjnore të Ndërtuesit.

O Perëndilindëse, e bekuar dhe e tërëpaqortueshme, përderisa e linde vezullimin e lavdisë së Atit,[42] hijesoje zemrën time të zymtë nga çnderimi i fajeve dhe bëmë pjesëtar të lavdisë së amshuar.

Ode IX

Irmosi: Anarhu jenítoros

»Bir prindi pa nisje, Perëndi dhe Zot te »ne u shfaq* me lavdi nga e Virgjra, që të »ndriçojë sot* gjith' të errësuarat[71] edhe »të mbledh' në një* të shpërndarat;[72] ndaj »madhështojmë Hyjlindësen* e himnuar »fort edhe me fam'.

Me traumën tënde, Fjalë e pagjurmësuar, Krisht,* e shërove dërrmimin tim dhe mundimin tim;*[73] me pësimin tënd, Perëndi i shpëtimit tim,* Zot, "ikonën"[74] që ish mbuluar prej veseve* djallëzore, e pastrove ti.

U shfaqe i ngritur lart mbi kedër, pishë, qiparis*[75] si i mirë ti; njëri prej Shën Trinisë je* që ke një substancë unike, por ke edhe* dy vullnete, se doje, o Çlirimtar Zot, Krisht,* ta shpëtoje njerëzinë mbar'.

Martirike

Si parzmak e veshët kryqin, o martirë, mbetët ju* dhe u shfaqët pa plag' nga shigjetat mbarë pra* të krijuesit të së keqes, e shkelni fort,* talleni tani me të si me një harabel* krejt të mjerë,[76] plot me turp gjithnjë.

Martirë, o pirgje të patundshme të Kishës, i pret* gjakrat tuaja dheu, ndërkohë qielli* i ka shpirtrat tuaj të shenjtë, hyjnorë, tok* me të zjarrtat rreshtime që, athloforë, jan'* pranë fronit të Hyjnisë lart.[77]

Kryqhyjlindësor

O Nënë e Tërëshenjtë, virgjëresh', e linde ti* mbi natyrë Gatuesin e Natyrës mbar'*[78] dhe e virgjër mbete, e ngjalle natyrën ton',* të stërgjyshit, që ishte prishur; vajtoje fort* kur, mbi Kryq, pe varur Birin tënd.

I Hyjlindëses I njëjti

E volli Adami vdekjen hidhur kur shijoi keq* ngrënie, sado nuk duhej,[14] por, kur u ngul mbi dru* Biri yt, o e pacenuar, e nxori pra* ëmbëlsin' e pavdekësisë, prandaj dhe ne* të lëvdojmë dhe të mburrim ty.

E linde mbi fjalë mbretin, Zotin, që e zhduku krejt* mbretërinë e Hadhit, kështu, o Zonjë, je* mbretëreshë, ndaj përgjëroju atij gjithnjë* që t'i denjësojë të gjithë sa të himnojn',* Vajzë, për të lartën mbretëri.

Gëzoje, o Zonjë, zemrën time të përulur keq,* që nga dallgët e epsheve mjaft ka vuajtur;* se, meqë e linde të Mirin, e tëra ti* je e mirë, mua më fut në të mirën port'* të pendimit, që të gjej shpëtim.

Pasvargje Kryqësore të Lavdërimeve

"Le të kryqëzohet" thërrisnin[79] ata që i shijonin gjithmonë karizmat e tua; dhe kërkonin ata, vrasësit e të drejtëve,[80] të merrnin një kriminel në vend të një mirëbërësi;[81] por ti, o Krisht, duke e duruar arrogancën e tyre, heshtje[82] meqë doje të pësoje[4] dhe të na shpëtoje si njeridashës.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Pasi u varfërove vullnetarisht[83] me varfërinë e Adamit, erdhe mbi dhé, o Krisht Perëndi, kur u mishërove prej një Virgjëreshe; dhe pranove Kryq që të na çliroje nga skllavëria[84] e armikut; o Zot, lavdi më ty.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perë-

ndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Shumica e martirëve të tu të përgjërohen, o Krisht: Mëshirona, si njeridashës.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Ote ek tu ksilu se

Jetën* e të gjithave, pra ty,* Shpëtimtar,[85] të vari mbi dru i paligjshmi populli, prandaj* nëna jote e dëlir' që s'kish qortim aspak,* që bri rrinte, vajtonte dhe thërriste: O im Bir* fort i ëmbël, - Mjerë! Oh! - drita për syt' e mi,* si durove, mes kriminelësh,*[86] përmbi dru të nguleshe, ti që* tokën e ke varur përmbi ujërat?[87]

NË LITURGJI Lumërimet:
Tin fonín si proságomen

Fjalën që tha Kusari, të sjellim dhe të thërrasim, Krisht:* Na kujto, o Shpëtimtar,* lart në mbretërin' tënde.[11]

Lart e ngrije natyrën mbarë të njerëzve, Shpëtimtar,* kur mbi Kryq po ngriheshe,* ndaj të përhimnon gjithnjë.

Njeridashës, me shtizën tënde[44] e grise kontratën pra*[88] të Adamit, e shkrove* në librin e jetës,[89] Zot.

Martirik

O martirë, ju morët pjesë në lavdin[90] e Zotit Krisht* që duroi Kryq për ne,* se e imituat drejt.

Lavdi *Triadik*

Ati që është para dhe pa fillim, Biri tok pa koh',* Shpirti tok me një lavdi,* me nder njësh himnohen fort.

Tani *Kryqhyjlindësor*

Si e pe përmbi Kryq atë që e kishe në bark pa far',* e himnoje, Virgjëresh',* përdëllimin që s'shprehet.

TË MËRKURËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Të Apostujve të Shenjtë
Ting. II Ote ek tu ksilu se

Fjala,* kur u shfaq mbi dhé për ne* dhe bori të tij ju u dukët, apostuj shenjtë, sepse* te të gjith' shpëtimin e tij ju e shpallët fort;* në hyjnorin besim i mblodhët kombet, i prishët* dhe fortifikimet e mashtrimit, ndaj vërtet,* o të lumtur, si fitimtarë* denjësisht i morët kurorat* edhe çmimet, famën në përjetësi.

Plot gaz,* bashkësit' e engjëjve* lart duartrokisnin vërtet kur shikonin Nxënësit shenjt'* që po predikonin mishërimin e Krishtit* me të madhin guxim dhe te të gjithë fort shpallnin:* Para jete është ky Zot,[91] Perëndia yn',* mori mish me dashje, edhe pse* ësht' i bashkëfronshëm me Atin,* dhe ka, me Hyjnorin Shpirt, të njëjtin nder.

Tërë* bota ju ka peshkatar',*[92] shpirtin tim të kapur nga grepi armiqësor me dredhi,* ma çlironi shpejt, shpëtomëni se rrezikoj* dhe jam i dëshpëruar tash; forcomëni mua,* frytet e pendimit un' t'i sjell,[93] apostuj shenjt',* zjarrit të Gehenës[94] t'i shmangem* dhe të denjësohem për futjen* brenda Mbretërisë qiellore[95] lart.

Të tjera Të shën Nikollës Të ngjashme

Shumë* ngasje më kan' kapur fort* dhe shtrëngata jete më kanë rrethuar, peripeci* si stuhi më mbytin, rrihem prej trishtimeve;* tërë shpresën te ti e vë, shpëtomë nga gjithë* të këqijat, atë shenjt, me ndërmjetimin tënd* duke lutur Zotin, Nikollë* mjaft i lavdëruar, i lumtur,* me fuqi çudirash dhe plot dashuri.

Një re* përtacie, terr i zi,* mjegulla mërzitjeje tash më mbulojnë dhe më trazojn'* derte mjaft të njëpasnjëshme, edhe më shtrëngon* frikë, tmerr për rrezik, ndaj, i hyjlumtur, të lutem,* më shpëto se ty të quaj, të kam mbrojtës un',* atë, ma trego ndihmën tënde,* meqë të thërras, o Nikollë,* me plot mallëngjim, nga zemra ime, shenjt.

Meqë* more hir prej Perëndis',*[96] u dhuron shërime të gjithëve që përikin, shenjtor,* mu nën strehën tënde; me praninë tënde, ti* i dëbon veset që na i shkaktojnë demonët* dhe të pashërueshmet sëmundje i shëron;* lypim: Ndërmjeto ti te Zoti* t'i çlirojë nga tërë dëmet* sa të përhimnojnë ty, Nikollë shenjt.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Nënë* pa cen, je përikje ti* dhe për jetën tonë je forca e tërë, ndihmë të kan'* gjithë sa të përhimnojn'; të mos mendojnë pra* se përkrahja që jep, është e kotë, sa mburren* kundër shërbëtorëve të tu, se ty na dha* mbrojtje Perëndia; o Zonjë,* na shpëto, ndaj mos na shpërfill ne,* se na ke shërbyes, o Hyjlindëse.

Pasvargje Apostolike

O Shpëtimtar, i madhërove nëpër kozmos emrat e apostujve korifenj; ata i mësuan të parrëfyeshmet e qiejve,[97] u dhanë shërime atyre që ishin mbi dhé, dhe vetëm hijet e tyre i shëronin sëmundjet;[98] peshkatari bënte çudi dhe judeasi theologonte dogmat e Hirit; me anën e tyre, o i dhembshur, jepna përdëllimin tënd të madh.[99]

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Ne që luftohemi nga çdo anë prej veprave të padrejta dhe përikim drejt teje, që je vërtet Perëndi, të ofrojmë fjalët e Nxënësve të tu dhe themi: Na shpëto, o Mjeshtër, po humbasim![100] Lutemi: Tregoju dhe tani armiqve tanë se e mbulon popullin, e çliron nga rreziqet me ndërmjetimet e apostujve dhe nga mirësia e madhe nuk i llogarit mëkatet; o Zot, lavdi më ty.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

O shenjtorë, është e madhe lavdia që morët me anën e besës, sepse jo vetëm kur pësonit e mundët armikun, por edhe pas vdekjes dëboni frymë dhe shëroni të sëmurë,[101] o mjekë shpirtrash dhe trupash; ndërmjetoni pranë Zotit që t'i mëshirojë shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Ting. II Ote ek tu ksilu se

Gjithë* sa përikin, i përkrah* ti nën mbrojtjen tënde të fortë, o Zonj' e Shenjtë Mari,* tjetër s'kemi ndërmjetim përpara Zotit të madh;* në rrezik e në hidhërim për ne ti kujdesesh,* ne që po përmbysemi, nga faj' i rënd' përdhe;* Nën' e Perëndisë së lartë,* ty po të përgjunjemi, ngrina* dhe shpëtona ne që po të lutemi.*

CITIME

1. Ps. 73(74).12
2. Joan 11.52
3. Ligji i Dytë 21.23; Gal. 3.13

4. Joan 10.15,17-18
5. Joan 10.28; 17.2
6. Gjen. 2.7-8,15 etj.
7. Joan 12.47
8. Matth. 9.13; Mark 2.17; Lluk. 5.32
9. Joan 10.11-14
10. Matth. 18.12-13
11. Lluk. 23.42
12. Lluk. 16.9
13. Eks. 14.21-15.1 etj.
14. Gjen. 3.2-6
15. Gjen. 3.19
16. Gjen. 3.24
17. Is. 53.7; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
18. Hebr. 12.23
19. Jez. 44.1-4
20. Jer. 3.19
21. Dan. 2.34-35
22. Jov 5.7; Urt. Sol. 6.7; 8.3
23. Këng a 6.3
24. Këng a 4.7
25. Këng a 1.8; 6.1(5.9,17)
26. Ps. 44(45).10
27. Matth. 25.33
28. Is. 63.4
29. Is. 35.1-2
30. I Mbret. [Sam.] 2.1
31. Matth. 27.51-54
32. Fil. 2.15
33. Eks. 3.7
34. Joan 1.1
35. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,15; 20.2
36. Is. 63.9
37. Gjen. 3.16-19
38. Matth. 27.29; Mark 15.33; Lluk. 23.44
39. Matth. 27.51; Mark 15.38; Lluk. 23.45
40. Eks. 3.21
41. Abak. 3.14
42. Hebr. 1.3
43. Lluk. 10.30
44. Joan 19.34
45. I Tim. 2.5
46. Rom. 5.2; Ef. 2.18; 3.12
47. Ps. 138(139).17
48. II Tim. 2.5
49. II Tim. 4.7
50. Joan 14.6
51. Lluk. 15.13-20
52. Jona 2.1-10
53. Gjen. 48.14-19
54. Matth. 25.1-16
55. Joan. 8.44
56. Sirak 36(33).1
57. Tit. 3.11
58. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 23
59. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 26
60. Num. 21.8-9; IV [II] Mbret. 18.4; Joan 3.14
61. Matth. 12.49-50; Mark 3.34-35; Lluk. 8.21; Joan 20.17
62. Jak. 2.5
63. Ps. 117(118).14
64. Matth. 18.8; 25.41; Juda 7
65. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 24
66. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
67. Zah. 10.11
68. Ps. 67(68).36
69. Matth. 20.12
70. Is. 58.6
71. Is. 9.2; 42.16; Matth. 4.16; Lluk. 1.79
72. Is. 11.12
73. Is. 53.5; I Petr. 2.24
74. Gjen. 1.26-27; 5.1; 9.6; Urt. Sol. 2.23; Sirak 17.3
75. Is. 60.13
76. Jov 40.29(24)
77. II Kron. 18.18; Dan. 7.10
78. Joan 1.3
79. Matth. 27.22-23; Mark 15.13-14; Lluk. 23.21; Joan 19.6,15
80. Matth. 23.37; Lluk. 11.47-49; Vep. 7.52
81. Matth. 27.16-26; Mark 15.7-15; Lluk. 23.18; Joan 18.40
82. Matth. 26.63; Mark 14.61
83. II Kor. 8.9
84. Gal. 5.1
85. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
86. Matth. 27.38; Mark 15.27; Lluk. 23.33
87. Ps. 135(136).6
88. Kol. 2.14
89. Dan. 12.1; Fil. 4.3; Apok. 3.5; 13.8; 17.8; 20.12-15; 21.27; 22.19
90. I Petr. 5.1
91. Baruh 3.36
92. Matth. 4.19; Mark 1.17
93. Matth. 3.8; Lluk. 3.8
94. Matth. 5.22; 18.9; Mark 9.(43-)47
95. Matth. 3.2 etj.
96. Ef. 3.2
97. II Kor. 12.4
98. Vep. 5.15
99. Num. 14.19 etj.
100. Lluk. 8.24
101. Matth. 10.8

TË ENJTEN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Apostolike
Ting. II

O Krisht Perëndi, që i urtësove peshkatarët më shumë se oratorët dhe i dërgove si predikues në tërë dheun, nëpërmjet

njeridashjes sate të parrëfyeshme forcoje Kishën tënde me anën e tyre, dhe dërgoju besimtarëve bekimin tënd, i vetmi përdëllyes dhe njeridashës.

Peshkatarët hodhën rrjeta dhe i kapën kombet,[1] dhe i mësuan skajet e planetit që të të falen, o Krisht Perëndi; nëpërmjet njeridashjes sate të parrëfyeshme siguroje Kishën tënde, i vetmi që prehesh ndër shenjtorë.[2]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Nëpërmjet teje, o Gjithmonëvirgjëreshë, u bëmë pjesëmarrës të natyrës hyjnore,[3] sepse na linde Perëndi të mishëruar; prandaj, detyrimisht, të madhërojmë të gjithë besërisht.

Pas Stihologjisë së dytë,
të tjera Apostolike
Efsplahnias ipárhusa pijí

Zoti, si u bë dhembshëm i vobekt',* ju dërgoi në botën mbar' që ta pasuronit;*[4] drejt, me varfërin' e predikimit[5] pra,* shfaqët qiellorin thesar kudo* dhe e pasuruat boll* të shenjtin besim, prandaj,* o apostuj, e himnojm'* me kushtim kujtimin tuaj mjaft hyjnor.

Meqë ishin sypamës, Nxënësit* e urtisë së Zotit[6] e çnderuan urtinë* mjaft absurde pra të oratorëve,* çdo të urtë; shën apostujt, me thjeshtin'* e fjalës në predikim,* çdo komb e urtuan drejt,* të himnoj' orthodhoksisht* Bërësin e vetëm, Perëndinë ton'.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Hyjshtatzënë, përkrahëse e atyre që janë në shtrëngim, je mbrojtëse e atyre që janë në nevoja, se u jep shpresë të dëshpëruarve dhe shëron sëmundjet e pashërueshme, o Perëndilindëse e tërëhimnuar, prandaj përgjëroju Zotit për ne.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të shën Nikollës

O Nikollë, me rrezet e mrekullive e hijeson tërë planetin, e shpërbën terrin e shtrëngimeve dhe e dëbon sulmin e rreziqeve meqë je mbrojtës tepër i zjarrtë.

Martirike

O apostuj, martirë, profetë, hierarkë, oshënarë dhe të drejtë, që e mbaruat mirë garën dhe e ruajtët besën,[7] meqë keni guxim para Shpëtimtarit, lutemi: Lypeni atë për ne që, si i mirë, t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Të gjunjëzohem ty, së vetmes që kishe në mitër, pa farë, Perëndinë dhe pas lindjes së frikshme je e kulluar, dhe thërras me tmerr dhe besë: O e Pacen, më shpëto nga çdo pasion, sëmundje e rëndë dhe nevojë.

Kanuni i Apostujve të shenjtë
Ting. II
Ode I
Irmosi: En vithó katéstrose poté

»Mbar' ushtrin' e mbretit Faraon* shtriu »forca mbi çdo armë dhe armik,* thellë »mbyti në det dikur.*[8] Kur u mishërua pra »Fjala, fshiu mëkatin e tërëkeq, dinak,* »Zoti i lëvduar, se u lavdërua plot me »lavdërim.[9]

Ishit dritë nga hyjnorja drit'*[10] me besim, apostuj, o fytyrëdrit'* të Shpëtuesit; shndritmëni* sepse jam i tëri në terr epshor, krejt i errësuar dhe e kaloj* me indiferencë, plot me përtaci, kot, tërë jetën pra.

Miq[11] dhe Nxënës të Jisuit Krisht,* unë të këqijat i pranova krejt* dhe jam mik i keqbërësit;* prej tij më çlironi pasi ta nxisni fort zemrën time për dashurin'* e Jisuit që e deshi gjindjen njerëzore mirësisht.

Shpirti im qyq, para se të vdes,* shpejt nxito dhe ki pendim, për veten ti* të vajtosh se i vdekur je,* që ai që ngjalli pra katërditëshin shën Llazar,[12] të të ngjallë ty,* si i dhembshur, përmes lutjeve të Nxënësve, apostujve.

Hyjlindësor

E Dëlir' krejt, pa qortim aspak,* kishe ti në bark të mirin Perëndi* që na bën neve çdo të mir',* se na kapi prishja e fajit, ndaj përgjëroju tok me apostujt shenjt',* me profetët dhe martirët të shpëtojm' krejt ne prej shkeljeve.

Kanun i Shën Nikollës
që ka Akrostihidhë "Ty, Nikollë, të këndoj melodi të hyjshme".
I njëjti

Me ushtritë engjëllore rri* pranë podiumit zotëror,[13] shenjtor,* me kurorë, i tërëlum;* ti dhuromë dritë që ta shkëlqejë, Nikollë, terrin e shpirtit tim,* që ta lavdëroj me gaz kujtimin tënd, o atë i gjithurt'.

Shën Nikollë i kënduar fort,* Zoti që i lavdëron gjithë ata* që i japin lavd,[14] ty të dha* te besnikët si një streh' që çliron nga çdo ngasje sa rendin me kushtim* dhe me mall nën strehën tënde, edhe të thërrasin besërisht.

Hyjlindësor

Seç ma futi gjarpri mjaft dinak* dashjen që të bëhesha njësoj, tamam* porsi Zoti; më bëri skllav,*[15] e Tërëdëlirë, por u rithirra me ty vërtet krejt në hyjnizim,* se e linde, o Hyjnën', atë që më ka hyjnizuar pra.

Ode III
Irmosi: Eksínthisen i érimos

»U lulëzua si zambak* shkretëtira,[16] Ki»sha e gjith' kombeve që shterpë ish,* »me pranin' tënde, Perëndia im;* në të u »sigurua zemra ime fort.[17]

E kishit si mësues ju* në Hir urtësin' e Atit,[6] ndaj e shfaqët si të marr'* urtësinë e kot' të grekëve,*[18] o hyjshikues mjaft të admirueshëm.

Shërojeni, të famshëm krejt,* shterpësin' e shpirtit tim dhe bëni që të kem virtyt* si të mirët fëmijë; ishit ju* dhe hyjshikues plot me nder të Fjalës Zot.

Pickimi helmatues fort* nga keqbërësi tmerr më trullosi tashmë, më shëro,* mirëbërës, Zot i të gjithëve,* siç lypin shën apostujt, përdëllyes fort.

Hyjlindësor

O Zonjë, përgjëroju tok* me apostujt mbarë, të mbimirit Krisht, që t'i shpëtoj',* e dëlir' krejt, himnuesit e tu* nga çdo rrezik, peripeci, dert edhe dëm.

I shenjtit: I njëjti

Ke qen', Nikollë, o i lum,* nxënës i sinqert' i Zotit, i shpëton pra gjith' ata* që vrapojnë drejt teje, nga çdo dert,* rrezik i frikshëm dhe nga vdekja helm, o shenjt.

Për ne shërbyesit e tu* të të vijë keq dhe jepna ndjesën e mëkateve,* porsi shumëpërdëllimtar, i mir',* siç lutet shërbëtori yt, Nikolla, Zot.

Hyjlindësor

Trazirën e pasioneve* ma pusho, drejtoje jetën time, Zonjë krejt e shenjt'* që ke lindur Zot, Perëndinë Krisht;* përmbi të u bazua zemra ime fort.[17]

Ode IV
Irmosi: Elílithas ek Parthenu

»Ke ardhur nga një e virgjër jo si ndër»mjetës, jo si engjëll, por vetë ti, Zoti[19] i »mishëruar dhe më shpëtove mua njeri»un e tërë; pra ty të thërras: Lavdi fuqisë »sate, o Zot.

O i vetmi i pavdekshëm, përderisa kam uri dhe tretem përditë prej saj, mbushmë me ushqim shpëtimtar, nëpërmjet lutjeve të hyjshme të atyre që të predikuan në mbarë botën.

O Njeridashës, i vure si kuaj gjithë apostujt e tu të famshëm mbi det botëror, që t'i trazonin ujërat[20] e hidhura të këtij ateizmi idhnak.

O të tërëfamshëm, meqenëse e lindët diellin Krisht tek ata që ishin në errësirë, ndriçoméni mua që dergjem në terrin e mëkatit, duke i larguar kujtimet e liga të zemrës sime.

Hyjlindësor

O e Tërëhimnuar që linde Perëndinë e përmbihimnuar, përgjërohu së bashku me apostujt për ne që të himnojnë, që të çlirohemi nga mëkatet, rreziqet dhe torturat.

I shenjtit: I njëjti

Përderisa u lidhe qartë me rrezet e Shpirtit, u bëre dritëprurës dhe i ndriçon skajet e botës duke qenë para të gjithëve dhe duke i shpëtuar të tërë ata që të lavdërojnë besërisht.

O oshënar, siç u shfaqe më parë dhe i çlirove të rinjtë nga vdekja, kështu dhe tani shpëtomë mua nga çdo peripeci, ngasje dhe rrezik, o i tërëlum.

Shkëlqeve me llamburitjet e virtyteve, o i tërëpasur, sepse u bëre imitues i tërëshkëlqyer i Zotit tënd; dhe, kur të thërrasin, i shpëton ata që të lavdërojnë me shpresëtari dhe mallëngjim.

Hyjlindësor

Erdhi mbi ty Zoti i Krijesës[21] që të trupëzohej dhe që të më shpëtonte mua, tërë njeriun, si i dhembshur; prandaj të nderojmë si Perëndilindëse të gjithë ne shpresëmirët.

Ode V
Irmosi: Mesitis Theú

»U bëre ndërmjetës mes Perëndisë dhe »njerëzve, o Krisht[22] Perëndi, sepse nëpër»mjet teje, o Zot, e kemi blatimin tonë nga »nata e injorancës tek Ati yt[23] i ndritshëm »qysh në fillim.[24]

Bariu i madh[25] i dërgoi Nxënësit e tij hyjnorë si dele mes ujqërve[26] dhe ata i rigatuan me fuqinë e perëndishme të Pagëzimit dhe me bukurinë e fjalëve.

O apostuj, i ndriçuat me dritën hyjnore zemrat që ishin në terrin e mashtrimit, prandaj përgjërohem: Më shkëlqeni mua që jam nxirë nga kënaqësitë, o të lumtur.

O shpirt mjeran, nxito të pendohesh para fundit dhe thirri Zotit: Mëkatova para teje, më ndje me anën e apostujve dhe më shpëto, si i dhembshur.

Hyjlindësor

O banesë e Dritës,[10] më shkëlqe me dritën tënde mua që dergjem në terr dhe, bashkë me apostujt, përgjërohu që të çlirohem nga çdo nevojë me ndërmjetimet e tua.

I shenjtit: O fotismós

U paraqite i shkëlqyer me sjellje të perëndishme, o i trilumur, dhe i çlirove ata që, me vendim të padrejtë, u dënuan me vde-

kje, të cilët i thërrisnin Krishtit: Veç teje, nuk njohim tjetër Perëndi.[27]

O oshënar, shërbyes i tërërespektuar i Krishtit, më mbulo me mbrojtjen tënde tani që e sodit në qiej lavdinë e përjetshme dhe i shijon llamburitjet tepër të ndritshme të shkëlqimit të parrëfyeshëm hyjnor.

Hyjlindësor

O Fjalë, Krishti im, pasi u mishërove prej Virgjëreshës dhe pa marrë vesh qeniet qiellore, për të kërkuar ikonën tënde[28] të mbuluar nën pasione të pamasa, u shfaqe[29] atyre që të thërrasin: Veç teje, nuk njohim tjetër Perëndi.[27]

Ode VI

Irmosi: En aviso ptesmaton

»Një avushë mëkatesh po më rrethon,* »ndaj thërras un' mirësinë tënde që s'ka »fund,* e cila s'gjurmësohet dot;* lutem, »nxirrmë nga prishja, o Zoti im.[30]

O Nxënës të Shpëtimtarit, që u pasuruat me ujin e gjallë,[31] vaditeni shpirtin tim të djegur plotësisht nga vapa e mëkatit.

Meqë jeni qiej mendorë, ju rrëfeni lavdinë e parrëfyeshme të Perëndisë,[32] o apostuj të hyjshkëlqyer; ndërmjetoni që ta fitojmë të gjithë ne.

Duke u trazuar nga deti i vështirësive, po të vij ty, kapitenit të të gjithave; me anën e apostujve të tu më drejto për në gji shpëtimi.

Hyjlindësor

Të sjell për zbutje Nënën tënde bashkë me të gjitha Forcat e sipërme, profetët, apostujt dhe martirët; dhembshuromë dhe shpëtomë.

I shenjtit: I njëjti

O Nikollë, kurora e fitores vendoset denjësisht mbi kokën tënde, ndaj, si fitimtar i shkëlqyer, shpëtoji ata që të ftojnë.

O i lumtur, shfaqu dhe shpëtomë në limanin e vullnetit hyjnor[33] mua që po vdes nga shkeljet dhe fundosem nga shtrëngatat e veseve.

Hyjlindësor

O Nënë e gjithmonëvirgjër, mbi ty i vura shpresat e shpëtimit tim dhe ty të vendos si mbrojtëse të sigurt dhe të palëkundur të jetës sime.

Ode VII

Irmosi: Antítheon próstagma

»Urdhër i kundërperëndishëm i një tirani »të paligjshëm bëri që flaka të brambu»llonte lart[34] ndërsa shtriu për Djemtë »shpresëplotë vesën[35] e Shpirtit Krishti, »që është i bekuar dhe i përmbilavdëruar.

O apostuj, pasi u ndezët prej zjarrit të Hyjnorit Shpirt,[36] i shuat qymyret e mashtrimit dhe në mendjet e mbarë besnikëve e rindezët dashurinë për Perëndinë, prandaj ju mburrim me zë të lartë.

Pasi e urryet botën dhe ato që janë në të,[37] e deshët Krishtin që, me trup, u shoqërua me vdekatarët në botë;[38] përgjërojuni atij, o apostuj të hyjshëm, që të më çlirojë nga të gjitha vështirësitë e jetës.

O Gjykatës tepër i drejtë,[39] zemërnjohës,[40] i vetmi që i di shkeljet e mia të fshehta, me ndërmjetimet e apostujve të tu, në orën e gjyqit, mos më dëno, as mos më dërgo në zjarr.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e pamartuar, kur ishe shtatzënë parrëfyeshëm, nuk u dogje prej zjarrit të Hyjnisë; kështu, o e dëlirë, lypi shumë, bashkë me apostujt, që të më

çlirojë nga flaka e përjetshme mua që të lavdëroj ty.

I shenjtit: Ikonos hrisís

Rashë në ngasje të ashpër, po shpohem tmerrshëm edhe hyra në portat e Hadhit, sepse goditem nga apatia; o i lum, më shpëto me ndërmjetimet e tua dhe më ngri që të të psal: Të lumëroj përgjithmonë, o shërbyes i hyjshëm i Krishtit.

Ti që je i feksur rreth e rrotull prej shkëlqimeve jolëndore të dritës së paperënduar, rrëmbeji ata që u pushtuan nga errësira e trishtimeve dhe drejtoji në ndriçimin e shpresëtarisë teksa psalin: Të lumërojmë përgjithmonë, o shërbyes i vërtetë i Krishtit.

Hyjlindësor

O Hyjnënë, lype Krishtin, Birin dhe Perëndinë tënd, që t'i çlirojë me gjakun e tij të çmuar[41] të shiturit për shkak të shkeljeve të rënda dhe mashtrimeve të gjarprit[42] teksa psalin: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[43]

Ode VIII
Irmosi: Káminos poté pirós

»Dikur një furrë në Babilonë i ndante »energjitë me urdhër hyjnor, duke shkru»mbuar kaldenjtë ndërsa i vesonte be»simtarët[44] që psalnin: Bekojeni Zotin, »gjithë ju vepra.[45]

Shpirti Ngushëllimtar, kur ju erdhi si me lëndë nga lart në formë zjarri,[36] ju bëri si llambadhe që i flakëronin ateistët ndërsa i ndriçonin të gjithë shpresëplotët, o apostuj të hyjshëm të Fjalës.

O i Dhembshur, të lutem, shëroji me lutjet e Nxënësve të tu pasionet që e keqtrajtojnë tmerrshëm zemrën time të pandrequr, ndriçoje shpirtin tim dhe drejtoje mendjen time që priret nga e keqja.

O shpirt, psherëti, loto fort dhe mbaj zi për veten para fundit, para se të arrijë qarja pa ngushëllim; dhe thirri Krijuesit tënd: O Zot, dhembshuromë me lutjet e apostujve.

Hyjlindësor

Kamina që nuk i dogji dikur Djemtë,[35] e paraikonizonte shtatzëninë tënde, o Virgjëreshë e tërëpacenuar; prandaj të përgjërohem: Ndërmjeto me gjithë apostujt dhe profetët, që të çlirohem nga zjarri i Gehenës.[46]

I shenjtit: Ton en kamino tu pirós

Si mirëdashës dhe i dhembshur, çliroji nga tmerret që i pushtuan ata që u kapën në thellësinë e ngasjeve; jepu çlirim me ndërmjetimet e tua te Shpëtimtari Krisht, o hieromist.

Ishe mist udhëzues për mbimendorët, celebrues i jolëndorëve qiellorë, kryeprift besnik,[47] o hyjmendës dhe hyjmist; kërkoje ndjesën e fajeve prej Shpëtimtarit tonë.

Hyjlindësor

Dobësohet tani mendja ime se ra në thellësitë e poshtërimit dhe, si rrjedhim, u ngul në të këqija të ndryshme; ndaj ti, o Virgjëreshë, shëroje, pasi ta veshësh me dritën e papasionshmërisë.

Ode IX
Irmosi: Anarhu jenítoros

»Bir prindi pa nisje, Perëndi dhe Zot te »ne u shfaq* me lavdi nga e Virgjra, që të »ndriçojë sot* gjith' të errësuarat[48] edhe »të mbledh' në një* të shpërndarat;[49] ndaj »madhështojmë Hyjlindësen* e himnuar »fort edhe me fam'.

I pakorrigjueshëm jam, ndaj jam i dënuar, Zot,* se shpërfill urdhërimet e tua dhe

pa mend* po shkoj pas mashtrimeve demoniake un';* kthemë nëpërmjet ndërmjetimeve, lutjeve* të apostujve të tu, o Krisht.

Apostuj të famshëm, o të lumët ju, apostuj pra,* predikues të forturtë të besimit ton',* më çlironi nga çdo inat, nga çdo dëm, çdo faj,* çdo peripeci, nga mëkatet e llojllojshme,* Nxënës shenjt' të Shpëtimtarit Krisht.

Të sjell të pandrequr shpirtin, të fëlliqur zemrën, llum,* të groposur ndërgjegjen prej shumë shkeljeve* si dhe mendjen të errësuar prej ndyrësish,* njeridashës Zot, të thërras: Dhembshuromë, Krisht,* me mëshirën tënde, Shpëtimtar.

Hyjlindësor

E Tërëdëlirë, Birin tënd e predikuan fort* në mbar' botën apostujt si Perëndi-njeri;* ndaj lyp tok me ta të çlirohen nga çdo ndëshkim* dhe nga Ferri, ditën e frikshme të gjyqit ton',* sa të madhërojnë me besim.

I shenjtit: I Njëjti

Me llambat e Hirit po ndriçoheshe, hyjmendës, shenjt,* dhe u bëre ndriçues i urtë në besim,* ndaj çliron sa janë në ngasje si dhe ushqen* pra sa kan' uri dhe shpëton ti çuditërisht,* i fortlum, sa janë thell' në det.

Tash je në parajsë plot shijim[50] ti, o hyjprurës, shenjt* dhe e sheh qart' lavdinë që s'shprehet dot, aspak;* nga mbiqielloret absida, lart, mbikëqyr* sa të përhimnojnë, prej veseve i çliron,* o i tërërespektuar at'.

Hyjlindësor

Fuqinë enipostate, urtësinë, Fjalën Zot*[6] pra të Atit e zure, hyjnënë e dëlir';* tempullin e tij e ka marrë nga gjaku yt* i pacen edhe, me një lidhje që s'prishet hiç,* u bashkua, Vajzë, me këtë.

Pasvargje Apostolike të Lavdërimeve

O Shpëtimtar, i madhërove nëpër kozmos emrat e apostujve korifenj; ata i mësuan të parrëfyeshmet e qiejve,[51] u dhanë shërime atyre që ishin mbi dhé, dhe vetëm hijet e tyre i shëronin sëmundjet;[52] peshkatari bënte çudi dhe judeasi theologonte dogmat e Hirit; me anën e tyre, o i dhembshur, jepna përdëllimin tënd të madh.[53]

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Ne që na luftojnë gjithkund vepra të padrejta dhe përikim te ti që je Perëndi i tërëvërtetë, të ofrojmë zërin e Nxënësve të tu, duke thënë: Shpëtona, o Mjeshtër, shfarosemi![54] Lutemi: Tregoju dhe tani armiqve tanë se ti e mbulon popullin dhe e shpëton nga rreziqet me ndërmjetimin e apostujve, duke mos i vënë re mëkatet nga mirësia e shumtë; o Zot, lavdi më ty.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

O martirë athloforë, çdo qytet dhe vend i nderon lipsanet tuaja, sepse ju, pasi garuat ligjërisht,[55] morët kurorë qiellore, prandaj jeni krenaria e priftërinjve, fitorja e mbretërve dhe hijeshia e Kishave.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Ote ek tu ksilu se

Gjithë sa helmohen i gëzon, dhe i mbron sa janë të shtypur, sa kan' uri i ushqen, ti i pret të huajt, të verbërit i ndriçon, të sëmurët më këmb' i ngre, ata që mundohen, ti i çlodh e i forcon, edhe jetimët i rrit, Nën' e Perëndisë së lartë, ty po të përgjunjemi ngrena, dhe shpëtona ne që po të lutemi.*

NË LITURGJI Lumërimet:
Tin fonín si proságomen

Fjalën që tha Kusari, të sjellim dhe të thërrasim, Krisht:* Na kujto, o Shpëtimtar,* lart në mbretërin' tënde.[56]

Tërësitë e botës i tejkaluat, çliruat pra* njerëzit nga çdo mashtrim,* terr, apostuj plot urti.

Nga gremina e kotësisë, me rrjetën e Hirit Shenjt,* nxorët qartë popuj,* miste tërë urtësi.

Martirik

Athloforët e Krishtit t'i përhimnojmë me një zë ne,* e mbaruan udhën drejt,*[7] besën fort e ruajtën.

Lavdi *Triadik*

Ta lëvdojmë me frik' tash, krejt ne, besnikë, me Shenjtin Shpirt,* Birin Zot të barabart'* me të Atin në veprim.

Tani *Hyjlindësor*

E dëlirë, e Virgjër, ti për apostujt je krenari,* për atletët bukuri* dhe shpëtim për kozmosin.

TË ENJTEN NË MBRËMËSORE

Thirrtoret Kryqësore
Ting. II Ote ek tu ksilu se

Kur të* pa mbërthyer lart në Kryq,* dielli pra u errësua[57] nga tmerri yt, Shpëtimtar,* brenda Tempullit u gris kurtina,[58] dheu krejt* fort u tund, gjithashtu u çanë gurët[59] nga frika,* se nuk mund që ta shikonin Zotin, Bërësin,* mbi dru, të paudhët ta shanin*[60] kot, padrejtësisht, që pësonte* me dëshirë[61] vuajtje për njerëzit.

Përdhe* ra i tëri, u përmbys* keq i tëri, dergjet i ngordhur çuditshëm[62] gjarpri dinak*[15] si u lartësove, njeridashës, mbi një dru*; nga mallkimi, Adami[63] u çlirua, shpëtohet* i dënuari më parë, ndaj dhe ne lypim:* Na shpëto të gjithë, i mirë,* dhembshurona dhe denjësona* lart për mbretërinë tënde, Çlirimtar.

Kur ty,* Shpëtimtar Krisht, që je jet'* për të gjitha,[64] të lartësoi në dru një popull pa ligj,* atëherë krejt Krijesa u tmerrua fort,* mbretëritë e Hadhit dhe pushteti i vdekjes,* çdo gjë u shfaros me forcën tënde të hyjshme;* me gëzim stërati, Adami,* atëherë ty të thërriste:* Lavd bashk'zbritjes sate, njeridashës Zot.

Të tjera Të Hyjlindëses Të ngjashme

Lutjet* e shërbyesve të tu* aprovoji, o e dëlirë, na jep burime me lot,* që t'i lajmë njollat e mëkateve, çdo krim,* dhe ta shuajmë flakën e të hidhurit helm zjarr*[65] në amshim; na i përmbush kërkesat që bëjmë* me gjith' zemër sa të thërrasim* ty, o nënë e Zotit tonë,* Vajzë dhe e tërëpaqortueshme.

Shkundem* nga trazimi jetësor;* një furtun' mendimesh të kundërta, e hyjhirshme, më tund;* erëra të çrregullta nga bot'sunduesi*[66] egërsirë më endin, o e Virgjër, thërras pra:* Ti nxito shpejt, më çliro nga të këqijat krejt,* nga vështirësit' që më kapën,* që me gaz në zemër t'ua shpall fort* madhështit' e tua mbar' besnikëve.

Shihe* dobësinë time ti,* e dëlirë, vuajtjen që kam në shpirtin tim qyq, mjeran,* keqtrajtimin që ka zemra ime, Zonjë, Vajz',* dhe shpërndaji mendimet[67] e armiqve që s'duken,* sulmet e këtyre që luftojn' keq ndaj meje;* linde Perëndi ndaj dhe mundesh* t'i çlirosh përherë ata që* po shtrëngohen nga rreziqet, nga çdo dert.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

"Fjalë,* je i parapafillim,* o sa mirësi ke! O sa dhembshuri mbi mend! Sa durim* që ke, o Krisht! O sa zemërgjerësi pa fund!",* ja kështu, duke vuajtur, thërriste e Virgjra,* thoshte: "Si e deshe vdekjen, sado s'vdes kurrë,* o Zot? Shoh misterin e madh mjaft,* dhe pësimit tënd të vullnetshëm*[61] po i falem edhe po të lavdëroj".

Pasvargje Kryqësore

Shpëtimtar Krisht, më shpëto me fuqinë e Kryqit tënd, ti që shpëtove Petron në det,[68] dhe më mëshiro, o Perëndi.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

O Krisht Perëndi, drurin e Kryqit tënd na e tregove si dru jete[69] neve që besojmë te ti; dhe, pasi me të e asgjësove atë që kishte pushtetin e vdekjes,[70] na gjallërove ne të vdekurit për shkak të mëkatit; prandaj të thërrasim: O mirëbërës i të gjithave, o Zot,[71] lavdi më ty.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

Athloforët, meqenëse nuk e dëshiruan shijimin tokësor, u denjësuan për të mirat qiellore dhe u bënë bashkëqytetarë me engjëjt. O Zot, me ndërmjetimet e tyre, mëshirona dhe shpëtona.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Ote ek tu ksilu se

Kur pe* që po varej përmbi dru,* Zonjë e kulluar, bistaku i pjekur me ëmbëlsi,* që, pa kultivim, në mitër e ke mbajtur ti,* fort thërrisje me vaje dhe me klithma: O im Bir,* mirëbërës Krisht, piko musht dhe me të dehje* vesesh do të hiqet, kështu pra* dhembshuria jote do shfaqet* përmes meje që të linda, Zoti im.

CITIME

1. Matth. 4.18-20; Mark 1.16-18; Luk. 5.10-11
2. Is. 57.15
3. II Petr. 1.4
4. II Kor. 8.9
5. Vep. 4.13; II Kor. 11.6
6. I Kor. 1.24
7. II Tim. 4.7
8. Eks. 14.26-28
9. Eks. 15.1
10. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
11. Luk. 12.4; Joan 15.13-15
12. Joan 11.43-44; 12.1
13. II Kron 18.18; Dan. 7.10
14. I Mbret. [Sam.] 2.30
15. Gjen. 3.1-6
16. Is. 35.1
17. I Mbret. [Sam.] 2.1

18. I Kor. 1.22-23
19. Is. 63.9
20. Abak. 3.8,15
21. III Makk. 2.2
22. I Tim. 2.5
23. Rom. 5.2; Ef. 2.18; 3.12
24. Jak. 1.17
25. Zah. 13.7; Matth. 26.31; Mark 14.27; Joan 10.11-14; I Petr. 2.25
26. Matth. 10.16; Lluk. 10.3
27. Is. 26.13
28. Gjen. 1.26-27; 5.1; 9.6; Urt. Sol. 2.23; Sirak 17.3
29. I Tim. 3.16
30. Jona 2.7
31. Joan 4.10
32. Ps.18(19).2
33. Ps. 106(107).30
34. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 23
35. III Makk. 6.6; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 26
36. Vep. 2.1-3
37. Lluk. 14.26
38. Baruh 3.38
39. II Tim. 4.8
40. Vep. 1.24; 15.8
41. I Petr. 1.19
42. Gjen. 3.1-5,13; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,14-15; 20.2
43. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2.28
44. III Makk. 6.6; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 23-24
45. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
46. Matth. 5.22; 18.9; Mark 9.43,47
47. Hebr. 2.17
48. Is. 9.2; 42.16; Matth. 4.16; Lluk. 1.79
49. Is. 11.12; Joan 11.52
50. Gjen. 2.15
51. II Kor. 12.4
52. Vep. 5.15
53. Num. 14.19 etj.
54. Lluk. 8.24
55. II Tim. 2.5
56. Lluk. 23.39-44
57. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
58. Matth. 27.51; Mark 15.38; Lluk. 23.45
59. Matth. 27.54
60. Matth. 27.29-41; Mark 10.34; 15.20-31; Lluk. 18.32; 22.63; 23.11-36
61. Joan 10.15,17-18
62. Jov 18.12; 20.5; 37.16
63. Gjen. 3.17-19
64. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
65. Matth. 18.8; 25.41; Juda 7
66. Ef. 6.12
67. Ps. 32(33).10 etj.
68. Matth. 14.31
69. Gjen. 2.9; 3.22,24; Is. 65.22; Apok. 2.7; 22.2,14,19
70. Hebr. 2.14
71. Vep. 10.38

TË PREMTEN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kryqësore
Ting. II

Bëre shpëtim në mes të dheut,[1] o Krisht Perëndi; mbi Kryq i tendose duart e tua të pacenuara dhe i përmblodhe tërë kombet[2] që thërrisnin: O Zot, lavdi më ty.

Të sjellim për ndërmjetim Kryqin jetëbërës të mirësisë sate, të cilin na e dhurove neve të padenjëve, o Zot; shpëtoji mbretërit e tu dhe qytetet e tua në paqe nëpërmjet Perëndilindëses, o i vetmi njeridashës.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Efsplahnias ipárhusa pijí

Virgjëresha dhe shqerra kur e pa* Zotin Krisht ndërsa vdiste, me vajtime thërriste:* O guxim për vrasje tërë neveri!* Fshihe ti ndriçimin tënd, o diell, tash,*[3] se vullnetarisht po vdes*[4] Krijuesi botëror,*[5] si i akuzuar keq,* pra i vetmi Zot i të patrupëve.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore Kryqësore

Ikonës sate të pacenuar i falemi, o i Mirë, duke kërkuar ndjesën e shkeljeve tona, o Krisht Perëndi, sepse vullnetarisht deshe me mirëdashje të ngjiteshe në Kryq,[4] që t'i çlirosh ata që gatove[6] nga skllavëria e armikut; ndaj me kënaqësi të thërrasim: I mbushe me hare të gjitha, o Shpëtimtari ynë, kur erdhe për të shpëtuar botën.[7]

Ti që i ndriçove tokësoret me anë të Kryqit dhe i ftove në pendim mëkatarët,[8] mos më nda nga grigja jote, o bari i mirë,[9] por më kërko mua të humburin, o Zot,

dhe më radhit me grigjën e shenjtë,[10] o i vetmi i dhembshur dhe njeridashës.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

E Përmbilavdëruar je, o Hyjlindëse Virgjëreshë, të himnojmë se, me anën e Kryqit të Birit tënd, u mposht Hadhi dhe vdekja vdiq; ne të vdekurit u ngjallëm dhe u denjësuam për jetën; morëm Parajsën, kënaqësinë e vjetër.[11] Prandaj, duke falënderuar, e lavdërojmë Krishtin, Perëndinë tonë, të fuqishmin si dhe të vetmin mëshirëplotë.*

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore Kryqësore

Si Kusari pohoj dhe të thërras ty të mirit: Kujtomë, o Zot, në mbretërinë tënde[12] dhe radhitmë së bashku me të, ti që i denjove vullnetarisht pësimet për ne.[4]

Martirike

Shenjtorët, duke të pasur në botë si rrobë ty që mbështjell qiellin me re,[13] i duruan torturat e të paligjve dhe e shfuqizuan mashtrimin e idhujve; me përgjërimet e tyre çlirona dhe ne nga armiku i padukshëm, o Shpëtimtar, dhe shpëtona.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Duke qenë pranë Kryqit tënd ajo që të lindi pa farë, o Krisht, dhe duke mos duruar të të shihte kur vuaje padrejtësisht, qante rëndë me vaje dhe të thërriste: Si pëson ti që je i papësueshëm nga natyra, o Bir tejet i ëmbël? E himnoj mirësinë tënde të skajshme.

Kanuni Kryqësor që ka Akrostihidhë:
"Meqë u ngul Kryqi, bie mashtrimi. Josif".
Ting.II
Ode I
Irmosi: Átripton asinithi

»**S**i e kaloi udhën* e pazakonshme de»tare që nuk shkelej,* "T'i psalim Zotit »se fitoi lavd",* thirri pa u lagur i zgjedhuri »Izrael.[14]

Fjalë, denjove Kryqin,* me gozhdë u karfose i poshtëruar* se deshe t'i nderoje mbar' ata* që e lavdërojnë pësimin tënd vullnetar.[4]

Duart i shtrive mbi Kryq* ti që tendose qiellin si lëkurë,*[15] dhe përqafon ti popujt, kombet tok* që nderojnë, o Zot, pësimin tënd vullnetar.[4]

Martirike

Ngritën mbi supe kryqin* edhe të kryqëzuarin Krisht e ndoqën,*[16] e imituan athloforët pra* me gatishmëri, zell, pësimin e tij hyjnor.

O fitimtar', martirë* hyjpamës, kur e panë arritjen tuaj* fuqit' e engjëjve, himnuan fort,* veçse qau turma e tër' e demonëve.

Kryqhyjlindësor

Thënia e shën profetit* tani u krye, se shpata zemrën tënde* e shpoi[17] kur të shpuar përmbi Kryq* me një shtizë Birin tënd,[18] Zonjë, e pe mjerisht.

Kanun tjetër I Hyjlindëses së
Përmbishenjtë, që ka Akrostihidhë: "O
Virgjëreshë, shpëtoji ata që përikin te ti".
Poezi e Joanit të Efhaites.
Dhefte laí

Me goj' e shpirt* tash të pohojmë me bes', kryesisht,* si të dëlir', Hyjlindëse; shpëtona nga rreziqet e tmerrshme, sëmundjet* dhe fajet, o e pacenuar me çdo lavdi.

Dimë që ke* gjithë karizmat porsi një avush',* ndaj, kur përikim, Zonjë, tek e shenjta streha jote me zell dhe me besë,* shpëtojmë edhe të lëvdojmë, Hyjlindëse.

E fortdëlir',* lype atë që u bë trup nga ti,* prej gjakrave të tua pa cen, të nderuara për ne që të himnojmë,* që të shpëtojm' nga shkeljet, ngasjet e hidhura.

Të kemi ne,* gjithë besnikët, si mburrje, hare,* përikje, mur, mbështetje, shpresë dhe shpëtim për shpirtrat, e hyjhirshmja Zonjë,* dëgjoje lutjen tonë dhe ndërmjeto për ne.

Ode III

Irmosi: Tis pisteos en petra me

»**M**ë dhe fuqi mbi gurin[19] e besës, o Zot,* »dhe gojën ma zgjerove përmbi armiq- »të,*[20] se u gëzua mendja ime kur psalja: »Nuk ka të shenjt' si Perëndia yn' i madh* »dhe nuk ka të drejtë, veç teje, Zoti im.[21]

Bistaku i paprishjes i varur mbi dru* pikoi musht hyjnor, zemrat njerëzore* i ngazëllon fort edhe pushon çdo dehje mëkati përgjithnjë, ky ësht' Jisui Zot* edhe shpirtrat tanë ky pra po i shpëton.

U ngrite me vullnet mbi dru,[4] i dërrmove* keqbërjet krejt të djallit edhe i ngrite* të vdekshmit, gjith' të rënët në shkatërrim nëpërmjet mendimit mjaft të shtrembëruar, Zot,* o Jisu i shumëmëshirshëm, Shpëtimtar.

Martirike

Të ndezur nga i hyjshmi zjarr që më parë,* s'u frikësuan nga djegia shenjtët, trimat,* as vdekja s'i tmerroi se po synonin të merrnin dhurëti hyjnore dhe gëzim* pa mbarim dhe dritë që kurrë s'perëndon.

E bën' mantelin gjak të kuq athloforët,* që shndriste fort nga gjakrat e tyre edhe* e veshën si stoli, mbajnë në të djathtë si skeptër kryqin e hyjnueshëm plot lavd* edhe mbretërojnë me Zotin[22] njësh gjithnjë.

Kryqhyjlindësor

Të mburrin engjëjt, rreshtat e tyre pa trup,* në bark me trup ti Zotin e botës mbajte;*[23] të gjithë të burgosurit i liroi me dru dhe krejt besnikët i bashkoi fort,* o hyjnuse Vajzë, në dashurin' e tij.

I Hyjlindëses: Steréoson imás en si Kírie

O e Dëlirë, Zotin që linde ti,* për ne shërbëtorët e tu ta zbutësh* pra me ndërmjetimin tënd nënor;* me bes' i falemi, rendim nën sprethin tënd.

Nga shpirti t'i them fjalët, dëgjomi ti,* e Virgjër, nga zemra, po t'i ofroj ty,* ndaj shpëtomë, e himnuar fort,* nga çdo pasion e rrezik dhe peripeci.

Drejtoje jetën time të tërë ti,* Hyjnuse e Virgjër dhe e kulluar,* të kam shpresë, mbrojtje; më çliro* nga ngasjet, peripecitë, nga çdo mjerim.

Urtin' enipostate të Perëndis',*[24] Hyjnënë, e mbaje në prehrin tënd, ndaj* përgjëroju të shpëtojmë tash* prej injorancës edhe zemërngurtësis'.

Ode IV

Irmosi: Elílithas ek Parthenu

»**K**e ardhur nga një e virgjër jo si ndër- »mjetës, jo si engjëll, por vetë ti, Zoti[25] i »mishëruar dhe më shpëtove mua njeri- »un e tërë; pra ty të thërras: Lavdi fuqisë »sate, o Zot.

O i Tërëfuqishëm, u vare mbi dru ti që vare dheun mbi ujërat,[26] u shpove në brinjë me shtizë dhe pikove gjak me ujë[18] për çlirimin e të gjithëve.

Dhimbja ime u shërua kur u shpua brinja jote;[18] u çlirova kur u godite me shuplakë prej një dore[27] dhe shpëtova nga ngrënia e kënaqshme[28] kur shijove vrer, o Krisht.[29]

Martirike

Meqë e plagosët gjarprin[30] djallëzor përmes traumave, i shëroni traumat e zemrave tona përgjithmonë, duke nxjerrë hir nga burimet e Shpëtimtarit,[31] o martirë të hyjshëm.

I shkaktuat plagë të fortë armikut kur kishit gjakra prej plagëve, kur tendoseshit mbi rrota dhe kur goditeshit, o athloforë të tërënderuar hyjpamës.

Kryqhyjlindësor

O e gjithëkulluar, i Tërëlarti u mishërua prej gjakrave të tua të dëlira; kur e shikoje të lartësuar padrejtësisht në një dru, rënkoje duke lotuar dhe e madhëroje dhembshurinë e tij.

I Hyjlindëses: Isakíkoa tin éndhoksón

O Zonjë që linde Perëndinë, m'i shëro traumat e shpirtit dhe sëmundjet e trupit.

O Virgjëreshë, më siguro me shpresë dhe besë[32] mua që lëkundem nga pasionet, mendimet dhe shtrëngatat e jetës.

O Nënë e Perëndisë, e vetmja e tërëhimnuar, me përgjërimet e tua, çliromë nga peripecitë, turbullimet dhe rreziqet.

O Virgjëreshë, më rrëmbe mua që dimëroj në shtrëngatën jetësore dhe më drejto në limanin tënd.

Ode V

Irmosi: O anthraks to Isaia

»Qymyri që parapa Isaia,[33] lindi si diell »prej barkut virgjëror[34] dhe u dhuroi dritën »e hyjdijes të humburve në errësirë.

Të erdhi keq, o Zot, ndaj erdhe dhe u bashkove me Kryqin, më nxore nga thellësia e të këqijave dhe më nderove kur u ule tok me Atin[35] pasi u çnderove vullnetarisht.[4]

Pasi u kurorëzove me gjemba, o Fjalë,[36] ti që e kurorëzon me lule gjithë dheun, ma shkul me rrënjë gjembin e pasioneve dhe më mbill njohjen tënde.

Martirike

O martirë të shenjtë, u forcuat me fuqinë e atij që e veshi vullnetarisht dobësinë tonë dhe e zhdukët absolutisht pushtetin e demonëve.

Meqenëse luftuat shumë në tokë, o shenjtorë, gjetët në qiej lavdi shumë të madhe dhe na çlironi ne që ju mburrim nga rreziqet tepër të mëdha.

Kryqhyjlindësor

Ai që hipën vërtet në qiej mbi shpinat e Keruvimeve,[37] siç i takon Perëndisë, ulet në pëqirin tënd dhe, pasi u kryqëzua, na shpëtoi të gjithë ne nga prishja.

I Hyjlindëses: O tu fotos horigós

Të kemi si armë të pamposhtur kundër ngasjesh të llojllojshme ne që të njohim përherë si Perëndilindëse dhe çlirohemi qartësisht nga çdo dëm i keqdashësve.

Ti, o më e larta se Keruvimet, linde përmbushjen e Ligjit,[38] Birin e vetëm të Perëndisë,[39] i cili u mishërua prej teje; atij përgjëroju për shërbëtorët e tu.

Meqenëse e mbajte në krahët e tu Bërësin e të gjithave,[40] me përgjërimet e tua, zbute për ne që po përikim tani te ti me zemër të flaktë, o e Dëlirë.

Unë i mjeri, nga shpirti plot me dhimbje dhe mërzitje, të ofroj lutje ty, së vetmes që linde Fjalën Zot, shkaktarin e dhembshurive: Dhembshuromë dhe shpëtomë.

Ode VI

Irmosi: Ihu rimaton dheíseos

»O Zot, dëgjoje zërin e fjalëve të lutjes
»nga shpirti plot me dhimbje dhe çliromë
»nga tmerret, sepse vetëm ti je shkaktari
»i shpëtimit tonë.

Mua që, pa mend, bëra shumë mëkate ndaj teje, më shpëtove kur ua dhe shpinën fshikullimeve,[41] nofullat shuplakës[42] dhe fytyrën pështymave, o Shpëtimtar.[43]

O Krishti im, erdhe si qengj për therje,[44] që t'i risjellësh në jetë ata që vdiqën me kafshimin helmues të ujkut mendor; lavdi kryqëzimit tënd.

Martirike

Duke ruajtur ligjet e Zotit, martirët e zmbrapsën absolutisht vendimin e jashtëligjshëm të të paudhëve; dhe, kur vdiqën, fituan jetën e ardhme.[45]

O shenjtorë, u rreshtuat me hare kundër pushteteve kundërshtare, i mundët me triumf duke përdorur armët hyjnore dhe morët prej Perëndisë kurorat e fitores.

Kryqhyjlindësor

Prej teje, o Virgjëreshë, lind Perëndia që ta hyjnizojë njeriun, kryqëzohet dhe provon vdekjen duke vrarë atë që më vrau mua më parë.

I Hyjlindëses: En aviso ptesmaton

Duke lundruar në detin plot dallgë të jetës, të njoh si liman shpëtimi dhe të thërras, o Zonjë, që të bëhesh kapitenia e shpirtit tim.

Duke u keqtrajtuar, vesha rrobën e marrëzisë sime, o Nënë e gjithmonëvirgjër; por ti që e mbajte në mitrën tënde Perëndinë, ma ndërro me këmishën e ngazëllimit.[46]

Unë mjerani, përmes apatisë, rashë nga jetesa e hyjshme; por më risill, o Zonjë e bekuar, duke më rregulluar me urdhrat e Birit tënd.

Më denjëso për dhembshurinë hyjnore ti që kishe në bark Fjalën tepër të dhembshur që i çliroi nga prishja njerëzit me vetë gjakun e tij.

Ode VII

Irmosi: Antítheon próstagma

»Urdhër i kundërperëndishëm i një tirani
»të paligjshëm bëri që flaka të brambu-
»llonte lart[47] ndërsa shtriu për Djemtë
»shpresëplotë vesën[48] e Shpirtit Krishti,
»që është i bekuar dhe i përmbilavdëruar.

Mua që rashë për shkak të shkeljes,[49] më ngrite kur u lartësove në Kryq ti, ngjallja e të gjithëve; dhe pasi e rrëzon armikun që më rrëzoi, o Fjalë, e tregon të tërin të shfuqizuar dhe të vdekur; lavdi pushtetit tënd.

Me gozhdë e shkule mëkatin e stëratit, o Krisht; dhe kur të godisnin me kallam,[50] firmose lirinë për gjithë të vdekshmit; lavdi pësimeve të tua; me anën e tyre u çliruam nga mijëra pasione.

Martirike

Me duart e vrasësve të fëlliqur priteshin trupat e martirëve të mëdhenj të Krishtit; por ata, përmes Shpirtit, mbeteshin të pandarë nga Perëndia dhe, me shpatë burrërie, e prisnin dhe e thernin armikun tinëzar.

Ushtria e pamposhtur, duke pasur Krishtin e kryqëzuar si fuqi të paluftueshme, shfarosi absolutisht një ushtri shkatërruese që të merrte si çmim jetën e lumtur dhe të pashkatërrueshme.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, u dallove si pallat i gjallë i mbretit dhe fron me pamje zjarri;[51] pasi u ul në të, ai i ngriti të gjithë vdekatarët nga rënia e mëparshme dhe i nderoi me uljen e tyre bashkë me Atin.[35]

I Hyjlindëses: Ikonos hrisís

Ai që u trupëzua prej teje, o Hyjnënë e virgjër, pasi u ngul në Kryq, e grisi dorëshkrimin e Adamit;[52] atij përgjëroju tani që të çlirohen nga çdo dinakëri ata që thërrasin me besë: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[53]

O Zonjë, je shpresë e mirë, mbrojtje e frikshme; të lutemi tani që t'u dhurosh oqeanin e dhembshurisë mbarë atyre që kanë besim te ti dhe i thërrasin Birit tënd: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[53]

Pasi u kapa nga errësira e tmerrshme, nuk kam ndonjë që t'i vijë keq për mua, ndonjë të dhembshur;[54] me shkëlqimin tënd, o Virgjëreshë, zhduke mjegullën e shkeljeve dhe shkëlqemë mua që po psal: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[53]

Edhe pse e vesha, me anë të pagëzimit, stolinë e bukur të urdhërimeve shpëtimtare, e nxiva unë mjerani përmes neglizhencës; dhe tani po përiki te ti, o Virgjëreshë, duke kërkuar që ta vesh përsëri, përmes teje, këmishën e mençurisë.

Edhe pse ra më parë nga një jetë e patëmetë, Adami[55] shpëtoi nëpërmjet Birit tënd, o Zonjë e tërëdëlirë; dhe tani mua që më ka kapluar sëmundja, fuqizomë, shpëtomë dhe denjësomë që të të psal, o Vajzë: E bekuar je ti që kishe në mitër Perëndinë.

Ode VIII

Irmosi: Indhálmatos hrisú

»E përbuzën idhullin e artë Djemtë[56] e »lumtur tri herë si e panë ikonën e saktë »dhe të gjallë të Perëndisë[57] dhe psalnin »në mes të flakës:[58] Tërë Krijesa e bërë »le ta himnojë Zotin dhe le ta përmbilartë»sojë në gjithë jetët.[59]

O i Dhembshur, një popull i pabindur[60] që bën pa frikë gjithë të paligjshmet, të lartëson në dru, të kryqëzuar mes të paudhëve[61] ty që drejtëson të paudhët dhe që të lëvdon, si Zot, tërë Krijesa duke përhimnuar zemërgjerësinë tënde.

I ngjyrose me gjak gishtërinjtë e tu[62] i karfosur në dru, o Krisht, dhe e pushove gjakun që u ofrohej lashtë demonëve për shfarosjen e atyre që e ofronin; prandaj të lëvdon tërë Krijesa, o Perëndi i të gjithave, duke përhimnuar zemërgjerësinë tënde.

Martirike

Përderisa ishin të mbushur me rrjedha jetësore, martirët i shteruan përrenjtë e mashtrimit me rrjedhat e hyjshme të gjakrave, duke thirrur me besim të palëkundur: Tërë Krijesa e bërë le ta himnojë Zotin dhe le ta përmbilartësojë në gjithë jetët.[59]

O shenjtorë, sasia e pafund e gjakrave tuaja e shoi absolutisht zjarrin e mosbesimit dhe e shkatërroi mashtrimin e politeizmit të helenëve, ndërsa i ndriçoi të gjithë shpresëplotët që këndonin: Tërë Krijesa le ta himnojë Zotin dhe le ta përmbilartësojë në gjithë jetët.[59]

Kryqhyjlindësor

Shqerra e paqortueshme, bukuria e profetëve dhe e martirëve, pasi të pa të varur si qengj[44] mbi dru, qante hidhur dhe thoshte: Tërë Krijesa e bërë le ta himnojë

Zotin dhe le ta përmbilartësojë në gjithë jetët.[59]

I Hyjlindëses: Ton en kamino tu pirós

Mendja ime po dobësohet meqë ra në thellësitë e çnderimit, ndaj u ngul në të këqijat e ndryshme; por ti, o Virgjëreshë, shëromë si të më veshësh me dritën e papasionshmërisë.

O e Tërëkulluar, meqë të kemi si një pirg të sigurt fuqie,[63] bazament, rojë dhe mbrojtje, shpëtojmë të gjithë ne tani, e himnojmë Birin tënd dhe e përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Të tërë ne të njohim, o Perëndilindëse, si burim të pastër pavdekësie, sepse linde Fjalën e pavdekshme të Atit, që i çliron nga vdekja të gjithë ata që e përmbilartësojnë në jetë.

O e Tërëpacenuar dhe e dëlirë, na buron pareshtur neve besëmirëve rrjedhën e shërimeve; duke nxjerrë hirin e saj të bollshëm, e himnojmë Birin tënd dhe e përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Ode IX

Irmosi: Aporí pasa glosa

»Asnjë gjuhë në botë* s'të këndon dot »pas vlerës;* dhe turbullohet mendja e »gjith' engjëjve për ty, o Virgjëreshë;* por »na prit me mirësi, pas besës që të kemi,* »se ti e di fort mirë që kemi mall për ty* »edhe të madhështojmë përherë, mbrojtj' »e besnikëve.*

Isaaku, qëmoti,* kur e ikonizoi* pësimin tënd, u lidh fort, por u zgjidh pasi në vend të tij u lidh fort* në Savek, në pemë faljeje, qengji, o Fjalë;* vërtet s'u bë flijimi pa dashje atëher',*[64] por me flijimin tënd vullnetar[4] shpëtuam nga çdo dëm ne.

Sado qe më i bukur* hijesisht, Krisht, se bijtë* e vdekatarëve,[65] nuk kishe bukuri as pamje kur pësoje*[66] varur përmbi Kryq, përmbi dru, dhe shëmtimin tonë* të njerëzisë mbarë e zbukuroje nur;* lavd dhembshurisë sate, o Zot, i vetmi i mirë pra.

Martirike

O martirë, u shfaqët* miq të engjëjve, jeni* dhe bashkëqytetar', dhe si njësoj me ta,[67] banoni në Sion lart;*[68] Kishën e të parëlindurve[69] e hijesoni* shkëlqyeshëm, shenjtorë, dhe me hyjnoren drit'* shndrisni, kurorë martirizimi ju ka stolisur nur.

Miq të dashur të Krishtit*[70] që na deshi çuditshëm,* nga miqësia plot mashtrim që kam me mishin, më çlironi, shenjtë,* dhe kërkoni për sa bëjnë pra kujtimin tuaj* të marrin shenjtërim, dritësim si dhe shpëtim,* falje mëkatesh plot tmerr, martirë të Zotit Perëndi.

Kryqhyjlindësor

Bukuria e yjve* udhën krejt të zakonshme* e la kur ty të pa vullnetarisht[4] mbi dru,[3] o Diell drejtësie,*[71] lart të varur; Virgjëresha bri të virgjrit Nxënës* me vaje fort thërriste, me hidhërim në shpirt:* Mjerë! Pra ç'është kjo pamje e huaj që shoh me plot çudi?

I Hyjlindëses: Ton ek theú Theón

Me zell, në ty e vë tër' shpresën që kam, Virgjëreshë,* o e hyjlumura Vajz', më shpëto;* Nënë e jetës që ësht' e vërtet',*[72] e dëlir', lyp për mua që të të madhështoj me besë, mall* dhe me himne, të mbushem me të amshuarin shijim.

E Virgjër, shfaqu, ndriçoje me shkëlqimet pa lëndë* të dritës sate shpirtin tim të zi,* port'[73] e hyjnores drit',[74] o e dëlir';* denjë-

somë fort mua që të të madhështoj me besë, mall* dhe me himne, të mbushem me të amshuarin shijim.

Shikon se jemi sëmurë dhe në shpirt, dhe në zemër,* dergjemi në pasione plot me tmerr,* Zonjë, shërona, çlirona tani* nga trishtimet që po na mërzitin, meqë je e dhembshur mjaft,* që të të madhështojmë me himne pa pushim gjith' ne.

Në mitrën tënde fushoi Biri që, para jetësh,* lindi nga barku i të atit[75] lart* edhe njeri i përsosur u bë,* dhe burim me karizma, Hyjnënë, të tregoi te gjith' ne* që me besë i falemi lindjes sate që s'shprehet.

Pasvargje Kryqësore të Lavdërimeve

"Le të kryqëzohet" thërrisnin[76] ata që i shijonin gjithmonë karizmat e tua; dhe kërkonin ata, vrasësit e të drejtëve,[77] të merrnin një kriminel në vend të një mirëbërësi;[78] por ti, o Krisht, heshtje duke e duruar arrogancën e tyre,[79] meqë doje të pësoje[4] dhe të na shpëtoje si njeridashës.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Pasi u varfërove vullnetarisht[80] me varfërinë e Adamit, erdhe mbi dhé, o Krisht Perëndi, kur u mishërove prej një Virgjëreshe; dhe denjove Kryq që të na çliroje nga skllavëria[81] e armikut; o Zot, lavdi më ty.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne, dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

O martirë athloforë, përderisa pësuat për hir të Krishtit[82] deri në vdekje, i keni shpirtrat në qiej, në dorën e Perëndisë,[83] dhe në mbarë botën bëhen litani lipsanet tuaja; iu falen priftërinj dhe mbretër, dhe të gjithë ne popujt, duke u ngazëlluar, thërrasim zakonisht: Gjumë i çmuar është para Zotit vdekja e oshënarëve të tij.[84]

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Ote ek tu ksilu se

Shqerra,* kur mbi kryq të shihte ty,* qengjin e saj, Zotin, që shpohej me gozhdë, plot me habi* po përlotej dhe me klithma, thoshte: Biri im,* si po vdes k'shtu? Do që të grisësh ti dorëshkrimin*[52] e Adamit, dhe gjith' njerëzinë ta çlirosh?* Ndaj unë lëvdoj mirësinë* dhe ekonomin' tënde, o Krisht,* njeridashës si dhe zemërmadh, Jisu.

NË LITURGJI Lumërimet:
Tin fonín si proságomen

Fjalën që tha Kusari të sjellim dhe të thërrasim, Krisht:* Na kujto, o Shpëtimtar,* lart në mbretërin' tënde.[12]

Theve kokën e tinëzarit armik,[85] o i pamëkat,* në Kalvar,[86] me Kryqin tënd,* dhe shpëtove kozmosin.

Zemërgjerë, vullnetarisht një kuror' gjembash vure ti,*[36] gjembin e së keqes pra* na e shkule; lavd më ty.

Martirik

Kur dërrmoheshit, o martir', çdo mashtrim të armiqve ju* qartë e dërrmonit, ndaj* morët një kurorë lart.

Lavdi *Triadik*

Kur besnikët spërkaten pra me hyjnorin gjak,[37] shndriten nur,* adhurojnë një Hyjni,* por në tre Persona tok.

Tani *Kryqhyjlindësor*

Kur e shihje të varur[44] Krishtin si qengj mbi dru, qaje thell',* e fortpaqortueshme,* dhe e madhështoje shum'.

TË PREMTEN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Zotërore
Ting. II Ote ek tu ksilu se

O Krisht,* kur të vish në lavdin tënd,* tok me engjëjt shenjtë nga qielli ta gjykosh Gjithësin'*[88] do qëndrojnë para teje lakuriq të gjith'* duke dhënë apologji për veprat e tyre;* atëherë më radhit me delet e tua,*[89] jepmë ti këtu, Fjalë, faljen* për çdo faj që bëra në jetë* marrëzisht, pa mend, o Shpëtimtari im.

Prangat* e mëkateve[90] që kam,* m'i dërrmo dhe qelbin nga plagët e vesit thaje, o Zot,* më dhuro lot kataniksi, ma ndriço zemrën,* se ka terr; o i vetmi njeridashës, të lutem:* Më çliro nga çdo peripeci, çdo turbullim,* çdo fatkeqësi kundërshtare,* ngasje të llojllojshme që sjell fort* sundimtari botëror, armiku djall.[91]

Orën* krejt të frikshme, gjyqin pra,* drejt mendoje, shpirti im, tmerrin që do ta kapë çdokënd,* çdo krijesë, kur i Tërëlarti do ulet* mbi një fron që s'do mundemi ta shohim, t'kërkojë* llogari për veprat tona,[92] ndaj nxitohu ti* dhe pajtohu me të, gjyqtarin* e planetit, thirr: Mëkatova* para teje, Zoti im, por më shpëto.

Të tjera Të Hyjlindëses Të ngjashme

Pasi* jam bër' skllav i tëri un'* nga rinia, rob në pasionet e turpit me shthurje mjaft,* plotësisht e nxiva "pas ikonës së Zotit";*[93] e kam frikë, e Tërëpërhimnuar, gjykimin* në të ardhmen kur të rri përpara Birit tënd,* Perëndi; më jep, para fundit,* tash, pastrim nga veset, çlirimin* nga mëkatet, Zonjë e kulluar krejt.

E kam* frikë gjyqin, e dëlir',* krimbin që nuk fle[94] dhe ndëshkimin e zjarrit që s'shuhet kurr',*[95] pra vendimin që vërtet nuk shmanget, egërsin',* kërcëllimin e dhëmbëve,[96] ndaj të përgjërohem* me një dhimbje zemërore, Virgjëreshë nur,* Zonjë, nga dënimi i frikshëm,* o e paqortueshme fare,* Vajzë, më çliro me ndërmjetimin tënd.

Kur të* ndahet dhunshëm shpirti im* nga gjymtyrët mbarë të trupit, ti atëherë më ndih,* ji bri meje dhe ato që po mendojnë keq* të patrupit armiq,[91] shfarosi,[97] thyejua dhëmbët,*[98] se kërkojnë që të më përpijnë pa ndrojtje;* kështu do kaloj çdo pengesë* nga eprorët e errësirës* që në ajër janë,[99] o Hyjnuse Vajz'.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore Dogmatike*

Shkoi hija e ligjit[100] kur erdhi Hiri. Se, sikundër ferra nuk digjej, megjithëse nxirrte flakë,[101] ashtu edhe ti Virgjëreshë linde dhe Virgjëreshë mbete; në vend të kolonës prej zjarri,[102] lindi diell drejtësie;[71] në vend të Moisiut, Krishti, shpëtimi i shpirtrave tanë.*

Pasvargje Martirike

Meqë martirët e shenjtë ndërmjetojnë për ne dhe e himnojnë Krishtin, çdo mashtrim pushoi, dhe gjinia e njerëzve shpëton përmes besimit.

Varg: I çuditshëm është Perëndia në shenjtorët e tij.

Kore martirësh i kundërshtuan tiranët dhe u thanë: Ne mobilizohemi për mbretin e fuqive;[103] nëse do të na shfarosni dhe

me zjarr, dhe me tortura, nuk e mohojmë forcën e Trinisë.

Varg: Te shenjtorët që janë në tokën e tij, bëri mrekulli Zoti.

O shenjtorë, është e madhe lavdia që morët me anën e besës, sepse jo vetëm kur pësonit e mundët armikun, por edhe pas vdekjes dëboni frymë dhe shëroni të sëmurë,[104] o mjekë shpirtrash dhe trupash; ndërmjetoni pranë Zotit që t'i mëshirojë shpirtrat tanë.

Varg: Të lumtur ata që i zgjodhe dhe i more, o Zot.

Nekrosim. Poezi e Joan Monakut.

Si lule fishket[105] dhe si ëndërr shkon edhe tretet çdo njeri; por, kur të oshtijë trumbeta, gjithë të vdekurit, si me një bashkëtronditje, do të ngrihen përsëri që të të dalin përpara, o Krisht Perëndi;[106] atëherë, o Zoti Krisht, vendose shpirtin e shërbëtorit tënd që e more prej nesh, ndër tendat e shenjtorëve të tu.*

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Gjith' shpresën time e besoj tek ti, o nën' e Perëndis', ruamë nën strehën tënde.

CITIME

1. Ps. 73(74).12
2. Joan 11.52
3. Matth. 27.45; Mark 15.33; Luk. 23.44
4. Joan 10.15,17-18
5. Sirak 24.8
6. Gjen. 2.7-8,15; II Makk. 7.23; Ps. 118(119).73; 138(139).5; Jov 10.8-9
7. Joan 12.47
8. Matth. 9.13; Mark 2.17; Luk. 5.32
9. Joan 10.11-14
10. Matth. 18.12-13
11. Gjen. 2.15
12. Luk. 23.39-44
13. Ps. 146(147).8
14. Eks. 14.22-15.1 etj.
15. Ps. 103(104).2
16. Matth. 10.38; 16.24; Mark 8.34; 10.21; Luk. 9.23; 14.27
17. Luk. 2.35
18. Joan 19.34
19. Matth. 7.24; Luk. 6.48
20. I Mbret. [Sam.] 2.1
21. I Mbret. [Sam.] 2.2
22. II Tim. 2.12
23. Jov 5.8; Urt. Sol. 6.7; 8.3
24. I Kor. 1.24
25. Is. 63.9
26. Ps. 135(136).6
27. Joan 18.22
28. Gjen. 3.6
29. Matth. 27.34
30. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,14-15; 20.2
31. Is. 12.3
32. Kol. 2.7
33. Is. 6.6-7
34. Is. 7.14
35. Mark 16.19
36. Matth. 27.29; Mark 15.17; Joan 19.2,5
37. IV [II] Mbret. 19.15; Ps. 17(18).11; 79(80).2; 98(99).1; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 31
38. Matth. 5.17
39. Joan 1.14,18; 3.16-18; I Joan 4.9
40. Joan 1.3; Kol. 1.16
41. Matth. 27.26; Mark 15.15; Joan 19.1
42. Matth. 26.67; Mark 14.65; Joan 18.22; 19.3
43. Matth. 26.67; 27.30; Mark 14.65; 15.19
44. Is. 53.7; Vep. 8.32
45. I Tim. 4.8
46. Is. 61.10
47. Dan kap. 3 Lutja e Azarias 23
48. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 26
49. Gjen. 3.1-6
50. Matth. 27.30; Mark 15.19
51. Jez. 1.13-26
52. Kol. 2.14
53. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
54. Ps. 68(69).21
55. Gjen. 3.24
56. Dan. 3.13-14
57. Joan 14.9
58. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
59. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
60. Is. 30.9
61. Matth. 27.38; Mark 15.27; Luk. 23.33; Joan 19.18
62. Lev. 16.19
63. Ps. 60(61).4
64. Gjen. 22.9-13
65. Ps. 44(45).3
66. Is. 53.2-5
67. Luk. 20.36
68. Gal. 4.26
69. Hebr. 12.23
70. Luk. 12.4; Joan 15.14-15
71. Mal. 4.2(3.20)

72. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
73. Jez. 44.1-2
74. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
75. Ps. 109(110).3
76. Matth. 27.22-23; Mark 15.13-14; Lluk. 23.21; Joan 19.6,15
77. Matth. 23.37; Lluk. 11.47-49; Vep. 7.52
78. Matth. 27.16-26; Mark 15.7-15; Lluk. 23.18; Joan 18.40
79. Matth. 26.63; Mark 14.61
80. II Kor. 8.9
81. Gal. 5.1
82. Fil. 1.29
83. Urt. Sol. 3.1
84. Ps. 115.6(116.15)
85. Ps. 67(68).22
86. Matth. 27.33; Mark 15.22; Lluk. 23.33; Joan 19.17
87. Hebr. 9.13-14
88. Matth. 16.27; Mark 8.38; Lluk. 9.26
89. Matth. 25.34
90. Fja. Urt. 5.22
91. Ef. 6.12
92. Matth. 25.31-32
93. Gjen. 1.26-27; 5.1; 9.6; Urt. Sol. 2.23; Sirak 17.3
94. Mark 9.44-48
95. Matth. 18.8; 25.41; Juda 7
96. Matth. 8.12; 13.42,50; 22.13; 24.51; 25.30
97. Ps. 32(33).10
98. Ps. 57(58).7; Jov 29.17
99. Ef. 2.2
100. Hebr.10.1
101. Eks. 3.2-5; Vep. 7.30
102. Eks. 13.21-22; Num. 14.14; Neh. 9.12,19
103. Ps. 67(68).13
104. Matth. 10.8
105. Is. 40.6-7
106. Matth. 24.31; I Kor. 15.52; I Thes. 4.16-17

TË SHTUNËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjinë së parë,
Ndenjësore Martirike
Ting. II

O Krisht Perëndi, që i ndriçove shenjtorët e tu më shumë se ari dhe i lavdërove oshënarët e tu si i mirë, me përgjërimet e tyre, paqësoje jetën tonë si njeridashës, dhe drejtoje lutjen si temjan[1] ti, i vetmi që prehesh ndër shenjtorë.[2]

O athloforë të Zotit, është e lumtur toka që u bë pjellore me anën e gjakrave tuaja, dhe të shenjta janë tendat që pritën[3] trupat tuaj, sepse në stadium e poshtëruat armikun dhe e shpallët me guxim Krishtin; lutemi, atij përgjërojuni që, si i mirë, t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

O apostuj, martirë, profetë, hierarkë, oshënarë dhe të drejtë, që e mbaruat mirë garën dhe e ruajtët besën,[4] meqë keni guxim para Shpëtimtarit, lutemi, lypeni atë për ne që, si i mirë, t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Të gjitha përmbi mendim, të gjitha të përmbilavdishme misteret e tua, o Hyjlindëse; e vulosur me qashtërsi dhe e ruajtur me virgjëri, u njohe Nënë e vërtetë, pasi linde Perëndinë e vërtetë.[5] Atij lutju të shpëtohen shpirtrat tanë.*

Pas të Paqortueshmit (Ps. 118),
Ndenjësore të tjera

Shenjtorët, duke të pasur në botë si rrobë[6] ty që mbështjell qiellin me re,[7] i duruan torturat e të paligjve dhe e shfuqizuan mashtrimin e idhujve; me përgjërimet e tyre çlirona dhe ne nga armiku i padukshëm, o Shpëtimtar, dhe shpëtona.

Të tjera Nekrosime
Efsplahnias ipárhusa pijí

Mbi të gjith', Jetëdhënës, ke pushtet,* porsi Zot i të vdekurve dhe i të gjall've* jemi shërbëtorë të tu, vëru re* lutjeve që bëjmë, dhembshurin' tënde* tregoje dhe jepu ndjes'* ti shpirtrave që ke lart,* që në ty, Krisht, kishin shpres',* o i përmbimirë, dhe i dhembshur krejt.

Kujto, o Zot, si i mirë, shërbëtorët e tu dhe ndjeji sa mëkatuan në jetë, sepse askush nuk është i pamëkatshëm, përveç

teje[8] që mund t'u japësh ngjalljen atyre që u shpërngulën.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O nënë e shenjtë e dritës[9] së pashprehshme, të madhërojmë duke të nderuar me himne engjëllore.

Kanun I gjithë Shenjtorëve që ka Akrostihidhë: "U ofroj lavdërim shërbyesve të sinqertë të Perëndisë, unë Josifi".
Ting. II
Ode I
Irmosi: Tin Moseos odhín

»Merre oden, o shpirt,* që Moisiu shenjt
»tha edhe thirr:* Për shpëtimin tim u bë*
»përkrahës, mbrojtës, ky është Zoti,* Pe-
»rëndia im, dhe do ta lavdëroj.[10]

I duruat fort ju,* atletë, dhe persekutimet tmerr* me torturat pa mëshir',* e flakët tej, me të hyjshmen forcë,* nga çdo cep të botës mashtrimin e zi.

Me shkëlqimin mendor* qart' shndrisnin hierarkët zotëror',* celebruesit,[11] prandaj* besnikët, krejt tërësit' e tyre,* i drejtuan te drita, besa e mir'.

U përulët mir', ndaj* përdhe e hodhët mendjelartin djall,* oshënarë, dhe me jet'* të perëndishme u ngjitët lart ju,* dhe ndihmoni çdo të përulur gjithnjë.

Nekrosim

Porsi Zot tërë gaz,* tregoji pjesëtarë, Krishti yn',* në të fortën dritë pra* përjetësisht shërbëtorët që ke,* çdo besnik që more nga jeta që shkon.

Hyjlindësor

Gra të thjeshta me forc'* garuan si atlete në ushtrim,* o Hyjnënë, dhe kështu* e hodhën poshtë armikun dhe ty* të rrethojnë duke dëfryer me lavd.

Kanun I të Fjeturve që ka Akrostihidhë: "Për të fjeturit thur një melodi të dytë". Poezi e Theofanit.
To tin ávaton

Të hyjnueshmen jetë e nxore në amshim,* o Zot, me vdekjen tënde kur e shkele vdekjen krejt;* shpirtit të të vdekurve* jepi jetën edhe dhuroji ndjesën për çdo faj* me ndërmjetimet e martirëve, i Miri Krisht.

Një vend prehjeje në tendën tënde plot çudi*[12] jepu, o Krisht, shërbyesve të tu që të prisnin* në shtëpinë tënde, Zot,* me besim përherë, se je i dhembshur përgjithnjë* dhe Hir të pasur ti buron me përdëllim pa fund.

Krejt i fortë kundër vdekjes na u bëre, Krisht,* dhe na çlirove kur e lidhe,[13] ndaj çliroji tash* pra nga prishja e saj ti* sa kan' fjetur, bëji të marrin pjesë në hare,* në dritën tënde, si i madh, i përmbimiri Zot.

Hyjlindësor

Mendjen time që lëkundet, siguroje ti,* nënë e Perëndisë, dhe bazoje mbi urdhrat* e hyjnueshëm që dha* Krishti që ka lindur prej barkut tënd të shenjtë, Zonj',* dhe zhduki mbretërit e errëta të Hadhit posht'.

Ode III
Irmosi: Stirothenta mu ton nun

»Perëndia im, jam shterp*[14] un' në men-
»dje, ndaj frytdhënës më trego ti,* o bujk,[15]
»mbjellësi pra* i të mirave, me dhembshu-
»rinë tënde, Zot.

Athloforët ndizeshin* nga një zjarr, nga dashuria zotërore,* me ves' prej Shpirtit Shenjt,* gjithëbërës, fiknin zjarrin e torturave.

Oshënarë, bashkësi* plot nder, mbarë hierarkët shenjt' të Krishtit,* njeridashësit Zot* përgjërojuni për gjithë ne, me mirësi.

Kan' garuar me fuqi,* me shumic', gra, ndaj fituan lavd dhe kori* mjaft hyjnor, profetik* dhe hyjprurës, me nder, është madhëruar mjaft.

Nekrosim

Përmbi Kryq kur vdiqe, Krisht,* u dhurove njerëzve pavdekësinë;* denjësoji ata* që të erdhën, Zot, që ta fitojnë, ta shijojn'.

Hyjlindësor

Virgjëreshë, tok me gra* të hyjnueshme dhe gjith' profetët, lype* vazhdimisht Perëndin'* që ka lindur nga ti, të na dhembshurojë ne.

I të Fjeturve: Tis písteos en petra

Me mirësi, shkëlqeji me llamburitjet* e bukurisë sate sa kanë fjetur* me besë; shndriti tok me martirët, se je i pasur në mëshirë, Perëndia yn',*[16] s'ka ndonjë të drejtë, veç teje, Zoti yn'.[17]

Në vis me fresk, vendin e Abrahamit,* të zgjedhurit tënd, bëji të denj' të rrinë* shërbyesit e tu që të të thërrasin me ngazëllim, Zot: Ti je Perëndia yn',* s'ka ndonjë të drejtë, veç teje, Zoti yn'.[17]

I vetmi njeridashës, o Zot, prano që* në dhomat qiellore të enden shpirtrat,* shërbyesit e tu që po futen njësh me të urtat virgjëresha dhe mbajn' llambat nur;*[18] i shpërngule, siç deshe, nga kjo jet' që shkon.

Hyjlindësor

Më ngjalle mua që vdiqa dhe u ktheva* në dhé,[19] si linde ti Zotin jetëdhënës;* nga Hadhi më i poshtëm më ngrite mua[20] që të lëvdoj me besë, nder, krejt e dëlir',* si të forthimnuar, Hyjlindësen plot hir.

Ode IV

Irmosi: Tin ek Parthenu su jénisin

»Pra, lindjen tënde prej Vajze krejt* e »parapa profeti* dhe e shpalli fort me »zë:* Un' kam dëgjuar për famën tënde »dhe jam trembur,* se nga Themani ti* »dhe nga mali i shenjtë hijeplotë* ke arri»tur,[21] o Krisht Zot.

Meqë i imitonin mirë pësimet e Krishtit, athloforët e lavdishëm ngazëlloheshin kur i tendosnin për shumë tortura. Synonin shpërblimet e përjetshme dhe, meqenëse i fituan, lumërohen përgjithmonë.

Duke i ruajtur ligjet e Shpirtit me gatishmëri, o hierarkë, si kapitenë të tërëshkëlqyer, sollët kombe në gjirin hyjnor; dhe, kur u shpërngulët nga zhurmat e poshtme, u zhvendosët në qetësinë e jetës.

U shfaqët si banorë të përkohshëm në tokë,[22] o Etër, pasi e zhvendosët qytetarinë tuaj në qiej me frymën e besës, siç është shkruar,[23] dhe pasi, me fuqinë e Krishtit, i frenuat pasionet e mishit përmes mundimeve të vetëpërmbajtjes.

O gra të çmuara, e dëshiruat shumë vdekjen hyjnore që shkakton vërtet jetën e paplakur; ndaj, nëpërmjet torturave, mundimeve dhe vetëpërmbajtjes, u denjësuat për të dhe e përgjëroni Krishtin për hirin tonë.

Nekrosim

O Fjalë Zot, e transferove nga të përkohshmet e jetës një shumicë të panumërt që të adhurojnë me besim orthodhoks; prandaj, denjësoje për jetën e amshuar[24] pasi ta bashkosh me gjithë morinë e të shpëtuarve.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse, profeti Abakum të sheh si një mal të tërëhijesuar me virtyte, nga u shfaq Zoti që i mbuloi qiejt pashprehshëm me virtyt[21] dhe e shpëtoi prej prishjes gjininë e njerëzve.

I të Fjeturve: Imnó se akoín

O Krisht, meqë shërbëtorët e tu jetuan me shpresë, dashuri dhe mentalitet orthodhoks, denjësoji për lavdinë tënde përmbi mend, nëpërmjet njeridashjes sate të madhe dhe lutjeve të martirëve të famshëm.

Përherë i ujit të zgjedhurit e tu, o Zot, sepse e ke të përhershëm përroin e shijimit;[25] për shkak të dhembshurisë sate të parrëfyeshme, tok me ta, ushqeji me ujin e ndjesës[26] dhe ata që u shpërngulën tani, o Krisht.

O Zot, ti i sundon të gjallët dhe e zotëron vdekjen; ti i ngjalle nga pluhuri ata që ishin nga dheu; prandaj ata që u transferuan drejt teje, fushoji në avllitë e tua,[27] o Shpëtimtar.

Hyjlindësor

E shërove dërrmimin e Evës dhe mundimin e lashtë,[28] sepse linde Krijuesin që mund të na rimëkëmbë ne që u dërrmuam nga rënia, o Hyjlindëse, e vetmja nënë-virgjëreshë.

Ode V

Irmosi: Tin ahlín tis psihís mu

»Shpërndaje mjegullën e shpirtit tim, »o Shpëtimtari im, dhe shkëlqemë me »dritën e porosive të tua,[29] si i vetmi mbret »i paqes.

Duke të dëshiruar shumë, o i Dhembshur, athloforët trima e urryen tërë botën dhe u përballën me tortura pasi e mohuan mishin.

O hierarkë, profetë dhe oshënarë hyjprurës, e shpërbënit errësirën e pasioneve duke e ndriçuar Krijesën me rrezet e Shpirtit.

Etërit tejet oshënarë, profetët, hierarkët dhe gratë e kënduara u bënë të pëlqyeshëm para teje, Krishtit, Zotit të të gjithave.[30]

Përgjërohemi, o Shpëtimtar: Ata që i more prej nesh, tregoji pjesëmarrës në një jetë më të mirë pasi t'i fushosh në korin e të zgjedhurve të tu.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e Tërëshenjtë, krenaria e martirëve, e oshënarëve dhe e të drejtëve, çlirona nga çdo tirani e ngasjeve.

I të Fjeturve: O tu fotós horigós

Kur ishim të vdekur dhe të burgosur, na ngrite nga bodrumet e errëta të Hadhit pasi na rrëmbeve dhe na tregove si ushtri të martirëve të shenjtë.

O Krisht, meqë erdhe për të na shpëtuar,[31] pranoji tani ata që u zhvendosën drejt teje me besë dhe fushoji në gjirin e Abrahamit së bashku me Llazarin.[32]

O Zot, pasi u bëre më parë ndërmjetës dhe ambasador i paqes, e zhduke luftën e gjatë shumëvjeçare kundër teje; dhe tani dhembshuroji dhe prehi shërbëtorët e tu.

Hyjlindësor

O Nënë e Perëndisë, do të jetojnë nën strehën tënde ata që kanë besim në ty; sepse na e linde Jetëdhënësin që i gjallëron të gjitha me vullnetin e tij.

Ode VI

Irmosi: Vithó amartimaton

»Nga fundi i mëkatit shtrëngohem, »Shpëtimtar,* dhe dimëroj brenda detit[33] »të jetës keq,* por ti, si Jonan' prej bishës, »nxirrmë lart*[34] dhe mua nga veset, Zot, »pra çliromë dhe shpëtomë.

Atletët, me zemër të fortë, e kundërshtuan armikun dhe e mposhtën, dhe morën prej Perëndisë kurorën e fitores; prandaj ndërmjetojnë vazhdimisht që të shpëtojmë ne tani.

Le t'i nderojmë besërisht hierarkët e Krishtit, t'i lumërojmë oshënarët e tij, duke shpëtuar me lutjet e tyre nga çdo zemërim, trishtim dhe ligësi e armikut.

Kori i perëndishëm i grave garoi dhe, me asketizëm, e adhuroi Perëndinë, dhe fitoi mbretërinë e qiejve.[35] Me lutjet e tyre, shpëtoje botën tënde, o i vetmi Jisu.

Nekrosim

O Jetëdhënës që e gatove njeriun nga dheu,[36] prehi ata që u shpërngulën prej nesh duke u dhënë faljen e të këqijave, si i dhembshur dhe i mirë, o Krisht Jisu.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse e shenjtë, shenjtërona mendimet, forcona qëndrimin dhe shpëtona të paplagosur nga shigjetat e dinakut[37] ne që e lavdërojmë mëshirën tënde, o e dëlirë.

I të Fjeturve: En aviso ptesmaton

O Njeridashës, ata që i transferove nga dheu me vullnetin tënd gjithëbërës,[38] denjësoji për shkëlqimin tënd të pashprehshëm hyjnor, ku janë koret e martirëve.

Ata që lanë jetën dhe shkuan në dritën tënde të pashprehshme, denjësoji të ndriçohen prej bukurisë së lavdisë sate, o Zot.

Hyjlindësor

Shfaqu si e gatshme për t'i shpëtuar ata që të thërrasin, o Zonjë e tërëkulluar që linde Krishtin, sunduesin e jetës dhe të vdekjes.

Ode VII

Irmosi: Ta Heruvím mimúmeni

»Në furrë imitonin Djemt',* bënin si »Keruvimet:* Kërcenin dhe thërrisnin:* »Je i bekuar, Perëndi,[39] se me gjykim vër- »tet ti i hodhe të tëra këto mbi ne për më- »katet tona,[40] ti pra që je* i lavdëruar dhe »i përmbihimnuar përher' në gjithë jetët.[39]

Shenjtorët e mposhtën me durim beljarin, pasi duruan çdo provë të torturave të rënda, sepse e deshën vërtet Perëndinë[41] që pësoi për mëkatet tona.[42] Me lutjet e tyre, shpëtona të gjithë ne nga ngasjet dhe rreziqet, o Fjalë.

O hierarkë dritëpamës, oshënarë, profetë dhe shumica e admirueshme e hieromartirëve si edhe katalogu i shenjtë i grave të shenjta, që ndriçuat hijesisht në asketizëm, bëni lutje[43] gjithmonë për ne, që të mëshirohemi.

Nekrosim

Pasi të mos i vësh re të tëra shkeljet e të zhvendosurve, o Krisht, si i vetmi përdëllimtar, vendosi të gjithë atje nga ka ikur dhimbja, psherëtima dhe trishtimi,[44] ku shkëlqen drita e fytyrës sate dhe ku kërcejnë tani bashkësitë e shenjtorëve.

Hyjlindësor

O e Dëlirë pa cen, përgjëroju atij që i vetmi prehet ndër shenjtorë,[2] që, bashkë me martirët, etërit oshënarë, profetët dhe të gjitha gratë oshënare, të na shenjtërojë ne që e lavdërojmë në jetë.

I të Fjeturve: Antítheon próstagma

O Zot, i Qenshmi,[45] zbrite për të shpëtuar gjininë njerëzore që kishte humbur qëmoti, prandaj të lypin përherë martirët: Ata që i transferove nga toka, prehi në tokën e të butëve,[46] o Shpëtimtar.

Përderisa u bëre ti i vetmi i lirë ndër të vdekurit, me vdekje e hodhe poshtë vdekjen; dhe tani, o Zot, çliroji shërbëtorët e tu nga vdekja e mëkatit dhe tregoji trashëgimtarë të mbretërisë sate.[47]

Dhembshuria jote është e madhe, e parrëfyeshme; avusha e njeridashjes sate është e pamasë; ndaj jepu të transferuarve faljen e shkeljeve dhe tregoji të pastruar me Hirin tënd, o Krisht.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e hyjhirshme, u bëre si llambë e lavdisë hyjnore, e cila ka reflektimin[48] që na shfaqet me anën e Shpirtit dhe, me ndriçimin e Hyjnisë së tij, e zhduk mjegullën e Hadhit.

Ode VIII

Irmosi: Ton en ti vato Mosí

»Te Moisiu, në mal,* në Sina, parashfaqi* »mrekullin' e së Virgjrës në një ferrë[49] »Zoti Krisht;* himnojeni, bekoni,* përmbi- »lartësoni atë në gjithë jetët.[39]

Kur rrodhi gjaku juaj, o athloforë, e shenjtëroi tërë Krijesën, e thau qartazi derdhjen e mashtrimit dhe i vaditi pasurisht shpirtrat e shpresëplotëve.

Kori i asketëve, bashkësia e priftërinjve, e grave të shenjta dhe e profetëve të famshëm u duk si i barasvlershëm me engjëjt, sepse jetoi mbi dhe në mënyrë engjëllore përmes Shpirtit.

Nekrosim

O Jisu, si i tërëdhembshur, jepu faljen e mëkateve atyre që i more nga ne, prehi dhe radhiti në gjirin e Abrahamit[32] bashkë me të gjithë të zgjedhurit.

Hyjlindësor

O Hyjnënë e dëlirë, përgjëroju Shpëtimtarit bashkë me tërë martirët, profetët, oshënarët, gratë e shenjta dhe hieromartirët që t'i vijë keq për ne.

I të Fjeturve: Káminos poté en Vaviloni

Si i Pavdekshëm, na tregove me fuqinë tënde hyjnore rrugëdaljen nga vdekja e frikshme dhe na i bëre të njohura hyrjet e jetës, o i përhershëm; martirët e tu e fituan tash në mënyrë të denjë.

Pasi ta pastrosh turpin e shëmtimit të mëkatit, o Zot, si njeridashës, denjësoji të zhvendosurit ta shijojnë bukurinë tënde mendore, sepse vetëm ti u dallove si i lirë nga faji.[8]

Na rimëkëmbe, o Krisht, ne që ramë në dheun e vdekjes,[19] duke dhuruar jetë përmes vdekjes sate, si edhe shijim pa mbarim dhe hare të përjetshme; denjësoji për të ata që u zhvendosën tash, si përdëllimtar.

Hyjlindësor

Misteri i lindjes sate, o Hyjnënë, është i madh dhe i frikshëm, sepse linde Perëndinë që nuk e pranoi vdekja dhe nuk e zbërtheu varri, prandaj, o e Tërëshenjtë, të lavdërojnë tërë kombet.

Ode IX

Irmosi: Tin iperfiós sarkí

»Le ta madhështojmë ne,* o besnik', »Hyjlindësen* e vetme që në mitër* zuri »me trup mbi mendje* pra Fjalën, që »prej Atit* parashndriti fort pa koh'.

U treguat plot fuqi* kundër vesesh dhe armiqsh,* garuat ligjërisht ju,*[50] athlofo-rë, dhe korrët* fitore; Perëndia* ju kurorëzoi pra.

Hierarkë me mjaft lavd,* celebrues zotëror',* meqë e imituat* drejt bariun e mirë,*[51] ju i kullotët delet* e tij me oshënarí.

Me asketët oshënar',* shën profetët ta nderojmë* të madhin kor të grave* që e mposhtën armikun* me asketizëm edhe* atletizëm garash tok.

Nekrosim

Pjesëtar' në jetën lart,* të amshuar shfaqi ti* sa, me besim i more,* siç të lyp pa pushim, Zot,* shumica fort e fam-shme* oshënare, Perëndi.

Hyjlindësor

Linde Zot të dhembshur shum',* me shenjtorët mbarë lyp* të na shpëtojë pra ne* përgjithnjë nga rreziqet,* o Nënë Vir-gjëreshë,* e kulluar krejtësisht.

I të Fjeturve: I ton pro iliu fostira

Meqë ke pushtet mbi të gjallët* dhe të vdekurit, o jetë krejt,* atyre që të erdhën ty prej dheut, Zot,* jepu trashëgimin' e qiejve, ndriçimin me bollëk* të shenjtë-ve[52] me lavd të madh,* o Krisht, të athlo-forëve të tu.

Fjalë, kryetar i madh jete,* që, dikur ti më dhe ekzistenc',* të hijshmen jetë prapë ma dhuron në hir;* denjësoji për gjirin aq të dëshiruar abramian,*[32] pra të stëratit, si i mir',* gjith' shërbëtorët e tu që ke marr'.

Ëmbëlsi e ndritshme fort ti je,* ëmbëlsi i tëri, Shpëtimtar,* dëshirë e pangopur je i tëri, pra* me përrua shijimi[25] dhe me ujë ndjese, Zoti im,* vaditi krejt të fjeturit* që, pa pushim, të lavdërojnë ty.

Hyjlindësor

Tash, siç duhet, të lumërojmë* ne besni-këtë ty, Hyjlindëse;* i ndjekim fjalët që the[53] me hyjfrymëzim,* se, e vetmja mbi dhé, në bark e kishe Perëndinë Zot,* o nënë-Virgjëreshë nur;* forcën e vdekjes na e zhduku krejt.

Lavdërime Martirike

Martirët e shenjtë, kur e morën Kryqin e Krishtit si armë të pamposhtur, shfuqi-zuan tërë forcën e djallit dhe, meqë mo-rën kurorë qiellore, na u bënë si mur, du-ke ndërmjetuar përherë për ne.

Bashkësitë e shenjtorëve të tu të përgjë-rohen, o Krisht; mëshiroji shpirtrat tanë, o Shpëtimtar.

O martirë athloforë, çdo qytet dhe vend i nderon lipsanet tuaja, sepse ju, pasi garuat ligjërisht,[50] morët kurorë qiellore; kështu jeni krenaria e priftërinjve, fitorja e mbretërve dhe hijeshia e Kishave.

Nekrosim. Poezi e Joan Damaskinoit.

Mjerë, ç'luftë ka shpirti teksa ndahet nga trupi! Oh, sa loton atëherë dhe s'ka kush ta mëshirojë! I kthen sytë drejt engjëjve, përgjërohet por s'ka rezultat. I tendos duart drejt njerëzve, por askush s'e ndihmon dot. Prandaj, o vëllezërit e mi të dashur, pasi ta kuptojmë shkurtësinë e jetës, le t'i kërkojmë Krishtit prehje për të zhvendosurit dhe për shpirtrat tanë përdëllimin e madh.[54]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Ote ek tu ksilu se

Tërë* jetën e harxhova kot* qyqi unë, o e dëlirë, në të këqijat dhe tash* jam

i shkret', pa akt të mirë; shoh se po më vjen* vdekja - mjerë! Më tremb gjykata e Birit tënd Zot,* ndaj çliromë nga ajo, o Virgjëreshë Zonj',* dhe para k'tij halli, nevoje,* kthemë me pendim dhe shpëtomë,* se je shpresa ime që nuk turpëron.

Pasvargjet Nekrosime të Lavdërimeve.
Poezi e Theofanit.
Ote ek tu ksilu se

Prishje* edhe rrymë vdekjeje,* Zot, me vdekjen tënde që solli jet', ti shfarose dikur* dhe burove për të gjithë jetën në amshim;*[24] u dhurove të vdekshmëve, Krisht, ngjalljen, kështu që* lutemi t'i prehësh, njeridashës Shpëtimtar,* sa janë shpërngulur drejt teje* dhe për lavdin tënd denjësoji,* se lart u zhvendosën me besim te ti.

Varg: Të lumtur ata që i zgjodhe dhe i more, o Zot.

Kryqin* e durove që t'i bësh* pjesëtarë njerëzit mbarë në mbretërinë e shenjt',* vdekjen vullnetare[55] e pranove, ndaj lypim* dhembshurin' tënde, njeridashës: Shfaqi sa ikën* me besim te ti, kungues lart në mbretëri,* denjësoji dhe për lavdinë,* dhe për lumurin' tënde, dritën,* në përjetësi, i miri Shpëtimtar.

Varg: Shpirtrat e tyre do të rrinë në të mira.

Meqë* deshe që gatimin tënd* ta shpëtosh, misterin e thellë vërtet të Ekonomis'* me hare e bëre, si i përmbimbirë, Zot;* dhe me çmim, gjakun tënd të çmuar, bleve[56] mbar' botën,* ndaj, o njeridashës, ty të përgjërohemi:* Krejt sa ty të erdhën me besë,* denjësoji për ëmbëlsinë* edhe bukurinë tënde përgjithnjë.

Varg: Dhe kujtimi i tyre do të jetë brez pas brezi.

Meqë* para podiumit tënd* fort të frikshëm, plot trembë rrinë të tër' të vdekurit tok* qysh përpara jetëve, Zot, dhe mendimin tënd* krejt të saktë e presin dhe vendimin e drejtë,* atëherë, Shpëtimtar, kurseji[57] sa te ti,* Krisht, me besë erdhën, vendosi* lart në vendin ku ka hare plot,* të pashprehshme, me koret e shenjtëve.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Duke* thirrur himne pa pushim,* ta lëvdojmë gjithë ne nënën e dritës,[9] ejani pra,* se në bark e kish shpëtimin tonë; "Gëzohu"*[58] t'i thërrasim, se vetëm kjo ka lindur atë që* është më i lashtë, Perëndin' e çdo gjëje.* O e Virgjër pa cen, pa burrë,* ti gëzohu, linde Krisht Zotin* që e ka krijuar Evën përsëri.

NË LITURGJI Lumërimet:
Tin fonín si proságomen

Fjalën që tha Kusari të sjellim dhe të thërrasim, Krisht:* Na kujto, o Shpëtimtar,* lart në mbretërin' tënde.[59]

O martir', na shëroni gjithnjë sëmundje të ndryshme, se* vuajtjet e Krishtit Zot* ju i imituat drejt.

I pëlqyer ndaj Bërësit të të gjithave është bër'* çdo mësues, oshënar,* çdo apostull dhe profet.

Shërbëtorët e tu besnikë që more, Zot, - lutemi:* Prehi me shenjtorët krejt* që i ke në Mbretëri.

Lavdi *Triadik*

O Trini e njëqenshme, sa të himnojn', dhembshuroji ti;* nga armiku skandaloz* përgjithnjë shpëtoji pra.

Tani *Hyjlindësor*

Nga mjaft faje, shtrëngime shpëtona, na

**ke shërbyes ti,* ndaj dëgjoje lutjen ton',*
krejt e Paqortueshme.**

CITIME

1. Ps. 140(141).2
2. Is. 57.15
3. Lluk. 16.9
4. II Tim. 4.7
5. I Joan 5.20
6. Gal. 3.27
7. Ps. 146(147).8
8. Joan 8.46
9. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
10. Eks. 15.1-2
11. Rom. 13.6
12. Ps. 41(42).5
13. Matth. 12.29; Mark 3.27; Lluk. 11.22
14. I Mbret. [Sam.] 1.5
15. Joan 15.1
16. Ef. 2.4
17. I Mbret. [Sam.] 2.2
18. Matth. 25.1-10
19. Gjen. 3.19
20. I Mbret. [Sam.] 2.6; Tov. 13.2; Ps. 29(30).4; 85(86).13
21. Abak. 3.1-3
22. Hebr. 11.13
23. Fil. 3.20
24. Joan 10.28; 17.2; I Joan 5.11
25. Ps. 35(36).9
26. Ps. 22(23).2
27. Ps. 64(65).5
28. Gjen. 3.16
29. Is. 26.9
30. Jov 5.8; Urt. Sol. 6.7; 8.3
31. Matth. 18.11; Lluk. 9.56; Joan 12.47
32. Lluk. 16.23
33. Jona 1.11-15; 2.4,6
34. Jona 2.11
35. Matth. 3.2 etj.
36. Gjen. 2.7-8,15; Ps. 102(103).14; 118(119).73; 138(139).5
Jov 10.8-9; II Makk. 7.23
37. Ef. 6.16
38. Ps. 113(114).11
39. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 1,27-28
40. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 4
41. Tov. 14.7
42. I Petr. 3.18
43. Fil. 1.4; I Tim. 2.1
44. Is. 35.10
45. Eks. 3.14
46. Matth. 5.5
47. Jak. 2.5
48. Hebr. 1.3
49. Eks. 3.2-5; Vep. 7.30
50. II Tim. 2.5
51. Joan 10.11-14
52. Ps. 109(110).3
53. Lluk. 1.48
54. Num. 14.9 etj.
55. Joan 10.15,17-18
56. I Kor. 6.20
57. Neh. 13.22
58. Lluk. 1.28
59. Lluk. 23.40-42

Edhe pse e more rendin e dytë,
Por ke kënaqësinë e parë që rrjedh si mjaltë.
Melodia jote jashtëzakonisht e ëmbël
Vajon kocka, gëzon zemra.
Pa diskutim sirenat këndonin melodi të të dytit,
Kështu butë rrjedh melodia jote që pikon mjaltë.

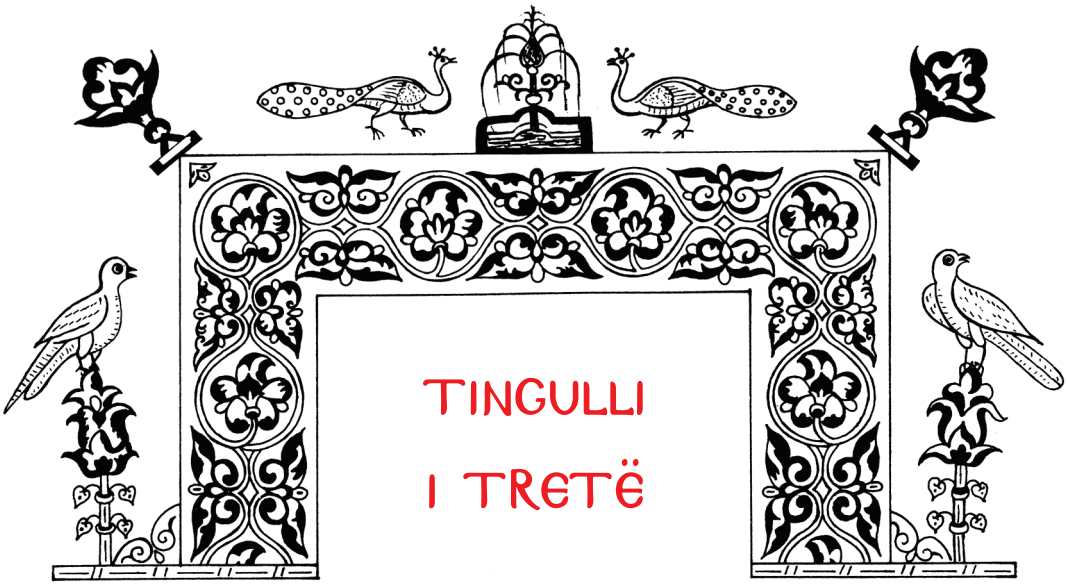

TINGULLI I TRETË

TË SHTUNËN
NË MBRËMËSOREN E VOGËL

4 Thirrtoret: Tri të parat të Mbrëmësores së Madhe, duke përsëritur të parën.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore Dogmatike Ting. III*

Çudi tepër e madhe: Ajo që lindi është e virgjër dhe fëmija është Perëndia i parajetshëm! Lindja e qartë dhe episodi mbi natyrë. O mister i frikshëm! Dhe kur e mendon, mbetet i pashprehshëm, dhe kur e heton, nuk kuptohet. Je e lumtur ti, o Vajzë pa cen, bijë e Adamit të dhelindur, që u shfaqe nënë e Perëndisë së Tërëlartë; përgjëroju që t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

4 Pasvargje: I pari i Mbrëmësores së Madhe dhe të mëposhtmet: Ton stavrón su proskinumen

Varg: Do ta kujtoj emrin tënd në gjithë brezat e brezave.

Të njohim, o e Dëlirë, si arkë mendore që kishe pllakat[1] e hyjshkruara,[2] ndërkohë kishe për ne Ligjvënësin dhe Bërësin; ndërmjeto tek ai që t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

Varg: Dëgjo, o bijë, dhe shiko, dhe ule veshin tënd, dhe harro popullin tënd dhe shtëpinë e atit tënd, edhe do ta dëshirojë mbreti bukurinë tënde.

Të tregoi, o e Dëlirë, si qiell mbi dhé Fjala Perëndi[3] që fushoi në mitrën tënde kur mori mish ai i padukshmi në natyrë; dhe ti që s'ke përvojë martesore, hidhe mbi të gjithë si shi vesën e pavdekshme.

Varg: Fytyrën tënde do ta bëjnë litani të pasurit e popullit.

Me ndërmjetimet e tua fitojmë shpëtim, se, me anën e tyre, shmangemi gjithnjë nga tallazet e rreziqeve dhe të ngasjeve, o Virgjëreshë; prandaj kërkojmë: Mos pusho së ndërmjetuari, që t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Njohim një ribërje dhe jetë të dytë të natyrës njerëzore përmes teje, o Mari e pacenuar, pra Bërësin e Krijesës që u mbrujt

në barkun tënd, dhe na ngjalli nga Hadhi dhe vdekja, dhe na dha jetën e amshuar, që të të thërrasim, o Gjithmonëvirgjëreshë: Gëzohu, ti që i bashkove të poshtmet me qielloret; gëzohu, ti o shpresë e tërë anëve të dheut, o mbrojtje dhe përkrahje; gëzohu, ti që, me ngjalljen e Birit tënd, e hijeson Gjithësinë dhe i jep botës përdëllimin e madh.[4]

TË DIELËN
NË SHËRBESËN E MESNATËS

Kanuni Triadik që ka Akrostihidhë:
"Të lavdëroj, o Trini, hyjkryesi unike".
Ting. III

Ode I: O ta ídhata pale

O Kryesi e pakuptueshme unike dhe Një hyjkryesi triadike, më denjëso tani për shkëlqimin tënd të trindritshëm, që të të himnoj ty që himnohesh pa pushim me këngë trishenjtore prej gjuhëve engjëllore.[5]

Mbarë rendet e të palëndëve të himnojnë hyjnisht si shkak të trindritshëm, kryesi qartas absolute; bashkë me to, le të këndojmë me një zë edhe ne shumica e njerëzve dhe le të lavdërojmë me gojë balte.

Theologët të quajnë përshtatshëm dhe simbolikisht Mendje, Fjalë dhe Frymë, duke treguar lindjen pa pësim të Birit nga Ati i palindur dhe njëkohësisht daljen hyjnore të Shpirtit, o Perëndi monark i të gjithave.

Hyjlindësor

Si njeridashës nga natyra, o Fjalë e Perëndisë, pasi more esencën e njerëzve, llamburite dritën e trefishtë, monarkike absolute të Një Hyjnie dhe ua tregove të gjithëve si të lavdëruar Virgjëreshën e pacen që të lindi.

Ode III: O ek mi onton ta panta

Kur urdhëroi ta trefishonin ujin mbi shkarpa, Ilia[6] e shfaqi me këtë tip hipostazën e trefishtë të kryesisë unike të Perëndisë.

Natyra frymore e të dhelindurve të himnon ty që je Një Gatues i trindritshëm, i pandryshueshëm, dhe të thërret: O Zot, çliromë nga ndryshimi i çdollojshëm dhe shpëtomë.

O Trini barasbërëse, Perëndi i të gjithave, ne besimtarët të lavdërojmë duke folur njësoj me fjalët e profetëve, të apostujve të famshëm dhe të predikuesve të besës.

Hyjlindësor

Krishti zbriti nga froni i lartë duke e ngritur, si njeridashës, njeriun përmes teje, o e Tërëpacenuar, dhe na shkëlqeu të gjithë ne me dritën trediellore.

Ndenjësore: Tin oreótita

O Krisht, i vetmi Zot përmbiesencial, Bir i Atit të parapafillim, edhe ti, o Shpirt tejet hyjnor, mëshiroji shërbëtorët e tu, sepse të tërë mëkatuam, por nuk u larguam prej teje; ndaj të përgjërohemi, o Zot trihipostat: Përderisa ke pushtet, shpëtoje gatimin tënd nga çdo peripeci.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Zoti dhe Perëndia përmbiesencial u mishërua prej teje nga mirësia kur u bë qenie sipas nesh dhe mbeti siç ishte; kështu që, duke e adhuruar si Perëndinjeri, të shpallim si Perëndilindëse ty të pamartuarën dhe e lavdërojmë mrekullinë tepër të madhe të shtatzënisë sate pa farë.

Ode IV: Ethu pros imás

Prej Atit, si prej rrënje, mbiu një degë e dyfishtë, Biri dhe Shpirti i drejtë, lastarë të bashkëqenshëm, të hyjmbjellë dhe lule të bashkëpafillim, pra janë tri dritat e Hyjnisë. *(2x)*

Turmat e Qenieve mendore të himnojnë pa pushim ty, Perëndinë e pakuptueshëm; së bashku me to, ne themi duke lavdëruar: O Trini përmbiesenciale, shpëtoji shërbyesit e tu si njeridashëse.

Hyjlindësor

Na joshe në dashurinë tënde, o Fjalë e shumëmëshirshme e Perëndisë, që u mishërove pa ndryshim për ne dhe na mësove mistikisht Një Hyjni të trindritshme, prandaj të lavdërojmë.

Ode V: Os idhen Isaias

Isaia, sapo pa simbolikisht një sundues, Perëndinë që lavdërohej në tre Persona prej zërave të pacen të Serafimeve, u dërgua menjëherë që të predikonte një esencë të trindritshme dhe Njësi trediellore.[7] *(2x)*

O Njësi trediellore, që e krijove më parë nga hiçi natyrën e gjithë të të padukurave dhe të dukurave, ata që të mburrin besërisht si Një Perëndi, çliroji nga çdo lloj ngasjesh dhe denjësoji për lavdinë tënde.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë që u bëre nusërore e pastër dhe dritëprurëse, të himnojmë me mall dhe të lumërojmë, sepse Krishti, njëri prej Trinisë dhe Zoti i lavdisë,[8] lindi prej teje me esenca dhe vullnete të dyfishta.

Ode VI: Ávisos eskati

Kur ishte zhvendosur, Abrahami[9] u denjësua të mikpriste simbolikisht Një Zot, por me tri hipostaza, përmbiesencial, me pamje si burrat.[10] *(2x)*

O Zot trediellor, drejtoji zemrat e shërbëtorëve të tu në dritën e paafrueshme dhe jepu shpirtrave tanë shkëlqimin e lavdisë sate që ta imagjinojmë bukurinë tënde të parrëfyeshme.

Hyjlindësor

M'i hap portat e Dritës[11] që kishte mitra jote, o e pacen, që të shikoj rrezen e trindritshme të Hyjnisë dhe që të të lavdëroj ty, Zonjën e tërëndritshme.

Ndenjësore: Thias písteos

E himnojmë pushtetin trediellor të natyrës së bashkëqenshme hyjnore; pra le të thërrasim me zëra trishenjtorë: Je i Shenjtë ti, Ati i parapafillim; je i Shenjtë ti, Biri i bashkëpafillim, Shpirt i Shenjtë;[5] je Një ti, Perëndia ynë i pandarë, Bërës i të gjithave dhe njeridashës.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Brenda barkut tënd* u zu, u bë trup* i panxënshmi Zot* edhe u shfaq pra* si njeri! Çudi e madhe, mahnitëse!* Madje s'pësoi as ndarje dhe as trazim* në Shën Hyjninë e tij që s'ndryshohet hiç,* ndaj, o Vajzë, Zonj' e tërëdëlir', të shpallim ty* me bes' Hyjlindëse dhe të lëvdojm' gjithnjë.

Ode VII: Os pale tus efsevís

O Zot, me shkëlqimet e tua dritëbërëse, tregomë tempull të Hyjnisë[12] sate të trindritshme, të tërin të ndritshëm, më të lartë se nxirja e frikshme mëkatare dhe se pasionet, o Perëndi i etërve tanë.[13]

Pamjen e Hyjnisë e shpallim si Një me tri veçori hipostatike dhe të ndarë, të Atit dhe të Birit dhe të Shpirtit, duke thirrur: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[13]

Qëmoti, në valanidhin e Mamvrisë, iu duk Abrahamit Perëndi trihipostat[10] dhe ia dha Isaakun nga mëshira si shpagim për mikpritjen;[14] atë e lavdërojmë dhe tani, porsi Perëndi të etërve tanë.[13]

Hyjlindësor

O Perëndilindëse e tërëpacenuar, nga barku yt i pacen virgjëror u duk mbi dhé, nga mirësia, Gjithëbërësi[15] pasi u bë njeri dhe na hyjnizoi, o e bekuar dhe e tërëkulluar.

Ode VIII: Astekto pirí enothentes

Pasi mbinë, si nga rënia, prej Atit të pafillim, në mënyrë të bashkëpafillim, Fjala dhe Shpirti, si lastarë të hyjkryesisë përmbiesenciale, na treguan Një lavdi dhe fuqi të Trinisë; atë e himnojmë mbarë ne besëmirët në gjithë jetët. *(2x)*

O Atë, Fjalë bashkëpamëse dhe Shpirt, pushtet i trindritshëm e i barabartë, me shkëlqimet e tua i rregullon rendet qiellore të këndojnë pa pushim me ode hyjnore trishenjtore,[5] ndaj të himnojmë në gjithë jetët.

Hyjlindësor

Meqë e panë nga larg Birin tënd, orakujt e profetëve e mburrnin se lindi pa farë dhe përmbinatyrshëm, o Zonjë Perëndilindëse; e himnojmë me një zë dhe e përmbilartësojmë si Zot në gjithë jetët.

Ode IX: Kenón to thavma

Rendet hyjpamëse të të patrupëve dëshirojnë të lartësohen qartë me krahë sipër që të shikojnë lavdinë e trishkëlqyer, mirëpo e kanë shumë frikë dritën e paafrueshme[16] dhe thërrasin një himn pa pushim; bashkë me to, të lavdërojmë edhe ne me një zë, o Trini unike. *(2x)*

Përderisa ne të mbidheshmit morëm prej teje shpirt të logjikshëm mendor, të himnojmë me gjithë zemër dhe me mall të madh, o Zot, Perëndi i të gjithave,[17] ty natyrën vërtet unike dhe me tre Persona; prandaj, o i dhembshur, mëshirona si shumëpërdëllyes.

Hyjlindësor

Tregomë si vëzhgues mendor të lavdisë sate të pashprehshme, tempull dritëpamës të hyjkryesisë[12] sate të trindritshme monarkike, që të të adhuroj pastër ty, Krijuesin e të gjithave,[18] me ndërmjetimet e Perëndilindëses së vetme, që e madhërojmë denjësisht si të përmbilavdishme.

NË MËNGJESORE

Kanuni Ngjallësor në 4, Kanuni Kryqngjallësor në 3, Kanuni i Hyjlindëses në 3 dhe Kanuni i shenjtit të ditës në 4 (nëse shenjti është i madh, Kanuni i tij në 6 ose në 8, duke lënë pikërisht Kanunet e mësipërme, se totali duhet të jetë 14 Tropare).

Kanun Ngjallësor

Ting. III

Ode I

Irmosi: O ta ídhata pale

»Ky është' pra Perëndia yn' që i mblodhi* »krejt ujërat, me një shenjë hyjnore,* »lasht', në bashkim[19] dhe i ndau një det* »popullit të tij izraelit, dhe është lavdi»madh;* ndaj, le t'i këndojmë atij se ka »plot lavdi.[20]

Ky është' pra Perëndia yn'[21] që dënoi* një shkelës t'i sillte toka mjaft gjemba* si fryt të djersës;[22] nga një dorë pa ligj kish marr'* një kurorë gjembash[23] pra në trup,

në trupin e tij, dhe* mallkimin[22] e zhduku, e hoqi, se ka plot lavd.

I pavdekshmi Zot perëndoi në tokë,* veçse triumfues u shfaq ndaj vdekjes.* Mori një trup të gjallë që pësonte dëmtim,* bëri mundje me tiranin dhe me veten na ngjalli* të gjithë. Ky ësht' Perëndia yn'[21] me plot lavd.

Hyjlindësor

Si Hyjlindëse që pa farë ke lindur* vërtet, të lëvdojnë kombet e tëra,* se kur u fut në barkun tënd të shenjtë, u bë* si ne, kur e mori krejt esencën tonë dhe lindi* prej teje njeri-Perëndi, Perëndia yn'.[21]

Kanun Kryqngjallësor që ka Akrostihidhë (tok me Irmoset): "Të sjell ty, o Fjalë e Perëndisë, një melodi të tretë". Poezi e Joan Monakut. Asma qenón

Gjindjen e njerëzve që qe skllavëruar nën një tiran, pra mik faji, me gjak hyjnor* e shpengoi Zoti Krisht,* e ripërtëriti, e hyjnoi në Hir meqë ka plot lavd.

Krishti, ai arkëtar i jetës, si i vdekshëm shijoi vullnetarisht vdekjen vrer,*[24] por, si i pavdekshmi Zot* nga natyra, i ringjalli krejt vdekatarët se ka plot lavd.

Kanun I Hyjlindëses që ka Akrostihidhë (tok me Irmoset): "Të sjell ty, o Perëndilindëse, një melodi të tretë". I njëjti

Zonj', çdo natyrë në qiell dhe në tokë, çdo e nëndheshme përgjunjen[25] dhe denjësisht* po e adhurojnë tok* Krishtin që u bë me trup nga ti, Virgjëreshë, se ka plot lavd.

Oh, sa shkëmbime u bën' në ty! Sepse, porsi Perëndi që na jep të mirat pa fund,* Shpirtin Shenjt na dha,[26] Vajzë,* dhe, si mori trup nga ti, u bë Shpëtimtari, se ka plot lavd.

Ode III

Irmosi: O ek mi onton ta panta

»Ti që i nxore nga hiçi të gjitha sa u bënë »në Fjalën Zot*[27] dhe përsosen prej Shpir»tit Shenjt,* Fuqimadh i Tërëlart',* më si»guro fort[28] në dashurinë tënde.

Me Kryqin tënd, i pabesi u turpërua se të hapi ty* një grop', por ra vet' brenda saj,*[29] dhe, me ngjalljen tënde, Krisht,* Zot, briri i të përulurve u ngrit lart.[30]

Zot, predikimi i besës plot i mbuloi detet e kombeve* se nga varri u ngrite, Zot* njeridashës, edhe pra* na e zbulove ti dritën e Trinisë.

Hyjlindësor

Ti je qyteti i gjallë për mbretin e përjetshëm, u folën pra* të çuditshme për ty,[31] Zonjë,* se me ne, mbi dhé, një Zot,* pra Perëndia, u shoqërua, Vajzë.

Kryqngjallësori: Tokson éthrafsas ehthrón

Je pastruesi i plehrave të idhujve, se Mbiperëndia,* pra Jisui, Kryq i pacen, i shtriu gjer'* duart në ty dhembshurisht.

O varr jetëpritës, ne besnikët mbarë po të përgjunjemi ty;* Perëndia yn' i vërtetë, Krishti Zot,* pasi u varros, u ngjall.

I Hyjlindëses I njëjti

Krisht, si shkop nga rrënja e Jeseut ti u nxore prej Virgjëreshës,* si një lule profetikisht[32] të lindi ty* për ne; je i shenjtë, Zot.

Si e more trupin tonë nga e Virgjra, Zot, Krisht, u varfërove;*[33] deshe që t'i bëje të

dheshmit pjesëtar'* në hyjnorin[34] lavd; je shenjt.

Ode IV
Irmosi: Ethu pros imás

»Një dashuri të fortë na vure, o Zot,[35] »meqë ia dhe vdekjes, për hirin tonë, Birin »tënd të vetëmlindur,[36] ndaj të thërrasim »duke të falënderuar: Lavdi fuqisë sate, o »Zot.

O Krisht, vuajte me simpati nga plagët dhe traumat, durove sharjet dhe shuplakat,[37] pranove zemërgjerësisht pështymat,[38] përmes të cilave më shkaktove shpëtim; lavdi fuqisë sate, o Zot.

Me trup të vdekshëm, o Jetë,[39] pësove vdekjen, për hir të mundimit të të varfërve dhe të rënkimit të të vobektëve[40] të tu; dhe si e shkatërrove prishësin, i ngjalle të gjithë me veten ti, o i vetmi njeridashës i lavdishëm.

Hyjlindësor

O Krisht, priti lutjet e dhembshura të nënës sate të lavdëruar dhe kujtoje grigjën tënde që e fitove[41] me anë të pësimit tënd, vizitoje dhe çliroje me fuqinë tënde, se është e keqtrajtuar, o Zot.

Kryqngjallësori: To ksenon qe apórriton

O Njeridashës që e gatove, sipas ikonës sate, njeriun[42] që vdiq[22] nga mëkati përmes shkeljes,[43] e shpëtove kur u kryqëzove në Kalvar.[44]

O Zot, kur u ngrite nga varri, vdekja i ktheu të vdekurit që kishte përpirë, dhe u shkatërrua mbretëria prishbërëse e Hadhit.

I Hyjlindëses I njëjti

O Zot që i bazove malet me peshoren[45] e dijes hyjnore, u latove pa dorë si gur[46] prej Virgjëreshës; lavdi fuqisë sate, o njeridashës.

O Zot, e shërove natyrën tonë të sëmurë kur e bashkove me një ilaç tepër drastik brenda Virgjëreshës, domethënë me hyjninë tënde të pacen, o Fjalë.

Je pjesa dhe trashëgimia ime[47] shumë e dashur ti, Zot që më bashkove, përmes Virgjëreshës, me hipostazën tënde, o Fjalë, kur u bëre hipostazë me trup.

Ode V
Irmosi: Pros se orthrizo ton tu

»Mëngoj drejt teje,[48] Krijuesit të çdo »gjëje, paqes që tejkalon çdo mendje,[49] »sepse urdhrat e tu janë dritë;[48] me to »më udhëheq.

Gjithëshikuesi që e gjykon tërë dheun drejtësisht,[50] kur iu dorëzua[51] një gjykatësi të padrejtë, për shkak të xhelozisë së hebrenjve, e çliroi Adamin nga dënimi i vjetër.[22]

O Krisht që u ngjalle prej së vdekurish, me fuqinë e pamposhtur të Kryqit tënd jepu Kishave të tua paqen tënde[52] dhe shpëtoji shpirtrat tanë.

Hyjlindësor

Vetëm ti, o e Gjithmonëvirgjër, u tregove tendë e shenjtë[53] dhe më e gjerë se qiejt, meqë mbajte Fjalën e Perëndisë, të panxënshmin në tërë Krijesën.

Kryqngjallësori: Epí tis jis

O Krishti im, kur u shpove në brinjën tënde prej një heshte,[54] e çlirove prej mallkimit[22] atë që u krijua nga brinja njerëzore,[55] e cila u bë shkaktarja e katastrofës[43] për mbarë vdekatarët.

O Krisht, Shpëtimtari ynë, që je i barabartë me Atin sipas esencës, e ngrite prej së vdekurish banesën hyjnore[56] të trupit tënd të tërëpacenuar dhe të tërënderuar.

I Hyjlindëses I njëjti

O Virgjëreshë, Biri yt, Fjala e Perëndisë, është krijuesi i Adamit të parëgatuar[42] dhe jo krijim, edhe pse gatoi për vete trup të gjallë prej teje.

Zoti Jisu, Perëndi i përsosur dhe njeri, Biri i Virgjëreshës, është i barabartë me Atin, Fjala e Perëndisë, hipostazë e përsosur në dy natyra.

Ode VI

Irmosi: Ávisos eskati amartión

»Më rrethoi avusha e fundme e mëkate»ve dhe po më shterohet fryma;[57] por ti, o »Zot, tendose krahun tënd të lartë[58] dhe »shpëtomë si Petron,[59] o Kapiten.

Më ka rrethuar një avushë[57] përdëllimi dhe simpatie me zbritjen tënde të dhembshur; sepse, kur u mishërove dhe u bëre me pamje shërbëtori,[60] më hyjnizove dhe më lavdërove tok me veten tënde, o Zot.

Vrasësi u vra duke parë të ngjallej i vrari; këto janë simbole të ngjalljes sate dhe çmime të pësimit tënd të pacen, o Krisht.

Hyjlindësor

O e Tërëdëlirë, e vetmja që u bëre ndërmjetëse, mbi mendje, mes Gatuesit dhe njerëzve, përgjëroju Birit tënd të jetë i butë me shërbëtorët e tu shkelës dhe t'i mbrojë ata.

Kryqngjallësori: Skinóseos

Kur fitove eksperiencë traumash me pësimin e Kryqit, i ngjalle me veten tënde të plagosurit e Hadhit; për këtë arsye të thërras: Nxirre nga prishja jetën time,[57] o Njeridashës.

Hapen nga frika portat e Hadhit për ty,[61] o Krisht, dhe rrëmbehen enët e armikut;[62] prandaj të takuan gratë dhe morën gëzim[63] në vend të trishtimit.

I Hyjlindëses I njëjti

Nga Vajza e pacen e mori formën tonë[60] ai që s'ka formë pasi u bë njeri në formë dhe në realitet, edhe pse nuk u ndryshua në Hyjni.

O e Tërëkulluar, çliromë nga avusha e mëkateve dhe stuhia[57] e pasioneve, meqë je liman dhe avushë çudish për ata që rendin besërisht te ti.

Ode VII

Irmosi: Os pale tus efsevís

»Siç i freskove qëmoti Tre Djemtë shpre»sëtarë në flakën kaldaike[64] me zjarrin »ndriçues të Hyjnisë, shkëlqena dhe ne që »thërrasim: Je i bekuar, o Perëndi i etërve »tanë.[13]

U gris kurtina e hijshme e Tempullit me Kryqin e Krijuesit[65] duke ua deklaruar të vërtetën e fshehur në germë[65a] besimtarëve që thërrasin: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[13]

Sapo u shpua brinja jote, o Krisht, pikuan mbi dhé, sipas Ekonomisë, pikat e rrjedhura të gjakut[54] jetëbërës dhe i rigatuan të bërit nga dheu, të cilët thërrisnin: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[13]

Triadik

Le ta lavdërojmë, o besnikë, Shpirtin e mirë bashkë me Atin dhe Birin e vetëmlindur, duke adhuruar Një Hyjni dhe Një Kryesi treshe dhe duke thirrur: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[13]

Kryqngjallësori: Sovarós o tíranos

Dielli errësohet duke parë të varur në Kryq jo një njeri të thjeshtë, por Perëndi të mishëruar;[66] atij i psalim: Je i bekuar, o Zot, Perëndi i etërve tanë.[13]

Hadhi i mjerë, sapo e pranoi të fuqishmin në Hyjni, dhënësin e paprishjes, i volli shpirtrat e të drejtëve. Je i bekuar, o Zot, Perëndi i etërve tanë.[13]

Hyjlindësor

O e Tërëdëlirë, je thesar i çmuar bekimi për ata që, me zemër të pastër, të pohojnë si Hyjlindëse, sepse prej teje u mishërua Perëndia i etërve tanë.[13]

I Hyjlindëses I njëjti

Ti që je Zoti i lavdisë[67] dhe sundon mbi Fuqitë e sipërme, dhe rri bashkë me Atin[68] dhe mbahesh nga duart virgjërore, je i bekuar, o Zot, Perëndia i etërve tanë.[13]

Vdekja është arrogante, por, kur u bëre trup hyjhipostat prej Virgjëreshës ti e pranove dhe e zhduke atë; je i bekuar, o Zot, Perëndia i etërve tanë.[13]

Të gjithë të njohim si Hyjlindëse ty që e kishe Perëndinë në mitër, meqenëse e linde të mishëruar njërin prej Trinisë; o e Tërëdëlirë, është i bekuar fryti i barkut tënd.[69]

Ode VIII

Irmosi: Astekto pirí

»Në flak' e në zjarr të bashkuar të Tre
»Djemtë e bekuar të pangarë, mu në mes
»të furrës, të padjegur të këndonin me la-
»vdi: Ta bekoni Zotin të gjithë me[70] këngë
»dhe përjetë.*

Kur u mbërthye Kryqi yt në Kalvar,[44] hijeshia e Tempullit[65] u ça dhe Krijesa u tund[71] nga frika dhe këndonte: Ju, gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin, himnojeni dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[70]

O Krisht, u ngrite nga varri dhe të rënin[22] prej mashtrimit, përmes drurit,[43] e rimëkëmbe me fuqi hyjnore kur ai thërriste dhe thoshte: Ju, gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin, himnojeni dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[70]

Hyjlindësor

U tregove vend i gjallë, arkë,[72] tempull Perëndie, o Hyjlindëse e pacen, sepse e pajtove Bërësin me vdekatarët, ndaj ne, të gjitha veprat, të himnojmë denjësisht dhe të përmbilartësojmë në gjithë jetët.[70]

Kryqngjallësori: Enilu floga pirós

Fjala nuk pësoi, se s'ka pasionshmëri në hyjni, por pësoi në trup Perëndia, për të cilin psalim: Ju, gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[70]

Nga njëra anë, fjete si i vdekshëm, ndërsa, nga ana tjetër, u ngrite si i pavdekshëm, o Shpëtimtar, dhe i çliron nga vdekja ata që këndojnë: Ju, gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[70]

Triadik

E adhurojmë besërisht Hyjninë trihipostate që është përherë Një dhe psalim: Ju, gjithë veprat e Zotit, bekojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[70]

I Hyjlindëses I njëjti

O e bekuar që u lartësove më shumë se rendet mendore si nënë dhe je pranë Perëndisë, e bekojmë Birin tënd dhe e përmbilartësojmë në gjithë jetët.

O Virgjëreshë e bekuar, kur linde si shkëlqim trup hyjnor, e tregove më të hij-

shme bukurinë natyrore; e bekojmë Birin tënd dhe e përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Ode IX
Irmosi: Kenón to thavma

»Çudia është e hyjduhur edhe e re, se »Zoti e kalon qart' portën* e mbyllur të »Virgjëreshës Zonj';* u fut lakuriq, por* u »shfaq mishprurës Perëndi ndërsa lindte* »dhe* ka mbetur e mbyllur mirë porta;*[73] »pashprehshëm e madhështojmë porsi »Hyjnënë me lavdi.

Me frikë po të shihnin ty, Krijuesin, Fjal' të Perëndis', të varur mbi dru;* pësonte në trup një Zot Perëndi* për ne shërbëtorët.* O Zot, po dergjeshe në varr pa frymë edhe* i zgjidhje të vdekurit e Hadhit;* ndaj, si të tërëfuqishëm, të madhërojmë ty, o Krisht.

Krisht, paraetërit tan' i shërove nga vdekja, prishja, kur në varr u vure* i vdekur, veçse e nxore ti,* Zot, jetën si lule,* të vdekurit i ngrite dhe njerëzinë në drit* e çove, e veshe me paprishje*[74] hyjnisht; ndaj të madhështojm', burim drite që jeton gjithnjë.

Hyjlindësor

U shfaqe tempull dhe fron Perëndie,[75] e Fortdëlirë, ku banoi Krishti* që është në më të sipërmet,* që lindi pa burrë* edhe nuk e hapi fare portën tënde në trup,* e thjesht'; ndaj, me lutjen tënde pa fund,* fiset barbare nënshtroji shpejt dhe përher' nën mbretin ton'.

Kryqngjallësori: I to glikí
tu ahrantu su

Me vdekjen tënde plot turp i burove gjindjes së njerëzve nder;* kur ti, Shpëtimtar, e shijove në Kryq vdekjen,* na dhurove, në esencë të vdekshme, ti,* Krisht, paprishjen porsi njeridashës Zot.

Krisht, kur u ngrite nga varri, më ngrite dhe më shpëtove dhe lart,* drejtas Atit, Lindësit tënd, më dërgove, Zot,* dhe më ule në të djathtën e tij[68] plot lavd,* si i dhembshur me një dhembshuri[76] si det.

I Hyjlindëses I njëjti

Besnikët, o Virgjëreshë, nuk ngopen dot me himnimin tënd pra,* përderisa shtojnë edhe mall përmbi mallin* shpirtëror, hyjnor dhe të madhërojn' këta* mirëdashës, si nënë të Perëndis'.

Krisht, nënën tënde e vure për ne ndërmjetëse që ka plot nder;* ndaj, me ndërmjetimet e saj, jepna Shpirtin Shenjt,* mirëdashës, që buron pra nga Ati[77] dhe* vjen përmes teje edhe jep mirësi.

NË LITURGJI Tipiket dhe Lumërimet:
Athetísanta Hristé

Kur e shkeli porosinë tënde, Krisht, Adami, paraati,[43] jasht' Parajsës e internove larg,*[78] i dhembshur, dhe e vure Kusarin të banonte në të, se* të pohoi mbi Kryq dhe thirrri fort:* Më kujto, Shpëtimtar,* Zot, në mbretërin' tënde.[79]

Si fajtuam, na dënove me mallkim, me vdekje,[22] o Krisht jetëdhënës, por pësove në trup pa faj* dhe ua dhe të vdekurve jetën në përjetësinë lart,* ndërsa të thërrisnin me zë të madh:* Na kujto edhe ne,* Zot, në mbretërin' tënde.[79]

Kur u ngrite prej së vdekurish, nga veset, Zot, na ngrite bashkë ne me ngjalljen tënde, o Shpëtimtar,* e zhduke tërë forcën e vdekjes dhe na dhe përjetësi,* të thërrasim pra me besim dhe mall:* Na kujto edhe ne,* Zot, në mbretërin' tënde.[79]

U dhe jetë, Krisht, të vdekurve në Hadh si Perëndi dhe tok i ngrite me varrimin tënd treditor;* burove për ne mbarë paprishjen si i mirë, ndaj gjithnjë,* besërisht, me zë, të thërrasim ty:* Na kujto edhe ne,* Zot, në mbretërin' tënde.[79]

Grave miroprurëse iu shfaqe, Krisht, më parë kur u ngrite prej së vdekurish, thirre: "Kini gaz!"*[63] Dhe ua njofton me to ngjalljen tënde miqve,[80] Nxënësve të tu,* Shpëtimtar,[81] me bes' të thërresim pra:* Na kujto edhe ne,* Zot, në mbretërin' tënde.[79]

Moisiu, duke shtrirë duart përmbi mal, e parafiguronte Kryqin dhe Amalikun pra* e mposhte fort;[82] ne mbar', si e morëm kryqin besërisht si arm',* forcë ndaj demonësh, thërrasim tok:* Na kujto edhe ne,* Zot, në mbretërin' tënde.[79]

Lavdi *Triadik*

O besnikë, ta himnojmë Atin, Birin edhe Shpirtin Shenjt, Një Perëndi, Një Zot, si nga Një diell* që është Shën Triadha e trishkëlqyer edhe i ndriçon,* shndrit të gjithë sa i thërrasin fort:* Na kujto edhe ne,* Zot, në mbretërin' tënde.[79]

Tani *Hyjlindësor*

Ki gaz, port' e shenjt' e Perëndisë; të kaloi Bërësi i mishëruar dhe të la të mbyllur krejt,*[73] të ruajti; ki gaz, re e lehtë, mbajtëse e Zotit Krisht,*[83] e hyjnorit shi; ki gaz, shkall';[84] ki gaz,* mal plot nder, pa latim,*[46] plot yndyr',[85] fron qiellor.[75]

TË DIELËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Zotërore
Ting. III Soson me Kírie o Theós mu

Zot, Perëndia im, mëkatova;* para teje fajtova, Fjalë;* të vijë keq, mos më zpraps neveritshëm;* kur pendohem, pritmë si i dhembshur i vetëm* dhe përdëllimtar i vetëm,* pra i mir' i vetëm; o Zot, më forco t'i bëj* të drejtat e tua,[86] Shpëtimtari im.

O Zot, arri, më shpëto nga duart* e armikut, u skllavërova* me dashje un' te mashtruesi, ika,* o i dhembshur, Krisht, nga porositë e tua;* jepmë kohë për pendim ti,* jepmë dritë kataniksi mua, që të qaj* me vaj për rëniet e mia, Shpëtimtar.

Zot, Perëndia im, ma çliro ti* shpirtin nga zemërngurtësia;* më jep shira lotësh që t'i bëj xixë* tërë turpet e mëkateve që kam bërë;* ndritmë se jam terr, dhuromë* dritë shum' për njohjen tënde, Shpëtimtari im,* të eci në urdhrin tënd plot nder, o Krisht.

Të tjera Të të Patrupëve
Megali tu stavrú su

Zot, bëre koret pa trup dhe na shfaqe neve krejt* ti mirësinë tënde të pasur; i prodhove drejt,* pra nga hiçi, ekzistencat, që të jenë* kunguese në lavd lart,* të të lëvdojnë tash* me zëra të pafundshëm.

E madhe është forca që kan' engjëjt e tu, Krisht,* se s'kanë trup ndaj enden në gjithë botën; edhe, Zot,* me fuqinë tënde, kanë përkujdesjen* për Kishat, besimtarët* dhe ndërmjetojnë fort* për kozmosin e tërë.

Për sferën lypni tashmë, Zotërime, engjëj shenjt',* Fuqi, Pushtete dhe kryeengjëj, Serafime tok,* Frone, Autoritete,[87] Keruvime* të lavdit të përsosur,* që s'shprehet dot vërtet,* si dhe të urtësisë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore E ngjashme*

Të madhen mirëbërje e fituam, Zonj' pa cen,* me anën tënde, ndaj Birin tënd e

mburrim me engjëjt;* nga e skajshmja dhembshuri pranoi lindje,* nga barku yt na doli,* e rikrijoi pra gjininë njerëzore.

Pasvargje Kataniktike

Himn mbrëmësor të ofrojmë, o Krisht, me temjan dhe ode shpirtërore;[88] mëshiroji shpirtrat tanë, o Shpëtimtar.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *jan*ë në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *jan*ë drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Shpëtomë, o Zot, Perëndia im, se ti je shpëtimi i të gjithëve; shtrëngata e pasioneve më trazon dhe pesha e paudhësive të mia më fundos; më jep një dorë ndihmë dhe më lartëso[89] drejt drite kataniksi, si i vetmi i dhembshur dhe njeridashës.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *koh*ë u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoft*ë te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

E madhe është fuqia e Kryqit tënd, o Zot, sepse ai u mbërthye në një vend dhe vepron në botë; dhe nga peshkatarët shfaqi apostuj, dhe nga kombet martirë, që të ndërmjetojnë për shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O e thjeshtë, e para ndër shenjtorë, që je mburrja e brigadave qiellore, himni i apostujve, fortifikimi i profetëve, o Zonjë, priti edhe lutjet tona.

CITIME

1. Ligji i Dytë 10.5; III [I] Mbret. 8.9; II Kron. 5.10
2. Eks. 31.18; Ligji i Dytë 9.10
3. Joan 1.1
4. Num. 14.19 etj.
5. Is. 6.2-3
6. III [I] Mbret. 18.34
7. Is. 6.1-9
8. I Kor. 2.8; Jak. 2.1
9. Gjen. 12.1; Vep. 7.2-4
10. Gjen. 18.1-2
11. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
12. I Kor. 3.16; II Kor. 6.16
13. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
14. Gjen. 18.10; 21.1-2
15. Baruh 3.38
16. I Tim. 6.16
17. Jov 5.8; Urt. Sol. 6.7; 8.3
18. II Makk. 1.24; 7.23; Sirak 24.8; IV Makk. 5.25
19. Gjen. 1.9
20. Eks. 14.21-15.1 etj.
21. Baruh 3.36
22. Gjen. 3.17-19
23. Matth. 27.29; Mark 15.17; Joan 19.2,5
24. Joan 10.15,17-18
25. Fil. 2.10
26. Rom. 5.5; I Thes. 4.8
27. Joan 1.2
28. I Mbret. [Sam.] 2.1
29. Ps. 7.16; 56(57).7; Kish. 10.8; Sirak 27.26
30. Ps. 148.14; Lluk. 1.69
31. Ps. 86(87).3
32. Is. 11.1,10; Rom. 15.12
33. II Kor. 8.9
34. II Petr. 1.4
35. Abak. 3.4
36. Joan 3.16
37. Matth. 26.67; Mark 14.65; Joan 18.22; 19.3
38. Matth. 26.67; 27.30; Mark 10.34; 14.65; 15.19; Lluk. 18.32
39. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
40. Ps. 11(12).6
41. Ps. 73(74).2
42. Gjen. 1.26-27; 5.1; 9.6; Urt. Sol. 2.23; Sirak 17.3
43. Gjen.3.1-6
44. Matth. 27.33; Mark 15.22; Lluk. 23.33; Joan 19.17
45. Is. 40.12
46. Dan. 2.34-35,45
47. Ps. 15(16).5
48. Is. 26.9
49. Fil. 4.7
50. Gjen. 18.25
51. Matth. 27.18; Mark 15.10
52. Joan 14.27
53. Eks. 25.8 etj.
54. Joan 19.34
55. Gjen. 2.21-22
56. Matth. 26.61; 27.40; Mark 14.58; 15.29; Joan 2.19
57. Jona 2.6-8
58. Eks. 6.1 etj.
59. Matth. 14.29-31
60. Fil. 2.7

61. Jov 38.17
62. Matth. 12.29; Mark 3.27
63. Matth. 28.8-10
64. III Makk. 6.6; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
65. Matth. 27.51; Mark 15.38; Luk. 23.45
65a. Rom. 2.27,29; 7.6; II Kor. 3.6-7
66. Matth. 27.45; Mark 15.33; Luk. 23.44
67. I Kor. 2.8; Jak.2.1
68. Mark 16.19
69. Luk. 1.42
70. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
71. Matth. 27.51
72. Eks. 25.9-20; 38.1; Ligji i Dytë 10.2; Ps. 131(132).8; Hebr. 9.4
73. Jez. 44.1-4
74. I Kor. 15.53
75. Jez. 1.13-26 etj.
76. Luk. 1.78
77. Joan 14.26
78. Gjen. 3.24
79. Luk. 23.39-44
80. Luk. 12.4; Joan 15.14-15
81. Matth. 28.10
82. Eks. 17.11-13
83. Is. 19.1
84. Gjen. 28.17
85. Ps. 67(68).17
86. Lev. 25.18; Ligji i Dytë 6.24; 26.16; II Kron.19.10; Ps. 118(119).12
87. Kol. 1.16
88. Ef. 5.19; Kol. 3.16
89. Matth. 14.30-31

TË HËNËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kataniktike
Ting. III

O shpirt, duke ndenjur për njëfarë kohe në tokë, pendohu; dheu në varr[1] nuk himnon, nuk çlirohet nga shkeljet; thirri Krishtit Perëndi: O zemërnjohës,[2] mëkatova; para se të më dënosh, le të vijë keq për mua,[3] o Perëndi, dhe mëshiromë.

Deri kur, o shpirti im, do të insistosh në shkelje? Deri kur do të bësh shtyrje pendimi? Mendoje gjykimin e ardhshëm dhe thirri Zotit: Mëkatova, o Zot i pamëkatshëm,[4] mëshiromë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Gëzohu, o Mari, nënë dhe virgjëreshë, mali i shenjtë,[5] Parajsa në Eden, nga lindi pa farë Fjala, Krishti, Perëndia ynë; me anë të tij mbiu jeta në botë.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore Kataniktike

Në gjyqin e frikshëm shqyrtohem pa akuzues, dënohem pa dëshmitarë, sepse hapen librat[6] e ndërgjegjes dhe zbulohen veprat e fshehta; ndaj, para se të hulumtosh sa bëra, në atë teatër mbarëpublik, o Perëndi, falmë mua[3] dhe mëshiromë.

Më pret një gjykatë e tmerrshme, o Zot; sepse, teksa hesht unë, punët e mia thërrasin; por arri dhe më kërko mua të humburin, o Krisht Perëndi, dhe më shpëto nëpërmjet pendimit.

Tani *Hyjlindësore*
Thias písteos

O e Virgjër, je* tendë e hyjshme*[7] për Krisht Fjalën, Zot,* e vetmja pa cen;* në qashtërsi ua kalon mbarë engjëjve;* jam më i ndyrë nga njerëzit mbarë un',* plot me mëkate mishore,[8] pastromë pra,* me rrëket' e ndërmjetimeve pranë Birit tënd;* më jep ti përdëllimin e madh,[9] o e thjesht'.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Tin oreótita

Me fjal' i bëre ti* sa janë posht' në dhé* si dhe në qiell, Krisht,*[10] i plotfuqishmi Zot;* të rrinë koret engjëllore afër dhe të ofrojnë* me tmerr[11] lavdërim pa fund;* dhe e ndritin tër' kozmosin* me shkëlqimin tënd gjithnjë,* mbret i lavdit, kështu dhe ne,* përmes këtyre, ty të thërrasim:* Na dhembshuro dhe na shpëto ne.

Martirik

Trimëria e rezistencës suaj fitoi mbi marifetet e armikut të keq që nga fillimi,[12] o athloforë të tërëfamshëm, prandaj u vlerësuat për lumturinë e përjetshme; ndërmjetoni pranë Krishtit që ta shpëtojë grigjën e popullit krishtdashës, meqë jeni dëshmitarë të së vërtetës.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Tin oreotita

Kishin gaz njësh me frik'* krejt qiellorët lart,* dhe tokësorët posht'* dëfrenin tërë tmerr,* kur ty të erdhi zëri pa cen, Hyjlindëse, se shndriti* për të dy një panair* lavdi, si e shpëtoi krejt* të parëgatuarin* Zoti Krisht; ndaj me engjëjt ne* thërrasim drejt teje: Gëzohu,* o e bekuara Hirplote.[13]

Kanun Kataniktik që ka Akrostihidhë (pa Hyjlindësoret): "O Fjalë, lehtësomë nga shumë mëkate të rënda. I Josifit". Ting. III
Ode I
Irmosi: Faraó ta ármata

»Ë çave detin, o Zot, kur i mbulove në fund »armët e Faraonit dhe e shpëtove popu»llin izraelit që të himnonte me këngë.[14]

O i Pamëkatshëm, më çliro nga mijëra faje të rënda që kam bërë pa mend dhe më jep lot kataniksi siç i dhe dikur së përdalës.[15]

Për shkak të veprave të pavend u bëra shpellë kusarësh; me anën e virtyteve më trego si shtëpinë tënde,[16] o Njeridashës që linde vullnetarisht në shpellë.

Martirike

Me drejtimin e Shpirtit të Shenjtë e kaluat shtrëngatën e torturave dhe arritët në limanin e perëndishëm, o martirë të hyjfrymëzuar.

Përderisa u ndriçuan me Hirin e Shpirtit, martirët e tërëfamshëm u larguan me ngazëllim nga errësira tepër e thellë e dëshirës maniake për idhujt.

Hyjlindësor

O e Tërëshenjtë, e pacenuar, ndihma e mëkatarëve dhe rimëkëmbja e të rënëve, më jep pendim kataniksi mua që fajtova shumë.

Kanun tjetër I të Patrupëve që ka Akrostihidhë: "U sjell të patrupëve një melodi të tretë". Asma qenón

Drita pa nisje ti je[17] dhe dhënësi i dritës së tërë, Krisht Perëndi; ma ndriço* mendjen time pa logjik',* Zot, me mbikëqyrjen e Fuqive të tua, o Shpëtimtar.

Koret pa trup, siç u shkon shën engjëjve, gëzohen se marrin pjes' në të fshehtat që ke,* Zot, në pasurin' tënde* fort të madhe; shndriten me karizmat e tua hyjnore pra.

Forcën e qiejve Shpirti i tërëfuqishëm i Atit e siguroi me drit'* të patundur prej Hyjnis'* Zot, meqë ësht' i dhembshur, jetëbërës dhe jep çdo të mirë boll.

Hyjlindësor

O Gabriel, gjeneral hyjnor, i tërëpasur, me koret pa trup fort thirri ti me* zërin e gëzueshëm* pra hirplotes, Zonjës son': Gëzohu, e fortpaqortueshme.[13]

Ode III
Irmosi: Steréoson Kírie tas kardhias

»O Zot, përforcoji zemrat tona[18] dhe ndri»çoji për himnimin tënd, që të të lavdëroj»në ty, o Shpëtimtar, në jetë të jetëve.

O Njeridashës, siç e shpëtove Petron kur

po zhytej,[19] kështu nxirrmë nga fundi i të këqijave të mia.

Tinëzari më vrau me pasionet; ti, o Jetëdhënës, gjallëromë nëpërmjet mënyrave të pendimit.

Martirike

Duke u flakëruar padrejtësisht me zjarr lëndor, o martirë, u ndezët në mënyrë të palëndët prej dashurisë së të Palëndshmit.

Kur shtrembëroheshin, martirët i shfarosnin pusitë dhe veglat e shtrembërimit të mashtruesit dhe denjësoheshin për kurora.

Hyjlindësor

O Mari me emër zotëror, me ndërmjetimet e tua, më çliro mua që u sundova nga shumë pasione shpirtprishëse.

I të Patrupëve: Tokson éthrafsas ehthrú

Ti buron rrëke dhe lumë mirësie, ndaj koret engjëllore,* o Zot, i tregove të shndritshëm me lavdi* nga të fshehtat e tua.

Zoti Krisht, krijove Mendjet pjesëmarrëse në lavdinë tënde,* që t'i shfaqësh qartë thesaret e fuqis'* dhe të pasuris' sate.

Krisht, shkëlqimet engjëllore, duke ndenjur bri teje me tmerr, frikë,*[11] për shërbim, i psalin gjithnjë dhe i këndojn'* forcës sate pa fund, Zot.

Hyjlindësor

O Hyjnënë, njerëzin' mbar' e mori Zoti i Gjithësisë,* Krishti pra, nga ti, pa të meta; si burim* hiri të tregoi ty.

Ode IV

Irmosi: Mi en potamís

»Mos ki mëri ndaj lumenjve, o Zot, mos »qoftë ndaj lumenjve mëria jote dhe as »ndaj detit sulmi yt.[20]

Zgjidhi prangat e pasioneve të mia, o Zot, dhe, si të më lidhësh me pendim, bëmë pjesëmarrës të të mirave të tua.

Më ndrit me mënyrat ndriçuese të pendimit, o Diell Krisht, që ta largosh natën e thellë të të këqijave të mia.

Martirike

O atletë, u shfaqët si qymyret që shkrumboni lëndën e ateizmit dhe ndriçoni ata që janë në errësirë.

Pësuat mundime të shumëllojshme duke e imituar vdekjen e Krishtit,[21] o martirë, prandaj e trashëguat jetën hyjnore.

Hyjlindësor

O e Dëlirë, mbrojtja e mëkatarëve, më jep pendim të vërtetë dhe pushoje shtrëngatën e veseve të mia.

I të Patrupëve: To ksenon qe apóriton

O rreshtime trinisore, u përgatitët me vullnet hyjnor si re që rrokin shkëlqimin trediellor dhe drejtoheni me fuqinë e Shpirtit.

Engjëjt mësojnë mistikisht fshehtësinë e palëndshme dhe shkëlqejnë me anë të afrimitetit me hyjkryesinë tënde, o Krisht, dhe thërrasin: Lavdi fuqisë sate.

Engjëjt dërgohen në botë tek ata që do të besojnë, si ruajtës të shpëtimit të shpresëplotëve[22] dhe kujdesen për shërbëtorët e tu, o Shpëtimtar.

Rendet e engjëjve, pasi u pasuruan qartësisht, që nga fillimi, me shkëlqimin e paperënduar të Hyjnisë së përmbiperëndishme, shpallen si llambadhe që kthehen rreth e rrotull.[23]

Hyjlindësor

Si shërbëtor po vij në strehën tënde, o e Tërëpaqortueshme: Çliromë, o hyjnënë,

nga trullosja e pasioneve, si lindëse e shkaktarit të papasionshmërisë.

Ode V

Irmosi: To fos su to anésperon

»Shndrite shpirtin tim të përulur me dri»tën tënde të paperënduar, o Krisht Perë»ndi, dhe drejtoje në frikën tënde, sepse »urdhrat e tu janë dritë.[24]

Në tribunën tënde, mos më paraqit të zhveshur nga veprat e mira, o Njeridashës, por më vish nëpërmjet pendimit me stolinë e punëve të hyjshme.

U godita nga shpata e veseve dhe rashë në greminën e dëshpërimit; mos më shpërfill, por më shëro me ilaçin e kthimit, o Zot.

Martirike

Nuk e ulët gjurin te statujat,[25] o atletë, dhe kur rripeshit frikshëm me thonj, dhe kur rriheshit egër me shpata, dhe kur masakroheshit me kamxhikë.

O martirë të shenjtë, bota stoliset bukur me pësimet tuaja, sepse përvetësuat jetesë përmbitokësore bashkë me engjëjt.

Hyjlindësor

Çliromë nga veprat e pamend ti që, me fjalë, linde mbi dhé Fjalën,[13] që të të përhimnoj me fjalë të nderuara.

I të Patrupëve: Epí jis o aóratos

O shpresëplotë, bashkë me ushtritë e engjëjve, le ta himnojmë Atin, Birin tok me Shpirtin, Hyjninë unike, duke shkëlqyer me dritën e trindritshme.

Serafimet, engjëjt, duke u ndriçuar haptas prej Shpirtit, na mësojnë të adhurojmë Një pushtet përmbisundues duke thirrur zërin e trishenjtë.[26]

Hyjlindësor

O Vajzë e tërëthjeshtë Perëndilindëse, kryeengjëlli Gabriel, kur erdhi nga qielli, të ungjillëzoi, se do ta lindje pa farë[27] Jetëdhënësin.

Ode VI

Irmosi: Tus is ta teli ton eonon

»Ne arritëm në fund të jetëve[28] dhe rre»zikojmë të shfarosemi në shtrëngatat e »ngasjeve, o njeridashës; mos na shpërfill »ne që po thërrasim: Na shpëto, o Shpë»timtar, siç e shpëtove profetin nga egër»sira.[29]

Kur u lartësova në mendje si qëmoti Fariseu,[30] rashë frikshëm dhe mashtruesi po gëzohet duke më parë; o Krisht që e poshtërove atë me anë të Kryqit, më dhembshuro mua që u përula mjerisht.

U bëra mik i mëkateve si askush tjetër ndonjëherë në jetë, dhe e harxhova zemërgjerësinë tënde unë mjerani dhe akoma jam apatik; më kthe me dhembshurinë tënde.

Martirike

Të paligjshmit i dëftyen vërtet të mençurit më të shkëlqyer se ari dhe trashëgimtarë të Krishtit,[31] duke i dënuar me predispozicion të ulët në zjarr, sharrë dhe shtrembërime.

Pasi e kaluat stadiumin e mbushur me mundje, ndeshje tepër të mëdha dhe plagosje mbi natyrë, o atletë, e mundët kreun e errësirës[32] dhe fituat kurora prej Perëndisë.

Hyjlindësor

Të përhimnojmë ty, Nënën e vërtetë të Gjithëbërësit, arkën e Dhiatës, zbutjen tonë,[33] trapezën vërtet të shenjtë,[34] tempullin e gjallë të Perëndisë dhe llambën e tërartë.[35]

I të Patrupëve: Skinóseos Ionás

O kryeengjëj, engjëj tok me Autoritetet, Pushtetet[36] dhe Fuqitë, e himnoni me zëra të fortë ndriçimin e parë dhe gjithëbërës të kryemirësisë.

Ti, o i Padukshëm, që e stolise me rend tërëharmonik botën mendore, bëj që, me mirësinë tënde, Kisha e respektuar ta imitojë normalitetin e rregullit të saj.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse e virgjër, Fjala që fushoi në ty, të tregoi burim shërimesh, prandaj shëroji traumat e shpirtit tim.

Ode VII

Irmosi: Tris Pedhes en kamino

»Tre Djem që e simbolizuan në kaminë
»Trininë, e shkelën kërcënimin e zjarrit[37]
»dhe thërrisnin duke himnuar: Je i bekuar,
»o Perëndi i etërve tanë.[38]

Koha ime po përmbushet, në prag të derës është dalja; o shpirt, paraqit fryte pendimi[39] para se të mbyllen dyert[40] dhe thirri Krishtit: O Zot, shpëtomë.

Le t'i rigjallërojmë zemrat me parmendën e njohjes së vërtetë dhe le të sjellim grurë pendimi, që të korrim kallinj drejtësie në Krishtin, bujkun e shpirtrave tanë.

Martirike

O ndriçues të besimit të mirë, kundërshtarë të keqbesimit, pasurues të të vobektëve, martirë të Zotit, pasurojeni shumë shpirtin tim tërëmjeran që privohet nga virtytet.

O Krisht që e shpëtove Doganierin kur rënkoi nga thellësia e shpirtit,[30] pranoje psherëtimën time të lehtë dhe shpëtomë nëpërmjet athloforëve të tu që të lëvduan me gjymtyrët e tyre.[41]

Hyjlindësor

O krua që buron ujin e ndjesës, thaji rrjedhat e shkeljeve të mia duke më dhënë shi lotësh, që të të himnoj përgjithmonë si Perëndilindëse.

I të Patrupëve: Sovarós o tíranos

O kore të engjëjve, me moral të qëndrueshëm, duke parë me shikim të fortë shkëlqimin fillestar, bëheni drita të dyta, "përmes pjesëmarrjes", dhe thërrisni: I bekuar je, o Perëndi.

O kore të engjëjve, me dashuri të patundur, duke pasur prirje për t'u lidhur vazhdimisht me bukuritë e Krijuesit, bëheni drita të dyta, "përmes pozicionit", dhe thërrisni: I bekuar je, o Perëndi.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse, e linde të mishëruar Fjalën e pafillim që lindi prej Atit hyjnisht, pa nënë, para jetëve; i bekuar është fryti i barkut tënd, o Zonjë.[42]

Ode VIII

Irmosi: Ton en flojí tis Pesí

»Zotin që zbriti në flakë dhe u shfaq tok
»me Djemtë e hebrenjve[37] nëpërmjet fuqi-
»së hyjnore, o priftërinj, bekojeni dhe për-
»mbilartësojeni në gjithë jetët.[43]

Hami u bë skllav me vendim atëror për shkak të qeshjes;[44] çfarë do të bësh, shpirti im, që u robërove në pasione dhe qesh çrregullisht dhe nuk të vjen turp para Atit qiellor?[45]

Kur u inatos Kaini, vrasësi i vëllait, u bë pa mend;[46] u shfaqe i ngjashëm me të, o shpirti im, duke vrarë jo një tjetër, por veten tënde me epshe dhe mashtrime jete.

Martirike

Të mbledhur besërisht, le t'i nderojmë

denjësisht margaritarët e zgjedhur të Zotit, enët e çmuara, llambadhet e ndritshme, shkëlqimin e Hirit hyjnor, athloforët e Krishtit.

O Fjalë që e pranove, më shumë se temjani, gjakun e athloforëve të urtë, me lutjet e tyre shpëtoji, si i vetmi përdëllyes, ata që bien me pendim para teje.

Hyjlindësor

Iu afrova Hadhit[47] tani për shkak të shthurjes; o Vajzë, përderisa ke dhembshuri tepër të madhe se linde parrëfyeshëm Perëndinë e dhembshur, dhembshuromë dhe shpëtomë.

I të Patrupëve: Enilu floga pirós

Meqë je Krijuesi i të gjithave, sapo i mendove engjëjt, ata qëndruan pranë me frikë[11] duke thirrur: Gjithë veprat, bekojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[48]

Mendjet përmbiqiellore, duke qenë si flakë nga pjesëmarrja në zjarrin hyjnor, thërrasin: Gjithë veprat, bekojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[48]

Engjëjt i bëre jolëndorë dhe mendorë para gjithë të dukurave; ata thërrasin për hirin tënd: Gjithë veprat, bekojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[48]

Hyjlindësor

O Hyjnënë e virgjër, linde Fjalën e Atit që u trupëzua mbi fjalë; atë e himnojmë ne gjithë veprat si Zot dhe e përmbilartësojmë në gjithë jetët.[48]

Ode IX

Irmosi: En Sineo to ori

»Moisiu në malin Sina të pa* në një ferrë, »se në bark* zure, pa u shkrumbuar hiç, »zjarrin tmerr*[49] të Hyjnisë, ndërsa mal* »pa latim Danieli* të pa,[50] Isaia shenjt* »shkop pra të thirri ty* që do mbije prej »rrënjës së Davidit shenjtor.[51]

Përmes vetëpërmbajtjes, kish marrë lasht'* nder të parëlinduri* shën Jakovi, Isavi ia dha sepse* s'e frenoi barkun dot;*[52] papërmbajtje e keqe!* Vet'kontrolli është' i madh;* doji të mirat krejt,* shmange imitimin e të këqijave, shpirt!

Jovi mori kuror' se duroi mjaft* ngasje si shumic' përrenjsh,* o shpirt, pirgun e zemrës s'ia tundën dot;*[53] ti të paqortueshmin* ki zili përgjithmonë,* duke qen' pra pa traumë* nga djallëzitë krejt* të të ligut, dil fitimtar, shpërblim do të kesh.

Martirike

Athloforë të Krishtit, u shfaqët qart'* shpat', ju prehu Shenjti Shpirt* porsi zjarr edhe therët kolonat krejt* kundërshtare; edhe mjaft* ju lëvduan fitoret;* ndaj dhe tërëmbreti Zot,* dora e tij plot forc',*[54] ju kurorëzoi në qiejt lart me çdo nder.

O shumicë martirësh, shenjt' pa qortim,* përgjëroju Zotit Krisht* ta shfarosë shumicën e fajeve* që kam bërë se ai,* Perëndia, i priti* mundjet tuaja pa fund* dhe ju radhiti lart* me ushtritë pa trup, me engjëjt përjetësisht.

Hyjlindësor

O pallat mjaft i ndritshëm i Zotit Krisht,* shfaqmë si shtëpi me drit',* çelmë udhë pendimi, ti, derë pra* që s'u shkele kurrsesi,*[55] në të shenjtin dhé çomë,* atje ku të butët jan',*[56] shfaqmë, o dhé i shenjt',*[57] të çliruar, Zonjë, prej tiranis' së vesit.

I të Patrupëve: O to gliqí tu ahrantu su

O kore që tani jeni pranë Dritës së Madhe të Parë, bëhuni ndërmjetës shumë të fortë për të gjithë ne që ju madhërojmë, si-

pas mundësive, si engjëj të Perëndisë, o hyjnorë të skajshëm.

Denjësojini të ndriçojnë në rang të dytë ata që ju madhërojnë me besë ju që u denjësuat ta lavdëroni si të barasfuqishme Trininë, ju që të parët ndritni fuqishëm nga shkëlqimet e saj.

Hyjlindësor

Ne të gjithë të njohim ty si bazë të shpëtimit tonë, sepse Biri yt i tërëpacenueshëm i shpëtoi me gjak hyjbërës ata që të himnojnë dhe të lavdërojnë besërisht, o Perëndilindëse.

Pasvargje Kataniktike
të Lavdërimeve

Mblidhe, o Zot, mendjen time të shpërndarë dhe pastroje zemrën time djerre; më jep pendim siç i dhe Petros,[58] psherëtimë siç i dhe Doganierit[30] dhe lot siç i dhe Lavires,[15] që me zë të lartë të të thërras: O Perëndi, shpëtomë, si i vetmi i dhembshur dhe njeridashës.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Shumë herë, duke himnuar, gjendesha duke mëkatuar, sepse thosha këngë me gjuhë, teksa mendoja të pavenda në shpirt; por, o Krisht Perëndi, korrigjoji të dyja me anë të pendimit dhe mëshiromë.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

O popuj, ejani të gjithë ta nderojmë kujtimin e athloforëve të shenjtë, se, pasi u bënë teatër për engjëj dhe njerëz,[59] morën prej Krishtit kurorën e fitores dhe ndërmjetojnë për shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Megali ton martiron su

Vërtet, ti je më lart se engjëjt qiellorë, ndaj,* e Tërëshenjtë, çoje te Zoti i të gjithave*[60] lutjen ton', të njerëzve mbi dhé, të ruhen* sa të pohojn' me besë* Perëndilindëse me të vërtetë, Vajzë.

NË LITURGJI Lumërimet:
Athetísanta Hristé

Kur e shkeli porosinë tënde, Krisht, Adami, paraati,[61] jasht' Parajsës e internove larg*[62] i dhembshur, dhe e vure Kusarin të banonte në të, se* të pohoi mbi Kryq dhe thirrri fort:* Më kujto, Shpëtimtar,* Zot, në mbretërin' tënde.[63]

Me të madhin përdëllimin tënd,[64] shpërfille, Krisht, morin' e të këqijave të mia dhe më shpëto* në ditën e gjykimit tmerr nga dënimi, Shpëtimtari im,* dhe nga Ferri skrop i përjetshëm,[65] pra* që dhe un' ta himnoj* mirësinë tënde, Zot.

Keruvime, Serafime, Frone, kryeengjëj, engjëj, Zot'rime, Fuqi, Autoritetet krejt,* Pushtetet,[36] përgjërojuni Krijimtarit t'i shpërfillë krejt* shkeljet që kam bërë kur ta gjykoj'* dheun mbar', çdo njeri,* si një njeridashës Zot.

Martirik

Me të hyjshmet gjakra, ngjyen një mantel të purpurt dhe u denjësuan shën atletët e Zotit Krisht* vërtet të mbretëronin hyjnisht[66] me Mbretin e Fuqive[67] lart;* dhe

kërkojnë për ne që, mjaft denjësisht,* i lëvdojmë gjithnjë,* faljen e mëkateve.

Lavdi *Triadik*

Të himojmë me besim, besnikë, Një Hyjni trihipostate, Atin, Fjalën, Shpirtin Ngushëllimtar,* të Shenjtë, të thërrasim me zëra engjëllorë pa pushim:* Je i shenjt', i shenjtë, i shenjtë je,*[26] Zoti yn' Perëndi,* ti shpëtoji shpirtrat tan'.

Tani *Hyjlindësor*

Dritën,[17] e Dëlir', prej Dritës[68] e ke mbajtur ti në mitër, re e ndritshme,[69] ndaj më ndreq si të më ndriçosh,* sepse jam errësuar nga veset dhe kënaqjet e jetës sime;* përgjërohu ti ta fitoj dhe un'* lavdin që kanë tash* sa jetuan mirë, drejt.

TË HËNËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kataniktike Zotërore
Ting. III
Megali ton martiron su

Pasionet, Shpëtimtar, që kam në shpirt si dhe në trup,* ndaj meje janë ngritur, më mbytin bashkë egërsisht* dhe në buz' të dëshpërimit më tërheqin;* por zbuti siç e zbute* qëmoti detin edhe jepmë qetësi ti.[70]

Nuk kam guxim hiç unë i dënuari t'i ngre* syt' që ta shoh lart diellin, se mëkate me tepri* fort më hedhin poshtë, ndaj si Doganieri* thërras, o Shpëtimtar Krisht,* Zot, dhembshuromë mua qyqin dhe çliromë.[30]

Prania jote, Zot, e madhe dhe e frikshme shum'* do jetë, kur të ulesh të bësh të drejtin gjyq,[71] o Krisht;* por kursemë ti[3] si Perëndi, çliromë* nga halli që do vijë,* pra, mua të dënuarin mos më ndëshko hiç.

Të tjera Të Pararendësit Të ngjashme

Ke lindur si agim në dhé, në skaje, dhe ndriçon,* i lavdëruar, zemrat e gjithë përhimnuesve;* ndaj ndriçoji mendjet edhe shpirtrat tanë,* profet, që të të mburrim* ty, Pagëzorin shenjt të Shpëtimtarit, Krishtit.

I lumi Pararendës, mos pusho së luturi* për botën krejt, të lypim ty mbar' ne, që të marrim hir* të hyjnueshëm nga lart, të shkelim kokën* e djallit tmerr keqdashës,* meqë të kemi pasuri edhe ndërmjetës.

Kur Zoti të më ndajë prej shtëpisë, trupit tim* që prishet, atëherë, Prodhrom, le të të gjej unë* si përkrahje, mbrojtje, strehë, o profet i shenjt'* Joan, të më drejtosh ti* lart, në ndriçimin që nuk perëndon askurrë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Zonj', mos pusho së lypuri për grigjën tënde ti,* me ndërmjetimin tënd na çliro nga çdo dëm që kemi;* nga i ardhshmi kërcënim dhe nga inati* i Zotit[72] na rrëmbe ne,* Perëndilindëse, se na ke shërbëtorë.

Pasvargje Kataniktike

Himn mbrëmësor të ofrojmë, o Krisht, me temjan dhe ode shpirtërore;[73] mëshiroji, o Shpëtimtar, shpirtrat tanë.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Shpëtomë, o Zot, Perëndia im, se ti je shpëtimi i të gjithëve; shtrëngata e pasioneve më trazon dhe pesha e paudhësive

të mia më fundos; më jep një dorë ndihmë dhe më lartëso[19] drejt drite kataniksi, si i vetmi i dhembshur dhe njeridashës.

Varg: **Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.**

E madhe është fuqia e martirëve të tu, o Krisht, sepse, sado të shtrirë në varre, ata dëbojnë frymë, pasi e asgjësuan pushtetin e armikut me anë të besimit te Trinia, meqë garuan për shpresëtarinë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O Perëndilindëse, mbrojtja e të gjithë nevojtarëve, në ty guxojmë, në ty krenohemi, në ty është e gjithë shpresa jonë; ndërmjeto pranë atij që lindi prej teje për shërbëtorët e tu të pavlefshëm.[74]

CITIME

1. Gjen. 3.19
2. Fja. Urt. 24.12
3. Neh. 13.22
4. Joan 8.46
5. Ps. 2.6 etj.
6. Dan. 7.10
7. Ps. 131(132).5; Hebr. 9.1-2
8. Juda 23
9. Num. 14.19 etj.
10. Ju. 16.14; Ps. 32(33).9; 148.5
11. Ps. 88(89).8
12. Joan 8.44; I Joan. 3.8
13. Lluk. 1.26-28
14. Eks. 14.21-15.1 etj.
15. Lluk. 7.38
16. Jer. 7.11; Matth. 21.13; Mark 11.17; Lluk. 19.46
17. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
18. I Mbret.[Sam.] 2.1
19. Matth. 14.30-31
20. Abak. 3.8
21. II Kor. 4.10
22. Hebr. 1.14
23. Jer. 1.13
24. Is. 26.9
25. III [I] Mbret. 19.18; Rom. 11.4
26. Is. 6.3
27. Lluk. 1.30-31
28. I Kor. 10.11
29. Jona 2.11
30. Lluk. 18.10-14
31. Gal. 4.7
32. Ef. 6.12
33. Eks. 25.9-20; Hebr. 9.4
34. Eks. 25.22-29; 39.18; 40.20; Lev. 24.6; Hebr. 9.2
35. Eks. 25.30-37; 38.13
36. Kol. 1.16
37. III Makk. 6.6; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 22-26
38. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
39. Matth. 3.8; Lluk. 3.8
40. Matth. 25.10
41. I Kor. 6.20
42. Lluk. 1.42
43. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 61
44. Gjen. 9.20-25
45. Matth. 5.48 etj.
46. Gjen. 4.8
47. Ps. 87(88).4
48. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
49. Eks. 3.2-5; Ligji i Dytë 33.16
50. Dan. 2.34-35
51. Is. 11.1
52. Gjen. 25.29-34
53. Jov 1.13-2.10
54. Urt. Sol. 11.17
55. Jez. 44.2
56. Matth. 5.5
57. Eks. 3.5
58. Matth. 26.75; Lluk. 22.61-62
59. I Kor. 4.9
60. Jov 5.8; Urt. Sol. 6.7; 8.3
61. Gjen. 3.1-6
62. Gjen. 3.24
63. Lluk. 23.40-43
64. Ps. 5.8; 68(69).14; 105(106).45
65. Matth. 25.46
66. II Tim. 2.12
67. Ps. 67(68).13
68. Jak. 1.17
69. Eks. 13.21-22 etj.
70. Mark 4.37-39
71. Dan. 7.9; Matth. 25.31
72. Joan 3.36 etj.
73. Ef. 5.19; Kol. 3.16
74. Lluk. 17.10

TË MARTËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kataniktike
Ting. III

O shpirt, duke ndenjur për njëfarë kohe në tokë, pendohu; dheu në varr[1] nuk himnon, nuk çlirohet nga shkeljet; thirri Krishtit Perëndi: O zemërnjohës,[2] mëkatova;

para se të më dënosh, kursemë dhe mëshiromë.[3]

Deri kur, o shpirti im, do të insistosh në shkelje? Deri kur do të bësh shtyrje pendimi? Mendoje gjykimin e ardhshëm dhe thirri Zotit: Mëkatova, o Zot i pamëkatshëm,[4] mëshiromë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Perëndilindëse, përikja dhe fuqia jonë, ndihma e fortë e botës, me anën e ndërmjetimeve të tua, shpëtoji shërbëtorët e tu nga çdo nevojë, o e vetmja e bekuar.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera

O Zot, ti e di fundin e thellë të shkeljeve të mia; ma jep dorën siç ia dhe Petros dhe shpëtomë.[5]

Kur të vijë gjykimi i drejtë dhe të gjykojë Gjykatësi i të gjithëve,[6] çfarë apologjie do të japësh, o shpirti im, nëse nuk do të thërrasësh para fundit: O Perëndi, mëkatova, por mëshiromë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Tin oreotita

Shëroje shpirtin tim,* se po sëmuret rënd',* shtrëngohem nga çdo faj* unë, mjerani tmerr,* o e hyjlume, e panusëruara nënë, Vajzë* krejt e paqortueshme;* ndaj nga zemra po psherëtij,* të thërras: Pranomë, jam* mëkatar un' me shkelje plot* dhe po të thërras me guxim ty:* Ki gaz, hirplote e bekuar.[7]

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Thias písteos

O Prodhrom, profet,* nën strehën tënde* rendim, Pagëzor,* dhe thell', nga zemra,* po thërrasim me besim: Zbute çdo trazim* që vjen nga ngasjet, rreziqet, o i hyjlum,*[8] dhe nga shtrëngatat, sëmundjet; shfarosi ti* krejt mendimet e armiqve keqbërës kundërshtar',* për ne kërkoje mjaft të madhin përdëllim.[9]

Martirike
Tin oreótita

E hijeshove shum',* si i pushtetshëm fort,* o Zot, kujtimin pra* të athloforëve* të tu, se i forcove, imituan pësimin tënd pra;* burrërisht, fituan mbi* forcën mbar' të beljarit djall,* ndaj karizma për shërim,*[10] njeridashës, fituan drejt;* me lutjet, përgjërimet e tyre,* jepi ti popullit tënd paqe.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Cilido atje ku shpëton, atje dhe drejtësisht vrapon; dhe a ka tjetër përikje të tillë si ti, o Perëndilindëse, që i mbulon shpirtrat tanë?

Kanun Kataniktik që ka Akrostihidhë:
"Vëri re rënkimet e mia, o Fjalë
e Perëndisë. Josif".
Ting. III
Ode I
Irmosi: Thavmastós endhoksos

»Ti je Perëndia që bën mrekulli me lavd,
»i çuditshmi që në dhé e ktheve avushën
»dhe karrocat* i mbulove; shpëtove ko-
»mbin që të këndonte si çlirimtar.[11]

Përgjithnjë, vëllezër, të qajmë me gjithë shpirt ne për veten; Dhëndri po vjen, ne le t'i ndezim veprat si llamb'* e stolisur, kështu pra të fitojm' nusëroren hyjnore lart.[12]

U pendua me gjithë shpirt dhe kështu shpëtoi krejt Manasiu lashtë se thirri, kur qe i prangosur,* drejt të vetmit Zot;[13] ki zili atë, shpirt, dhe do shpëtosh lehtësisht.

Martirike

Kur athloforët shenjtë duronin hyjnisht verbim sysh dhe prerje duarsh, këmbësh, kofshësh e krahësh, prerje gjuhe,* fort e falënderonin Krishtin Fjalë, Jisuin, pra Perëndin'.

O martirë, neve besnikëve na u shfaq si klinik' kutia e lipsaneve nga ku nxjerrim shërim* ne për shpirtrat dhe trupat; ndaj ju mburrim detyrimisht përgjithnjë.

Hyjlindësor

Si mban manë pavdekësie, pra Krishtin, o shtambë[14] me arsye, më çliro ti prej hidhërimi vesesh* krejt shpirtprishëse, Virgjëresh' e fortshenjtë, të të mburr me besim.

I Pararendësit: O ta ídhata pale

O hyjnori lastar, nga mitra krejt shterpë,*[15] kërko, lype Perëndinë të kem fryt,*[16] pra virtyt, dhe t'ma zhdukë vrenjtjen, dhe shterpësin'* t'ma shfarosë; dhe t'ma flakë mjegullën shpirtërore,* Prodhrom shenjt i Krishtit, për mua fort ndërmjeto.

Përmbi dhé u tregove si yll i madh shum'* që rendje përpara Diellit plot lavd* që hijesonte tërë dheun; ndaj lypi që* ta ndriçojë shpirtin tim të errësuar, Prodhrom shenjt,* nga shumë mendime të ndyra, nga çdo pasion.

O profet, parathe në Hadh për një jetë,* në Shën Shpirt, që po na vinte, Prodhrom shenjt* dhe Pagëzor; me lutjen tënde, ma gjallëro* shpirtin që ka vdekur, ngrije si nga varri i fajit,* i lum, i lavdishëm, ty të përgjërohem fort.

Hyjlindësor

Nga ti, Zoti u shfaq për ne, ndaj kërkojmë* prej teje t'i lypësh tok me Kryengjëjt* edhe me engjëjt si dhe me shenjtorët e tër'* që të na shpëtojë nga rreziqet sa të pohojmë* porsi Vajzë edhe vërtet si Hyjlindëse.

Ode III

Irmosi: Stira psihí qe ágone

»O shpirt pa pjellori, shpirt shterp,*[17] fryt »të lavdishëm fito,* dhe me dëfrim, gaz, »thirri fort:* U sigurova, Perëndi, me ty;* »veç teje, s'ka shenjtor,* as nuk ka të drej»të aspak, o Zoti im.[18]

Shkela i pandërgjegjshmi un'* ligj zotëror dhe kështu* do të dënohem dhe nuk di* ç'të bëj, Gjyqtar i tërëdrejtë Zot;*[19] më dhembshuro, më fal,* më shpëto përmes dhembshurisë sate pra.

Lindja e lindjeve ti je,*[20] o Njeridashës, ndaj lut:* Më lind një drit' plot drejtësi,* Zot, Perëndi, që të më nxjerrë krejt* nga errësira skrop,* shumëmëshirues, nga veset, çdo dënim.

Martirike

Pemë të plota me çdo fryt* lart në mendoren parajs'* u shfaqët, o martirë, qart'* si dhe burime uji boll hyjnor,* por edhe kana tok* që na rrjedhin pijen e shenjtë mirësisht.

Kishin veç shumë trupa, por* një mendje shenjtët martir'* dhe athlofor', fituan pra* me forc' mbi mijëra armiq mendor',* mbi bot'sunduesin,*[21] dhe Trininë pa ndarje na e shpallën drejt.

Hyjlindësor

Nënë e virgjër, e pacen,* Zonjë e çdo gjëje je;* të butë bëje Zotin Krisht* për gjithë ne që po pendohemi* dhe rendim drejt tek ai* edhe falje fajesh ne duam të marrim.

I Pararendësit: O ek mi onton ta panta

U bëre, o Pagëzor, zë i Fjalës,[22] ndaj drejt tij tash drejtonaji* zërat; po të nderojmë ty* dhe, me ndërmjetimin tënd,* Prodhrom, ndihmona dhe jepna ndjesë fajesh.

E shkela ligjin, fajtova keq, mëkatova rënd' para teje, Zot,* Shpëtimtar, ndota shpirtin shum',* lutem pra: Më dhembshuro,* o Krisht, përmes Pagëzorit tënd, Joanit.

Në një shkreti epshesh jam, endem; Pararendës, bir i shkretisë,[23] shenjt,* udhëheqës i popullit* krejt të ri, të lutem fort:* Prodhrom, drejtomë në udhën e pendimit.[24]

Hyjlindësor

Me celebrues, profetë, apostuj, shën martir' dhe Forca lart* ndërmjeto pranë Birit tënd* të na dhembshurojë ne* që të himnojmë, e pacenuar, Zonjë.

Ode IV

Irmosi: To katásqion oros

»**O** e Kulluar, Abakumi e parashihte ma»lin e tërëhijesuar, mitrën tënde të pacen»shme, prandaj thërriste: Perëndia do të »vijë nga Themani dhe Shenjtori nga një »mal i tërëhijesuar.[25]

O Krisht Perëndi, që nxore ujë prej një guri qëmoti[26] për një popull mosbindës që ta kthente fjalën,[27] nxirre edhe nga shpirti im i thatë ujin e shërimit të etjes, pikat e kataniksit që më lajnë.

O mjek i të sëmurëve, shëroji pasionet e zemrës sime, duke i vënë sipër, me predispozicion dashurie, ilaçe pendimi dhe, si i mirë e i dhembshur, më dhuro përforcim shpirtëror.

Martirike

O athloforë, e ndatë mendjen nga miqësia e nga dashuria e trupit dhe, që të ishit miq të sinqertë të Krijuesit, iu dorëzuat vetë atyre që donin t'ju dënonin.

O ushtarë të Krishtit, i duruat dhimbjet e mundimeve të forta, të torturave të shumëllojshme dhe, nga dhuratat e Shpirtit, morët hir[28] që t'i dëboni dhimbjet kronike të pësimeve tona.

Hyjlindësor

Gëzohu, o Vajzë me shumë epitete, se prej teje lindi Fjala që na zgjidh nga absurditeti i veprave pa vend. Gëzohu, o re e ndritshme[29] që i shpërndan retë e melankolisë sonë.

I Pararendësit: Ethu pros imás

O Pararendës i Zotit, përderisa ishe zëri i Fjalës[22] që u shfaq në trup,[30] të përgjërohem: Më çliro nga vepra tepër të palogjikshme mua që po të nderoj me fjalë dhe të lumëroj detyrimisht me besë.

Psherëti, o shpirt, dhe thirri Perëndisë, Krijuesit tënd: Mëkatova, dhembshuromë, o Krisht, dhe çliromë nga dënimi i frikshëm, nga rreziqet dhe shtrëngimet, me anë të lutjeve të hyjshme të Prodhromit.

Tundem nga shtrëngatat me dallgë të shumta të pasioneve të tmerrshme dhe vazhdimisht mbytem e zhytem. O Pagëzor, rrëmbemë dhe drejtomë në gjirin e shpëtimit.

Hyjlindësor

O Nënë e Perëndisë, karrocë më e madhe se Serafimet, përgjëroju me Shërbyesit jolëndorë dhe me gjithë shenjtorët Krishtit që kishe në mitër, që të më shpëtojë mua të dëshpëruarin, o e tërëpacenuar.

Ode V

Irmosi: Orthrízontes animnumen se

»Qëmenatë të përhimnojmë,[31] o Fjalë, »Bir i vetëmlindur i Perëndisë;[32] na jep »paqen tënde[33] dhe mëshirona ne që të »përhimnojmë dhe të falemi besërisht.

Pasi të më spërkatësh me hisop pendimi, më pastro[34] nga ndyrësia e veseve, që të të paraqitem i pastër kur t'i gjykosh të gjitha me gjykimin tënd të drejtë.[35]

U qelbën gjithë traumat[36] e shpirtit tim tërëmjeran, o Fjalë, mjek i të sëmurëve dhe dhënës i të mirave; shëromë dhe shpëtomë me mëshirën tënde të madhe.[3]

Martirike

Dërrmoheshin mbi dhé enët prej balte[37] të athloforëve, por fuqia e shpirtit përforcohej dhe shkëlqente më shumë me forcën e Krishtit.

Gjaku i martirëve, ndërkohë që derdhej, e shenjtëronte tërë dheun, i ujiste shpirtrat dhe i thante qartazi përrenjtë e turbullt të kotësisë.

Hyjlindësor

O Vajzë, me anë të Birit tënd, e sterilizove mallkimin e paraatit[1] dhe na burove lumenj bekimi neve që të bekojmë dhe të lëvdojmë besërisht.

I Pararendësit: Epí tis jis

O i lum, mbi dhé u solle qartas si engjëll me mish, prandaj të lutem: Çliroje shpirtin tim nga mentaliteti mishor.[38]

O Pararendës i Zotit, shpëtomë mua që po përiki te ti, se kam rënë në thellësinë e mëkatit, e njollosa shpirtin me epshe dhe jam në rrezik.

O profet, u duke më i madh se profetët,[8] sepse e pe vetë atë që predikohej; kërkoji pa pushim që t'i ndriçojë shpirtrat tanë.

Hyjlindësor

U tregove më e gjerë se qiejt, ngaqë banoi Fjala te ti, o Hyjhirplote; më çliro nga mëkati që më shtrëngon.

Ode VI

Irmosi: Vithós mi ton pathón

»U ngrit fort ndaj meje avusha* e vesit, »më trazon er' e kundërt,* por ti arri, »më shpëto,* o Shpëtimtar, nga prishja; »shpëtom'* ashtu si nga egërsira profe»tin.[39]

U verbova nga mjegulla e mëkatit dhe dergjem i tëri pa energji; ti që u plagose dikur me shtizë[40] për mua, o Krisht Perëndi, dhembshuromë me dashurinë tënde.

Psherëtij dhe, me këmbëngulje, e bëj të keqen; lotoj dhe nuk frikësohem nga gjykimi se jam i sëmurë nga apatia, o Fjalë e Perëndisë; dhembshuromë dhe shpëtomë me gjykimet e tua të mira.

Martirike

O atletë të tërëfamshëm, ju çonin në therje dhe masakrime si dele që nuk grinden fare dhe nuk lëshojnë fjalë, zë,[41] ndërsa ju e përhimnonit Krishtin.

Dorëzoheshit si ushqim tek egërsirat, zhyteshit në fund të detit me shpirt të ngazëlluar; prandaj, o atletë, Krishti ju stolisi me kurorat e paprishshme të fitores.

Hyjlindësor

O dera e atyre që shpëtojnë besërisht, porta të cilën e kaloi vetëm[42] ai që u mishërua për ne, na i hap portat e drejtësisë neve që të himnojmë besërisht.

I Pararendësit: Ávisos eskati amartión

E pagëzove në ujin e përroit të shijimit[43] që u përkul nën dorën tënde; o i urtë,

përgjëroju atij të më dërgojë nga lart ujë kataniksi mua që fajtova boll.

O profet, i bën dush në lumë avushës së mëshirës, e cila i strehon qiejt me ujërat e larta,[44] domethënë Jisu njeridashësit, të cilit lypi që të më hedhë ndjesë si shi.

Thërrisje o Pararendës: "Pendohuni se u afrua mbretëria e qiejve!".[24] Bëji të denjë që ta fitojnë ata që të mburrin me mallëngjim dhe përikin në strehën tënde të nderuar.

Hyjlindësor

O e Pacenuar që i dhe trup, si borxh, Gatuesit, ndërmjeto tek ai tok me Fuqirat e sipërme, tërë profetët, apostujt dhe martirët, të më dhembshurojë dhe të më shpëtojë.

Ode VII

Irmosi: O tin floga dhrosisas

»Ti që e freskove flakën e kaminës dhe i »shpëtove nga djegia Djemtë, je i bekuar »në jetë, o Zot, Perëndia i etërve tanë.[45]

U zhvesha nga këmisha e pavdekësisë, ndërsa u vesha me vepra çnderimi; prandaj të thërras, o Perëndi i dhembshur: Hijesomë me stolinë e virtyteve.

U njollosa me sy të shthurur, u ndota me prekje mospërmbajtjeje, u bëra i neveritshëm para teje, o Jisu; pranomë si Plangprishësin.[46]

Martirike

O ushtarë të Krishtit,[47] ndriçues të hyjshëm, i duruat dhimbjet e mëdha ngaqë deshët një jetë më të lartë; ndaj lumëroheni besërisht.

O martirë të shenjtë, pasi shkëlqyet me lavdin e torturave, llamburitët më shumë se dielli dhe e dëbuat mjegullën e ateizmit.

Hyjlindësor

O Gjithmonëvirgjëreshë e dëlirë, pasi linde koherentin e të gjithave, shkarkomë nga mjegulla e injorancës dhe e mëkatit që më shtrëngon.

I Pararendësit: Tris Pedhas en kamino

O kandil i Diellit,[48] shkëlqeje shpirtin tim që është shuar nga përtacia dhe që është verbuar, dhe drejtomë në udhën e shpëtimit,[24] o Pararendës, Pagëzor i Zotit.

Duke sjellë ndërmend orën e gjykimit, frikësohem i tëri, pasi rrethohem nga vepra të shumta të pavenda. O Pagëzor i Shpëtimtarit, më mbro dhe më çliro nga zjarri që është rezervuar për mua.

O Prodhrom, mbrojtësi i jetës sime, përkrahësi im, ruamë dhe mbulomë nga armiqtë e mi të dukshëm dhe të padukshëm, dhe më bëj pjesëmarrës të mbretërisë së qiejve.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse e virgjër, lypi Birit tënd, bashkë me profetët, apostujt dhe martirët, që të na çlirojë nga nevoja e ardhshme ne që të nderojmë përherë.

Ode VIII

Irmosi: Ton ip' angjelon asijitos

»O qiej të qiejve, tokë, male, kodra,[49] »fund i detit dhe çdo fis i njerëzve, Perë»ndinë që lavdërohet pareshtur në më të »lartat prej engjëjve, bekojeni me himne »si Krijues dhe Çlirues.

Meqenëse nuk e kam frikën tënde si banuese në zemër, bëra çdo mëkat mishi unë i pandërgjegjshmi, dhe trembem nga gjyqi yt, o Tërëmbret; mos më neverit tani që jam penduar.

O i Shumëmëshirshëm, denjësomë të

ngjitem në tokën e shenjtë[50] ku banojnë të butët,[51] pasi të më shpëlash me pendim nga mëkati tokësor ti që linde mbi tokë, pa mëkat, nga Virgjëresha.

Martirike

Me vetë gjakun tuaj u ngjyrosën këmbët tuaja[52] duke shkelur mbi armiq dhe duke ecur në udhën qiellore oshënarisht, o athloforë të tërëfamshëm të Krishtit, Perëndisë së të gjithave.[53]

U zhveshët me gatishmëri për mundje tepër të mëdha, e zhveshët armikun dhe e veshët me turp,[54] për këtë arsye kërceni të kurorëzuar në qiej, o athloforë të famshëm të Krishtit.

Hyjlindësor

Përderisa Zoti i bukur me hijeshi[55] të deshi ty, bukurinë e Jakovit,[56] banoi në mitrën tënde, o e Tërëpacenuar, duke stolisur esencën e njerëzve me bukuritë e dhuratave përmbi mendje.

I Pararendësit: Astekto pirí enothentes

O Joan, profet hyjnor, e predikove Qengjin e Perëndisë që heq mëkatet e njerëzve,[57] ndaj përgjëroju që ta zhdukë barrën e mëkateve të mia dhe të më denjësojë për pjesën e të shpëtuarve.

Të përgjërohem, o Fjalë e parapakohshme e Perëndisë, me anë të Pagëzorit tënd të lavdëruar dhe të hyjshëm çliromë nga kamina e flakës së zjarrtë dhe nga errësira tejet e jashtme[58] që nuk ka fare dritë mua që shtrëngohem i tëri nga terri i veprave djallëzore.

O profet hyjnor i Zotit, që u predikove frytdhënie përmes pendimit[16] shpirtrave të shkretuar dhe djerrë, pastroje shpirtin tim gjembor për shkak të kënaqjeve, që të nxjerr unë kallirin e veprave të mira.

Hyjlindësor

Si nënë Perëndie, përgjërohu së bashku me engjëjt e shenjtë, profetët, apostujt dhe martirët, që të çlirohen nga rreziqet, shtrëngimet dhe dënimi i ardhshëm të gjithë ata që të pohojnë gjithmonë si Perëndilindëse.

Ode IX

Irmosi: Evlojitós Kírios o Theós

»Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia i Izraelit, »i cili ngriti bri shpëtimi për ne në shtë»pinë e Davidit, birit të tij,[59] për shkak »të mëshirës, dhe na vizitoi si lindje që »lartazi, dhe na drejtoi në udhën e paqes.[60]

Ja koha e mirëpritur[61] dhe dita e zbutjes, kështu që, ta duash kthimin, o shpirt, duke bërë fryt pendimi,[16] që të mos të të gjejë pa fryt kazma[62] e frikshme dhe të të presë si fikun qëmoti[63] dhe të të dërgojë në zjarrin e atjeshëm.[62]

Si dikur Pasaniku, gëzohem në dëfrime duke pasur shumë zemërngurtësi ndaj të afërmit[64] dhe më tmerron zjarri i pafjetur; prandaj, o Zot, shpëlaje shpirtin tim të ngurtësuar, me qëllim që, qoftë në fund fare, të shkëlqej përmes dhembshurisë unë i errësuari.

Martirike

O martirë të hyjshëm, pasi u shënuat me gjakun[65] e Krishtit, garuat besërisht dhe fuqishëm me mrekulli dhe triumfuat mbi armiq të pabesë, dhe rrëmbyet nga mashtrimi shumë popuj që, me ndryshime të perëndishme, u shkëlqyen me dritën e hyjnjohjes.

O athloforë të Krishtit, u shfaqët si shpata të mprehta që prisnin rreshtimet e armikut, enë që nxorët shkëlqimin e Shën Trinisë, kandila që rrezatonin besërisht

dritën e shpresëtarisë dhe ushtarë autentikë të lavdisë mendore.

Hyjlindësor

Profeti të parashikon si re dritëpamëse[29] nga e cila na u shfaq Dielli i madh, Krishti Perëndi, dhe i feksi ato që ishin errësuar më parë, ndaj atij përgjëroju, o e Mirë, që t'i dëbojë retë e pasioneve të mia dhe të më hijesojë me dritë hyjnore.

I Pararendësit: En nómo skiá qe grámati

Nga hija e Ligjit[66] dole ti,* pe bollshëm lavd nga Hyjnori Hir,* që tërësit' e dheut i shkëlqen edhe padijenin'* që është terr, e dëbon, o profet i urtë, i lum,* i pasur në ndriçim të shenjtë, ndaj ne të mburrim madhërisht.

Ma shndrit, me hyjnoren dijeni,* shpirtin që është përulur keq,* të vjetërsuar nga e keqja, rinovoje ti, o shenjt,* se je në mes të së Resë edhe së Vjetrës, kandil* pendimi[24] dhe martir i Krishtit, agim bese, shën Pagëzor.

Në orën e frikshme, orën tmerr,* orën e gjyqit tim, më çliro* nga kërcënimi që më pret atje, se Zotin Shpëtimtar* të shpirtit tonë e ke mik dhe lutjen ty ta dëgjon* si dhëndri mikut,[67] Pagëzor, o i urtë, shën Prodhrom i lum.

Hyjlindësor

O nënë e Perëndisë, je* nënë e Fjalës së Atit Zot* dhe Nënë-virgjëresh' e tërëshenjtë; lype Birin tënd* përherë bashkë me engjëj pa trup, apostuj, martir',* profetë, hierarkë ta paqësojë botën përgjithnjë.

Pasvargje Kataniktike të Lavdërimeve

Mblidhe, o Zot, mendjen time të shpërndarë dhe pastroje zemrën time djerre; më jep pendim siç i dhe Petros,[68] psherëtimë siç i dhe Doganierit[69] dhe lot siç i dhe Lavires,[70] që me zë të lartë të të thërras: O Perëndi, shpëtomë, si i vetmi i dhembshur dhe njeridashës.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Shumë herë, duke himnuar, gjendesha duke mëkatuar, sepse thosha këngë me gjuhë, teksa mendoja të pavenda në shpirt; por, o Krisht Perëndi, korrigjoji të dyja me anë të pendimit dhe mëshiromë.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Ushtarët e Krishtit[47] e zmbrapsën frikën e mbretërve dhe të tiranëve; dhe me guxim e burrëri e pohuan atë, Zotin e të gjithave,[71] Perëndinë dhe mbretin[72] tonë dhe ndërmjetojnë për shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Ngjize pa farë nga Shpirti i Shenjtë, ndaj të thërrasim me dhoksologji: Gëzohu, o e Tërëshenjtë e virgjër.

NË LITURGJI Lumërimet:
Athetísanta Hristé

Kur e shkeli porosinë tënde, Krisht, Adami, paraati,[73] jasht' Parajsës e internove larg,*[74] i dhembshur, dhe e vure Kusarin të banonte në të, se* të pohoi mbi Kryq dhe thirrri fort:* Më kujto, Shpëtimtar,* Zot, në mbretërin' tënde.[75]

Shpirtin e njollosa prej kënaqësish në jetë, ndaj po vij te dhembshurit' e tua,

o Zoti im;* i tëri jam dënuar, i humbur, Shpëtimtar; thërras te ti,* je i vetmi që di çdo të fsheht';*[76] o Krisht, ti më pastro* përmes dhembshuris' sate.

Si ndërmjetës mes së Vjetrës dhe së Resë, Pagëzor hyjnor, më rinovo se jam vjetërsuar keq* nga shkelja edhe bëmë, me ndërmjetimin tënd, të eci drejt* nëpër udh' pendimi që na fut mir',* krejt i famshëm, na hap* mbretërin' e Zotit Krisht.[77]

Martirik

E garuat, o atletë trima, ndeshjen mbar' të mirë[78] kur duruat dhimbje pa numër, ndaj gjithnjë* na lehtësoni çdo dhimbje edhe lebrën shpirtërore ju* na e zhdukni, ndaj ju lëvdojmë ne* besërisht dhe me mall,* o shenjtorë tërë lavd.

Lavdi *Triadik*

Gjithëbërëse dhe dritë, jetë është' vërtet Njësia, Shën trihipostate, unike që i mban* të tëra, Ati, Biri dhe Shpirti, Një Zot dhe Një Perëndi;* ndaj në tre Persona e dimë ne* e me besë dhe mall* e lëvdojmë përgjithnjë.

Tani *Hyjlindësor*

Dhembshuromë, e dëlirë, mua që gjithnjë fajtoj edhe të mirin Perëndi keq e inatos* dhe sjelljen me pendim ma përmirëso porsi e mira Vajz',* çdo ndëshkim në të ardhmen, pra, ta shmang,* nën' e virgjër, t'i psal* ndërmjetimit tënd gjithnjë.

TË MARTËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kryqësore
Ting. III
Megali ton martiron su

Krijesa u ndryshua, Zot, në kryqëzimin tënd* dhe dielli, nga frika, i mblodhi rrezet[79] dhe u ça* perdja, Zot, në Tempull[80] dhe besnikët mbarë* shpëtuan, ndaj e mburrim* me gaz, o Fjalë, pasurinë tënde pa fund.

Ai që, nga keqardhja, mori trupin tonë krejt,* pra Zoti Perëndi, trupërisht u ngul, u ngrit në dru* dhe na ngriti ne të rënët e dërrmuar.*[81] Kështu e bëri Krishti* që është' i dhembshur*[82] edhe mirëdashës, Fjala.

E rikrijuan botën pikat e hyjnorit gjak* dhe uji tok që rrodhën nga brinja jote,[40] se i lan,* o i dhembshur, Zot, fajet e të tërë neve* edhe me gjakun tënd, Krisht,* na shkrove ndjesë, ndaj të mburrim besërisht ne.

Të tjera Të Hyjlindëses Të ngjashme

I shtrirë në krevat indiference, përtacisht* e kam kaluar kohën e jetës, ndaj më frikëson* vdekja, ora tmerr e saj, por ngrimë, Vajzë,* me ndërmjetimin tënd pra,* shpëtomë, denjësomë për pendim, o Zonjë.

Ndaloje rrenën që ka mendja ime, ma shëro* dhe dhimbjen q'kam në zemër, më denjëso të të himnoj* me një shpirt të pastër, të kërkoj: Të gjej un'* mëshirë edhe hir njësh,*[83] o e Dëlirë krejt, në ditën e gjykimit.

Ngarkesat që nuk mbahen, zmbrapsi, shpirti im i mjer',* pra barrën e së keqes; me lot afrohu edhe thirr:* Denjësomë, Virgjëreshë e dëlirë,* ta mbaj të lehtën zgjedhë* të Birit dhe të Perëndisë tënd,[84] o Zonjë.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Një shpat' e tejkaloi zemrën tënde[85] kur e pe,* e Tërëshenjtë, Birin tënd përmbi Kryq, thërrisje pra:* Mos më shfaq ti pa

fëmijë, Biri im Krisht,* o Perëndi Zot, mua* që, dhe pas lindjes, më ke ruajtur të virgjër.

Pasvargje Kryqësore

O Krisht, i falemi Kryqit tënd të çmuar, rojës së botës, shpëtimit të neve mëkatarëve, zbutjes së madhe, fitores së mbretit, krenarisë[86] së planetit mbarë.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *jan*ë në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *jan*ë drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Druri i mosbindjes[73] nxori si lastar vdekjen[1] për kozmosin, ndërsa druri i Kryqit jetën dhe pavdekësinë; prandaj të falemi ty, Zotit të kryqëzuar; u shënoftë mbi ne drita e fytyrës sate.[87]

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *koh*ë u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoft*ë te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

Profetët, apostujt e Krishtit dhe martirët na mësuan ta himnojmë Trininë e bashkëqenshme; i ndriçuan kombet e humbura dhe i bënë bijtë e njerëzve shokë me engjëjt.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Megali ton martiron su

O Krishti im, kur shqerra që të lindi ty të pa* të varur përmbi dru, vuante me klithma, qante keq* dhe thërriste Nëna pa qortim dhe pa cen:* Mos më trego pa bir ti* që më ke ruajtur pas lindjes virgjëreshë.

CITIME

1. Gjen. 3.17-19
2. Fja. Urt. 24.12
3. Neh. 13.22
4. Joan 8.46
5. Matth. 14.30-31
6. Hebr. 12.23
7. Lluk. 1.28-29
8. Matth. 11.9; Lluk. 7.24-28
9. Num. 14.19 etj.
10. I Kor. 12.9,28,30
11. Eks. 14.21-15.1 etj.
12. Matth. 25.6-12
13. II Kron. 33.11-13
14. Eks. 16.33; Hebr. 9.4
15. Lluk. 1.7,36
16. Matth. 3.8; Lluk. 3.8
17. I Mbret. [Sam.] 1.2,11
18. I Mbret. [Sam.] 2.1-2
19. II Tim. 4.8
20. Zah. 3.8; 6.12
21. Ef. 6.12
22. Matth. 3.3; Mark 1.3; Lluk. 3.4; Joan 1.23
23. Matth. 3.1; 11.7; Mark 1.4; Lluk. 1.80; 3.2; Joan 1.23
24. Matth. 3.2; Mark 1.4,15; Lluk. 3.3
25. Abak. 3.3
26. Eks. 17.6 etj.
27. Is. 65.2
28. Vep. 2.38; 10.45
29. Eks. 13.21-22 etj.
30. I Tim. 3.16
31. Is. 26.9
32. Joan 1.14,18; 3.16,18; I Joan 4.9
33. Joan 14.27
34. Ps. 50(51).9
35. II Thes. 1.5; Apok. 19.2
36. Ps. 37(38).6
37. II Kor. 4.7
38. Rom. 8.6-7
39. Jona 1.4; 2.7-11
40. Joan 19.34
41. Is. 53.7; Jer. 11.19; Vep. 8.32
42. Jez. 44.1-4
43. Ps. 35(36).9
44. Ps. 103(104).3
45. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-28
46. Lluk. 15.11-25
47. II Tim. 2.3
48. Joan 5.35
49. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 51-52
50. Eks. 3.5
51. Matth. 5.5
52. Ps. 67(68).24
53. Rom. 9.5
54. I Makk. 1.28; Ps. 34(35).26; 131(132).18; Jov 8.22
55. Ps. 44(45).3

56. Ps. 46(47).5
57. Joan 1.29; I Petr. 1.19
58. Matth. 8.12; 22.13; 25.30
59. Lluk. 1.68-69
60. Lluk. 1.78-79
61. Is. 49.8; II Kor. 6.2
62. Matth. 3.10; Lluk. 3.9
63. Lluk. 13.6-7
64. Lluk. 16.19-21
65. Eks. 12.13
66. Hebr. 10.1
67. Joan 3.29
68. Matth. 26.75; Lluk. 22.61-62
69. Lluk. 18.10-14
70. Lluk. 7.37-48
71. Est. 4.17b
72. Tov. 13.15 etj.
73. Gjen. 3.2-6
74. Gjen. 3.24
75. Lluk. 23.39-44
76. Sosana 42
77. Ef. 5.5
78. II Tim. 4.7
79. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
80. Matth. 27.51; Mark 15.38; Lluk. 23.45
81. Ps. 144(145).14; 145(146).8
82. Lluk. 1.78
83. Hebr. 4.16
84. Matth. 11.30
85. Lluk. 2.35
86. Gal. 6.14
87. Ps. 4.7

TË MËRKURËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kryqësore
Ting. III

Një Kryq u ngul mbi dhé dhe i preku qielloret, jo se druri e arriti lartësinë, por ti që në të e mbush Gjithësinë;[1] lavdi më ty.

Në qiparis, në pishë dhe në kedër[2] u ngrite, o qengji i Perëndisë,[3] që t'i shpëtosh ata që me besim i falen kryqëzimit tënd vullnetar,[4] o Krisht Zot; lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Perëndilindëse, duke e pasur si shkop fuqie[5] Kryqin e Birit tënd, i vithisim me të tërbimet e armiqve ne që të madhështojmë pa pushim me mallëngjim.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera

Ti që u shuplake për gjininë e njerëzve dhe nuk u inatose,[6] çliroje nga prishja jetën tonë[7] dhe shpëtona, o Zot.

Tin oreótita

Ushtrit' e engjëjve* e shihnin me habi* pushtetin tënd pa fund* dhe kryqëzimin tënd* me dashje,[4] si po kamxhikohesh në mish, o Perëndi, Zot,*[8] i padukshëm?[9] Deshe pra* ta çliroje nga prishja keq* njerëzinë, ndaj dhe ne* të thërrasim me zë të lart',* o Zot jetëdhënës: Lavdi ty,* lavd mbretërisë sate, o Krisht.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Krisht, e Kulluara* që të kish lindur ty* pa burrë, kur të pa* të varur mbi një dru,* të vdekur, të vajtonte, qante si nënë, thoshte: Ç'të dha* hebraikja bashkësi* pa ligj, mosmirënjohëse,* që shijoi dhurëti* të mëdha me bollëk nga ti?!* Bir, si po ta shpërblen? E himnoj, Zot,* bashk'zbritjen tënde krejt hyjnore.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Tin oreótita

Durove Kryq, çnderim,* Krisht, ti që je më lart* nga Gjithësia krejt,* të më nderosh mua* fort të çnderuarin më parë frikshëm, o zemërgjerë;* brinjën ty ta shpoi keq,* tmerr, një shtizë,[10] se deshe mjaft* ta çlirosh krijimin tënd*[7] nga çdo prishje; e përhimnoj* të madhen mirësi që ke, si dhe* pra dhembshurin', Zot njeridashës.

Martirike

Vithisët, o atlet',* çdo rend armiqësor,* se veshët armën bes',* dhe u forcuat

mjaft* me arsenalin që jep Zoti,[11] me-
qenëse duruat* me gatishmëri çdo gjë,*
kërcënime të tëra ju,* madje kamxhiki-
me tok* nga tiranët, se kishit shpres'*
për jetën,[12] o martirë të Krishtit* plot for-
cë, morët drejt kurora.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Kur e dëlira nën',* e tëra pa qortim,*
e virgjër që s'kish burr'* të pa të varur,
Zot,* përmbi dru, të thërriste: Vaj, im bir
krejt i ëmbël! Si kjo* bashkësi pa ligj as-
pak* të dënoi në dru, në Kryq,* ty pra
Zotin,[13] Bërësin* e të gjithave?![14] Ta him-
noj* të skajshmen mirësi, jetëdhënës*
dhe Shpëtimtar i dhembshur shumë.

Kanun Kryqësor që ka Akrostihidhë:
"Me dhimbje i pushove dhimbjet e vdeka-
tarëve, o Fjalë. Josif".
Ting. III
Ode I
Irmosi: O ta idhata pale

»Ky është' pra Perëndia yn' që i mblodhi*
»krejt ujërat, me një shenjë hyjnore,*
»lasht', në bashkim[15] dhe i ndau një det*
»popullit të tij izraelit,[16] dhe është lavdi-
»madh;* ndaj, le t'i këndojmë atij se ka
»plot lavdi.[17]

Të fortdhimbshmet pasione, Fjal', i pu-
shoi* pësimi i trupit tënd krejt të çmuar*
dhe i shpëtove njerëzit që djalli armik*
kish plagosur lasht',[18] pra ne po i falemi
me bes'* Ekonomis' sate që nuk perce-
ptohet dot.

Zot, ai që, me anë të shkeljes së urdhrit,*
me blof, në Parajs' e lidhi njeriun,*[18] qe
fort i lidhur me zinxhir' që nuk zgjidhen
më,* me të cilat ti vullnetarisht u lidhe në
trup dhe* kështu, njeridashës, e zgjidhe
mëkatin ton'.

Martirike

Kur e panë Krijesën emërmëdhenjtë* të
mbytej keq me mashtrime demonësh,*
si gji i qetë për besnikët qartë u bën'*
dhe e zhytnin çdo fuqi të kriminelit me
gjakun* e kuq që e derdhnin rrëke, athlo-
forët shenjt'.

Të bashkuar me lavd me koret në qiej,*
martirët në kor shkëlqejnë përherë* me
llamburitjet e Hyjnis' së pabërë kurr'*
dhe i shndritin krejt ata që jan' mbi dhé
e i mburrin* me besë çuditë e tyre fort të
mëdha.

Kryqhyjlindësor

Më e lartë se rreshtat lart u tregove*
kur Fjalën Zot, Perëndinë,[19] e linde* për-
mbi dhé, o e Pacenuar; prapë ai* ne, nga
mirësia, lart na ngriti, Zonjë, në qiej,* me
Kryqin, pësimet e tij fort të çmuara.

Kanun tjetër I Hyjlindëses
që ka Akrostihidhë: "Hyjlindëses i sjell
një melodi të tretë". Poezi e Joan
monakut.
To katásqion oros

O e Dëlirë, me spërkatjen e rrjedhës së
shenjtë që u zbraz nga brinja hyjnore e
Birit tënd,[10] laji traumat e zemrës sime,
që të të madhëroj dhe, detyrimisht, të
të lëvdoj ty të gjithmonëlumurën dhe të
tërëpaqortueshmen.

O e Dëlirë, linde Fjalën Krisht që është
baras me Atin, i cili e hyjnizoi esencën e
njerëzve; kërkoji atij të më denjësojë për
ngushëllim hyjnor mua të dobësuarin dhe
të varfrin prej dredhive të armikut.

Ode III
Irmosi: O ek mi onton ta panta

»Ti që i nxore nga hiçi të gjitha sa u bënë
»në Fjalën Zot*[20] dhe përsosen prej Shpir-

»tit Shenjt,* Fuqimadh i Tërëlart',* më si-
»guro fort në dashurinë tënde.

S'ka mundësi të pësosh si Zot në natyr', por nga dashuria ti* po denjoje pësim në trup;* kombi hebraik i lig* të vrau, dhe k'shtu na bëre të pavdekshëm.

E vare dheun mbi ujërat,[21] por u vare, Fjalë, siç deshe ti,*[4] përmbi dru dhe më ngrite, Zot,* lart në qiej mua pra* që kisha rën' në greminën e së keqes.

Martirike

Të tërëfamshmit martir', të stolisur nur me shenjën e plagëve* të Jisuit Krisht,[22] rrini ju* pranë Zotit[23] dhe prej tij,* prej dorës që pasuron, merrni shpërblime.

Nëpër tortura shenjtorët shkonin me gaz në shpirt dhe dragoin[24] djall* tejet e hidhëronin, dhe* koret engjëllore lart* i plotësonin se bëheshin si engjëjt.

Kryqhyjlindësor

O Vajzë pa burrë, kur e pe Krishtin varur mbi dru, vajtoje fort,* thoshe: Si perëndove, ti* Zot, nga syt' e mi, Diell* i lavdit? Por shndrit sa jan' në terr të zi, Krisht.

I Hyjlindëses I njëjti

E Tërëshenjtë, meqë je përdëllimtare, lyp dhembshuri për ne* të munduarit ligësisht* nga i gjithëpasuri* në mirësi dhe mëshirë që s' rrëfehet.

Si je shtëpia e Bërësit të çdo gjëje,[14] o Virgjëreshë, lyp* që të rrijë tek unë vet'* Shën Ngushëllimtari Shpirt,* e pastër, sado jam shpell' për vjedhës[24a] prishës.

Meqë e mban në pëqi, o Hyjlindëse, atë që mban me një shenj'* të hyjnueshme çdo gjë pra,* bëje pozitiven shenj',* çlirome prej shoqëris' me veset pa vend.

Ode IV

Irmosi: Ethu pros imás

»Një dashuri të fortë na vure, o Zot,[25] »meqë ia dhe vdekjes, për hirin tonë, Birin »tënd të vetëmlindur,[26] ndaj të thërrasim »duke të falënderuar: Lavdi fuqisë sate, o »Zot.

O Zoti Krisht, njeridashës, ti që je përtej çdo nderi, durove me të vërtetë sharje kur goditeshe në kokë me kallam,[27] që të më nderosh mua që u çnderova për shkak të shkeljes.[18]

O Shpëtimtar zemërgjerë, vullnetarisht vure kurorë gjembash[28] porsi mbret i vërtetë dhe e shkule me rrënjë mëkatin e gjembosur; i përhimnoj pësimet e tua.

Martirike

O martirë, mbetët të pathyer nga dënimet me keqtrajtime, e dërrmuat mashtrimin e armikut dhe e nënshtruat nën këmbët tuaja atë që krenohej pa masë dhe që vyshkej i tëri prej marrëzisë.

Me trupa të prishshëm fituat paprishjen hyjnore, meqenëse e imituat fuqishëm me pësimet tuaja pësimin e nderuar të atij që kishte papasionshmëri, o martirë të tërëfamshëm, miq të të gjithë të patrupëve.

Kryqhyjlindësor

O Vajzë e pacenuar, dikur profeti të pa si një volum[29] ku u shkrua, me gishtin e Atit,[30] Fjala kur mishërohej; ai e grisi me shtizë[10] dorëshkrimin e stërgjyshit.[31]

I Hyjlindëses I njëjti

O Krisht, përderisa i durove vullnetarisht traumat dhe therjet,[4] shëroje, me ndërmjetimet e Lindëses sate, shpirtin tim të plagosur nga keqtrajtimet e kusarëve demonë,[32] o i vetmi i shumëmëshirshëm.

Unë jam vepra dhe bërja e duarve të tua, o Gatues,[33] por, nëpërmjet së keqes së gjarprit,[18] u dërrmova prej kënaqjeve të jetës; prandaj më korrigjo me lutjet e hyjshme të Lindëses sate.

O e vetmja Gjithmonëvirgjëreshë, linde, përmbi fjalë, Fjalën e Perëndisë që i zgjidhi të vdekshmit nga çdo marrëzi; atij përgjëroju pareshtur të më çlirojë mua që skllavërohem në pasione absurde.

O Hyjnuse e tërëdëlirë, përderisa je e tëra tendë shenjtërimi, e mbushur e tëra me dritë, e tëra pikon miro erëkëndshme, na buron shërim kurdoherë nga pëllëmba jote.

Ode V

Irmosi: Epí tis jis o aóratos

»U shfaqe mbi dhé ti i padukshmi dhe »u shoqërove me njerëzit[34] vullnetarisht »ti i pakuptueshmi; prandaj duke mëngu- »ar drejt teje,[35] të përhimnojmë, o Njeri- »dashës.

Porsi qengj u vare në dru dhe iu solle si fli[36] Atit për hirin tonë,[37] o i Mirë, dhe i ndërpreve flitë e idhujve, o i Tërëfuqishëm.

Pasi u shpove me shtizë në brinjë, derdh dy kroje [10] shpëtimi për ata që të shpallën si njërin prej Trinisë, që ke dy energji.

Martirike

O Jisu, pasi të gjetën besërisht si bazë të sigurt dhe gur të palëkundur, athloforët e fuqishëm e ndërtuan veten e tyre mbi ty si mbi gurë të çmuar.[38]

Duke u përforcuar besërisht prej fuqisë së Perëndisë, e mundët tërë pushtetin e tmerrshëm të mashtruesit, o martirë athloforë, dhe u kurorëzuat shkëlqyeshëm.

Hyjlindësor

Meqë e linde Krishtin pa rrjedhje, o Zonjë e Tërëshenjtë, mbrojtja e shpirtrave tanë, e rigatove natyrën tonë që rrodhi më parë me anë të shkeljes.

I Hyjlindëses: Os idhen Isaias

Largoji dhimbjet e trupit tim dhe mundimin e shpirtit tim dhe flaki retë e përtacisë sime, o Virgjëreshë, re drite,[39] dhe më jep shëndet dhe çlirim nga peripecitë, mua që po kërkoj dhe të lëvdoj me mall.

Unë, duke qenë i mbushur me çdo mëkat, të vë para tani si ndërmjetëse dhe ambasadore ndaj atij që lindi prej teje, o Virgjëreshë; bëhu garantuesja dhe rimëkëmbja e jetës sime, udhëheqësja ime në rrugët e njohjes hyjnore.

Shenjtëroma mendjen dhe ndriçoma shpirtin, o Virgjëreshë, dhe bëmë pjesëmarrës në lavdinë hyjnore, sepse jam mbushur me të këqija, u skllavërova në lloj-lloj kënaqjesh dhe e kam njollosur ndërgjegjen.

Ode VI

Irmosi: Ávisos eskati

»Më rrethoi avusha e fundme e mëkate- »ve dhe po më shterohet fryma;[40] por ti, o »Zot, tendose krahun tënd të lartë[41] dhe »shpëtomë si Petron,[42] o Kapiten.

Gjarpri më nxori jashtë Edenit[43] pasi më joshi me një ngrënie tinëzare ai mashtruesi;[18] por Krishti, meqë u var në dru vullnetarisht,[4] ma jep prapë hyrjen e lashtë.

Kur u godit brinja jote,[10] u godit ai që na goditi, o Krisht mirëbërës, dhe mbeti i pashëruar, ndërsa ne besimtarët u shëruam nëpërmjet traumave të tua me të cilat u plagose[44] vullnetarisht.[4]

Martirike

O luftëtarë të urtë të Krishtit, dukeshit si qengja që piqeshit në mes të zjarrit dhe i ofroheshit tryezës së Perëndisë, të tërëmbretit, dhe trashëgonit ngazëllimin e pashprehshëm.

Ju shpërndani lumenjtë e shërimeve që i nxirrni nga thesaret e pashtershme, o athloforë, dhe e thani influencën e pasioneve, si dhe i ujitni organizatat e shpresëplotëve.

Kryqhyjlindësor

Duke parë vdekjen e Fjalës që u mishërua prej gjakrave të tua, o Zonjë, nënë-virgjëreshë e tërëpaqortueshme, bërtisje me klithma, si nënë, dhe e madhëroje atë që qe shkaktari i jetës.

I Hyjlindëses: Tus is ta teli ton eonon

Duke u krenuar kurdoherë, ia kalova Fariseut, për sa i përket mendjelartësisë,[45] dhe shtyhem në gremina rrënjësh të panumërta; o e vetmja e Kulluar, më dhembshuro mua që u poshtërova frikshëm.

Ti që e kishe të përmbiçuditshme zënien dhe lindjen, m'i bëj tani mua mjeranit të çuditshme mëshirat e tua,[46] sepse, pasi u zura dhe linda në paudhësi,[47] u skllavërova në epshe.

Lotoj, qaj dhe vajtoj kur sjell ndërmend gjykatën e frikshme, sepse kam vepra të liga;[48] o Virgjëreshë, e paburrë, nënë e Perëndisë, më mbro në orën e tmerrshme.

Ode VII

Irmosi: To prin ikoni ti hrisí

»Më parë, tre Djemtë nuk iu falën ikonës së artë, së adhurueshme persiane,[49] »duke përhimnuar në mes të kaminës:[50] »O Perëndi i etërve, je i bekuar.[51]

Me dhimbjet e tua i pushove dhimbjet tona, o njeridashës; dhe tani i transferove në jetën që s'ka dhimbje ata që iu falën besërisht pësimeve të tua, o Perëndi i të gjithave.

O Krisht, teksa të shikonte të kryqëzoheshe, Krijesa ndryshohej dhe trembej; u trondit toka, u çanë gurët[52] dhe e mblodhi dritën udha e diellit.[53]

Martirike

Duke iu bindur ligjeve të Krishtit, martirët u shmangën nga lajkat e të paudhëve dhe, përderisa garonin ligjërisht[54] në mes të stadiumit, kurorëzoheshin lavdishëm.

O athloforë të Krishtit, nuk u dogjët nga flaka, sepse kishit fituar dëshirën më të nxehtë nga zjarri dhe thërrisnit të kurorëzuar: O Perëndi, je i bekuar.

Kryqhylindësor

Qëndrove dhe shikoje të lartësuar në Kryq Krishtin që e kishe në mitër, o e Pacenuar, dhe thërrisje: Mos më trego pa fëmijë mua që më ruajte të dëlirë edhe pas lindjes.

I Hyjlindëses: Tris Pedhes en kamino

Kur të gjykohem në podiumin e Krishtit si i akuzuar, o e Pacenuar, m'u shfaq dhe më çliro nga çdo torturë nëpërmjet mbrojtjes sate të nxehtë.

Nga veprat nuk kam shpëtim, o Zonjë, sepse shtoj mëkat mbas mëkati dhe të keqe mbas të keqeje; ndaj më dhembshuro dhe më shpëto me ndërmjetimin tënd, o e dëlirë.

Gjyqi është në prag të derës, gjykata është gati. Përgatitu, o shpirt i varfër, dhe thirr: Kur do të gjykosh, o Fjalë, mos

më dëno, me lutjet e asaj që të kishte në mitër.

Vdiqa se korra fryte mëkati dhe duke ofruar shpirtin pa fryt të thërras: Më trego frytdhënës ti që e zhduke prishjen përmes frytit tënd.

Ode VIII

Irmosi: Vavilonia káminos

»Një kaminë babiloniane nuk i dogji »Djemtë,[50] as zjarri i Hyjnisë nuk e prishi »Virgjëreshën; prandaj, o besëmirë, le të »thërrasim bashkë me Djemtë: Bekojeni, »o veprat e Zotit, Zotin.[55]

Kur u kryqëzove, Parajsa u hap përsëri dhe shpata që lëvizte kundër nesh,[43] ktheu shpinën, sepse i erdhi turp nga shtiza që shpoi brinjën tënde të shenjtë, o Krisht i shumëmëshirshëm.[10]

Me shtizën tënde armiku u plagos[10] dhe ra, ndërsa Adami i rënë[43] u risoll në jetë duke të thirrur, o Krisht, ty që u flijove vullnetarisht:[4] Të lavdëroj duke të bekuar, o Perëndi i shumëmëshirshëm.

Martirike

O atletë, bota shkëlqen nëpërmjet mundjeve, çmimeve dhe çudive tuaja të pafundme, dhe çlirohet nga errësira e sëmundjeve, duke thirrur besërisht: Bekojeni Zotin, o veprat e Zotit.[55]

Shfaqet qesharak nën këmbët tuaja, o shenjtorë, ai që krenohej më parë se do ta zhdukte tokën dhe detin,[56] ndërsa Krishti ju stolis bukur me të djathtën jetëprurëse me kurora të pafishkura,[57] o i tërëkënduar.

Hyjlindësor

E linde në kohë atë që është mbi kohën, i cili, me prangat e tij, i zgjidhi prangat që nga koha të Adamit të parëgatuar dhe e lidhi me prangat e dashurisë së tij të ëmbël.

I Hyjlindëses: Astekto pirí enothentes

Meqë u bëre e bukur e tëra dhe e afërme[58] e Tërëmbretit, o Perëndilindëse, më mbush me vepra të mira mua që jetova bashkë me të keqen dhe e kalova tërë jetën me dembelizëm, që të të lavdëroj në gjithë jetët.

O Fjalë e Perëndisë, siç e çlirove qëmoti profetin në mënyrë paradoksale nga barku i peshkut të madh,[59] kështu çliroje shpirtin tim që ka rënë në fund të shfarosjes, o Shpëtimtar, meqë të përgjërohet Virgjëresha që të lindi pa burrë.

Ata që krijojnë të keqen, më gjetën të veshur me stoli të bukur përmes hyjbërjes sime dhe ma zhveshën; por ti, me ndërmjetimet e tua, hijesomë me stolinë hyjnore nëpërmjet pendimit, o Virgjëreshë.

Ode IX

Irmosi: Ton en vato qe pirí

»E madhështojmë duke e nderuar me »himne atë që u parafigurua te Moisiu »ligjvënës në ferrë dhe zjarr në Sina[60] dhe »e zuri në bark pa u djegur zjarrin hyjnor, »pra llambën e tërëndritshme të pashuar, »Perëndilindësen e vërtetë.

Që të gjeje dhrahminë e humbur, o Krisht, e ndeze trupin tënd në Kryq, o i mirë, dhe Fuqitë e sipërme i bëre pjesëmarrëse të gëzimit,[61] tok me të cilat të madhërojmë duke të himnuar me këngë, o jetëdhënës mirëbërës.

Sapo i lartësove duart e tua në Kryq, o Krisht, me fuqinë tënde i ngrite duart e

mia që ishin paralizuar më parë për shkak të pasioneve të shumta dhe i përforcove gjunjët e paralizuar[62] për udhën vërtet hyjnore; pra të madhështoj.

Martirike

Kur po flakëroheshin nga tortura të panumërta, atletët e qëndrueshëm fort dhe të admirueshëm të gjetën si vesë lehtësie, o Krisht; ndaj duke u ngazëlluar, e përshkonin udhën me dëshirën e çmimeve duke të madhështuar pa pushim me himne.

Shumica e atletëve dhe kori i shenjtorëve të përgjërohen, o Krisht, për një bashkësi dhe popull që hidhëron shumë:[63] O i dhembshur, me bollëkun e mëshirës sate,[64] shuaji mëkatet tona të shumta, si njeridashës.

Kryqhylindësor

O Virgjëreshë, linde reflektimin e Atit,[65] i cili mori pamje njerëzore; kur po lartësohej në Kryq, dielli, ngaqë nuk duronte dot ta shihte, bëhej i zi,[53] ndërsa errësira e manisë së idhujve pakësohej; ndaj të madhështojmë së bashku me të.

I Hyjlindëses: En nomo sqia qe grámati

E paprishshmja Virgjëresh' pa cen,* mos më shpërfill, por më zbukuro* me vepra përkushtimi, se u shfaqa plot turp, lakuriq* nga çdo e mirë; në shpirt, në ndërgjegje, në mendje tok* jam prishur dhe e keqja më ka njollosur, o Hyjlindëse.

Mir'bërës dhe fortpërdëllimtar,* jam mbushur plot me të keqen pra* dhe me mendimet që më bëjnë si të huaj krejt nga ti;* kështu rënkoj dhe thërras: Njeridashës, ti më prano,* mos më zmbraps, siç po ndërmjeton nëna jote, se pendohem, Zot.

O Vajzë, me ndërmjetimin tënd,* le të çlirohem nga çdo inat,* nga veset vdekjeprurëse, nga zjarri, nga Gjehena[66] tmerr,* nga njerëzit e padrejtë, armiqtë e ligj, dinak';* për ndihmë të thërras, përika nën strehën tënde, e pacen.

Si nënë e Perëndis', ma lyp* Zotin Krisht, mbretin e fortlartë* që linde, të çlirohem krejt nga çdo zakon i lig, çdo ves* si dhe nga çdo kërcënim, Zonjë, jam shërbyesi yt,* të kam besim plot që nga barku i nënës sime,[67] e dëlir'.

Pasvargje Kryqësore të Lavdërimeve

U shporra jashtë për shkak të xhelozisë,[68] ngaqë rashë frikshëm, mirëpo nuk më shpërfille, o Zot, sepse e more për mua qenien time; kryqëzohesh dhe më shpëton, më fut në lavdi; o Çlirimtari im, lavdi më ty.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Moisiu triumfonte mbi Amalikun kur i ngriti duart lart në mal në formë kryqi;[69] ndërsa ti, o Shpëtimtar, kur i tendose pëllëmbët në Kryqin e çmuar, më përqafove dhe më shpëtove nga robëria e armikut, dhe më dhe shenjë jete që të largohem nga harku[70] i kundërshtarëve të mi; prandaj, o Fjalë, i falemi Kryqit tënd të çmuar.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Si ndriçues, në botë shkëlqeni[71] dhe pas vdekjes, o martirë të shenjtë, sepse garuat në ndeshjen e mirë;[72] prandaj, meqë keni guxim, lypeni Krishtin Perëndi që t'i mëshirojë shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*

Duke të parë të varur në dru, o Krishti im i përmbimirë, e Tërëpaqortueshmja vajtonte dhe thërriste, si nënë: O im Bir i tërëdashur, si të dënoi në dru bashkësia e paudhë?

NË LITURGJI Lumërimet:
Athetísanta Hristé

Kur e shkeli porosinë tënde, Krisht, Adami, paraati,[18] jasht' Parajsës e internove larg*[43] i dhembshur, dhe e vure Kusarin të banonte në të, se* të pohoi mbi Kryq dhe thirrri fort:* Më kujto, Shpëtimtar,* Zot, në mbretërin' tënde.[73]

O Jisu, u kryqëzove ti për mua dhe në brinjë me një shtizë u godite, buruan pra* dy kroje[10] shpëtimtare, ndaj, me pësimin tënd, shpëtova, Krisht;* e himnoj, e mburr dhembshurin' tënde,* "Më kujto", të thërras,* "në mbretërin' tënde".[73]

Si u llogarite tok me të paudhët,[74] hoqe tërë fajet e çdokujt; si vure kuror' gjembash,*[28] mëkatin e stëratit e preve si një gjemb nga rrënja, thell',* porsi mbret i gjithë Krijesës, Krisht,* ndaj e lëvdojmë ne* tash pësimin tënd, Jisu.

Martirik

O atletë trima lavdiplot', i imituat ju pësimet zotërore dhe me hyjnoren forc',* e mposhtët dhe mashtrimin armiqësor, fituat ju kështu* lavd në qiej dhe ndërmjetoni lart,* shenjtë, te Zoti Krisht* për të tërë ne gjithnjë.

Lavdi *Triadik*

O Njësi trihipostate, o Trini pa ndarje, gjithëbërësja esencë dhe Një fuqi, Hyjni,* himnuesit e tu ti mbuloji nga armiku, nga çdo dëm,* denjësoji për mbretërin' tënde* si të gjithë ata* që jetuan mirë, Zot.

Tani *Kryqhyjlindësor*

O Hyjlindëse, kur shihje mbi Kryq Zotin Krisht të cilit i dhe trup nga gjaku yt i dëlirë, Vajz',* me klithma qaje: Bir, djallëzorja bashkësi si të shpërblen?!* Si të vret ty, jetën për çdo besnik,* o Jisu Shpëtimtar,* ngjallja e të gjithëve?![75]

TË MËRKURËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Të Apostujve të Shenjtë
Ting. III
Megali ton Martiron su

Me lutjet e apostujve të shenjtë plot me nder,* i dhembshur, jepi popullit tënd ti paqen tënde, Zot,*[76] dhe çliroji përhimnuesit e tu krejt,* që besërisht të falen,* nga çdo tmerr, përdëllyes unik, njeridashës.

Hyjnorë mirëbërës, më freskoni me një ves'* nga Fryma, se po tretem prej vapës së mëkateve,* dhe m'i shuani dredhit' e kriminelit,* shigjetat e tij mbarë,* sypamës shenjtë pra të Perëndisë, Krishtit.

Në tërë botën doli fjala[77] juaj mjaft e shenjt'* vërtet, apostuj Zoti, edhe gjith' sa po rrinin posht',* brenda territ, i ndriçoi dhe i solli* te Perëndia, Krishti,* porsi temjan, sepse si Zot e kishin njohur.

Të tjera Të Shën Nikollës Të ngjashme

I lum tri herë, na u shfaqe tërë neve si*

shpëtim i madh krejt, se i çliron shërbyesit e tu* prej rreziqesh të llojllojshme, ngasjesh, hallesh,* peripecish, nevojash,* sëmundjesh, prej armiqsh që s'duken, o Nikollë.

I shthururi un', jam plagosur me kafshim plot helm,* po dergjem hedhur poshtë; me lutjen tënde që nuk fle,* hierark, më ngri shpejt, që ta lavdëroj fort* pra hirin tënd që, mjaft shpejt,* na i dëgjon kërkesat që të bëjmë, o shenjt.

Në orën aq të frikshme kur të rri në podium* të tmerrshëm dhe në Ferr do dërgohem, në tortura tmerr,* hierark, le të të kem përkrahës, ndihmës,* të më çlirosh prej territ* se ke guxim; kështu të përgjërohem unë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Hyjnuse, zotëron mbi krejt krijesat; shpirtin tim* që është frikshëm skllav në pasione, ma çliro ti shpejt* me ilaçin tënd, me ndërmjetimin tënd pra;* më robëro, o Zonjë,* absolutisht te Biri, Perëndia yt, Zot.

Pasvargje Apostolike

Në tërë dheun doli fjala[77] juaj, o apostuj të shenjtë; e shpërbëtë mashtrimin e idhujve pasi predikuat hyjnjohjen; kjo është lufta juaj e mirë,[72] o të lumtur; prandaj i himnojmë dhe i lavdërojmë kujtimet tuaja.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *jan*ë në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *jan*ë drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Përderisa i ruajtët paqortueshëm porositë e Krishtit, o apostuj të shenjtë, morët falas dhe jepni falas,[78] duke i shëruar pësimet e shpirtrave dhe të trupave tanë; ndaj, meqë keni guxim, përgjërojuni atij, që t'i mëshirojë shpirtrat tanë.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *koh*ë u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoft*ë te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

Martirët e tu, o Zot, si u mbështetën në besim dhe u siguruan në shpresë, e shkatërruan tiraninë e armikut; dhe, pasi fituan kurora, ndërmjetojnë bashkë me të patrupët për shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Megali ton martiron su

Lavdi je për apostujt, vula për profetët dhe* hareja je për engjëjt e hyjshëm ti, o Vajzë, je* mbrojtje edhe udhëheqëse, shpëtim je* për mbarë besimtarët,* kështu të falemi, o Virgjëreshë Zonjë.

CITIME

1. Ef. 1.23
2. Is. 60.13
3. Joan 1.29,36; I Petr. 1.19
4. Joan 10.15,17-18
5. Ps. 109(110).2
6. Matth. 26.67; Mark 14.65; Joan 18.22; 19.3
7. Ps. 102(103).4
8. Matth. 27.26; Mark 15.15; Joan 19.1
9. Joan 1.18
10. Joan 19.34
11. Ef. 6.11,13
12. Tit. 1.2; 3.7
13. Jov 5.8; Urt. Sol. 6.7; 8.3
14. Joan 1.3; Kol. 1.16
15. Gjen. 1.9
16. Eks. 14.21
17. Eks. 15.1
18. Gjen. 3.1-7
19. Joan 1.1
20. Joan 1.2
21. Ps. 135(136).6
22. Gal. 6.17

23. III [I] Mbret. 17.1; 18.15; IV [II] Mbret. 3.14; 5.16
24. Apok. 12.3 etj.
24a. Jer. 7.11; Matth. 21.13; Mark 11.17; Lluk. 19.46
25. Abak. 3.4
26. Joan 1.14,18; 3.16,18; I Joan 4.9
27. Matth. 27.29-30; Mark 15.19
28. Matth. 27.29; Mark 15.17; Joan 19.5
29. Is. 8.1
30. Eks. 31.18
31. Kol. 2.14
32. Lluk. 10.30
33. Gjen. 2.7-8,15 etj.
34. Baruh 3.38
35. Is. 26.9
36. Is. 53.7; Jer.11.19; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
37. Joan 17.19
38. I Kor. 3.11-12
39. Eks. 13.21-22; Num. 9.15 etj.
40. Jona 2.6
41. Eks. 6.1 etj.
42. Matth. 14.29-31
43. Gjen. 3.24
44. Is. 53.5
45. Lluk. 18.11-12
46. Ps. 16(17).7
47. Ps. 50(51).7
48. Joan 3.19; 7.7; Kol. 1.21
49. Dan. 3.18
50. Dan. 3.23; kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
51. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
52. Matth. 27.51
53. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
54. II Tim. 2.5
55. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
56. Is. 10.13-14
57. I Petr. 5.4
58. Kënga 4.1,7
59. Jona 2.11
60. Eks. 3.2-5; Vep. 7.30
61. Lluk. 15.8
62. Is. 35.3
63. Jer. 2.3 etj.
64. Ne. 13.22 etj.
65. Hebr. 1.3
66. Matth. 5.22; 18.9; Mark 9:43-47; Lluk. 12.5
67. Ps. 21(22).10; 70(71).6
68. Urt. Sol. 2.24
69. Eks. 17.12-13
70. Ps. 59(60).6
71. Fil. 2.15
72. II Tim. 4.7
73. Lluk. 23.39-44
74. Is. 53.12; Mark 15.28; Lluk. 22.37
75. Joan 11.25
76. Joan 14.27
77. Ps. 18(19).5
78. Matth. 10.8

TË ENJTEN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Apostolike
Ting. III
Tin oreótita

E hijesove mjaft,* o njeridashës Zot,* si i pushtetshëm fort,* kujtimin plot me nder* të shën apostujve, se i forcove t'i imitonin* sa lëngove, se ata,* porsi trima, e mundën krejt* forcën e beljarit djall* dhe karizma shërimesh,[1] hir* kan' marrë; jepi popullit tënd, Krisht,* paqe, ashtu siç ndërmjetojnë.

Thias písteos

E vaditën plot* të tërë dheun* shën apostujt mbar'* të Fjalës, Zotit,* ndaj kalliri i besimit na mbiu mir';* i mbushën cepat e botës, i shkulën fort* nga rrënja barërat, gjith' ne na sollën bri* Perëndisë, Krishtit, duke i pagëzuar drejt* në emrin e Triadhës së pabërë pra.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Tin oreótita

Kur sjell në mendje un',* të bollshmen pasuri* të dhembshuris' që ke,* forcën që s'mposhtet dot* dhe mundësinë tënde, o Hyjnënë, Zonjë, përiki* drejtas strehës sate shpejt* se nuk kam rrugëdalje un',* më shtrëngon tmerr një mërzi;* të thërras ty prej thellësis'* së zemrës, me lot plot, ndaj shpëtomë* sado jam i padenj', e Virgjër.

Pas Stihologjisë së dytë,
të tjera Apostolike
Thias písteos

Tërë ne të vijm'* t'i përhimnojmë* shën apostujt tok,* si udhëzues,* se e flakën tej mashtrimin e idhujve* dhe na risollën te drita e jetës dhe* na e mësuan sakt'

besën e Shën Trinis';* e himnojm' krejt ne besnikët pra Shpëtimtarin Krisht* ndërsa e bëjm' me nder kujtimin e tyre.

Shndritën me besim* Orthodhoksie,* fikën falsen bes'* apostujt plot lavd,* triumfues dhe hyjprurës dhe me besim* e pasuruan planetin, dhe Kishat krejt* me shumë hir i stolisën, me predikim,* i kërkojnë Perëndisë Krisht t'u dhurojë boll* besnikëve të madhin përdëllim,[2] paqe.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Mbytem në një det* pasionesh, ndaj rend,* o Hyjlindëse,* drejt dhembshurive* që i ke si oqean, më ndihmo, shtrije,* e Tërëpacen, të djathtën dhe më shpëto* si Petron, siç bëri Biri yt më parë;*[3] shërbëtori yt jam, shpirtin që zhytet në shtrëngat',* në shumë faje, përdëlleje, o Zonjë.

Pas Stihologjisë së tretë,
e Shën Nikollës
E ngjashme

Predikuesin* e së vërtetës,* të shkëlqyerin* ndriçues, atin* e planetit,[4] ta lëvdojmë me himne tok,* le t'i thërrasim me besë: Nikollë shenjt,* siç i rrëmbeve nga vdekja sa s'kishin faj,* lypim mjaft, kështu na nxirr nga rreziqet, çdo shtrëngim,* nga çdo tmerr, keqtrajtim, i lumtur, hierark.

Martirike

Shkëlqeni nëpërmjet besës, o shenjtorë, ndriçues tepër të ndritshëm, mjekë me devocion hyjnor, athloforë të tërëfamshëm; sepse, përderisa nuk u frikësuat nga torturat e tiranëve, e rrëzuat diskreditimin e idhujve, ngaqë kishit si trofe të pamposhtur kryqin e së vërtetës.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Thias písteos

I tërarti fron* i mbretit ti je* dhe Parajsë plot* me lule, Vajzë* krejt pa cen, u shfaqe, Perëndilindëse;* e mbajte Krishtin në barkun tënd dhe lëshon* porsi aromë hyjnorin hir, ndaj krejt ne* përgjithnjë të madhështojmë edhe të shpallim fort* vërtet si nënë Perëndie, pa njollë.

Kanun I Apostujve të Shenjtë
Ting. III
Ode I
Irmosi: O ta ídhata pale

»Ky ësht' pra Perëndia yn' që i mblodhi* »krejt ujërat, me një shenjë hyjnore,* »lasht', në bashkim[5] dhe i ndau një det*[6] »popullit të tij izraelit, dhe është lavdi- »madh;* ndaj, le t'i këndojmë atij se ka »plot lavdi.[7]

Le të vijmë t'i lumërojmë apostujt,* kështjellat e Kishës, që jan' bazuar* përmbi themelin e besimit, t'i nderojm',* dhe të gjejm' shpëtim me lutjet që i bëjn' për të gjithë;* porsi të hyjnueshëm mbështetin çdo besnik.

Përmbi dhé dergjem se më shkeli armiku,* nuk kam rrugëdalje dhe rrezikoj mjaft;* më rimëkëmbni që të marr un' ndjesë për sa* mëkatova; ju si shtylla pa lëkundje të besës,* më jepni ndihm', rrena e djallit më mposhti keq.

Para gjyqit kam frikë, vetëdënohem,* i shthururi un', gjykatës i drejtë,* se kam veprime pa fund djallëzore gjithnjë,*[8] ndaj ti, me të hyjshmet lutje të apostujve të tu,* shpëtomë se jam dëshpëruar, o Zoti im.

Hyjlindësor

Me apostujt, profetët shenjtë, martirët,* atij që u mishërua prej teje,* Krishtit Zot, lypi, e Dëlirë, ti vazhdimisht* që t'i vrasë tërë veset që ne kemi në mish, trup,*[9]

dhe, si dhurim, të na jap' jetë në amshim[10].

Kanuni I Shën Nikollës që ka Akrostihidhë:
"Unë, Josifi, i ofroj Nikollës një lutje
të tretë".
Ásomen to Kirio asma

Le ta nderojmë, le ta lumërojmë me mall Nikollën, llambën e ndritshme dhe të pafjetur, pishtarin mbi tokë, i cili i transferon në limanet hyjnore ata që lundrojnë vazhdimisht në dallgët e jetës.

Duke u fuqizuar nga fuqia e Perëndisë, o Nikollë i tërëlum, fitove ndërgjegjësisht zellin e shpresëtarisë[11] dhe i çlirove ata që do të vdisnin padrejtësisht; prandaj të përgjërohemi: Çlirona nga çdo keqtrajtim i padrejtë.

O atë, ofroji përgjërim të pandërprerë Zotit që, si i vetmi i përmbimirë, të na çlirojë prej mëkateve, flakës së torturës së amshuar, ngasjeve dhe shtrëngimeve.

Hyjlindësor

Le ta lumërojmë njëzëri Marinë e tërëpacenuar, arkën hyjnore[12] që mbajti dhënësin e ligjit që i heq gjithë fajet tona[13] me detin e parrëfyeshëm të dhembshurisë hyjnore.

Ode III
Irmosi: O ek mi onton ta panta

»Ti që i nxore nga hiçi të gjitha sa u bënë »në Fjalën Zot*[14] dhe përsosen prej Shpir»tit Shenjt,* Fuqimadh i Tërëlart',* më si»guro fort në dashurinë tënde.

I mbushët skajet e botës me mësimdhënie[15] krejt të hyjnueshme,* ndaj me vepra virtyti ju,* me mendim të mirë, plot* ma mbushni shpirtin, sypamës të Jisuit.

Nga çdo shtrëngim dhe mjerim, dhe nga shum' skandale të dredharakut djall* si dhe nga çdo peripeci* më çlironi, Nxënës shenjt'* të Krishtit tonë Jisu, o apostuj.

Shpesh, shpirti im qyq, mjeran, mëkaton, e inatos Perëndinë Zot;* si kërkon ndjesë pra, falje* edhe pse nuk shmangesh hiç* prej të këqijave? Ç'po bën, o shpirt? Mjerë!

Hyjlindësor

Lyp me apostujt gjithnjë, të na dhembshurojë Zoti, hyjnorja shkall'* që e kish par' Jakovi shenjt,*[16] nga e cila zbriti posht'* Krisht Perëndia edhe na lartësoi.

I shenjtit: Stira psihí qe ágone

Atë i urtë, shën Nikoll',* si shpat' e mprehtë në Shpirt*[17] u shfaqe, prisje herezi,* si barëra të liga, përgjithnjë,* dhe besëmirëve* u sheshoje udhën e mir' shpëtuese.

O shenjt, burimi që na nxjerr* rrjedha shërimesh me hir,* nga çdo shtrëngim dhe çdo rrezik* çlirona, siç po përgjërohemi;* me lutjen tënde shporr,* flak pasione balte prej tërë neve, shenjt.

O atë, ndërmjeto për ne* ti që, me mundjen e fort',* e mposhte krejt armikun djall;* na përforco mendimet tash ndaj tij,* Nikoll', lyp shenjtërisht* se përmbytje vesesh na zhytën fare keq.

Hyjlindësor

Mendja s'mund ta kuptojë dot* lindjen që kishe mbi mend,* e virgjra nën', Hyjlindëse,* pas shtatzënisë së çuditshme fort;* por lyp që të të çmoj* përgjithnjë, ma bëj ti të hirshme mendjen, Zonj'.

Ode IV
Irmosi: Ethu pros imás

»Një dashuri të fortë na vure, o Zot,[18] »meqë ia dhe vdekjes, për hirin tonë, Birin »tënd të vetëmlindur,[19] ndaj të thërrasim »duke të falënderuar: Lavdi fuqisë sate, o »Zot.

O Diell i paperëndueshëm, i përhape porsi rrufe, porsi rreze, apostujt e tu në tërësitë e kozmosit, i ndriçove absolutisht të gjithë dhe e shporre mjegullën e padituri së, o Fjalë.

O Fjalë, dimëroj nga deti i mëkatit të rëndë, dallgët e mendimeve të çrregullta e trazojnë shpirtin tim të varfër; o Zot kapiten, më shpëto me lutjet e Nxënësve të tu.

Frikësohem kur sjell ndërmend ardhjen tënde të frikshme, o Zot, sepse e kam, para gjyqit, ndërgjegjen që më akuzon nga brenda dhe e torturon para gjyqit apatinë time.

Hyjlindësor

O Fjalë e Perëndisë, Shpëtimtar që linde prej Vajzës hyjbijë, me ndërmjetimet e saj të hyjshme dhe të apostujve të tu të urtë, çliroji shërbëtorët e tu nga çdo peripeci dhe nevojë.[20]

I shenjtit: To katásqion oros

Çdo besimtar të vë përditë si ndërmjetës para Perëndisë, o Nikollë, prandaj të përgjërohemi: Na çliro prej peripecisë së vështirë dhe rënies për shkak të mëkateve, o atë.

O i urtë, duke e pasur në zemër Hirin e Zotit, si rrjedhë të gjallë, i freskon përherë ata që rrezikojnë mjerisht të zhduken nga vapa e shtrëngimeve dhe thatësira e mëkateve, o i tërëlum.

Ti që i çlirove dikur ata që po i çonin për vrasje të padrejtë, o i tërëlumtur, shpëtona tani dhe ne nga shqetësimi i njerëzve prishës dhe nga çdo mashtrim i demonëve.

Hyjlindësor

E linde parrëfyeshëm Fjalën që u mishërua për shkak të dhembshurisë së skajshme, o e Pacenuar; atij lypi të na çlirojë të gjithë nga njollosjet mishore dhe nga mbarë vështirësitë e jetës.

Ode V
Irmosi: Epí tis jis o aóratos

»U shfaqe mbi dhé ti i padukshmi, dhe »u shoqërove me njerëzit[21] vullnetarisht »ti i pakuptueshmi; prandaj duke mëngu»ar drejt teje[22] të përhimnojmë, o Njerida»shës.

Pasi u mishërove mbi dhé, o Krisht, i bëre Nxënësit si qiej që tregojnë lavdinë tënde;[23] ndaj mëshiroji shpirtrat tanë nëpërmjet tyre, o Zot.

O Fjalë, me lutjet e mirëpritura të apostujve të tu, çliroji shërbëtorët e tu nga pasionet, nga çdo nevojë dhe peripeci e tmerrshme.

Mjerë, o shpirt tërëmjeran! Si ke për të qëndruar pranë gjykatësit kur vazhdon të mos kesh fryt? Nxito, pendohu, nxirr fryte[24] virtyti.

Hyjlindësor

O e Kulluar, atij që u shfaq mbi dhé[21] pashprehur me trup[25] nga gjakrat e tua të dëlira, përgjëroju përherë si Birit tënd, që të na dhurojë faljen e mëkateve.

I shenjtit: To fos su to anésperon

Duke ndenjur bri Dritës së pastër dhe duke shndritur si prej pishtari, nga lla-

mburitjet që dalin nga andej përjetësisht, kërko për të gjithë shkëlqim dhe paqe, o atë.

O i Përmbimirë, me ndërmjetimet e nxehta të Nikollës, dhembshuromë thellësisht mua që të inatosa me mendje mosmirënjohëse më shumë se tërë njerëzit.

Duke e shpenzuar me përtaci jetën time, të lyp, o atë Nikollë: Ngrije për pendim mendimin tim të njollosur shumë.

Hyjlindësor

Si i vetmi gëzim i engjëjve, ma mbush me gëzim mendjen e zymtuar dhe të mbytur në indiferentizëm, o e Hyjhirshme.

Ode VI

Irmosi: Avisos eskati

»Më rrethoi avusha e fundme e mëkate»ve dhe po më shterohet fryma;[26] por ti, o »Zot, tendose krahun tënd të lartë[27] dhe »shpëtomë si Petron,[3] o Kapiten.

Pasi buroi avushën e urtësisë shpirtërore, kori i apostujve i thau të gjitha rrymat e urtësisë tokësore dhe i vaditi bollshëm organizatat e besëmirëve.

Psherëti dhe loto, o shpirti im i mjerë, dhe thirri Zotit duke thënë: Mëkatova para teje, o Perëndi, dhembshuromë me lutjet e apostujve të tu të urtë, o i dhembshur.

Rrodhën përrenjtë e pasioneve dhe ma vithisën shtëpinë[28] e shpirtit; meqenëse jeni lumenj të Shpirtit, o apostuj, më korrigjoni përjetë mua që u dërrmova.

Hyjlindësor

Bashkësia e apostujve të përgjërohet bashkë me atë që të lindi, o Krisht: Dërgona ndjesë dhe paqe[29] neve shërbëtorëve të tu, si Perëndi njeridashës dhe i pajtueshëm.

I shenjtit: Vithós mi ton pathón

Pasi i vrave gjymtyrët me vetëpërmbajtje,[9] fitove jetën e paplakur; me lutjet e tua, o i urtë, na bëj dhe ne pjesëmarrës në të me largimin nga veprat dinake.

O hierark i urtë, na çliro me direkun e ndërmjetimeve të tua të hyjshme nga deti i ngasjeve të shumëllojshme dhe nga gremina e mëkatit, dhe na transfero në gjirin e jetës.

Përderisa e stolise katedrën e Mirës, u tregove stoli kryepriftërinjsh, o hierark; kështu, na shpëto me ndërmjetimet e tua nga dëmi prej ngasjeve tokësore.

Hyjlindësor

O Nënë e dëlirë, kur banoi në barkun tënd, Fjala, si i vetmi Perëndi, e dëboi nga dashuria e thellë prishjen që banonte dikur te njerëzit për shkak të shkeljes.[30]

Ode VII

Irmosi: To prin ikoni ti hrisí

»Më parë, tre Djemtë nuk iu falën iko»nës së artë, së adhurueshme persiane,[31] »duke përhimnuar në mes të kaminës:[32] »O Perëndi i etërve, je i bekuar.[33]

Krishti, drita e botës,[34] ju shfaqi si dritë, o apostuj dritëprurës, që e pakësoni errësirën e mashtrimit dhe i ndriçoni mendjet e shpresëplotëve.

O apostuj dritëprurës, dërrmojini grackat që na ngre keqdashësi dhe sheshojini udhët e pendimit[35] për ne që përikim te ju.

O apostuj hyjfolës të Zotit, që gjallëroni besimtarët, meqë jeni kripë hyjnore, pastrojeni shpirtin tim që u marros[36] nga pasionet mishore.

Hyjlindësor

O bukuria e Jakovit,[37] lutem: Hijesomë shumë me idetë e bukura, duke iu përgjëruar tani, tok me apostujt, atij që lindi prej gjakrave të tua të dëlira.

I shenjtit: Tris Pedhes

Ariosin paranojak që prishte qëmoti popullin e Zotit, e vare me nervat e fjalëve të tua, si barí i vërtetë, o atë Nikollë.

Pasi e mbarove hyjnisht jetën tënde të tërëshenjtëruar, o atë Nikollë, banon së bashku me apostujt dhe u dërgon shenjtërim dhe ndriçim atyre që të lumërojnë besërisht.

Gjithmonë të thërrasim, o atë Nikollë, si çlirimtar të gatshëm, si përkrahës të nxehtë; na çliro nga pasionet dhe nga ngasjet e papritura që na sulmojnë.

Hyjlindësor

O e Dëlirë, ma ndriço shpirtin e errësuar për shkak të indiferentizmit dhe rindize llambën e zemrës sime me anë të zellit të mirë, që të të lavdëroj.

Ode VIII

Irmosi: Astekto pirí enothentes

»**N**ë flak' e në zjarr të bashkuar të Tre »Djemtë e bekuar të pangarë, mu në mes »të furrës, të padjegur të këndonin me la»vdi: Ta bekoni Zotin të gjithë me[38] këngë »dhe përjetë.*

U godita me shpatën e veseve dhe u plagosa në zemër me marrëzinë e atij që krijon të keqen. O apostuj të lavdëruar, meqë jeni mjekë shpirtrash dhe trupash, më shëroni mua që jam hutuar i tëri.

Në mbarë dheun u derdh fjala hyjnore[39] e predikuesve dhe na mëson të adhurojmë çuditshëm Një natyrë, Një zotëri vërtet, Një mbretëri të Trinisë në gjithë jetët.

O Fjalë Zot, që e di dobësinë time të madhe, përtacinë dhe mendjen e keqe, kthemë mua që mëkatova shumë dhe e harxhoj dhembshurinë tënde hyjnore përmes mëkatimit këmbëngulës.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse, mashë hyjnore që pranove parrëfyeshëm qymyrin[40] hyjnor, shuaji qymyret tejet të ndezura të pasioneve të mia nëpërmjet vesës së lutjeve të tua dhe të apostujve të tërëlavdishëm dhe të hyjshëm.

I shenjtit: Ton ip' agjelon asijitos

E trashëgove dheun e të butëve, o oshënar, sepse u bëre i butë,[41] prandaj lus besërisht: Me ndërmjetimet e tua, qetësoji shtrëngatat e dinakut, të cilat i ngre kundër meje përherë.

Siç i çlirove gjeneralët që do të vdisnin padrejtësisht, po ashtu na çliro edhe ne nga e keqja e njerëzve djallëzorë dhe nga çdo intrigë e demonëve, o Nikollë, duke iu përgjëruar Shpëtimtarit.

U tregove njerëzve udhën e drejtë, shpëtimtare; në të na udhëhiq ne që kalojmë në jetë, që të hyjmë bashkë në qytetin e jetës së përjetshme, o Nikollë i trilumur.

Hyjlindësor

Ai që lindi prej teje, o Virgjëreshë e tërëpaqortueshme, është fuqi dhe himnim;[42] atij përgjëroju vazhdimisht të më përforcojë mua të paralizuarin për shkak të pasioneve, që t'i zbatoj porositë e tij shpëtimtare.

Ode IX

Irmosi: En nomo sqiá qe grámati

»**N**ë Ligjin dhe[43] shkronjën[44] faqeza sho»him shembull të Zotit Krisht; çdo djal'

»i parëlindur kish prej Zotit hir[45] edhe »bekim, dhe ne pra Fjalën që lindi si Bir »i parë[46] në q'ell dhe djal' i parë përmbi »dhé[47] me këndim e madhështojmë sot.*

O Fjalë e Atit pa fillim,* fjala e shën Nxënësve të tu* çdo skaj të botës e mbështeti; përmes lutjeve që bëjn',* dhe mua më dhembshuro, se rrëshqita në vese plot* dhe te mashtrimi i demonëve, pa mend, u nënshtrova keq.

Në vrulle pasionesh je skllav, shpirt,* Krishtit t'i çosh lutje se për ty* pësoi, që të të çliroj' nga veset, fort po lypin pra* mjaft dukshëm Nxënësit shenjt' që i imituan në trup* pësimet që ai i hoqi për ne, pendohu dhe shpëto.

O Nxënës të Zotit, shpirtin tim* si të pafajshëm mbështeteni,* edhe pse u njollos me vepra pa vend, ndaj ndihmojeni* kur tok me Krishtin të uleni të gjykoni[48] sa bën'* mëkate; jeni ndihmëtarët e mi, mbrojtës të kozmosit.

Hyjlindësor

I pastri pallat i Zotit Krisht,* o e kulluara virgjëresh',* e tërëshenjtë, mbi fjal' dhe arsye mbajte ti në bark* Jisuin, shenjtin e shenjtëve, Perëndi; lutju mjaft* dhe përgjëroju me të shenjtët apostuj për të gjithë ne.

I shenjtit: En sineo to óri

Si fortesë hyjnore, mbështetje, pirg* si përikje, siguri,* tërë dheu të ka, o Nikollë shenjt;* përmes ndërmjetimit tënd* pra çlirohet përherë* nga çdo ngasje, çdo shtrëngim,* ndaj, mjaft të lumëron* ty, at', besërisht, me himnim dhe lavdërim.

Po shtrëngohem nga shumë peripeci* dhe po vij në gjerësin'* që ka, o i fortlum, ndërmjetimi yt* mjaft i nxehtë dhe thërras:* Ma shëro dhembjen, shpirtin;* mendjen që trazohet keq,* atë, ma paqëso,* qetësoji dallgët që m'i ngre brenga, vreri.

Ka arritur, ka ardhur Krijuesi* ta gjykojë dheun krejt;* si s'jam gati, mjerani un'! Kam dhe shum'* frikë, tmerr kur sjell ndërmend* të këqijat që bëra* me mori. Zot zemërmadh,* më dhembshuro, shpëtom'* me të hyjshmet lutje të oshënarit Nikoll'.

Hyjlindësor

Si ndriçim shpëtimtar, Vajzë, shfaqmu se* kishe dritën[34] ti në bark;* flaki retë e shumta, të tmerrshme mjaft* që ka shpirti im i zi,* që të bëhem bir drite*[49] pra, me lutjen tënde, Zonj',* që të të lumëroj* me himnim gjithnjë dhe të bëj të mirat me zell.

Pasvargje Apostolike të Lavdërimeve

Në tërë dheun doli fjala[39] juaj, o apostuj të shenjtë; e shpërbëtë mashtrimin e idhujve pasi predikuat hyjnjohjen; kjo është lufta juaj e mirë,[50] o të lumtur; prandaj i himnojmë dhe i lavdërojmë kujtimet tuaja.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Përderisa i ruajtët paqortueshëm porositë e Krishtit, o apostuj të shenjtë, morët falas dhe jepni falas,[51] duke i shëruar pësimet e shpirtrave dhe të trupave tanë; ndaj, meqë keni guxim, përgjërojuni atij, që t'i mëshirojë shpirtrat tanë.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perë-

ndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Fuqitë e engjëjve të shenjtë i admiruan trimëritë e martirëve, se, ndonëse ishin veshur me trup, përbuzën tortura dhe u bënë imitues të pësimit të Shpëtimtarit Krisht, dhe ndërmjetojnë për shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O Zonjë e thjeshtë, priti edhe lutjet tona, ti që je e para ndër shenjtorë, që je mburrja e brigadave qiellore, himni i apostujve, fortifikimi i profetëve.

NË LITURGJI Lumërimet:
Athetísanta Hristé

Kur e shkeli porosinë tënde, Krisht, Adami, paraati,[30] jasht' Parajsës e internove larg,*[52] i dhembshur, dhe e vure Kusarin të banonte në të, se* të pohoi mbi Kryq dhe thirrri fort:* Më kujto, Shpëtimtar,* Zot, në mbretërin' tënde.[53]

Me kallam, me kryqin, nxorët popuj mjaft nga thellësia e paditurisë edhe e hoqët ju* mashtrimin grek nga toka; u bëtë shpëtimtarë të përpikt'* për besnikët me të vërtetë ju,* o apostuj të shenjt',* ndaj ju lumërojmë ne.

O apostuj të lavdishëm fort, u bëtë rreze krejt mistike, shndritët nur nga Dielli, terrin krejt* të keqbesimit, mirë e pakësuat, udhëzuat drejt* dritës së hyjnjohjes mjaft popuj; ndaj* ju nderojmë me gaz* dhe ju respektojmë ne.

Martirik

E duruat zjarrin e torturës dhe nga lart e morët, o atletë, Hirin si vesë, ndaj gjithnjë* pësimet e të vdekshmëve i shëroni me fuqi, të urt'* edhe shërbëtorë të Zotit Krisht,* pra, shenjtorë, dhe ne* ju lëvdojmë besërisht.

Lavdi *Triadik*

Predikues shenjtë të Triadhës ishit, Petër, Pavël, Mark, Simon, Lluka, Joan tok, Matthe, Jakov,* Filip, Andrea, Thoma, Vartholome;[54] ndaj përgjërohuni* pa ndërprerje që të çlirohemi* nga çdo peripeci,* nga çdo ngasje dhe mërzi.

Tani *Hyjlindësor*

E hyjhirshmja Zonjë, bukuri je për apostujt, gaz je për të shenjtët athloforë; për ne lypi* Krisht Shpëtimtarit, Zotit të Gjithësisë, të na japë ndjes'* për të rëndat faje që bëmë keq,* ta fitojmë krejt ne* jetën e hyjnueshme.

TË ENJTEN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kryqësore
Ting. III
Megali ton martiron su

I vetmi zemërmadh me gjakun tënd të çmuar krejt* dhe t'shenjtin uj',[55] Krijesa u shenjtërua plotësisht;* dhe lumenj politeizmi janë tharë,* Adami u shpëtua* me kryqëzimin tënd nga rënia, o Krisht Fjalë.

Përtej çdo nderi je, o Njeridashës, por për ne* me uthull të vaditën,[56] të shanë dhe, vullnetarisht,* e durove Kryqin,[57] që, me vdekjen tënde,* të na çlirosh të gjithë,* o mirëbërës, prej mëkatit dhe prej prishjes.[58]

Me dashje, i mbimiri Zot, u vare në një dru,*[57] u solle fli tek Ati për ne, o Mbret i jetëve,*[59] i pushove pra theroret idhujtare,* keqdashësin e munde* dhe ia dërrmove forcën dhe pushtetin, o Krisht.

Të tjera Të Hyjlindëses
Stavrofanós Moisís

O e hyjhirshmja Mari, e bekuar,* re[60] e të paperëndueshmit Diell, Vajzë, më jep ti* dritë pendimi, se jam i shtrënguar* pa mend në terrin e fajit;* edhe me lutjet e tua* më çliro nga zjarri[61] tmerr,* nga errësira pa shndritje, nga Gjehena;[62] tregomë, o Zonjë e pacenshme nur,* pjesëmarrës në ditën* pa mbarim, se rend te streha jote un'.

Atë që do përdëllimin,[63] e linde,* fort-përdëllyesja Vajzë e virgjër, ndaj përgjëroju:* Shpirtin tim qyq që ka rënë në gropën* e katastrofës vërtet krejt* nga çdo ndikim i armikut* të ma mëshiroj' ai;* të mos përbuzet tani kërkesa ime; meqenëse ke keqardhje pa mbarim,* dhembshurin' tënde pa fund* nga shërbyesi yt ti mos e largo.

Si e mashtroi Adamin satani* pra në Eden, që të mos bindej fare te Perëndia,*[30] ky, kur dhe mua më joshi, më nxori,* e mir', nga udha e drejtë,* në të përpjetën më vuri,* dhe më hodhi në një grop'* me shumë faje, dhe mburret kur më sheh poshtë fare i tmerrshmi; ndaj godite fort,* Virgjëreshë, me shpatën,* ndërmjetimin tënd, çliromë nga çdo kurth.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Megali ton martiron su

E Tërëpaqortueshme, kur pe të varej lart* në dru ai që linde, bërtisje me vajtim, klithma:* O i dashur tepër, Bir, ku perëndoi* krejt bukuria jote* e ndritshme që stolisi njerëzinë tonë.

Pasvargje Kryqësore

O Krisht, i falemi Kryqit tënd të çmuar, rojës së botës, shpëtimit të neve mëkatarëve, zbutjes së madhe, fitores së mbretit, krenarisë së planetit mbarë.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *jan*ë në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *jan*ë drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Druri i mosbindjes[30] nxori si lastar vdekjen[64] për kozmosin, ndërsa druri i Kryqit jetën dhe pavdekësinë; prandaj të falemi ty, Zotit të kryqëzuar; u shënoftë mbi ne drita e fytyrës sate.[65]

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *koh*ë u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoft*ë te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

E madhe është fuqia e Kryqit tënd, o Zot, sepse ai u mbërthye në një vend dhe vepron në botë; dhe nga peshkatarët shfaqi apostuj,[66] dhe nga kombet martirë, që të ndërmjetojnë për shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*

O e Tërëdëlirë, thërrisje: Fjalë Zot, bota u mëshirua me kryqëzimin tënd, Krijesa u ndriçua dhe kombet gjetën shpëtimin; mirëpo unë tani u plagosa duke parë pësimin tënd vullnetar.[57]

CITIME

1. I Kor. 12.9,28,30
2. Num. 14.19 etj.
3. Matth. 14.30-31
4. Fil. 2.15
5. Gjen. 1.9
6. Eks. 14.21
7. Eks. 15.1
8. Ps. 7.11; II Tim. 4.8
9. Kol. 3.5
10. Matth. 19.16 etj.

11. Rom. 10.2
12. Eks. 25.9-20; 38.1; Ligji i Dytë 10.2; Ps. 131(132).8; Hebr. 9.4
13. Is. 27.9; Rom. 11.27
14. Joan 1.2
15. Vep. 5.28
16. Gjen. 28.12-17
17. Ef. 6.17
18. Abak. 3.4
19. Joan 1.14,18; 3.16,18; I Joan 4.9
20. Ps. 106(107).6
21. Baruh 3.38
22. Is. 26.9
23. Ps. 18(19).2
24. Matth. 3.8; Lluk. 3.8
25. I Tim. 3.16
26. Jona 2.6
27. Eks. 6.1 etj.
28. Matth. 7.25; Lluk. 6.49
29. Joan. 14.27
30. Gjen. 3.1-6
31. Dan. 3.18
32. Dan. 3.23; kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
33. Dan. 3.23; kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
34. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
35. Matth. 3.2-3; Mark. 1.2-3; Lluk. 3.3-4
36. Matth. 5.13; Mark 9.50; Lluk. 14.34
37. Ps. 46(47).5
38. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
39. Ps. 18(19).5
40. Is. 6.6
41. Matth. 5.5
42. Ps. 117(118).14
43. Hebr. 8.5; 10.1
44. Rom. 2.27,29; 7.5-6; II Kor. 3.6-7
45. Eks. 13.2,12,15; 34.19; Num. 3.12; 8.16; 18.15; Lluk. 2.23
46. Rom. 8.29; Kol. 1.15; Hebr. 1.6
47. Matth. 1.25; Lluk. 2.7
48. Matth. 19.28; Lluk. 22.30
49. I Thes. 5.5
50. II Tim. 4.7
51. Matth. 10.8
52. Gjen. 3.24
53. Lluk. 23.39-43
54. Matth. 10.2; Mark 3.18; Lluk. 6.14; Vep. 1.13-14
55. Joan 19.34
56. Matth. 27.34,48; Mark 15.36; Lluk. 23.36; Joan 19.29-30
57. Joan 10.15,17-18
58. Ps. 102(103).4
59. I Tim. 1.17
60. Num. 9.15
61. Matth. 5.22; 18.9; Mark 9.47
62. Matth. 8.12; 22.13; 25.30; II Petr. 2.17; Jud. 13
63. Mik. 7.18
64. Gjen. 3.19
65. Ps. 4.7
66. Matth. 4.19; Mark 1.17

TË PREMTEN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kryqësore
Ting. III

Një Kryq u ngul mbi dhé dhe i preku qielloret, jo se e arriti druri lartësinë, por ti që në të e mbush Gjithësinë;[1] lavdi më ty.

Në qiparis, në pishë dhe në kedër[2] u ngrite, o qengji i Perëndisë,[3] që t'i shpëtosh ata që me besim i falen kryqëzimit tënd vullnetar,[4] o Krisht Zot; lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Tin oreótita

"Krijesa mbar' ka gaz,* o zemërgjeri Zot,* se të shikon ty lart* të ngritur në një Kryq,* meqë në ty, o Bir i dashur tejet, kjo u çlirua,* me dru e shërove ti* pra dënimin[5] e drurit[6] tmerr;* por un' thellë tundem fort* se s'duroj të të shoh tani* të vrarë", e Dëlira hiç pa cen,* krejt pa qortim, kështu thërriste.

Pas Stihologjisë së dytë, të tjera
Tin oreótita

Ushtrit' e engjëjve* habiteshin sepse* pushtetin tënd pa fund* dhe kryqëzimin tënd* me dashje krejt,[4] po shihnin; si në mish kamxhikoheshe ti*[7] i padukshmi?[8] Deshe pra* njerëzinë nga prishja keq* ta çliroje, ndaj dhe ne* po thërrasim me zë të lart'* te ti si jetëdhënës: Lavdi ty,* lavd mbretërisë sate, o Krisht.

Ti zgjodhe dhe pësim,* dhe vdekje, Kryqin[4] tënd* që ngule publikisht,* dhe mes Krijesës, Krisht,* kur deshe mirësisht që trupi yt, Shpëtimtar, të ngulej;* atëherë dielli* rrezet mbarë i fshehu mjaft*[9] dhe

Kusari, kur i pa,* të pohoi si Perëndi* dhe thirri: “Më kujto, Zot!”; Parajsën* ndaj e fitoi se besoi.[10]

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Mëshqerra pa zgjedhë,*[11] hyjnore, kur e pa* viçin e saj në dru* që po duronte keq* pësim me dashje,[4] thoshte: Vaj, o Bir, ç’është ky mister tmerr,* krejt i huaj? Si denjon* vdekje ti i pavdekshmi Zot? Zemërgjerësin’ tënde* e himnoj, Perëndia Krisht,* o Fjalë, e lëvdoj përdëllimin* pa fund dhe mirësinë tënde.

Pas Stihologjisë së tretë, të tjera

Ti që u shuplake për gjininë e njerëzve dhe nuk u inatose,[12] çliroje nga prishja jetën tonë[13] dhe shpëtona, o Zot.

Martirike

Trimëria e rezistencës suaj fitoi mbi marifetet e armikut të keq që nga fillimi, o athloforë të tërëfamshëm, prandaj u vlerësuat për lumturinë e përjetshme; ndërmjetoni pranë Krishtit që ta shpëtojë grigjën e popullit krishtdashës, meqë jeni dëshmitarë të së vërtetës.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Tin oreótita

I pamëkatshëm,[14] kur* ty të pa ngritur lart* mbi dru vullnetarisht,*[4] çdo qiellor u tremb,* u frikësuan tokësoret tok, dielli u bë terr*[9] dhe u errësua mjaft* hëna, dhe atëherë pra* nëna jote me vajtim* ty të thoshte me lot kështu:* “Bir, çfarë ësht’ kjo pamje? Si vuan* i vetëm dhe mjaft për të gjithë?

Kanun Kryqësor që ka Akrostihidhë:
“Kryqi është mburrja dhe lavdia
e shpresëplotëve. Josif”.
Ting. III

Ode I

Irmosi: Herson avisotokon

»Fundin edhe burimin e avushave dielli
»një her’ e pa, se si mur u bënë valët edhe
»shkoj Izraeli më këmbë nëpërmes të detit
»përtej; me këng’ e brohori le ta këndojmë
»Zotin të lavdëruar me lavdi.[15]*

Dallgët e detit i fiksove me një shkop,* e kalove popullin,*[15] Kryqin tënd e parashfaqje,* me të cilin e preve,* i dhembshur, ujin e mashtrimit; në dheun e hyjdijes ti,* sa të himnonin forcën me besë, i shpëtove, Zot.

Bëre avushë me një urdhër, o i Fort’,*[16] dhe të lartat ujëra* i strehon mbi ujë;[17] dheun,* Zot, e vare,[18] por mbi dru* po varesh dhe Krijesën mbarë e tund fort me një shenjë ti;*[19] zemrën e çdokujt po e mbështet[20] në frikën tënde, Krisht.

Martirike

Jeni “me pjesëmarrje” bij të Perëndis’,* o martirë shenjtë mjaft;* në të sipërmin Sion[21] ju* trashëguat banesa;* në të tok të kurorëzuar krejt qartazi thërrisni fort:* Le t’i këndojmë Zotit, se u lëvdua lavdërisht.[22]

Kurr’ s’e mohuat Krishtin porsi Perëndin’* e të gjithave, sado* tmerr jua prisnin këmbët, duart* dhe ju rripnin krejt frikshëm,* ndërsa ju hidhnin në zjarr thërrisnit, o martirë, nxehtësisht:* Le t’i këndojmë Zotit, se u lëvdua lavdërisht.[22]

Kryqhyjlindësor

Zonja e bukur, virgjëresha, kur e pa* lart në dru, vullnetarisht,* Birin[4] që e kish në mitër,* po bërtiste me dhimbje,* thërriste: Perëndi i dhembshur i çdo gjëje, meqë ti je* Zoti i lavdit,[23] si po pëson kështu, o Shpëtimtar?

Kanun tjetër I Hyjlindëses
Ásomen to Kirio to piísanti

E vetmja Perëndilindëse, e dëlirë, streha e shpirtrave tanë dhe reja[24] mendore na lindi neve rrezet e lavdit qiellor dhe i shndriti të gjithë me dritën e pendimit.

Ty, Hyjnënën, të kemi si përikje të shpejtë, fortifikim, mur, pirg dhe liman të sigurt të gjithë ne që lëkundemi në oqeanin e vështirësive dhe të shtrëngimeve, ndaj çlirohemi përherë nga rreziqet.

Gëzohu, o shtëpi e lavdisë së parrëfyeshme; gëzohu, o banesë e Diellit mendor; gëzohu, o xhevahir i virgjërisë; gëzohu, o karrocë hyjnore e Fjalës së Hyjnisë; gëzohu, o ushqyese e jetës[25] së të gjithëve.

Ode III
Irmosi: To steréoma

»**Z**oti Krisht që[26] i mbron besnikët shpresë»plotë, forcoje dhe mbroje Kishën[27] e be»kuar, që e mbolle me vojtje dhe me gja»kun tënd.[28]* *(2x)*

Sado kishe, Krisht,* një kombinim hipostazash,* durove ti* Fjalë, Kryq mjaft të çnderuar,* që shkaktoi* nder te sa të nderojnë, Zot.

Kur u bëre, Zot,* mallkim[29] edhe si burim dhe* bekim përmes* Kryqit, u çliruam pra ne* nga mallkimi;*[30] të himnojm' ne të dheshmit ty.

Martirike

O të famshëm fort,*si kalimtarë u bëtë* në dhé,[31] vërtet* qytetarë qiellorë*[32] ju u shfaqët,* trashëgim keni me Krishtin.[33]

Si të fortën arm'* e kishin Kryqin shenjtorët,* pushtetin pra* të armikut djall keqbërës* e dërrmuan,* triumfuan ndaj tij me lavd.

Kryqhyjlindësor

Ishte ruajtur* e virgjër pas lindjes Vajza* e pastër nur* sado lindi në trup Zotin* që, me dashje,* u mbërthye në Kryq[4] për ne.

I Hyjlindëses: Estereothi i kardhia mu

O Perëndilindëse, shqerrë e panjollshme, virgjëreshë që kishe në shtatzëni Qengjin që ngre[3] çdo sëmundje, shpëtoje grigjën tënde.

Përderisa e solle si fryt bistakun qiellor dhe e mbushe kanën e pendimit, e kultivove pendimin për ne mëkatarët.

Ne që mundohemi në mes të detit të mëkatit dhe na ka përpirë kripa e shkeljeve, përikim drejt ëmbëlsisë së ndërmjetimit tënd.

Ode IV
Irmosi: Ekálipsen uranús

»**M**bulove me virtyte qiellin, o Zoti[34] »Krisht, kur linde prej nënës virgjëreshë »dhe[35] u shpure në Kishë[51] si foshnjë në »pëqi,[36] dhe i mbushe të gjitha me lavdi[37] »dhe brohori.*

Pasi u bëre Adam i ri, o Krisht,[38] je i vetmi që e ngrite rënien e Adamit[5] duke u karfosur në duar mbi Kryq, duke u goditur me kallam[39] dhe duke shijuar uthull dhe vrer[40] vullnetarisht; e përmbilartësojmë lartësinë e dhembshurisë sate tepër të madhe.

Profeti të shikon si dele për therje dhe si qengj që fare nuk grindesh as nuk thërret,[41] sepse, vullnetarisht, durove të kryqëzoheshe[4] që t'i çliroje, si i dhembshur, edhe ata që mëkatuan vullnetarisht.

Martirike

Martirët e Krishtit e rigjallëruan shpirtin

me parmendën e besimit, e mbollën farën me durimin e torturave dhe e korrën kallirin e pasur të martirizimit, i cili i ushqen organizatat e shpresëplotëve; prandaj lumërohen përgjithmonë.

Martirët e Krishtit, duke shpresuar për të pëlqyeshmet, edhe pse u mërzitën me shtrëngimin e vështirësive të paduershme, përfunduan në gjerësinë e mbretërisë së sipërme; prandaj na hapin gjerë gojët[42] për t'i himnuar, pa u epur, mundjet e tyre.

Kryqhyjlindësor

O Nënë e virgjër, si mashë e pranove qymyrin hyjnor, që nuk e shkrumbi fare,[43] por më mirë, e vesoi mitrën tënde të hyjshme dhe të paprishshme; atë, duke e parë të lartësuar vullnetarisht[4] në trup mbi dru, e lavdëroje me himne.

I Hyjlindëses: Isakíkoa tin akoín su

Ma trego si të shumëmëshirshme dhembshurinë tënde, sepse ke qenë Nëna e përdëllimtarit të të gjithëve.

O e Gjithmonëvirgjër, përderisa ke lindur ndriçuesin,[44] ndriçomë mua që endem në natën e mëkatit.

O mbrojtja e botës, përgjërohu dhe zbute Zotin e të gjithave[45] për hir të shërbëtorëve të tu.

Ode V

Irmosi: Os idhen Isaias

»Të pa shën Isaia simbolërisht mbi fron »të lartë si Perëndi në Parajsën të rre»thuar prej engjëjve,[46] dhe thoshte i mjeri »me tmerr:[47] Ja e pashë Perëndinë si njeri, »Zotin Shpëtimtarin, që na ndrit dhe na »paqëson.[48]*

O Fjalë Zot, kur u prehe në dru më prehe mua të lodhurin prej mundimeve të shkeljeve dhe, me talljen që pësove,[49] e zhduke turpin tim; e himnoj pushtetin tënd dhe pësimet e tua hyjnore, o Jisu.

Në Kryq e ndeze trupin si llambë dhe e kërkove dhrahminë e humbur, o Njeridashës, dhe, meqenëse e gjete, i thërret Fuqitë miqësore[50] që ta himnojnë fuqinë e pushtetit tënd, o Krisht.

Martirike

Mashtruesi plasi dhe duket si i vdekur dhe pa energji para këmbëve të athlofore të pamashtrueshëm të Krishtit; dhe ata numërohen bashkë me engjëjt e pamashtrueshëm dhe mbushen me hare të parrëfyeshme.

Shenjtorët ngriheshin tejet prej të ftohtit të torturave të frikshme, prej shtrëngimeve dhe dhimbjeve, kështu kaluan me të vërtetë në ngrohtësinë hyjnore të mbretërisë qiellore[51] dhe shfaqen përherë mbrojtës të nxehtë të besnikëve.

Kryqhyjlindësor

O Virgjëreshë e kulluar, duke parë të varur në dru dhe të shpuar me heshtë në brinjë[52] atë që e krijoi qëmoti Evën nga brinja,[53] thërrisje si nënë: Si po vdes, im Bir, jeta[25] e pavdekshme?

I Hyjlindëses: Tin sin irinin dhos imín

O e Dëlirë, fuqia e Tërëlartit, pasi e hijeshoi[54] barkun tënd, të tregoi si vend të Perëndisë së panxënshëm dhe nënë të jetës[25] dhe të shpëtimit të të gjithë neve.

Meqë të kam si burim të hyjshëm të shpëtimit tim, le të mos më zhytë asnjë stuhi dinake as të mos më përpijë avusha[55] e mëkatit, o Zonjë e shenjtë.

O e Gjithmonëvirgjër, u tregove në botë si tokë e pakultivuar, fushë virgjërie, nga e cila lindi me logjikë të parrëfyeshme bujku, Gatuesi ynë.

Ode VI
Irmosi: Evóisé si

»Kur Simeoni të mori në krahë dhe pa »shpëtimin për popullin,[56] i gëzuar thirri: »Ti je Zot i madh e ti je Krishti.*

Vullnetarisht u there[4] si qengj[41] duke rijsjellë në jetë atë që vdiq vullnetarisht[30] lashtë, përmes drurit,[6] o Krisht.

Kur u lartësove në Kryq, ra mashtrimi i demonëve dhe u lartësuan shumicat e besëmirëve që të të përhimnonin, o Jetëdhënës.

Martirike

Martirët, të stolisur me mantel të purpurt prej gjakrave, tani rrinë të kurorëzuar afër Mbretit të të gjithave.[57]

Nga lipsanet e martirëve të nderuar rrjedhin burime që shërojnë të sëmurët dhe e përmbytin hordhinë e pasioneve.

Hyjlindësor

Mendja e njerëzve nuk ka fuqi ta kuptojë lindjen tënde përmbinatyrore, se lind përmbi mendje, o Vajzë.

I Hyjlindëses: Evóisa en stenagmís

O Zot, punët e mia u bënë dënim për mua në gjyq; megjithatë, kur ti, o Shpëtimtar, u karfose në drurin e Kryqit, shkaktove pasurinë e drejtësimit.

Me ndërmjetimin tënd hiqet e tërë mjegulla e mëkatit, sepse, pasi shndriti prej teje Krishti, drita[44] e pakohshme, e shpërndau errësirën e shkeljeve.

O e mirë, te ti e kam gjithë shpresën[58] dhe po pres, përmes teje, hirin zbutësor prej atij që lindi nga ti, përmes të cilit më dhembshuro, o Virgjëreshë e Tërëshenjtë.

Ode VII
Irmosi: Se ton en pirí

»Hodhe vesën përmbi zjarr[59] për Tre »Djemtë, Shpëtimtar, edhe[60] linde virgjë»risht prej Hyjlindëses Perëndi edhe Fja»të,[61] besërisht të këndojmë se i bekuar »je ti, o Perëndi edhe Zot.[62]*

O Zot, megjithëse je njëri prej Trinisë, u lartësove në kedër, pishë dhe qiparis,[2] dhe i lartësove ata që kishin rënë në mijëra avusha epshesh; i bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[62]

O Zot, me gjak të çmuar e pastrove Krijesën nga gjakrat që u ofroheshin demonëve dhe i pushove flijimet e fëlliqura kur u there si qengj i patëkeq,[41] o Fjalë e Perëndisë; lavdi fuqisë sate.

Martirik

Atletët qëndronin para tiranëve si shtylla të parrëzueshme duke zmbrapsur mashtrimin dhe duke mbështetur zemrat[63] e besnikëve; dhe këndonin: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[62]

Kryqhyjlindësor

Vetëm ti, o e Dëlirë, kishe një shtatzëni dhe një lindje pa shpjegim, pasi i dhe trup Zotit që u kryqëzua në trup; atë e himnojmë duke thirrur: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[62]

I Hyjlindëses: Tris Pedhas en kamino

Prej teje, Nënë-virgjëreshë, lindi dielli i mbindritshëm që i ndriçon zemrat tona dhe na mëson të këndojmë: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[62]

Krijesa hijeshohet me zënien tënde pa farë dhe e madhështon Birin tënd, dhe e lavdëron duke kënduar besërisht: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[62]

O e Tërëhimnuar, Krijuesi i të gjithave[64] dhe Zoti përmbiperëndi, pasi e mori formën tonë prej teje dhe e hyjnizoi për në lartësi, ulet bashkë me Atin[65] dhe me Shpirtin Hyjnor.

Ode VIII

Irmosi: Astekto pirí

»Në flak' e në zjarr, të bashkuar të Tre »Djemtë e bekuar të pangarë, mu në mes »të furrës, të padjegur të këndonin me »lavdi: Ta bekoni Zotin të gjithë me[66] kë»ngë dhe përjetë.*

Një popull i pabindur[67] dhe mosmirënjohës të dënon për vdekje ty që, duke u bindur,[68] do që të kryqëzohesh,[4] o Fjalë, për të ngjallur ata që vdiqën vullnetarisht, të cilët të himnojnë dhe të lavdërojnë në gjithë jetët.

I tendose pëllëmbët në Kryq, duke i shëruar ato të të parëlindurit, të cilat u shtrinë pa përmbajtje drejt drurit të ngrënies;[6] dhe dielli, duke të parë, i mblodhi rrezet[9] nga frika dhe tërë Krijesa u tund, o Zot.[69]

Martirike

Athloforët, me shirat e mundjeve të hyjshme, i thanë rrjedhat e mosbesimit dhe flijimet e lëngjeve të ateizmit; dhe nxorën burimin e shërimeve që lan ndotjen e pësimeve dhe i ujit pasurisht zemrat e besëmirëve.

O athloforë, zbatues të porosive hyjnore, bashkëqytetarë të të patrupëve, përderisa i imituat pësimet e respektuara,[70] përgjërojuni Perëndisë tani që të bëhen qytetarë në qytetin e sipërm ata që ju nderojnë në gjithë jetët.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse, ty që u ruajte virgjëreshë edhe pas lindjes, mbarë ne besnikët të quajmë si shtambë të artë,[71] llambë,[72] tryezë,[73] purtekë,[74] mal hyjnor,[75] re,[24] pallat të mbretit dhe fron zjarrpamës.[76]

I Hyjlindëses: Ton en flojí tis Pesí

O Virgjëreshë, Biri yt, pasi e bëri në Kryq shpëtimin tonë,[77] na nxit të thërrasim: O priftërinj, bekoni dhe përmbilartësoni në gjithë jetët.[78]

Armiku përpiqet të më gëlltitë me anë të mëkateve, por ti, o Perëndilindëse, nxirrmë dhe çliromë nga tirania e tij që të të lavdëroj në gjithë jetët.

O Virgjëreshë e pacenuar, më mbulon nata e frikshme e shkeljeve, sepse nuk kam ndonjë llambë që të ma ndriçojë shpirtin me vaj mirëbërjeje; prandaj u hodha jashtë dhomës së sipërme nusërore.[79]

Ode IX

Irmosi: En nomo sqiá qe grámati

»Në Ligjin dhe[80] shkronjën[81] faqeza sho»him shembull të Zotit Krisht; çdo djal' i »parëlindur kish prej Zotit hir[82] edhe be»kim, dhe ne pra Fjalën që lindi, si Bir i pa»rë[83] në q'ell dhe djal' i parë përmbi dhé,[84] »me këndim e madhështojmë sot.*

U vare i ngulur mbi një dru* ti që fiksove në hiç dheun,* Jisu Krisht, dhe më nxore jasht' kur isha zhytur në balt',* në faj, me mendje dinake, i dhembshur, si krejt i mir',* dhe më nderove përmes vdekjes së turpshme, fortpërdëllimtar.

Sado, nga natyra, s'dukesh dot,* si Zot, të ngritur në trup të pam'*[85] që, kozmosin

që duket, ta shpëtoje nga armiku djall* që s'duket, t'i bëje ti qiellorë të poshtmit, Krisht;* pushtetin e fuqisë sate të madhe e lëvdojmë ne.

Martirike

U shfaqët të tërëfamshmit ju* si një parajsë që ka në mes* dru jete,[86] Krishtin, si ushtri shenjtorësh krejt hyjnor', një front* i zgjedhur, Kishë, që Zoti e ngazëllon, kor me nder,* të çmuar, athloforë të Shpëtimtarit; ju lëvdojmë ne.

Në vendin tuaj ne ju kujtojm',* ndaj na kujtoni, shenjtorët tan'* që rrini pranë fronit zotëror[57] tash dukshëm me lavdi* dhe perëndishëm po shndrisni andej hyjnisht, pasurisht* me llamburitje; lutuni që të marrim ndjesë fajesh ne.

Kryqhyjlindësor

"Ndriçuesit perënduan, Bir,* sapo e pan' kryqëzimin tënd;*[9] por bashkësia e pabindur hebraike si nuk ra* kur kryetarin e jetës ty, Krisht,[87] të dha në vdekjen helm"?!* Kështu thërriste fort Hyjlindësja që e madhështojm' gjithnjë.

I Hyjlindëses: Se tin akatáflekton

Kur i tendose duart vullnetarisht në Kryqin tënd hyjnor,[4] e shërove dorën e paraatit që u shtri drejt drurit në Eden gjatë shkeljes.[6]

Shpirti im u plagos i tëri prej mëkateve të rënda dhe u sëmur me sëmundje të pashërueshme; më dhuro shërim me kurimin e ndërmjetimit tënd.

Gëzohu, o shtëpi hyjnore e lavdisë së Zotit; gëzohu, o armë mendore e pendimit; gëzohu, o portë përmes së cilës shpëtojmë përherë ne mëkatarët.

Pasvargje Kryqësore të Lavdërimeve

Moisiu triumfonte mbi Amalikun kur i ngriti duart lart në mal në formë kryqi;[88] ndërsa ti, o Shpëtimtar, kur i tendose pëllëmbët në Kryqin e çmuar, më përqafove dhe më shpëtove nga robëria e armikut, dhe më dhe shenjë jete që të largohem nga harku[89] i kundërshtarëve të mi; prandaj, o Fjalë, i falemi Kryqit tënd të çmuar.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

U shporra jashtë për shkak të xhelozisë,[90] ngaqë rashë frikshëm, mirëpo nuk më shpërfille, o Zot, sepse e more për mua qenien time; kryqëzohesh dhe më shpëton, më fut në lavdi; o Çlirimtari im, lavdi më ty.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

O popuj, ejani të gjithë ta nderojmë kujtimin e athloforëve të shenjtë, se, pasi u bënë teatër për engjëj dhe njerëz,[91] morën prej Krishtit kurorën e fitores dhe ndërmjetojnë për shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Megali ton martiron su

Lëshonte rrjedha lotësh çurg e paqortueshmja,* rënkonte, qante, thellë nga shpirti i thërriste pra:* Dritë fort e ëmbël, o Jisui im, tash* si perëndove? Dukesh* në Kryq i vdekur pa zë, ti që bëre çdo gjë!

NË LITURGJI Lumërimet:
Athetísanta Hristé

Kur e shkeli porosinë tënde, Krisht, Adami, paraati,[6] jasht' Parajsës e internove larg,*[5] i dhembshur, dhe e vure Kusarin të banonte në të, se* të pohoi mbi Kryq dhe thirrri fort:* Më kujto, Shpëtimtar,* Zot, në mbretërin' tënde.[10]

Kur të pa në Kryq, Zot, dielli e errësoi dritën[9] dhe u çanë gurët, dheu i tër' u tund*[69] si dhe u gris në mes perdja brenda Tempullit,[92] o Shpëtimtar,* që s'kuptohesh dot, sepse ty të pa,* kur pësoje, o Krisht,* kryqëzim padrejtësisht.

Jeta e të gjallëve,[25] Jisu, u solle për të gjith'[93] te vdekja dhe, përmes hyjnorit pësimit tënd,* të vdekurit[30] me ngrënien e drurit,[6] t'i shpëtoje porsi Zot,* t'i tregoje prapë banorë lart* në Parajsë; me bes'* madhërojm' pësimin tënd.

Martirik

Lavdëroheni hyjnisht, martirë, se, me mjaft tortura, ju e mundët fort keqdashësin, meqë drejt* e imituat Krishtin që kishte hequr vuajtje për ne*[94] dhe i zhduku talljet nga njerëzit;* ndaj të sipërmin lavd,* shenjtë, e fituat lart.

Lavdi *Triadik*

Ta himnojmë, o besnikë, Atin, Birin dhe të Shenjtin Shpirt në Një Hyjni pa fare trazim dhe drejt* t'i falemi ne Një kryesie, lavdi me orthodhoksi* besërisht, hyjnisht, të thërrasim pra:* Na kujto edhe ne,* Zot, në mbretërin' tënde.[10]

Tani *Hyjlindësor*

O e gjithëpaqortueshme, ndërsa e shihje Birin tënd në Kryq të hiqte vullnetarisht në trup* pësime, me vajtim tundeshe e tëra, e Dëlirë krejt,* dhe thërrisje: Mjer', Shpëtimtar, im Bir,* si vdes?! Sa vdiqën,[10] do* që t'i ngjallësh përsëri?

TË PREMTEN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Zotërore
Ting. III
Megali ton martiron su

Si tempull të Shën Shpirtit tënd plot me nder, ti më bëj*[95] pasi të më pastrosh, Krishti im, nga fajet, njollat skrop,* se jam tash bodrum demonësh; nxirri jashtë* prej meje siç i nxore* qëmoti sa njollosnin hieroren tënde.[96]

Ti, o i dhembshur, si të na shpëtosh të gjithë[97] ne,* të drejtët dhe fajtorët, asnjë të mos humbasë, Zot,* bëmë një nga sa shpëtojnë edhe mua* që, pa kujdes, jetova* dhe i shpërfilla urdhrat që na dhe, o Fjalë.

O Krisht, si fjete si njeri në varr, u ngrite lart,* i ngrite tok banorët nga varret,[98] që nga jeta, Zot,* me një forcë të pamposhtur; ndaj, sa fjetën* me besë, përkushtim, lart* në të përjetshmet tenda prehi, o i mirë.

Të tjera Të Hyjlindëses

Në erën e armikut si kallam lëkundem[99] fort* përherë, Virgjëreshë; ki dhembk' për shërbëtorin tënd,* mos më lër, përfundimisht, që të lëkundem* pra në stuhit' e tij keq,* por më forco në besën e Jisuit ton'.[27]

Shtrëngata e pasioneve më zhyt se më shtrëngon,* përherë e trazon shpirtin tim të mjerë dhe më shtyn* drejtas fundit, dëshpërimit, e Dëlirë;* por kthema turbullimin* në qetësi të thellë, Virgjëreshë Zonjë.

E Virgjër, përgjëroju Birit Zot që linde ti:* Nga çdo dëm, nga intriga e djallit kundër-

shtar ai* grigjën tënde fort ta ruajë; o Vajzë,* ne na forco të gjithë* që ta zbatojmë përgjithnjë vullnetin e tij.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore Dogmatike*

Si të mos admirojmë lindjen tënde hyjnerëzore, o e Gjithënderuar? Se, pa njohur burrë, o e Gjithëkulluar, linde Bir pa Atë trupërisht atë që lindi prej Atit para jetëve pa nënë, i cili s'pësoi fare ndryshim, as përzierje, as ndarje, por ruajti të plotë cilësinë e secilës natyrë. Prandaj, o Zonjë, Nënë-Virgjëreshë, atij lutju që të shpëtohen shpirtrat e atyre që, me besim të drejtë, të njohin si Hyjlindëse.*

Pasvargje Martirike

E madhe është fuqia e martirëve të tu, o Krisht, sepse, sado të shtrirë në varre, ata dëbojnë frymë, pasi e asgjësuan pushtetin e armikut me anë të besimit te Trinia, meqë garuan për shpresëtarinë.

Varg: I çuditshëm është Perëndia në shenjtorët e tij.

Profetët, apostujt e Krishtit dhe martirët na mësuan ta himnojmë Trininë e bashkëqenshme; i ndriçuan kombet e humbura dhe i bënë bijtë e njerëzve shokë me engjëjt.

Varg: Te shenjtorët që janë në tokën e tij, bëri mrekulli Zoti.

Martirët e tu, o Zot, si u mbështetën në besim dhe u siguruan në shpresë, e shkatërruan tiraninë e armikut; dhe, pasi fituan kurora, ndërmjetojnë bashkë me të patrupët për shpirtrat tanë.

Varg: Të lumtur ata që i zgjodhe dhe i more, o Zot.

Nekrosim. Poezi e Joan Monakut

Kotësira janë gjithë gjërat[100] njerëzore, që s'qëndrojnë pas vdekjes; nuk mbetet pasuria, nuk vete pas lavdia; se, me të ardhur vdekja, këto të gjitha zhduken; prandaj le t'i thërresim Krishtit, Mbretit të pavdekshëm: Prehi këta që u ndanë prej nesh, atje tek është banesa e gjithë atyre që dëfrejnë.[101]*

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O Perëndilindëse, e panusëruar, e shenjta në gra, ndërmjeto te Mbreti dhe Perëndia që linde, që të na shpëtojë, si njeridashës.

CITIME

1. Ef. 1.23
2. Is. 60.13
3. Joan 1.29,36; I Petr. 1.19
4. Joan 10.15,17-18
5. Gjen. 3.24
6. Gjen. 3.1-6
7. Matth. 27.26; Mark 15.15; Joan 19.1
8. Joan 1.18
9. Matth. 17.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
10. Lluk. 23.39-44
11. Ligji i Dytë 21.3
12. Matth. 26.27; Mark 14.65; Joan 18.22; 19.3
13. Ps. 102(103).4
14. Joan 8.46
15. Eks. 14.21-25 etj.
16. Gjen. 1.9
17. Ps. 103(104).3
18. Jov 26.7
19. Ps. 103(104).32
20. Gjyq. 19.5 etj.
21. Gal. 4.26
22. Eks. 15.1
23. I Kor. 2.8
24. Eks. 13.21-22; Num. 9.15 etj.
25. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
26. I Mbret. [Sam.] 2.1; Ps. 17(18).3; 70(71).3
27. Vep. 16.5
28. Vep. 20.28
29. Gal. 3.13
30. Gjen. 3.16-19
31. Hebr. 11.13; I Petr. 2.11
32. Fil. 3.20
33. Rom. 8.17
34. Abak. 3.3
35. Eks. 25.9-20; 38.1; Ligji i Dytë 10.2; Ps. 131(132).8; Hebr. 9.4
36. Lluk. 2.22-24
37. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 30
38. I Kor. 15.45

39. Matth. 29.30; Mark 15.19
40. Matth. 27.34,48; Mark 15.36; Lluk. 23.36; Joan 19.29-30
41. Is. 53.7; Vep. 8.32
42. Ps. 80(81).11
43. Is. 6.6
44. Joan 1.4,9; 3.11; 8.12; 9.5; 12.46
45. Jov 5.8; Urt. Sol. 6.7; 8.3
46. Is. 6.1-3
47. Is. 6.5
48. Is. 9.6
49. Ps. 68(69).10; Matth. 27.29-31,41; Mark 15.20; Rom. 15.3
50. Lluk. 15.8-9
51. II Tim. 4.18
52. Joan 19.34
53. Gjen. 2.21-22
54. Lluk. 1.35
55. Ps. 68(69).3,16
56. Lluk. 2.25-31
57. III [I] Mbret. 17.1; 18.15; IV [II] Mbret. 3.14; 5.16
58. Ps. 72(73).28; 77(78).7
59. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 26
60. Dan. 3.16-17
61. Joan. 1.1
62. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
63. I Thes. 3.13; Jak. 5.8
64. Sirak 24.8
65. Mark 16.19
66. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
67. Is. 30.9
68. Fil. 2.8
69. Matth. 27.51
70. Fil. 3.10
71. Eks. 16.33; Hebr. 9.4
72. Eks. 25.30-37; 35.16; 38.13; 40.22; Num. 4.9; 8.2; Hebr. 9.2
73. Eks. 25.22-29; 39.18; 40.20; Lev. 24.6; Hebr. 9.2
74. Num. 17.23; Hebr. 9.4
75. Abak. 3.3; Dan. 2.34-35,45
76. Jez. 1.13-26
77. Ps. 73(74).12
78. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 61
79. Matth. 25.8-12
80. Hebr. 8.5; 10.1
81. Rom. 2.27,29; 7.5-6; II Kor. 3.6-7
82. Eks. 13.2,12,15; 34.19; Num. 3.12; 8.16; 18.15; Lluk. 2.23
83. Rom. 8.29; Kol. 1.15; Hebr. 1.6
84. Matth. 1.25; Lluk. 2.7
85. I Tim. 3.16
86. Gjen. 2.9
87. Vep. 3.15
88. Eks. 17.11-13
89. Ps. 59(60). 4
90. Urt. Sol. 2.24
91. I Kor. 4.9
92. Matth. 27.51; Mark 15.38; Lluk. 23.45
93. Rom. 8.32
94. I Petr. 2.21; 4.1
95. I Kor. 6.19
96. Matth. 21.12; Mark 11.15; Joan 2.15
97. Jez. 18.23,32
98. Ps. 67(68).7
99. Matth. 11.7; Lluk. 7.24
100. Kisht. 1.2 etj.
101. Ps. 86(87).7

TË SHTUNËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Martirike
Ting. III

O Zot, si i tërëfuqishëm, e hijeshove tepër kujtimin e athloforëve të tu, sepse i forcove që t'i imitonin pësimet e tua; kështu me burrëri e mundën fuqinë e beljarit, ndaj dhe morën karizma shërimesh;[1] me përgjërimet e tyre, o njeridashës, jepi paqe popullit tënd.

Tin oreótita

Vithisët, o atlet',* çdo rend armiqësor,* se veshët armë, bes',* dhe u forcuat mjaft* me arsenalin që jep Zoti,[2] meqenëse duruat* me gatishmëri çdo gjë,* kërcënime të tëra ju,* madje kamxhikime tok* nga tiranët, se kishit shpres'* për jetën,[3] o martirë të Krishtit* plot forcë, morët drejt kurora.

Shkëlqeni nëpërmjet besës, o shenjtorë, ndriçues tepër të ndritshëm, mjekë me devocion hyjnor, athloforë të tërëfamshëm; sepse, përderisa nuk u frikësuat nga torturat e tiranëve, e rrëzuat diskreditimin e idhujve, ngaqë kishit si trofe të pamposhtur kryqin e së vërtetës.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Ty që ndërmjetove për shpëtimin e gjinisë sonë, të përhimnojmë, o Hyjlindëse Virgjëreshë, se, duke denjuar pësimin e Kryqit me trupin që mori prej teje, Biri yt

dhe Perëndia ynë na çliroi prej prishjes[4] si Njeridashës.*

Pas të Paqortueshmit (Ps. 118),
Ndenjësore të tjera
Martirike

Trimëria e rezistencës suaj fitoi mbi marifetet e armikut të keq që nga fillimi, o athloforë të tërëfamshëm, prandaj u vlerësuat për lumturinë e përjetshme; ndërmjetoni pranë Krishtit që ta shpëtojë grigjën e popullit krishtdashës, meqë jeni dëshmitarë të së vërtetës.

Nekrosime
Tin oreótita

Kur të qëndrojmë tok* me urdhrin tënd, Jisu,* në podiumin tënd* pa korrupsion aspak,* mos na çndero ne që te ti besuam, o Shpëtimtar Krisht,* se fajtuam gjithë ne,* por nga ti s'u larguam kurr',* ndaj të përgjërohemi:* Sa i more, rreshtoji njësh* në tendat e të drejtëve,[5] se je* i vetmi Zot mëshirëplotë.

Me një dru, hidhur, ram'*[6] në vdekje,[7] mirëpo* u ngritëm përsëri* me dru të çmuar, Krisht;* me Kryqin tënd e vrave vdekjen dhe për të gjithë nxore,* si burim, jet' pa mbarim;* për atë denjësoji pra,* Shpëtimtar përdëllimtar,* shërbëtorët e tu besnik'* që erdhën te ti, edhe dhuroju* lart mbretërinë tënde, o Zot.

Tani *Hyjlindësore*

Sa e kaluan drejt* shtrëngatën me trazim* të jetës, me një shenj'* hyjnore dhe me bes',* e paqortueshme krejt, shërbëtorët e tu që ikën,* u zhvendosën, priti ti,* çoji te Zoti yn' gjyqtar,* lype që t'u japë lart* pra çlirim, se, si lindëse* e Bërësit, e ke dhe vullnetin* bashkë me mundësinë,[8] Zonjë.

Kanun I Gjithë Shenjtorëve që ka Akrostihidhë: "Do t'u sjell mistëve të Perëndisë një melodi të hyjshme. Josif".
Ting. III
Ode I
Irmosi: Thavmastós endhoksos

»Ti je Perëndia që bën mrekulli me lavd, »i çuditshmi[9] që në dhé e ktheve avushën »dhe karrocat* i mbulove; shpëtove ko»mbin që të këndonte si çlirimtar.[10]

O atletë mbarë, të urtë mjaft, gjetët lavd prej martirizimit, meqë hoqët tortura të lloj-llojshme,* trima për të vërtetën; ndaj me besë ju lavdërojmë përgjithnjë.

O profet', u shfaqët me një jetë shum' të lartë, dhe hierarkë urtiplotë të Fjalës që u zbraz krejt;*[11] e kullotët drejt grigjën e Shpëtuesit Zot me forcën mjaft të shenjt'.

Oshënarë, u kryqëzuat për botën, mishin,[12] mohuat çdo epsh dhe u dukët si enë për Shën Shpirtin;* i shfarosët qart' shpirtrat e mashtrimit[13] me të hyjnueshmen fuqi.

Nekrosim

Si i mirë, Zot, dhe i dhembshur shum', prehi sa u shpërngulën, me të saktën besë, me urdhrin tënd nga dheu;* denjësoji për jetën pa mbarim dhe për dritën pa perëndim.

Hyjlindësor

Linde Perëndi në trup, ndaj pa pushim, me mendjen në besë të nderojm' me gratë e thjeshta që shkëlqyen* si askete, e mposhtën dhe armikun në gar', o krejt e Dëlir'.

Kanun I të Fjeturve, që ka Akrostihidhë: "Këtë melodi të tretë ua jap atyre që vdesin". Poezi e Theofanit.

Temnomenin thálasan

Me varrimin tënd, o Krisht, e vrave vdekjen, e vithise tiraninë e Hadhit dhe shkove lart në qiej[14] si pararendësi ynë, duke ngritur tok bashkësinë e athloforëve; tani prehi shpirtrat e të shpërngulurve.

O Shpëtimtar që i forcove martirët e hyjshëm dhe, me anën e tyre, e zhduke mashtrimin, me lutjet e tyre denjësoji të mbaruarit, si Perëndi, ta arrijnë fundin e lumtur dhe pavdekësinë prej teje.

Kur u there, o Zot, e derdhe gjakun tënd për shërbëtorët, si i dhembshur, duke paguar borxhin për hir të tyre; prandaj të kërkojmë tani, o Krisht i mirë: Prehi shpirtrat e të fjeturve.

Hyjlindësor

Le ta himnojmë Hyjlindësen e dëlirë që lindi Perëndinë, i cili, me vdekjen e tij, vrau vdekjen, buroi jetën e paplakur dhe lumturinë që mbetet përjetësisht.

Ode III

Irmosi: Stira psihí qe ágone

»O shpirt pa pjellori, shpirt shterp,*[15] »fryt të lavdishëm fito,* pra mjaft fëmij', »dhe thirr me gaz:* U sigurova, Perëndi, »me ty;* veç teje, s'ka shenjtor,* as nuk »ka të drejtë aspak, o Zoti im.[16]

Forca e Zotit, o martir'* plot lavd, ju dha forcë, ndaj* e zhdukët vdekjeprurësen* fuqi të djallit, të keqbërësit* të fortë, plot tmerri;* për fitoren morët kuror' hyjnore nur.

Zot, si i shfaqe fitimtar'* shën oshënarët e tu* përmbi armikun, na ndriço,* na shenjtëro, siç përgjërohen, ne* që, me besim dhe mall,* të himnojmë ty pa pushim; ndriçona, Krisht.

Ne, me profetët mbarë, tok* koret e hyjshme me gra* t'i lavdërojmë se ato* shkëlqyen nur me asketizëm pra* dhe gjarprin djallëzor,* shumë intrigant[17] fort e shkelën besërisht.

Nekrosim

Sa, me vullnet hyjnor, o Krisht,* ti i shpërngule nga ne,* renditi me shenjtorët njësh;* mëkatet mbar' që bënë gjat' jetës* shpërfilli, lutemi,* siç po ndërmjetojn' shenjtët e tu, zemërmadh.

Hyjlindësor

Sa i shpëtoi Biri yt* plot nder, o krejt e Dëlir',* si Gabrieli, fort me zë* të thonë besërisht "Gëzohu ti"*[18] dhe lypin për të gjith':* Kërko ndjesë fajesh me lutjen tënde, Vajz'.

I të Fjeturve: O ek mi onton ta panta

Ti që më bëre prej dheut[19] dhe, kur në dhé u ktheva,[7] un' qyqi, Zot,* më gatove më bukur prap',* shpirtrat e të fjeturve,* Krisht, prehi,* siç ndërmjetojnë shën martirët.

Zot, prehi shpirtrat, pra sa u zhvendosën te ti, Bërës i çdo gjëje,*[20] si të zbutesh nga traumat,* shtrembërimet, çdo tortur',* plag' e martirëve të tu athloforë.

Mbar' shërbëtorët e tu, Zot, që fjetën me besim dhe me shpres' në ty,* ti çliroji nga zjarri[21] tmerr,* vendet skrop të errëta* të Hadhit, dhe nga Gjehena, njeridashës.

Hyjlindësor

Je më e hyjshme se mbar' Gjithësia, se je nëna e Bërësit* që e zhduku krejt vdekjen pra,* fort e thjesht', Hyjlindëse,* dhe na dhuroi paprishjen, si i mirë.

Ode IV

Irmosi: To katásqion oros

»O e Kulluar, Abakumi e parashihte ma»lin e tërëhijesuar, mitrën tënde të pacen»shme, prandaj thërriste: Perëndia do të »vijë nga Themani dhe Shenjtori nga një »mal i tërëhijesuar.[22]

Kur u therët si qengja, o atletë të urtë, u ofruat si flijime besërisht për hir të Qengjit[23] që deshi,[24] me mirësi, të tendosej mbi drurin e Kryqit vullnetarisht për gjininë e njerëzve.

I nderojmë, tok me oshënarët, hierarkët famëmëdhenj që u bënë ndriçues të besnikëve, të cilët, pasi e shpërndanë errësirën e pasioneve dhe e pastruan mjegullën, shkuan me besim në dritën e paperënduar.

Me bukurinë e fjalëve, profetët hyjfolës i hijeshojnë shpirtrat e shpresëplotëve; ndërsa gratë hyjmbajtëse i shndritin zemrat me llamburitjet e garave dhe lindjet e mrekullive.

Nekrosim

Tregoji pjesëmarrës në lavdinë[25] përmbitokësore ata që lanë jetën, o Fjalë e mirë e Perëndisë, duke u dhuruar çlirimin e shkeljeve që bënë mbi tokë, me dije dhe pa dije.

Hyjlindësor

Le ta përhimnojmë vyer nënën e Perëndisë, lavdinë e martirëve, bukurinë hyjnore të hierarkëve dhe të oshënarëve, predikimin e profetëve dhe krenarinë e grave.

I të Fjeturve: Ethu pros imás

Nga dashuria për ne, banove në varr, o Zot, ti që i zbraze varret,[26] si Perëndi, dhe i tregove fitues martirët; prandaj vendosi në vende lehtësimi shërbyesit e tu që fjetën.

Çliroji nga ndëshkimi sa more, o Zot që prite me shumë kënaqësi garat e forta, kamxhikimet dhe prerjet e gjymtyrëve të atletëve, të cilat i duruan për ty.[27]

Ti që ke talantet e jetës, denjësoji me shenjën tënde për jetën e pambarim, dhe lavdinë e pacen ata që i zhvendose pranë vetes, pasi ta shkatërrosh murin ndarës të mëkatit.[28]

Hyjlindësor

O e Tërëshenjtë, u duke me të vërtetë nënë dhe virgjëreshë, e vetmja që lidhe lindjen reale me virgjërinë, sepse linde Perëndinë që shkatërroi fuqinë e vdekjes.

Ode V

Irmosi: To fos su to anésperon

»Shndrite shpirtin tim të përulur me dri»tën tënde të paperënduar, o Krisht Perë»ndi,[29] dhe drejtoje në frikën tënde, sepse »urdhrat e tu janë dritë.[30]

O atletë të Zotit, traumat dhe plagët tuaja u dukën si plagë të pashërueshme të armikut dhe shërojnë tani plagët e gjithë neve besëmirëve.

Le ta himnojmë tani shumicën e oshënarëve, t'i lumërojmë hierarkët e Krishtit dhe t'i nderojmë profetët që i përgjërohen atij për ne.

Përderisa kishin mall për Perëndinë që u mishërua për ne, gratë famëplota garuan me mentalitet të drejtë dhe, pasi asketizuan, u denjësuan për Mbretërinë.

Nekrosim

Shërbëtorët e tu besnikë që i shpërngule nga toka, fushoji në tendat e Parajsës, në vendin e të gjallëve,[31] o Krisht, atje ku shkëlqen drita jote.

Hyjlindësor

O e Dëlirë, Perëndia u mishërua prej teje dhe të tregoi tani më të lartë se engjëjt dhe se të gjitha krijesat, ndaj të himnojmë.

I të Fjeturve: Pros se orthrizo

Me ndërmjetimet e atletëve dhe të martirëve të nderuar, radhiti bashkë me të drejtët, në Kishën e të parëlindurve,[32] o i Mirë, ata që u larguan nga ne.

O Shpëtimtar, pranoje tani gjakun e tërëshenjtë të martirëve të tu si shpengim për shkeljet e të fjeturve besërisht dhe prehi ata.

O Fjalë, drejtoji shpirtrat e të ikurve në vendin e amshuar të shijimit tënd dhe denjësoji për shkëlqimin hyjnor, përmbi mend, të shenjtorëve.[33]

Hyjlindësor

Të lumërojmë denjësisht ty, Virgjëreshën që zure, mbi fjalë, në bark Fjalën e pakapshme, që u jep jetë të vdekurve.

Ode VI

Irmosi: Vithós mi ton pathón

»U ngrit fort ndaj meje avusha* e vesit, »më trazon er' e kundërt,* por ti arri, »më shpëto,* o Shpëtimtar, nga prishja; »shpëtom'* ashtu si nga egërsira profe»tin.[34]

Le të nderohen me melodi të hyjshme ushtarët e Krishtit,[35] atletët e tij të tërëfamshëm, kandilat e ndriçimit të frikshëm, qengjat e Qengjit[23] dhe të Bariut.[36]

Bashkësia e oshënarëve u lartësua meqë e lartësoi Perëndinë me anë të përuljes dhe shumica e hierarkëve u lavdërua pasi e lavdëronte përherë Trininë e Shenjtë me anë të veprave.

Kori i hyjnueshëm i grave i çuditi armiqtë e paudhë kur shkëlqeu hyjnisht me paraqitjen e shenjtë të mrekullive dhe me durimin e përsosur në mundime.

Nekrosim

O Krisht Shpëtimtar, ata që i more prej dheut me besë, renditi me bashkësitë e shenjtorëve dhe vëri në gjirin e besnik Abrahamit,[37] që ta lavdërojnë dhembshurinë tënde të madhe.

Hyjlindësor

O e Dëlirë, je mburrja e martirëve, e profetëve të shenjtë dhe e të gjithë të drejtëve që nga jeta; ndaj të nderojmë bashkë me ta qartësisht me zëra të hyjshëm në jetë.

I të Fjeturve: Anágaje ek fthorás me

Me ndërmjetimet e athloforëve, ktheje në hare vajtimin e të fjeturve me besim, ngjeshi ata besërisht me ngazëllim[38] dhe drejtoji dhe udhëhiqi në dritën tënde, o Krisht.

Duke i shpërfillur tërë shkeljet e të transferuarve për shkak të shumicës së dhembshurive të tua,[39] o Krisht Perëndi, prehi ata në gjirin e patriarkëve,[37] ku ndriçon drita e hijshme e fytyrës sate.[40]

Bëje të çuditshme mëshirën[41] e mrekullueshme të njeridashjes sate te të çliruarit nga të këtejshmet dhe te të shkarkuarit nga vështirësitë e jetës, o Krisht, dhe mbushi me gëzimin dhe lehtësimin tënd.

Hyjlindësor

Me lindjen tënde paradoksale, më çlirove nga vdekja dhe prishja, o Hyjnënë e kulluar; sepse na linde burimin e paprishjes dhe e shkëlqeve tërë botën me dritën tënde, o e dëlirë.

Ode VII

Irmosi: Tris Pedhes en kamino

»Tre Djem, që e simbolizuan në kaminë »Trininë, e shkelën kërcënimin e zjarrit[42] »dhe thërrisnin duke himnuar: Je i bekuar, »o Perëndi i etërve tanë.[43]

Teksa rrinit në mes të zjarrit, o athloforë të Krishtit, e pritët vesën hyjnore[42] nga sipër dhe, nëpërmjet torturave, e vratë armikun tejet dinak.

Pasi e drejtuan si anije Kishën e Perëndisë, hierarkët e hyjshëm e ruajtën të pazhytur në mashtrim, meqë shpëtoi pa dëm nga dallgët e tij.

Përderisa e vratë mishin[44] me anë të garave të shenjta, o asketë të së vërtetës, trashëguat jetën e paplakur së bashku me profetët hyjnorë dhe gratë e hyjshme.

Nekrosim

Mos i shfaq si të akuzuar në gjyq shërbëtorët e tu besnikë që i transferove, por vendosi ata dhe ne në shkëlqimet e shenjtorëve[33] nëpërmjet dhembshurisë sate, o Fjalë.

Hyjlindësor

O e Tërëpaqortueshme, ti je me të vërtetë lavdia e martirëve, oshënarëve, profetëve, grave dhe e gjithë hierarkëve që jetuan hyjnisht; me ta të nderojmë ne.

I të Fjeturve: Os pale tus efsevís

O Fjalë e Perëndisë, shkaku kryejetësor i të gjithave, fuqia[45] bërëse,[46] denjësoji për shijimin e premtuar martirëve, shpirtrat e shërbëtorëve të tu që u shpërngulën, o Perëndi i etërve tanë.[43]

Martirët e tu të famshëm, o Krisht, i shpërfillën me fuqi trupat si të prishshëm dhe tani ndërmjetojnë te ti me guxim: Prehi shpirtrat e shërbëtorëve të tu të fjetur, o Perëndi i etërve tanë.[43]

Me kallamin e Kryqit firmose ndjesë mëkatesh për mbarë shpresëplotët; denjësoji të marrin pjesë në të shpirtrat e atyre që zhvendose pranë vetes, të cilat psalin me ngazëllim, o Perëndi i etërve tanë.[43]

Hyjlindësor

Fjala e Atit që i krijon me një vullnet të gjitha,[47] kur e gjeti natyrën e vdekatarëve të dërrmuar prej pasioneve, e rigatoi, si Perëndi. I bekuar është fryti i barkut tënd, o e Tërëkulluar.[48]

Ode VIII

Irmosi: Ton ip' angjelon asijitos

»O qiej të qiejve, tokë, male, kodra,[49] »fund i detit dhe çdo fis i njerëzve, Perë»ndinë që lavdërohet pareshtur në më të »lartat prej engjëjve, bekojeni me himne »si Krijues dhe Çlirues.

Megjithëse ishit mes peripecive të forta me sulmet e dhimbjeve dhe me mundimet që rriteshin, nuk e mohuat jetën e vërtetë,[50] as nuk i adhuruat statujat tepër djallëzore, o athloforë të Krishtit.

Duke qenë porsi llambë mbi kandilerin[51] e virtyteve të nderuara, e ndriçoni mbarë tokën dhe e dëboni çdo errësirë të mashtrimit, o athloforë celebrues, bashkëqytetarë të Mendjeve qiellore.

Le të himnohen vyer profetët e lavdërueshëm, katalogu i oshënarëve, kolektivi i shenjtë i grave dhe atletët e hyjshëm që ndërmjetojnë për ne pranë Krishtit Shpëtimtar.

Nekrosim

O Zot, jeta e të gjallëve,[50] besimtarët që shpërngule nga toka, prehi me shenjtorët

në dritën e fytyrës sate,[40] duke u dhënë faljen e mëkateve për shkak të dhembshurisë sate të madhe.

Hyjlindësor

Le të himnohet detyrimisht në jetë Virgjëresha shumë e himnuar, e dëgjuar përmes profetëve, bukuria e hierarkëve, e atletëve dhe e oshënarëve dhe ngazëllimi i grave të shenjta.

I të Fjeturve: Latrevin zonti Theó

O Krisht, Kryejetë absolute, meqë je thesar i pavdekësisë, ua shpalle të vdekshmëve paprishjen; atë ua dhurove martirëve të tu që thërrasin besërisht për hirin tënd: Bekojeni ju, gjithë veprat e Zotit, Zotin.[52]

Pasi i përbuzën burrërisht torturat me urtësi shpirtërore dhe durim në akte,[53] atletët tejet të fortë kërkojnë lehtësi për shpirtrat e të zhvendosurve prej Krishtit, duke thirrur: Bekojeni ju, gjithë veprat e Zotit, Zotin.[52]

O i Mirë, falmë meqë, me shtizën e brinjës sate,[54] e grise dorëshkrimin[55] e të shpërngulurve drejt teje dhe e rrëzove murin ndarës[28] të shkeljeve; dhe me dashuri bëj që, ata që i more, të të himnojnë: Bekojeni ju, gjithë veprat e Zotit, Zotin.[52]

Hyjlindësor

Je re mendore që buron ujin e gjallë[56] të ndjesës dhe ua jep atyre që fjetën më parë dhe kanë etje për shkak të vdekjes, dhe ua jep pavdekësinë e vazhdueshme gjithë të vdekshmëve që thërrasin: O Virgjëreshë e bekuar, e bekojmë Birin tënd.

Ode IX

Irmosi: En Sineo to ori

»Moisiu në malin Sina të pa* në një ferrë, »se në bark* zure, pa u shkrumbuar hiç, »zjarrin tmerr*[57] të Hyjnisë, ndërsa mal* »pa latim Danieli* të pa,[58] Isaia shenjt* »shkop pra të thirri ty* që do mbije prej »rrënjës së Davidit shenjtor.[59]

U ofruat si fli tek i theruri,* athloforë zotëror',* për ne[60] edhe përmbushët me ngazëllim* tempuj t'shenjtë engjëjsh ju;* na mbështetni të tërë* pra me lutjet tuaja* dhe na çlironi ne* nga armiqësori mashtrim i dëmshëm gjithnjë.

Si ndriçues, me fjalën e jetës,[61] ju* i ndriçuat shpirtrat nur,* hierarkë fort shenjtë të Zotit Krisht,* morët pjes' në lavd hyjnor,* pritët zjarrin e Shpirtit,*[62] oshënarë, dogjët shkrumb* veset, e zhdukët krejt* zjarrin e demonëve, të flijimeve keq.

Me shumicën shenjt' të oshënarëve* dhe profetët mjaft hyjnor'* të nderojmë dhe sa shndritën ligjërisht* para Ligjit me një jet'* mjaft të pastër; t'i mburrim* grat' e shenjta tok në kor* dhe të thërrasim njësh:* Zot, me ndërmjetimet e tyre, shpëtona krejt.

Nekrosim

Dhe varrimi yt dhe ngjallja jote tok* u bën' jetë për të gjith',* me guxim të thërrasim pra: Priti ti,* me të zgjedhurit e tër',* shërbëtorët e tu, Krisht,* që i more besërisht,* Zot, si t'u falësh ti,* mbarë shkeljet, si njeridashës dhe Perëndi.

Hyjlindësor

"Ky vend është i frikshëm", Jakovi tha,* thirri, kur pa tipin tënd* në një shkallë[63] vërtet, o Hyjlindëse;* për martirët je lavdi,* mburrje për oshënarët* dhe për engjëjt krenari* dhe për profetët krejt,* ndërsa shpresëplotët të kanë ty si shpëtim.

I të Fjeturve: Tin en vato qe pirí

Si i vetmi Perëndi i mirë dhe njeridashës, me lutjet e martirëve, fushoji tani të shpërngulurit drejt teje në vendin e tokës së të butëve[64] duke u dhënë faljen e shkeljeve nga përdëllimi i madh[65] dhe i pasur,[66] o mëshirues.

O Shpëtimtar, ata që i more, numëroji bashkë me të drejtët e tu në tendat e shenjtorëve të tu, në gjirin e Abrahamit,[37] ku shkëlqen drita e pacenuar hyjnore e fytyrës sate[40] dhe ku mbetet përjetësisht ngazëllimi me të vërtetë i amshuar.

O Jetëdhënës, shërbëtorët e tu që i transferove vullnetarisht, denjësoji për jetën e lumtur, të mirat e përjetshme, shijimin pa mbarim dhe harenë autentike në vendin e blerimit, në ujërat e prehjes.[67]

Hyjlindësor

Si arkë e shenjtë,[68] si tendë e dëshmisë,[69] e prite në bark Perëndinë jetëdhënës, bërësin tënd, o e Tërëpaqortueshme, i cili e shfarosi me vdekjen e vet vendimin e mallkimit të lashtë dhe ligjin e vdekjes.[7]

Lavdërime Martirike

Ushtarët e Krishtit e zmbrapsën frikën e mbretërve dhe të tiranëve; dhe me guxim e burrëri e pohuan atë, Zotin e të gjithave,[70] Perëndinë dhe mbretin[71] tonë dhe ndërmjetojnë për shpirtrat tanë.

Fuqitë e engjëjve të shenjtë i admiruan trimëritë e martirëve, se, ndonëse ishin veshur me trup, përbuzën torturat, dhe u bënë imitues të pësimit të Shpëtimtarit Krisht, dhe ndërmjetojnë për shpirtrat tanë.

Si ndriçues në botë,[61] shkëlqeni dhe pas vdekjes, o martirë të shenjtë, sepse garuat në ndeshjen e mirë;[72] prandaj, meqë keni guxim, lypeni Krishtin Perëndi, që t'i mëshirojë shpirtrat tanë.

Nekrosim

O njerëz, pse turbullohemi kot? Udha në të cilën rendim, është e shkurtër, jeta është tym, avull, hi dhe pluhur; shfaqet për pak kohë dhe shpejt zhduket; prandaj le t'i thërrasim Krishtit të pavdekshëm: Sa u zhvendosën nga ne, prehi atje ku është banesa e gjithë atyre që dëfrejnë[73] pranë teje.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O Zonjë e thjeshtë, e para ndër shenjtorë, që je mburrja e brigadave qiellore, himni i apostujve, fortifikimi i profetëve, priti edhe lutjet tona.

Pasvargjet Nekrosime të Lavdërimeve.
Poezi e Theofanit.
To tipo tu stavrú

E lavdëroj Kryqin tënd të çmuar, me anën e të cilit iu dhurua jeta dhe shijimi i kënaqësisë atyre që të himnojnë me besim dhe mall, o i vetmi i shumëmëshirshëm; prandaj të thërrasim, o Krisht Perëndi: Sa u zhvendosën nga ne, prehi atje ku është banesa e gjithë atyre që dëfrejnë[73] pranë teje, që ta lavdërojnë hyjninë tënde.

Varg: Të lumtur ata që i zgjodhe dhe i more, o Zot.

O Krisht Perëndi, i vetmi mëshirues dhe i dhembshur, që ke det të pakonceptueshëm mirësie dhe e njeh natyrën e njerëzve që bëre, ty të përgjërohemi: Sa u zhvendosën nga ne, prehi atje ku është banesa e gjithë atyre që dëfrejnë[73] pranë teje, që ta lavdërojnë hyjninë tënde.

Varg: Shpirtrat e tyre do të rrinë në të mira.

Kur fjete në varr si njeri, i ngrite si Pe-

rëndi me fuqinë tënde të pamposhtur, ata që flinin në varr, që të ofronin himn pareshtur; prandaj të thërrasim, o Krisht Perëndi: Sa u zhvendosën nga ne, prehi atje ku është banesa e gjithë atyre që dëfrejnë[73] pranë teje, që ta lavdërojnë hyjninë tënde.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O Hyjlindëse, të gjithë ne të njohim si llambë mendore që mbajte dritësimin e Hyjnisë, i cili pati lidhje me trashësinë e esencës së njerëzve; përgjëroju Birit dhe Perëndisë tënd: Sa u zhvendosën nga ne, prehi atje ku është banesa e gjithë atyre që dëfrejnë[73] pranë teje, që të të lavdërojnë ty të tërëpaqortueshmen, o e dëlirë.

NË LITURGJI Lumërimet: Athetísanta Hristé

Kur e shkeli porosinë tënde, Krisht, Adami, paraati,[6] jasht' Parajsës e internove larg*[74] i dhembshur, dhe e vure Kusarin të banonte në të, se* të pohoi mbi Kryq dhe thirrri fort:* Më kujto, Shpëtimtar,* Zot, në mbretërin' tënde.[75]

Duke qenë brenda zjarrit të torturave, ju morët vesën[42] qiellore që lehtësonte mjaft,* o athlofor' të Krishtit, dhe ju forconte t'i duronit ju* dhimbjet tmerr të trupit, ndaj hiqini* ju gjithnjë dhimbjet mbar'* që kan' shpirtrat tanë pra.

Hierarkë të hyjnueshëm, profetë të lavdishëm, kore oshënarësh, grupe të shenjta grash* garuan besërisht dhe e mposhtën hilen e armikut djall,* ndaj fituan lavd qiellor me gaz;* luten t'i dhembshurosh,* Zot, shërbyesit e tu.

O Jisu, si t'ua shpërfillësh fajet[76] krejt të të shpërngulurve nga ne me besë, vëri, o Perëndi,* atje ku drita jote ndriçon, në tendat e të zgjedhurve,* në shijimin që s'ka mbarim kurrë,* o Zot, që, pa pushim,* të të lavdërojmë ty.

Lavdi *Triadik*

Ta lëvdojm' Njësin' hyjnore dhe pa nisje, që i falemi në tre Persona, të denjësohemi,* besnikë, të arrijmë ne ndjesë fajesh, mbretërinë lart* ta fitojmë duke himnuar fort* përdëllimin e saj* pa fund në përjetësi.

Tani *Hyjlindësor*

E hyjhirshmja Zonjë, na u shfaq prej teje Çlirimtari i të gjithëve si dritë, dhe zbutje, ndjes';*[77] pareshtur përgjëroju të na shpëtojë ne nga çdo ndëshkim* në të ardhmin gjyq mjaft të frikshëm pra;* ndaj, e pacen, gjithnjë* të himnojmë besërisht.

CITIME

1. I Kor. 12.9,28,30
2. Ef. 6.11,13
3. Tit. 1.2; 3.7
4. Ps. 102(103).4
5. Ps. 117(118).15
6. Gjen. 3.4-6
7. Gjen. 3.19
8. Urt. Sol. 12.18
9. Eks. 15.11
10. Eks. 14.21-15.1 etj.
11. Fil. 2.7
12. Gal. 6.14
13. I Joan 4.6
14. Mark 16.19; Lluk. 24.51
15. I Mbret. [Sam.] 1.2,11
16. I Mbret. [Sam.] 2.1-2
17. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,14-15; 20.2
18. Lluk. 1.26-28
19. Gjen. 2.7-8,15 etj.
20. Sirak 24.8
21. Matth. 5.22; 18.9; Mark 9.47
22. Abak. 3.3
23. Is. 53.7; Jer. 11.19; Joan. 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
24. Joan 10.15,17-18
25. I Petr. 5.1
26. Matth. 27.52-53
27. Fil. 1.29
28. Ef. 2.14.

29. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
30. Is. 26.9
31. Ps. 114(115).9
32. Hebr. 12.23
33. Ps. 109(110).3
34. Jona 1.4; 2.7-11
35. II Tim. 2.3
36. Zah. 13.7; Matth. 26.31; Mark 6.34; 14.27; Joan 10.11-14; Hebr. 13.20; I Petr. 2.25
37. Lluk. 16.22
38. Ps. 29(30).12
39. Ps. 50(51).3; 68(69).17
40. Ps. 4.7; 88(89).15
41. Ps. 16(17).7; 30(31).22
42. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
43. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
44. Gal. 5.24
45. I Kor. 1.24
46. Joan 1.3
47. Ps. 134(135).6
48. Lluk. 1.42
49. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 51-52
50. Joan. 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan. 1.2; 5.12,20
51. Matth. 5.15; Mark 4.21; Lluk. 8.16; 11.33
52. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
53. Rom. 2.7
54. Joan 19.34
55. Kol. 2.14
56. Joan 4.10
57. Eks. 3.2-5; Ligji i Dytë 33.16
58. Dan. 2.34-35
59. Is. 11.1
60. I Kor. 5.7
61. Fil. 2.15
62. Vep. 2.3-4
63. Gjen. 28.12-17
64. Matth. 5.5
65. Num. 14.19 etj.
66. Ef. 2.4
67. Ps. 22(23).2
68. Eks. 25.9-20; 38.1; Ligji i Dytë 10.2; Ps. 131(132).8; Hebr. 9.4
69. Eks. 25.8 etj.
70. Est. 4.17b
71. Tov. 13.15 etj.
72. II Tim. 4.7
73. Ps. 86(87).7
74. Gjen. 3.24
75. Lluk. 23.39-43
76. Urt. Sol. 11.23
77. I Joan 2.1-2; 4.10

Edhe pse je i treti, por je afër disi
Lodhjesh burrërore, o i Tretë pas të Parit.
Je me të vërtetë pa takt, i thjeshtë, tepër burrëror, o i Tretë,
Prandaj të nderojmë, o i Tretë.
Kryeson një shumicë të barabartë me numrin tënd, o i Tretë,
Dhe i përket shumicës së përshtatshme bukur.

TINGULLI I KATËRT

TË SHTUNËN NË MBRËMËSOREN E VOGËL

4 Thirrtoret: Tri të parat e Mbrëmësores së Madhe, duke përsëritur të parën.
Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Ting. IV

Enxure pa farë dhe e kishe pashprehshëm në mitër atë që i përmbysi të fuqishmit prej froneve dhe i lartësoi të përulurit,[1] dhe e ngriti bririn e shpresëtarëve[2] të tij, të cilët e lavdërojnë Kryqin, varrimin dhe ngjalljen e lavdishme të Krishtit; prandaj të lumërojmë papushim me ode ty, o Perëndilindëse, si shkak të të mirave të tilla, sepse ndërmjeton përherë të shpëtojnë shpirtrat tanë.

4 Pasvargje: I pari i Mbrëmësores së Madhe dhe të mëposhtmet:
Varg: Do ta kujtoj emrin tënd në gjithë brezat e brezave.

O eks Ipsistu klithís

Biri i pakohshëm i Atit të pakohshëm, megjithëse është Perëndi, u bë njeri nga bashkëzbritja që t'i shpëtojë vdekatarët, që t'i japë Parajsën tani të parëgatuarit dhe, njëkohësisht, ta çlirojë tërë natyrën nga mashtrimi i gjarprit[3] dhe ta shpëtojë ikonën[4] e rënë, si i pajtueshëm; prandaj e bëri nënë të Dëlirën e panjollshme nuselindëse, të cilën e kemi të gjithë si spirancë të shpirtrave tanë.

Varg: Dëgjo, o bijë, dhe shiko, dhe ule veshin tënd, dhe harroje popullin tënd dhe shtëpinë e atit tënd, edhe do ta dëshirojë mbreti bukurinë tënde.

O e hyjlumtur, mitra jote e kishte të trupëzuar Krijuesin e të gjithave,[5] i cili e riformonte njeriun që kishte rënë më parë nga shkelja, përmes gjarprit;[3] se linde në mish, pashprehshëm, Perëndinë tonë dhe e çlirove nga prishja, me Birin tënd, tërë natyrën tonë të vjetërsuar; ndaj e himnojmë dhe e lavdërojmë hirin tënd, o Virgjëreshë e panusëruar, duke u përgjëruar të çlirohemi, me anën tënde, prej çdo ndëshkimi.

Varg: Fytyrën tënde do ta bëjnë litani të pasurit e popullit.

Që të na e zbulosh mbarë neve shumicën e mëshirës sate[6] dhe oqeanin e pafund

të mirësisë sate, shlyeji të gjitha mëkatet e shërbëtorëve të tu, o e Tërëpaqortueshme, e Tërëlumëruar, sepse meqë je nëna e Perëndisë, ke pushtetin e Krijesës dhe, me fuqinë tënde, i realizon të gjitha siç do; sepse, duke banuar qartësisht në ty, Hiri i Shpirtit të Shenjtë bashkëpunon vazhdimisht me ty në çdo gjë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Ting. IV

Biri që lavdërohet në më të lartat tok me Atin dhe Shpirtin nga Serafimet,[7] duke dashur ta rigatuante të parëgatuarin, e zbrazi tërë veten e tij[8] pashprehshëm në mitrën tënde, o Hyjlindëse e tërëhimnuar; dhe, pasi lindi prej teje, e ndriçoi me Hyjninë tërë botën kur e çliroi nga mania e idhujve; dhe, si e hyjnizoi njerëzinë në veten e tij, e lartësoi në qiej, pra Krishti Perëndi dhe Shpëtimtari i shpirtrave tanë.

TË DIELËN
NË SHËRBESËN E MESNATËS

Kanuni Triadik që ka Akrostihidhë:
"Himni i katërt për Perëndinë.
I Mitrofanit". Ting. IV
Ode I: Thalasis to erithreon

Le të lavdërojmë Një Trini të bashkëfronshme, të bashkëpërjetshme, hyjkryesuese në hipostaza, por unike në natyrën e të trejave; asaj i themi duke iu përgjëruar: Shpëtoji ata që të lavdërojnë besërisht.

Biri u krezmua prej Atit përmes Shpirtit me vaj hyjbërës ngazëllimi[9] dhe u bë njeri, dhe na mësoi natyrën trihipostate të Një Hyjnie.

Serafimet, duke mos duruar ta shikojnë bukurinë e lavdisë sate të paafrueshme, o Njësi trediellore, mbulohen me krahë dhe të lavdërojnë papushim me këngë trishenjtore.[7]

Hyjlindësor

O e Tërëdëlirë, e linde pashprehshëm Bërësin e të gjithave,[10] i cili i çliroi vdekatarët nga mallkimi i vjetër dhe nga prishja e vdekjes;[11] me anën tënde, ne njohëm Një Perëndi trihipostat.

Ode III: Uk en sofia

Sapo u dërgove[12] fuqi nga sipër apostujve të tu[13] më parë, o Krisht, pra Ngushëllimtarin prej Atit,[14] shfaqe Një natyrë trediellore.

O Njësi e trefishtë, kur iu shfaqe patriarkut Abraham me imazh burri,[15] tregove pandryshueshmërinë e mirësisë dhe të zotërimit tënd.

Ti që besohesh si Një Perëndi në tri karaktere, qartë të papërshkrueshme, të pakuptueshme nga të gjithë, çliroji shpirtrat tanë nga çdo shtrëngim.

Hyjlindësor

Të mbështetur në sugjerimet e urta të Birit tënd, e lavdërojmë Hyjkryesinë si unike dhe të trindritshme, dhe të lumërojmë ty, Gjithmonëvirgjëreshën.

Ndenjësore: Tahí prokatálave

O Njësi e pakrijuar, e bashkëqenshme, e pakuptueshme, trihipostate, dhembshuroji dhe shpëtoji shërbëtorët e tu nga rreziqet, si Perëndi mëshirues, sepse, vetëm ty të kemi, o Zot si Çlirimtar dhe Hegjemon ne që thërrasim: Ji i butë me ne.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Ne që rrethohemi nga peripeci të shumta, fatkeqësi dhe vështirësi dhe biem gjithmonë në dëshpërim, vetëm ty të kemi, Perëndilindëse e virgjër, si të vetmin

shpëtim, shpresë dhe mur, dhe të kërkojmë detyrimisht me besë: Shpëtoji shërbëtorët e tu.

Ode IV: O kathímenos en dhoksi

O Perëndi i pakuptueshëm, të lëvdojmë me Serafimet si Trini[7] mbiesenciale në Njësi Hyjnie, si sundim, si natyrë të pandarë, të papërzier dhe të barabartë në lavdi.

Të përhimnojmë ty, Bërësin e çdo krijese, Hyjninë që ndahet pashprehshëm në Persona dhe që njësohet tok në Një kryesi, dhe që je i vetmi i pafund dhe i papërshkruar.

Mendja e pafillim lindi mistikisht Fjalën[16] dhe e nxori Shpirtin Hyjnor të barabartë me të në fuqi;[14] kështu e shpallim si Trini të njëqenshme Perëndinë dhe Zotin e të gjithave.[17]

Hyjlindësor

Kur u shfaqej të vjetërve, Fjala parashpallte simbolikisht mishërimin e tij prej teje, o Virgjëreshë; veçse, më vonë, kur iu shfaq njerëzve, tregoi me të vërtetë Një kryesi trihipostate.

Ode V: Eksesti ta símpanta

Adhurojmë Atin, Birin dhe Shpirtin e Shenjtë, qenie të bashkëpërjetshme, meqenëse e kuptuam se një është esenca e paafrueshme e Hyjnisë gjithëbërëse, por janë tri hipostaza kryejetësore në natyrë të përbashkët.

Më ndriço me dritën e lavdisë sate esenciale, o Hyjni unike trediellore, natyrë e pakrijuar, burim vezullues i çdo llamburitjeje dhe i çdo shkëlqimi, që të shoh bukurinë tënde të parrëfyeshme.

Përderisa të njohim si të vetmen qenie, bërës të Gjithësisë, koherent, guvernator vërtet të tërurtë dhe dhënës të jetës, të thërrasim besërisht: O Zot trediellor, ruaji ata që të himnojnë.

Hyjlindësor

Duke dashur ta hyjnizonte njeriun e prishur më parë,[11] ai që, për shkak të mirësisë, e gatoi[18] dhe e tregoi si pamje hyjnore të ikonës,[4] u bë njeri prej teje, o Virgjëreshë, dhe shpalli Një Hyjkryesi në trini.

Ode VI: Evóise protipón

Duke folur, Ati e tregoi Krishtin si Bir dhe Shpirtin që u shfaq kur ai pagëzohej;[19] ndaj e lavdërojmë Një Hyjkryesi të trefishtë.

Isaia, sapo të pa të ulur mbi një fron të lartë[20] duke u përhimnuar prej zërash trishenjtorë,[7] e njohu hipostazën e trefishtë të Hyjkryesisë unike.

O mbret i lartë trihipostat, tregoje të ngritur zemrën tonë, të shërbëtorëve të tu, që ta shohim shkëlqyeshëm hijeshinë e lavdisë sate.

Hyjlindësor

Biri i Perëndisë, si njeridashës, pranoi qartë të merrte pamjen tonë nga një Virgjëreshë dhe i bëri njerëzit pjesëtarë të lavdisë hyjnore.

Ndenjësore: Tahí prokatálave

Duke e konsideruar Atin si të palindur, ndërsa Birin si të lindur[16] dhe Shpirtin e Shenjtë si të dalë prej Atit,[14] shpallim Një mbretëri të pafillim dhe Një Hyjni, të cilën e lavdërojmë teksa thërrasim njëzëri: O Perëndi, Trini e njëqenshme, shpëtona.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O e Pacenuar, e kishe në mitër, në kohë, trupërisht dhe mbinatyrshëm Perëndi-

njeriun, Perëndinë mbi kohët dhe para jetëve; ndaj, duke të pohuar të gjithë kryesisht dhe vërtet si Hyjlindëse, të thërrasim vazhdimisht: Na denjëso të tërë për lavdinë e përjetshme.

Ode VII: En ti kamino

Duke i imituar orthodhoksisht të gjitha fiset e rreshtuara qiellore dhe rendet mendore, mbarë ne të dhelindurit lëvdojmë Një Hyjni në tri hipostaza të barabarta në bërje. *(2x)*

Qëmoti, thëniet e profetëve të shenjtë të shpallën simbolikisht si Një krijues të të gjitha jetëve, të pashprehshëm, Perëndi dhe Zot në tri hipostaza hyjkryesuese.

Hyjlindësor

Ti, Fjala e padukshme në esencë dhe gjithëbërëse, iu shfaqe njerëzve si njeri[21] nga një Hyjnënë e kulluar, duke e rithirrur njeriun të marrë pjesë në Hyjninë tënde.

Ode VIII: Hiras ekpetasas Dhaniíl

Bano në zemrën time, o dritë-monarke e tridritshme, esencë e pafillim, bukuri tepër e madhe; dhe tregomë si tempull të pastër dhe dritëpamës të Hyjnisë[22] sate mua që thërras: Bekojeni Zotin, gjithë ju veprat e Zotit.[23] *(2x)*

O Trini e pandarë, Njësi e papërzier, çliromë nga pasionet e llojllojshme dhe nga errësira e shkeljeve, dhe shkëlqemë me llamburitjet e tua hyjnore, që ta imagjinoj lavdin tënd dhe të të himnoj ty, Zotin e lavdit.[24]

Hyjlindësor

O Mendje, Atë i palindur, Fjalë e njëjtë në formë me Atin dhe Shpirt i bashkëfronshëm, esencë, fuqi, qenie, Trini e pashprehshme përmbiesenciale, Bërëse e të mëdhave, me ndërmjetimet e Perëndilindëses ruaje grigjën tënde, si njeridashës nga natyra.

Ode IX: Apas jijenís

Zemrën dhe mendjen time si edhe tërë predispozicionet e shpirtit dhe të trupit, i lëviz të tëra tani drejt teje, gatuesit[18] dhe çlirimtarit tim, o monark i tridritshëm, dhe të thërras: Shpëtomë mua, shërbëtorin tënd, nga ngasjet dhe shtrëngimet e shumëllojshme. *(2x)*

Ngrije mendjen dhe frymën tonë drejt teje, i Tërëlartë, më ndriço përmes shkëlqimeve të pacen, o Atë, Fjalë dhe Ngushëllimtar, që banon në dritën e paafrueshme,[25] o diell i lavdisë, dritësundimtar, që të të lavdëroj përherë ty, Perëndi monark trihipostat.

Hyjlindësor

O Zot, shpëtoji ata që besojnë te ti dhe shpallin Një esencë të amshuar, pa fillim, por tre Persona, hyjkryesues, me të njëjtën formë sundimi, dhe denjësoji për lavdinë tënde hyjnore me përgjërimet e Hyjnënës së kulluar.

NË MËNGJESORE

Kanuni Ngjallësor në 4, Kanuni Kryqngjallësor në 3, Kanuni i Hyjlindëses në 3 dhe Kanuni i shenjtit të ditës në 4 (nëse shenjti është i madh, Kanuni i tij në 6 ose në 8, duke lënë pikërisht Kanunet e mësipërme, se totali duhet të jetë 14 Tropare).
Kanuni Ngjallësor. Poezi e Joan Damaskinoit.
Ting. IV
Ode I
Irmosi: Thalasis to erithreon

»Formonte* me duar Moisiu kryq, kë-

»shtu dhe populli,* i vjetri Izrael, me kë-
»mbë pra* të palagura Detin e Kuq*[26]
»e shkeli, prishi dhe fuqin' e Amalikut në-
»për shkretëtir'.[27]

U ngrite* edhe e ndreqe rënien tonë,[11] dhe në dru pa cen,* në Kryq, ti e shërove, si i mir',* si i tërëfuqishëm, Zot,* të tmerrshmen katastrofë që u bë nga druri në Eden dikur.[3]

Me trupin në varr, me shpirtin në Hadh si Perëndi, në Parajsë me Kusarin[28] dhe në fron me Atin e me Shpirtin ishe, o Krisht, ti i papërshkuari që i mbush të gjitha.[29]*

Hyjlindësor

E nxure* pa farë, prej Hyjnorit Shpirt, siç deshte Ati Zot,* Jisuin Bir të Atit,[30] dhe me trup* ti e linde atë që, për ne* nëpërmjet teje lindi pa burr' dhe kish lindur pa mot nga Ati.

Kanun Kryqngjallësor që ka Akrostihidhë (tok me Irmoset dhe Hyjlindësoret): "Joani këndon himnin e katërt, melodinë e kënaqshme".
Anikso to stoma mu

Dërrmimin e njerëzisë e shërove[31] me gjakun tënd* hyjnor dhe e rigatove, Krisht; tiranin me forc'* e dërrmove, Zot,* që lashtë e dërrmoi* krijimin tënd, o mëshiruesi Shpëtimtar.

Me vdekjen është' bërë ngjallja e të vdekurve, se u hoq* fuqia e vdekjes, kur kjo vetë ra në kontakt* me hyjnoren jet'* që është e përjetshme,*[32] me Zotin në trup, mbret mbi çdo gjë dhe Perëndi.[33]

Hyjlindësor

O Zot, Perëndia yn', e Virgjra, pra mali yt i shenjt',*[34] të mbajti në mitër, ndaj t'u bë shtëpi e gjall'* dhe hyjnore; është'* e bukur, më e lartë* se Forcat e qiellit edhe se çdo krijim.

Kanun I Hyjlindëses që ka Akrostihidhë (tok me Irmoset): "Himni i katërt për Vajzën e tërëfamshme".
Tristatas krateús

U tundën popuj mjaft,* u trazuan dhe kombe;* mbretëri të forta mjaft,* u shembën[35] me shum' tmerr* prej tët Biri, se erdhi tash* mbreti im, o e Dëlirë,* dhe tiranin e shembi fort,* e çliroi nga prishja pra botën mbar'.

Ai që po banon* në të lartat, e shfaqi* tendën personale krejt* pa tundje dhe të shenjt',*[36] Krishti pra kur na erdhi posht',* se thesar i virgjërisë* mbeti pas lindjes vetëm kjo:* Zonja, nëna e Zotit, Krijuesit.

Ode III
Irmosi: Efrénete epí si

»Dëfrehet në ty,[37] o Krisht,* dhe të thë-
»rret pra Kisha jote me gaz:* Streha, për-
»forcimi im* dhe fuqia ime je ti, o Zot.[38]

Mbi Kryq varet dhe buron* për ne të gjithë ambrozí Zoti Krisht,* si hardhia e vërtet'*[39] dhe mendore, druri i jetës[40] son'.

U ngrit trupërisht tani,* si Perëndi pa prishje tepër i madh* dhe i frikshëm; çdo tërbim,* vrull të Hadhit poshtë e shembi fort.

Hyjlindësor

O nënë e Perëndis',* shkak për të mirat mbi natyrë për ne* vetëm ti je bër' mbi dhé,* ndaj "Gëzohu"-n po të ofrojmë ty.

Kryqngjallësori: Tus sus imnologus

I tërëpushtetshëm, më kafshoi fort gjarpri[41] me dhëmbët plot me helm,* por, njeridashës Zot, ia theve ti me gozhdët e dhimbshme* të duarve të tua, se, veç teje, s'ka shenjt mes shenjtëve.[42]

U shfaqe vullnetarisht i vdekur[43] por dhe jetëbërës, Zot, në varr,* dyert në Hadh i hape, njeridashës Krisht, për shpirtrat mbar'* nga jeta, Shpëtimtar, sepse, veç teje, s'ka shenjt mes shenjtëve.[42]

Hyjlindësor

Si ar' pa lërim u shfaqe, veçse e linde kallirin jetësor,* shkak pavdek'sie për të gjithë sa kungohen[44] besërisht,* pra shenjtin e të shenjtëve që prehet lart, me shenjtorët[45] krejt.

I Hyjlindëses: Af' ipsus katilthes

Esenca e njerëzve lahet* si u lidh me ty me zjarr hyjnor që s'durojm';* me të u poq si buk', kulaç, në ty, e Virgjër dhe e tërëdëlirë,* dhe të mbajti pa dëm, pa prishje, Hyjlindëse.

Kush është ajo që qëndroka* pranë Perëndis' vërtet, dhe që çdo brigad'* në qiell e ka tejkaluar[46] dhe nga bukuria e virgjërisë* vetëm kjo shndrit? Nëna e të Plotpushtetshmit Zot.

Ode IV

Irmosi: Eparthenta se idhusa

»Kisha, kur të pa ty, Diellin e drejt'sisë,*[47] »që ishe ngritur përmbi Kryq,* për hirin »e saj pra,* mbeti e çuditur në vend;*[48] »thërriste siç duhej fort:* Lavd fuqisë sa»te, o Zoti Krisht.

Me anën e pësimit të trupit tënd të pacen, që e veshe vullnetarisht, u ngjite mbi Kryq që t'i shëroje pasionet e mia; ndaj të thërras: Lavdi fuqisë sate, o Zot.

Kur e shijoi trupin tënd të pamëkatshëm dhe jetëbërës, vdekja vdiq denjësisht, ndërsa ne të thërrasim: Lavdi fuqisë sate, o Zot.

Hyjlindësor

Ishe shtatzënë pa martesë, o Virgjëreshë, dhe, pas lindjes, u shfaqe përsëri e virgjër. Prandaj "Gëzohu, o Zonjë" të thërrasim ne me besim, pa hezitim dhe me zëra të pareshtur.

Kryqngjallësori: Tin aneksihníaston

Edhe pse kishte ligjin, Izraeli nuk të njohu, o Zot, ty Perëndinë që vure ligjin, por duke shkelur ligjin të gozhdoi, si të paligjshëm, në Kryq, ngaqë ishte i padenjë për legjislacionin që kishte marrë.

O Shpëtimtar, pasi i plaçkiti thesaret e Hadhit, shpirti yt i hyjnizuar i bashkëngjalli shpirtrat që nga jeta, ndërsa trupi yt jetëprurës u buroi pavdekësi të gjithëve.

Hyjlindësor

Të gjithë të lavdërojmë ty, Perëndilindësen e vërtetë dhe gjithmonëvirgjëreshë; një ferrë që nxirrte flakë, por nuk shkrumbej, të parasimbolizoi te Moisiu hyjshikues,[49] o e Tërëkulluar.

I Hyjlindëses: O kathímenos en dhoksi

I padukshmi u shoqërua me njerëzit dhe u duk[21] me pamjen e Hyjnisë së pakonceptueshme, dhe, pasi u formua me pamje të huaj prej teje, o Vajzë, i shpëton ata që të njohin si Hyjnënë të dëlirë.

Virgjëresha e pranoi me lëndë të palëndshmin që u bë prej saj foshnjë pasi mori lëndë; kështu që ai njihet një në dy esenca, Perëndi mishmbajtës dhe njeri mbiesencial.

Fjala dhe Perëndia[50] që banoi në ty në virgjëri dhe lindi pa farë, të ruajti të virgjër gjatë dhe pas lindjes, si Krijues dhe Zot të çdo krijese.[17]

Ode V

Irmosi: Si Kirié mu fos

»Si dritë, Zoti im,* në mbar' botën ke »ardhur ti,*[51] si shndritje e shenjtë, që »nxjerr* nga padija e errët[52] sa të him- »nojnë me besim.

Ti, o Zot, zbrite mbi dhé për shkak të dhembshurisë, ti e ngrite esencën e rënë të njerëzve kur u lartësove në dru.

Ti e more përsipër krimin e shkeljeve të mia, ti i shfarose dhimbjet e vdekjes[53] nëpërmjet ngjalljes sate hyjnore, o i Dhembshur.

Hyjlindësor

Ty të vëmë para kundër armiqve, si armë të pathyeshme; ty të kemi si spirancë dhe shpresë[54] të shpëtimit tonë, o Hyjnuse.

Kryqngjallësori: Eksesti ta símpanta

Hadhi idiot të gëlltiti të tërin në gojë, sepse, kur të pa qartazi të karfosur në dru, të shpuar me shtizë[55] dhe pa frymë ty, Perëndinë e gjallë, të konsideroi si një njeri të thjeshtë, por, pasi të provoi, e njohu fuqinë e hyjnisë sate.

Kur u shkatërrua tempulli i trupit tënd, o Njeridashës,[56] varri dhe Hadhi e ndanë atë, por të dy u dënuan duke mos dashur: Njëri i dërgoi tok shpirtrat e shenjtorëve, ndërsa tjetri trupat, o i pavdekshëm.

Hyjlindësor

Ja ku u përmbush tani parathënia e profetit, sepse e kishe në mitër Perëndinë,[57] që është mbi të gjitha,[58] o Virgjëreshë pa eksperiencë martese; e kishe në mitër Perëndinë[57] që është mbi të gjitha[58] dhe linde Bir pa kohë, që u jep paqen[59] atyre që të himnojnë.

I Hyjlindëses: Nin anastísome

Biri i Perëndisë, kur banoi te ti, o e Dëlirë, të bëri për hirin tonë shtëpi lavdie, mal të shenjtë[34] Zoti, dhomë nusëroreje,[60] tempull shenjtërimi dhe parajsë të shijimit[61] të përjetshëm.

O Krisht, more nga gjaku virgjëror një trup pa farë, pa cen, enipostat, të arsyeshëm, gjallërues, të vetëpushtetshëm, energjik, tërheqës dhe vetëzotërues.

Barku virgjëror e turpëroi mendimin tiranik, meqë foshnja hetoi me dorë një shpellë shpirtshkatërruese nepërkash[62] dhe pasi e gremisi shkelësin fodull, e nënshtroi nën këmbët e besëmirëve.

Ode VI

Irmosi: Thiso si meta fonís

»Do flijoj* me zë himnimi,[63] Kisha thë- »rret tek ti,* o Zot, sepse përmes gjakut,* »që nga brinja jote për përdëllim rrjedh,* »u pastrua* nga çdo pisllëk prej gjakrash »demonësh kjo.

Pasi u ngjeshe me fuqi,[64] u ngjite në Kryq dhe, pasi u ndeshe me tiranin, e plase, si Perëndi, duke e hedhur nga lartësia; ndërsa Adamin e ngjalle me pëllëmbë të pamposhtur.

O Krisht, u ngjalle i bukur prej varrit, duke shkëlqyer, dhe i shpartallove gjithë armiqtë me fuqinë tënde hyjnore, dhe i mbushe të gjitha me ngazëllim, si Perëndi.

Hyjlindësor

O çudi më e re se të gjitha çuditë! Sepse një Virgjëreshë e zuri pa burrë atë që e mban Gjithësinë dhe nuk e mërziti.

Kryqngjallësori: Ilthon is ta vathi tis thalasis

Hadhi e hapi faringun dhe më përpiu, dhe e lartësoi shpirtin ai, i pamendi; mirëpo, Krishti pasi zbriti, e ngriti jetën time,[65] si njeridashës.

Vdekja u pushtua me vdekje, sepse i vdekuri u ngjall duke më dhënë paprishje dhe, i pavdekshmi, pasi iu shfaq grave, flet dhe jep ngazëllim.[66]

Hyjlindësor

O Perëndilindëse, mitra jote e pastër u tregua si vend i Hyjnisë së panxënshme; brigadat e qiejve nuk mund ta shohin pa frikë.

I Hyjlindëses I njëjti

Nëpërmjet Evës, paranënës sime, gjarpri më mashtroi qëmoti[3] dhe më vrau,[11] por tani Krijuesi im nëpërmjet teje, o e Dëlirë, më rithirri nga prishja.

O Vajzë, avusha e dhembshurisë të tregoi parrëfyeshëm si avushë të zgjedhur të mrekullive, meqë prej teje, me shkëlqimin e Hyjnisë, shndriti një margaritar, Krishti.

Ode VII

Irmosi: En ti kamino avramiei

»Në zjarr kamine* persiane, Djemtë »abrahamianë pra* prej një malli shpre»sëtar digjeshin më fort* se prej flakës,[67] »ndaj thërrisnin: Zot,* je i bekuar ti në »tempullin e lavdit tënd, Perëndi.[68]

Pasi u la në gjakun hyjnor të Krishtit,[69] njerëzia u rithirr në pavdekësi duke kënduar: Je i bekuar ti në tempullin e lavdit tënd, Perëndi.[68]

Varri yt, o Krisht, burimi i ngjalljes sonë, u rrëfye jetëprurës, më i bukur se Parajsa dhe, me të vërtetë, më i shkëlqyer se çdo dhomë mbretërore.*

Hyjlindësor

Gëzohu ti, o tendë e shenjtëruar e fort të Lartit,[36] se me anën tënde, o Hyjlindëse, u është dhënë gëzim atyre që të thërrasin: E bekuar je ti ndër gratë,[70] o Zonjë e papërlyer.*

Kryqngjallësori: Uk elátrefsan

Teksa vareshe në dru, përulje syrin e lartë, hidhje përdhe vetullën e ngritur dhe e shpëtoje njeriun, o i përhimnuar, Perëndi dhe Zot i etërve; je i bekuar.[71]

Me fuqinë tënde, lartësoje bririn tonë,[2] që të adhurojmë ty që u ngjalle prej së vdekurish dhe e boshatise pasurinë e mëparshme nga shumë njerëz të Hadhit, o Sundimtar, Perëndi dhe Zot i etërve; je i bekuar.[71]

Triadik

Duke ndjekur thëniet hyjnore, lavdërojmë Një Hyjni, si në tri llamba, pa ngatërrim, pa ndarje, shkëlqim pa perëndim, që e ndriçon tërë Krijesën që psal: O Perëndi, je i bekuar.

I Hyjlindëses: Nei tris en Vaviloni

Zjarri i përzemërt i mallit virgjëror më tërheq në himnim, t'i thërras nënës dhe Virgjëreshës: Je e bekuar, Zoti i fuqive[72] është me ty.[73]

Përderisa linde Bërësin dhe Zotin, u duke më e lartë se krijesat; ndaj të thërras, o Perëndilindëse: Je e bekuar, Zoti i fuqive[72] është me ty.[73]

Triadik

Duke të adhuruar si Një Kryesi pa ndarje në tri shenjtërime, o natyrë trihipostate, himnoj duke të thirrur: Je e bekuar ti që e qeveris Gjithësinë.

Ode VIII

Irmosi: Hiras ekpsetasas Dhaníl

»Duke* ngritur duart, Danieli mbylli gojët »e luanëve në grop';*[74] dhe shuan forcën

»e zjarrit krejt,*[67] kur u ngjeshën me virtyt »Djemtë,* pra miqtë e shpresëtaris',* tok »duke thirrur me gaz: Bekoni,* ju gjithë »veprat e Zotit, pra Zotin ton'.[23]

Kur i tendose duart në Kryq, i mblodhe tërë kombet dhe iu shfaqe atyre që ishin mbi dhé dhe në qiell, Një Kishë, që të himnon. Ata psalin me një zë: Bekojeni, ju gjithë veprat e Zotit, pra Zotin.[23]

Një engjëll që shkëlqente prej dritës së paafrueshme të Ngjalljes iu shfaq grave i veshur me të bardha, duke thirrur: Pse e kërkoni të gjallin si ndonjë të vdekshëm në varr? Me të vërtetë u ngrit Krishti[75] për hir të të cilit thërrasim: Bekojeni, ju gjithë veprat e Zotit, pra Zotin.[23]

Hyjlindësor

O Virgjëreshë pa cen, je e vetmja në gjithë brezat që u tregove nënë Perëndie; ti, o e tërëpaqortueshme, u bëre banesë Hyjnie duke mos u flakëruar nga zjarri i dritës së paafrueshme; ndaj të gjithë ne të bekojmë, o Mari hyjnuse.

Kryqngjallësori: Pedhas evajís

Duke parë therjen tënde të padrejtë, Krijesa vajtonte e zymtuar, sepse, teksa toka tundej,[76] dielli vishej si me rrobë të zezë;[77] por ne të himnojmë dhe të përmbilartësojmë, o Krisht, papushim në jetë.

Ti që bashkëzbrite deri në Hadh dhe u hape të gjithëve rrugën e ngjalljes, sërish u ngjite pasi më more në supe[78] dhe më çove tek Ati;[79] prandaj thërras për ty: Bekojeni Zotin, o vepra, dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[23]

Triadik

E besojmë si Mendje të parë, shkak të të gjithave, Atin, të vetmin pa shkak, dhe Fjalën pa fillim, dhe Shpirtin Ngushëllimtar, Një Perëndi dhe Zot, Bërës të çdo gjëje, duke iu falur Trinisë së bashkëqenshme dhe duke e përmbilartësuar në gjithë jetët.

I Hyjlindëses: Litrotá tu pantós

Sado që të krijoi nga brinja e Adamit,[80] u mishërua nga virgjëria jote Zoti i të gjithave, të cilin e himnojmë duke thirrur: Ju, gjithë veprat, bekojeni Zotin.[23]

Në tendë Abrahami pa misterin në ty, o Perëndilindëse, sepse mikpriti[15] Birin tënd të patrup, duke kënduar: Ju, gjithë veprat, bekojeni, himnojeni Zotin.[23]

Parafigurimi i virgjërisë sate i shpëtoi të barabartët në numër me Trininë, se me trupat virgjërorë e shkelnin fort flakën, o Vajzë, duke thirrur:[81] Bekojeni, himnojeni Zotin.

Ode IX

Irmosi: Lithos ahirótmitos orus

»Si një gur i prerë pa dorë nga mali yt »i palatuar,* Virgjëresh', u pre porsi gur[82] »qosheje,*[83] pra Krishti, i cili i bashkoi* »natyrat krejt të kundërta;*[84] ndaj me »gëzim të madhështojmë ty.

Në bashkim me mua të tërin, i gjithi ti që nuk përzihesh* t'gjithin mua më dhe shpëtim, Zoti im,* përmes vuajtjes, pësimit që ti* durove përmbi Kryq në trup* nga dhembshuria mjaft e madhe, Krisht.

Nxënësit e tu, kur e panë të hapur varrin tënd, të zbrazur* dhe çarçafët që kishin trupin hyjnor,* përmes ngjalljes sate,[85] thoshin bashkë* me engjëllin:[75] Vërtet u ngrit* Krishti, Zot,[86] Shpëtimtar dhe Perëndi.

Triadik

Gjith' ne besimtarët i falemi Një esen-

ce krejt hyjnore,* por në hipostazat e së Shenjtës Trini* që ka hipostaza pa trazim hiç,* ka një nder edhe një fuqi;* drejt me besim e madhërojmë ne.

Kryqngjallësori: Apas jijenís

Gjarpri i Edenit, kur u zvarrit, më robëroi me dredhi,*[3] por në gur të fortë mjaft,* pra në Kalvar,[87] si foshnjë e hodhi posht',* mbi dhé e plasi[88] i tërëfuqishmi Zot, prapë* krejt ma hapi hyrjen e shijimit[89] lart* përmes drurit të Kryqit që na bekon.

Krisht, tash i shkretove fortifikimet plot forc' të armikut djall* dhe me dorë mjaft të fort'* prej duarve të tij e rrëmbeve fort* dhe pasurin' e tij, më bashkëngrite nga Hadhi,* nga bodrumet,* dhe e shfaqe qesharak* mendjemadhin që mburrej pa fund dikur.

Eja, shihe keqtrajtimin e popullit tënd të vobektë, Zot,*[90] dhe me dorën tënde mjaft* të fortë,[91] mjaft të dhembshur, forcoje ti* dhe mbretin që mban kryq kundrejt armiqsh që blasfemojn',* ta çlirojë* trashëgimin tënd të shenjt'* dhe të zgjedhur, Krisht, si njeridashës krejt.

I Hyjlindëses: Kriptón thion

O e Pacenuar, si zambak të ngjyrosur, me një mantel të purpurt perandorak të Shpirtit Hyjnor të shikojmë ty që shkëlqen mes gjembave,[92] dhe që i mbush me aromë ata që të madhërojnë sinqerisht.

O e Tërëpaqortueshme, pasi e mori nga barku yt natyrën e rrjedhshme njerëzore, i Paprishshmi e tregoi nga dhembshuria si të parrjedhshme në veten e tij; ndaj të madhërojmë si Perëndilindëse.

Ti që sundon mbi të gjitha krijesat, dhuroji popullit tënd trofetë e fitoreve, duke e nënshtruar dashakeqin nën pushtetin e Kishës, që të të madhërojmë si Perëndilindëse.

NË LITURGJI Tipiket dhe Lumërimet: Dhiá ksilu o Adhám

Nga Parajsa iku larg*[89] përmes drurit Adami,[3] por me dru,* t'shenjtin Kryq pra, një Kusar* në Parajs' banoi;[28] i pari shkeli urdhrin e Bërësit,*[3] veç i dyti, kur ishte kryqëzuar tok* me Krishtin, pohoi qart'* se qe Perëndi që po fshihej, thirri fort:* Më kujto mua në mbretërinë tënde lart.[28]

Kur u ngrite përmbi dru,* e shfarose forcën e vdekjes ti* dhe e shleve, porsi Zot,* dorëshkrimin tonë;[93] pendimin e Kusarit na jep, sepse* po të adhurojmë me besë, Perëndi,* edhe të thërrasim ty* që je njeridashësi, Perëndi unik:* Na kujto dhe ne në mbretërinë tënde lart.[28]

Me një shtizë, përmbi Kryq,*[55] dorëshkrimin tonë[93] e grise, Krisht;* ty të pan' si vdekatar* mes të vdekurish, por tiranin e atjeshëm e lidhe fort* përmes ngjalljes sate, o njeridashës Zot;* nga prangat e Hadhit posht'* të gjith' i çlirove, të shndritur themi pra:* Na kujto dhe ne në mbretërinë tënde lart.[28]

O i vetmi që nuk vdes,* si u kryqëzove, u ngjalle ti* pas tri ditësh, si i fort',* Zot, nga varri Adamin e parëgatuar e ngrite, Krisht;* më denjo dhe mua të kthehem në pendim* me gjith' zemrën përgjithnjë* me besë të nxeht', Shpëtimtar, të të thërras:* Më kujto mua në mbretërinë tënde lart.[28]

Për ne, Zoti që s'pëson,* na u bë njeri që pësonte keq,* dhe u ngul vullnetarisht* mbi Kryq,[43] dhe me veten na ngjalli; e lëvdojm' ngjalljen, Kryqin njësh* me pë-

simin, se ne u rigatuam krejt* me to dhe shpëtohemi,* përmes tyre, edhe thërrasim plot me zell:* Na kujto dhe ne në mbretërinë tënde lart.[28]

Le t'i përgjërohemi* Krishtit që u ngjall prej së vdekurish* edhe e plaçkiti fort* shtetin krejt të Hadhit dhe miroprur'seve iu shfaq dhe u tha:* "Kini gaz";[66] besnikë t'i lypim t'i shpëtoj'* nga prishja pra shpirtrat tan',* t'i themi gjithnjë si mir'njohësi Kusar:* Na kujto dhe ne në mbretërinë tënde lart.[28]

Lavdi *Triadik*

Të gjith' ne besnikët le të lutemi që të lavdërojmë vyer dhe me një mendje Atin dhe Birin edhe Shpirtin e Shenjtë, njësi hyjnie, që është në tri substanca, që mbetet e papërzier, e thjeshtë, e pandarë, e paafruar, me anën e së cilës shpërblehemi prej zjarrit të ferrit.*

Tani *Hyjlindësor*

Nënën tënde, o Krisht, që të lindi pa átë dhe mbeti me të vërtetë Virgjëreshë e pacenuar dhe pas lindjes, atë të sjellim si ndërmjetare, o Zot mëshirëplot', që të na falësh ndjesë fajesh përherë neve që thërrasim: Kujtona dhe ne, o Shpëtimtar, në mbretërinë tënde.[28]*

TË DIELËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kataniktike Zotërore
Ting. IV
Os jeneon en mártisi

Shpirt mjeran i përdhosur keq,* bjer posht' ti para Perëndis',* me të nxehtat lot thirri "Mëkatova keq".* Dhe para fundit gjykatësin të zbutur mjaft bëje pra* dhe nga zemra thuaj fort:* "Mos m'i zmbraps psherëtimat, Zot,* ndaj mos ma shpërfill* dhe dërrmimin e zemrës, shumëpërdëllyes, njeridashës, Bërës dhe Krijimtar i të gjithave".

Fortdinaku armik s'pushon,* por lufton ditë-natë keq* të më joshë dhe të më hedhë në gremin'* me të këqija, të më shfarosë; prej tiranis' së tij,* më çliro, Jisui im,* si i vetmi i dhembshur, Zot;* më shpëto, o Krisht* i mbimirë ti, nga çdo lloj nevoje dhe ndëshkimi mjaft të ndryshëm, o njeridashës përdëllimtar.

Zot, u bëra shtëpi plot turp* për mendimet që më shtrëngojn',* që për ty më bëjnë të huaj, shkela keq* urdhrat e tu[94] dhe dëshirën tënde s'doja ta bëja kurr';* por denjo me dhembshuri* të banosh brenda meje ti,*[95] fortpërdëllimtar,* si i mirë dhe njeridashës, që të më mësosh ta bëj vullnetin tënd,[96] Shpëtimtari im Perëndi.[6]

Të të patrupëve Të ngjashme

Organizmat e hyjshme mjaft,* pra ushtritë e engjëjve,* i ke bërë en' të nderuara, shtëpi* të afta për shkëlqimin tënd hyjnor, që ta shohin nur* lavdin tënd, të rrinë bri* fronit tënd[97] dhe ta kryejnë* me fuqi, pushtet,* fjalën tënde dhe t'i zbatojnë porosit' e tua plotësisht, o përdëllimtar, njeridashës Zot.

O Krisht, detin e mirësis'* që ke, doje ta shfaqje ti,* si i mirë pa nisje, kur thjesht me një shenj'* të plotfuqishme dhe me hyjnorin urdhrin tënd, në fillim* i krijove koret krejt* engjëllore, brigadat tok* të Fuqive lart,* meqë duhej vërtet e mira mjaft të derdhej, të përhapej, Zot, të shumëfishohej dhurimi yt.

Serafimet me gjashtë krah',*[7] Keruvi-

met me shumë sy,*[98] Fronet e pavarura të rrethojnë lart,* marrin direkt dritën tënde të shkëlqyer Pushtetet tok,* Zotërimet, Kryesit',*[99] Kryeengjëjt dhe Engjëjt shenjt',* të hyjnueshmet* Forca dhe e lëvdojnë lavdin tënd, i Plotfuqishëm, dhe për ne ty të përgjërohen përjetësisht.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Ndërmjetim të pafjetur ke,* përgjërim këmbëngulës tok* para Zotit, ndaj, e Fortshenjtë, m'i përgjum* ngasjet; fashite furtunën që ka shpirti im aq mjeran,* zemrën ti ma ngushëllo,* Vajzë, se është në shtrëngim,* unë ty të lyp;* hijesoje dhe mendjen time, që të të lëvdoj mjaft denjësisht dhe ta madhështoj ndihmën tënde shum'.

Pasvargje Kataniktike

Doja ta shlyeja përmes lotëve dorëshkrimin e fajeve të mia,[93] o Zot, dhe në jetën time që mbetet të të kënaqja nëpërmjet pendimit; por armiku më mashtron dhe lufton kundër shpirtit tim; o Zot, para se të shfarosem përfundimisht, më shpëto.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *jan*ë në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *jan*ë drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Kush është ai që dimëron dhe vrapon drejt këtij limani, dhe nuk shpëton? Ose kush është ai që ka dhimbje dhe bie para kësaj klinike, dhe nuk shërohet? O Bërës i të gjithave dhe mjek i të sëmurëve, o Zot, para se të shfarosem përfundimisht, më shpëto.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *koh*ë u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

O Krisht Perëndi, që lavdërohesh në kujtimet e shenjtorëve të tu, me anë të përgjërimeve të tyre, na dërgo përdëllimin e madh.[100]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Gëzohu, o re drite;[101] gëzohu, o llambë e ndritshme;[102] gëzohu, o shtambë e manës;[103] gëzohu, o shkop i Aaronit;[104] gëzohu, ferrë e padjegshme;[49] gëzohu, o llambadhe; gëzohu, o fron; gëzohu, o mal i shenjtë;[105] gëzohu, o Parajsë; gëzohu, o trapezë hynore;[106] gëzohu, o portë[107] mistike; gëzohu, o shpresë e të gjithëve.

CITIME

1.Lluk. 1.52
2.I Mbret. [Sam.] 2.1,10; Ps. 148.14; Sirak 47.5
3. Gjen. 3.1-6
4.Gjen. 1.26-27; 5.1; 9.6; Urt. Sol. 2.23; Sirak 17.3
5.II Makk. 1.24; Sirak 24.8
6. Neh. 13.22 etj.
7. Is. 6.2-3
8. Fil. 2.7
9. Ps. 44(45).8
10. Joan 1.3; Kol. 1.16
11.Gjen. 3.16-19
12. Vep. 2.2-4
13. Lluk. 24.49
14. Joan 14.16,26; 15.26
15. Gjen. 18.1-2
16. Ps. 2.7; Vep. 13.33; Hebr. 1.5; 5.5; I Joan 5.1
17. III Makk. 2.2; Jov 5.8; Urt. Sol. 6.7; 8.3
18. Gjen. 2.7-8,15 etj.
19. Matth. 3.16-17; Mark 1.9-11; Lluk. 3.21-22; Joan 1.31-34
20. Is. 6.1
21. Baruh 3.38
22. I Kor. 3.16; 6.19
23. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
24. I Kor. 2.8; Jak. 2.1
25. I Tim. 6.16
26. Eks. 14.22,29 etj.
27. Eks. 17.8-13
28. Lluk. 23.39-44
29. Ef. 1.23
30. Lluk. 1.35
31. Ps. 59(60).4; Is. 30.26; Jer. 3.22

32. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
33. I Kron. 29.11; Urt. Sol. 12.16
34. Ps. 2.6 etj.
35. Ps. 45(46).7
36. Ps. 45(46).5
37. Est. 4.17ff
38. Ps. 17(18).2
39. Joan 15.1
40. Gjen. 2.9; 3.24; Apok. 2.7; 22.2,14,19
41. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,14-15; 20.2
42. I Mbret. [Sam.] 2.2; II Mbret. [Sam.] 7.22; Is. 45.5-6,22; 46.9
43. Joan 10.15,17-18
44 Joan 6.35,48-51
45. Is. 57.15
46. Kënga 3.6
47. Mal. 4.2(3.20)
48. Abak. 3.11
49. Eks. 3.2-5 etj.
50. Joan 1.1
51. Joan 3.19; 12.46
52. Vep. 26.18
53. Vep. 2.24
54. Hebr. 6.18-19
55. Joan 19.34
56. Matth. 26.61; 27.40; Mark 14.58; 15.29; Joan 2.19
57. Is. 7.14
58. Rom. 9.5
59. Joan 14.27
60. Ps. 18(19).6
61.Gjen. 2.15
62. Is. 11.8
63. Jona 2.10
64. Ps. 64(65).7
65. Jona 2.3,7
66. Matth. 28.9
67. III Makk. 6.6; Dan. 3.25-26
68. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 30
69. Apok. 1.5
70. Lluk. 1.29
71. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
72. II Mbret. [Sam.] 6.2 etj.
73. Lluk. 1.28
74. Dan. 6.22
75. Matth. 28.2-6; Mark 16.5-6
76. Matth. 27.51
77. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
78. Lluk. 15.5
79. I Petr. 3.18
80. Gjen. 2.21-22
81. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 27
82. Dan. 2.34-35,44-45
83. Is. 28.16; Ef. 2.20; I Petr. 2.6
84. Rom. 5.10-11; II Kor. 5.18-19; Ef. 2.17-18
85. Joan 20.3-9
86. Lluk. 24.33-34
87. Matth. 27.33; Mark 15.22; Lluk. 23.33; Joan 19.17
88. Ps. 136(137).9
89. Gjen. 3.24
90. Eks. 3.7
91.Eks. 3.19 etj.
92. Kënga 2.2
93. Kol. 2.14
94. Mark 7.9
95. II Kor. 6.16
96. Ps. 142(143).10
97. II Kron. 18.18; Dan. 7.10
98. Jez. 1.17; 10.12
99. Kol. 1.16
100. Num. 14.19 etj.
101. Eks. 13.21-22 etj.
102. Eks. 25.30,37; 35.16; 38.13; 40.22; Num. 4.9; 8.2; Hebr. 9.2
103. Eks. 16.33; Hebr. 9.4
104. Num. 17.23; Hebr. 9.4
105. Ps. 3.6 etj.
106. Eks. 25.22-29; 39.18; 40.20; Lev. 24.6; Hebr. 9.2
107. Gjen. 28.17; Jez. 44.1-4

TË HËNËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kataniktike
Ting. IV

Vizitoje shpirtin tim të varfër që e shpenzoi në mëkate tërë pasurinë,[1] o Zot; pranomë edhe mua si Laviren[2] dhe shpëtomë.

Duke lundruar në detin e jetës së tanishme, kujtoj avushën e të këqijave të mia të shumta; dhe, duke mos pasur si kapiten mendimin,[3] të drejtohem me zërin e Petros: Shpëtomë, o Krisht,[4] shpëtomë, o Perëndi, si njeridashës.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Misteri është i frikshëm dhe mrekullia paradoksale: Si të mbajti Virgjëresha ty, Krijuesin e të gjithave,[5] dhe mbeti, edhe pas lindjes, e shpëtuar dhe e virgjër?! Ti që linde prej saj, mbështete besën, qetësoji kombet dhe paqësoje botën, o Perëndi, si njeridashës.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore Kataniktike
Tahí prokatálave

Tash, në nusëroren e Krishtit të hyjm' shpejt krejt ne,* që zërin e lum të Perëndisë tonë Zot ta dëgjojmë me ngazëllim:* "Ejani ju që doni* qiellorin lavd, nderin,* njëlloj me virgjëreshat krejt të urta ju jeni".* Përmes besës llambat tona t'i hijeshojmë drejt.[6]

Kateplaji Iosíf

Si do rrimë, shpirti im,* para Gjykatësit, mendo;* do vendosen frone lart* në orën mjaft të frikshme pra* dhe atëher' do shqyrtohet çdo vepër e kujtdo,* pa mëshir' do jetë Gjykatësi* edhe gati zjarri për ty plot tmerr,* porsi det i trazuar[7] egërsisht fort,* që t'i mbulojë të gjitha tok;* këto të tëra,* o shpirt, mendoji,* psherëti para fundit.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Hyjlindëse, që ndërmjeton vërtet dhe kryesisht me guxim si nënë pranë Birit tënd dhe Perëndisë tonë, ruaje qytetin që rend sidomos te streha jote dhe e ka pushtetin në ty, dhe përiki te ti, limani, muri, mbrojtja e vetme e gjinisë së njerëzve.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Tahí prokatálave

Me gojë pa lëndë, Triadhë, Përmbiperëndi,* pareshtur ty të himnojnë koret pa trup dhe rrinë bri teje plot me tmerr,*[8] "Natyr' trihipostate,* je e shenjtë", thërrasin.* Ti mëshiroji sa bëre me dorë,[9] me lutjet* që bëjnë, i vetmi njeridashës, i miri Zot.

Martirike

Sot, në kujtimin e athloforëve, ushtritë e engjëjve erdhën t'i ndriçojnë mendjet e shpresëplotëve dhe ta hijeshojnë kozmosin me hir. O Perëndi, me përgjërimet e tyre, na dhuro përdëllimin e madh.[10]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Asaj që u rrit në Tempull, në të shenjtat e të shenjtave, së veshurës me besë, urtësi dhe virgjëri të pamasë, kryegjenerali Gabriel i ofroi nga qielli përshëndetjen dhe "Gëzohu-n". Gëzohu, o e bekuar; gëzohu, o lavdiplote, Zoti është me ty.[11]

Kanun Kataniktik që ka Akrostihidhë:
"Shpëtomë, o Shpëtimtar, si Plangprishësin
qëmoti. Josíf".
Irmosi: Tristatas krateús

»Karroc' me tre të fort',* pra tri pjesët e »shpirtit,* lutem, mbyti krejt në fund*[12] »pa vese ti, o Bir* i së Virgjrës, që të të »psal* melodítë triumfale* përmes vra»sjes së trupit tim* të mëkatshëm, porsi »me timban[13] mendor.

Të Shthururin, o Krisht,* e shpëtove,[1] e prite* qarjen e Lavires, Zot,*[2] dhe Doganierin tok* që rënkoi dikur, Jisu,* me një shenj' e drejtësove,*[14] Shpëtimtar; ja po kthehem pra* më shpëto, sado kam faje pa masë.

Si lëndë ma prish keq* shpirtin zjarri, e keqja,* e bën si material* për flakën në amshim,* ndaj ti shuaje me freski,* pra me hirin tënd më jep mjaft* lot pendimi, o zemërmadh,* njeridashës, o Zot, Shpëtimtari im.

Martirike

Me shumë mençuri* ishin mbushur atletët,* pra i shenjti kor, kështu* e shmangte çdo mendim* të çuditshëm, çdo marrëzi* që shkaktojnë gjith' të ligët,* sepse kish kthjelltësi në mend* dhe arriti të merrte hyjnorin çmim.

Të urtët athlofor',* si i latë të gjitha* të pëlqyeshmet në bot',* fituat jetën lart,* të mbidheshmet, të famshmet mjaft,* sinqerisht ju lumëroj, pra* më çlironi nga lidhjet mbar'* tokësore se ju keni mundësi.

Hyjlindësor

Llambadhe dritëplot'* e lavdimadhit Diell,* shpirtin tim, pishtarin tim* të shuar plogëtas* gjithnjë, ndize pasi të shtosh,* vajin[6] e veprimtarisë* së hyjnueshme, që kështu,* me besim dhe me mall, të të lavdëroj.

Kanun tjetër I të Patrupëve që ka Akrostihidhë: "Melodi e katërt e Mendjeve pa trup". Poezi e Theofanit.
Irmosi I njëjti

O engjëj lavdiplot',* porsi Mendje të pastra,* bri së madhes Mendje dhe* së parës rrini ju,* me hyjnoren drit' mbusheni;* me shkëlqimin tuaj mua* më ndriçoni, se i këndoj* Fjalës, shkakut të tërë krijesave.

Me gjithë shpirt përher'* ju e doni Hyjninë* dhe formoheni gjithnjë,* o kryeengjëj shenjt',* të lavdishëm, me bukuri* të hyjnueshme; tok rrini* përreth Zotit me harmoni,* himn triumfi thërrisni për Bërësin.

Hyjlindësor

Veç ti e prite, Vajz',* në bark Zotin Krisht, Fjalën* që e lavdërojnë ushtrit'* e engjëjve gjithnjë;* ma shkëlqe shpirtin, zhduke pra* çdo mentalitet të errët* të mëkatit katastrofik* dhe, me njohjen e Shpirtit, ndriçoje nur.

Ode III
Irmosi: Af ipsus katilthes

»Nga lart me vullnet mbi dhé zbrite* ti »që je mbi çdo pushtet;[15] nga Hadhi mjaft »posht'* e ngrite të përulurën[16] natyrë të »të vdekurve, se, veç teje,* njeridashës, »s'ka ndonjë tjetër të shenjtë, Zot.[17]

Në natën e jetës më kapi* errësira e pasionit, Krisht Perëndi;* me rrezet e pendimit shndritmë, njeridashës, o drit'[18] pa perëndim kurr',* që të të lëvdoj; më shpëto, Shpëtimtari im.

Në pjes' me të zgjedhurit shfaqmë,* jo nga pjesa krejt e kundërt, o Shpëtimtar,* të më veçosh,[19] pasi të lahem me lëmosh' dhe lot që detyrimisht, Krisht,* të të lavdëroj përgjithmonë me ngazëllim.

Martirike

Vërtet i ngjyrosët ju këmbët,* pra me gjakun[20] tuaj, ndaj dhe ecën më shpejt* në qiell si i lanë fajet bashk' me tokën poshtë, martirë shenjtë;* jeni ju njësoj me Fuqitë e hyjshme lart.

Atletë të Krishtit, ju tretej* trupi mjaft nga çdo torturë dhe shtrembërim,* por përforcohej shpirti juaj meqë ishte lidhur me dashurinë* e pazgjidhur të atij që bën çdo gjë që do.[21]

Hyjlindësor

Mari virgjëreshë, je Zonja* e të gjithave, se linde Zotin Jisu;* çliroje mendjen time se ma kanë mposhtur veset, u bë e zezë,* nga e keqja; ndaj ma shkëlqe, bëje dritë nur.

I të Patrupëve I njëjti

O Krisht që himnohesh nga koret* përmbitokësore,[22] bëj që t'i imitojn'* hyjnisht organizatat e besnikëve rreshtimet e tyre, Fjalë,* njeridashës; nuk ka ndonjë shenjt përveç teje.[17]

Me forcën e dashuris' së nxehtë,* kontaktoni me burimin e madh, të par',* që ka të dëshirueshmet, hyjnorë kryeengjëj,

dhe i shërbeni;* pa pushim himnojn' Një esencë, Hyjni pa koh'.

Hyjlindësor

E zhbëre qart' nëmën e lashtë* që kish Eva,[23] kur e mbaje Krishtin në bark;* Nën' e dëlirë pa cen, e kurorëzon ai me bekime çdokënd;* nuk ka ndonjë ndihmë veç teje, e mirë mjaft.

Ode IV

Irmosi: O kathímenos en dhoksi

»Ti që rri midis lavdisë,* përmbi fronin[24] »e hyjëshëm,* nga një re e lehtë*[25] erdhe, »o Jisu i përjetëshëm* dhe na shpëtove »me dorën jetëdhënëse;* të thërresim »pra,* nder dhe lavdi gjithënjë mbi ty.*

Bie para teje tani, o Zot, Gjykatës i tërëdrejtë;[26] jam i dënuar, më dhembshuro, më çliro nga vendimi yt i drejtë dhe më denjëso të qëndroj me të drejtët.[19]

O Krisht njeridashës, mua që rashë në kusarë të egër dhe u plagosa, më shëro duke më hedhur verë dhe vaj pendimi[27] dhe duke më veshur me stolinë shpëtimtare.[28]

Martirike

Ju vishnit nga lart rrobë shpëtimi[29] teksa zhvishnit trupin, o martirë të tërëfamshëm; dhe e zhveshët atë që i zhveshi më parë stëretërit[30] pasi e latë të vdekur, pa frymë.

O martirë të stolisur me dijen e shpresëtarisë, kur ligjëruat me oratori para të paudhëve për Fjalën e Perëndisë, i turpëruat të urtët dhe oratorët e pabesë dhe e vratë keqdashësin.

Hyjlindësor

Jisui, avusha e urtësisë, zbriti mbi ty porsi shi,[31] sepse vetëm ty të gjeti të pastër, o Virgjëreshë hyjnënë, dhe, me Hir Hyjnor, i thau përrenjtë e tmerrshëm të mëkatit.[32]

I të Patrupëve I njëjti

Me fuqi të pakonceptueshme i prodhove nga mosqenia Mendjet qiellore, o Fjalë përmbiesenciale e Perëndisë, dhe me lavdinë tënde të parrëfyeshme i zbukurove tejet ata që thërrasin: Lavdi fuqisë sate, o Krisht.

Fuqitë e sipërme të Shpirtit, të rregulluara me frerët e tij dhe të shndritura me llamburitje hyjnore, i trashëguan rendet e pandryshueshme dhe adhurojnë Një kryesi, Hyjninë e të gjithave.

Shkëlqimet e tua celebruese, përderisa u denjësuan ta shikonin bukurinë e hijshme të fytyrës sate dhe marrin dritësime që atje, të thërrasin: Lavdi fuqisë sate, o Krisht.

Hyjlindësor

Mbretëresha e virgjër me stoli të artë, që është, pa krahasim, më e lartë se engjëjt, tani qëndron pranë Birit mbret[33] dhe i zbukuron ata që thërrasin: Lavdi fuqisë sate, o Krisht.

Ode V

Irmosi: Nin anastísome profitikós

»"Tani do të ngrihem", tha profetikisht »Perëndia,[34] "tani do të lartësohem, tani »do të lavdërohem,[35] pasi mora nga Vir»gjëresha të rënin, të cilin do ta lartësoj »drejt dritës së mrekullueshme të Hyjnisë »sime».

Oh! Si kam për të qëndruar, si i dënuar, para teje, Perëndisë dhe gjykatësit të të gjithëve, për t'u kritikuar për të gjitha të tmerrshmet që kam bërë, pa u menduar dhe vullnetarisht, dhe duke e shndërruar tërë veten time!

O Zot, shpëtomë sepse jam mbushur me shumë të këqija; o Sundues, shëroji mëkatet dhe traumat e mia të rënda dhe mos më lër të shfarosem unë, i vetmi që fajtova shumë ndaj teje, o Jisui im.

Martirike

Pasi e lavdëruan në gjymtyrët[36] e tyre Krishtin, shpallësin e çmimeve, atletët patën qartazi mbarim të lumtur dhe fituan lavd duke preferuar të përballeshin burrërisht me tortura dhe masakrime.

O martirë të tërëfamshëm të Krishtit, atletë të hyjshëm, trashëgoni tepër lavdishëm pasuri qiellore, kurorë të pavyshkur,[37] dritë të paperënduar dhe shtëpi që nuk është bërë me dorë dhe nuk vjetërsohet.

Hyjlindësor

Zëra profetikë folën për të çuditshmet e tua, o e Kulluar pa cen, duke të quajtur mal,[38] portë[39] dhe llambë të ndritshme,[40] llamburit mbarë botën drita[18] me të vërtetë e çuditshme.

I të Patrupëve I njëjti

Keruvimet, Serafimet, Fronet, Kryeengjëjt, Zotërimet, Fuqitë, Autoritetet, Pushtetet[41] dhe engjëjt e lavdërojnë me frikë nderimin e Një Hyjnie të trefishtë.

O Krisht, grave oshënare iu shfaqën engjëj të shkëlqyer me dritë dhe u shpallën ngjalljen,[42] ndërsa e shkundnin fort mendjen e armiqve të tu me shkëlqimet e Hyjnisë sate.

Hyjlindësor

Ti që linde prej Virgjëreshës mistikisht dhe i çlirove nga prishja[43] të vdekshmit, tani ruaje me rreshtimet kryeengjëllore Kishën tënde, që të lavdëron me zëra orthodhoksë.

Ode VI

Irmosi: Ilthon is ta vathi

»Një stuhi më zhyti edhe rashë në the»llësi të detit,* një stuhi mëkatesh që »s'njeh masë,* por, Perëndi,* si Zot krejt »përdëllimtar,* ma ngri jetën e fundosur »keq.[44]

Unë i mjeri, si në anestezi, nuk e kuptoj se jam i vdekur dhe se përgjithmonë e kam të njollosur ndërgjegjen; o Perëndi, Gatuesi im, mos më shkatërro përfundimisht.[45]

O i dhembshur, veprat e mia do t'më akuzojnë si xhelatë, në podiumin tënd; më çliro shpejt prej tyre, o Krisht, duke më udhëzuar në pendim.

Martirike

Një bashkësi e paligj i thërrmoi kockat e athloforëve, megjithatë nuk e theu besimin e tyre, përmes të cilit u dukën trashëgimtarë të Perëndisë, Shpëtimtarit[46] të shpirtrave tanë.

Athloforët u ndërtuan si gurë të çmuar mbi gurin[47] e shpresës së pathyeshme, dhe, si tempuj të Shpirtit të Shenjtë,[48] fushuan në tempullin e Perëndisë.

Hyjlindësor

O Hyjnuse që kishe në shtatzëni Diellin, me ndriçimin tënd shkëlqeje zemrën time të nxirë prej sulmeve të errëta të mëkatit.

I të Patrupëve I njëjti

Shkëlqejini ata që ju këndojnë me besë, o fuqi engjëllore, që qëndroni rreth Zotit[8] dhe e shijoni me pastërti shkëlqimin e kryendritshëm.

Pasi i krijove me urtësinë tënde, si Zot, koret engjëllore, Zotërimet, Fuqitë dhe Serafimet, i shfaqe të të mburrin përjetësisht.

Hyjlindësor

O Krisht, u prehe në pëqirin e Virgjëreshës si në frone të varura në ajër dhe e mbikëqyr Gjithësinë me providencë hyjnore.

Ode VII

Irmosi: Nei tris en Vaviloni

»Tre Djem në Babiloni, si* llomotitje ur»dhri kot* i mbretit u dukej pra,*[49] pra»ndaj dhe thërrisnin mes flakës:* Je i be»kuar ti, o Zot,* Perëndia i etërve tan'.[50]

Me çfarë do që të të krahasoj, o shpirt mizor? Mjerë! I dëshiron të pavendat dhe nuk i kërkon të mirat; ndaj nxito që të tregosh sjellje të mira para fundit.

Më jep shira lotësh, o Krisht, që t'i qaj shumë të këqijat e mia, dhe mos më lër, o Shpëtimtar, të shfarosem tani unë që kam fajtuar shumë para teje, më shumë se çdo njeri.

Martirike

E vratë mashtrimin duke mbajtur në trup vdekjen e Fjalës[51] së vrarë dhe jetoni pasi vdiqët me lavd, dhe i shëroni ata që vriten nga pasionet, o atletë.

Cili vend nuk ju ka tani dritëprurës dhe pirgje, o martirë? Cila zonë nuk hijesohet me kryeveprat tuaja dhe bërjet e shërimeve, o lavdimëdhenj?

Hyjlindësor

Je e vetmja, o Zonjë, që mbetesh e shkëlqyer me bukuri virgjërore, je e vetmja që u arratise nga gjërat nënore, sepse je e vetmja që linde Çlirimtarin e shpirtrave tanë.

I të Patrupëve I njëjti

Duke i pasur engjëjt mendorë si dëshmitarë të veprave, le të zgjedhim të jetojmë me dëlirësi, duke thirrur: I bekuar je, o Zot, Perëndi i etërve tanë.[50]

I pastruar me qymyr, Isaia i hyjshëm i shikon Serafimet duke qëndruar pranë fronit tënd[52] dhe thërret: I bekuar je, o Zot, Perëndi i etërve tanë.[50]

Hyjlindësor

Meqenëse linde Bërësin dhe Zotin e të gjithave, i tejkalove qartësisht, o Virgjëreshë, brigadat e të patrupëve; i bekuar është fryti i barkut tënd,[53] o e Tërëkulluar.

Ode VIII

Irmosi: Litrotá tu pantós

»Fuqiplot', çlirimtar* për të gjithë ne, »te të rinj zbrite se* mbanin besën fort* »mes flakës; i freskove pra,*[50] i mësove »të psalnin:* Ju, gjithë veprat,* ta bekoni, »himnoni mjaft Zotin ton'.[54]

O Fjalë e parapafillim e Perëndisë, u bëra si kafshët[55] kur u nënshtrova te pasionet e palogjikshme; kthemë dhe shpëtomë mua që thërras: Bekojeni, himnojeni Zotin.

Më prishi fare një derr i egër porsi një vresht[56] që u kultivua prej pasioneve; çliromë shpejt nga ai, o Shpëtimtar, dhe tregoje frytdhënës shpirtin tim përmes virtyteve.

Martirike

Ngjyrat e gjakrave ju ngjyen një mantel të purpurt të hyjthurur; të stolisur me të, o martirë të kurorëzuar përmes fitoreve, rrini pranë Mbretit të përjetshëm në më të lartat.

Katalogu i hyjshëm i martirëve e zhbëri sistemin e të pahyjshmëve që urdhëronte të bënte paudhësi;[57] dhe, meqenëse garoi ligjshëm,[58] u kurorëzua para Zotit të të gjithave.

Hyjlindësor

O e vetmja e Tërëbekuar, e lavdëruar, që e hijesove gjininë tonë, mbarë Krijesa e bekon Birin tënd që na kurorëzoi me bekime[59] dhe e zhduku mallkimin.[60]

I të Patrupëve I njëjti

Përderisa je jeta[61] e pavdekshme, i solle në ekzistencë ata që do të merrnin pjesë në jetën e pavdekshme dhe i mësove të këndonin: Ju, gjithë veprat, bekojeni, himnojeni Zotin.[54]

Të rrethojnë mendërisht kryeengjëjt[8] dhe thërrasin me zëra të pareshtur duke mburrur, siç i përket Hyjnisë, dhe thonë fort për ty që je Zoti i të gjithave:[62] Bekojeni, himnojeni, Zotin.

Hyjlindësor

O e tërëlumërueshme, ikona në Ligj të paraskiconin se do të lindje Perëndinë që do të bashkohej me lëndë mishi edhe pse ishte më parë i palëndët nga natyra hyjnore; o Virgjëreshë, e bekojmë Birin tënd.

Ode IX

Irmosi: Eva men to tis parakoís

»Eva, nga sëmundja e mosbindjes,[63] mori »keq* si banues brenda saj mallkim,*[23] »por, o Hyjlindëse e virgjër,* ti, nëpërmjet »lastarit të shtatzënis',* për botën e lulë»zove bekimin krejt;* ndaj gjithë ne të »madhështojmë ty.

Ja ku është koha[64] e pendimit, pse vonojm',* pse po flemë thell'? Ta shmangim ne* çdo përtaci, siç thotë Shkrimi,*[65] le t'i stolisim llambat përplot me vaj,* me punë të mira, që të mos mbetemi* jasht' derës duke qarë me vajtim.[66]

O Shpirt, derisa ke kohë për pendim, ndrysho,* kthehu nga sa bëre keq, pa vend,* me dije si edhe pa dije* dhe njohësit të çdo gjëje[67] thirri fort:* Fajtova, më ndje, o Zot, mos më neverit,* jam i padenjë, Shpëtimtari im.

Martirike

Tërë shenjtët nga çdo vend, qytet, fshat, ishull ku* qart' garuan, Krishti lart i ka* në të lavdishmin vend ku kanë* dhe prehjen plot nder. E hijesojnë nur* tash Kishën e shenjt' të të parëlindurve*[68] me ngazëllim dhe me dëfrim të madh.

Në mënyr' paradoksale, arkivoli pra* i martirëve të tu plot nder* shndrit prej shkëlqimit të Shën Shpirtit* dhe rrezaton shërime me hijeshi,* o Zot, dhe zhduk çdo ndikim të sëmundjeve,* o Krisht i vetmi fortpërdëllimtar.

Hyjlindësor

O Hyjnënë, shpirtin ma ndriço me vezullim* pra nga drita jote dhe më ngri,* se jam në gropën e shfarosjes;* rrëzoji dhe armiqtë që përgjithnjë* ma shtypin, ma ndrydhin zemrën, më shtyjnë fort* drejt vesesh pa mëshirë, pa pushim.

I të Patrupëve: Kriptón thion áhranton

O engjëj që e himnoni Lindësin, nxjerrësin e Birit dhe të Shpirtit, na përçoni tani fuqishëm dhëniet e mirësisë hyjnore.

Kryeengjëj të hyjshëm, të stolisur bukur me dhuratën dhe hirin e paprishjes, të himnojnë ty, o Krisht, burim i pashtershëm i paprishjes, dhe të madhështojnë si mirëbërës.

Hyjlindësor

Besimtarët të njohin ty, Perëndilindëse, si nusëroren[69] e mishërimit të parrëfyeshëm, dhomën e gjallë dhe arkën e ligjit[70] të Hirit; prandaj të madhështojmë pa pushim.

Pasvargje Kataniktike të Lavdërimeve

Jam dele e grigjës sate të arsyeshme dhe përiki drejt teje, bariut të mirë;[71] kërkomë mua që humba,[72] o Perëndi, dhe mëshiromë.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Lamë me lotët e mi, o Shpëtimtar, se u ndota me mëkate të shumta, prandaj dhe bie para teje: Fajtova, mëshiromë, o Perëndi.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Kush nuk habitet duke parë, o martirë të shenjtë, luftën e mirë që bëtë?[73] Se, ndonëse ishit me trup, fituat mbi armikun e patrup kur e pohuat Krishtin[74] dhe u armatosët me kryq; prandaj, denjësisht, u treguat dëbues demonësh dhe luftëtarë barbarësh; ndërmjetoni pa pushim që të shpëtojnë shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Nga çdo lloj rreziku ruaji shërbëtorët e tu, o Hyjlindëse e bekuar, që të të lavdërojmë ty, shpresën e shpirtrave tanë.

NË LITURGJI Lumërimet:
Dhiá ksilu o Adhám

Nga Parajsa iku larg*[75] përmes drurit Adami, por me dru,* t'shenjtin Kryq pra, një Kusar* në Parajs' banoi; i pari shkeli urdhrin e Bërësit,*[63] veç i dyti kur ishte kryqëzuar tok* me Krishtin, pohoi qart'* se qe Perëndi që po fshihej, thirri fort:* Më kujto mua në mbretërinë tënde lart.[76]

Më shum' se të vdekshmit krejt* unë mëkatova mbi dhé; më tremb* gjyqi që s'pranon atje* hile a mashtrim, atëherë më kurse, mbamë, lërmë pa dënim,* më çliro nga Ferri si të më japësh ndjes',* pendimin që lan çdo faj* dhe njolla të ndryshme, si njeridashës ti,* o i dhembshur, i mbimirë dhe përdëllimtar.

Kryeengjëj, engjëj shenjt',* Zotërime, Forca dhe Kryesi* mjaft të larta, Frone tok,* Keruvime me Serafime, çdo Pushtet,[41] meqë rrini bri* Zotit,[77] na kërkoni ndjesën e fajeve* dhe ndreqjen e jetës son';* me zë ne thërrasim me besë dhe kushtim:* Na kujto dhe ne në mbretërinë tënde lart.[76]

Martirik

Blofin që qe shkarpë krejt,* shkrumb e bëtë kur ishit ju në zjarr* dhe me gjakrat porsi lum',* athloforë famëmëdhenj të Zotit Krisht, ju e mbytët fort* djallin, pra dragoin; u shfaqët më në fund* porsi fitimtar' me lavd;* gëzoni me Forcat lart, ndërmjetoni tok* pa pushim pranë Zotit për shpirtrat tanë krejt.

Lavdi *Triadik*

O shkëlqim trediellor* që e shndrite botën e tërë nur,* veset krejt të frikshme shum'* që ka shpirti im, zmbrapsi, më dërgo një drit' prej shkëlqimit tënd* edhe falje fajesh, ty të thërras me zë* dhe Atit pa nisje kurr',* dhe të bashkëfronshmit Bir, dhe të Shenjtit Shpirt:* O Trini, gjithëbërësja forcë, na shpëto.

Tani *Hyjlindësor*

Mëkatoj, më zuri krejt* përtacia, më dhembshuro, më jep* kataniks në shpirtin

tim* që u ngurtësua, përmirësomë ti me pendim në jet',* o e Tërëshenjtë dhe e dëlirë nur;* je shpresë që s'turpëron* për sa të himnojnë dhe i thonë Krishtit fort:* Na kujto dhe ne në mbretërinë tënde lart.[76]

TË HËNËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kataniktike Zotërore
Ting. IV O eks Ipsistu klithís

Drejt Kananeasen ki zili mjaft, o shpirt,* ngjitu fort pas Krishtit, gjithnjë thirr: Më mëshiro,* s'kam bijë,[78] por mish krejt jonormal,* Zot, nën demonët,* dëboje zjarrin prej tij, të lutem ty;* qetëso lëvizje të çrregullta, bëje ti* të vdekur me frikën tënde, Zot,* me përgjërimin* e nënës sate që të kish nxënë ty* pa cen, pa burrë,* dhe të lindi, si dhe me lutjet e tërë shenjtorëve,* o i madh në mëshirë,* mirëbërës[79] edhe Çlirimtar.

Te ninevitët që lashtë mëkatonin,* Krisht, Jonain shenjt e dërgove për predikim*[80] dhe, si ata u penduan krejt,* i lan' mendimet* edhe i kthyen në mirësi, kështu,* njeridashës, nga një mëri shkatërruese* drejt u çliruan;[81] ndaj, sado s'jam* i denj', dërgomë* përkrahjen tënde të fort', të kthehem pra* nga shkelja pa fund,* të shkoj në udh' pendimi plot psherëtimë helm si dhe lot,* të shpëtoj nga plot faje* me mëshirën tënde, Zoti im.

Për t'i shpëtuar të vdekshmit mëkatarë* erdhe,[82] o i dhembshur, mbi dhé, për t'na ftuar ne,* Zot, në pendim,[83] si i mirë krejt;* shpëtom' dhe mua,* o mëshirues, se më shum' se çdokush* të kam inatosur; në udhë pendimi, Krisht,* më udhëhiq dhe më jep mendim* me kataniks plot;* me Hirin tënd zemrën time bëje ti* të thjesht', të butë,* të përulur dhe pa kureshtje, o përdëllimtar Jisu,* i panjollshmi çlirues,* sepse ti je Shpëtimtari im.

Të tjera Të Pararendësit
Édhokas simíosin

Shpirtin tim të nxirë nga e keqja e gjarprit,[63] o i lum,* shndrite me ndërmjetimin tënd;* drejtoje të ecë mir'* në të drejtat udhë*[84] që na futin saktë në jetën fort të lumtur lart,* - të përgjërohem - që me gatishmëri* gjithnjë, i admirueshmi Joan, të të lavdëroj me zell* un' shërbyesi yt pa vler',*[85] kur të kem marrë sa kërkoj.

Si lastar i shterpës,[86] fort i lum Prodhrom, shpirtin tim krejt shterp* që nuk bën mirësi aspak,* përmes ndërmjetimit tënd* bëj t'i sjellë Zotit,* o i çmuar, fryte pendimi,[87] unë ty të lyp,* që mbrojtjen tënde të nxehtë, çdo triumf* që ke arritur, të të madhështoj me zë i shpëtuar un',* pra shërbyesi yt pa vler',*[85] Pagëzori i Krishtit tim.

O gjykatës krejt i drejtë,[26] zemërnjohës, që s'mban mëri,* Perëndi njeridashës, Zot,* sado jam plangprishës un',* mos më turpëro, Fjal',* në të frikshmen orë të gjyqit, por përkulu tash* në ndërmjetimin e hyjshëm që të bën* Prodhromi shenjt dhe mua aq të mjerin të më shpëtosh, Jisu,* i mbimiri, të lutem fort,* Shpëtimtari i shpirtit ton'.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Vetëm unë, o e pacen krejt, u shfaqa mizor gjithkund* në të gjitha veprimet pra;* kam faj më shum' se çdokush,* si Isav i ri jam,*[88] lakuriq i tëri nga çdo virtyt hyjnor dhe kush* nuk do t'më qajë për shkatërrimin tim?* Ndaj para fundit të thërras: Fajtova, o Zonjë, më shpëto,*

siç shpëtoi më parë, Zot,* biri yt ish-plangprishësi.[1]

Pasvargje Kataniktike

Doja ta shlyeja përmes lotëve dorëshkrimin e fajeve të mia,[93] o Zot, dhe në jetën time që mbetet të të kënaqja nëpërmjet pendimit; por armiku më mashtron dhe lufton kundër shpirtit tim; o Zot, para se të shfarosem përfundimisht, më shpëto.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve janë në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë janë drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Kush është ai që dimëron dhe vrapon drejt këtij limani, dhe nuk shpëton? Ose kush është ai që ka dhimbje dhe bie para kësaj klinike, dhe nuk shërohet? O Bërës i të gjithave dhe mjek i të sëmurëve, o Zot, para se të shfarosem përfundimisht, më shpëto.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

Ti që e pranove durimin e martirëve të shenjtë,[90] pranoje edhe prej nesh himnimin, o Njeridashës, dhe na dhuro përdëllimin e madh[10] me përgjërimet e tyre.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Édhokas simíosin

O pallat i pastër krejt i mbretit, të përgjërohem ty,* e himnuar fort, ma pastro* ti mendjen e ndotur keq* nga lloj-lloj mëkatesh* dhe banes' të hyjshme për Shën Trinin' mbiperëndi* ma bëj që unë, pra shërbëtori yt* pa vlerë, i shpëtuar krejt ta madhështoj forcën tënde dhe* dhembshurinë e madhe mjaft,* që ke, o Vajzë pa qortim.

CITIME

1. Lluk. 15.13-20
2. Lluk. 7.37-50
3. IV Makk. 7.1
4. Matth. 14.30
5. II Makk. 1.24; Sirak 24. 8
6. Matth. 25.1-10
7. Dan. 7.9-10
8. Ps. 88(89).8
9. Gjen. 2.7-8,15; Ps. 102(103).14; 118(119).73; 138(139).5; Jov 10.8-9; II Makk. 7.23
10. Num. 14.19 etj.
11. Lluk. 1.26-28
12. Eks. 15.4
13. Eks. 15.20
14. Lluk. 18.10-14
15. Ef. 1.21
16. Lluk. 1.52
17. I Mbret. [Sam.] 2.2
18. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
19. Matth. 25.32-33
20. Ps. 67(68).24
21. Ju. 9.5-6
22. Is. 6.3
23. Gjen. 3.16
24. II Kron. 18.18; Is. 6.1; Dan. 7.10
25. Is. 19.1
26. II Makk. 12.6; Ps. 7.11; II Tim. 4.8
27. Lluk. 10.30-34
28. Lluk. 15.22
29. Is. 61.10
30. Gjen. 3.7
31. Gjyq. 6.37-38; Ps. 71(72).6
32. Ps. 17(18).5
33. Ps. 44(45).10
34. Ps. 11(12).6
35. Is. 33.10
36. I Kor. 6.20
37. I Petr. 5.4
38. Abak. 3.3, Dan. 2.34-35,45
39. Gjen. 28.17; Jez. 44.1-4
40. Eks. 25.30,37; 35.16; 38.13; 40.22; Num. 4.9; 8.2; Hebr. 9.2
41. Kol. 1.16
42. Lluk. 24.4-6
43. Ps. 102(103).4
44. Jona 2.4-7
45. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 10
46. Rom. 8.17; Gal. 4.7
47. I Kor. 3.11-12
48. I Kor. 6.19
49. Dan. 3.18

50. III Makk. 6.6; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,25-28
51. II Kor. 4.10
52. Is. 6.1-7
53. Lluk. 1.42
54. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
55. Ps. 48(49).13,21
56. Ps. 79(80).8,13-14
57. Vep. 23.3
58. II Tim. 2.5
59. Ps. 102(103).4
60. Eks. 3.16-19
61. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
62. Jov 5.8; Urt. Sol. 6.7; 8.3
63. Gjen. 3.1-6
64. II Kor. 6.2
65. Rom. 13.11
66. Matth. 25.7-12
67. Joan 21.17
68. Hebr. 12.23
69. Ps. 18(19).6
70. Eks. 25.9-20 etj.
71. Joan 10.11-14
72. Matth. 18.12; Lluk. 15.4
73. II Tim. 4.7
74. Matth. 10.32; Lluk. 12.8
75. Gjen. 3.24
76. Lluk. 23.39-44
77. II Kron. 18.18; Dan. 7.10
78. Matth. 15.22; Mark 7.26
79. Vep. 10.38
80. Jona 1.1-2
81. Jona 3.7-10; Matth. 12.41
82. Lluk. 9.56; Joan 3.17; 12.47
83. Matth. 4.17; Mark 1.15
84. Is. 40.3; Matth. 3.1-3; Mark 1.2-4; Lluk. 3.2-4; Joan 1.19-23
85. Lluk. 17.10
86. Lluk. 1.7,36
87. Matth. 3.8; Lluk. 3.8
88. Gjen. kap. 25-36
89. Kol. 2.14
90. Apok. 14.12

TË MARTËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kataniktike
Ting. IV

Vizitoje shpirtin tim të varfër që e shpenzoi në mëkate tërë pasurinë,[1] o Zot; pranomë edhe mua si Laviren[2] dhe shpëtomë.

Duke lundruar në detin e jetës së tanishme, kujtoj avushën e të këqijave të mia të shumta; dhe, duke mos pasur si kapiten mendimin,[3] të drejtohem me zërin e Petros: Shpëtomë, o Krisht Perëndi,[4] si njeridashës.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

E dimë se Fjala e Atit, Krishti, Perëndia ynë, u mishërua prej teje, o Hyjlindëse e virgjër, e vetmja e dëlirë, e vetmja e bekuar; ndaj të madhërojmë pa pushim duke të përhimnuar.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera

Duke menduar detin e shkeljeve të mia të shumta, nuk guxoj të shoh lart dhe të kërkoj falje; më jep kataniks për pendim, o Zot, dhe më shpëto.

Kateplaji Iosíf

Mendja, shpirti im mjeran* u bën' si mjegull dhe si terr,* përmes epshit, veseve* në jet', u nxinë, s'vijnë dot* hiç në mendim kataniksi, por dhembshuromë* mua mjaft të mjerin, o Shpëtimtar,* dhe më jep mendim kataniksi, Zot,* që edhe unë, para fundit, të them* dhe t'i thërras mirësis' sate:* Jam dëshpëruar,* shpëtomë, o Krisht,* sado jam i padenjë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Të madhërojmë, o Perëndilindëse, duke thirrur: Gëzohu, o re[5] e Dritës[6] së paperënduar, që e mbajte në prehër vetë Zotin e lavdisë.[7]

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Tahí prokatálave

Turtulli që deshte shkretin', Pagëzori hyjnor,* na shpalli pendimin,[8] na tregoi Krishtin[9] që ishte bërë njeri, kështu* ky u bë mbrojtje për ne* mëkatarët e tërë* edhe

të dimëruarit gjithnjë i ndihmon shum'.* Shpëtoje, Zot, botën tënde, siç përgjërohet fort.

Martirik

Si u armatosën me kryq, athloforët e tu* fituan mbi djallëzitë e armikut të keq nga nisja,[10] o Perëndi;* feksën porsi ndriçues,* udhëhoqën të vdekshmit* dhe e shërojnë çdokënd që kërkon me shum' besë;* me lutjet e tyre na shpëto shpirtrat, Zoti Krisht.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Veç ti na ke lindur Bërësin, Krijuesin Zot* të botës; veç ti i ke stolisur njer'zit me lindjen tënde, o e dëlir';* nga kurthet e beliarit* dhelparak mjaft, shpëtomë,* më siguro mbi gurin e vullnetit të Krishtit,* të cilin e trupëzove; lutju atij për ne.

Kanun Kataniktik që ka Akrostihidhë (pa Hyjlindësoret): "Lamë me lot pastrimi, o Fjalë. Josif".
Ting. IV
Ode I
Irmosi: O pataksas Éjipton

»E godite fort Egjiptin[11] dhe tiranin Fara»on e zhyte ti në det thell',* shpëtove po»pullin që qe skllav* dhe psalte si Moisiu »këngë triumfi, sepse u lëvdua fort.[12]

Fshehtas un' bëj vepra terri,[13] por mos më qorto përpara njerëzve mbar' haptas,* as mos më kritiko, o Zot, Krisht,* o Shpëtimtar, feksmë ti me dritë pendimi real edhe më shpëto.

Përgjithmonë shtoj mëkat përmbi mëkatet unë, si plangprishësi, s'e ndiej, Zot,* kurr', asnjëherë, frikën tënde,*[14] ndaj më shpëto para fundit, më dhembshuro dhe më fal, o mëshirëmadh.

Martirik

Me mburojë bese, shenjtë, ishit të mbuluar dhe e kishit si shpat', armë,* shën kryqin; dolët fort për mundjen,* o lavdmëdhenj, kundër pra keqdashësit dhe e vithisët atë përdhe.

Shën martirët nuk i trembën shqyerje me thonj as vlim kazanësh, as luanë* gjakpirës, as goditje shtizash,* tortura plot dhimbje, shpata prerëse, ndaj kështu morën lart lavd të madh.

Hyjlindësor

Ta nderojm' me himne plot Marinë, virgjëreshën, si trapezën,[15] tendën[16] pa cen* dhe arkën,[17] malin nga u pre krejt,* pa dorë njeriu, guri,[18] Zoti i Gjithësis', Krishti, shpëtuesi.

Kanun tjetër I Pararendësit që ka Akrostihidhë: "O i lum, të thur me mall një melodi lutjeje. Josif".
Tristatas krateús

E shndrite dheun fort* me shkëlqimet e tua* si një yll i madh plot drit'* që rend, o Pagëzor,* para Diellit, ndaj thërras:* Ma ndriço të verbrën zemër,* është nxirë, është' bërë skrop,* nga mëkatet e mia që s'kanë fund.

Kur lindeshe dikur,* prangat e shterpësisë*[19] i shpërbëje, o i lum;* të lyp ty: Shpirtin tim* që, nga mjaft faje, është shterp,* pa fryt, ti me lutjen tënde* ta tregosh qart' frytdhënës mjaft,* të ofrojë virtyte si bij të mir'.

Ia hijesove ti,* me fuqin' e Ilias,*[20] udhën Çlirimtarit Zot*[21] kur shkove para tij;* më drejto në gji dhe hiqe* çdo gur vesesh dhe gjembash tok;* Pagëzor i kënduar, ti ndërmjeto.

Hyjlindësor

O re e ndritshme fort,*[5] të m'i zhdukësh mjaft retë* që rëndojnë shpirtin tim,*

me ndërmjetimin tënd* shndritës, që të arrij t'i shoh* rrezet e atij që lindi* nga ti, Zonjë, edhe të marr* dritën pa perëndim përmbi dritën pra.

Ode III
Irmosi: O stereón vrontín

»Forcon çdo bubullim', ndërton dhe »erën;[22] ndaj forcomë, o Zoti im, të të »himnoj ty sinqerisht dhe të bëj dëshirën »tënde, se s'ka ndonjë tjetër shenjt si ti, »Perëndia[23] yn'.

Ti që i ndriçove sytë e të verbërve,[24] ndriçoji sytë e mi të errësuar nga epshet dhe shqetësimet e jetës dhe nuk i shikojnë fare gjykimet e tua.

Ja koha! Zgjohu nga të këqijat që ke bërë, o shpirt, dhe thirri me frikë Zotit dhe çlirimtarit: O Krisht, m'i hap portat e pendimit.

Martirike

Me garat e hyjshme të martirëve, beljari u shfaq i zmbrapsur dhe, meqë shkelet prej tyre, duket i vdekur dhe joaktiv ai që krenohej më parë.

Pasi e përshkroi udhën me martirizim, shoqëria e shenjtorëve i theri vërtet me fuqi hyjnore mijëra etiopianë mendorë dhe e fitoi lavdinë.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse e tërëshenjtë, e zgjidhe trishtimin e paraetërve[25] kur, për hirin tonë, e kishe në mitër gëzimin, Jetëdhënësin dhe Çlirimtarin; atij përgjëroju vazhdimisht që t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

I Pararendësit: Tokson dhinatón isthénise

Çdo faj* e urreve me zemër* dhe e praktikove ti çdo virtyt, edhe njerëzve,* o Prodhrom shenjt, u shfaqe udhën* e pendimit,[8] o Joan i lum.

Të lyp,* Pararendës fort i madh* i së mishëruarës Fjalës Zot, udhëhiqmë drejt* në pendim si të më çlirosh mjaft* nga pasionet e pavend, Joan.

Ende,* duke qen' në trup, shfaqje,* Pararendës, jetë si të patrupësh, ndaj lutemi:* Me uratat e tua na bëj,* na forco të imitojmë ty.

Hyjlindësor

Nënë,* Virgjëreshë, kozmosi* i çnderuar për shkak të shkeljes,[26] gjeti mëshir' në ty,* ndaj, me këngë dhe melodi mjalt',* ty të lumëron detyrimisht.

Ode IV
Irmosi: Isakíkoa o Theós

»"E dëgjova, o Perëndi, dëgjimin tënd »dhe u frikësova, i kuptova punët e tua »dhe e lavdërova fuqinë tënde", thoshte »profeti.[27]

Zhvesha virtytet dhe vesha të keqen dhe ja ku jam mbushur me turp. O Jisu njeridashës, hijesomë me stoli të perëndishme.

Duke e kaluar me dembelizëm lundrimin në detin tokësor, rashë dhe u mbyta në kënaqësitë e trupit, o Fjalë; drejtomë në gjirin e pendimit.

Martirike

Martirët trima, me kripën hyjnore të durimit, e pastruan me të vërtetë kalbësinë e mëkatit dhe u dhuruan shpëtim të gjithëve.

Kur rrokulliseshin mbi dhé si gurë,[28] athloforët i dërrmonin absolutisht fortifikimet e mashtrimit. Me ndërmjetimet e tyre na shpëto, o Zot.

Hyjlindësor

Në çdo kohë dhe vend të thërras për shpëtim, mos më shpërfill, o e Tërëpaqortueshme që kishe në mitër Çlirimtarin dhe Shpëtimtarin tim.

I Pararendësit: Dhi' agápisin iktirmon

Të lumërojmë, o Pararendës i kënduar, sepse të njohim si turtull, që me fjalë absolutisht të vërtetë i paralajmëroje botës pranverën[29] e së vërtetës.

Mua që u dërrmova nga ndikimet e mashtruesit, o Prodhrom, më përtëri të tërin me ndërmjetimet e tua, meqë je ndërmjetës midis së Vjetrës dhe së Resë.

O Pararendës që banove në shkretëtirë[30] me jetë të paqortueshme, gjallëroma mendjen që më është shkretuar nga çdo shkelje, me ndërmjetimet e tua të hyjnueshme.

Hyjlindësor

Biri yt, o Virgjëreshë, na u njoh si zbutje[31] dhe çlirim;[32] përgjëroju që t'i shpëtojë ata që të lumërojnë me kataniks në shpirt.

Ode V

Irmosi: Anátilón mi Kírie

»Ma lind, si diell, dritën[33] pra të urdhrave »të tu, o Zot,* se shpirti im mëngon për »ty[34] dhe të himnon, se Perëndi ti* je për »ne, prandaj te ti,* mbret i paqes, Krishti »im,* kam përikur, Çlirimtar.

O Jisu, dhembshuromë dhe udhëzomë në dritën e pendimit dhe të jetës mua që e kalova me përtaci jetën e prishshme dhe errësohesha përditë prej djallëzive të mashtruesit.

Zemra ime u lartësua me sugjestionet e gjarprit[26] dhe rashë me një rënie tepër të madhe. O Jisu, ringritja e të thyerve,[35] më kthe, më shpëto për shkak të shumicës së dhembshurive të tua.[36]

Martirike

O të lumtur, me pikat e gjakrave e shuat plotësisht kaminën e mashtrimit të ateizmit dhe me shirat e shërimeve e pushoni përherë flakën e pësimeve, o atletë të Shpëtimtarit.

Me aprovim hyjnor mbetët të patundur, teksa qëndronit para podiumit, rripeshit nga fshikullimet, mundoheshit nga shumë tortura të frikshme dhe ju prisnin kokat.

Hyjlindësor

Më lind një rreze të mëshirës sate mua që jam në terrin e shkeljeve të mia, o Zonjë Virgjëreshë e pacen, dhe udhëhiqmë në dritën e pendimit, që të të himnoj me besim.

I Pararendësit: Ton fotismón su Kírie

O lastar i shkretëtirës,[30] mua që flakërohem nga qymyret shkretuese[37] dhe nga dallgët e pasioneve, ruamë të paprekur nga dëmi i tyre, me vesën e ndërmjetimeve të tua.

Pagëzohet prej së djathtës sate[38] të shenjtë e djathta hyjnore e Atit dhe na shpëton nga çdo shtrëngim me ndërmjetimet e tua.

O Pararendës, bota të ka si përikje, strehë të fortë dhe mur të madh; me ndërmjetimet e tua na çliro nga rrethanat e vështira.

Hyjlindësor

Perëndia të deshi ty, o Vajzë e virgjër, bukuri e Jakovit,[39] dhe nëpërmjet teje i stolis të gjithë ata që u nxinë dikur për shkak të shkeljeve.[26]

Ode VI

Irmosi: En pelaji tu viu

»Me veprat e mia zbrita në fund të oqe-
»anit të jetës, por të thërras ashtu si Jonai
»nga peshku i madh, lutem: Bir i Perëndi-
»së dhe Fjalë, nxirrmë lart nga thellësia[40]
»e të këqijave.

Unë i mjeri jam rënduar në shpirt nga dremitja e indiferencës dhe më zuri gjumi i mëkatit; zgjomë, o Zot, me dritën e pendimit dhe shpëtomë me dhembshurinë tënde.

Si rashë, unë i mjeri? Si u largova nga Perëndia i mirë? Si nuk e ndiej atë gjykatë të frikshme ku kam për t'u gjykuar? O Bërësi im, dhembshuromë.

Martirike

U dukët si lirë që tingëllon përgjithmonë një melodi shpëtimtare, që i ëmbëlson shumë zemrat e besimtarëve; o atletë tejet të lëvduar, e dëboni plotësisht dehjen e mashtrimit.

Duke i tejkaluar potencialet njerëzore dhe duke parë hyjshëm drejt Krijuesit, martirët e Krishtit i duronin me ngazëllim garat e torturave si në një trup të huaj.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e Tërëshenjtë, mbrojtje e tërë shpresëplotëve, mbromë, çliromë prej kërcënimit dhe errësirës së frikshme gjatë orës së gjykimit, që të të himnoj përherë me besim.

I Pararendësit: Ilthon is ta vathi

E pagëzove në rrjedha Zotin[38] që ngre mëkatet e gjithë njerëzve;[41] mos pusho së përgjëruari atë, o Pagëzor, që t'i dhembshurojë shpirtrat tanë.

U tregove predikues pendimi, o Prodhrom,[8] ndaj mbaje në pendim zemrën time që është njollosur rëndë nga mëkatet e dëmshme dhe nuk ka ngritje.

O i lum, tingëllove në shkreti të pashkelura[30] se po vinte Fjala[42] te shpirtrat, prandaj të lumëron mbarë Kisha me zëra të pareshtur.

Hyjlindësor

Simbolet e Ligjit e shpallën fuqishëm lehoninë tënde të frikshme, o Hyjnuse; ne tani, duke e parë qartë përmbushjen e tyre, të lavdërojmë denjësisht, o Zonjë.

Ode VII

Irmosi: Ti ikoni ti hrisí

»Pasi nuk iu falën ikonës së artë Djem-
»të abramianë,[43] provoheshin si ar në fon-
»deri;[44] sepse brenda kaminës së zjarrit
»kërcenin, si në sallë të ndritshme, duke
»thirrur:[45] I bekuar je, o Perëndi i etërve
»tanë.[46]

O Krisht Shpëtimtar, kur u duke si një foshnjë e re, e çlirove botën nga dënimi i vjetër,[47] ndaj thërras: Gjallëromë dhe shpëtomë mua që jam vjetëruar nga mëkate[48] të shumta, dhe po thërras: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[46]

O Shpëtimtar, pranomë edhe mua që bëra faje të shumta dhe të rënda, porsi dikur Manaseun e penduar,[49] të cilin e shpëtove, që e dhembshurove Laviren që lotoi[2] dhe e drejtësove Kusarin;[50] unë po thërras: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[46]

Martirike

Teksa mbizotëronte në botë mbytja thellë në detin e politeizmit, pasi e përdorën anijen e besimit, athloforët, nën drejtimin e Krishtit, u nisën për në limanin e jetës duke thirrur: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[46]

Atletët provoheshin në tortura duke u bërë qartazi më të ndritshëm se ari në fonderi[44] dhe tregoheshin si vula të nderuara të pësimeve të Krishtit; dhe tani janë si thesare të paprishshme në arkat qiellore.

Hyjlindësor

O Zonjë e Tërëshenjtë, pa cen, përderisa e linde në mish Shpëtimtarin, Perëndinë, Çlirimtarin dhe Zotin, përgjëroju atij përherë që, pasi të çlirohemi nga shtrëngimet dhe të marrim faljen e mëkateve të shumta, t'i himnojmë dhembshuritë e tij përmbi mend.

I Pararendësit: Avramiei poté

Meqë u dallove si më i madh se çdo i lindur,[51] o profet i Perëndisë, me ndërmjetimin tënd të madh më çliro nga flaka tepër e madhe mua që mëkatoj shumë, që të të lumëroj.

U shfaqa si fik pa fryte dhe më frikëson prerja;[52] me ndërmjetimin tënd, më përmirëso dhe më bëj me fryte, që të të lumëroj, o Pararendës i Shpëtimtarit.

Me ndërmjetimet e tua të pafjetura, vër në gjumë çdo dëm që shkakton armiku kundër atyre që vrapojnë te ti me besim, o Joan, Prodhrom i Çlirimtarit të të gjithëve.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, ruaji nga rrëmbimi i dhimbshëm dhe skllavëria e keqbërësit shërbëtorët e tu, që të lëvdojnë gjithnjë me shpirt dhe gjuhë.

Ode VIII

Irmosi: En pirí flogós

»Rrinë pranë teje në flakë zjarri[53] Kerubimet dhe Serafimet, o Zot;[54] ndërsa çdo »krijesë ty të këndon himn të bukur: O »popull, himnojeni, bekojeni dhe përmbi»lartësojeni Krishtin, krijuesin e vetëm, në »gjithë jetët.

Nuk kam qëndruar në frikën tënde, nuk i kam dëgjuar porositë e tua, nuk e kam zbatuar kurrë vullnetin tënd; çfarë do të bëhem unë i mjeri? O Shpëtimtar, meqë je njeridashës, dhembshuromë, shpëtomë dhe mos më hidh tej.

Thërras: O bujk i të mirave, me draprin e frikës sate, priji që në rrënjë të tëra mendimet gjembore të shpirtit tim mizor; dhe me farën e pendimit denjësomë të nxjerr kallirin e shpëtimit.

Martirike

Ndërsa shtrëngoheshin në tortura, athloforët zgjeroheshin me hire të shumta dhe i ngushtonin udhët plot me gremina të armikut; dhe tani na drejtojnë me besë dhe dashuri për në udhët e Perëndisë.[55]

Tinëzari u zhyt si në det kur ra në avushën e durimit dhe garës suaj, o martirë, dhe dergjet i pamend teksa tallet prej të gjithëve, ndërsa ju stoliseni përjetësisht me kurorat e fitores.

Hyjlindësor

Barku yt, o e Tërëdëlirë, u tregua në botë si mullar në lëmë të nderuar, që kishte grurin e jetës, i cili i ushqen të gjitha;[56] ndaj ne besnikët të himnojmë me një zë si shkaktare të të gjitha të mirave.

I Pararendësit: Litrotá tu pantós

Me ndërmjetimet e tua ndriçuese, korrigjomë mua që mbahem nga gjumi i dembelizmit dhe errësohem nga mjegulla e së keqes; dhe bëmë të eci hijesisht, si në ditën[57] e virtyteve.

Dimëroj nga shtrëngatat e ngasjeve dhe

më shkund stuhia e pasioneve; më jep një dorë ndihmë dhe fute anijen e shpirtit tim në gjirin e pendimit me ndërmjetimet e tua, o Pararendës.

O Joan, Prodhrom i lum, që e pagëzove në ujërat e lumit[38] atë që ngre mëkatet e botës,[41] thaje avushën e të këqijave të mia me rrjedhat e ndërmjetimeve të tua.

Kur e pe Shpirtin e Shenjtë, o Pararendës, e dëgjove zërin e Lindësit që dëshmonte fort për atë që pagëzohej parrëfyeshëm prej teje;[58] lypi atij që të na shpëtojë.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse, virgjëreshë e tërëhimnuar, si burim i rigatimit tonë, rigatuamë mua që jam dërrmuar i tëri prej sulmeve të gjarprit,[59] që të të lumëroj me besë dhe mall.

Ode IX

Irmosi: Epíise kratos

»Rrëfeu forc' Krishti* përmes krahut të »tij krejt,* përmbysi të fuqishmit pra prej »fronesh,* i ngriti të mjerët lart*[60] – Izra»eli e ka Zot –* dhe na vizitoi[61] me këto;* »ësht' Zoti, lindja nga lart* dhe na çoi ne »në udhën e paqes s'shenjtë.[62]

U hap nusërorja* krejt mistike dhe me vaj* virtytesh i stolisin nur tash llambat* të mençurit dhe me gaz* futen;[63] flake përtacin'* si gjum', që të futesh ti, o shpirt,* me Krishtin, Shpëtimtarin,* duke mbajtur llambën drejt, të mos mbetesh jashtë.

Ja këmbët e tua,* Fjalë, mendërisht i kap,* porsi Lavirja, dhe i laj me mjaft lot,*[2] nga balta e veseve,* Shpëtimtar, Zot, më shpëla;* "Besimi yt të shpëtoi",[64] tash* ta thuash dhe për mua* që mir'sinë tënde pa masë ta himnoj un'.

Martirike

Me shenjat e plag've* të Jisuit[65] ndiejnë gaz* në shpirt martirët se gjithnjë i kanë* porsi një stoli me hir,* u kërcen dhe zemra nur,* banojnë lart dhe për gjithë ne* kërkojnë ndjesë fajesh,* paqe dhe çlirim prej gjendjeve të vështira.

Atletë të hyjshëm,* shenjtërohet çdo krahin',* në tmerre i kan' si ark' hebraike,*[17] dhe si një thesar të madh,* pra lipsanet tuaja,* të lumtur, dhe qielli ka gaz* me të patrupët, meqë* i ka tërë shpirtrat tanë në mbretërin' lart.

Hyjlindësor

O Vajzë e mirë,* të mbimirin Perëndi* në bark e kishe, ndaj thërras: Mëkëmbe,* Mari, shpirtin tim mjeran* që u keqtrajtua fort* nga veset, intrigat dhe dredhit'* e gënjeshtarit, djallit,* që me bes' të të himnoj, shpresë e çdokujt pra.

I Pararendësit: Eva men to tis parakoís

Forca ime dhe himnimi im ësht' Zoti[66] Krisht;* lype, o Prodhrom i lum, atë,* të më forcojë ndaj çdo vesi* dhe sulmi të keqbërësit, që të bëj* vullnetin hyjnor, të kem përparim në shpirt,* të të himnoj me ngazëllim dhe mall.

Si turtull i bukur, dallëndyshe me zë mjalt',* paralajmërim behari,[29] shenjt,* Prodhrom, u shfaqe. "Ky ësht' Krishti"* thërrisje; lype të më çlirojë pra,* prej dimrit shpirtprishës dhe prej shtrëngatave* të fajit, ty të përgjërohem fort.

Kur kërceve në nënoren mitër,[67] dhe njoftim* për atë që nga e Virgjra krejt* do shndriste; lyp Jisun' t'i vrasë* kërcimet mishërore që më vrasin,* ta mbushë dhe zemrën time me ngazëllim,* të të himnoj, o Pararendës shenjt.

Për sa s'bëjnë përdëllim, gjykimi s'ka mëshir';*[68] bëj kujdes! Hidh vaj në llambë, shpirt,* që të të mbajë vigjilent ty* pa fjetur, se po vjen, është' bri Dhëndri Krisht;* ji gati, mos e ki zellin, vullnetin tënd* të fikur[63] kot prej dembelizmit tënd.

Hyjlindësor

O Hyjlindëse, ke lindur Perëndi të mir',* o e mirë, ndaj kërko prej tij,* të më çliroj' nga çdo e keqe* dhe dashurin' e tij të ma vërë thell'* në zemër, kur të urrej fort çdo epsh mishor,* të të himnoj ty të himnuarën.

Pasvargje Kataniktike të Lavdërimeve

Jam dele e grigjës sate të arsyeshme dhe përiki drejt teje, bariut të mirë;[69] kërkomë mua që humba,[70] o Perëndi, dhe mëshiromë.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

O Shpëtimtar, më ka kapur një turbullim nga mëkatet dhe, ngaqë nuk e duroj dot shtrëngatën, bie para teje, të vetmit kapiten; shtrima dorën e njeridashjes sate, ashtu si Petros, dhe shpëtomë.[4]

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

U bëtë miq me engjëjt, o martirë të shenjtë, kur e predikonit Krishtin burrërisht në stadium, sepse i braktisët të gjitha kënaqësitë e botës si të paqena, dhe e mbajtët besën si spirancë të sigurt;[71] prandaj, pasi e dëbuat mashtrimin, u derdhni besimtarëve si burim karizma shërimesh;[72] ndërmjetoni pa pushim për shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O tërëmbretëreshë Perëndilindëse, krenaria e orthodhoksëve, turpëroji tërbimet e heretikëve dhe fytyrat[73] e atyre që nuk i falen dhe nuk e nderojnë ikonën tënde të respektuar, o e tërëkulluar.

NË LITURGJI Lumërimet: Dhiá ksilu o Adhám

Nga Parajsa iku larg*[73a] përmes drurit Adami, por me dru,* t'shenjtin Kryq pra, një Kusar* në Parajs' banoi;[50] i pari shkeli urdhrin e Bërësit,*[26] veç i dyti, kur ishte kryqëzuar tok* me Krishtin, pohoi qart'* se qe Perëndi që po fshihej, thirri fort:* Më kujto mua në mbretërinë tënde lart.[50]

Lotët e Lavires, Krisht,*[2] qarjen e shën Petros[74] i prite mir';* Fjalë, Tagrambledhësin,* si i butë, e dhembshurove edhe pse psherëtiu thjesht;*[75] ndaj më jep dhe mua që falem dhe kërkoj,* ndjes' fajesh edhe çlirim* pra nga e atjeshmja Gjehenë, se je Zot,* o i mbimirë, plot me hyjnoren dashuri.

Prangat e beronjës ti*[19] i shpërbëre, Prodhrom shenjt mjaft i madh,*[51] ndaj pafrytshmërin' që ka* zemra ime mjerane, zhduke dhe ndihmom' që të sjellë akt,* vepra të virtytshme[76] me ndërmjetimin tënd;* me to do ta përfitoj* pa fund, falas, jetën, do t'i thërras Krishtit:* Më kujto, Shpëtimtar, lart në mbretërin' tënde.[50]

Martirik

Si dënim ju bënin cop',* dhe te bishat si gjah ju jepnin ju,* gjithashtu ju prisnin tmerr* dhe në fund të detit ju hidhnin,

dhe në zjarr ju shfarosnin ju,* me vendim të ashpër ju rripnin tmerrësisht;* por nuk e mohuat kurr'* ju Zotin, martirë me plot lavd, përgjithnjë,* lypini t'i shpëtojë ai shpirtrat tanë dhembshurisht.

Lavdi *Triadik*

Si ta bëjmë mendjen drit',* t'i thërrasim Trinisë gjithë ne:* Atë, Bir i vetëm Krisht*[77] dhe i bashk'nderuari, Shenjti Shpirt, na ke shërbëtorë ne,* ndaj na mbaj; me mall dhe vërtet të adhurojm'* në Një mbretëri, Një lavd* si dhe Një Hyjni, dhe me zë të themi fort:* Na kujto dhe ne në mbretërinë tënde lart.

Tani *Hyjlindësor*

Të panisshmin me Atin,* të njëfronshmin me Shenjtin Shpirt, Mari,* e pranove ti në bark* dhe e kishe mbi fjal', mend, kur u bë njeri; mirëbërjet det* për njer'zin' i bënte, Hyjnuse, vend i gjer'* për Zotin ton' Perëndi;* atij vazhdimisht për shërbyesit e tu,* për ne lypi, kërkoji që të shpëtojmë krejt.

TË MARTËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kryqësore
Ting. IV Édhokas simíosin

Njeridashës, Zot, më bëre ti prej dheut[78] përpara, lasht',* në Parajsë dhe në shijim,*[79] edhe më nderove mjaft* me ikonën tënde;*[80] si më joshi druri i njohjes[26] edhe rashë keq* në prishje,[47] më ngrite prapë, kur qe bër'* njeri edhe u kryqëzove, i pavdekshmi askurrë, Krisht,* nga mëshira që nuk ka fund,* bashkëzbritja e madhe, Krisht.

Nga keqardhja pa fund, si nuk e le Lindësin, Zoti im* Bërës, erdhe në dhé te ne,* pasi more pamje, form',* skllavi[81] prej së Virgjrës* kur e zbraze veten, siç deshe, o i miri Krisht;* në mish pësove ti që askurrë s'vdes* edhe durove kryqëzim, dhe vdekjen e asgjësove krejt,* dhe kështu njerëzinë mbar'* e shpëtove me dhembshuri.

Zot, kur kryqëzoheshe, e kryqëzoje mëkatin ti* tok me veten, e shuaje* mallkimin[47] kur shpoheshe* me gozhdë; e grisje* dorëshkrimin[82] ndaj të parëgatuarit, i mir',* kur të godiste në brinjë shtiza fort;*[83] pësimet që durove, i himnoj, dhe ngjalljen e lavdëroj;* na ke ngjallur me të krejt ne* që na kishte vrar' çdo pasion.

Të tjera Të Hyjlindëses Të ngjashme

Ndotjen e mjeranes, zemrës sime, fshihe, Hyjlindëse,* dhe pastroji gjith' traumat* dhe plagët që ka ajo* nga mëkatet; ndali* dhe mendimet mbarë që s'kanë qëndrueshmëri,* që un' shërbyesi yt mjeran, pa vler',* ta madhështoj, o Zonjë, forcën si edhe ndihmën tënde tok;* je e tërëdëlirë nur* dhe e tërëhimnuar ti.

Ktheje shthurjen, epshin që ka shpirti im qyq, në forcë, nën',* Virgjëreshë, të kryej drejt,* me frikë si dhe me mall* urdhrat[84] e Krisht Zotit,* e fortpaqortueshme, që t'i shmangem zjarrit un'* që nuk durohet, edhe të përfitoj* kështu në qiell jetën e pafundme si dhe trashëgimin* përmes teje, dhe të dëfrej* përgjithnjë, Zonjë e pacen.

Terri tërë frik' për vdekje, o Hyjnuse, ma torturon* shpirtin dhe përgjithnjë e bën* të shtanget, e frikëson* dhe shqyrtimi i sakt'* nga demonët, ndaj me fuqinë tënde më çliro,* e Virgjër pa burr', e mirë, nga ata* dhe drejt limanit shpëtimtar më

udhëzo, edhe më radhit* dhe në dritën pa perëndim* të shenjtorëve mbarë lart.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Kur e fortdëlira Zonjë shihte Krishtin tek vdiste keq,* tinëzarin ta vriste pra,* bërtiste, vajtonte vrer* për atë që kish dal'* nga barku i saj dhe e admironte thellësisht;* çuditej prej zemërgjerësis' së tij:* "Bir, mjaft i dashur, mua shërbëtoren tënde, mos më harro,* njeridashës, mos u vono,* o gëzimi im", thoshte fort.

Pasvargje Kryqësore

Si një armë të pamposhtur, o Krisht, na e dhe Kryqin tënd; dhe me të ne fitojmë mbi sulmet e të huajit, djallit.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Duke e pasur gjithmonë Kryqin tënd për ndihmë, o Krisht, i shkelim lehtësisht kurthet e armikut.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

Meqë keni guxim para Shpëtimtarit, o shenjtorë, ndërmjetoni pa pushim për ne mëkatarët dhe kërkoni ndjesë mëkatesh, si edhe përdëllimin e madh[85] për shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*

Os jeneon en mártisin

Kur të pa përmbi dru, barí[86]* edhe qengj,[41] e panjollshmja shqerr',* që të lindi, të thoshte me vajtim si nën':* Bir fort i dashur, një bashkësi që s'bindet, këto t'i jep* si shpërblim, sado që pa* mrekulli të mëdha nga ti,* i shijoi mjaft?!* Njeridashës, lavd bashkëzbritjes sate që s'rrëfehet si mistike edhe hyjnore; lavdi më ty.

CITIME

1. Lluk. 15.13-20
2. Lluk. 7.37-50
3. IV Makk. 7.1
4. Matth. 14.30-31
5. Eks. 13.21-22 etj.
6. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
7. I Kor. 2.8; Jak. 2.1
8. Matth. 3.2; Mark 1.4; Lluk. 3.3
9. Joan 1.29
10. Joan 8.44; I Joan 3.8
11. Eks. 7.20-12.30
12. Eks. 14.21-5.1
13. Rom. 13.12
14. II Kron. 19.7 etj.
15. Eks. 25.12-29; 39.18; 40.20; Lev. 24.6; Hebr. 9.2
16. Eks. 25.8 etj.
17. Eks. 25.9-20; 38.1; Ligji i Dytë 10.2; Ps. 131(132).8; Hebr. 9.4
18. Dan. 2.34-35,45
19. Lluk. 1.7,36
20. Lluk. 1.17
21. Is. 40.3; Matth. 3.3; Mark 1.3; Lluk. 3.4; Joan 1.23
22. Amos 4.13
23. I Mbret. [Sam.] 2.2
24. Matth. 11.5; 15.30-31; Lluk. 7.21-22
25. Gjen. 3.16
26. Gjen. 3.2-6
27. Abak. 3.1-2
28. Zah. 9.16
29. Kënga 2.11-12
30. Matth. 3.1; 11.7; Mark 1.4; Lluk. 1.80; 3.2
31. I Joan 2.2; 4.10
32. I Kor. 1.30
33. Is. 58.10
34. Is. 26.9
35. Ps. 144(145).14; 145(146).8
36. Ps. 50(51).3; 68(69).17
37. Ps. 119(120).4
38. Matth. 3.16; Mark. 1.9; Lluk. 3.21; Joan 1.33
39. Ps. 46(47).5
40. Jona 2.1-7
41. Is. 53.7; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
42. Matth. 3.11; Mark 1.7; Lluk. 3.16; Joan 1.15,27
43. Dan. 3.18
44. Urt. Sol. 3.6

45. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 26-27
46. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
47. Gjen. 3.16-19
48. Sosana 52
49. II Kron. 33.12-13
50. Lluk. 23.42-43
51. Matth. 11.11; Lluk. 7.28
52. Lluk. 13.7
53. Ps. 103(104).4
54. II Kron. 18.18; Dan. 7.10
55. Vep. 18.26
56. Ps. 135(136).25
57. Rom. 13.13
58. Matth. 3.16-17; Mark 1.10-11; Lluk. 3.21-22; Joan 1.35
59. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,14-15; 20.2
60. Lluk. 1.51-52
61. Lluk. 1.68
62. Lluk. 1.78-79
63. Matth. 25.1-10
64. Matth. 9.22 etj.
65. Gal. 6.17
66. Ps. 117(118).14
67. Lluk. 1.44
68. Jak. 2.13
69. Joan 10.11-14
70. Matth. 18.12; Lluk. 15.4
71. Hebr. 6.19
72. I Kor. 12.9,28,30
73. Jer. 7.19
73a. Gjen. 3.24
74. Matth. 26.75; Mark 14.72; Luk. 22.62
75. Lluk. 18.10-14
76. Matth. 3.8; Lluk. 3.8
77. Joan 1.14,18; 3.16,18; I Joan 4.9
78. Gjen. 2.7
79. Gjen. 2.15
80. Gjen. 1.26-27; 5.1; 9.6; Urt. Sol. 2.23; Sirak 17.3
81. Fil. 2.7
82. Kol. 2.14
83. Fil. 2.7
84. Ps. 118(119).112
85. Num. 14.19 etj.
86. Zah. 13.7; Matth. 26.13; Mark 6.34; 14.27; Joan 10.11-14; Hebr. 13.20; I Petr. 2.25

TË MËRKURËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kryqësore
Ting. IV

Na shpërbleve prej mallkimit të Ligjit[1] me gjakun tënd të çmuar; duke u mbërthyer mbi Kryq e duke u shpuar me shtizë,[2] u burove njerëzve pavdekësinë, o Shpëtimtari ynë, lavdi më ty.*

O ipsothís en to stavró

Ti që u ngrite përmbi Kryqin me dashje,*[3] shtetit të ri të themeluar prej teje,* dhuroji kurdoherë hir, o Krisht Perëndi;* jepi forcë dhe gëzim popullit;* shtetit edhe të gjithëve* fali mundje dhe triumf* në çdo luft' mbi armiqtë;* të paçim gjithënjë bashk'luftëtar,* armë për paqe, trofe që nuk mposhtet dot.*

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Kateplaji Iosíf

Duke qen' bri t'shenjtit Kryq* të Qengjit,[4] Çlirimtarit Krisht,* shqerra pa qortim aspak* vuante dhe me qarjet lum',* e shtangur shihte dhe thoshte: Bir fort i ëmbël,* ç'është pra kjo pamje e huaj krejt* dhe e re? Si po i duron këto* vullnetarisht? Si vuan kryqëzim ti* me dashje[3] dhe vdekje dhimbshëm?* Përmbimendoren* bashk'zbritjen tënde* e lëvdoj, o Gatues.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera
Tahí prokatálave

Arri sa më shpejt,[5] Perëndi, Zoti ynë, o Krisht,* përpara se të na skllavërojn' armiq që të blasfemojn' dhe na kërcënojn';* zhduki me Kryqin tënd sa* na luftojnë, të njohin* sa forcë ka besimi orthodhoks, njeridashës* i vetëm, me ndërmjetimet zjarr të Hyjlindëses.

Në Kryq të mbërthyen judenjtë, o Zot Shpëtimtar;* me të na rithirre ne nga kombet më parë, njeridashës; i shtrive ti* vullnetarisht[3] pëllëmbët* përmbi të dhe pranove* që të shpoheshe fort me shtiz' në brinjë;[2] i qoft' lavd* shumicës së dashurisë sate,[6] o zemërmadh.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Të pa nëna jote e panusëruar, o Zot,* të ngritur mbi dru, ndaj vuante, thërriste të tilla hidhur: Ç'ësht' kjo çudi,* ky paradoks i huaj?* Si të nguli përmbi Kryq* një bashkësi pa ligj, o Jetëdhënës i vetëm,* o Biri im, drita ime tepër e ëmbël, Krisht?

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
O ipsothís en to stavró

Nga njerivrasësi,* nga nxitja e tij vrer,*[7] rash' në Parajsë un'* mjaft dhimbshëm,[8] por prapë* më ngrite në Kalvar,[9] si e shfarose me dru* nëmën që pësuam,[10] Krisht, me dru;* gjarprin, vrasësin tim dinak,*[7] ti e vrave dhe kështu* të hyjnueshmen jetë,* Zot, ma dhurove; Kryqëzimit tënd* të shenjt' i qoftë* lavdi, Shpëtimtari im.

Martirik

Me gjakrat e martirëve të tu në tërë botën, Kisha jote, e stolisur si me purpur dhe me li të çmuar, të thërret përmes tyre, o Krisht Perëndi: Dërgoji popullit tënd dhembshuritë e tua, dhuroji paqe shtetit tënd dhe shpirtrave tanë përdëllimin e madh.[11]

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
O ipsothís en to stavró

Të shihte përmbi dru* të varur e Virgjra* dhe shqerra, o i fort',* vajtonte dhe qante,* me lot thërriste: Ç'bashkëzbritje ke, Fjalë Krisht?* Nuk rrëfehet. Tash kjo bashkësi* e dënuar si të dënon* ty që do gjykosh çdokënd* meqë je Perëndia?* Mëshirën tënde që nuk shprehet dot,* e përhimnoj, Zot,* lavdi ty, o Shpëtimtar.

Kanuni Kryqësor që ka Akrostihidhë:
"Kryqi është armë për shpëtim. Josif".
Ting. IV

Ode I
Irmosi: Thalasis to erithreon

»Formonte* me duar Moisiu kryq, kësh»tu dhe populli,* i vjetri Izrael, me këmbë »pra* të palagura Detin e Kuq*[12] e shkeli, »prishi dhe fuqin' e Amalikut nëpër shkre»tër'.[13]

Jisu Krisht,* ti që e shtrive qiellin,[14] i zgjate duart lart* përmbi Kryq dhe i përqafove fort* dhe shkëlqyeshëm si Zot i mir',* i dhembshur, kombet që qen' mjaft larg teje; ty të kemi Shpëtimtar.

Krisht, Fjalë,* që të mos bëhem pre e ujkut, më fortifiko* me Kryqin tënd, se e kërkon gjithnjë* shkatërrimin tim dhe përgatit* përditë kurthe dhe pusi, se është tinëzari djall ai.

Martirike

Me dhimbje,* shkaktarin e çdo dhimbjeje ju e rrëzuat posht',* ndaj po e trashëgoni jetën tash* që s'ka dhimbje aspak, as rënkim;* në shpirt e trup, na lehtësoni, o të lumtur, përgjithnjë me hir.

Të urtë,* me prangat që nuk zgjidheshin dot, intrigantin djall* e lidhët kur ju lidhën për Jisun',* Krishtin Zot që, me dashje, u lidh*[15] dhe shkatërroi çdo mashtrim, ndaj denjësisht po lumëroheni.

Kryqhyjlindësor

Ke mbetur* pa prishje, virgjëreshë dhe pas lindjes, se në bark,* mbi fjal', e kishe Zotin që u ngrit* mbi një dru për ne, o e Pacen,* ndaj tër' ne besimtarët me një zë të madh të lumërojmë ty.

Kanun tjetër I Hyjlindëses që ka
Akrostihidhë: "Ode e katërt për Vajzën
Hyjlindëse".
Irmosi I njëjti

Hyjnënë,* meqë je më e pastër se Kri-

jesa mbarë, ti,* me ndërmjetimin tënd të pastër mjaft,* ma pastro zemrën, ma ndotën shum'* pasionet e papastra, o e fortdëlirë, e panjollshme krejt.

Çliromë* nga psherëtimat, lotët që më presin, e pacen,* e Virgjra nën', në gjyqin tim plot tmerr,* në të ardhmen, prej Birit tënd Zot,* o e dëlir', me ndërmjetimin tënd të pritur mir' prej Bërësit.

E vetmja* je se, me barrën tënde mbi mend, e çlirove fort* nga nëma[10] krejt gjininë' e njerëzve,* o e Tërëdëlirë pa cen;* me përgjërimin tënd shpëtom' se jam skllav në mishoret çrregullsi.

Ode III

Irmosi: Efrénete epí si

»Dëfrehet në ty,[16] o Krisht,* dhe të thë»rret pra Kisha jote me gaz:* Streha, për»forcimi im* dhe fuqia ime je ti, o Zot.[17]

I ngritur mbi dru, o Krisht,* i ngrite krejt sa ran' në prishje mjerisht* dhe armikun kundërshtar* tej e hodhe, Zot, Perëndia yn'.

U shpove në brinjë keq,*[2] u çmprehën shpatat e keqdashësit[18] djall* dhe u hap Edeni[19] lart,* Fjal' enipostate e Atit Zot.

Martirike

Martirët, si lum' me zjarr,* e pren' çdo lum' mashtrimi dhe shuan çdo* zjarr politeizmi pra,* ndaj i lumërojmë me gaz dhe mall.

Martirë të Zotit Krisht,* përmbi dhé rriheshit, pësonit dhe kryq,* ndaj dragoin kundërshtar,*[20] me një shpat' durimi, e thernit drejt.

Kryqhyjlindësor

Kur shqerra pa cen, pa njoll',* të shihte varur ty përmbi Kryq, o Zot,* qante dhimbshëm dhe me himn* e lëvdonte, o Krisht, pushtetin tënd.

I Hyjlindëses: Uk en sofia

Të përgjërohem* ty që je më e lart' se çdo Keruvim:* Mendjen time që ra keq* prej influencës së gjarprit,[21] shfaqe,* Zonjë, më të lartë se veset e trupit tim.

Gjatë shqyrtimit* plot tmerr, kur Zoti do t'më gjykojë drejt* mua që fajtova mjaft,* si çlirimtare të mir' të të gjej* dhe të më shpëtosh nga dënimi i rreptë fort.

O Krisht, me lutjet* e asaj që të kish në bark, ma ndrysho* sjelljen çnjerëzore ti;* shpëtomë me dhembshurin' tënde, Zot,* dhe me mirësinë, se s'kam dashuri aspak.

Ode IV

Irmosi: Eparthenta se idhusa

»Kisha, kur të pa ty, Diellin e drejt'sisë,*[22] »që ishe ngritur përmbi Kryq,* për hirin e »saj pra,* mbeti e çuditur në vend;*[23] thë»rriste siç duhej fort:* Lavd fuqisë sate, o »Zoti Krisht.

O Diell i lavdit, kur të pa të lartësuar vullnetarisht[3] në dru, dielli u vesh me errësirë,[24] gurët[25] dhe perdja e Tempullit u çanë.[26]

Ndërsa kryqëzoheshe dhe shpoheshe me shtizë, o Zot,[2] shpata që kthehej rreth e rrotull,[19] me urdhrin tënd, ia kthente shpinën Kusarit mirënjohës, i cili e përhimnonte pushtetin tënd.[27]

Martirike

O Zot, athloforët, të fortifikuar me armën e Kryqit tënd, u shfaqën të paplagosur prej shigjetës së ligësisë dhe i shkatërruan muret jolëndore të manisë së idhujve.

Iu ofruat Zotit që u varfërua nga dhembshuria,[28] si therore dhe fli të patëmeta

dhe të plota,[29] o martirë, dhe i morët shpërblimet e mundimeve.

Kryqhyjlindësor

Ti që linde në kohë të pakohshmin dhe që je e vetmja që ke virgjëri të paqortueshme, sapo e pe Zotin të varur mbi dru, t'u copëtua shpirti.

I Hyjlindëses I njëjti

Meqë ishe shtëpia hyjnore e shenjtërimit të atij që u zbraz[30] nga bamirësia për gatimin e vet, o e Pacenshme, shenjtëroma shpirtin dhe ndriçoma mendimin.

O Zonjë, me ndërmjetimet e tua, forcoje mendimin tim që fryhet prej stuhisë së ligësisë dhe zhytet i tëri në apati, dhe rrëmbeje nga rëniet.

Të përgjërohem tani ty, pallatit të Mbretit, qiellit të gjallë: Me lutjet e tua, më trego si banesë të Trinisë[31] mua që kam qenë shpellë kusarësh.[32]

Ode V

Irmosi: Si Kirié mu fos

»Si dritë, Zoti im,* në mbar' botën ke »ardhur ti,*[33] si shndritje e shenjtë, që »nxjerr* nga padija e errët[34] sa të him»nojnë me besim.

Pasi u shpua brinja jote, o Zot, më derdh rrjedha hyjnore[2] mua që rashë në prishje me nxitjen[8] e brinjës.[35]

Është triumf mbi armiqtë Kryqi i çmuar, të cilin na e dhe, o Fjalë, për shpëtimin e shpirtrave, neve që të përhimnojmë besërisht.

Martirike

Përderisa e tejkaluan zjarrin lëndor të torturave tejet të mëdha, të vdekshmit, si martirë tepër të shkëlqyer, u bashkuan tani me shërbyesit e zjarrtë.[36]

Kur copëtohej prej pësimeve të shumta, trupi i martirëve e dëshmonte dëshirën e pamposhtur të shpirtit të tyre për Krijuesin.

Kryqhyjlindësor

I vetmi i Mirë, kur u fut në mitër të paprishur, u mishërua dukshëm; dhe, kur u kryqëzua, na çliroi nga prishja.

I Hyjlindëses: Asevís uk ópsonte

O Zonjë, shqerrë që linde Qengjin e Perëndisë,[4] ngjalle shpirtin tim që u helmua nga pickimi i gjarprit[7] dhe po endet nëpër malet[37] e shkeljeve.

Me ndërmjetimin tënd të nxehtë, o Perëndilindëse e tërëpaqortueshme, aktivizoje me besë për dashurinë e nxehtë hyjnore të Krijuesit shpirtin tim të akullt nga fuqia e peripecive.

Ti, e bukura, e paqortueshmja dhe e kulluara në mes të grave,[38] çliroje tani shpirtin tim të mjerë nga qortimi i pasioneve; dhe më ndihmo që të jetoj dëlirësisht me ndërmjetimet e tua.

Ode VI

Irmosi: Thiso si metá fonís

»"Do flijoj* me zë himnimi",[39] Kisha thë»rret te ti,* o Zot, sepse, përmes gjakut* »që nga brinja jote për përdëllim rrjedh,*[2] »u pastrua* nga çdo pisllëk prej gjakrash »demonësh pra.

Ti që je mbi çdo nderim suprem, durove të çnderoheshe që të më nderosh dhe të më shpëtosh me Kryqin mua që u çnderova tepër keq, o Njeridashës.

Vdiqe i lartësuar mbi dru, e vdiqe vrasësin dhe e mbushe tani plot me turp; o Bërës, e himnoj fuqinë tënde.

Martirike

Tërëdinaku, duke ju plagosur me tortura të padurueshme, u plagos dhe ra ndër këmbët tuaja dhe përqeshet nga të gjithë, o martirë.

Lipsanet e martirëve burojnë shërime. Pluhuri që gjendet në varr, i zhduk si pluhur demonët dhe i shëron sëmundjet e shumëllojshme të trupave.

Kryqhyjlindësor

Virgjëresha thërriste e përlotur: O Bërësi im, bashkësia e paligjshme të mbërtheu me gozhdë dhe mua po më shqyhet zemra prej shpatës së trishtimit.[40]

I Hyjlindëses I njëjti

Biri yt, o Virgjëreshë, u bë vrasës i vdekjes, meqenëse është jeta dhe çlirimi i të vdekurve, prandaj të përgjërohem: Ngjalle shpirtin tim të vdekur.

O Njeridashës, me përgjërimet e nënës sate dhe të Fuqive të pafundme, më jep një dorë ndihmë mua që po lëkundem në oqeanin[41] e jetës.

O vend që nxore kallirin hyjnor, mos e shpërfill shpirtin tim që është djerr dhe po tretet nga uria për hyjnoret, por ushqeje me karizmat e hyjshme të Birit tënd.

Ode VII

Irmosi: En ti kamino avramiei

»Në furrë persiane, Djem abrahamianë, »duke u djegur më shumë prej mallëngji- »mit të shpresëtarisë sesa prej flakës, thë- »rrisnin: I bekuar je në tempullin e lavdisë »sate, o Zot.[42]

Vullnetarisht[3] kryqëzohesh i zhveshur mbi Kryq, o i vetmi i Pavdekshëm, që e vesh qiellin me re[43] dhe me turp të përjetshëm atë që i zhveshi lashtë stëretërit.[44]

Kur u lartësove mbi Kryq, u ngrit Adami i rënë; kur u shpove me shtizë në brinjë, o Zot,[2] u plagos përfundimisht tërintriganti; qoftë i bekuar pushteti yt, o Zot.

Martirike

O atletë të gjithëfamshëm, duke u bashkuar shumë bukur me Fjalën e bukur, u ndatë absolutisht nga bota duke u prangosur, duke u dërrmuar dhe duke e lidhur përgjithmonë këmbë e duar armikun.

Me të vërtetë, atletët, me pësime hyjnore, si me mekanizma ushtarakë hyjnorë, i tundën dhe i çanë muret e mashtrimit dhe u treguan si mur dhe beden i besimtarëve që i lumërojnë besërisht.

Kryqhyjlindësor

O Vajzë, duke e parë të varur në dru Krishtin Perëndi, që u duk si vesë në kaminë[45] dhe nuk e dogji fare mitrën tënde, lavdëroje bashkëzbritjen e tij mbi mend.

I Hyjlindëses I njëjti

O Vajzë, mal hyjnor nga u pre guri që i dërrmoi përmendoret[46] demoniake, dëboji fantazmat e shpirtit tim dhe ngurtësinë e zemrës sime.

Nuk u lëkunde kur e pranove në mitrën tënde, o Vajzë, atë që, kur do, e lëkund thjesht me një shikim dheun[47] dhe sa janë në të; prandaj më forco mua që lëkundem nga sulmet e armikut.

Mposhti mentalitetet e mia mishore dhe më trego shpirtëror të tërin, o Perëndilindëse, pasi të më stolisësh me virtyte mua që më nxin tërëdinaku me kënaqësi të shëmtuara.

Ode VIII

Irmosi: Hiras ekpsetasas Dhaniil

»Duke* ngritur duart, Danieli mbylli gojët

»e luanëve në grop';*[48] dhe shuan forcën »e zjarrit krejt*[45] kur u ngjeshën me virtyt »Djemtë,* pra miqtë e shpresëtaris',* tok »duke thirrur me gaz: Bekoni* ju, gjithë »veprat e Zotit, pra Zotin ton'.[49]

I tendose pëllëmbët në Kryq, sepse doje ta shëroje mëkatin e dorës së papërmbajtur;[8] dhe u karfose me gozhdë, o Zot, duke zbërthyer çdo lëngatë pasionesh të të Parëgatuarit që këndonte: Gjithë ju, o vepra, himnojeni Zotin.[49]

Dorëshkrimi i Adamit të parëgatuar u gris[50] kur u shpua brinja jote hyjnore;[2] me pikat e gjakut, o Zot, shenjtërohet Gjithësia që thërret përherë me zëra falënderimi: Gjithë ju, o veprat e Zotit, bekojeni Zotin.[49]

Martirike

Martirët e tërëkënduar, duke qëndruar në mes të zjarrit nuk digjeshin, por sikur freskoheshin, dhe këndonin me simfoni mistike oden vërtet hyjnore të Djemve: Gjithë ju, o veprat e Zotit, bekojeni Zotin.[49]

Duke mbajtur pishtarin e pafjetur të gatishmërisë, nuk devijuat për shkak të territ të torturave, por, o të forcuar hyjnisht, vrapuat drejt dritës së paperëndueshme duke thirrur: Gjithë ju, o veprat e Zotit, bekojeni Zotin.[49]

Kryqhyjlindësor

Kur e shihte Krishtin që po vdiste dhe e vriste armikun që i vrau të vdekshmit, Zonja e shumëhimnuar e himnonte si Zot, duke qarë; dhe, e çuditur nga zemërgjerësia e tij, thërriste: Gjithë ju, o vepra, himnojeni Zotin.

I Hyjlindëses I njëjti

Kishe në mitër një fryt të pjekur nga i cili hëngri vdekja dhe u shfaros, ndaj të thërras: O Zonjë, gjallëromë mua që u vrava[51] tinëzisht[7] nga fryti i mëkatit[8] dhe po të psal: Gjithë ju, o veprat e Zotit, bekojeni Zotin.

Me ndërmjetimin tënd të pafjetur, o Zonjë e tërëdëlirë, vëri në gjumë lëvizjet pasionante të mendjes sime dhe ngrimë nga gjumi i përtacisë, që të psal me shpirt të kthjellët: Gjithë ju, o veprat e Zotit, bekojeni Zotin.

O shpirt i mjerë! Nuk do të kesh mbrojtës atje kur do të të akuzojë pa masë puna jote e keqe; ndaj pendohu dhe merre si bashkëpunëtore për të mirën të vetmen e pacen, sepse ajo është e vetmja përikje e vdekatarëve.

Ode IX

Irmosi: Lithos ahirótmitos orus

»Si një gur i prerë pa dorë nga mali yt »i palatuar,* Virgjëresh', u pre porsi gur[46] »qosheje,*[52] pra Krishti, i cili i bashkoi* »natyrat krejt të kundërta;*[53] ndaj me gë»zim të madhështojmë ty.

Ja ku shfaqet te çdokush jeta e varur[54] mbi dru; s'e duron dot* dielli këtë, i fsheh rrezet e tij*[24] dhe toka lëkundet,[25] dhe mbështeten* mendimet përmbi modestin'* edhe përmbi të drejtën besë pra.

Oh! Kjo bashkësi e paligjshme si të dënon me vdekje mbi dru* ty që je ligjdhënësi, jeta, o Zot,*[55] për njerëzit mbarë?! Ti atyre* u jep, përmes pësimit tënd,* hir edhe papasionshmëri, o Krisht.

Martirike

Gjuhët theologe i kishit, forturtësisht me to ju shpallët* mes armiqsh të paligjshëm, famëmëdhenj,* se Fjala u bë mish[56] dhe garuat* hyjnisht, prandaj dhe veshët nur* lavd dhe kurora prej fitoreve.

Krejt Krijesën e llamburitni[57] si yje, si me dritë dite,* me shkëlqim triumfi edhe me ndriçim,* me rreze hyjnore nga shërimet;* martirë të hyjnueshëm,* zhdukni çdo nat' të thellë pus, çdo ves.

Kryqhyjlindësor

Shndrite shpirtin tim, e Dëlirë, të errësuar nga mëkati* dhe shpërndaje ren' e së keqes që kam,* o shën re e dritës,[58] që shikoje* më par' që errej dielli* kur kryqëzohej i Pavdekshmi Zot.[24]

I Hyjlindëses I njëjti

Virgjëreshë, nënë e Zotit, m'i thyej prangat e së keqes* që kam, përmes shtizës së Birit tënd Krisht,*[2] ma zgjidh edhe shpirtin tim të mjerë,* të lidhur, se po rrezikon,* lidhmë me dashurin' e Perëndis'.

Më e gjer' se qiejt je; zemrën që m'u ngushtua prej çdo sulmi* kundërshtar, ma nxirr në të gjerin vend, Zonj';* në vendin e papasionshmërisë* dhe në të ngushtën udhë, ti* më përforco të eci përgjithnjë.[59]

Që të të lëvdoj, Virgjëreshë me të vërtetë e nderuar,* më çliro nga çdo lloj shndërrimi, çdo turp* që sjell faji, bëmë pjesëmarrës* në lavd mbiqiellor në Hir,* renda dhe jam nën përdëllimin tënd.[60]

Pasvargje Kryqësore të Lavdërimeve

Kryqi yt, o Jisu, Shpëtimtari ynë, le të na bëhet mur; ne besimtarët s'kemi ndonjë tjetër shpresë, veç teje që u ngule mbi të trupërisht dhe na jep përdëllimin e madh.[60]

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Édhokas simíosin

Zot, atyre që ta kanë frikën, një shenjë ti u dhe,*[61] Kryqin tënd mjaft të çmuar pra;* me të triumfove fort*[62] përmbi hegjemonët* e terrinës[63] dhe na riçove drejtas lumëris'* së lashtë,[64] ndaj e lëvdojmë, o Jisu,* Ekonomin' e njeridashjes sate; o fuqiploti Zot,* o Shpëtues i shpirtrave,* mirëbërës i kozmosit.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Si të mos i admirojmë garat tuaja, o martirë të shenjtë? Sepse, ndonëse të veshur me trup të vdekshëm, triumfuat kundër armiqsh të patrup; nuk ju trembën kërcënimet e tiranëve, nuk ju tmerruan sulmet e torturave; me të vërtetë u lavdëruat denjësisht prej Krishtit, që u jep shpirtrave tanë përdëllimin e madh.[60]

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Os jeneon en mártisin

Nëna jote të shihte ty* të tendosur mbi Kryqin tënd,* të gozhduar dhe të plagosur keq me shtiz'* në brinjë,[2] ndaj, duke qarë, të thërriste: Mjer', Biri im* fort i dashur! Si të vret* bashkësia pa ligj, pa shpirt,* ty që jep jet' pra*[55] te sa janë në Hadh? Por ngrihu shpejt dhe ngazëlloji gjithë sa ti i deshe, o Shpëtimtar dhe Zot.

NË LITURGJI Lumërimet:
Dhiá ksilu o Adhám

Nga Parajsa iku larg*[19] përmes drurit Adami, por me dru,* t'shenjtin Kryq pra, një Kusar* në Parajs' banoi;[27] i pari shkeli urdhrin e Bërësit,*[8] veç i dyti, kur ishte

kryqëzuar tok* me Krishtin, pohoi qart'* se qe Perëndi që po fshihej, thirri fort:* Më kujto mua në mbretërinë tënde lart.[27]

Nga e madhja mirësi,* Krisht, u ngule mbi Kryq, në brinjë thell'* kur u shpove, nxore ti* dy burime ndjese,[2] dhe toka tundej fort se s'duronte dot* pamjen, vrazhdësin', arrogancën; çaheshin* dhe gurët,[25] dhe dielli* po fikej[24] dhe tundeshin malet, kodrat tok,* se i kish frikësuar pushteti yt, o Zot.

O Krisht, rënien pa frenim* që pësoi nga pema njohëse* dora e stëratit ton',* e Adamit, lashtë[9] e korrigjove krejt kur, vullnetarisht,* të tendosën dhe t'i karfosën duart ty,*[3] që bëre njeriun mir'* me dorë,[65] Zot, për shkak të mirësis' pa fund;* zemërmadh Fjalë, lavd dhembshuris' që ke mbi mend.

Martirik

Me shkëlqim të madh suprem* nga të mirat gara,[66] e bëtë si* qiell tokën, shenjtë, se* me to e shfarosët çdo terr të kotësis' dhe fushuat lart* pranë dritës pa perëndim dhe bëheni* porsi perëndi dhe ju,* por me "pjesëmarrje"; me dritën njohëse* shndritni gjithë sa ju lumërojn' detyrimisht.

Lavdi *Triadik*

Le t'i japim Shën Trinis',* shkakut të çdo gjëje, nder, mburrje, lavd;* himnin engjëllor me zë* trishenjtor,[67] t'i shpiem ne Atit pa fillim, Birit, Shenjtit Shpirt,* duke thirrur me zë si mirënjohësi,* Kusari, të themi fort* edhe të këndojmë me melodi dhe mall:* Na kujto dhe ne në mbretërinë tënde lart.[27]

Tani *Hyjlindësor*

Kur e shihje Birin tënd* Perëndi të varur vullnetarisht*[3] mbi dru, Zonjë, thoshe fort* duke qar', e shtangur: E ke stolisur nur Gjithësinë krejt;* bukuria jote ku perëndoi, Zot?* Me ç'gjë të shpërblen ai* komb mosmirënjohës në vend të mirësis'?*[68] Fjalë, lavd dhembshurisë sate të skajshme mjaft.

TË MËRKURËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Të Apostujve të Shenjtë
Ting. IV Os jeneon en mártisin

Me mendim të pushtetshëm shum'* ndaj keqbërësit, dolët ju* të mobilizuar edhe të mbrojtur mjaft* me armatimin e Shpirtit, trima plot lavd; e zhdukët drejt* djallëzoren forcë mbar'* të demonëve[69] dhe kështu* i rrëmbyet fort,* porsi plaçka, pre lufte, shpirtrat njerëzorë, ndaj përjetësisht ju nderojmë ne, o apostuj shenjt'.

Në form' kryqi e shtrinë, Krisht,* dymbëdhjetë apostujt shenjt'* rrjetën e besimit, i kapën kombet krejt* pra për hyjdijen, i thanë detet shumë të kripura* të pasioneve, prandaj* ty të lyp, më rithirr, o Zot,* nga një fund plot faj* ti me lutjet e tyre të mir'pritura, meqenëse ata, Nxënësit e tu, të nderuan drejt.

Dymbëdhjetëshja me mjaft Hir* e apostujve tërë nder,* me të hyjshmet këngë le të lëvdohet sot:* Petri dhe Pavli, Jakovi, Marku, Vartholomeu shenjt* dhe Filipi me Thoman',* dhe Andrea i shquar fort,* dhe Mattheu njësh* me Joanin, Simonin dhe Llukan, të urtët, të hyjmbledhur[70] si dhe të tjerët, të shtatëdhjetët[71] tok.

Të tjera Të Shën Nikollës

Të kish lyer me miro ty,* atë, hiri i Shpirtit Shenjt,* hegjemon në Mirë; lëshoje

fort arom',* shumë i hyjshëm, virtytet, anembanë në botën mbar',* ndaj gjithmonë i dëbon* veset qelbëse, shenjt i madh,* lutja jote mjaft* erëkëndshme; kështu me bes' të mburrim dhe kujtimin tënd plot nder po e bëjmë, atë Nikollë, ne.

Të lum'rojmë detyrimisht,* si ndriçues pa perëndim,* o Nikollë, o rrezatues botëror,*[57] që llamburite në qiellin e Kishës, ndaj kozmosin* e ndriçon edhe flak tej* porsi mjegull larg, çdo rrezik* mjaft të rëndë, plumb,* edhe zhduk dimër apatie, pesimizmi dhe bën qetësi aq të thellë, o hierark me hir.

Ishe pranë dhe shfaqeshe* dhe në ëndrra, Nikollë shenjt,* i shpëtove sa do të vdisnin fare kot,* padrejtësisht, si i mirë dhe i dhembshur, si çlirimtar* mjaft i zjarrtë dhe, vërtet,* ndihmëtar për sa me besim* ta kërkojnë ty* mbrojtjen, atë i hyjshëm, bashkëqytetar me engjëjt, barasvlerës me oshënarët, profetët tok.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Perëndin' e panxënshëm Krisht* e ke mbajtur në barkun tënd,* se nga njeridashja u bë njeri për ne,* esencën tonë nga ti e mori, e hyjnizoi qart';* ndaj, meqë shtrëngohem tash,* o e tërëdëlira Vajz',* ti mos më shpërfill,* dhembshuromë shpejt dhe çliromë nga çdo lloj dëmtimi dhe keqdashjeje të dinakut që më lufton.

Pasvargje Apostolike

Korin e apostujve e ndriçove në Shpirtin e Shenjtë, o Krisht; me anën e tyre, na pastro nga ndotja e mëkatit, o Perëndi, dhe mëshirona.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *jan*ë në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *jan*ë drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Shpirti i Shenjtë i tregoi si mësues Nxënësit e pashkolluar, o Krisht Perëndi, dhe me harmoninë shumëfolëse të gjuhëve e pushoi mashtrimin, si i tërëfuqishëm.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *koh*ë u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoft*ë te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

O flijime të gjalla, holokauste me logjikë,[72] martirë Zoti, therorë të përsosur Perëndie, dele që e njihni Perëndinë dhe jeni të njohura prej Perëndisë,[73] mandra e të cilave nuk shkelet nga ujqërit, ndërmjetoni që të kullosim edhe ne bashkë me ju në ujë prehjeje.[74]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Shpëtona prej nevojave tona, o nënë e Krishtit Perëndi, ti që linde Bërësin e të gjithave, që të të thërrasim të gjithë: Gëzohu ti, mbrojtja e vetme e shpirtrave tanë.

CITIME

1. Gal. 3.13
2. Joan 19.34
3. Joan 10.15,17-18
4. Is. 53.7; Jer. 11.19; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
5. Ps. 78(79).8
6. Ps. 50(51).2; 68(69).17
7. Gjen. 3.4-5
8. Gjen. 3.1-6
9. Matth. 27.33; Mark 15.22; Lluk. 23.33; Joan 19.17
10. Gjen. 3.16-19
11. Num. 14.19 etj.
12. Eks. 14.22,29 etj.
13. Eks. 17.8-13
14. Ps. 103(104).2
15. Matth. 27.2; Mark 15.1; Joan 18.12
16. Est. 4.17ff
17. Ps. 17(18).2
18. Ps. 9.7

19. Gjen. 3.24
20. Apok. 12.3 etj.
21. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,15; 20.2
22. Mal. 4.2(3.20)
23. Abak. 3.11
24. Matth. 27.45; Mark 15.33; Luk. 23.44
25. Matth. 27.51
26. Matth. 27.51; Mark 15.38; Luk. 23.45
27. Luk. 23.39-44
28. II Kor. 8.9
29. Lev. 1.3; 22.19,21 etj.
30. Fil. 2.7
31. Joan 14.23
32. Jer. 7.11; Matth. 21.13; Mark 11.17; Luk. 19.46
33. Joan 3.19; 12.46
34. Vep. 26.18
35. Gjen. 2.21-22
36. Ps. 103(104).4
37. Matth. 18.12
38. Kënga 5.9,17(6.1)
39. Jona 2.10
40. Luk. 2.35
41. Matth. 14.30-31
42. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 30
43. Ps. 146(147).8
44. Gjen. 3.10
45. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
46. Dan. 2.34-35,45
47. Ps. 103(104).32
48. Dan. 6.22
49. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
50. Kol. 2.14
51. Gjen. 3.19
52. Is. 28.16; Ef. 2.20; I Petr. 2.6
53. Rom. 5.10-11; II Kor. 5.18-19; Ef. 2.17-18
54. Ligji i Dytë 28.66
55. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12
56. Joan 1.14
57. Fil. 2.15
58. Eks. 14.24
59. Matth. 7.13; Luk. 13.24
60. Num. 14.19 etj.
61. Ps. 59(60).6
62. Kol. 2.15
63. Ef. 6.12
64. Gjen. 2.15
65. Gjen. 2.7-8.15 etj.
66. II Tim. 4.7
67. Is. 6.2-3
68. Ps. 37(38).20 etj.
69. Ef. 6.11-13
70. Matth. 10.2-4; Mark 3.16-19; Luk. 6.14; Vep. 1.13
71. Luk. 10.1,17
72. Lev. 1.3; 17.4; Is. 56.7; Rom. 12.1
73. Joan 10.11-14
74. Ps. 22(23).2

TË ENJTEN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Apostolike
Ting. IV

O të parëfronshmit e apostujve dhe Mësuesit[1] e kozmosit, lypini Zotit të të gjithave që t'i dhurojë botës paqe[2] dhe shpirtrave tanë përdëllimin e madh.[3]

Tahí prokatálave

Ndriçues që feksin në skajet e sferës,[4] o Krisht,* i shfaqe tër' Nxënësit e tu, i shndrisin mbar' shpirtrat me predikimin tënd;* me ta i errësove* idhujt, tërë mashtrim ti,* me dogma shpresëtare, llamburite nur botën;* shpëto shpirtrat tanë me ndërmjetimet e tyre, Zot.

Lavdi *dhe* **Tani** *Hyjlindësore*

O Zonjë, pranoji shpejt lutjet që ty të ofrojm',* blatoji këto te Biri yt edhe Perëndia, o e panjollshmja Vajz';* nga çdo rrezik, nevojë* sa te ti rendin, ngriji;* kurthet dhe arrogancat e armiqve të pafe,* që kundër nesh armatosen, mposhti, e pastër krejt.

Pas Stihologjisë së dytë, të tjera Apostolike
Tahí prokatálave

Në rruzull, mjaft shpejt, u përhap fjala[5] juaj e shenjt',* urtinë e marrë të mashtruesit, lavdiplot' apostuj, e çmendi krejt;* nga fundi i mashtrimit* i ka nxjerrë të vdekshmit* dhe udhën e shpëtimit ia tregoi çdokujt qart',*[6] ndaj tash denjësisht ju lumërojmë me nder dhe mall.

Në bot', Shpëtimtar, i tregove apostujt e tu* porsi predikues të besimit, solle në njohjen tënde çdo komb me ta;* me fjalë, si me rreze,* fort i shndritën të gjithë*

kur farën e besimit drejt e mbollën vërtet pra;* me lutjet e tyre, na shpëto shpirtrat, Perëndi.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Zonjë, shërbyesin tënd ti dëgjoje, thërret* me shpirt që fort vuan, jepmë ndjes' për fajet e shumta mua, sepse të kam* mbrojtje ty ditë-natë,* më çliro nga Gjehena,* e zjarrtë,[7] o Hyjlindëse, më vër në të djathtë* të Birit tënd Perëndi,[8] o Zonjë pa cen aspak.

Pas Stihologjisë së tretë, e Shën Nikollës
Tahí prokatálave

Nxito t'na shpëtosh, atë, ne shërbëtorët e tu,* po vijnë rreziqe dhe shtrëngime, se ke guxim te Zoti, Krijuesi;* eja shpejt bri atyre* që me bes' të thërrasin* edhe tani dhurojua mbrojtjen tënde dhe strehën,* Nikollë i urtë dhe i dashur, o kryeprift.

Martirike

Dëshmorët e tu, o Zot, me vojtje lot e mundim, kurorë të[9] ndritshme prej teje morën, si rrogë dhe si shpërblim; se me fuqinë tënde, i rrëzuan tiranët edhe i shtypën djajtë, e guximt' e të dobët; ata për ne po të luten, o Krisht Perëndi, të shpëtohen shpirtrat tanë.*

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Meqenëse je më supreme se të gjitha krijimet, nuk mund të të përhimnojmë denjësisht, o Perëndilindëse, ndaj të kërkojmë: Na jep mëshirë falas.

Kanun I Apostujve të Shenjtë
Ting. IV
Ode I
Irmosi: Thalasis to erithreon

»Formonte* me duar Moisiu kryq, kë»shtu dhe populli,* i vjetri Izrael, me kë»mbë pra* të palagura Detin e Kuq*[10] e »shkeli, prishi dhe fuqin' e Amalikut nëpër »shkretëtir'.[11]

Na psalën* vërtet një melodi shpëtimi të lavdishmit mjaft,* apostujt famëplot' të Zotit Krisht,* instrumentet e Shpirtit Hyjnor,* që flisnin përgjithnjë me flladet, frymëzimin e tij madhështor.

Sypamës* të Krishtit, të lavdishëm, denjësomëni ju pra* për mbikëqyrje mua që jam shtrir'* në krevat përtacie, pa akt,* se shpirti m'u tret shum' nga faji si sëmundje vdekjeprurëse.

Me fjalë,* apostuj, e shfarosët marrëzin' e kombeve;* me Hirin e Ngushëllimtarit Shpirt* ma shkëlqeni ju zemrën e nxir'* prej veprave absurde, të pavend, o Nxënësit e Zotit Krisht.

Hyjlindësor

Pa prishje,* e virgjër, mbete dhe pas lindjes, se e kishe ti* në bark, mbi mend, të shfaqurin mbi dhé;* përgjëroju atij vazhdimisht* t'na i ndriçojë shpirtrat, o e Tërëshenjtë dhe Hyjlindëse.

Kanun I Shën Nikollës që ka Akrostihidhë:
"Kjo është duartrokitja e katërt për
Nikollën. Josif".
Tristatas krateús

Nikollë fort i shenjt',* trashëgove ti jetën* pa trishtim, lart në amshim,* ndaj mbushesh me gëzim* shpirtëror; lutem: Flake larg* çdo trishtim nga shpirti im qyq,* që me hir të të lavdëroj,* atë shumë i lum, hierark i madh.

Mbi kandilmbajtësen* e virtytit të lartë* qe, Nikoll', shën hierark,* si llambë dhe pishtar,* dhe shndrit[12] zemra besnike nur;* ndaj të lyp me besë: Flake* errësirën prej shpirtit tim* me drit'prurësin pra ndërmjetimin tënd.

Tash po lundroj në det,* nëpër jetën e prishshme,* lloj-lloj ngasjesh unë kam,* po mbytem, ndaj te ti* po përiki, thërras, o shenjt:* Të të gjej si kapiten ty,* transformoje në qetësi* shqotën me ndërmjetimin tënd aq hyjnor.

Hyjlindësor

E pastër, meqë ke* ndërmjetim të pafjetur,* vër në gjumë çdo pasion* të shpirtit tim qyqar* përmes lutjes që bën, dhurom'* vigjilencë shpëtimtare* dhe të hyjshme, që t'i zbatoj* porositë, vullnetet e Perëndis'.

Ode III

Irmosi: Efrénete epí si

»Dëfrehet në ty,[13] o Krisht,* dhe të thë»rret pra Kisha jote me gaz:* Streha, për»forcimi im* dhe fuqia ime je ti, o Zot.[14]

Qytetin tënd, Perëndi,* mjaft e dëfrejnë shenjtërisht rrjedhat plot* të lumenjve[15] me logjik',* Nxënësit e tu, pra të urtë, Zot.

Lart ju celebroni tok* me rendet krejt mendore, o qytetar'* qiellor',[16] apostuj shenjt'* plot lavd; na çlironi nga çdo shtrëngim.

O Krisht, i forcove mjaft* pra qiejt[17] me logjikë, ndaj më mbështet,* si i dhembshur, mbi një gur,* mbi vullnetin tënd,[18] siç të luten ty.

Hyjlindësor

Mëshirat e tua krejt* dhurona siç të përgjërohet, o Zot,* nëna që të lindi ty* virgjërisht dhe kori i Nxënësve.

I shenjtit: Uk en sofia

Si shpat' u duke* dhe i therje armiqtë fort, o Nikoll';* ruana pa plag', pa dëm* nga influenca e tyre, i lum,* sa her' që e bëjmë vullnetin hyjnor, o shenjt.

Shpirti im është* i dërrmuar, shëroje, o hierark,* ti që i dërrmove fort* armiqësoret dredhi dhe çdo kurth,* të të mburr me besë, si mbrojtësin tim, i lum.

Atë Nikolla,* m'i shfaros fantazitë plot ves në mend* pra me ndërmjetimin tënd* të hyjshëm ti që shfarose, o shenjt,* gjith' statujat e Artemidës që s'kishin shpirt.

Hyjlindësor

Të kemi mbrojtje,* Virgjëreshë e Tërëshenjt', ktheje ti* zymtësinë ton' në gaz*[19] dhe na çliro nga trishtimi që lind* vdekjen,[20] katastrofën, Hyjlindëse pa qortim.

Ode IV

Irmosi: Eparthenta se idhusa

»Kisha, kur të pa ty, Diellin e drejt'sisë,*[21] »që ishe ngritur përmbi Kryq,* për hirin e »saj pra,* mbeti e çuditur në vend;*[22] thë»rriste siç duhej fort:* Lavd fuqisë sate, o »Zoti Krisht.

O Njeridashës, i vure mbi det kuajt e tu të zgjedhur, që i trazojnë ujërat[23] e keqbesimit dhe u shpallin të gjithëve njohjen tënde të vërtetë.

O yje që e hijesuat, nëpërmjet besimit, qiellin mendor të Kishës, o apostuj të lavdëruar, më çlironi nga nata e padijenisë dhe e shkeljeve.

Meqë u treguat si shigjeta të mprehta të të Fortit,[24] o apostuj, shuajini tani shigjetat e zjarrta[25] të së keqes sime dhe mbështeteni mendimin tim.

Hyjlindësor

O Krisht, me ilaçin drastik të ndërmjetimeve të Lindëses sate dhe të apostujve të hyjshëm, shëroje shpirtin tim të farmakosur prej pickimeve helmuese të kundërshtarëve.

I shenjtit: O kathímenos en dhoksi

Jetesa jote e famshme të tregoi gjithkund të famshëm ty që lavdërohesh me të çuditshmet e hyjnueshme, o bukuria e hierarkëve dhe e gjithë atyre që të nderojnë me melodi të gëzueshme.

E himnove mbi katedër të lartë Perëndinë, duke shkëlqyer me hijeshi hyjnore përulësie, o i lumur; me lutjet e tua të mirëpritura, bëj që të marrim pjesë në të, o atë i urtë.

Duke flakëruar siç duhej, hyjnisht e me zell të shenjtë, o atë, i çlirove ata që i çonin në vdekje padrejtësisht; prandaj thërrasim: Shpëtona edhe ne nga ngasjet që e vrasin frikshëm mendjen.

O atë Nikollë, ti që endesh në qiej me ngazëllim, eja padukshëm dhe na i lehtëso sëmundjet e shpirtrave gjithë neve që të thërrasim dhe na jep qetësim, siç duhet hyjnisht.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e tërëdëlirë, ushtëritë e engjëjve shtangen duke e përhimnuar madhështinë e lehonisë sate hyjnore; me to, përgjërohu të shpëtojnë të gjithë ata që të lumërojnë me besim autentik.

Ode V

Irmosi: Si Kírié mu fos

»**S**i dritë, Zoti im,* në mbar' botën ke »ardhur ti,*[26] si shndritje e shenjtë, që »nxjerr* nga padija e errët[27] sa të him»nojnë me besim.

Apostujt lavdimëdhenj, bistakët e pjekur të hardhisë së jetës,[28] na ujitën të gjithë ne me verën e ngazëllimit mendor.

O apostuj, udhëzojini në dritën e porosive të Perëndisë ata që janë pa mend në errësirën e përtacisë shpirtërore.

O apostuj të lumtur, na çlironi nga shkeljet shpirtërore, gjykimi i ardhshëm, prishja dhe rreziqet.

Hyjlindësor

Shpëtomë, o Perëndi, si njeridashës, shpëtomë me lutjet e asaj që të lindi pashprehshëm dhe të të gjithë apostujve të tu të hyjshëm.

I shenjtit: Asevís uk ópsonte

Perëndove si diell kur vdiqe, o atë i urtë, dhe linde në Krisht duke shkëlqyer tërë planetin me llamburitjet dritëdhënëse të të çuditshmeve të tua, o Nikollë.

O Nikollë i hyjshëm, dëgjona gjatë ditës së sulmeve të ngasjeve dhe të trishtimeve, dhe zbute çdo vështirësi me Hirin e Shpirtit që banon në ty.[29]

M'u dërrmua shpirti për shkak të pasioneve të jetës, prandaj të thërras në ndihmë, o Nikollë i hyjshëm; nxito t'i lypësh të Përmbimirit të më japë shërim të plotë.

Hyjlindësor

Duke të parë me sy mendorë, o Virgjëreshë, Isaia thërret: Ja Jisui Zot do të lindë nga Vajza[30] hyjbijë për rilindjen e njerëzve.

Ode VI

Irmosi: Thiso si metá fonís

»**D**o flijoj* me zë himnimi,[31] Kisha thërret »tek ti,* o Zot, sepse përmes gjakut,* që »nga brinja jote për përdëllim rrjedh,*[32] »u pastrua* nga çdo pisllëk prej gjakrash »demonësh kjo.

Kur u shpërndanë në botë, delet e hyjmbledhura të bariut të mirë,[33] gjithë egërsinë e ujqve e kthyen në butësi delesh[34] me anë të besimit.

O apostuj, pemë frytdhënëse të Parajsës hyjnore, kthejeni tërë pafrytshmërinë e

shpirtit tim gjithëmizor në frytdhënie të mirë të mentalitetit të virtytshëm.

U plagosa nga shpata e kënaqjes mëkatare dhe vdiqa; o të lavdëruar, meqë morët prej Krishtit hirin për të ngjallur të vdekur,[35] ngjalleni shpirtin tim mjeran që vdiq.

Hyjlindësor

O Perëndi i të gjithave, dhembshurues,[36] qetësoje shtrëngatën e egër të shpirtit tim me përgjërimet e Hyjlindëses që të kishte në mitër, të apostujve dhe të martirëve të tu të nderuar dhe të hyjshëm.

I shenjtit: Ilthon is ta vathi tis thalasis

O hyjmendës, i forcuar me fuqinë e Shpëtimtarit, arrite ta mundësh armikun e padukshëm; me përgjërimet e tua, o Nikollë, çlirona nga dëmi i tij i frikshëm.

Me ndërmjetimet e tua të shenjta, o Nikollë i tërëkënduar, na çliro nga torturat e Gjehenës dhe nga shqetësimi tejet i dëmshëm i njerëzve djallëzorë.

Me mbrojtjen tënde u çliruan lashtë gjeneralët që do të vdisnin padrejtësisht; si ata, na rrëmbe edhe ne nga çdo dëm, o i admirueshëm.

Hyjlindësor

Kisha jote dhe qyteti yt të lyp ty që je nëna e Perëndisë: Çlirona prej çdo nevoje dhe prej dënimit të atjeshëm në amshim, o Zonjë e Tërëshenjtë.

Ode VII

Irmosi: En ti kamino avramiei

»Në zjarr kamine* persiane, Djemtë »abrahamianë pra* prej një malli shpre»sëtar digjeshin më fort* se prej flakës,[37] »ndaj thërrisnin: Zot,* je i bekuar ti në »tempullin e lavdit tënd, Perëndi.[38]

Me fuqinë e predikimit të tërëshenjtë, o apostuj të pamashtrueshëm të Krishtit, e zhdukët dimrin e mashtrimit dhe e shkëlqyet me hyjnjohje mentalitetin e besimtarëve.

Duke buruar përherë miro erëkëndshme, o Nxënës të hyjshëm të miros mendore, mbushini me aromë ata që vrapojnë drejt jush dhe eliminojini pasionet me erë të keqe.

U prisha nga çrregullsitë mishore, o Nxënës të lavdëruar të Fjalës së paprishshme, ndaj më shpëtoni mua që po psal: I bekuar je në tempullin e lavdisë sate, o Zot.[38]

Hyjlindësor

Kori i engjëjve, i martirëve dhe i apostujve të tu e lypin përgjithmonë dhembshurinë tënde të madhe, o Fjalë njeridashëse; përderisa ke dhembshuri, dhembshurona tërë ne me anë të Perëndilindëses.

I shenjtit: Nei tris en Vaviloni

O shenjtor, kërko prej të vetmit Bërës të të gjithave[39] që prehet ndër shenjtorë,[40] të na shenjtërojë dhe të na dërgojë nga lart mëshirat e tij të pasura.[41]

O i lavdishëm, meqë u bëre oshënar, i drejtë, i butë, i thjeshtë dhe i përulur, u ngrite në lartësinë e shquar të priftërisë, duke kryer mrekulli kolosale.

Pasi i mbajte ligjet hyjnore të Perëndisë, o oshënar, u duke tempull tepër i pastër; ndaj të thërrasim ty, o i tërëlumtur: Çliroji shërbëtorët e tu nga çdo paligjshmëri.

Hyjlindësor

Me lutjen tënde të pafjetur, vëri në gjumë kryengritjet e pasioneve të shpirtit tim, më jep vigjilencë, o Vajzë, dhe dëboje larg dremitjen e dembelizmit tim.

Ode VIII

Irmosi: Hiras ekpsetasas Dhaniíl

»Duke* ngritur duart, Danieli mbylli gojët »e luanëve në grop';*[42] dhe shuan forcën »e zjarrit krejt*[37] kur u ngjeshën me virtyt »Djemtë,* pra miqtë e shpresëtaris',* tok »duke thirrur me gaz: Bekoni,* ju, gjithë »veprat e Zotit, pra Zotin ton'.[43]

O gojë të frymëzjarrta të Krishtit, që i mbyllët gojët llafazane dhe tashmë e mbollët gjithkund predikimin shpëtimtar, çlirojini nga goja e ujkut mendor ata që thërrasin: Gjithë ju, o vepra, bekojeni Zotin.[43]

Trumbetoni rreth e qark shpirtit tim të vdekur, o trumbeta me tingëllim të mirë, apostuj të lavdëruar të Krishtit, dhe ngrijeni nga varri i dëshpërimit dhe nga përtacia e rëndë, që të psalë: Gjithë ju, o vepra, bekojeni Zotin.[43]

Me lutjet e Nxënësve të tu, o Zoti Krisht, mos më shpërfill mua të shthururin që, për shkak të shtrembërimit të mendjes, i shkela ligjet e tua, rashë në thellësi dhe jam skllav përherë në zakon dinak.

Hyjlindësor

O Mari, Zonjë e Gjithësisë, me ndërmjetimet e tua, më çliro mua që u zotërova prej gjarprit[44] dhe mëkatoj përherë, dhe më robëro me sjellje modeste te Krishti, që të këndoj: Gjithë ju, o vepra, bekojeni Zotin.[43]

I shenjtit: Litrotá tu pantós

Duke i ligjëruar hyjnoret si orator, o Nikollë, i mbyllje shkëlqyeshëm gojët pa fre të të paudhëve dhe i çliroje nga prishja e Ariosit shumë veta që e himnonin Zotin orthodhoksisht.

Ne që të lutemi gjithnjë me besë, o shenjtor, sinonim i fitores, na trego me ndërmjetimet e tua si fitimtarë mbi pasionet që lindin vdekje, mbi njerëzit e paligjshëm dhe gjuhët tinëzare.

Përkulu dhe prano të na e dërgosh nga lart neve që të kërkojmë besërisht ndihmën tënde shpëtimtare në ditë nevoje,[45] o Nikollë mrekullibërës.

Triadik

O shpresëplotë, le t'i falemi orthodhoksisht Trinisë së Shenjtë duke lavdëruar Atin e Tërëshenjtë, Birin dhe Shpirtin, duke thirrur: Bekojeni, himnojeni, Zotin.[43]

Hyjlindësor

O e Tërëdëlirë e bekuar, denjësomë për dhembshurinë tënde meqë e kishe në bark Fjalën tepër të dhembshur dhe, gjatë orës së gjyqit, mbromë dhe çliromë nga dënimi i atjeshëm.

Ode IX

Irmosi: Lithos ahirótmitos orus

»Si një gur i prerë pa dorë nga mali yt »i palatuar,* Virgjëresh', u pre porsi gur[46] »qosheje,*[47] pra Krishti, i cili i bashkoi* »natyrat krejt të kundërta;*[48] ndaj me »gëzim të madhështojmë ty.

Si i shkatërruat ndërtesat e kundërshtarit, o apostuj,* zemrat e besnikëve mbar' ngrijini* mbi shkëmbin e besës porsi gurë* të zgjedhur[49] shumë të atij* që si gur qosheje[47] u bë për ne.

Krishti ju dha juve pushtet që të lidhni dhe të zgjidhni faje;*[50] zgjidheni dhe lidhjen e keqe që kam,* më lidhni në dashurin' e Zotit;* apostuj, bëmëni pjes'tar* në mbretërin' e Perëndisë, lart.

Re hyjnore të Perëndis', zemrën time që u tha nga veset,* nga çdo akt dinak, tash

vaditeni boll* me shira të hyjshme, të hyjlumë,* apostuj, dhe tregojeni* shumë frytdhënëse, me çdo virtyt.

Hyjlindësor

Tok me shenjtët engjëj edhe me të lavdëruarit martirë,* me apostujt mjaft të hyjnueshëm,* e tërëdëlirë, lype Zotin* dhe Birin tënd, Hyjlindëse,* t'na i shpëtojë shpirtrat nga çdo dëm.

I shenjtit: Eva men to tis parakois

Varri yt bën mjaft shërime, oshënar, gjithnjë* dhe buron aromë, miro boll* për krejt ne që, me mall dhe besë,* afrohemi; shfaros çdo ndikim të keq* sëmundjesh, Nikollë, prandaj të gjithë tok* të lumërojmë me gëzim të madh.

Dheun mbar' e shndrit si diell me shkëlqim të madh* nga të hyjshmet mrekulli që bën,* terrin e rasteve të frikshme* e flak me ndërmjetimin tënd aq hyjnor,* Nikollë i hyjlumtur, që je stoli* për gjithë kryepriftërinjtë ti.

O Nikoll', që të të lumërojmë gjithë ne,* dhembshurona ti si zakonisht,* se dimërojmë keq çdo herë* nga influenca e dredharakëve* edhe nga peripecitë e jetës pra,* dhe nga mashtrimet e demonëve.

Shpirt, kujtoje ditën edhe orën plot me tmerr* kur do të të sjellë ty në gjyq* Zoti, që t'i shqyrtojë veprat* që i ke bërë fshehtas, dhe thirri fort:* Me lutjet e shën Nikollës, shpëtomë ti,* o Shpëtimtar i mëshirueshëm.

Hyjlindësor

Zërin e të shenjtit Gabriel të sjellim ty* dhe thërrasim me hare: Ki gaz,*[51] Parajs', e ke gjithnjë në mes ti* hyjnorin dru të jetës;[52] ki gaz, pallat* i famshëm i Fjalës, o Virgjëreshë, Zonj'* me hir, e tërëpaqortueshme.

Pasvargje Apostolike të Lavdërimeve

Me Shpirtin e Shenjtë e ndriçove korin e apostujve, o Krisht; nëpërmjet tyre shpëlaje edhe ndotjen tonë të mëkatit, o Perëndi, dhe mëshirona.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Shpirti i Shenjtë, o Krisht Perëndi, i tregoi si mësues Nxënësit e pashkolluar dhe, si i tërëfuqishëm, e shfuqizoi mashtrimin përmes harmonisë shumëfolëse të gjuhëve.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Është e çmuar vdekja e shenjtorëve të tu, o Zot,[53] sepse të dërrmuarit nga shpata, zjarri dhe të ftohtët, e derdhën gjakun e tyre, ngaqë e kishin shpresën te ti, që të merrnin pagën e mundimit; duruan dhe e morën prej teje, o Shpëtimtar, përdëllimin e madh.[3]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O Virgjëreshë, e vetmja e kulluar dhe e papërlyer, që linde Perëndinë pa farë, ndërmjeto që të shpëtojnë shpirtrat tanë.*

NË LITURGJI Lumërimet:
Dhiá ksilu o Adhám

Nga Parajsa iku larg*[54] përmes drurit Adami, por me dru,* t'shenjtin Kryq pra, një Kusar* në Parajs' banoi;[56] i pari shkeli

urdhrin e Bërësit,*[3] veç i dyti, kur ishte kryqëzuar tok* me Krishtin, pohoi qart'* se qe Perëndi që po fshihej, thirri fort:* Më kujto mua në mbretërinë tënde lart.[56]

Ishit dele me logjik'* të Bariut[33] dhe Qengjit,[57] ndaj prej tij,* si të urtët qengja ju,* u dërguat mes ujqërve;[34] me predikim të hyjnueshëm,* egërsin' e tyre e bëtë butësi* siç do dhe besimi yn';* me mendje që s'tundej, thërrisnit tek ai:* Na kujto dhe ne në mbretërinë tënde, Zot.[56]

Në çdo tërësi mbi dhé* shkuat dhe, si yje të ndritshëm fort,* terrin e mashtrimit ju* e shfarosët, feksët shkëlqim shpëtimi nur për të humburit,* ndaj ju lumërojm' dhe kërkojmë ne: Gjithnjë* për ne ndërmjetoni mjaft* te Zoti Krisht, o Nxënësit e tij me lavd,* shpallës dhe predikues të tij me nder të madh.

Martirik

Kur ju prisnin, o të lum',* kur me zjarr të palënd' ju digjnin ju,* o të urtë, digjnit çdo* lënd' politeizmi helmues; nxirrni tash rrjedhje me shërim* për ata që po ju afrohen me besim* edhe po thërrasin fort* drejt Krishtit me shum' nxehtësi dhe përkushtim:* Na kujto dhe ne në mbretërinë tënde, Zot.[56]

Lavdi *Triadik*

Me gatishmëri në mend,* me kujdes të shohim, t'i themi ne* Krishtit që me Atin tok* dhe me Shpirtin Shenjt rri në më të lartat: Trini pa ndarje hiç* që, me fjalë, bëre më parë ti gjithçka*[58] dhe shndrit mjaft sa, me besim* dhe pa hezitim, të thërrasim fort me zë:* Na kujto dhe ne në mbretërinë tënde, Zot.[56]

Tani *Hyjlindësor*

Për apostujt je hare* dhe, vërtet, kurorë që s'vyshket hiç*[59] je për athloforët, Vajz'* e fortpaqortueshme dhe Hyjlindëse, tok me ta, për ne,* ti kërko çlirim fajesh, korrigjim në jet',* siç lutemi me besim* edhe të thërrasim: Gëzohu, o thesar,* je vërtet krejt thesar ti i gjith' të mirave.

TË ENJTEN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kryqësore
Ting. IV
Édhokas simíosin

Kur Krijesa mbarë të shikonte që kryqëzoheshe,* trembej si dhe ndryshohej keq* dhe toka e tëra njësh,* zemërgjerë, tundej;*[60] kur të shanin, perdja e Tempullit u gris[61] me tmerr,* u çanë gurët[60] nga frika, Fjalë Zot,* dhe dielli i mblodhi rrezet[62] se të njohu si Bërës, ty,* o i dhembshur, i mirë krejt,* Shpëtimtari i shpirtrave.

Dorëshkrimi krejt i lashtë i stëratit Adam u gris*[63] kur u shpove në brinjë, ti*[32] i shumëmëshirshmi Zot,* dhe natyra jonë* njerëzore që qe dëbuar, shenjtërohet tash,* Jisu, me pikat e gjakut tënd, prandaj* thërret: Lavdi pushtetit tënd; lavd kryqëzimit tënd aq hyjnor,* o i shumëpushtetshmi Krisht,* Shpëtimtar je për shpirtrat tan'.

Si guxon të të dënoj' kjo bashkësi që s'mban ligj aspak* ty Gjykatësin që nuk vdes,* që lasht' hyjshikuesit,* Moisiut, Ligjin* në shkreti i kishe shënuar?[64] Si ata aspak* s'u frikësuan kur përmbi dru e pan'* të vdekur jetën[65] e të gjithave, s'e morën aspak me mend* se i vetmi Zot, hegjemon* i Krijesës[66] je, Çlirimtar?

Të tjera Të Hyjlindëses Të ngjashme

Shtyhem në greminë katastrofe, se po lëkundem fort* nga demonët që më

sulmojn';* o Zonjë, më dhembshuro* dhe në gur virtytesh* siguromë, zhduki mendimet e keqdashësve,*[67] bëm' t'i zbatoj urdhrat që dha Biri yt* dhe Perëndia ynë, si edhe[68] të gjej falje un' kështu* gjatë ditës së gjyqit tim,* e dëlira Hyjlindëse.

Rashë në kusarë vrasës kriminel' kur m'u sulën fort* dhe me dhunë ma zhveshën krejt,* pra rrobën që s'prishet kurr',* prej shkëlqimit nga lart;* më plagosën pa përdëllim, më hodhën, dergjem tash* gjysmë i vdekur[69] në vend plot trauma;*[70] por ti nxito dhe para fundit shtrije dorën edhe më ngri,* Vajzë, unë të lutem ty,* e dëlira Hyjlindëse.

O e paqortueshme, dergjem në shtrat neglizhence un',* e kaloj jetën përtacisht;*[71] për kohën e vdekjes pra* kam frik', mos dinaku,* gjarpri[44] pa mëshirë, ma shqyen keq të mjerin shpirt,* si një luan,[72] o Perëndilindëse;* arri me mirësinë tënde, Zonjë, dhe para fundit tim* ti më ngri për pendim në hir,* se je shpresa e njerëzve.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Dielli dhe hëna, njeridashës, kur të pan' varur lart,* mbi një dru, fshehën rrezet, Krisht,*[62] o Diell i drejtësis',*[21] dhe themele dheu* u lëkundën[60] meqë e kishin frik' pushtetin tënd* dhe nëna jote plagosej shumë thell',* Shpëtues, edhe të thërriste: O Jisu, i mbimiri Zot,* dhembshurisë që ke ti boll* i përket nder edhe lavdi.

Pasvargje Kryqësore

O Krisht, na e dhe Kryqin tënd si armë të pamposhtur, me të cilin i mundim sulmet e të huajit, të djallit.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

O Krisht, duke e pasur përherë Kryqin tënd për ndihmë, i shkelim lehtësisht kurthet e armikut.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

O Krisht Perëndi, që lavdërohesh në kujtimet e shenjtorëve të tu, me anë të përgjërimeve të tyre, na dërgo përdëllimin e madh.[3]

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
O eks ipsistu klithís

Për mua mos vajto kur më sheh të varur,* mbi dru, nënë, mua pra, Birin tënd Perëndi,* që pa mbështetje e vara fort* mbi ujë tokën*[73] edhe e bëra Krijesën mbarë[39] mir';* se do ngrihem dhe do lëvdohem,[74] dhe mbretërit'* e Hadhit do t'i dërrmoj me forc';* edhe fuqinë* do t'ia shfaros, edhe të burgosurit* e kriminelit* nga e keqja e tij, porsi njeridashës, do t'i çliroj,* Atit tim do t'ia sjell drejt,*[75] si i dhembshur, Shpëtimtar dhe Zot.

CITIME

1. I Tim. 2.7; II Tim. 1.11
2. Joan 14.27
3. Num. 14.19 etj.
4. Fil. 2.15
5. Ps. 18(19).5
6. Vep. 16.17
7. Matth. 5.22; 18.9; Mark 9.43-47
8. Matth. 25.34
9. I Kor. 9.25
10. Eks. 14.22,29
11. Eks. 17.8-13
12. Matth. 5.15; Mark 4.21; Lluk. 8.16; 11.36

13. Est. 4.17 f
14. Ps. 17(18).2
15. Ps. 45(46).5
16. Fil. 3.20
17. Osia 13.4
18. Matth. 7.24; Luk. 6.47-48
19. Est. 9.22
20. II Kor. 7.10
21. Mal. 4.2(3.20)
22. Abak. 3.11
23. Abak. 3.15
24. Ps. 44(45).6; 119(120).4
25. Ef. 6.16
26. Joan 3.19; 12.46
27. Vep. 26.18
28. Joan 15.1,5
29. Rom. 8.9 ; I Kor. 3.16
30. Is. 7.14
31. Joan 2.10
32. Joan 19.34
33. Matth. 26.31; Mark 14.27; Joan 10.11,14; Hebr. 13.20; I Petr. 2.25; 5.4
34. Matth. 10.16; Luk. 10.3
35. Matth. 10.8
36. Sirak 36(33).1
37. III Makk. 6.6; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-28
38. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 30
39. Joan 1.3; Kol. 1.16
40. Is. 57.15
41. Ef. 2.4; I Petr. 1.3
42. Dan. 6.22 (6.23?)
43. Dan kap. 3 Lutja e Azarias 34
44. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,14-15; 20.2
45. Tov. 4.9; Sof. 1.15
46. Dan. 2.34-35,44-45
47. Ps. 117(118).22; Is. 28.16; Matth. 21.42; Mark 12.10; Luk. 20.17; Vep. 4.11; Ef. 2.20; I Petr. 2.6
48. Rom. 5.10-11; II Kor. 5.18-19; Ef. 2.17-18
49. I Kor. 3.12; I Petr. 2.4-5
50. Joan 20.23
51. Luk. 1.26-29
52. Gjen. 2.9
53. Ps. 115.6(116.15)
54. Gjen. 3.24
55. Gjen. 3.4-6
56. Luk. 23.39-44
57. Is. 53.7; Jer.11.19; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
58. Ps. 148.5
59. I Petr. 5.4
60. Matth. 27.51
61. Matth. 27.51; Mark 15.38; Luk. 23.45
62. Matth. 27.45; Mark 15.33; Luk. 23.44
63. Kol. 2.14
64. Eks. 31.18; 34.1-4,28; Ligji I Dytë 4.13; 5.22; 9.9-11; 10.1-4
65. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
66. III Makk. 2.2
67. II Mbret. [II Sam.] 2.31 etj.
68. Ligji i Dytë 11.32 etj.
69. Luk. 10.30-31
70. Ps. 43(44).20
71. Fja. Urt. 6.9-10
72. I Petr. 5.8
73. Ps. 135(136).6
74. Is. 33.10
75. I Petr. 3.18

TË PREMTEN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kryqësore
Ting. IV

Na shpërbleve prej mallkimit të Ligjit[1] me gjakun tënd të çmuar; duke u mbërthyer mbi Kryq e duke u shpuar me shtizë,[2] u burove njerëzve pavdekësinë, o Shpëtimtari ynë, lavdi më ty.*

O ipsothís en to stavró

Ti që u ngrite përmbi Kryqin me dashje,*[3] shtetit të ri të themeluar prej teje,* dhuroji kurdoherë hir, o Krisht Perëndi;* jepi forcë dhe gëzim popullit;* shtetit edhe të gjithëve* fali mundje dhe triumf* në çdo luft' mbi armiqtë;* të paçim gjithënjë bashk'luftëtar,* armë për paqe, trofe që nuk mposhtet dot.*

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Pa therjen me vullnet* të Zotit[3] e Virgjra* aq e dëlirë, ndaj* vajtonte dhe thoshte* me lot: O Bir i dashur mjaft, si zgjodhe një mort,* po si ti vritesh mes keqbërësve,*[4] Perëndia i drejtë krejt,* që je në natyrë Zot?* O fëmija im, o Krisht,* un' zemërgjerësinë tënde pra,* e lavdëroj fort* edhe e himnoj me mall.

Pas Stihologjisë së dytë, të tjera
Tahí prokatálave

**Arri ti shpejt,[5] para se të skllavërohemi ne* nën zgjedhë armiqsh që ty të blasfe-

mojn' dhe na kërcënojnë, o Zoti yn'* dhe asgjëso me Kryqin* gjithë sa na luftojnë;* ta dinë si mund besa orthodhokse e fortë,* o Krisht, përmes ndërmjetimeve të Hyjlindëses.

Në Kryq të mbërthyen judenjtë, o Zot Shpëtimtar;* me të na rithirre ne, kombet pra më par', kur i shtrive ti* vullnetarisht[3] pëllëmbët* përmbi të dhe pranove* të shpoheshe me shtizë thell' në brinjë;[2] i qoft' lavd* shumicës së dashurisë sate,[6] o zemërmadh.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

O nënë e Zotit Krisht, o Virgjëreshë pa cen,* një shpatë përshkoi shpirtin tënd[7] të shenjt' fort, kur pe tët Bir edhe Perëndi* mbi dru të kryqëzohej* me vullnetin e vet pra;*[3] o e bekuar, mos pusho së luturi atë,* që të na dhurojë ndjesë, o e panjollshme krejt.

Pas Stihologjisë së tretë, të tjera
Tahí prokátalave

Durove vullnetarisht Kryq edhe vdekje për ne,*[3] Zot, nga përdëllimi pa fund, me vendim që qe i padrejtë, porsi i mir',* që t'i çlirosh të gjithë* prej mallkimit të lashtë* dhe prej dënimit,[8] se ishim të prishur me hile,*[9] i falemi kryqëzimit tënd pra, o Fjalë Zot.

Martirike

Sot, në kujtimin e athloforëve, erdhën ushtritë e engjëjve për të ndriçuar mendjet e shpresëplotëve dhe për të hijesuar kozmosin me hir. O Perëndi, i përgjëruar prej tyre, na dhuro përdëllimin e madh.[10]

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Tahí prokátalave

Të pa nëna jote pa cen kur po ngjiteshe lart* mbi Kryq dhe thërriste me vajtim nënor keq, o Fjalë e Perëndisë, Zot:* O sa çudi e huaj,* e re që është' kjo, o Bir?* O jeta e të gjithave,[11] si lidhesh me vdekjen?* Se do, si i dhembshur, që t'i ngjallësh të vdekurit.

Kanun Kryqësor që ka Akrostihidhë: "Pasi u ngul mbi Kryq, Krishti e shkatërron mashtrimin. Josif".
Ting. IV
Ode I
Irmosi: Anikso to stoma mu

»Ja gojën e çel tani, i frymëzuar prej »Shpirtit[12] Shenjt* dhe këngë do t'i kë»ndoj nënës së madhe mbi fron;*[13] dhe »do ta kremtoj* me valle buzëqeshur,* »me zë do t'i shpall kudo gjithë çudit' e »saj.*

Hyjnoret pëllëmbë i tendose mbi Kryq, i dhembshur fort,* e ftove gjith' botën për të njohur forcën që ke,* zemërgjeri Krisht,* se frikshëm shkatërrohej,* prandaj mirësin' tënde e madhështojmë ne.

E ngriti shën Moisiu gjarprin[14] që qe simbol, o Krisht,* që je para nisjes, pra e shfaqi Kryqin tënd, Fjal';* me të poshtë ra* ky gjarpër[15] krejt helmues* që qe shkak për rënien e stëratit ton' Adam.[8]

Martirike

Martirë, u denjësuat të banoni në dritën lart* të shenjtëve[16] si dhe morët mbretëri që s'tundet,* siç tha Pavli shenjt,* e deklaroi qartë,*[17] fituat ju pjesë në lavdin e Krishtit tash.

Martirë, anijen tuaj nuk e zhytën të lartat dallg',* torturat që nuk duroheshin, arritët kështu* në liman të qet',* se Mbretin e Krijesës*[18] e kishit porsi kapiten edhe kryetar.

Kryqhyjlindësor

Një shpat' ta kaloi zemrën siç të tha

Simeoni ty,*[7] sapo e pe ti të kryqëzuar Krishtin mbi dru,* Zonjë e pacen,* të shpohej me një heshtë,*[2] prandaj kishe dhimbje, bërtisje me përvajtim.

Kanun tjetër I Hyjlindëses.
Poezi e Theofanit.
I njëjti

I bashkëpërjetshmi Bir me Atin, dhe tej gjith' kohëve,* i pabëri nga natyra dhe përpara çdokujt* bëhet pra njeri,* krijohet tash në kohë* nga ti, Zonjë, dhe e shpëton njerëzinë ton'.

Veç ti, o Hyjnuse, e ke mbajtur në gji atë që rri* në qiell, në më të lartat, kur u bë trup për ne,* meqë vetëm ti,* nga gjithë shekujt, brezat,* qe enë e denj' për të tërëpushtetshmin Zot.

Të gjithë njësh ejani që ta himnojmë Marin' pa cen,* se vetëm ajo e kish në mitër Zotin ton' Krisht;* na rinoi ne,* natyrën e njeriut,* dhe mbeti sërish virgjëreshë, pa dëm ajo.

Ode III
Irmosi: Tus sus imnologus

»O Zonjë dhe nën' e Perëndisë, burim i »pasosur jetësor,* ti siguroji gjith' ata që »të këndojnë plot me zell;* dhe lart në q'ell »ku mbretëron, kurorëzoji me çdo lavdi.*

O Krisht, të zvarriste porsi dele për therje[19] një popull i paudh',* se deshe t'i çliroje dhent' nga ujku plot helm[20] ti, Qengji* i Perëndisë,[19] se si njeridashës kishe merak për to.

Përpara gjyqtarit të padrejtë qëndroje,[21] gjykatës që gjykon* dheun krejt,[22] dhe shuplakat i durove[23] meqë doje, Zot,* të më çliroje se qesh' skllav te djalli, botësunduesi.[24]

Martirike

O shenjtë, garuat ligjërisht,[25] turpëruat armiq krejt të paligj';* për ngritjen e të gjithëve vullnetarisht u vratë ju,* e mundët me triumf dragoin[26] që qe shkaku[9] i vdekjes son'.[8]

Dëshmorët, fituesit e lavdit real, tashmë me martirizim* u ngritën lart nga toka, u bashkuan me rreshtim pa lënd',* sado që qen' lëndorë, dhe me gaz që nuk shprehet mbushen plot.

Kryqhyjlindësor

Nga ti, Virgjëreshë, rigatimi i Evës u shfaq me të vërtet'.* Qe Perëndi i lindur me trup dhe u ngrit mbi Kryqin lart,* o e hyjhirshmja Zonjë, dhe demonët mbar' i dërrmoi fort.

I Hyjlindëses: Uk en sofia

Bërësi im Zot,* që e bëri prej dheut njeriun lasht'* në fillim,[27] krijohet tash* për mua në barkun tënd, rimëkëmb* rënien e dikurshme,[8] e fortpaqortueshme.

Zure në mitër* Jetën dhe e shfarose të lashtën nëm',*[8] vdekjeprurësin pushtet,*[28] vendimet plot helm, ndaj ne e nderojm'* lindjen tënde të pacenuar, Hyjlindëse.

Të kemi mbrojtje* të sigurt, o Hyjnënë, prandaj mbi ty* i besojmë shpresat ne* edhe shpëtojmë; dhe ruhemi fort* kur drejt teje rendim, përikim me mall gjithnjë.

Zonjë, si linde* Perëndin', të besojm' si Hyjlindëse,* epitetin e formojm'* nga Biri yt, ndaj të quajm' kështu;* emrin ta përshtatim, e tërëkulluar, Vajz'.

Ode IV
Irmosi: Tin aneksihníaston

»Të pagjurmësuarin plan perëndor,* që

»po mishërohet i larti Zot* prej Virgjëre»shës,* Abakumi si profet e pa dhe tha »me zë të madh:* O Zot i fuqishëm, lavdi »më ty.*

Që të më çlirosh nga prangat e mëkatit,[29] o Njeridashës, u prangose[30] vullnetarisht dhe vdiqe mbi Kryq[3] porsi kriminel; lavdi dhembshurisë sate të madhe.

Durove shenja plagësh dhe vdekje të turpshme, o Fjalë e Perëndisë, duke e hyjnizuar esencën e vdekatarëve të vrarë prej pasioneve; lavdi dhembshurisë sate të madhe.

Martirike

Me hare në shpirt i duronin masakrimet dhe vdekjen tepër të dhunshme ata që do të trashëgonin ngazëllimin e Perëndisë[31] në Shpirtin e Tërëshenjtë.

O martirë, mbetët të paprerë në Krisht kur ju hiqnin duart dhe kokat, kur ju prisnin gjuhën theologe, ju privonin dritën dhe ju copëtonin gjymtyrët.

Kryqhyjlindësor

O Zot, Perëndilindësja ishte e pranishme në Kryq dhe, duke bërtitur dhimbshëm, thërriste: U gris dorëshkrimi i Adamit[31] kur të shpoi shtiza.[2]

I Hyjlindëses: O kathímenos en dhoksi

U zbukurove më shumë se çdo hijeshi e engjëjve, o Vajzë, ngaqë linde Bërësin dhe Zotin e tyre, i cili u trupëzua nga gjakrat e tua të pacenuara dhe i çliron të gjithë ata që e lavdërojnë.

Pasi zmbrapsëm çdo ndotje të ushqimit të mëparshëm, hamë Bukën e jetës nga qielli,[32] i cili lindi prej Virgjëreshës; atë le ta përhimnojmë si shkaktare të të mirave.

Lumërohet Perëndilindësja e shenjtë, tenda[33] e panjollshme, porta[34] e dritës,[35] tryeza,[36] shtamba e tërartë,[37] mali i palatuar[38] dhe i tërëhijesuar,[39] që mbajti Krijimtarin.

O Hyjnuse, nga pëllëmbët kryejetësore të të Tërëpushtetshmit që lindi prej barkut tënd, shpërndahen rrjedhat e karizmave të tua, burimet e shërimeve dhe pjesët e pasurisë hyjnore.

Ode V

Irmosi: Eksesti ta símpanta

»Të gjith' i habite ti me një çudi dhe një »lavdi,* ti, o Virgjëresh' e pamartuar;* Zo»tin e jetës që[40] mbretëron lart në q'ell si »një bir e mbajte në pëqi* dhe shpëtim »që lartazi* u dhurove besnikëve.*

Sapo të pa të lartësuar mbi Kryq, o Zot Shpëtimtar, dielli i mblodhi rrezet[41] se s'kishte fuqi të ndriçonte, meqë ti perëndoje dhe i shkëlqeje ata që flinin në natën e mashtrimit, të cilët i faleshin pushtetit tënd.

Kryqëzohesh dhe më shpëton në saje të dhembshurisë, o Zot; e pranon shijimin e uthullës dhe të vrerit[42] duke na çliruar, si i mirë, nga shijimi epshor, me anë të të cilit u mashtruam[9] dhe ramë në prishje.[8]

Martirike

O martirë të hyjnueshëm, me ngrohtësinë e Shpirtit të Shenjtë e shfarosët dimrin e mashtrimit dhe arritët gëzueshëm së bashku në pranverën e prehjes, dhe jeni kujdestarët e të gjithë atyre që janë në shtrëngim.

O martirë të shenjtë, me shirat e gjakut të hyjshëm e vaditët tërë dheun pasi i thatë shirat e ateizmit; prandaj jeni fushuar tani pranë ujit[43] të jetës[44] dhe ndërmjetoni për të gjithë.

Kryqhyjlindësor

Kur e pe të varur mbi dru Krishtin që e kishe në trup gjatë shtatzënisë, u mbushe me qarje dhe u shtange me të vërtetë nga zemërgjerësia e tij.

I Hyjlindëses: Asevís uk ópsonte

Pasi lindi prej teje, Dielli mendor i shtriu mbi të gjithë llamburitjet tërëndriçuese të hyjnisë së tij, o Zonjë Perëndilindëse, prandaj të lavdërojmë të gjithë ne.

Duke e përshtatur epitetin suksesshëm me Birin tënd, të quajmë Perëndilindëse të tërëdëlirë ty që na linde në trup Perëndinë e vërtetë, të vetëmlindurin e Atit.[45]

Edhe pse ishte i njëqenshëm dhe bashkëpamës me Atin, Biri i vetëmlindur[45] dhe i tërëlartë u bë me dashje njëgjakës me njerëzit kur u mishërua nga barku yt, o Nënë e virgjër.

Ode VI

Irmosi: Tin thian taftin

»Këtë të kremte e lusim sot, për Zonjën »edhe nënën Hyjlindëse, gjithë hyjmendë»sit,* eni trokisni pra duartë*[45a] dhe lav»dëroni Zotin që lindi prej asaj.*

Me dhimbjet që durove kur kryqëzoheshe, i pushove dhimbjet e njerëzimit dhe na çon të gjithë në jetën që nuk ka dhimbje, o Zot i dhembshur.

Duke mos mundur të të shikonte mbi Kryq ty Krijuesin, drita e diellit fshihej,[41] hijesia e Tempullit, kurtina grisej,[46] toka tundej fort dhe gurët çaheshin[47] me frikë.

Martirike

Gjarpri[15] vdiste duke parë martirët e hyjshëm të vriteshin gjatë torturave dhe ta trashëgonin jetën e amshuar,[48] të vërtetën, me anën e Hirit hyjnor.

Pësuat shumë tortura, kështu fituat shumë çmime, o kore të tëra martirësh që jetoni përjetësisht, ndaj pakësojini të këqijat e mia të shumta.

Hyjlindësor

O Vajzë Hyjlindëse, ti që, me anën e Birit tënd, e shpëtove tërë natyrën që ishte fundosur, bëhu liman për mua që dimëroj në oqeanin e vështirësive.

I Hyjlindëses: Evóise protipón

Përderisa të gjeti si banesë të pastër dëlirësie, Zoti fushoi me pastërti në barkun tënd, sepse donte ta pastronte brumin e njerëzve, o Virgjëreshë.

O e Tërëpaqortueshme, natyrën e njerëzve, që ishte bërë tokësore, e bëre qiellore dhe e përtërite, se ishte prishur; ndaj të mburrim vetëm ty me zëra të pareshtur.

E zure në bark Fjalën e panisshme, Perëndinë,[49] i cili, pa u ndryshuar, u bë si ne për ne njerëzit dhe njihet me dy natyra.

Ode VII

Irmosi: Uq elátrefsan

»Nuk u faleshin krijesave hyjmendësit, »por Kryetarit lart*[50] dhe kërcënimin me »zjarr,* e shkelën me trimëri,[51] psalnin »me brohori:* Zot, lavdi më ty, o Perëndi i »etërve,* ti je vetëm i bekuar.[52]*

Kur u lartësua Krishti në dru, armiku u vithis dhe ra poshtë si kufomë e çuditshme,[53] ndërsa i dënuari i dikurshëm shpëtoi dhe thërret: O Zot dhe Perëndi i etërve, je i bekuar.[52]

Mua që vdiqa[8] për shkak të një druri,[9] kur vdiqe mbi dru, o Krisht, më hyjnizove dhe me traumat e tua hyjnore i shërove plagët e zemrës sime; o i përmbihimnuar, Zot dhe Perëndi i etërve, je i bekuar.[52]

Trupat shkatërroheshin duke u goditur me kamxhikë të panumërt, mirëpo hijeshia e shpirtit shfaqej vërtet më e bukur teksa ju, o martirë, thërrisnit: O Zot Perëndi, je i bekuar.

Armiku u zhyt në gjakrat tuaja dhe u shfaros së bashku me mijëra të tij, o martirë të tërëfamshëm, ndërsa ju këndonit të gëzuar: O Zot dhe Perëndi i etërve, je i bekuar.[52]

Hyjlindësor

U shfaqe, o e Tërëpaqortueshme, si nuse pa qortim, pallat mbretëror i Krijuesit, fron me pamje zjarri,[54] tokë e pakultivuar; prandaj të thërrasim: Gëzohu, o Zonjë, që i hyjnizove vdekatarët me anë të shtatzënisë hyjnore.

I Hyjlindëses: O dhiasosas en pirí

O Virgjëreshë, për të na rithirrur ne të robëruarit, u mishërua pasi fushoi në barkun tënd ai, Fjala që ishte në fillim,[49] Zoti njeridashës, Perëndia i bekuar i etërve.[52]

O Hyjnuse, u duke si porta mendore[34] e lindjes që u shfaq nga lart[55] mbi dhé, te njerëzit, përmes teje, përmbi fjalë dhe mendim, ndërsa Perëndia i etërve ishte i bekuar.[52]

O e panusëruar, e stolisur me virtyte, ti rri në të djathtë të tërëmbretit[13] që u mishërua prej gjakrave të tua dhe përgjërohesh vazhdimisht që të çlirohemi nga çdo nevojë.

Me guximin tënd nënor, thyeji prangat e mëkateve[29] të atyre që i këndojnë me besim Birit tënd: O Zot i përmbihimnuar, Perëndi i etërve, je i bekuar.[52]

Ode VIII
Irmosi: Pedhas evajís

»Djemtë* e dënuar për t'u djegur, prej »zjarrit i ka shpëtuar lindj' e Zotit Krisht, »si simbol në lashtësi;*[56] dhe si një veprim »tani,* dhe tërë botën po e mbledh për »këng' e lavdërim:* Himnojeni ju, veprat »e Zotit,* dhe ta lartësoni përmbi të gjitha »jetët.[57]*

Kur u bëre në kohë, o Zot i pakohshëm, më zgjidhe nga prangat kronike; dhe pasi u lidhe[30] vullnetarisht[3] dhe e dërgove kryelartin në pranga të pazgjidhshme, më shpëton përmes Kryqit dhe pësimit, prandaj të bekoj në jetë, o Krisht.

U lartësove vullnetarisht[3] në dru dhe e bashkëlartësove tërë Krijesën, o Fjalë e përmbihimnuar, e pafillim dhe e padukshme, që i dënove me pësimin tënd autoritetet dhe pushtetet e errësirës;[24] ndaj të himnojmë në gjithë jetët.

Martirike

Hipët në gjakrat tuaja si në një karrocë ushtarake, o martirë mbarëbotërorë, dhe u lartësuat në tenda mbitokësore dhe morët çmime të përshtatshme prej Krishtit, duke thirrur: Himnojeni dhe përmbilartësojeni Zotin në gjithë jetët.[57]

Kur ngriheshin në trekëmbësh, hidheshin në gropë, jepeshin në egërsira, zjarr dhe ujë, dhe kur copëtoheshin, martirët athloforë psalnin të ngazëlluar: O vepra, himnojeni dhe përmbilartësojeni Zotin në gjithë jetët.[57]

Kryqhyjlindësor

Kur e pa të vdekur në dru atë që u jep të gjithëve vigjilencë hyjnore dhe shpëtimtare, Nëna e tërëpaqortueshme vajtonte me klithma dhe thërriste: Ç'është kjo çu-

di tejet e re? Ai që i gjallëroi të gjitha, po vdes vullnetarisht![3]

I Hyjlindëses I njëjti

O Vajzë, edhe pse është i paafrueshëm nga të gjitha rendet e mësipërme, Krijuesi banoi në mitrën tënde dhe të ruajti të padjegur dhe të paprishur pas lindjes; për hir të tij po thërrasim tani: O vepra, himnojeni dhe përmbilartësojeni Zotin në gjithë jetët.[57]

Meqenëse ishe e pastër, pa ndotje dhe pa njollë, tempull i çdo shenjtërimi, e kishe në mitër Fjalën e tërëshenjtë që i shenjtëron të gjithë dhe është i bashkëpafillim me Atin; ndaj të himnojmë ty, o Virgjëreshë, dhe të përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Përderisa të konsiderojmë si Perëndilindëse, të pohojmë me gojë dhe me mendje, o e tërëpaqortueshme, sepse linde Bërësin Zot, Mbretin Krisht, të veshur me trup; ndaj të himnojmë ty, o Virgjëreshë e gjithëdëlirë, dhe të përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Të himnojmë ty, o Hyjlindëse, arkë e tërëshenjtë që hijesohesh[58] prej Shpirtit Hyjnor, që linde Fjalën e parajetshme dhe të përjetshme që u bë njeri nga dashuria e parrëfyeshme; të përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Ode IX

Irmosi: Apas jijenís

»Gjithë njerëzit, kërceni me ngazëllim te »drit' e Shpirtit Shenjt',* eni lavdërojeni;* »engjëjt e q'ellit eni kremtojeni* këtë të »shenjtë panair të kryezonjës Mari* dhe »thërrisni:* Ti je më e lumura,* Virgjëresh' »e kulluar Hyjlindëse.*

Si i akuzuar, o Njeridashës, rrije ti[21] që do gjykosh* çdo gjë dhe vullnetarisht*[3] ke vën' kurorë gjembash, o Shpëtimtar;*[59] me rrënj' i shkule gjembat[8] e mosbindjes,[9] Zoti Krisht,* dhe na mbolle* neve mbarë dijeni,* njohjen e dhembshuris' sate, Çlirimtar.

Si ky, i padrejti popull, i errët përmes smirës tërë helm,* Dritëdhënës, t'jep në Kryq,* Zot ty,[60] të drejtin, të paqortueshmin?* E sheh pësimin dielli dhe erret, nxihet fort,*[41] dhe në tempull* griset perdja tërë nur*[46] dhe themelet e dheut tronditen fort.[47]

Martirike

O martirë, keni të njëjtën formë me pësimin e Krishtit,* bashkëtrashëgues pra* me të ju jeni në drit' dhe mbretëri;* nga terri i mëkatit, nga çdo ankth, çlirojini,* o të urtë,* sa ju përhimnojnë ju,* të këndu-arit, edhe shkëlqejini.

Tashmë u fushuat në qielloret dhe e morët lavdin lart,* të përjetshmin, o të urt';* me pjesëmarrjen ju hyjnizoheni,* ndaj na kujtoni ne të gjithë që, me bes' dhe zell,* jua mburrim* të lëvduarin kujtim,* fort të hyjshëm, o famëmëdhenj martir'.

Hyjlindësor

Shndriti, e dëlirë, sa të himnojnë dhe të madhështojn' me mall;* terrin e pasioneve* krejt zhdukna, qetësoje shtrëngatën tmerr* të djallëzorit dhe skandalet flaki tej, Vajzë,* dhe nënshtroji* bijtë e Agarës te* besimtari mbret, me ndërmjetimin tënd.

I Hyjlindëses: Eva men to tis parakois

O Hyjnuse e dëlirë, në pëqi e mban* ti qymyrin krejt mendor që pa* shën Isaia;[61] u bashkua* me trajtën tonë dhe e shkëlqen në bot'* shpëtimin, bekimin, ndaj dhe të gjithë ne* të madhështojmë, o Hyjlindëse.

Fort e Paqortueshme, mësuan mistikisht* shën profetët, me simbole pra* ta shpallën lindjen më përpara;* me frymëzim hyjnor nga i Shenjti Shpirt,* në botë fort predikuan; ne shtangemi* se shohim tash që u përmbushën plot.

O Hyjlindëse e virgjër, është' i ndritshëm fort* dhe i bukur,[62] më shum' se çdo gjë,* fryti i barkut tënd,[63] se linde* të mishëruar Zot edhe Perëndi,* është' shfaqur[64] që ta shpëtonte njeriun qart',* ndaj gjithë ne të madhërojmë ty.

Pasvargje Kryqësore të Lavdërimeve

Kryqi yt, o Jisu, Shpëtimtari ynë, le të na bëhet mur; ne besimtarët s'kemi ndonjë tjetër shpresë veç teje që u ngule mbi të trupërisht dhe na jep përdëllimin e madh.[10]

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Édhokas simíosin

Zot, atyre që ta kanë frikën, një shenjë ti u dhe,*[65] Kryqin tënd mjaft të çmuar pra;* me të triumfove fort*[66] përmbi hegjemonët* e terrinës[24] dhe na riçove drejtas lumëris'* së lashtë,[67] ndaj e lëvdojmë, o Jisu,* Ekonomin' e njeridashjes sate; o fuqiploti Krisht,* o Shpëtues i shpirtrave,* mirëbërës i kozmosit.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Kush nuk habitet duke parë, o martirë të shenjtë, luftën e mirë që bëtë?[68] Se, ndonëse ishit me trup, fituat mbi armikun e patrup kur e pohuat Krishtin[69] dhe u armatosët me kryq; prandaj, denjësisht, u treguat dëbues demonësh dhe luftëtarë barbarësh; ndërmjetoni pa pushim që të shpëtojnë shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Os jeneon en mártisin

Kur qe varur mbi Kryq, të pa* nëna jote e Virgjër, Zot,* po çuditej duke shikuar, thoshte pra:* O Bir i dashur fort, zemërgjerë, si je i varur lart* përmbi dru, mbi Kryqin tënd?* Të gozhduan në duar, këmb'* të paligjshmit tmerr.* Si e derdhën dhe gjakun tënd të çmuar, Fjalë, Sundimtar i dhembshur, i Tërëlartë dhe Shpëtimtar?

NË LITURGJI Lumërimet:
Dhiá ksilu o Adhám

Nga Parajsa iku larg*[70] përmes drurit Adami, por me dru,* t'shenjtin Kryq pra, një Kusar* në Parajs' banoi;[71] i pari shkeli urdhrin e Bërësit,*[9] veç i dyti, kur ishte kryqëzuar tok* me Krishtin, pohoi qart'* se qe Perëndi që po fshihej, thirri fort:* Më kujto mua në mbretërinë tënde lart.[71]

O i vetmi zemërmadh,* kur mbi dru të panë të shtrirë ty,* qielloret Forca lart* u habitën plot tmerr, u shtangën, njeridashës, u tund toka;*[47] u fik bukuria nur e ndriçuesit;*[41] edhe i dënuari*[8] Adam drejtësohej kur ti padrejtësisht* po gjykoheshe dhe ta himnonte mirësin'.

Kur u ngrite në Kalvar,*[72] kokën e armikut e çave fort*[73] dhe, kur vdiqe përmbi dru,* Krisht, të vdekurit[8] përmes frytit të

një druri,[9] i ngjalle, Zot,* qytetar' Parajse i shfaqe me lavdi;* ata të himnonin ty* pa fund, Perëndi, edhe të thërrisnin tok:* Na kujto dhe ne në mbretërinë tënde lart.[71]

Martirik

Shën martirë, si një arm',* fort e rrokët kryqin për luftë ju,* dolët me moralin trim* ndaj armiqve dhe i shfarosët; pra fituat shkëlqim hyjnor* dhe lavdi, dhe morët kuror' që s'prishet kurr',*[74] atletë; të gjithë ne,* me besë dhe mall, po ju lumërojmë ju,* o të urtët shenjtorë të admirueshëm.

Lavdi *Triadik*

Që ta shfaqje dukshëm krejt* dhembshurin' që ke, Shpëtimtar, për ne* u karfose përmbi Kryq* ti që je me Atin dhe Shpirtin; tallje,[75] sharje, sfungjer, kallam*[76] dhe kamxhikë[77] me dashje i durove fort,*[3] sepse do që t'i çlirosh* nga zjarri në jetë[7] sa të thërresin, Zot:* Na kujto dhe ne në mbretërinë tënde lart.[71]

Tani *Kryqhyjlindësor*

Krishti i panxën' askund,* mjaft lirisht banoi në barkun tënd* aq të shenjtë, e pa cen,* dhe kur vdiq në dru, lart mbi Kryq, buroi plot jetë për botën ton';* përgjëroju që t'na e vrasë frymën ton'* mishore,*[79] o Zonjë, pra* dhe të na shpëtojë të gjithë ne me hir,* o Hyjlindëse, si njeridashës, Çlirimtar.

TË PREMTEN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Zotërore
Ting. IV
Íthelon dhákrisin eksalipse

O Perëndi, m'i rrafsho pasionet* që kam boll në zemër edhe më bëjnë vdekatar;* në do gremisësh shtëpi mishore* dhe do ngresh shtëpi shpirtërore, atëher'* ai që ma lufton shpirtin,* po pret kot[80] për rast rrafshimi;* para se të humb përfundimisht, më shpëto, o Zot.

Ma dhe armikun si një dhuratë,* fshikullim për ndreqje, o Zot, për interesin tim;* e keqja që ka, bashkëpunon pra* për të mirën time,[81] sado që nuk e do;* dhe unë nuk po vij te ti,* i dhembshur, nuk lutem mirë;* para se të humb përfundimisht, më shpëto, o Zot.

Prite për mua pësime, vdekje,* që të më çlirosh nga prishja e vdekjes,[8] veset, ti,* si Jetëdhënës, që të më japësh* papasionshmërin' e mëparshme, Shpëtimtar;* në varr mëkati po dergjem,* ndaj para ardhjes së vdekjes,* ngrimë të mos më marrë ajo në përjetësi.

Të tjera Të Hyjlindëses Të ngjashme

Un' kam kujtime të turpshme, zgjyrë,* o Zonj', Zonjë, më çliro se e ndotën shpirtin tim* dhe ndjenjat që kam në trup e zemër;* ndaj, e pacenuar, e paqortueshme* dhe e dëlirë, të lutem* dhe të thërres me pendim:* para se të humb përfundimisht, më shpëto, o Zot.

Mjerë! Ç'do bëhet? Ç'të bëj se jam skllav* në pasione prej rinisë? Do mundem vallë pra,* dhe qoftë në pleqëri, t'ia shfaq drejt* Krishtit, t'ia tregoj frytet e pendimit tim;* mashtron zakoni, madje dhe* para mashtruesit, Vajzë;* para se të humb përfundimisht, më shpëto, o Zot.

Perëndilindëse, jepmë lot çurg,* ma bëj të dërrmuar zemrën, më jep rrëfim të drejt'* për shkeljet që bëra gjatë jetës,* që, me ndihmën tënde, ta shkoj mir', siç ia vlen,* tër' kohën e jetës sime* me

aq pendim dhe të gjej sakt'* prehje dhe lehtësi, Virgjëreshë pa cen aspak.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Profeti David, që prej teje u bë Hyjprind, i parafoli për ty me melodi këngësh atij që bëri gjëra të mëdha te ti: qëndroi Mbretëresha në të djathtën tënde.[13] Se Perëndia, që pëlqeu të bëhet njeri prej teje pa Atë, të shpalli ty Nënë, burim jete, që t'i japë formë sërish ikonës së tij,[82] të prishur prej pasioneve, dhe duke e gjetur delen e arratisur ndër male dhe duke e marrë mbi supe,[83] që pra t'ia sjellë Atit,[84] dhe me dëshirën e tij ta bashkojë atë me Fuqitë qiellore dhe ta shpëtojë botën, o Hyjlindëse, Krishti që ka përdëllimin e madh e të pasur.[10]*

Pasvargje Martirike

Ti që e pranove durimin e martirëve të shenjtë,[85] pranoje edhe prej nesh himnodinë, o Njeridashës, dhe na dhuro përdëllimin e madh me përgjërimet e tyre.[10]

Varg: I çuditshëm është Perëndia në shenjtorët e tij.

Meqë keni guxim para Shpëtimtarit, o shenjtorë, ndërmjetoni pa pushim për ne mëkatarët, dhe kërkoni ndjesë mëkatesh, dhe për shpirtrat tanë përdëllimin e madh.[10]

Varg: Te shenjtorët që janë në tokën e tij, bëri mrekulli Zoti.

O flijime të gjalla, holokauste me logjikë,[86] martirë Zoti, therorë të përsosur Perëndie, dele që e njihni Perëndinë dhe jeni të njohura prej Perëndisë,[87] mandra e të cilave nuk shkelet nga ujqërit, ndërmjetoni që të kullosim edhe ne bashkë me ju në ujë prehjeje.[43]

Varg: Të lumtur ata që i zgjodhe dhe i more, o Zot.

Bashkë me shpirtrat e të drejtëve që janë përsosur, prehi, o Shpëtimtar, shpirtrat e shërbëtorëve të tu dhe ruaji te jeta e lumur që është pranë Teje, o njeridashës.*

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Duke të pasur ty, o Perëndilindëse, si shpresë dhe mbrojtje, nuk trembemi nga intrigat e armiqve, se ti i strehon shpirtrat tanë.

CITIME

1. Gal. 3.13
2. Joan 19.34
3. Joan 10.15,17-18
4. Matth. 27.38; Mark 15.27; Lluk. 23.32; Joan 19.18
5. Ps. 78(79).8
6. Ps. 50(51).3; 68(69).17
7. Lluk. 2.35
8. Gjen. 3.16-19
9. Gjen. 3.1-6
10. Num. 14.19 etj.
11. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
12. Ps. 44(45).2; 118(119).131; Jez. 3.27
13. Ps. 44(45).10
14. Num. 21.9
15. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.3,9,14-15; 20.2
16. Ps. 109(110).3
17. Hebr. 12.28
18. Est. 4.17b
19. Jer. 11.19; Is.53.7; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
20. Joan 10.12
21. Matth. 27.11
22. Gjen. 18.25
23. Matth. 26.67; Mark 14.65; Joan 18.22; 19.3
24. Ef. 6.12
25. II Tim. 2.5
26. Apok. 12.3 etj.
27. Gjen. 2.7
28. Hebr. 2.14
29. Fja. Urt. 5.22
30. Matth. 27.2; Mark 15.1; Joan 18.12,24
31. Kol. 2.14
32. Ps. 77(78).24; Joan 6.31
33. Eks. 25.8; 26.30; Hebr. 9.2
34. Jez. 44.1-4
35. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
36. Eks. 25.22-29; 39.18; 40.20; Lev. 24.6; Hebr. 9.2

37. Eks. 16.33; Hebr. 9.4
38. Dan. 2.34-35,45
39. Abak. 3.3
40. Rom. 9.5
41. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
42. Matth. 27.34,48; Mark 15.36; Lluk. 23.36; Joan 19.29
43. Ps. 22(23).2
44. Joan 10.10-14
45. Joan 1.14,18; 3.16-18; I Joan 4.9
45a. Ps. 46(47).2
46. Matth. 27.51; Mark 15.38; Lluk. 23.45
47. Matth. 27.51
48. Matth. 19.29; Mark 10.17; Lluk. 10.25; 18.18
49. Joan 1.1
50. Rom. 1.25
51. Dan. 3.17-18
52. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
53. Jov 18.12; 20.5
54. Jez. 1.13-26
55. Lluk. 1.78-79
56. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
57. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
58. Eks. 38(37).1-9
59. Matth. 27.29; Mark 15.17; Joan 19.2,5
60. Matth. 27.18; Mark 15.10
61. Is. 6.6-7
62. Ps. 44(45).3
63. Lluk. 1.42
64. I Tim. 3.16
65. Ps. 59(60).6
66. Kol. 2.15
67. Gjen. 2.15
68. II Tim. 4.7
69. Matth. 10.32; Lluk. 12.8
70. Gjen. 3.24
71. Lluk. 23.39-44
72. Matth. 27.33; Mark 15.22; Lluk. 23.33; Joan 19.17
73. Gjen. 3.15
74. I Kor. 9.25
75. Matth. 27.29-31,41; Mark 15.20,31; Lluk. 22.63; 23.11,36
76. Matth. 27.48; Mark 15.36; Joan 19.29
77. Matth. 20.19; Mark 10.34; Lluk .18.33; Joan 19.1
78. Matth. 18.8; 25.41; Juda 7
79. Rom. 8.6-7
80. Ps. 126(127).1
81. Rom. 8.28
82. Gjen. 1.26-27; 5.1; 9.6; Urt. Sol. 2.23; Sirak 17.3
83. Lluk. 15.4-5
84. I Petr. 3.18
85. Apok. 14.12
86. Lev. 1.3; 17.4; Is. 56.7; Rom.12.1
87. Joan 10.11-14

TË SHTUNËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Martirike
Ting. IV
Tahí prokatálave

Pasi, Perëndia yn' Krisht, athloforët e tu* i zhdukën me Kryq porsi me arm' dredhit' e armikut djall, e të keqit krejt* që nga fillimi,[1] shndritën* si ndriçues,[2] drejtuan* njerëzit, dhe shërim ndajnë te sa e kërkojnë* me bes'; ti shpëto çdo shpirt me lutjet e tyre, Zot.

Me gjakrat e martirëve të tu në tërë botën, Kisha jote, e stolisur si me purpur dhe me li të çmuar, të thërret përmes tyre, o Krisht Perëndi: Dërgoji popullit tënd dhembshuritë e tua, dhuroji paqe shtetit tënd dhe shpirtrave tanë përdëllimin e madh.[3]

Martirike

Dëshmorët e tu, o Zot, me vojtje, lot e mundim, kurorë të[4] ndritëshme prej teje morën, si rrogë dhe si shpërblim; se me fuqinë tënde, i rrëzuan tiranët; edhe i shtypën djajtë e guximt' e të dobët; ata për ne po të luten, o Krisht Perëndi, të shpëtohen shpirtrat tanë.*

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Misteri i fshehur prej jete[5] dhe i panjohur ndër engjëjt,[6] u shfaq ndër të dheshmit me anën tënde, o Hyjlindëse, Perëndia që u mishërua[7] me bashkim të papërzier, dhe denjoi kryq për ne duke dashur,[8] me të cilin ngjalli të parëgatuarin dhe shpëtoi prej vdekjes shpirtrat tanë.*

Pas të Paqortueshmit (Ps. 118),
Ndenjësore të tjera

Martirik

Sot, në kujtimin e athloforëve, ushtritë e engjëjve erdhën t'i ndriçojnë mendjet e shpresëplotëve dhe ta hijeshojnë kozmosin me hir. O Perëndi, me përgjërimet e tyre, na dhuro përdëllimin e madh.[3]

Të tjera Nekrosime: Tahí prokatálave

Zot, shpirtrat që nga kalimtaret i more ti pran',* o Krisht, Perëndia ynë, si i tërëpushtetshëm edhe i dhembshur krejt,* prehi dhe, si i mirë,* ndjeji sa kanë bërë,* punën e dorës sate[9] përdëlle, përdëllyes,* siç lutet, i vetmi njeridashës, Hyjlindësja.

Pasi e kaluan të përkohshmen jetë, o Zot,* ata që me bes' jetuan, u shpërngulën te ti, i dhembshur, renditi pra,* në vendin që ka prehje,* ki ata në të djathtë,*[10] në ditën e gjykimit ti shpërfilli mëkatet,* porsi njeridashës, Shpëtimtar dhe i mirë krejt.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

U shfaqe si zbutje, përikje për mbarë ne ti* si edhe ndërmjetëse e nxehtë, o e dëlir', Hyjnënë, e virgjër nur;* ndaj për sa u shpërngulën* tash me besë te Zoti,* shfaqu si tërëmbrojtëse dhe derë shpëtimi,* dhe në gjerësinë e Parajsës t'i futësh lart.

Kanun I Gjithë Shenjtorëve që ka Akrostihidhë: "Gëzueshëm i mburr miqtë e mirë të Perëndisë. Josif".
Ting. IV
Ode I
Irmosi: Tristatas krateús

»Karroc' me tre të fort',* pra tri pjesët e »shpirtit,* lutem, mbyti krejt në fund*[11] »pa vese, ti që lind* nga e Virgjra, që të të »psal* meloditë triumfale* përmes vra»sjes së trupit tim* të mëkatshëm, porsi »me timban[12] mendor.

Me garat plot hir që* bën' atletët e Zotit* hijesohet përgjithnjë* pra Kisha tërë nder,* e lëvdon, e mburr Diellin* që shkëlqeu nga e Virgjra,* Krishtin, si edhe terrin skrop* të mashtrimit të keq e pakoi mjaft.

T'i mburrim besërisht* hierarkët e Krishtit,* popullin e zgjedhur pra*[13] e udhëhoqën mir';* dhe shkëlqyeshëm ta lëvdojm'* bashkësin' krejt që jetoi* me virtyt dhe oshënarí* dhe e vrau me Shpirtin mishorin epsh.

Fuqi prej Perëndis'* iu dhurua boll grave* që në asketizëm dhe* në gara mjaft në Hir,* kishin shkelur armikun ton';* Zot, siç ndërmjetojnë gratë,* dhe hyjnorët profetë tok,* na dërgo neve mbar' përdëllimin tënd.

Nekrosim

Krisht, drejtësoji krejt* shërbëtorët e tu ti* që me providenc' të drejt'* nga jeta që kalon* i zhvendose në jet' pa dëm;* denjësoji të kërcejnë* me të gjithë të drejtët lart,* pasi t'mos i shikosh fajet që kan' bër'.

Hyjlindësor

Si mirëdashës Zot,* që krejt ne t'na çlironte* nga e lashta nëmë helm,*[14] i Bir' i Perëndis',* e dëlir', Biri yt u bë;* ndaj me të u adoptuam;*[15] të himnojmë dhe e bekojm'* qiellorin At',[16] Zonja Hyjlindëse.

Kanun tjetër I të Fjeturve që ka Akrostihidhë: "Kanuni i katërt që e kujton fundin".
Thalasis to eithreon

Krisht, zbutu;* shërbyesit e tu, martirët athloforë pra* të së vërtetës, nga e djathta dor'* mbaji dhe udhëhiqi ti* te jeta

e amshuar,[17] ta shikojnë bukurinë tënde, Zot.

Shpërfilli* mëkatet, drejtësoji përmes Hirit, gjakut tënd* të derdhur sa u transferuan, Krisht,* te ti dhe denjësoji ata* të trashëgojnë lavdin tënd të lum që nuk rrëfehet kurrsesi.

O Krisht Zot,* me vdekjen tënde jetëprurëse e vrave ti,* o Jetëdhënës, vrasësin mizor;* u jep jetë të vdekurve mbar',* ndaj prehi tash shërbyesit e tu besnikë që i more lart.

Kryqhyjlindësor

Stolisej* përmes supremes bukuri,[18] porsi Zot Biri yt,* e Virgjër, por, kur mori trup nga ti* dhe u var në dru, s' kish bukuri,*[19] sepse e zgjodhi, preferoi, për të gjithë vdekjen[8] mbi një dru.

Ode III

Irmosi: Tokson dhinatón isthénise

»Harku* i të fortëve u tret* dhe të dobë»suarit janë ngjeshur me plot fuqi,*[20] »ndaj në Zotin u sigurua* zemra ime[21] »pa u tundur hiç.

Porsi* dele, fli, u therën keq* shën martirët bukurmundës dhe iu ofruan drejt* Fjalës së Perëndisë, Qengjit*[22] që krejt na çliroi kur u ther.

Gojë* Perëndie na u bën'* shën hieromistët dhe në të drejtë i kthyen krejt* të padenjët[23] dhe fort i shndritën* me hyjnoret mësimdhënie pra.

Kori* oshënar ka marr' shijim* falas, përmes vetëpërmbajtjes, prej Perëndisë Zot,* se pëlqeu mjaft Teori, Hir* edhe ngritje të hyjnueshme.

Nekrosim

Gjith' sa* i shpërngule besërisht,* prehi përmes lutjes së mbarë shenjtëve të tu, Zot,* si t'i shpërfillësh shkeljet* që kan' bërë gjatë jetës pra.

Hyjlindësor

Himnim* t'i ofrojmë Perëndis'* që vullnetarisht lindi nga e Virgjra dhe lidhi fort* kore grash me kore engjëjsh* lart, në qielloren mbretëri.

I të Fjeturve: Uk en sofia

Pasi fituan* me fuqi mbi mashtrimin e idhujve,* Perëndisë, Zotit pra,* martirët i përgjërohen tani* t'u dhurojë prehje të fjeturve që më par'.

Doje të iknin,* Krisht, nga e rrotulluara shpatë tmerr*[24] gjith' shërbyesit e tu* që i zhvendose, Zot, dhe ta fitojn'* të përshtatshmen pjesë nga druri i jetës[25] lart.

Ti denjësoji* shërbëtorët e tu të banojnë tok* të shijojnë në Parajs',*[26] ku ka një tingull të pastër nga sa* nur kremtojnë,[27] si t'u dhurosh ndjesë fajesh, Zot.

Hyjlindësor

Me t'shenjtën lindje,* o e Tërëkulluar, e lidhe ti* virgjërinë, linde pra* pashprehshëm Bërësin e Gjithësis';*[28] çdo gjë i nënshtrohet vullnetit të tij gjithnjë.

Ode IV

Irmosi: O kathímenos en dhoksi

»Ti që rri midis lavdisë* përmbi fronin[29] »e hijëshëm,* nga një re e lehtë*[30] erdhe, »o Jisu i përjetëshëm* dhe na shpëtove »me dorën jetëdhënëse;* të thërresim »pra:* Nder dhe lavdi gjithënjë mbi ty.*

Kori shumë i shenjtë i martirëve u lavdërua, sepse ata e lavdëruan me gjymtyrët e tyre Zotin[31] që lavdërohet prej gjithë engjëjve, dhe ndërmjetojnë që të shpëtojmë nga çdo shtrëngim.

Meqenëse kishit mendje që shkëlqente prej ndriçimit jolëndor, o hierarkë të hyjshëm, e shkatërruat natën e ateizmit dhe me udhëzim të pagabueshëm e drejtuat drejt dritës grigjën e hyjmbledhur të Krishtit.

Organizata e madhe e oshënarëve u zbukurua, kolektivi i grave të hyjnueshme u madhështua dhe bashkësia e shenjtë e profetëve u nderua kur u bashkua e ngazëlluar me bashkësitë e engjëjve.

Nekrosim

Përderisa jeni bashkëqytetarë me engjëjt, o martirë, kërkoni për gjithë të fjeturit lehtësim, banim në Parajsën hyjnore dhe çlirim të plotë nga shkeljet.

Hyjlindësor

Ai që të ruajti pas lindjes virgjëreshë pa qortim, i lavdëroi mbarë virgjëreshat që të rrethojnë; tok me to përgjëroju pa pushim t'i shpëtojë shpirtrat tanë nga çdo shtrëngim dhe ngasje.

I të Fjeturve: Eparthenta se idhusa

Martirët u shfaqën si ndriçues dhe hijesojnë qiellin e Kishës, dhe kërkojnë prej Krishtit Shpëtimtar t'u dhurojë ndjesë të vdekurve.

Duke e pasur si shkop fuqie[32] Kryqin tënd, shërbëtorët e tu e tejkaluan detin tokësor; ata mbilli thellë, o Zot, në malin tënd, ku ke bërë një shenjtërore.[33]

Shërbëtorët e tu që i zgjodhe dhe i more, bëj që, me mirëdashje, si i dhembshur, të fushojnë në tendat vërtet të dashura, o Zot,[34] atje ku janë shpirtrat e të drejtëve.

Hyjlindësor

Ai që sundon mbi të gjallët dhe të vdekurit,[35] pasi u mishërua si njeri prej teje, o Perëndilindëse, duroi vdekje në trup, ai i pavdekshmi, dhe e shpërbëri fuqinë e vdekjes.

Ode V

Irmosi: Si Kírié mu fos

»Si dritë, Zoti im,* në mbar' botën ke »ardhur ti,*[36] si shndritje e shenjtë, që »nxjerr* nga padija e errët[37] sa të him»nojnë me besim.

Kur dërrmoheshin prej rrotash, kur ua copëtonin gjymtyrët, kur lartësoheshin në kryq, athloforët e fuqishëm shfaqeshin të paprerë nga Perëndia.

Përderisa u bëtë ndriçues të besnikëve, o hierarkë, i çuat Bariut[38] dhe Qengjit[22] ata që ju besoi t'i kullotnit me oshënarí.[39]

Kur u larguan nga zhurmat tokësore, oshënarët e paqësuan zemrën nga pasionet dhe u bënë bij[40] të Perëndisë së të gjithave.[41]

Nekrosim

Pasi e adhuroi Zotin, kori i profetëve dhe i grave të perëndishme kërkon prehje për ata që fjetën më përpara.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e tërëpacenuar, pasi banoi në ty, Zoti i bëri njerëzit banesa të lavdisë së tij hyjnore.

I të Fjeturve I njëjti

Ti, o Zot, i lavdërove martirët e zotërisë sate; me anë të tyre prehi, si i dhembshur, të shpërngulurit pranë teje.

O i Shumëmëshirshëm, jepu atyre që fjetën më parë jetën e padhimbshme, ngazëllimin e hyjshëm dhe harenë pa mbarim.

O i vetmi i mirë dhe burim i mirësisë,

prehi ata që e mbaruan jetën me besim dhe me njohjen tënde.

Hyjlindësor

O Hyjnënë, të himnojmë dhe të lumërojmë me mall ty që linde bukurinë e pashprehshme dhe të paafrueshme për ata që ishin në errësirë.

Ode VI
Irmosi: Ilthon is ta vathi

»Një stuhi më zhyti edhe rashë në the»llësi të detit,* një stuhi mëkatesh që »s'njeh masë,* por, Perëndi,* si Zot krejt »përdëllimtar,* ma ngri jetën të fundosur »keq.[42]

Duke u rrokullisur tërurtësisht si gurë mbi dhé,[43] o martirë të përmbinderuar, shkatërruat çdo ndërtesë të keqbesimit dhe u bëtë tempuj të Perëndisë.[44]

Të gjithë ju, o hierarkë dhe oshënarë, që e kryesuat grigjën në Krishtin, i shpëtuat të gjithë skllevërit nga dora e dhunshme, prandaj lumëroheni.

Duke ndjekur thëniet e profetëve, shumica e grave i shërbyen me asketizëm dhe garë Fjalës Perëndi[45] që shkëlqeu nga Virgjëresha.

Nekrosim

O Krisht, i shumëmëshirshëm, jeta e gjithë të vdekurve, ata që erdhën me besim te ti, Krijuesi, renditi në dritën e fytyrës sate.[46]

Hyjlindësor

Me gojë, gjuhë dhe zemër të pohoj ty, o Vajzë, si nënë të dëlirë të Perëndisë; me ndërmjetimin tënd, më çliro nga dënimi i përjetshëm.

I të Fjeturve: Thiso si metá fonís

Kur e pa shtizën që shpoi brinjën tënde hyjnore,[47] shpata që rrotullohej[24] u tërhoq para shërbëtorëve të tu, me përgjërimet e athloforëve të tu, o Shpëtimtar.

Kur u vare mbi dru, e hape Parajsën; ndaj ata që u zhvendosën me besim mbilli në të,[33] si i dhembshur, dhe tregoji pjesëtarë në lavdinë tënde, o Shpëtimtar.

Ata që vijnë besërisht përmes vdekjes te ti, o Zot, denjësoji t'i korrin livadhet e shijimit dhe numëroji së bashku me të drejtët që nga jeta.

Hyjlindësor

Fjala, që si Perëndi është i padukshëm, u duk kur u trupëzua nga Vajza e virgjër, e panusëruar dhe e shpërbëri vdekjen me vdekjen e tij.

Ode VII
Irmosi: Avramiei poté

»Në Babilonë, në zjarr,* djemtë abra»mianë* e shkelën flakën përvëluese,* »këndonin[48] pra besërisht:* O Perëndi »edhe Zot, je i bekuar.[49]*

Le t'i lavdërojmë së bashku me ngazëllim shpirti enët e shenjtëruara[50] të Zotit Krisht, bedenat e Kishës, pra martirët e Perëndisë.

Hierarkët e Krishtit dhe kori i hyjshëm i gjithë shenjtorëve ngazëllohen tok me Fuqitë e sipërme. Me ndërmjetimet e tyre, o Shpëtimtar, shpëtoje grigjën tënde.

Gratë që e praktikuan me besim durimin e mirë dhe shkëlqyen me oshënarí dhe atletizëm, e vithisën përmes bindjes atë që plagosi Evën.[51]

Nekrosim

Ti që e shkatërrove Hadhin dhe e shkele vdekjen me anë të vdekjes sate, prehi ata që i shpërngule me besim dhe tregoji banorë të Parajsës, o i Dhembshur.

Hyjlindësor

Duke parë flakën që nuk e digjte ferrën qëmoti, ligjvënësi[52] mësonte tipin e lindjes sate, o e vetmja Hyjshtatzënë, përgjithmonë e bekuar.

I të Fjeturve: En ti kamino

O Shpëtimtar, pranoje durimin, rezistencën dhe gjithë gjakun e martirëve si shpërblesë për të shpërngulurit besërisht dhe prehi si përdëllimtar dhe i pajtueshëm.

O Shpëtimtar, bashkënumëroji me të parëlindurit[53] dhe të drejtët shpirtrat e shërbëtorëve të tu që u zhvendosën pranë teje dhe denjësoji të shijojnë pa pushim në ty, o zotërues i të gjithave.[54]

O Fjalë e Perëndisë, si mëshirues dhe shumëpërdëllyes, si Perëndi, doje me mirëdashje që të të mikprisnin në re[55] me ngazëllim dhe hijeshi ata që more.

Hyjlindësor

Gëzohu, o Hyjlindëse, nënë-virgjëreshë e bekuar, sepse nëpërmjet teje u rrëzua vërtet vdekja, dhe iu dhurua të gjithëve jeta pa dhimbje.

Ode VIII

Irmosi: Litrotá tu pantós

»Fuqiplot', çlirimtar* për të gjithë ne, »te të rinj zbrite se* mbanin besën fort* »mes flakës; i freskove pra,*[48] i mësove »të psalnin:* Ju, gjithë veprat,* ju bekoni, »himnoni pra Zotin ton'.[56]

Përderisa e mbaruan ndeshjen e tyre, hierarkët, profetët dhe martirët fituan shoqëri tepër të shenjtë me engjëjt, tok me të cilët kërkojnë për tërë ne zbutje dhe mëshirë.

Pasi shkëlqyen shpirtërisht, oshënarët e zhdukën errësirën e demonëve. Bashkë me ta, hieromartirët, hierarkët, profetët, dëfrejnë tok me të drejtët që nga jeta.

Ai që mburrej më parë pa mend se do të shfaroste tokën dhe detin,[57] shkelet përgjithmonë prej grave që, përmes asketizmit dhe garës, shkëlqyen prej rrezeve të Shpirtit.

Nekrosim

Të përgjërohemi, o Krisht, për tërë ata që fjetën me besim: Si i dhembshur, renditi me koret e të shpëtuarve ata që thërrasin pa pushim: Bekojeni, himnojeni Zotin.[34]

Hyjlindësor

O Perëndilindëse e tërëdëlirë, më denjëso për mirësinë tënde, pasi e kishe në shtatzëni Fjalën tepër të mirë dhe më shpëto mua që thërras: Gjithë ju, o vepra, bekojeni, himnojeni Zotin.[34]

I të Fjeturve: Hiras ekpetasas Dhaniil

Pasi t'i pranosh lutjet e martirëve dhe dashurinë për farefisninë e tyre njerëzore, prehi shpirtrat e të fjeturve me besimin te ti, o Zot, si t'i shpërfillësh mëkatet e atyre që për ty thërrasin: Gjithë ju, o veprat e Zotit, bekojeni Zotin.[34]

Kur u llogarite si i vdekur bashkë me të paligjshmit,[58] burove jetën e pavdekshme për të vdekurit; prandaj ata që u shpërngulën me shpresën e ngjalljes denjësoji, o Zot Shpëtimtar, të fitojnë mbretërinë tënde duke thirrur për ty: Gjithë ju, o vepra, himnojeni Zotin.[34]

O burim me të vërtetë i vazhdueshëm, që nuk mbaron, pranoji me mirëdashje në tendat qiellore shërbëtorët e tu që mbaruan dhe e lanë jetën që prishet, dhe që të thërrasin, o Shpëtimtar: Gjithë ju, o vepra, himnojeni Zotin.[34]

Hyjlindësor

Vetëm ti, o Zonjë, u duke mbi dhé si Virgjëreshë pa cen dhe nënë pa prishje, sepse linde Perëndi përmbi fjalë dhe mendje dhe burove jetën e amshuar[17] për vdekatarët; ndaj të bekojmë të gjithë, o Mari hyjnuese.

Ode IX

Irmosi: Eva men to tis parakoís

»Eva nga sëmundja e mosbindjes[51] mori »keq* si banues brenda saj mallkim,*[14] »por, o Hyjlindëse e virgjër,* ti, nëpërmjet »lastarit të shtatzënis,'* për botën e lulë»zove bekimin krejt;* ndaj gjithë ne të »madhështojmë ty.

Panë shën martirët dhurëti hyjnore lart* për mundimet e mëdha që bën',* drejt morën çmime dhe gëzohen,* e madhërojnë Zotin Krisht që vërtet* i ka madhëruar dhe i ka shfaqur pra* si fitimtarë të guximshëm shum'.

O të hyjshmit hierarkë, predikues, drejt* para popullit shërbyet ju* porsi eprorë, oshënarë;* me asketizëm më fort se dielli* shkëlqyet, i shndritët tër' besimtarët nur* me shfaqje punësh të mëdha me nder.

Me martirët, hieromartirët, çdo profet,* me të drejtët, oshënarët krejt* t'i lumërojmë edhe gratë* që triumfuam plot me shkëlqim dhe lavd,* të themi me zë: Me lutjet e tyre, Krisht,* shpëtoji prej Gjehenës shpirtrat tan'.

Nekrosim

Me harenë që u denjësuan shenjtët mbar'* që ty të shërbyen mirë, Krisht,* ti denjësoji për atë lart* sa u shpërngulën te ti me bes' në ty,* pasi t'i shpërfillësh fajet e tyre, Zot,* nga përdëllimi yt i pasur fort.

Hyjlindësor

O e Tërëpaqortueshme, u shfaqe ti* më e lart' se Keruvimet krejt,* meqë ke mbajtur Krishtin që mban* çdo gjë; ndaj lartësoje mendimin tim* më sipër nga mishi, veset dhe jepmë forc'* që ta zbatoj vullnetin zotëror.

I të Fjeturve I njëjti

Zot, u dhe atletëve vërtet, martirëve,* mjaft guxim që të të lypin ty;* jepu të fjeturve me besë* çlirim hyjnor me anën e tyre pra,* dhe bëji që të fushojnë atje ku ësht'* vendi i tendës s'shenjtë, Shpëtimtar.

Ti që me një shenjë krijimtare bën çdo gjë,* pra për interesin tonë, Krisht,* dhe ke pushtet përmbi të gjallët* dhe zotëron të fjeturit,[35] si i mir',* i dhembshur, vendosi në ujin prehës mjaft*[59] shërbyesit e tu që more lart.

Ti që, prej natyrës, je i pasur në mëshir'*[60] dhe në dhembshuri, i miri Zot,* nga terri mjaft i thell', i largët,*[61] çliroji sa thërrasin pra emrin tënd;* besonin, ndaj drejtësoji[62] të shndritin fort* në Hirin tënd, si njeridashës, Krisht.

Hyjlindësor

O e Tërëpaqortueshme, i shpallën fort* shën profetët, çdokush nga çdo vend,* çuditërisht simbolet saktë* për lindjen tënde dhe kombinuan drejt* për ty epitete, se linde jet' për gjith'* sa qen' në Hadh, që zhduku vdekjen helm.[63]

Lavdërime Martirike

Ting. IV

U bëtë shokë me engjëjt, o martirë të shenjtë, kur predikuat burrërisht Krishtin në stadium, sepse të gjitha të kënaqshmet e botës i braktisët si të paqena, dhe e

mbajtët besën si spirancë të sigurt;[64] prandaj, pasi e dëbuat mashtrimin, u derdhni si burim besimtarëve karizma shërimesh;[65] ndërmjetoni pa pushim për shpirtrat tanë.

Si të mos i admirojmë garat tuaja, o martirë të shenjtë? Sepse, ndonëse të veshur me trup të vdekshëm, triumfuat kundër armiqsh të patrup; nuk ju trembën kërcënimet e tiranëve, nuk ju tmerruan sulmet e torturave; me të vërtetë u lavdëruat denjësisht prej Krishtit, që u jep shpirtrave tanë përdëllimin e madh.[3]

Është e çmuar vdekja e shenjtorëve të tu, o Zot,[66] sepse të dërrmuarit nga shpata, zjarri dhe të ftohtët, e derdhën gjakun e tyre, ngaqë kishin shpresë te ti, që të merrnin pagën e mundimit; duruan dhe morën prej teje, o Shpëtimtar, përdëllimin e madh.[3]

Nekrosim

Te prehja jote, o Zot,[67] ku prehen gjithë shenjtorët e tu, prehi shërbëtorët e tu, se ti je i vetmi i pavdekshëm.

Lavdi *Nekrosim. Poezi e Joan Monakut.*

Ku është të ngjiturit pas botës? Ku është pompoziteti[67a] i kalimtarëve? Ku është ari dhe argjendi? Ku është përmbytja e shërbëtorëve dhe zhurma? Të gjitha janë hi, të gjitha pluhur, të gjitha hije. Prandaj ejani t'i thërrasim Mbretit të pavdekshëm: O Zot, denjësoji për të mirat e tua të përjetshme ata që u larguan nga ne dhe prehi në lumërinë e përjetshme.

Tani *Hyjlindësor*

O Virgjëreshë, e vetmja e kulluar dhe e papërlyer, që linde Perëndinë pa farë, ndërmjeto që të shpëtojnë shpirtrat tanë.*

Pasvargjet Nekrosime të Lavdërimeve
Poezi e Theofanit.
Ting. IV Édhokas simiosin

Me të vërtetë është fort i frikshëm misteri i vdekjes; si ndahet me pahir shpirti prej harmonisë me trupin, dhe pritet me vullnet të perëndishëm lidhja e natyrshme e bashkëqenies. Prandaj të lutemi, ata që u ndanë prej nesh, prehi në tendat e të drejtëve[68] të tu, o Jetëdhënës njeridashës.*

Varg: Të lumtur ata që i zgjodhe dhe i more, o Zot.

Vdekja e atyre që besojn', u shfaq porsi fjetje, Zot,* si të vunë në varrin tënd;* Sundues përmbi çdo gjë,*[54] e shfarose vdekjen,* forcën që kish[63] edhe pushtetin ia shpërbëre krejt,* e kishte shumëvjeçar; të lypim pra,* renditi të zhvendosurit në tenda shenjtësh në qiell, lart* në banesa pa cen aspak,* Krisht i fortmëshirueshëm.

Varg: Shpirtrat e tyre do të rrinë në të mira.

Drejtësi dhe shenjtërim[69] për ne u bëre dhe shpirtrat tan'* ty të kan' si çlirim, o Zot;* tek Ati na çove ti*[70] të çliruar mirë* dhe të drejtësuar, pasi e more mbi vete* dënimin ton' që e kishim porsi borxh;* tani të përgjërohemi mjaft: Prehi sa u shpërngulën lart* në gëzim dhe në hijeshi,* mirëbërës dhe Shpëtimtar.

Varg: Dhe kujtimi i tyre do të jetë brez pas brezi.

Drejt pavdekësisë së paprishshme gjinia jonë, Krisht,* njerëzia, u thirr sërish* prej prishjes,[14] e lave krejt,* Shpëtimtar, me gjakun* që t'u zbraz nga brinja[47] dhe që në të pastrove ti* mëkatin tmerr të stëretërve tan' qyq;*[51] ndaj tash shërbyesit e tu që u zhvendosën nga sa kalojn',*

denjësoji për shndritjen lart, njeridashës, i dhembshur fort.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Të besojmë ty Hyjlindëse se shkojmë pas thënieve* të hyjfolësve, linde pra,* e fortpaqortueshme,* Zot të mishëruar* përmbi mend, ai na çliroi kur ishim në dert,* të skllavëruar në shkelje; lype ti* tani t'i shndritë shërbëtorët e tu, mbar' të shpërngulurit,* me shkëlqimet e tij gjithnjë,* o e tërëpacenshmja Zonj'.

NË LITURGJI Lumërimet:
Dhiá ksilu o Adhám

Nga Parajsa iku larg*[24] përmes drurit Adami, por me dru,* t'shenjtin Kryq pra, një Kusar* në Parajs' banoi;[71] i pari shkeli urdhrin e Bërësit,*[51] veç i dyti, kur ishte kryqëzuar tok* me Krishtin, pohoi qart'* se qe Perëndi që po fshihej, thirri fort:* Më kujto mua në mbretërinë tënde lart.[71]

O martir' të ndezur zjarr* përmes dashurisë së Zotit Krisht,* shuat flakë, keqbesim,* me freskim nga garat, dhe llamba plot ndriçim na u shfaqët nur* ju në Kishë edhe në Hir i flaknit tej* sëmundjet, shtrëngimet tok* dhe terrin e shpirtrave tanë, ndaj të gjith',* shenjtë, detyrimisht po ju lumërojmë ne.

Grupi i profetëve* mjaft të hyjshëm, shën hierarkët njësh,* oshënarët krejt në kor,* mbledhja e shenjtoreve gra që i shërbyen drejt Perëndis'* me virtyte, vepra, u lavdëruan fort;* ata le t'i lumërojm',* të lypim: Me lutjet e tyre, të fitojm'* lart shkëlqim dhe lavdi të përjetshme në amshim.[72]

Në ndriçimin tënd atje* ku qëndrojnë koret e shenjtëve,* nga ku dhimbja, çdo ofsham'* janë arratisur,[73] shërbyesit e tu vëri, sa e lan'* jetën plot me dhimbje, sa fjetën para nesh;* të pashprehshmen mirësi* që ke, Shpëtimtar, ta himnojnë, ndaj çdo faj,* shkelje, që ata bënë, ti t'ua shpërfillësh, Zot.

Lavdi *Triadik*

E pandara Shën Trini,* tërësisht bashkohesh në Atë, Bir* dhe në Shpirt; në veçori* s'ke trazim, ndaj Njësi trihipostate je; sa me bes' në ty* kanë fjetur, prehi me lutjet që të bëjn'* shenjtorët, martirët pra,* profetët plot nder edhe oshënarët tok,* jepu zbutje dhe ndjesë atyre, përdëllim.

Tani *Hyjlindësor*

Para dritëprurësit* Fjala lindi prej Atit,[74] dhe atë* ti e nxure, dhe në bark* pra në mish e mbajte, njeri perfekt, i plotë u bë për ne;* ne e njohim me dy vullnete, energji,* ndaj lutju, o e pacen,* Hyjnuse dhe Vajzë, si Zotit, Bërësit,* ne që po të himnojm' të na dhembshurojë mjaft.

CITIME

1. Joan 8.44
2. Fil. 2.15
3. Num. 14.19 etj.
4. I Kor. 9.25
5. Ef. 3.9; Kol. 1.26
6. I Petr. 1.12
7. I Tim. 3.16
8. Joan 10.15,17-18
9. Gjen. 2.7-8,15 etj.
10. Matth. 25.33
11. Eks. 15.4
12. Eks. 15.20
13. Eks. 19.5; 23.22; Ligji i Dytë 7.6; 14.2; 26.18; Tit. 2.14
14. Gjen. 3.16-19
15. Ef. 1.5
16. Matth. 5.48; 6.14,26,32; 23.9
17. Matth. 25.46; Joan 4.14; 12.25; Rom. 6.22; I Tim. 1.16
18. Ps. 44(45).3
19. Is. 53.2
20. I Mbret.[Sam.] 2.4
21. I Mbret.[Sam.] 2.1
22. Is. 53.7; Jer. 11.19; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
23. Jer. 15.19
24. Gjen. 3.24
25. Gjen. 2.9; 3.22,24; Is. 65.22; Apok. 2.7; 22.2,14,19

26. Gjen. 2.15
27. Ps. 41(42).5
28. II Makk. 1.24; Sirak 24.8
29. II Kron. 18.18; Is. 6.1; Dan. 7.10
30. Is. 19.1
31. I Kor. 6.20
32. Ps. 109(110).2
33. Eks. 15.17
34. Ps. 83(84).2
35. Rom. 14.9
36. Joan 3.19; 12.46
37. Vep. 26.18
38. Zah. 13.7; Matth. 26.31; Mark 6.34; 14.27; Joan 10.11-14; Hebr. 13.20; I Petr. 2.25
39. Vep. 20.28; I Petr. 5.2
40. Osia 2.1; Lluk. 20.36; Rom. 9.26; Gal. 3.26
41. Sirak 36(33).1
42. Jona 2.4-7
43. Zah. 9.16
44. I Kor. 3.16-17; II Kor. 6.16
45. Matth. 27.55; Mark 15.41
46. Ps. 4.7; 88(89).16
47. Joan 19.34
48. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 23-27
49. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
50. Num. 4.15 etj.
51. Gjen. 3.1-6; II Kor. 11.3
52. Eks. 3.2-5; Vep. 7.30; II Petr. 1.18
53. Hebr. 12.23
54. I Kron. 29.11; Urt. Sol. 6.7; 8.3; 12.16
55. I Thes. 4.17
56. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
57. Is. 10.13-14
58. Is. 53.12; Mark 15.28; Lluk. 22.37
59. Ps. 22(23).2
60. Ef. 2.4
61. Matth. 8.12; 22.13; 25.30
62. Rom. 3.26; Gal. 3.8
63. Hebr. 2.14
64. Hebr. 6.19
65. I Kor. 12.9,28,30
66. Ps. 115.(116).15
67. Hebr. 4.10
67a. Vep. 25.23
68. Ps. 117(118).15
69. I Kor. 1.30
70. I Petr. 3.18
71. Lluk. 23.39-44
72. I Petr. 5.10
73. Is. 35.10
74. Ps. 109(110).3

Duke qenë ti panegjirik dhe kërcimtar
Sipas mendimi tepër muzikor, ke krenari të katërt.
Ata që i pranon, i bën kërcimtarë,
U jep çmime zërave dhe troket në cimbale.
Turmat e kërcimtarëve të bekojnë ty,
Tingullin e katërt porsi të plotë me zëra të mirë.

TINGULLI TËRTHOR I TË PARIT

TË SHTUNËN NË MBRËMËSOREN E VOGËL

4 Thirrtoret: Tri të parat e Mbrëmësores së Madhe, duke përsëritur të parën.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore Dogmatike Ting. Tërth. I*

Le ta nderojmë Vajzën e hyjduhur dhe të respektuar, më të lartën se Keruvimet, sepse Krijuesi i të gjithave,[1] kur deshi të trupëzohej, banoi parrëfyeshëm tek ajo. O çështje të huaja dhe mistere paradoksale! Kush nuk do të habitet duke e dëgjuar këtë, që Perëndia bëhet njeri? Nuk u bë ndryshim tek ajo. Ai kaloi portat e virgjërisë, ndërsa ajo nuk pësoi ndonjë pakësim, siç thotë profeti: Asnjë nuk do ta kalojë kurrë, përveç të vetmit Zot, Perëndisë së Izraelit,[2] i cili ka përdëllimin e madh.[3]

4 Pasvargje: I pari i Mbrëmësores së Madhe dhe të mëposhtmet: Heris askitikón

Varg: Do ta kujtoj emrin tënd në gjithë brezat e brezave.

O e Dëlirë, drejt teje i tendos duart dhe i hap buzët e ndotura për lutje, dhe i përkul gjunjët e zemrës, dhe i prek tani mendërisht këmbët e tua të tërëpacenuara, dhe bie para teje: Me mirësinë tënde shëroji dhimbjet e mia, traumat e mia të shumta dhe kronike; çliromë nga armiqtë e dukshëm dhe të padukshëm, dhe lehtësoje barrën e përtacisë sime, që të të himnoj dhe të të lavdëroj ty, o Vajzë, se bota përmes teje e gjeti përdëllimin e madh.[3]

Varg: Dëgjo, o bijë, dhe shiko, dhe ule veshin tënd, dhe harroje popullin tënd dhe shtëpinë e atit tënd, edhe do ta dëshirojë mbreti bukurinë tënde.

Gëzohu, o e Terëpaqortueshme, që e nxure pa shpjegim Birin e Perëndisë dhe e linde të mishëruar kur e mori me të vërtetë esencën sipas nesh prej gjakrave të tua dhe kishte shpirt mendor dhe të lirë; sepse, pasi e veshi tërë Adamin, e rigatoi dhe e shpëtoi njeriun; prandaj Krishti na shpallet me dy natyra, meqë e shfaq në

vetvete energjinë në të dyja; përgjëroju atij që t'u japë shpirtrave tanë përdëllimin e madh.[3]

Varg: Fytyrën tënde do ta bëjnë litani të pasurit e popullit.

Gëzohu, o e Tërëbekuar, bukuria e Jakovit, të cilën e zgjodhi dhe e deshi Perëndia,[4] dera e atyre që shpëtojnë, masha flakëprurëse,[5] shpërbërja e mallkimit,[6] barku që mbajti Hyjninë, rimëkëmbja e të rënëve, më e shenjtë se Keruvimet, më e lartë se Krijesa, vizioni që mezi shikohet, dëgjimi tepër i ri, thënia e pashprehshme, karroca ushtarake e Fjalës, reja nga lindi Dielli që na shkëlqen ne që jemi në errësirë dhe na jep përdëllimin e madh.[3]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O Virgjëreshë e kulluar, u përmbushën profecitë rreth teje, sepse një profet të paratha si portë në Eden, nga lindja, nga ku nuk kaloi askush përveç Krijimtarit tënd dhe të mbarë botës;[2] një tjetër si ferrë që flakërohej me zjarr,[7] sepse banoi në ty zjarri i Hyjnisë dhe ti mbete e padjegur; një tjetër si mal të shenjtë[8] nga u pre, pa dorë njeriu, guri[9] i qoshes[10] dhe e goditi ikonën e Nabukodonosorit[9] mendor; me të vërtetë, misteri yt është i madh dhe paradoksal, o Hyjnënë! Prandaj të lavdërojmë meqenëse nëpërmjet teje u bë shpëtimi i shpirtrave tanë.

TË DIELËN
NË SHËRBESËN E MESNATËS

Kanuni Triadik që ka Akrostihidhë:
"Kanuni i pestë për Dritën trediellore"
Ting. Tërth. I
Ode I: Ipon qe anavatin

Duke e përhimnuar pushtetin e pamjes unike dhe trediellore, thërrasim: O Perëndi i tërëfuqishëm, shkëlqeje mendjen tonë dhe lartësoje drejt lavdisë sate të pashprehshme, o Zot.

Lart rendet mendore të engjëjve të himnojnë papushim me këngë trishenjtore[11] ty që je Njësia e trefishtë dhe Trinia e tërëfuqishme, bashkëpamëse dhe mbiesenciale.

O Trini, Njësi e kryendritshme, jepi shpirtit tim nektarin tejet të ëmbël të dashurisë sate, dritëbërës dhe kataniks pastrues hyjnor, o Zot i shumëmëshirshëm i çdo krijese.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e pacen, shiu hyjnor zbriti pa zhurmë nga qielli në mitrën tënde si mbi shtëllungë[12] dhe e shpëtoi tërë natyrën e njerëzve, e cila ishte tharë.

Ode III: O piksas ep udhenós

Sapo i mendove, i bëre esencat mendore si himnizuese të vazhdueshme të Hyjnisë sate, o Perëndi i trindritshëm dhe gjithëbërës; gjithashtu pranoje lutjen dhe përgjërimin që po bëjmë ne të lindurit nga dheu, nga balta, si i dhembshur.

Ti që nga natyra nuk pëson asnjë ndryshim, jepna, si i dhembshur, falje dhe shpëtim neve që ndryshojmë dhe që i këndojmë burimit të pagjurmësuar të mirësisë sate.

E lavdërojmë Atin, Birin dhe Shpirtin me pamje jo të ndryshme Hyjnie, domethënë ty, të trindritshmin unik, Zotin e të gjithave, siç mësuan prej teje qartësisht profetët dhe apostujt.

Hyjlindësor

Iu duke Moisiut në ferrë[7] si engjëll i vendimit të madh[13] të të Tërëpushtetshmit,

duke paradeklaruar mishërimin tënd prej Virgjëreshës, o Fjalë e Perëndisë; me anë të saj, na ndryshove dhe na ngrite në qiej.

Ndenjësore: Ton sinánarhon Logon

O Triadhë e pandarë, je mëshiruese sepse i mëshiron të gjithë si e tërëfuqishme, e tërëdhembshur, e shumëmëshirshme, plot simpati; ndaj përikim drejt teje ne që jemi rënduar nga shumë mëkate dhe thërrasim: Dhembshurona gjithë ne shërbëtorët e tu dhe shpëtona nga çdo ndëshkim.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Virgjëreshë e Tërëshenjtë, mëshirona ne që po përikim besërisht drejt teje që je e dhembshur dhe kërkojmë tani përkrahjen tënde të nxehtë; sepse, si nënë e Perëndisë së tërëlartë, mundesh t'i shpëtosh të gjithë, si e mirë, duke përdorur përherë ndërmjetimet e tua nënore, o e hyjhirshme.

Ode IV: Tin thian enoisas su

Danieli e mëson mistikisht trindriçimin e kryesisë unike kur e shikon Krishtin të shkojë drejt Atit[14] si dhe Shpirtin që paraqet fanitjen. *(2x)*

Denjësoji për lavdinë e engjëjve ata që të himnojnë me gojë balte ty si Perëndi mbiesencial, trinisor në hipostaza dhe unik në natyrë.

Hyjlindësor

Mali i dendur hijeplotë, të cilin e pa më përpara Abakumi, nga i cili doli Shenjtori,[15] deklaronte lindjen pas zënies sate që mezi kuptohet, o Virgjëreshë.

Ode V: O anavalómenos

Banoje brenda meje, si i mirë dhe njeridashës, o Perëndia im,[16] që e krijove njeriun nga dhembshuria dhe e bëre sipas ikonës sate.[17]

O Njësi trediellore, udhëzomë në rrugët e shpëtimit hyjnor dhe mbushmë me shkëlqimin tënd, si Perëndi, që nga natyra ke fuqi të pafund.

Ndriçoje fort zemrën time me shkëlqimet e tua, o Dritë e pandarë e Një natyre, e ndarë në karaktere, e trindritshme, pa perëndim.

Hyjlindësor

O e Dëlirë e tërëpacenuar, sapo të pa si portë që shihte drejt dritës së paperënduar, profeti[2] të njohu në çast si banesë Perëndie.

Ode VI: Menomenin klídhoni

Megjithëse je Hyjkryesi e trindritshme në hipostaza, je unike si bashkëpamëse dhe barasbërëse si në esenca, ashtu edhe në vullnet. *(2x)*

Duke i kënduar Atit se "Me dritën tënde do të shohim si dritë[18] Birin përmes Shpirtit", profeti deklaroi mjaftueshëm Një Hyjni trediellore.

Hyjlindësor

O Zot, Perëndi unik dhe i trindritshëm, me ndërmjetimet e Hyjnënës, dërgoju nga lart himnuesve të tu çlirim nga shkeljet dhe rreziqet.

Ndenjësore: Ton sinánarhon Logon

Le ta lavdërojmë dritën trediellore dhe le t'i falemi tani Trinisë si të thjeshtë, sepse na ndriçoi, na mëshiroi dhe e çliroi nga prishja gjithë gjininë e njerëzve, meqenëse e shpëtoi mbarë botën nga mashtrimi i idhujve dhe na dhuroi mbretërinë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Përderisa u varfërova nga të gjitha, përika drejt teje që je shpresa e të gjithëve, si edhe përikja e mëkatarëve dhe e të përulurve, dhe thërras "Fajtova"; mirëpo unë mizori këmbëngul shumë në të këqija me apati; mëshiromë para fundit, kthemë dhe çliromë nga çdo ndëshkim mua të padenjin.

Ode VII: O iperipsúmenos

O Zot i dhembshur, meqë ke avushë dhe oqean pa fund mëshire, mëshiroji ata që të himnojnë si Një Perëndi të trindritshëm të të gjithave. *(2x)*

Duke të himnuar ty, si Perëndi dhe Zot të pakonceptueshëm, të trindritshëm dhe unik, të thërrasim: Jepu shërbëtorëve të tu faljen e mëkateve.

Hyjlindësor

Nxore një lastar, të bashkëpafillim me Atin, një lule dhe Hyjni, degë të bashkëpërjetshme, që u jep jetë mbarë njerëzve, o Virgjëreshë.

Ode VIII: Si to panturgó

O Perëndia im, që ta zbuloje qartësisht qëmoti hipostazën e trefishtë të Kryesisë unike, iu shfaqe në formë njerëzish Abrahamit[19] që e himnonte pushtetin tënd unik. *(2x)*

O Atë i dhembshur, Fjalë dhe Shpirt, dritë e paafrueshme,[20] më denjësoni t'i shoh drejt rrezet e tua hyjbërëse, që të jem i pëlqyer përgjithmonë para teje, o Zot i të gjithave.[21]

Hyjlindësor

Na shkëlqeve, o e Tërëhimnuar, njërin prej lavdisë trediellore, Zotin Krisht, që na mësoi mistikisht të himnojmë në jetë Një Hyjkryesi në tre Persona.

Ode IX: Isaia hóreve

Zërat njerëzorë nuk kanë fuqi të të himnojnë denjësisht, o Njësi pa fillim; veçse ne, duke marrë guxim nga besimi, i ofrojmë, me sa mundemi, lavdi dhe himnim pushtetit tënd, o Trini e bashkëfronshme dhe hyjkryesuese. *(2x)*

Keruvimet dhe Serafimet, me dhoksologji të barabarta, të lavdërojnë[11] me gojë pa cen ty, si Perëndi të trindritshëm monark; së bashku me ta, pranona dhe ne mëkatarët që po e madhërojmë pushtetin tënd.

Hyjlindësor

Si e kulluar, e paqortueshme dhe Virgjëreshë, linde Bir që na çliron nga ngasjet, Perëndi të pandryshueshëm; prandaj përgjëroju tani atij të na japë ndjesën e shkeljeve.

NË MËNGJESORE

Kanuni Ngjallësor në 4, Kanuni Kryqngjallësor në 3, Kanuni i Hyjlindëses në 3 dhe Kanuni i shenjtit të ditës në 4 (nëse shenjti është i madh, Kanuni i tij në 6 ose në 8, duke lënë pikërisht Kanunet e mësipërme, se totali duhet të jetë 14 Tropare).

Kanun Ngjallësor
Ting. Tërth. I
Ode I
Irmosi: Ipon që anavatin

»Krishti që, përmes krahut të fortë, i »shtyp në luft'* kundërshtarët,[22] ka shku»ndur, ka hedhur në të Kuqin Det kalorës »dhe kuaj tok,* e shpëtoi popullin,* Izrae»lin, himnues me triumf.[23]

S'kish dashuri nënore për ty sinagoga mbar'* hebraike me gjemba, ndaj të ku-

rorëzoi,[24] mirëbërës, me gjemba ty* që stëratin zgjidhje, Krisht,* nga dënimi i madh i gjembave.[25]

Krisht jetëdhënës Zot, kur të futën në gropë ty* që nuk bie, më ngrite se kisha rënë; dhe, pa u ngacmuar, durove ti* duhmën, prishjen time pra,* nga hyjnorja esenc' më dhe miro.

Hyjlindësor

Nëma u prish, pushoi trishtimi,[6] Hirplota Zonj'* e bekuar[26] ka lindur harenë për besnikët, ka luluar bekim për ne* dhe për tërë botën tok* në çdo anë, pra Krishtin Shpëtimtar.

Kanun Kryqngjallësor: To sotiri Theó

Krishti Zot, me vullnet,* u ngul me trup mbi një Kryq*[27] dhe e çliroi* nga dënimi helm*[6] atë që ra përmes një druri në Parajsë lasht';* ne vetëm atij t'i këndojm' se fitoi lavd.[28]

Krishti vdiq, mirëpo* u ngjall prej varrit si Zot* edhe e ngriti* tok të rënin keq* me veten, edhe bukur lart e uli bri Atit;*[29] ne vetëm atij t'i këndojm' se fitoi lavd.[28]

Hyjlindësor

Zoti Krisht s'iku larg* nga atërori gji lart,*[30] por trupëzohet* nga ti, nën' pa cen* e Perëndisë; ndërmjeto përherë tek ai* që ne, që na bëri, nga çdo dert të na shpëtoj'.

Kanun I Hyjlindëses që ka Akrostihidhë: "Ndriçomë, o Virgjëreshë që linde dritën". Ipon qe anavatin

Dritën[31] që kish fushuar në ty, o e fortpacen,* dhe e feksi planetin me rrezet, llamburitjet e Hyjnisë, pra Zotin Krisht,* lype, Virgjëreshë-nën',* t'na ndriçojë krejt ne që të himnojm'.

Ishe e zbukuruar, hirplote, me një stoli* prej virtytesh, e Tërëdëlirë; prite pra ti hijeshi bukurbërëse* prej lavdis' së Shpirtit Shenjt,* Krishtin që e stolisi çdo anë.

Të parafiguroi dikur ferra në Sina* që s'u dogj edhe pse mori flak' nga zjarri,[7] se e virgjër linde edhe sërish* mbete virgjëreshë ti* mbi mendim, nënë-virgjëreshë, Zonj'.

Ode III

Irmosi: O piksas ep' udhenós

»O Zot që, mbi hiçin, e mbështete fort »tokën ton',* sado që rëndonte, e vare »lart pa baz',*[32] o Krisht; Kishën tënde ta »fiksosh* mbi gurin e patundshëm*[33] të »porosive që na dhe, se je* njeridashës, i »vetmi krejt i mir'.

Ti, o Krisht, ke bërë mrekulli lashtë në shkreti,* ndaj hebrenjtë thithën mjalt' nga një gur;[34] ata* të ofruan uthull, vrer[35] në vend* të manës,[36] mirëbërje* të till' të dhanë si shpërblesë ty* bijt' mosmirënjohës izraelit'.

Sa gjetën streh' nën një re të ndritshme në lashtësi,*[37] jetën, Zotin Krisht,[38] e varrosën, por u ngjall* me vullnet të lirë dhe u dha* besnikëve të tërë shkëlqim nga Shpirti që i hijeson* mistikisht nga lart edhe i shpëton.

Hyjlindësor

Atij që fort shndriti pa nënoren dhembk' nga Ati* pa cen, ti iu bëre pra nën' pa burrë, Vajz';* ndaj, meqë e kishe në bark ti* Fjalën e mishëruar,* të shpallim si Perëndilindëse* mjaft orthodhoksisht, qartas dhe vërtet.

Kryqngjallësori: Dhinami tu stavrú su

U ngjalle ti* prej varrit, o Krisht,* dhe i

çlirove,* jetëdhënës Zot,*[4] nga vdekja, prishja sa e himnojn'* kryqëzimin tënd krejt vullnetar.[27]

Nxitoheshin* të hidhnin arom'* në trupin tënd, Krisht,* miroprurëset;* s'e gjetën, ndaj, kur po ktheheshin,*[39] e himnonin ngjalljen tënde, Zot.

Hyjlindësor

E virgjër nur,* e pastër, atij* që mori trup prej* mitrës sate ti* pareshtur lypi që t'i çliroj'* nga i djallti bllof sa të himnojn'.

I Hyjlindëses: O piksas ep udhenós

E thjeshtë, krejt qartas na u shfaqe si shkallë tash,* nga ka zbritur drejt nesh i Tërëlarti Zot*[40] që ta ndreqte krejt natyrën ton'* të prishur, k'shtu të pamë* krejt ne; prej teje, si i përmbimir',* deshi që të lidhej me botën ton'.

U shfaq qartë se në barkun tënd u përmbush tani,* mu në fund të kohës, i njohuri mister* lashtë, që përpara jetëve;* prej Perëndisë, Zotit,* të gjithëditur,[41] u caktua drejt,* shum' më par', e virgjër, krejt pa qortim.

Dënimi i nëmës, lashtë,[6] me ndërmjetimin tënd* u zhduk, o e Virgjër pa cen, se, si u shfaq* në ty Zoti Krisht, buroi mjaft* bekim, si i mbimirë,* për gjithë ne ti je i vetmi hir,* bukuri për njerëzit me besim.

Ode IV

Irmosi: Tin thian enoisas su

»Meqenëse e kuptoi me parashikim »zbrazjen tënde[42] hyjnore, o Krisht, Aba»kumi të thërriste me tmerr: Erdhe për »shpëtimin e popullit tënd, që t'i shpëtosh »të mirët e tu.[43]

Duke e parasimbolizuar, si përmes ikone, Kryqin tënd të pacen, e ëmbëlsove me dru shijimin e rrjedhjeve vrasëse dhe tejet të hidhura të Merras, të mëkatit, o i Mirë.[44]

O Shpëtimtari im, denjove Kryq kundër drurit të njohjes,[45] vrer[35] kundër ngrënies së ëmbël,[46] ndërsa gjakun tënd hyjnor e derdhe kundër prishjes së vdekjes.[6]

Hyjlindësor

U ngjize pa bashkim dhe pa prishje, linde para dhimbjeve të lindjes,[47] dhe u ruajte pas lindjes Virgjëreshë, sepse linde trupërisht Perëndinë.

Kryqngjallësori: Isakíkoa tin akoín

Sapo Kryqi u ngul mbi dhé, në Kalvar,[48] u dërrmuan shulat[49] dhe u shfuqizuan rojat e përjetshëm[50] dhe u dëgjua një zë i lartë: Lavdi fuqisë sate, o Zot.

Sapo Shpëtimtari zbriti, si i vdekshëm, te të prangosurit,[51] u ngritën bashkë me të të vdekurit që nga jeta dhe thirrën: Lavdi fuqisë sate, o Zot.

Hyjlindësor

Virgjëresha lindi dhe nuk i njohu ato që kanë nënat,[47] por është edhe nënë, mbeti edhe e virgjër; asaj i thërrasim duke e himnuar: Gëzohu, o Perëndilindëse!

I Hyjlindëses: Tin thian enoisas su

Kur të pohoj tërë besim, me zemër, mendje, shpirt dhe gojë si Perëndilindëse, kryesisht të kulluar, e fitoj shpëtimin[52] dhe shpëtoj me ndërmjetimet e tua, o Virgjëreshë.

Ai që e krijoi Gjithësinë nga hiçi për shkak të mirësisë, si mirëbërës, deshi të krijohej prej teje që je e dëlirë, për të shpëtuar ata që të himnojnë me besë dhe mall, o e Tërëpaqortueshme.

Koret përmbitokësore e himnojnë Birin tënd, duke u ngazëlluar për shpëtimin e atyre që të konsiderojnë si Perëndilindëse të vërtetë, o Virgjëreshë e tërëpaqortueshme dhe e panjollshme.

Isaia të quajti shkop nga mbiu për hirin tonë një lule[53] e bukur, Krishti Perëndi, për të shpëtuar ata që vrapojnë me besë dhe mallëngjim në strehën tënde.

Ode V

Irmosi: O anavalómenos fos

»O Krisht që e vesh dritën porsi rrobë,[54] »për ty mëngoj[55] dhe të thërras: "Ndri»çoje shpirtin tim të errësuar, si i vetmi i »dhembshur".

Zoti i lavdisë[56] varet i çnderuar vullnetarisht[27] mbi dru me pamje çnderimi[57] dhe më jep pashprehshëm lavdi hyjnore.

O Krisht, ma bëre të paprishshme pamjen kur e shijove paprishshëm në trup prishjen e vdekjes dhe linde pas tri ditësh nga varri.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse, meqenëse na e linde pa farë Krishtin, drejtësinë dhe çlirimin,[58] e çlirove nga mallkimi natyrën e paraatit.[6]

Kryqngjallësori: Orthrízontes voomen si

I tendose duart mbi Kryq, o Shpëtimtari ynë, kështu i ftove të gjithë pranë vetes, si njeridashës.

E plaçkite Hadhin nëpërmjet varrimit tënd, o Shpëtimtari ynë, dhe i mbushe të gjitha me hare nëpërmjet ngjalljes sate.

Hyjlindësor

Të himnojmë si të virgjër pas lindjes, o Hyjlindëse, sepse e kishe trupërisht në mitër Fjalën Perëndi[59] për hir të botës.

I Hyjlindëses: O anavalómenos fos

O Hyjlindëse e tërëthjeshtë, mbarë profetët të paralajmëruan qartësisht, se do të bëheshe nënë e Perëndisë, meqë je e vetmja që u gjete e paqortuar krejtësisht, o e dëlirë.

O e thjeshtë, të njohim si re të ndritshme[37] të ujit të gjallë,[60] e cila na hodhi shiun e paprishjes, Krishtin, neve të dëshpëruarve.

Perëndia që fushoi brenda teje, si i vetmi i dhembshur, të deshi pastër si të afërme, të bukur të tërën,[61] pa qortim dhe të vulosur[62] me virgjëri.

Ode VI

Irmosi: Menomenin klídhoni

»Deti i pasioneve* po trazohet* nga e »vrullshmja shqot'* ësht' shpirtprishëse, »ndaj zbute ti, o Zot,* edhe më nxirr prej »prishjes,[63] se je i dhembshur, Krisht.

Kur e shijoi ngrënien e mosbindjes,[46] patriarku i gjinisë ra në prishje,[6] mirëpo, me anë të pësimit tënd, o Zoti Krisht, u ngrit drejt jetës.

Ti, o Zoti Krisht, jeta,[38] u katandise në Hadh[64] dhe, pasi u bëre prishje për prishësin, burove ngjalljen me anë të prishjes.

Hyjlindësor

Virgjëresha lindi dhe, megjithëse lindi, mbeti e dëlirë dhe, vërtet si nënë e virgjër, e mbajti në duar atë që mban Gjithësinë.

Kryqngjallësori: Ekíklosé me ávisos

I tendose pëllëmbët, o Krisht, Perëndia ynë, duke i mbledhur, si njeridashës, përmes Kryqit tënd jetëprurës tërësitë e kombeve që ishin larg teje.

E plaçkite vdekjen dhe i dërrmove portat[49] e Hadhit, dhe Adami i prangosur

sapo u lirua, të thërriste: Më shpëtoi e djathta jote, o Zot.[65]

Hyjlindësor

O Mari e lavdishme, krenari e orthodhoksëve, të lavdërojmë denjësisht si ferrë të padjegshme[7] dhe mal,[8] si shkallë të gjallë dhe portë qiellore.[40]

I Hyjlindëses: Menomenin klídhoni

Kur po merrte trup si ne, shkaku i çdo gjëje që u dha qenie të gjithave[1] të kishte si shkak ty, o Hyjnënë e tërëpaqortueshme.

Ne që përikim besërisht drejt strehës sate të famshme, o Zonjë e tërëpaqortueshme, të njohim si burim shpirtushqyes që nxjerr shërime.

Na linde Jetëdhënësin, shkakun e shpëtimit, i cili u dhuron çlirim të përjetshëm[66] atyre që të shpallin si Perëndilindëse të vërtetë.

Ode VII

Irmosi: O iperipsúmenos

»Zoti i përmbilavdëruar i etërve tanë[67] »e shoi flakën dhe i freskoi Djemtë që kë»ndonin me një zë: O Perëndi, je i bekuar.[68]

Veshe trup si karrem në grep dhe, me fuqinë tënde hyjnore, e kape gjarprin[69] dhe i ngrite ata që thërrisnin: O Perëndi, je i bekuar.

I panxënshmi që bëri esencën e pamasë të tokës, mbulohet trupërisht brenda në varr; atij i këndojmë të gjithë: O Perëndi, je i bekuar.

Hyjlindësor

O e Tërëpaqortueshme, linde Një hipostazë me dy natyra, Perëndinë që u trupëzua; atij i këndojmë të gjithë: O Perëndi, je i bekuar.

Kryqngjallësori: O en kamino pirós

Ti që me anë të drurit të Kryqit e shfarose mashtrimin e idhujve, je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[67]

Ti që u ngjalle prej së vdekurish dhe i ngrite tok me veten ata që ishin në Hadh, je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[67]

Hyjlindësor

Ti që linde prej virgjëreshës dhe e tregove si Hyjlindëse, je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[67]

I Hyjlindëses: O iperipsúmenos

I pakufizueshmi, i vetmi i bekuar, me ty, o e Tërëshenjtë, u bashkua me trup sipas hipostazës, si i dhembshur, dhe mbeti pa u ndryshuar.

O Zonja Hyjlindëse, të lavdërojmë me një zë si nuse të tërëpaqortueshme dhe fron të Krijuesit tënd;[70] atij i këndojmë të gjithë: O Perëndi, je i bekuar.

O Virgjëreshë, pasi u kullove prej Shpirtit, u bëre nënë e Tërëmbretit që të gatoi; atij i këndojmë të gjithë: O Perëndi, je i bekuar.

O Hyjnënë pa cen, më shpëtoi Zoti kur veshi prej teje rrobën e trupit; atij i këndojmë të gjithë: O Perëndi, je i bekuar.

Ode VIII

Irmosi: Si to panturgó

»Djemtë thurën kor universal në furrë* »dhe psalnin për ty, o Bërësi i Gjithësis':*[68] »Ju, gjithë veprat, ta përmbilartësoni,* ta »himnoni Zotin përjetë dhe përherë.[71]

U lute që të zmbrapsej potiri[72] i vullnetshëm[27] i pësimit shpëtimtar meqë ishte i pavullnetshëm,[72] sepse ti, o Krisht, ke dy vullnete të përshtatshme me esencat, në jetë.

O Krisht tërëbërës, me zbritjen tënde, Hadhi[64] u bë tepër qesharak dhe nxori, si me të vjella, tërë ata që vdiqën qëmoti për shkak të mashtrimit, të cilët të përhimnojnë në gjithë jetët.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë që e linde me fjalë, përmbi mendje, Zotin si Perëndi dhe burrë, dhe je e virgjër, gjithë ne, veprat, të bekojmë dhe të përmbilartësojmë në gjithë jetët.[71]

Kryqngjallësori: Ton ek Patrós pro eonon

Krishtin Perëndi që i shtriu vullnetarisht pëllëmbët në Kryq[27] dhe i theu prangat e vdekjes, o priftërinj, bekojeni;[73] o popull, përmbilartësojeni në gjithë jetët.

Krishtin Perëndi që lindi si dhëndër nga varri, që iu shfaq miroprurëseve dhe u fali ngazëllim,[74] o priftërinj bekojeni;[73] o popull, përmbilartësojeni në gjithë jetët.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse e dëlirë, u tregove më e lartë se Keruvimet kur e mbajte në barkun tënd atë që rri mbi ta;[75] bashkë me të patrupët, ne vdekatarët e lavdërojmë në gjithë jetët.

I Hyjlindëses: Si to panturgó

Trishtimi i paraetërve[6] pushoi tani kur linde gëzimin, o Hyjnënë; ndaj të himnojmë pa pushim, o Virgjëreshë, dhe të përmbilartësojmë në gjithë jetët.

O Virgjëreshë, Birit tënd të pakuptueshëm i këndon tok me ne bashkësia e të patrupëve, pasi krijuam me mall një kor dhe e përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Si një rrjedhë e kulluar pavdekësie doli prej teje, o Vajzë, Zoti i të gjithave dhe e pastron ndyrësinë e atyre që të himnojnë me besim dhe të përmbilartësojnë në gjithë jetët.

O Virgjëreshë, të pohojmë me të vërtetë si fron hyjnor dhe dritëprurës[70] dhe pllakë[76] të Hirit, meqë e prite Fjalën e Atit; atë e përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Ode IX

Irmosi: Isaia hóreve

»Isaia vallëzo,* Virgjëresha,* Zonja Shën »Mari,* na lindi Jisu Krishtin Emanuel,*[77] »njeri edhe Perëndi; dhe emër ka Lindjen[78] »që na ndrit.* Pra, madhështojm' atë,* »lumërojmë dhe Hyjlindësen.*

Vdekatarin që kish rën',* ti i tëri* e ke marrë, Krisht,* prej barkut virgjëror me bashkim të plot';* i vetmi që s'more pjesë në mëkat,[79] e çlirove pra* nga prishja me pësim* të pacenshëm që durove, Zot.

Zoti Krisht, me gjakun tënd hyjrrjedhës e jetëbërës që doli nga brinja jote e kulluar,[80] pushoi flijimi tek idhujt dhe tërë dheu po i sjell lavdi therores[81] sate.*

Hyjlindësor

Vajza e dëlirë nur* dhe modeste* s'lindi Perëndi* pa trup, as një njeri formalisht të thjesht',* veçse një njeri real dhe të përsosur dhe Perëndi* krejt të përsosur pra;* e lëvdojm' me Atin, Shpirtin tok.

Kryqngjallësori: Se tin ipér nun

Ty që i durove në dru pësimet, o Zot,* dhe e theve me vdekje, gjith' fuqinë e Hadhit tmerr,* ne besnikët të madhërojm' orthodhoksisht.

O Zot, e plaçkite Hadhin, edhe botën mbar',* kur u ngjalle nga varri pas tri ditësh, e shndrite fort;* ne besnikët të madhërojmë me një zë.

Hyjlindësor

Nën' e Zotit Krisht, Hyjlindëse, ti ngazëlle;* dhe kërko nga ai që kishe mbajtur në bark për ne* ndjesë fajesh; me bes' të përhimnojm' ty.

I Hyjlindëses: Isaia hóreve

O e Virgjër përgjithnjë,* u fiksua* përmbi mend një trup* prej gjakut tënd të pastër për Bërësin* e çdo gjëje,[1] Zotin Bir të vetëmlindur të Lindësit,*[82] pa burrë dhe pa far',* me mend dhe me jet', Hyjlindëse.

Ndale ti çdo vrull pa fre* që kish vdekja* që përhapej mjaft,* kur jetën e përjetshme[38] e linde ti* vërtet përmbi mend; ajo e zhduku Hadhin gojëhelm kur* u sul fort kundër saj,* Nënë-virgjëresh' e Tërëshenjt'.

Ulet mbi fron zotëror* yt Bir edhe* ty që hijesisht* ndriçon me thekë ari,[83] virtyt hyjnor,* të ka në të djathtën e tij,[84] të vendosi edhe të jep* gjithë të mirat, si* nënë që je pa qortim aspak.

NË LITURGJI Tipiket dhe Lumërimet:
O listís en to stavró

Të besoi përmbi Kryq,* Krisht, si Perëndi Kusari, kështu,* sinqerisht nga zemra ty të pohoi dhe thirri:* Zot, në mbretërinë tënde lart* më kujto, si Shpëtimtar.[85]

Ta himnojmë me një zë,* porsi Bërës Shpëtimtar, Zotin Krisht;* lulëzoi jetë për gjindjen tonë përmbi dru,* përmbi Kryq, kështu mallkimin tmerr*[6] nga një dru,[86] e thau krejt.

Përmes vdekjes sate, Krisht,* forcën që kish vdekja, e zhduke ti* dhe i ngrite bashkë të vdekurit që nga jeta;* të himnonin, Perëndin' real,* Shpëtimtarin tonë Zot.

Gra të thjeshta erdhën tok* pranë varrit tënd, kërkonin ato,* Jetëdhënës, të të vajosnin me miro, veçse* engjëlli iu shfaq dhe thirri fort:* Zoti Shpëtimtar u ngjall.[39]

Kur qe kryqëzuar, Krisht,* mes kusarësh të dënuar qen' dy:*[87] Njëri prej këtyre të blasfemonte, ndaj mori* drejt dënim, por tjetri në Parajs'* shkoi se të shpalli, Zot.[88]

Gra të thjeshta shkuan shpejt* dhe arritën dhe i thirrën me zë* korit të apostujve, than': U ngjall Krishti ynë;*[39] le t'i falemi si Zotit pra* dhe si Krijimtarit ton'.

Lavdi *Triadik*

Gjithëbërësja Trini,* e pushtetshmja fort Njësi, o Hyjni* e pandashme, Atë, Bir, Shpirt Shenjt, të përhimnojmë,* Perëndi që je Zot i vërtet'* edhe Shpëtimtar perfekt.

Tani *Hyjlindësor*

O port' që nuk shkelesh dot,*[2] ngazëlle, tempull i shenjtë, frymor,* je për Perëndin'; ki gaz, fron i zjarrtë që s'digjesh;*[70] nënë e Emanuelit Krisht,*[77] Zotit tonë, ki gaz ti.

NË MBRËMËSORE

Thirrtore Zotërore
Ting. Tërth. I
Heris askitikón

Mjerë për mua, o Zoti im* dhe Perëndi i dhembshur, të inatosa mjaft!* Sa herë ty të premtova se do pendohem, rremash* dola idioti un'; e ndota, Krisht,* këmishën që vesha, Zot,* atëherë në Pagëzim* dhe marrëveshjen* që kam bërë me ty, Jisu,* e kam shkelur keq;* e shpërfilla të zezën rrob',* "skimën" e zisë që e mora para shën engjëjve,* si rang të dyt' pas

Pag'zimit, s'i bëra dot sa premtova kur* qen' njerëz prezentë;* mos më lër në fund të zhdukem, o Shpëtimtari im.

Vallë, ç'apologji, shpirt i keq,* do kesh në ditën e gjykimit? Kush do të nxjerr'* nga çdo torturim, dënim me zjarr në amshim?[89] Ndaj askush* veçse ti ta zbutësh mjaft të dhembshurin* kur ti do ta lësh çdo akt* të pavend dhe të kesh gjithnjë* jetes' të mirë,* siç do Zoti yt Perëndi,* dhe të qash përdit'* për gabimet që bën pa fund,* shkeljet me punë, fjalë dhe mendime në çdo orë;* ndaj ti kërko mjaft nga Krishti, lyp të të japë me simpati* plot faljen e tyre,* ndjesë saktë dhe perfekte, se është Shpëtimtar.

Mos më zvarristë, as mos më zënt'* zakoni mëkatar[90] dhe demoni që lufton* gjithnjë kundër meje; që t'mos e bëj vullnetin e tij,* Shpëtimtar, të mos më imponojë fort,* kështu, njeridashës Krisht,* mbretëro brenda meje ti* si t'më rrëmbesh krejt* nga sundimi i tij të jem* unë yti, Zot;* denjësomë që të jetoj,* Fjalë, sipas dëshirës sate, ty të kem prehje un'* dhe të marr zbutjen[91] dhe faljen e tërë fajeve, ty të lyp* dhe të përgjërohem,* ta fitoj dhe përdëllimin e madh[3] me Hirin tënd .

Të tjera Të të Patrupëve Të ngjashme

O Kryeengjëj, më torturon* sëmundja, vesi, syt' e zemrës m'i bëri terr,* nuk mund që të shoh dot udhë shpëtimi, endem në rrug',* po humb dhe po bie në gremina tmerr* të Hadhit; por, kur kujtoj* mrekullitë që bëni ju,* unë shërohem* nga lëngatat e shumta pra;* që ta shoh tash, shpejt,* mirëdashjen që keni ju,* nxitohuni dhe fikeni krejt flakën e veseve,* shenjtë të tërënderuar, m'i zhdukni dhe të këqijat ju,* më çoni, të mirë,* dhe në dritën e shpëtimit, më udhëzoni drejt.

E kish të lavdëruarën grad'* njësoj me ju i ligu më parë dhe me ju,* kryegjeneralë, si dritëprurës shndriste me lavd,* por dinakërisht ky kundërshtar ra keq* përdhe[92] dhe ka terr gjithnjë,* do që, me veten mua tok* të më vithisë,* të dërrmohem, sado kam nder,* sepse jam ikon'* e Krijuesit,[17] veçse posht'* më parë rashë,[6] por më ngriti Krishti; ndaj shfaquni* mbrojtës, përkrahës për mua mjeranin, si kujdestarë pra,* të urtë, kërkoni* përdëllim të madh,[3] shpëtim, hir për mua, mirësisht.

Duhej të isha bashkë me ju,* dinakut krejt, armikut, t'mos i nënshtrohesha;* jam bërë sipas ikonës së Perëndisë,[17] por mjer'!* Me këshillën që dha dashakeqi djall,* nuk ju pata un' zili,* shkela urdhrin[86] dhe rashë keq* nga nderi, hiri* që më kish dhënë Bërësi* dhe në skllavëri* po zvarritem; veç shihmëni,* o kryegjeneralë, jam i ngulur në çdo pasion,* më jepni dorën të shkoj shumë lart, në udhën që çon atje,* kërkoni ta gjej pra* bukurinë famëplote, të lasht', shpëtimin tim.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore E ngjashme*

Shndrite mbi mua ndriçimin tënd,* në terr peripecish jam, Zonj', që e nxure ti,* e linde, me trup shkëlqimin e së vërtetës,[93] një Zot,* Perëndinë, nënë virgjëreshë nur;* nga fundi plot dëshpërim,* shpejt më nxirr edhe m'i mbështet* hapat e shpirtit* mbi një gur,[33] përmbi një jetes'* të sigurt gjithnjë* dhe demonët që më luftojn'* pareshtur, drejt gjykoji[94] dhe pushoji shpejt dhimbjet krejt* të zemrës sime të mjerë, o shpres' e shenjtë e anë-

ve* të kozmosit mbarë,* meqë e dhuron mëshirën e madhe[3] bujarisht.

Pasvargje Kataniktike

O Zot, nuk pushoj së mëkatuari, dhe, sado më bën të denjë për njeridashje, nuk e kuptoj; munde zemërngurtësinë time, o i vetmi i mirë, dhe mëshiromë.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

O Zot, edhe trembem nga frika jote, edhe nuk pushoj së bëri të ligën; kush në gjykatë nuk e ka frikë gjykatësin? A kush do që të shërohet dhe e inatos mjekun si unë? O Zot zemërgjerë, të të vijë keq për dobësinë time dhe mëshiromë.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

O martirë të tërëfamshëm, meqenëse i shpërfillët të gjitha tokësoret dhe u futët me guxim dhe burrërisht në tortura, nuk dështuat në shpresat e lumtura,[95] por u bëtë trashëgimtarë të mbretërisë[96] së qiejve; duke pasur guxim para Perëndisë njeridashës, kërkoni paqen për botën dhe për shpirtrat tanë përdëllimin e madh.[3]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Misteri është i madh, i ndritshëm dhe i frikshëm! I panxënshmi u mbajt në bark kurse Nëna, pas lindjes, mbeti përsëri e virgjër, sepse lindi Perëndinë që u mishërua prej saj. Le t'i thërrasim atij, le t'i themi himnin duke kënduar bashkë me engjëjt: I shenjtë je, o Krisht Perëndi,[11] që u bëre njeri për ne; lavdi më ty.

CITIME

1. Joan 1.3
2. Jez. 44.1-4
3. Num. 14.19 etj.
4. Ps. 46(47).5
5. Is. 6.6
6. Gjen. 3.16-19
7. Eks. 3.2-5; Vep. 7.30
8. Ps. 2.6 etj.
9. Dan. 2.34-35,45
10. Is. 28.16; Ef. 2.20; I Petr. 2.6; Ps. 117(118).22; Matth. 21.42; Mark 12.10; Lluk. 20.17; Vep. 4.11
11. Is. 6.2-3
12. Gyq. 6.37-38; Ps. 71(72).6
13. Is. 9.6
14. Dan. 7.13
15. Abak. 3.3
16. Joan 14.23
17. Gjen. 1.26-27; 5.1; 9.6; Urt. Sol. 2.23; Sirak 17.3
18. Ps. 35(36).10
19. Gjen. 18.1-2
20. I Tim. 6.16
21. Est. 4.17b
22. Eks. 6.1 etj.
22a. Ju. 9.7
23. Eks. 14.21-15.4 etj.
24. Matth. 27.29; Mark 15.17; Joan 19.2,5
25. Gjen. 3.18
26. Lluk. 1.28-29
27. Joan 10.15,17-18
28. Eks. 15.1
29. Mark 16.19; Vep. 1.2
30. Joan 1.18
31. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
32. Jov 26.7
33. Matth. 7.24-25; Lluk. 6.47-48
34. Ligji i Dytë 32.13; Ps. 80(81).17
35. Matth. 27.34,48; Mark 15.36; Lluk. 23.36; Joan 19.29-30
36. Eks. 16.14,31 etj.
37. Eks. 14.19
38. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12
39. Matth. 28.1-8; Mark 16.1-8; Lluk. 24.1-10; Joan 20.1-2,18
40. Gjen. 28.12-17
41. Joan 21.17
42. Fil. 2.7
43. Abak. 3.13
44. Eks. 15.23-25
45. Gjen. 2.9,17; 3.3-11
46. Gjen. 3.6
47. Is. 66.7

48. Matth. 27.33; Mark 15.22; Lluk. 23.33; Joan 19.17
49. Ps. 106(107).16; Is. 45.2; Vajt. 2.9
50. Jov 38.17
51. I Petr. 3.19
52. Rom. 10.9-10
53. Is. 11.1,10; Rom. 15.12
54. Ps. 103(104).2
55. Ps. 62(63).2; Is. 26.9
56. I Kor. 2.8; Jak. 2.1
57. Is. 53.3
58. I Kor. 1.30
59. Joan 1.1
60. Joan 4.10
61. Kënga 1.15
62. Kënga 4.12
63. Jona 2.7
64. I Petr. 4.6
65. Ps. 137(138).7
66. Hebr. 9.12
67. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
68. Dan. kap.3 Lutja e Azarias 25-28
69. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.13; Apok. 12.9,14-15; 20.2
70. II Kron. 18.18; IV[II] Mbret. 19.15; Ps. 9.5; 46(47).9; Is. 6.1; Jez. 1.13-26
71. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
72. Matth. 26.39; Mark 14.36; Lluk. 22.42
73. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 61
74. Matth. 28.9; Joan 20.14-17
75. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 31
76. Eks. 31.18; Ligji i Dytë 9.10
77. Is. 7.14
78. Zah. 3.8; 6.12
79. Joan 8.46
80. Joan 19.34
81. Lev. 7.12(2) etj.
82. Joan 1.14,18; 3.16-18; I Joan 4.9
83. Ps. 44(45).14
84. Ps. 44(45).10
85. Lluk. 23.39-44
86. Gjen. 3.2-6
87. Matth. 27.38; Mark 15.27; Lluk. 23.32; Joan 19.18
88. Lluk. 23.39-42
89. Matth. 18.8; 25.41; Jud. 7
90. Jak. 1.14
91. Sirak 18.20
92. Is. 14.12
93. Joan 14.6
94. Ps. 34(35).1
95. Tit. 2.13
96. Jak. 2.5

TË HËNËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kataniktike
Ting. Tërth. I

Kur do të ulet gjykatësi, do të qëndrojnë engjëjt, do të oshtijë trumbeta dhe do të ndizet flaka, çfarë do të bësh, o shpirti im, kur të çohesh për në gjykim?[1] Sepse atëherë të këqijat e tua do të jenë të pranishme, do të shqyrtohen keqbërjet e tua të fshehura;[2] prandaj, para fundit, thirri: O Perëndi, le të të vijë keq për mua[3] dhe mëshiromë.

O shpirt, të këtushmet janë të përkohshme, ndërsa të atjeshmet të përjetshme; shikoj gjykatoren dhe mbi fron gjykatësin,[1] dhe tmerrohem për vendimin; ndaj, o shpirt, kthehu; gjyqi s'të fal.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Ton sinánarhon Logon

Mbrojtje e paluftuar, e nxehtë, shpresa jon'* mjaft e sigurt që nuk na turpëron,[4] je mur, strehë, port* për ata që rendin te ti, e dëlirë nur;* o Virgjëreshë përgjithnjë,* përgjëroju Perëndisë, Birit tënd, tok me engjëjt,* që t'i japë pra botës paqen,[5] shpëtimin si dhe përdëllimin e madh.[6]

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore Kataniktike

Le të rrimë zgjuar dhe le t'i dalim para Krishtit të gjithë ne me shumicë mëshire dhe llamba të ndritshme, që të denjësohemi për të hyrë brenda në nusërore, se ai që flet nga jashtë derës, pa efekt i thërret Perëndisë: Mëshiromë.[7]

Duke u dergjur në krevat mëkatesh të shumta, ato ma vjedhin shpresën e shpë-

timit tim, sepse gjumi i përtacisë sime i shkakton shpirtit tim dënim; por ti, o Perëndi, që linde prej Virgjëreshës, zgjomë për psalmimin tënd, që të të lavdëroj.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O më e shenjta se Keruvimet dhe më e larta se qiejt, e tërëhimnuar, kur të pohojmë që je me të vërtetë Perëndilindëse, të kemi mbrojtje ne mëkatarët dhe gjejmë shpëtim në ngasje; ndaj mos pusho së ndërmjetuari për ne, o fuqi dhe përkije e shpirtrave tanë.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Engjëllore
Ton sinánarhon Logon

Drithërohem nga gjyqi i frikshëm krejtësisht* dhe nga vendimi plot tmerr, nga gjyqtari, se më qorton* përgjithnjë ndërgjegjja, se jetoj me neglizhenc',* ndaj shtangem edhe druhem fort;* kryeengjëj që po ruani besimtarët mbarë,* më çlironi nga zjarri ju, me të shenjtin ndërmjetimin tuaj gjithnjë.

Martirike

Shkëlqen sot kujtimi i athloforëve, sepse ka edhe nga qielli vezullim: Kori i engjëjve bën panair dhe gjinia e njerëzve kremton bashkë me të; prandaj ndërmjetojnë pranë Zotit që t'i mëshirojë shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Ton sinánarhon Logon

Ty të sjell qielloren "Gëzohu" me çudi* shën Gabrieli, se sheh Bërësin e engjëjve lart* përmbi dhé, në ty të mishërohet dhe këndon* një melodi për ty plot gaz*[8] dhe me të pra i mëson të vdekshmit, e thjeshta Zonjë,* tërë njerëzit, se veç ti na u shfaqe shkaku i gëzimit të madh.

Kanun Kataniktik që ka Akrostihidhë (tok me Hyjlindësoret vetëm në Odet VIII dhe IX): "Dhembshuroje, o Fjalë, atë që mëkatoi shumë para teje. Josif".
Ting. Tërth. I
Irmosi: Ásomen to Kirío

»**L**e t'i këndojmë Zotit ode triumfale, se »u lëvdua kur bëri mrekulli të çuditshme »në Detin e Kuq.[9]

O Krisht, mua që tërhiqem dhe joshem nga shumë mashtrime të djallit, më kthe dhe më dhembshuro, si i tërëfuqishëm.

Të lutem, ty, o Krisht, që hape veshët e shurdhit:[10] Hapi veshët e shpirtit tim që janë të shurdhër, që t'i dëgjoj fjalët e tua.

Martirike

O martirë, duke qenë yje të saposhfaqura të diellit të drejtësisë,[11] hiqeni errësirën e zemrave tona.

Pasi u treguan si shigjeta të zjarrta nga qymyret hyjnore të Shenjtit Shpirt, atletët i dërrmojnë të gjitha shigjetat e gjarprit.[12]

Hyjlindësor

Të lutem, o porta e lavdisë hyjnore,[13] m'i çel dyert e pendimit dhe rrëmbeje shpirtin tim të varfër nga dyert e Hadhit.

Kanun tjetër I të Patrupëve
që ka Akrostihidhë: "Melodia e pestë
për engjëjt". Poezi e Theofanit.
Ipon qe anavatin

Miste të dritëdhënëses Hyjkryesi, direkt* prej saj si dhe me rrezet e saj shkëlqeni fort, ndaj përgjërojuni Zotit Krisht,* engjëj, të ndriçohet mjaft* shpirti im përmes llamburitjeve.

Keni guxim të rrini bri fronit suprem,[14] prandaj,* gjithë sa ju himnojnë me besë plot çlirojini prej tërë rreziqeve,* gjeneralë qiellor',* komandantë të rendit të patrup.

Hyjlindësor

Nëma u asgjësua, trishtimi[15] pushoi krejt,* e bekuara edhe hirplota lindi[8] gaz për besimtarët, luloi k'shtu* në çdo skaj, vend botëror* një bekim kolosal, pra Zotin Krisht.

Ode III

Irmosi: Epí ta ethni o Theós

»Perëndia mbretëroi mbi kombet, Perë»ndia rri ulur në fronin e tij të shenjtë dhe »i psalim mençurisht, si mbret dhe Perë»ndi.[16]

O Zot i mirë[17] dhe i tërëdhembshur, ti që nuk do që të humbasë njeri,[18] ki dhembshuri për mua që po humb dhe shpëtomë me frymën e mëshirës sate.

Meqenëse mëkatova me dije dhe pa dije, po vij te ti, o Zoti Krisht që i di të gjitha,[19] dhe të përgjunjem duke thirrur: Pranomë si Plangprishësin.[20]

Martirike

O martirë të lumtur, nuk e llogaritët vdekjen e trupave, që ta vrisnit mëkatin e gjallë dhe ta shfaqnit të vdekur armikun.

O martirë, të stolisur me pësime dhe të zbukuruar me rroba të ngjyera me gjak,[21] rrini tani të kurorëzuar afër[22] Mbretit të të gjithave.[23]

Hyjlindësor

O Nënë-virgjëreshë që trupëzove Perëndinë, na i prano zërat neve që të thërrasim përgjithnjë dhe çlirona nga peripecitë e shumëllojshme.

I të Patrupëve: O piksas ep udhenós

I vetmi i mirë,[17] njeridashës, që me një fjal'* me urti i bëre të lartat kore krejt,* dhe çdo Forc' supreme, Zot; prandaj* ti mirësin' plot forcë* që ke tregona, siguroje pra,* Kishën tënde me mbrojtjen e tyre.

Hyjlindësor

Pa burrë u bëre nën' e Zotit Krisht Perëndi* që po i ndriçon koret pa trup, engjëjt lart* që, me shenjtërime dhe fuqi,* hyjkryesis' t'i psalin* pareshtur dhe në tre Persona tok,* Virgjëresh' pa cen, e himnuar mjaft.

Ode IV

Irmosi: Ta erga tis ikonomias su

»Veprat e Ekonomisë sate, o Zot, e shta»ngën profetin Abakum, sepse dole për »shpëtimin e popullit tënd, erdhe që të »shpëtosh të mirët e tu.[24]

Veprat që kam bërë në jetë, janë të dëmshme dhe të liga. O Krisht Perëndi, çliromë nga ato duke më dhënë pendim të sinqertë.

Kam përbuzur çdo porosi të nderuar, sepse e zmbrapsa frikën tënde, o Krisht, dhe frikësohem nga podiumi yt i pagabueshëm; mos më dëno në të, o i dhembshur.

Martirike

O Fjalë, atletët e tu ngazëlloheshin besërisht teksa i tendosnin vërtet me rripa nga çdo anë, konsumoheshin shumë fuqishëm me kamxhikë dhe gërvishteshin me thonj.

I ligu nuk mundi t'ju lëkundte dot nga qëndrimi hyjnor, o atletë; prandaj u shfaqët hyjnisht si mbështetje e shumë të lëkundurve, o trima.

Hyjlindësor

Zoti mishërohet prej gjakrave të tua të dëlira, o e Tërëhimnuar, dhe, si i dhembshur dhe i vetmi njeridashës, me ndërmjetimin tënd të mirë, u jep pendim atyre që të nderojnë.

I të Patrupëve: Tin thian enoisas su

Kur i krijove shkëlqimet e engjëjve, o Njeridashës, si i fortë në fuqi,[25] i ndriçove mirësisht me llamburitje hyjbërëse, që të zbatojnë fjalën tënde.

O besnikë, le t'i hedhim poshtë mendimet tokësore të trupave, duke imituar sjelljet e rendeve të patrup dhe le t'i japim krahë mendjes në Shpirt.

Hyjlindësor

Ti m'u bëj mbrojtje, përikje dhe liman, duke e dëbuar turbullimin e pasioneve, o e Tërëpaqortueshme që i munde pakrahasueshëm koret e engjëjve për sa i përket bukurisë.

Ode V

Irmosi: To fos to alithinón

»**O** Krisht Perëndi, drita[26] e vërtetë, drejt »teje mëngon shpirti im qëmenatë;[27] »shfaqma fytyrën tënde.[28]

Zgjohu, o shpirt, zgjohu nga gjumi i rëndë i mëkatit tim të frikshëm dhe ndriçohu nga drita e pendimit.

Le ta ripërtërijmë me zell shpirtin dhe të vaditemi me shira kataniksi, që të nxjerrim kallirin e pendimit.

Martirike

O athloforë, përderisa u përforcuat me qymyret e dashurisë, u dukët si shpata të qiellfarkëtuara, kur i thernit hordhitë e keqdashësve.

Përderisa qëndruat të paskllavëruar tek armiku, e skllavëruat absolutisht atë dhe u shfaqët si miq[29] autentikë të Krishtit.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e bekuar mes grave,[30] jepi popullit tënd mëshirat e tua, meqë u tregove nënë e Përdëllimtarit.

I të Patrupëve: O anavalómenos

Endeni anembanë tokës duke u dhënë besimtarëve mirëbërjet e Zotit dhe i ruani, o kryeengjëj të tërëlavdishëm.

Duke iu bindur fjalës sate, o Fjalë e Atit Perëndi, rendet e famshme të brigadës qiellore ndriçohen prej dritës së llamburitjes sate.

Hyjlindësor

Tërë dëshirën time merre ti që u sjell ëmbëlsi mbi fjalë atyre që të njohin si Perëndilindëse të dëlirë.

Ode VI

Irmosi: Tu kitus ton profitin

»**S**iç e çlirove profetin nga peshku i »madh,[31] më nxirr edhe mua nga thellësia »e mëkateve, o Zot, dhe shpëtomë.

S'ka mëkat në jetë që nuk e kam bërë unë, i vetmi mizor. O i vetmi i pamëkatshëm, dhembshuromë.

Le të bëhemi me krahë përmes direkut të pendimit, që të arrijmë të shpëtojmë të gjithë.

Martirike

Krijesa shkëlqen nga kryeveprat e predikuesve, apostujve dhe martirëve. Me anën e tyre, na ndriço, o Njeridashës.

Ne të gjithë le t'i nderojmë martirët, enët që mbajtën lavdinë e dritëdhënies së nderuar hyjnore.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, mbrojtja e të gjithëve, përgjëroju Zotit që t'i shpëtojë shërbëtorët e tu nga çdo mëkat.

I të Patrupëve: Menomenin klídhoni

Bashkësitë e zgjedhura të engjëjve stolisen hyjnisht, hijesohen me shkëlqimet e

para dritëdhënëse dhe imitojnë shfaqjet hyjbërëse.

Hyjlindësor

O e Pacenuar, nxure Bërësin dhe Perëndinë e të gjithave,[32] të cilin e shikojnë të gëzuar me frikë engjëjt që i qëndrojnë pranë tërë shpresëtarí.[33]

Ode VII
Irmosi: Evlojitós i o Theós

»I bekuar je, o Perëndi i përmbihimnuar »dhe i përmbilavdëruar,[34] që i sheh avu»shat dhe rri ulur mbi fronin e lavdisë.[35]

I bekuar je, o Perëndi i përhimnuar dhe i përmbilavdëruar,[34] që i pranon gjithë të penduarit për hir të dhembshurisë.

Shëroji pasionet e mia të shumta ti që e di dobësinë time, o Shpëtimtar i dhembshur, i përmbihimnuar dhe i përmbilavdëruar.

Martirike

I përforcuar nga fuqia hyjnore, kori i përmbihimnuar dhe i përmbilavdëruar, duke thirrur, i mundi krejtësisht keqdashësit.

O Fjalë që i forcove athloforët e urtë që të duronin tortura të ndërlikuara, na dhembshuro të gjithë ne me lutjet e tyre.

Hyjlindësor

O Perëndi që u fute në mitrën e Virgjëreshës dhe e shpëtove njeriun, je i bekuar, i përmbihimnuar dhe i përmbilavdëruar.

I të Patrupëve: O iperipsúmenos

Duke shfaqur fuqinë e pakufishme, Krishti ju bëri, o kryegjeneralë, dhe ju mësoi të këndoni: O Perëndi, je i bekuar.

Ti që i stolis nga mirësia rreshtat e panumërt të të patrupëve, denjësoji organizatat e besnikëve të të himnojnë: O Perëndi, je i bekuar.

Hyjlindësor

Më siguro mua tani që po lëkundem prej pasioneve, ti që u burore papasionshmëri tërë shpresëplotëve që këndojnë besërisht: O Perëndi, je i bekuar.

Ode VIII
Irmosi: Ton piitín tis ktíseos

»Bërësin e Krijesës, që e kanë frikë en»gjëjt,[33] përhimnojeni, o popuj, dhe për»mbilartësojeni në gjithë jetët.

Mua që u bëra i vdekur nëpërmjet shkeljeve, gjallëromë, o Zot, që të të lavdëroj në gjithë jetët.

Shkëlqemë me pendim dhe çliromë nga errësira e mëkatit, o Zot, që të të lavdëroj në gjithë jetët.

Martirike

Pasi morën çuditërisht vesë prej qiellit, martirët athloforë shkelën flakën e mashtrimit.

O shenjtorë, ju, si tokë pjellore, ia jepni Krishtit, shpallësit të ndeshjeve, kallirin vërtet të qindfishtë.[36]

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e tërëhimnuar, prej teje lindi Perëndia dhe i shkëlqeu fort të errësuarit.

I të Patrupëve: Si to panturgó

Tani, dëshira e zemrës më tërheq t'i himnoj me këngë bashkësitë e engjëjve, me të cilët psal melodikisht: Himnojeni dhe përmbilartësojeni Zotin në gjithë jetët.[37]

O miste të lavdisë së thjeshtë dhe trediellore, ndërmjetoni që të shpëtojnë ata që këndojnë besërisht: Të gjitha ju, o vepra, himnojeni dhe përmbilartësojeni Zotin në gjithë jetët.[37]

Hyjlindësor

O portë[13] e dritës,[26] Vajzë nënë-virgjëreshë, shkëlqeji me dritën tënde ata që vrapojnë drejt teje, sepse ti je e vetmja shpresë dhe mbrojtje, o e Tërëshenjtë, e bekuar përherë.

Ode IX

Irmosi: Se tin makarian

»**G**jinia e njerëzve të madhëron me him-»ne ty që je e lumtur mes grave dhe e be-»kuar[30] prej Perëndisë.

O Fjalë Zot, ji i dhembshur për mua që kam mëkatuar pa mend dhe pa masë dhe denjësomë për mbretërinë tënde.

Siç i shpëtove qëmoti ninevitët që u penduan,[38] o i vetmi Shpëtimtar, shpëtona me anën e mëshirës sate edhe ne që të himnojmë.

Martirike

Kur ia dorëzuat trupin gjithë plagëve, e shpëtuat shpirtin pa plagë, o athloforë të Krishtit, pjesëmarrës në lavdinë hyjnore.[39]

O athloforë të Zotit të të gjithave, u treguat në dhé si yje tërë ndriçim dhe i shkëlqeni shpirtrat e të gjithëve.

Hyjlindësor

Porsi fron i zjarrtë,[40] ti e mban atë që i mban me një shenjë të gjitha[41] dhe i jep gji atij që i ushqen të gjitha,[42] o Virgjëreshë.

I të Patrupëve: Isaia hóreve

Jeni kryetarë pra* në brigadat qiellore lart,* i hyjshmi Mikael, shenjti Gabriel,* o shpallës të fortvërtetë të hyjnorit krejt mishërim,*[8] sa ju himnojnë ju,* ruajini, të lavdishëm fort.

Mua më kurse,[43] o Krisht,* i përika* përdëllimit tënd;* me dhënie mjaft të pasura ti e derdh* thesarin tënd, dhe ke bërë çdo rreshtim engjëllor, o Zot;* bashkë me to do vish,* si gjyqtari i të gjithëve.

Hyjlindësor

Kryeengjëj, Kryesi,* Keruvime,* Serafime tok,* Pushtete, Zotërime, Frone,[44] Fuqi* dhe engjëj të hijshëm mendërisht me frikë e adhurojn'* Birin tënd, o e thjesht'* pa cen, e lumja Hyjlindëse.[33]

Pasvargje Kataniktike të Lavdërimeve

Mjerë! Pse u bëra i ngjashëm unë me fikun e pafrytshëm dhe trembem për mallkimin[45] dhe prerjen?[46] Por, o bujk përmbiqiellor, Krisht Perëndi, shpirtin tim djerr tregoje të frytshëm dhe, si Birin e Shthurur, pranomë[20] dhe mëshiromë.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Moritë e shkeljeve të mia shpërfilli, o Zot, që linde prej Virgjëreshës, dhe shuaji të gjitha paudhësitë e mia,[47] dhe më jep mendim kthimi, si i vetmi njeridashës dhe mëshiromë, lutem.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

E bekuar është ushtria e mbretit të qiejve, sepse, ndonëse athloforët ishin të dhelindur, nxitoheshin të arrinin gradën engjëllore, pasi i shpërfillën trupat dhe u denjësuan, me anën e pësimeve, për çmimin e të patrupëve. Me uratat e tyre, o Zot, dërgona përdëllimin tënd të madh.[6]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Pushoje dhimbjen e shpirtit tim që rënkon shumë, ti që pushove çdo lot nga faqja e dheut; sepse i dëbon dhimbjet e të vdekshmëve dhe e heq zymtësinë e mëkatarëve; ty të kemi të gjithë si shpresë dhe mbështetje, o e Tërëshenjtë, Nënëvirgjëreshë.

NË LITURGJI Lumërimet:
O listís en to stavró

Të besoi përmbi Kryq,* Krisht, si Perëndi Kusari, kështu,* sinqerisht nga zemra ty të pohoi dhe thirri:* Zot, në mbretërinë tënde lart* më kujto, si Shpëtimtar.[48]

Më takuan në udh', jet'* dhe fort më plagosën shpirtprishësit,* pra kusarët;[49] drejt dhembshurisë sate vrapoj tash* dhe të lutem: Më shëro, o Krisht,* edhe më shpëto në Hir.

Koret qiellore lart* të himnojnë, Perëndi i çdokujt;* Zot, me ndërmjetimet e tyre hyjnore, t'lutem,* ti shpërfilli të këqijat krejt* që kam bër' dhe më shpëto.

Martirik

Duhmën e pasioneve* zjarr të zemrës asgjësomani ju* që, me kore engjëjsh, tok jeni, atlet' të Krishtit,* dhe me dritën që nuk perëndon,* mbusheni me gaz gjithnjë.

Lavdi *Triadik*

O Trini që të himnojn'* zëra engjëllorë plot me lavdi,*[50] me mëshirën tënde ti ma shëro fare shpirtin* se demonët ma munduan fort,* Zot, të përgjërohem ty.

Tani *Hyjlindësor*

E dëlirë, ti haren'* përmes engjëllit e prite në bark,*[8] ndaj dhe shpirtin tim vrer prej veprave djallëzore* mbushe me hare dhe më drejto* për në dritë, o Zonjë.

TË HËNËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kataniktike Zotërore
Ting. Tërth. I
Heris askitikón

Zot, zhduke ngurtësinë që kam* në zemër nga demonët, shira pendimi pra* më jep, që t'i qaj mëkatet e shumta, të rënda plumb,* të çlirohem nga mendime plot shëmti;* harresë me mjaft terr kam,* të shpëtohem nga kjo kështu* edhe të ngrihem* te kuptimi i çdo gjëje,* i të mirave;* vëmë re, më dëgjo,[51] o Krisht,* le të të vijë keq edhe shkarkoje ti shpirtin tim* të mjerë që torturohet nga veset tmerr, që të gjej në ty* plot prehje, ta bëj drejt* ligjin tënd edhe vullnetet e tua, Shpëtimtar.

Buzët e ndyra po i lëviz* dhe duart plot me ndotje te ti i mirë krejt* dhe zemrën mjaft të mbuluar prej çdo mendimi të lig,* tërësisht mizor jam dhe i verbër terr;* në shpirt kam një errësir'* nga pasionet, mërzitem shum',* jam i përdhosur,* me epsh pa vend mbulohem keq* dhe nuk ngrihem dot,* shtriji, o njeridashës Zot,* o Shpëtimtar, pëllëmbët pa cen, po të thërras, shpëtom'* dhe nga pisllëku i fajeve që kam bër' me tepri më laj,* nga tmerret që vijnë* mbromë, si i shumëdhembshur me simpati gjithnjë.

Thaji kanalet plot turbullim,* pusho përrenj, më jep shi bollshëm në shpirt dhe lot,* si dhe kataniks në zemër, Jisu i mirë, se ja* nga ti u largova si Plangprishësi;*[20] ndaj jam zhveshur plotësisht* nga vullnetet e tua, Krisht,* nga mirësia;* mëkatova, mos më shpërfill,* që keqbërësi* t'mos më kapë përfundimisht,* o i shumëmëshirshëm, se armiku

ësht' fort dinak* dhe egoist, meqë jam nën akuzë drejt, por çliromë shpejt* ti prej dhelpërisë* si edhe prej tiranisë së tij, o Zoti im.

Të tjera Të Pararendësit Të ngjashme

Fryma e fortë, e tmerrshme mjaft* si prej stuhis' nga veset e zemrës derdhet, fryn,* më mbyt dhe më shtyn në fundin e errët, në dëshpërim* të pavend; ndaj eja ti padukurisht* dhe shfaqu dhe me fuqin',* mirësin' tënde, thaje krejt,* shfarose, zhduke,* i kënduar, përfundimisht* edhe rrjedhje plot* më jep të ma vaditin boll* kokën, mendimet, çdo koncept; më bëj që kështu të nxjerr,* të frytëzoj bukur unë pendim, të gjej falje dhe shpëtim,* Joan Pararendës,* Pagëzor i shenjtë shumë, i mirë dhe i madh.

Ty ta besova zemrën komplet* dhe mendjen, o i urtë, bëhu për mua ti* përkrahës, fuqi, liman, mbrojtje mjaft e nxehtë dhe shpres'* për shpëtim dhe rojë shumë i sigurt* si dhe kapiten i mir',* i shkëlqyer fort edhe mur;* o Pararendës,* më çliro prej rreziqeve* edhe më rrëmbe* nga armiqtë e tmerrshëm pra;* ke ndërmjetim që s'mposhtet dot me forcë dhe dhembshuri* pa masë dhe simpati, o i gjithëlumtur, dhe me këto* më mbro dhe më ruaj,* ma jep strehën, ndihmën dhe përdëllimin tënd të madh.

Bëmë që ta shijoj bukurin'* e hyjshme shumë, të shkëlqyer, si të pastrosh* çdo ndotje të jetës sime plot me pasione, mëkat,* ta pastrosh me lotët, me pendimin tim;* e di ti mir' dashurin'* që ka shpirti im, dhe mallin tim* të hyjshëm pa mas',* Pararendës, që kam për ty* kur të madhështoj;* ma përmbush pra dëshirën krejt,* sado kërkesa ime e kalon vlerën, meqë jam* fort i padenjë, i mjerë, por po guxoj unë ta kërkoj:* O shenjt, përgjëroju* Krishtit që ia jep mëshirën e madhe[6] kozmosit.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Ndali lumenjt' e veseve tmerr* dhe thaje detin e mëkatit tim, e pacen,* me rrjedhjet e ndërmjetimit tënd dhe më ço në liman,* në vullnet të hyjshëm krejt të Perëndis';*[52] armiqtë që shpirtin tim* e trazojnë përditë keq,* ti në greminë,* katastrofë, përmbyti, tok* çdo kënaqësi,* çdo epsh pa vend që më trazon;* zemrën ma mbush me ngazëllim,[53] hare, dhe dëboji tej* ret', apatinë, e Tërëdëlirë, se ty po të thërras,* prandaj përgjëroju* Krishtit që i jep mëshirën e madhe[6] kozmosit.

Pasvargje Kataniktike

O Zot, nuk pushoj së mëkatuari dhe, sado më bën të denjë për njeridashje, nuk e kuptoj; munde zemërngurtësinë time, o i vetmi i mirë, dhe mëshiromë.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

O Zot, edhe trembem nga frika jote, edhe nuk pushoj së bëri të ligën; kush në gjykatë nuk e ka frikë gjykatësin? A kush do që të shërohet dhe e inatos mjekun si unë? O Zot zemërgjerë, të të vijë keq për dobësinë time dhe mëshiromë.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

O Zot, shenjtorët e tu, pasi u rrethuan me mburojën e besimit[54] dhe e nxitën veten e tyre me shenjën e Kryqit, shkuan me vetëdashje dhe plot burrëri drejt torturave dhe e shfuqizuan mashtrimin dhe arrogancën e djallit; me ndërmjetimet e tyre dërgoji, si Perëndi i tërëfuqishëm, botës paqen dhe shpirtrave tanë përdëllimin e madh.[6]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Ty të lumërojmë, o Hyjlindëse e virgjër, dhe të lavdërojmë ne besnikët siç të ka hije ty, qytetin e patundshëm dhe murin që s'çahet dot, mbrojtjen e pathyeshme dhe strehën e shpirtrave tanë.

CITIME

1. Dan. 7.9-10
2. Rom. 2.16
3. Lluk. 18.10-14
4. Rom. 5.5
5. Joan 14.27
6. Num. 14.19 etj.
7. Matth. 25.1-12
8. Lluk. 1.26-33
9. Eks. 14.29-15.1,20 etj.
10. Mark 7.32-35
11. Mal. 4.2(3.20)
12. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,14-15; 20.2
13. Jez. 44.1-4
14. II Kron. 18.18; Dan. 7.10
15. Gjen. 3.16-19
16. Ps. 46(47).7-9
17. Matth. 19.17; Mark 10.18; Lluk. 18.19
18. Jez. 18.23; 33.11
19. Joan 21.17
20. Lluk. 15.11-20
21. Apok. 7.14
22. III[I] Mbret. 17.1; 18.15; IV[II] Mbret. 3.14; 5.16
23. Est. 4.17b
24. Abak. 3.2,13
25. Jov 36.5
26. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
27. Is. 26.9
28. Ps. 30(31).17; 79(80).4,8,20; 118(119).135; Dan. 9.17
29. Lluk. 12.4; Joan 15.14-15
30. Lluk. 1.28,42
31. Jona 2.11
32. II Makk. 1.24; Sirak 24.8
33. Ps. 88(89).8
34. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
35. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 31; Ps. 46(47).7-9
36. Matth.13.8; Mark 4.8
37. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
38. Jona 3.6-10
39. I Petr. 5.1
40. Jez. 1.13-26
41. Hebr .1.3
42. Ps. 135(136).26
43. Neh. 13.22
44. Kol. 1.16
45. Matth. 21.19; Mark 11.13-14,20
46. Lluk. 13.6-7
47. Ps. 50(51).3
48. Lluk. 23.39-44
49. Lluk. 10.30
50. Is. 6.1-4
51. Ps. 54(55).2-3
52. Ps. 106(107).30
53. Ps. 15(16).11; Vep. 2.28
54. Ef. 6.17; I Thes. 5.8.

TË MARTËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kataniktike
Ting. Tërth. I

Kur do të ulet gjykatësi, do të qëndrojnë engjëjt, do të oshtijë trumbeta dhe do të ndizet flaka, çfarë do të bësh, o shpirti im, kur të çohesh për në gjykim?[1] Sepse atëherë të këqijat e tua do të jenë të pranishme, do të shqyrtohen keqbërjet e tua të fshehura;[2] prandaj, para fundit, thirri Krishtit Perëndi: O zemërnjohës,[3] mëkatova, mëshiromë.

O shpirt, të këtushmet janë të përkohshme, ndërsa të atjeshmet të përjetshme; shikoj gjykatoren dhe mbi fron gjykatësin,[1] dhe tmerrohem për vendimin; ndaj, o shpirt, kthehu; gjyqi s'të fal.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Ton sinánarhon Logon

O rrënj' që nxore lulen[4] hyjnore, arkë[5]

pra* dhe llambë,[6] shtambë e artë krejt[7] dhe tryezë e shenjt'*[8] që mban bukën jetësore, Krishtin,[9] lype ti,* si Perëndinë, Birin tënd,* me Prodhromin shenjt t'i dhembshurojë dhe t'i shpëtojë* sa ty po të pohojnë, Vajzë, porsi Hyjlindëse të virgjër gjithnjë.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera
Ton sinánarhon Logon

O shpirti im, qaj për përtacinë tënde, ndaj doje të ktheheshe para fundit; shmangu nga zhurma jetësore, ngjitju Perëndisë së mirë dhe do të të shpëtojë, si i vetmi Njeridashës.

Zoti, kryebariu,[10] u shfaq me trup mbi dhé*[11] për ne; fajtorët, si un', në pendim i fton,[12] t'ia dëgjojm'* zërin krejt ne mëkatarët, se po na thërret:* "Kini guxim, jo shqetësim,* se mundimi ësht' i vogël, ndërsa paga e madhe* dhe e ëmbël". Kështu, vëllezër, të kemi zell edhe gatishmëri gjithnjë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Mrekullin' e mahnitshme të zënies mbi mendim* si dhe mënyrën që s'shprehet të shtatzënisë i dim'* te ti, o e fortdëlira Virgjëresh' gjithnjë;* shtanget logjika, e çudit* trurin tim lavdia jote, Hyjlindëse e shenjtë,* lavdi që i mbulon të gjithë për hirin dhe shpëtimin ton' shpirtëror.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Ton sinánarhon Logon

E la Elisabeta shterp'sinë,[13] gjen çlirim;* me zërin e Gabrielit ngjizet e Virgjra në bark;*[14] Pararendësi kërcen në mitër,[15] paranjeh* se është Zoti Perëndi* vet' ai që është brenda mitrës krejt virgjërore,* për shpëtimin ton' mishërohet dhe mbetet virgjëreshë nëna e tij.

Martirike

I përmbiadmiruan Fuqit' e qiejve* arritjet që kanë kryer martirët, se, sado që* kishin trup të vdekshëm, mbi armikun që s'ka trup* padukurisht fituan krejt* me fuqin' e Kryqit kur garuan drejt; ndërmjetojnë* këta shenjtë për ne te Zoti, t'i mëshirojë shpirtrat tanë gjithnjë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O e Tërëshenjtë, nënë e Perëndisë, muri i të krishterëve, shpejto ta çlirosh popullin tënd që të thërret si zakonisht: Kundërshtoji mendimet e ndyra dhe krenare, që të themi me zë: Gëzohu, o e Gjithmonëvirgjër.

Kanun Kataniktik që ka Akrostihidhë:
"O Krisht, jep falje mëkatesh. Josif".
Ting. Tërth. I
Ode I
Irmosi: Jin ef in uk élampsen

»Pa u lagur, Izraeli e përshkroi një »avush',* tokën që nuk* e pa lakuriq »dhe nuk e shndriti dielli* aq i madh dhe »qiellor;[16] edhe e fute, Zot,* sipër malit lart »të shenjtërimit tënd[17] ndërsa po psalte* »dhe të këndonte ty* ode triumfuese.[18]

Jepmë faljen e atyre që kam bërë, Shpëtimtar,* dhe ndjemë ti* para se të iki nga këtu, pastromë krejt* nga një qelbësi e madhe, o Zot që ke lar'* të lebrosur;[19] denjësom' që pa qortim të rri bri teje* kur të vish të gjykosh* çdo të vdekur dhe të gjall'.[20]

Ma shëro sëmundjen që ka syri shpirtëror, o Krisht,* o Shpëtimtar,* se s'më lë t'i shoh shkëlqimet që i shtrive mjaft* kur u shfaqe, Diell që s'ke perëndim, o Zot,*

o i dhembshur; bëj që ta shikoj dritën edhe bekimet* e krejt karizmave* që na ke dhuruar ti.

Martirike

Ishit rojë të pafjetur mjaft të urdhrave që dha* Krishti; në gjum'* çdo të keqe të armikut ju e hodhët larg,* ndaj më zgjoni edhe mua të rënduarin,* nga një gjumë, nga mëkati, o atletë aq të lumtur,* ju lyp t'jem vigjilent* për pendim hyjnor gjithnjë.

Me armikun kundërshtar, kur ju kishit trup* dhe me një arm',* pra me Kryqin, mbi të triumfuat, o martir',* dhe në rrjedhje gjakrash e fundosët, morët pra* nder, kurora për fitoren plot lavdi prej Perëndisë;* psalnit, këndonit ju* ode triumfuese.[18]

Hyjlindësor

Më çliro prej vesit djallëzor, o Virgjëreshë Nën',* dhe më mbështet,* e dëlira Zonjë, mbi gur, pra mbi porosit';* prej të ligut krejt të vjetër po përmbytem keq;*[21] denjësomë t'i pëlqej përherë edhe unë Krishtit* dhe t'i këndoj, t'i psal* ode triumfuese.[18]

Kanun tjetër I Pararendësit
që ka Akrostihidhë: "O Pagëzor,
pranoje këtë lutje. Josif".
Ipon qe anavatin

Shfaqe, profet, një jet' të pastruar pa lëndë hiç* brenda trupit lëndor, ndaj të lypim, që t'i bësh ti imitues sa me besim* po të lumërojnë ty,* o Prodhrom, Pagëzor i Zotit Krisht.

Krishtin, avushën e dhembshuris', Pararendës shenjt,* ti e fute në rrjedhjet e lumit, përgjëroju pra t'ma thajë avushën krejt,* të këqijat që kam boll,* të ma shndritë mendimin, siç të lut.

Të lyp, o Pagëzor i Shpëtuesit, t'i kërkosh* Zotit, njeridashësit, të më japë shkak pendimi që çon në kataniks,* të ma lajë plotësisht* llumin tim prej mëkatit, Pagëzor.

Hyjlindësor

Pa dhimbje dhe pashprehshëm e linde, Zonjë,[22] atë* që, përpara krejt jetëve, e kish lindur Ati pa rrjedh'; ndaj lypi shum' atij* t'i shpëtojë nga çdo dëm,* e himnuar fort, sa vrapojnë te ti.

Ode III
Irmosi: Salevomenin tin kardhian mu

»Në dallgët që ka jeta, tundet fort zemra »ime,[23] ndaj mbështetmë dhe udhëhiqmë »ti* në liman të qetë, Zoti im, porsi Perëndi.

O Perëndi Zot, të premtoj: Do pendohem, por fajtoj prapë; ç'të bëj, si do shfaqem un'* para teje kur të vish që ta gjykosh dheun drejt?[24]

Përpara teje mëkatova me dije dhe pa dije, Zoti Krisht që e njeh çdo gjë;*[25] te ti vij dhe falem, pritmë si të Shthururin Bir.[26]

Martirike

Martirët fitimtarë që e pohonin Krishtin dhe e dëshironin mjaft jetën lart,* me mendim të vdekur i sfilitnin gjith' shkelësit.

Me Hir nga Shenjti Shpirt u bënë të barabart' me engjëjt[27] koret krejt të martirëve,* ndaj u vunë drejt me korin e mendores Fuqi.

Hyjlindësor

M'i hap tash dyert e pendimit, ti, o e Virgjër, edhe mbylli hyrjet e veseve* në të varfrin shpirtin tim, o port'[28] e dritës pa fund.[29]

I Pararendësit: O piksas ep udhenós

Profet, përgjithmonë rrjedh shërime për mbarë ne* që me besë vijm' në shtëpinë tënde, shenjt;* o i tërëpasur, m'i shëro* veset e zemrës sime* që mpihen nga shkujdesja mizorisht,* pa mend, po të lyp ty që ke plot lavd.

Rënkoj përgjithnjë nga vuajtjet që më shtrydhin fort* kur e sjell ndërmend gjyqin tënd që s'merr ryshfet,* o Gjyqtar, i vetmi fort i drejt',*[30] Zot, Perëndia im Krisht,* në të më ruaj pa dënim, ndëshkim,* përmes lutjes së Pagëzorit tënd.

Ke qenë ndërmjetës mes së Res' dhe së Vjetrës, shenjt,* o Prodhrom zëmadh; të thërras: Më përtërit* ti me përgjërimin tënd hyjnor* përmes pendimit mua* që jam vjetruar nga mëkatet plot,*[31] më ndihmo që të mburr me lavdërim.

Hyjlindësor

E vetmja e forthimnuar, shën virgjëreshënën',* prej akuze fajesh çlirona dhe na shndrit* mendjen, shenjtëroje zemrën ton'* dhe na çliro të gjithë* prej çdo dënimi në përjetësi,* ty të lutemi, e panjollshme nur.

Ode IV

Irmosi: Akíkoa Kírie tin akoín su

»**E** dëgjova, o Zot, dëgjimin tënd dhe u »frikësova, e kuptova[32] Ekonominë tënde »dhe të lavdërova, o i vetmi njeridashës.

Përderisa i shpërfilla fjalët e tua ndriçuese, o Zot, bëra vepra të errësirës dhe frikësohem nga gjykata e madhe e atjeshme.

Me direkun e frikës së perëndishme le t'i japim krahë lundrës së shpirtit dhe le të arrijmë në limanin e pendimit pasi të shmangemi nga dallgët e të këqijave.

Martirike

O martirë, u dukët si male të hyjshme që pikojnë ëmbëlsi[33] dhe si parajsë e hyjmbjellë[34] duke pasur drurin e jetës,[35] Zotin.

O shenjtorë, me shigjetimet e durimit i therët fuqishëm demonët armiq dhe i morët kurorat e lavdisë.[36]

Hyjlindësor

Zonja e tërëdëlirë, mbrojtja e mëkatarëve dhe rimëkëmbja e hyjnueshme e të rënëve, lavdërohet se lind Perëndinë.

I Pararendësit: Tin thian enoisas su

Meqenëse banon në mbretërinë e sipërme si ushtar i vërtetë i mbretit, o Pagëzor i Krishtit,[37] përgjëroju atij pa pushim që ta dhembshurojë popullin që të nderon.

Zoti të shenjtëroi që në mitër,[38] se e parapa fisnikërinë e zemrës sate, o i kënduar; lutemi: Përgjëroju që të na shenjtërojë shumë të gjithë ne.

U ngjillëzove të vdekurve ardhjen e atij që u bë i vdekur për ne; lypi atij, o Prodhrom, të më gjallërojë dhe mua që vdiqa për shkak të fajeve dhe të më shpëtojë.

O i lum që u prangose dhe u burgose[39] për hir të Krishtit, të lutem: Zgjidhi prangat e të këqijave të mia dhe përforcomë t'i zbatoj urdhërimet[40] e nderuara.

Hyjlindësor

Mëshiromë dhe çliromë nga Ferri i përjetshëm,[41] o e vetmja e tërëhimnuar që e linde pa shpjegim përdëllimtarin Perëndi për hir të mirësisë tepër të madhe.

Ode V

Irmosi: Tin tálenan psihín mu

»**O** Diell mendor, shpejto ta dhembshu-

»rosh shpirtin tim të mjerë që lufton në »mes të natës së errët të pasioneve dhe »shkëlqeji brenda meje rrezet dritëshumë, »që drita ta zhdukë natën.

Për mua s'ka shpëtim prej veprave, sepse mëkatova tepër mbi dhé unë qyqi dhe më tremb podiumi yt i frikshëm, kur do t'i gjykosh si Perëndi shkelësit e porosive të tua.

Si u bëra i pamend? Si u errësova duke bërë të ligën? Si nuk e kuptova frikën tënde,[42] por shikoja poshtë, tokën, dhe u bëra i ngjashëm me kafshët?[43] O Perëndi i gjithçkaje, më kthe.

Martirike

Reja e martirëve[44] i shpërndau retë e torturave të hidhura, ndriçoi ditën e njohjes së vërtetë, e shpërbëri mjegullën e politeizmit dhe arriti në dritën pa perëndim.

Lutem, o Krisht: Me ndërmjetimet e martirëve të tu të shenjtë, shenjtëroje shpirtin tim dhe tregoje të mbushur me ndriçim dhe pjesëmarrës në lavdinë e amshuar,[45] që të të himnoj duke të lavdëruar, o Shpëtimtar.

Hyjlindësor

O nënë e virgjër, për ne e kishe në mitër me fjalë të pashprehshme Perëndinë, i cili me ndërmjetimin tënd të mirë u jep pendim gjithë atyre që fajtojnë shumë, o përikje dhe liman i shpresëplotëve.

I Pararendësit: O anavalómenos

O Pararendës, të lindi një bark shterp[13] dhe, me fjalët e tua frytdhënëse, zemrat sterile, pa të mira, i tregon me fëmijë të mirë, ndaj të lumërojmë.

Lulëzove si zambak erëkëndshëm në shkretëtira,[46] o i kënduar, prandaj të thërras: Dëboje çdo duhmë të së keqes së shpirtit tim, o Prodhrom.

Qëndrove mes Ligjit dhe Hirit, o i urtë, ndaj po të thërras që të më dhembshurosh mua që lëkundem prej ligjit të mëkatit dhe rrezikohem mjerisht, o Pararendës.

Hyjlindësor

O e pacen, portë e pashkelur[28] e lavdit, m'i hap portat e pendimit që ma shkaktojnë hyrjet hyjnore dhe më japin prehjen e atjeshme.

Ode VI

Irmosi: Os ton profitin tu thirós

»Të lutem, siç e çlirove profetin nga egër»sira, nxirrmë edhe mua nga thellësia i »pasioneve të padurueshme, që ta shikoj »edhe një herë Tempullin tënd të shenjtë.[47]

Ja koha e pendimit dhe unë dergjem i shtrirë përherë, se më ka pushtuar një pandjeshmëri e madhe, o Fjalë; shpërbëje ngurtësinë e zemrës sime dhe mëshiromë.

Dhembshuromë, dhembshuromë mua që po rënkoj, o Krisht, si dikur Doganierin,[48] dhe si Laviren më denjëso edhe mua që ta shpëlaj me lot të nxehtë[49] baltën e fajeve të mia të rënda dhe të shumta.

Martirike

O martirë të mëdhenj të Krishtit, mua që kam bërë mëkate të mëdha, çliromëni nga flaka e madhe e Gjehenës që më pret atje, që edhe unë ta lavdëroj shumë kujtimin tuaj.

Përderisa garuan mirë,[50] atletët u kurorëzuan shkëlqyeshëm nga e djathta jote kryejetësore, o Perëndi dhe Zot, prandaj, me lutjet e tyre të nderuara, shpëtoje tërë popullin tënd.[51]

Hyjlindësor

Tregomë banesë të Shpirtit,[52] o tendë e hyjhirshme, arkë e nderuar e shenjtërimit,[5] llambë[6] e dritës hyjnore, trapezë e bukës[8] së jetës,[9] pallat i gjallë mbretëror i Fjalës.

I Pararendësit: Menomenin klídhoni

Duke shkëlqyer me llamburitje mistike, o Pararendës i Krishtit, me ndërmjetimin tënd aktiv, vezulloji zemrat e atyre që të përhimnojnë besërisht.

O Prodhrom, mua që më ka zënë gjumi i përtacisë, shkëlqemë me Hir dhe ngrimë që t'i bëj me zell vullnetet hyjnore.

O i lum, çlirona nga çdo shtrëngim kundërshtar ne që të kemi si pasuri, porsi mbrojtës të hyjshëm dhe ndërmjetës pranë Zotit.

Hyjlindësor

O e Dëlirë pa cen, dimëroj prej stuhisë së mëkatit; nxito të më nxjerrësh prej saj dhe të më futësh në limanet e pendimit, o e Tërëpaqortueshme.

Ode VII
Irmosi: Pirós svestírion

»Lutja e Djemve u bë fikëse e zjarrit; ka»mina që vesonte, u bë shpallëse e mre»kullisë, duke mos i flakëruar as mos i »djegur himnuesit e Perëndisë së etërve »tanë.[53]

O Krisht Shpëtimtar, ndjeji paudhësitë, padrejtësitë, mëkatet e mia të pafundme, dhe çliromë prej torturës së ardhshme nga dhembshuritë e tua të shumta.[54]

Si Plangprishësi e harxhova tërësisht tani pasurinë që mora dhe po tretem prej urisë, sepse privohem nga ushqimi i perëndishëm; pranomë mua që pendohem dhe shpëtomë, o Shpëtimtar.[26]

Martirike

E vdiqët armikun luftues kur, me shumë tortura, po vdisnin gjymtyrët tuaja,[55] o martirë të admirueshëm të Zotit; ndaj ne besnikët ju mburrim besërisht.

O martirë, me shigjetimet e durimit dhe të trimërisë, i plagosët kolonat e demonëve dhe gjithë turmat e tiranëve, dhe u transferuat tani në jetën e vërtetë.

Hyjlindësor

U tregove te të gjithë si liman shpëtimtar, o e Kulluar; ti e zbut shtrëngatën e pasioneve dhe i transferon mbarë të përulurit e dheut drejt qetësisë së pendimit, o modeste.

I Pararendësit: O iperipsúmenos

Të përgjërohemi me fjalë ty, o Pararendës i Fjalës: Siç e zgjidhe zërin atëror kur linde,[56] hiqi njollat e mëkateve tona.

O diell i shumëndritshëm, shkëlqemë me vezullimin shpëtimtar të pendimit dhe çliromë nga errësira e pasioneve që e mërzitin zemrën time të errësuar.

Kam shpirt steril, zemër pa fëmijë; o lastar i hyjshëm i shterpës, Pagëzor i Krishtit,[13] përgjërohu për mua që të nxjerr fryte pendimi.[57]

Triadik

E lavdërojmë si të barabartë me Lindësin edhe Birin, edhe Shpirtin e Shenjtë, Trininë pa ndarje, duke kënduar hyjnisht: O Perëndi, je i bekuar.

Hyjlindësor

O e Tërëpaqortueshme, linde një fëmijë të ri, Krishtin, i cili na rigatoi ne[58] që u vjetërsuam për shkak të shkeljes[31] së lashtë.[21]

Ode VIII
Irmosi: Angjelon sístima

»Mbretin dhe Krijuesin e gjithçkaje,[59] o »organizatë e engjëjve, kolektiv i njerëz- »ve, priftërinj, himnojeni;[60] levitë, beko- »jeni; popull, përmbilartësojeni në gjithë »jetët.

Ja ku u qelbën dhe u kalbën traumat e shpirtit tim, o Krisht, dhe u mundova dhe u përkula absolutisht;[61] o Shpëtimtar, shëromë me ilaçet e pendimit.

Më vodhi tinëz gjarpri i tërëlig[62] dhe më mbushi me të këqija; dhe duke rënkuar thërras: O Fjalë, mos më zmbraps mua të dënuarin dhe të përulurin.

Martirike

Nuk u mposhtët nga qëndrimi më i mirë, o të tërëfamshëm, dhe armiqtë e Kryqit,[63] që menduan se do t'ju mashtronin, i mposhtët dhe i hodhët poshtë, o të urtë.

O martirë të tërëfamshëm të Krishtit, nuk arriti t'ju ndante nga Perëndia njeri- dashës as zjarri, as shpata, as egërsira, as uria,[64] as rrotat që copëtonin, as ndonjë tjetër torturë.

Hyjlindësor

O nënë e Perëndisë, krenaria e engjëjve, shpëtimi i vdekatarëve, bëmu garante që të kthehem dhe të marr faljen e mëkateve të mëparshme, me dije dhe pa dije.

I Pararendësit: Si to panturgó

Në rrjedhat e Jordanit ti e lan bashkë- sinë[65] duke predikuar pendimin,[66] o Pro- dhrom tejet i madh, ndaj të thërras: Thaji rrymat e pasioneve të mia duke më dër- guar burime lotësh.

Dridhu i tëri, o shpirt, duke sjellë ndër- mend gjykatën e të Tërëpushtetshmit dhe thirr: O i mirë, me anë të Pagëzorit tënd, dhembshuromë, shpëtomë dhe çliromë nga torturat.

Për lutje drejt teje po i lëviz buzët e ndyra dhe gjuhën e njollosur, o Pararendës i shenjtë; nxito të më ndihmosh mua që lëkundem pa pushim prej sulmeve të shumëllojshme të mashtruesit.

Triadik

Hidhe si shi mbi ne ndjesën e shkeljeve, o Atë, Bir dhe Shpirt, Trini e njëqenshme, që, pasi të fitojmë shpëtim absolut, të të përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Hyjlindësor

Me Birin tënd të lartë na lartësove nga greminat e rënies, o e Hyjhirshmja Vajzë; ndaj të përhimnojmë besërisht me zëra falënderues në gjithë jetët.

Ode IX
Irmosi: Oti epíisé si

»Se te ti bëri vepra madhështore i forti[67] »krejt,* të shfaqi virgjëreshë të dëlirë dhe »pas shtatzënis',* dhe e linde Krijuesin »tënd pa farë për ne,* prandaj të madhë- »shtojmë, o Hyjlindëse.

O Fjalë të thërras: Për mua ji ende ze- mërgjer'* dhe mos më prit si fikun e pa- frytshëm,[68] që ta madhështoj,* o i fortë dhe Zot, zemërgjerësinë që ke,* pasi të të ofroj fryte pendimi[57] ty.

Oh! Sa i frikshëm je, i vetmi Zot i pushtet- shëm fort!* Po kush do ta durojë kërcë- nimin tënd të tmerrshëm mjaft* kur të ulesh në gjyqin e tërë kozmosit ti?* Mos më dëno në të, o Shpëtimtari im.

Martirike

Zhdukni çdo dhimbje trupi me të hyj- shmet dhimbje ju pra,* atletë zotërorë,

ndaj shëroni çdo ves, çdo pasion* mjaft të tmerrshëm që ka shpirti im, porsi mjekë ju* me shumë eksperienc', shërues plot lavdi.

O athloforë, ndrit më fort se rrezet e diellit* kutia me lipsanet tuaja dhe ësht' me plot shkëlqim* nga hyjnori Hir, zemrat i llamburit dhe e feks* dhe shpirtin e çdokujt që me besim ju mburr.

Hyjlindësor

O e Hyjhirshme, u tregove vërtet si re plot drit',* i paraprije popullit[69] të ri vërtet për tokën, dhen',* e premtimit;[70] u duke port' që në jetë na fut;* prandaj të madhështojmë, o Hyjlindëse.

I Pararendësit: Isaia hóreve

Ja, si qiell njihet mjaft* hijeshia* e shtëpis' që ke*[71] mbi dhé; pasi ti hyn në të plot shkëlqim,* hyjnisht i ndriçon ata që si tani dhe çdo ditë ty* të lumërojnë fort,* o Prodhrom i Krishtit Perëndi.

Si një mik autentik* i Jisuit,* o i tërëlum,* forcomë që ta dua me një mendim* të drejtë pa tundje dhe t'i neverit mjaft pasionet krejt* që prishin, shtyjnë fort* drejtas katastrofës, Pagëzor.

S'qe kallam që s'tundte dot* era plot vrull*[72] por ti qe themel* pa tundje hiç i Kishës edhe për ne* mbështetje e hyjshme, o i urtë, ndaj mbaje Kishën ti* pa tundje nëpërmjet* lutjes sate, ndale çdo skandal.

Ardhja e Krijuesit* është afër,* pse s'qan veten ti,* o shpirt mizor? Jeton me shkujdesje plot;* ndaj zgjohu dhe thirri Zotit: Më kurse, Shpëtimtari im,*[73] si njeridashës, Krisht,* ti, me lutjet e Prodhromit shenjt.

Hyjlindësor

Ti u shfaqe krejt vërtet* si karrocë* dritëprurëse* e Diellit që feksi nga barku yt;* e zhduku të dendurin terr të mashtrimit, o e pacen;* prandaj, detyrimisht,* me besim të madhërojmë ty.

Pasvargje Kataniktike të Lavdërimeve

Mjerë! Pse u bëra i ngjashëm unë me fikun e pafrytshëm dhe trembem për mallkimin[74] dhe prerjen?[68] Por, o bujk përmbiqiellor,[75] Krisht Perëndi, shpirtin tim djerr tregoje të frytshëm dhe, si Birin e Shthurur, pranomë[26] dhe mëshiromë.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Moritë e shkeljeve të mia shpërfilli, o Zot, që linde prej Virgjëreshës, dhe shuaji të gjitha paudhësitë e mia, dhe më jep mendim kthimi, si i vetmi njeridashës dhe mëshiromë, lutem.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Martirët e shenjtë garuan në tokë, duruan në ajër, u dorëzuan në zjarr, i priti uji. I këtyre është zëri që thotë "Kaluam përmes zjarrit dhe ujit, dhe na nxore në prehje".[76] Me ndërmjetimet e tyre, o Perëndi, mëshirona.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Na dërgo nga lart ndihmën tënde, o Zonjë e shenjtë, virgjëreshë Perëndilindëse,

shpresa e të dëshpëruarve, jeta e të munduarve, përkrahja e atyre që vrapojnë drejt teje.

NË LITURGJI Lumërimet:
O listís en to stavró

Të besoi përmbi Kryq,* Krisht, si Perëndi Kusari, kështu,* sinqerisht nga zemra ty të pohoi dhe thirri:* Zot, në mbretërinë tënde lart* më kujto, si Shpëtimtar.[77]

Siç e drejtësove, Krisht,* prostitutën që po qante me shpirt,* Zot,[78] kështu dhe mua të dëshpëruarin - të lut -* më çliro nga çdo ndëshkim, dënim,* Shpëtimtar i mirë mjaft.

Me një zë Joanin shenjt* që i parapriu Zotit ton' Krisht,* le ta lumërojm' se i përgatiti mir' udhët;*[79] me të hyjshmet lutje që na bën* do shpëtojmë nga shkeljet.

Martirik

Me gatishmëri në shpirt,* shën martirë, kupën e Zotit Krisht* ju e pitë,[80] ndaj na çlironi nga fajet si dhe* nga sëmundjet që na mposhtin ne* me të hyjshmet lutje ju.

Lavdi *Triadik*

Zot që nuk kuptohesh dot,* o Triadhë e pushtetshme, Njësi,* ti, me përgjërimin e Pararendësit tënd shenjt,* më çliro nga terri, flaka tmerr* që më pret, dhe më shpëto.

Tani *Hyjlindësor*

Me të ligat vepra un',* Virgjëreshë, po njollosem gjithnjë,* ndaj të lyp, si nënë pa njollë të Zotit tonë,* prej çdo njolle, Zonjë, lamë ti,* po të përgjërohem fort.

TË MARTËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Zotërore
Ting. Tërth. I Heris arkitikón

O njeridashës, pushoje ti* çdo vrull që vjen ndaj meje pra prej demonëve* që duan ta vrasin[81] shpirtin tim qyq si edhe ta çojn'* posht' në humbje, zhduke çdo mendim, pusit'* që bëjn' ditë-natë plot,* më çliro nga të gjith' ata,* Zot, qetësoje* dhe shtrëngatën e jetës ti* sepse është, Krisht,* mjaft e dhimbshme, të lutem ty;* çliromë prej Gjehenës dhe prej territ tmerr në amshim,*[82] si i mbimirë, kur ke për të ardhur me lavd dhe me triumf* që botën e tërë* ta gjykosh[83] me drejtësi, si Krijues, Zot unik.

Librat do hapen kur do të vish* në ditën mjaft të frikshme, të gjithë do qëndrojn'* në gjyqin tënd duke pritur vendimin tënd, kur një zjarr* do të rrjedhë para podiumit tënd*[84] dhe do të oshtijë fort* një bori;[85] atëherë, Krisht,* mjerani unë* ç'do të bëj? Do të më qortoj'* dhe ndërgjegjja fort,* do dënohem me zjarr pa fund;*[86] lutem: Më jep ti ndjesë fajesh para mbarimit tim,* o Perëndia im, o Zot, që i dhuron botës Hirin tënd,* dhuratat e ndryshme,* jetën e amshuar dhe përdëllimin tënd të madh.[87]

Kur shkoje në pësim, Kryqin tënd* e ngrite lart mbi supe, na e dhe shembullin* me veten, që, ne që duam që të jetojmë në ty,* si të jemi me ty, lart në lavdin tënd;* Zot, na denjëso kështu* që të marrim ne pjesë tok* dhe në pësimet,*[88] dhe në lavdin[45] tënd pa mbarim* duke mbajtur fort* vdekjen tënde mbi veten, Krisht;*[89] o njeridashës, vriti dhe kërcimet e mishit tim,* nguli gjymtyrët e tij përmes frikës

sate[90] hyjnore krejt,* për kozmosin bëmë* si të vdekur,[91] të jetoj veç pas urdhrave të tu.

Të tjera Të Hyjlindëses Të ngjashme

Qaj hidhur, jam i zymtë, sepse* po sjell ndërmend të frikshmin shqyrtim, se s'gjej aspak* shkak, qoftë të vogël mbrojtjeje, në veprimet që kam* un' i mjeri; po të lutem, e Dëlir':* Përpara se të arrij',* atëherë mbarimi im* krejt i paqartë,* para draprit të vdekjes helm,* para gjyqit tim,* para se të dënohem fort* në vendin e të jashtmit terr,[82] në zjarr pa fund,[86] krimbin tmerr*[92] që ha fajtorët, më jep ti çlirim nga shkeljet e kryera,* e vetmja e mirë,* o Hyjlindëse, edhe përdëllimin mjaft të madh.[87]

Fron keruvik[93] u bëre vërtet,* si më e lartë se krijesat; Hyjnorja Fjal'* fushoi në ty se deshte ta bënte prapë ai* formën ton' dhe doli trupërisht nga ti;* denjoi Kryq dhe pësim,* si i dhembshur, për gjithë ne* dhe na dhuroi* ngjalljen, si Perëndi dhe Zot;* ndaj, meqenëse* e pajtove me Bërësin* natyrën tonë shumë të dënuar, të tërë ne,* bashkë me të, edhe ty të falënderojm', të thërrasim tok:* Na jep ndjesë fajesh* përmes lutjeve të tua dhe përdëllim me Hir.

Thoshte e fortdëlira me vaj* dhe lot: O Bir i dëshiruar shum', asnjëher'* nuk do ketë forcë koha ta thajë rrjedhën me lot* që po nxjerr prej syve, se je dielli* dhe drita[94] pa perëndim,* i ndriçon nur ndriçuesit* madhor' që vure* lart në qiell;[95] nga ti gjithçka* mori ekzistenc';* perëndoi ndriçimi im;* po diellin pse ta shikoj, i ëmbli ndriçimi im,* tash që u shua ndriçimi që kisha un' në fytyrë, Krisht?*[96] Ndaj bebet e syve* do t'i fik me rryma lotësh, me qarje, Perëndi.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Qengjin[97] e saj e shihte dikur* të shkonte me nxitim për therje, i vinte pas* me mall, me gatishmëri shqerra, i thërriste kështu:* Bir i ëmbël shumë, ku shkon dhe përse?* Pse po rend, o zemërgjer',* në këtë udhë plot me zell* dhe pa u lodhur,* o Jisu, mëshirues Krisht* dhe i dashur fort,* pa mëkate,[98] i shtrenjti Bir?* Krisht, foli shërbëtores sate, mos më shpërfill aspak,* mos hesht ti frikshëm për mua, i dhembshur, o Perëndia im,* o Zot jetëdhënës* ti që i dhuron mbar' botës të madhin përdëllim.[87]

Pasvargje Kryqësore

Kryqi yt, o Krisht, edhe pse duket si dru në esencë, është i veshur me fuqi hyjnore dhe, megjithëse i shfaqet dukshëm botës, mendërisht bën çudi, shpëtimin tonë; duke iu falur atij të lavdërojmë ty, o Shpëtimtar, mëshirona.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Sa u ngul druri i Kryqit tënd, o Krisht, u largua mashtrimi dhe lulëzoi Hiri, sepse nuk është më mjet dënimi, por na u tregua si trofe shpëtimi; Kryqi është mbështetja jonë, Kryqi krenaria,[99] Kryqi ngazëllimi ynë.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

Ndërmjetoni për ne, o martirë të shenjtë,

që të çlirohemi nga paudhësitë tona, sepse juve ju është dhënë hiri të ndërmjetoni për ne.

Lavdi *dhe* **Tani** *Hyjlindësor*
Heris askitikón

Rrinte bri Kryqit nëna, Jisu,* me qarje përvajtonte, thërriste: Bir, s'duroj* të shoh të mbërthyer mbi dru ty që të linda pa burr',* ndaj i shmanga dhimbjet gjatë lindjes un';*[22] si tash po shtrëngohem fort* nga mjaft dhimbje dhe shqyhem keq?* Tash u mbush çka tha* Simeoni shenjt plotësisht:* Do më vinte pra* thell' në zemër një shpatë tmerr,*[100] sado që s'kam as cen, as njolla; por ti, o Bir, tani* ngrihu dhe sa të himnojnë, shpëtoji, jepu atyre hir* edhe denjësoji* që të bëhen pjesëmarrës në lavdin tënd plot nder.

CITIME

1. Dan. 7.9-10
2. Rom. 2.16
3. Fja. Urt. 24.12
4. Is. 11.1
5. Eks. 25.9-20; 38.1; Ligji i Dytë 10.2; Ps. 131(132) 8; Hebr. 9.4
6. Eks. 25.30-37; 35.16; 38.13; Num. 8.2; 4.9; 40.22; Hebr. 9.2
7. Eks. 16.33; Hebr. 9.4
8. Eks. 25.22-29; 39.18; 40.20; Lev. 24.6; Hebr. 9.2
9. Joan 6.35,48,51
10. I Petr. 5.4
11. I Tim. 3.16
12. Matth. 4.17; Mark 1.15
13. Luk. 1.7,36
14. Luk. 1.26-31
15. Luk. 1.41
16. Eks. 14.21-29 etj.
17. Ps. 77(78).54
18. Eks. 15.1
19. Matth. 11.5; Luk. 7.22
20. II Tim. 4. I; I Petr. 4.5
21. Gjen. 3.1-6
22. Is. 66.7
23. Sirak 48.19; Abak. 2.16
24. Gjen. 18.25
25. Joan 21.17
26. Luk. 15.11-20
27. Luk. 20.36
28. Gjen. 28.17; Jez. 44.1-4
29. Ioan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
30. II Makk. 12.6; II Tim.4.8
31. Sos. 52
32. Abak. 3.1-2
33. Amos 9.13; Joel 4(3).18
34. Gjen. 2.8
35. Gjen. 2.9; 3.22,24; Is. 65.22; Apok. 2.7; 22.2,14,19
36. I Petr. 5.4
37. II Tim. 2.3
38. Gjyk. 16.17; Jer. 1.5; Gal. 1.15
39. Matth. 14.2-3; Mark 6.16-17; Luk. 3.19-20
40. Eks. 20.6; Lev. 18.4
41. Matth. 25.46
42. Fja. Urt. 2.5
43. Ps. 48(49).13,21
44. Hebr. 12.1
45. I Petr. 5.1
46. Matth. 3.1; 11.7; Mark 1.4; Luk.1.80; Joan 1.23
47. Jona 2.1-8
48. Luk. 18.10-14
49. Luk. 7.37-48
50. II Tim. 4.7
51. Ps. 27(28).9
52. Rom. 8.9-11; I Kor. 3.16
53. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 1-28
54. Ps. 50(51).3; 68(69).17; Is. 63.15
55. Kol. 3.5
56. Luk. 1.57-64
57. Matth. 3.8; Luk. 3.8
58. Tit. 3.5-6
59. II Makk. 1.24; Sirak 24.8
60. Dan. kap. 3' Lutja e Azarias 61
61. Ps. 37(38).6-7
62. Gjen. 3.1-5, 13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9, 14-15; 20.2
63. Fil. 3.18
64. Rom. 8.35
65. Matth.3.5-6; Mark 1.5; Luk. 3.7
66. Matth. 3.2; Mark 1.4; Luk 3.3
67. Luk. 1.49
68. Luk. 13.6-7
69. Eks. 13.21-22 ; Ps. 77(78).14
70. Hebr. 11.9
71. Ps. 25(26).8
72. Matth. 11.7; Luk. 7.24
73. Ne. 13.22
74. Matth. 21.19; Mark 11.13-14,20
75. Joan 15.1
76. Ps. 65(66).12
77. Luk. 23.39-44
78. Luk. 7.37-48
79. Is. 40.3; Matth. 3.3; Mark 1.3; Mark 1.3; Luk. 3.4; Joan 1.23
80. Matth. 20.22; Mark 10.38-39
81. Ps. 36(37).32
82. Matth. 8.12; 22.13; 25.30; II Petr. 2.17; Jud. 13
83. Matth 25.31-32

84. Dan. 7.9-10
85. Matth. 24.31; I Kor. 15.52; I Thes. 4.16
86. Matth. 3.12; Mark 9.43-45; Lluk 3.17
87. Num. 14.19 etj.
88. Rom. 6.5,8; Fil. 3.10
89. II Kor. 4.10
90. Ps. 118(119).120
91. Gal. 2.20
92. Mark 9.44-48
93. Jez. 10.1
94. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
95. Gjen. 1.14-16
96. Ps. 43(44).4; 89(90).8
97. Is. 53.7; Jer. 11.19; Joan 1.29,36; Vep.8.32; I Petr. 1.19; Apok. 5.6,12; 13.8
98. Joan 8.46
99. Gal. 6.14
100. Lluk. 2.35

TË MËRKURËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kryqësore
Ting. Tërth. I

Vendi i Kalvarit[1] u bë Parajsë, sepse, vetëm sa u ngul druri i Kryqit, menjëherë nxori bistakun e jetës, ty, o Shpëtimtar, për ngazëllimin tonë; lavdi më ty.

To ksenon tis Parthenu

Druri i Kryqit tënd, o Shpëtimtari ynë, u tregua shpëtimtar për botën, sepse, kur u karfose në të vullnetarisht,[2] i çlirove nga mallkimi[3] të dhelindurit; o Zot, jeta[4] e të gjithëve, lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Ton sinánarhon Logon

Kur të shihte mbi Kryq nëna jote, o Krisht Zot,* që me dëshirë[2] po vareshe mes kusarësh me trup,*[5] keq në shpirt si nënë po vajtonte, thoshte pra:* Si u mbërtheve përmbi Kryq,* Bir i pamëkatshëm,[6] si keqbërës padrejtësisht ti,* duke dashur, si i mbimirë, ta gjallërosh gjinin' e njerëzve mbar'?

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera
Ton sinánarhon Logon

Shpëtimtarin, Çliruesin tonë, e himnojm',* u kryqëzua siç dinte i miri vullnetarisht;*[2] besimtarët e lëvdojnë se mbërtheu krejt* fajet e njerëzve; kështu,* prej mashtrimit, hiles e çliroi gjininë tonë,* njerëzinë, e denjësoi për mbretërinë[7] qiellore me Hir.

Shpëtimtar, ti durove Kryq me mendim të lir'* dhe vullnetar,[2] i çlirove nga prishja njerëzit pra,* ne besnikët të himnojmë dhe të falemi* se me fuqin' e Kryqit tënd* na ndriçove, ndaj të lavdërojmë të gjithë bashkë,* o i dhembshur dhe njeridashës, si jetëdhënës, Zot edhe Perëndi.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

E hyjhirshme, me Kryqin e Birit tënd u zhduk* mashtrimi mbarë i idhujve dhe u shkel çdo fuqi* e demonëve, prandaj, detyrimisht, gjithnjë* ne besimtarët të himnojm',* të bekojmë, të pohojmë tok kryesisht si Zonjë* dhe Hyjlindëse dhe, me gaz dhe shpresëtarí, të madhështojmë ty.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Ton sinánarhon Logon

Ja përmbushen sa thanë profetët që më par'* dhe po zbatohet vendimi yt krejt i lashtë,[8] sepse,* tërëmbret, në trup u varfërove[9] me vullnet;*[2] prandaj denjove që, për ne,* ti të ngjitesh mbi Kryq, të durosh vdekje, o Krisht Fjalë,* ndaj dhe ne, bashkëzbritjen tënde mbi mend, e lavdërojmë, Shpëtimtar.

Martirike

Përderisa çuditë e martirëve të tu të shenjtë na i dhurove si mur të pamposhtur, o Krisht Perëndi, me përgjërimet e tyre, shpërndaji mendimet e kombeve[10] dhe

përforcoji skeptrat e mbretërisë, si i vetmi i mirë dhe njeridashës.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Ton sinánarhon Logon

"Të shoh, Bir krejt i shtrenjtë, me syt' e mi, o Zot,* që i ke mbyllur tash sytë, më fiket drita, o Fjal',* unë nuk duroj ta shoh në qiell diellin;* desha t'i nxirrnin syt' e mi.* Dritë diellore, errësohu[11] se i ka mbyllur* sytë mbi Kryq ai që ta kishte dhënë dritën përmes fjalës dikur".[12]

Kanun Kryqësor që ka Akrostihidhë (tok me Kryqhyjlindësoret dhe Hyjlindësoret): "Krishti i lartësuar në dru e lartëson botën. Josif".
Ting. Tërth. I
Ode I
Irmosi: Ipon qe anavatin

»Krishti që, përmes krahut të fortë,[13] i »shtyp në luft'* kundërshtarët,[14] ka shku»ndur, ka hedhur në të Kuqin Det kalorës »dhe kuaj tok,* e shpëtoi popullin,* Izrae»lin, himnues me triumf.[15]

Krishtin që e kuptojmë me paaftësinë ton'* dhe që u mishërua dhe na u shfaq në botë me një trup lashtë, përmbi dru* hebraikja bashkësi* pa ligj, siç donte ky,[2] e vari lart.

Krisht, kur të ngritën mbi dru hebrenjtë maniakë ty* pra hardhinë e frytshme, o Fjalë,[16] atëherë e pikove nga Kryqi yt* verën ngazëlluese* që shfarosi çdo dehje, të keqen.

Martirike

Nuk kemi mundësi ta lëvdojmë, o shën martir',* pra durimin që kishit, se i pësuat dhimbjet mbi natyrën e çdokujt ju* dhe fushuat me dëfrim* në mbarimin pa dhimbje që s'ka fund.

Ju me not, si kaluat mjaft dallgë, çdo torturim,* të fortfamshëm, atletë të Krishtit, në drejtim të sakt' të Fjalës, arritët ju* në liman, në qiell lart* dhe shijoni vërtet qeti t'shenjtë.

Kryqhyjlindësor

Sapo e pe të lindurin, Zotin, nga barku yt* ngritur lart mbi dru padrejtësisht, lotove, o e Virgjër, e përhimnove fort* dhe e lavdërove ti* bashkëzbritjen e tij pa fund vërtet.

Kanun tjetër I Hyjlindëses
që ka Akrostihidhë: "Tani është kënga e pestë për Virgjëreshën".
I njëjti

O portë e lavdisë hyjnore,[17] e hape ti* portën lart të Parajsës;[18] të lyp, më hap një derë pendimi dhe mendjen ti* ma shndrit që të të himnoj,* e hyjhirshmja Perëndilindëse.

Vrullin e vdekjes tmerr e ndale kur linde ti* zotërinë e vdekjes dhe jetës, e fortpaqortueshme, përgjëroju pra* që t'i ndalë shkeljet mbar'* që më vrasin në shpirt, t'më jap' shpëtim.

Vetëm ty, bukuri e Jakovit, të zgjodhi veç*[19] nga çdo brez, Zonjë, Fjala e bashkëpafillim me Atin, Zotin; nga gjaku yt* u bë trup dhe, siç lutesh,* ndërmjeton, më shpëton ai në Hir.

Shiun mbiqiellor që mbi ty zbriti, si shtëllung',* e pranove,[20] e Tërëdëlirë, virgjëreshë-nënë, ndaj po të lutem mjaft:* Shirat e pasioneve* që kam, thaji, Perëndilindëse.

Ode III
Irmosi: O piksas ep' udhenós

»O Zot që, mbi hiçin, e mbështete fort

»tokën ton',* sado që rëndonte, e vare »lart pa baz',*[21] o Krisht; Kishën tënde ta »fiksosh* mbi gurin e patundshëm*[22] të »porosive që na dhe, se je* njeridashës, i »vetmi krejt i mir'.

Parajsa, me kryqëzimin tënd, hapet përsëri*[18] dhe Kusari, para çdokujt, me plot gaz hyn;*[22a] vritet, kur vdes ti, Jisui im,* dredhuesi, armiku,* Adami që kish vdekur,[3] merr jet', Zot;* lavde dhembshuris' sate pa masë.

Jisu, e fik flakën e mëkatit kur përmbi dru* kryqëzohesh ti nga e madhja mirësi,* kur prangosesh, zhduk krejt çdo mashtrim,* kur zhvishesh, vesh njeriun* me një stoli lavdie,[23] Shpëtimtar;* lavde dhembshuris' sate pa masë.

Martirike

Martirët i shfaqe si yj tërë ndriçim gjithnjë* që shërbejn' çdo terr pabesie, Zoti im;* përmes lutjeve të tyre, Krisht,* natën e vesit tim ti* dëboje dhe të errësuarën* zemrën time shndrite, o Shpëtimtar.

Martirët e famshëm, si shkëlqyen fort ligjërisht,*[24] u kurorëzuan drejt ligjërisht me bes';*[25] mençurisht e shmangën çdo vullnet* që kishin të paligjshmit,* ndaj morën me hare shijim hyjnor* dhe banesë brenda Parajsës lart.[26]

Kryqhyjlindësor

E Tërëhimuar, të himnojn' kore engjëjsh ty,* se je më e lart' se ato pa krahasim;* linde Zotin trupërisht, ai* mallkimin tmerr të drurit*[3] me dru e zhduku dhe buroi boll* çdo bekim i ngritur mbi drurin lart.

I Hyjlindëses I njëjti

Un' jam i plagosur me shigjetën e fajit tim,* me ilaçin tënd më shëro të tërin pra* dhe prej dhimbjes që po më shtrëngon,* çliromë, e Dëlirë,* ti që e zbraze prej çdo dhimbjeje* gjindjen njerëzore me Birin.

O Vajzë, armiqtë e padukshëm kot e shtrëngojn'* zemrën time aq të përulur dhe kërkojn'* të më vrasin,[27] por nuk bëjnë gjë,* me mbikëqyrjen tënde,* i mposht ti, ndaj dhe mbushen plot me turp,* Zonjë virgjëreshë, Hyjlindëse.

O Zonjë, më mbush me jetëbërëset rrjedha, ti* që burove ujin hyjnor për kozmosin,* thaji fajet që kam si përrenj[28] që më përmbytin fare;* m'i ndal dhe dallgët që ka zemra thell'* përmes qetësis' sate të hyjshme.

Kaluan sa ndodhnin brenda hijes së Ligjit,[29] kur* Krishtin jetëdhënës e kishe ti në bark;* vuri ligj ai te ne për hir,* ndjesë edhe ndriçim plot,* na nxori nga mallkimi,[30] e pacen,* o e Virgjër dhe e himnuar fort.

Ode IV

Irmosi: Tin thian enoisas su

»O Krisht, pasi e kuptoi me parashikim »zbrazjen tënde,[31] Abakumi të thërriste »me frikë: Ke ardhur për shpëtimin e po»pullit tënd, që të shpëtosh të mirët e tu.[32]

O Krisht, i varur vullnetarisht[2] në dru, duke kryer çlirimin absolut të shpirtrave, ia dorëzove duarve të Atit shpirtin tënd të tërëshenjtë.[33]

O Jisu i drejtë në gjykim,[25] gjykatësi i padrejtë të dënon me vdekje, me varje në dru, që të na drejtësosh ne që iu nënshtruam një keqdashësi të padrejtë.

Martirike

U denjësuat t'i shikoni të mirat që nga jeta, o martirë, pasi u ndeshët haptas në

dhé me shumë rreziqe, shtrëngata dhe tortura të paimagjinueshme.

Kaluat dimrin e ngasjeve dhe arritët në pranverën e shpërblimeve qiellore, dhe u numëruat bashkë me koret e engjëjve, o martirë të nderuar.

Kryqhyjlindësor

O Perëndilindëse e bekuar, ta tejkaloi shpirtin një shpatë,[34] kur e pe Birin tënd të kryqëzohej dhe t'ia besonte shpirtin duarve atërore.[33]

I Hyjlindëses I njëjti

Unë nuk mund të shpëtoj nga veprat, ndaj vrapova nën strehën tënde me besim te ti; me ndërmjetimet e tua, o Zonjë e tërëhimnuar, më shpëto mua të dëshpëruarin.

O banesë e pastër e Dritës,[35] karrocë e nderuar e Diellit,[36] shkëlqeje zemrën time të nxirë prej të këqijave dhe shpëtomë, o Zonjë.

Prej gjakrave të tua virgjërore ti thure pëlhurën për atë që vesh qiellin me re,[37] ndaj më vish me stolinë e paprishjes mua që u zhvesha[38] me mashtrim,[39] o Vajzë.

O Virgjëreshë e Tërëshenjtë, hyjnuse, Krijuesi të mori si zambak nga livadhet[40] e jetës dhe i lëshoi botës aromën shpirtërore prej teje.

Ode V

Irmosi: O anavalómenos fos

»Mëngoj drejt teje[41] që vesh dritën porsi »rrobë[42] dhe të thërras: Ndriçoje shpirtin »tim të errësuar, si i vetmi i dhembshur, »o Krisht.

O Krisht, gjykatës i drejtë,[25] qëndroje duke u gjykuar[43] dhe e dënoje në trup armiqësinë duke u goditur me kallam[44] dhe duke nënshkruar liri të përsosur për mua.

Sapo të pa të varur trupërisht mbi dru, o Krisht, dielli e ktheu dritën në errësirë,[11] toka u tund dhe gurët u çanë.[45]

Martirike

O martirë të gjithëfamshëm, i shenjtëruat tërësitë e dheut, se, porsi zbatues të ligjeve hyjnore, garuat dhe e morët shenjtërimin si trashëgimí.

Le të nderohen martirët shumë të bukur dhe të hyjshkëlqyer, që veshën lavdinë hyjnore dhe zhveshën ligësinë e armikut.

Hyjlindësor

Të lumërojmë ty që je Nënë e tërëpaqortueshme e Perëndisë, se nëpërmjet teje u zhduk mallkimi[3] dhe na u dha çlirimi dhe bekimi.

I Hyjlindëses I njëjti

Të gjetsha si ndihmë ty që do të më përjashtosh nga dënimi gjatë orës së gjyqit, kur do të qëndroj në tribunën e atij që lindi prej teje, o Virgjëreshë.

O e Dëlirë, më kthe mua që rrëzohem nga ligji i mëkatit, që mashtrohem vazhdimisht nga blofet e të Huajit dhe shtyhem në greminat e shkeljeve.

Të lutem, ma bë shkrumb lëndën e mëkateve dhe ndriçomë, o e Tërëshenjtë që kishe në mitër qymyrin që pa Isaia.[46]

O Virgjëreshë që, si borxh, i dhe trup Krishtit prej gjakrave të tua, pastroji absolutisht veset e mia mishore dhe tregomë udhën e papasionshmërisë.

Ode VI

Irmosi: Menomenin klídhoni

»Deti i pasioneve* po trazohet* nga e

»vrullshmja shqot'* është' shpirtprishëse,
»ndaj zbute ti, o Zot,* edhe më nxirr prej
»prishjes,[47] se je i dhembshur, Krisht.

Kur u ngrite mbi dru, o Zemërgjerë, i gremise të gjitha lartësimet e armikut[48] dhe, për shkak të mirësisë së madhe, i shpëtove të rënët.

Sapo morën vesh dikur që dhe shpirt mbi dru, shpirtrat e të drejtëve u çliruan nga prangat, o Fjalë Zot.

Martirik

Si diamante të forta e duruat me mendim rezistues gjithë zjarrin e torturave dhe, si u përulët, e rrëzuat armikun.

Hyjlindësor

I çuditshëm është Biri yt që bën mrekulli të mëdha[49] dhe lavdërohet ndër shenjtorë, o Zonja Perëndilindëse, e vetmja e tërëçuditshme.

I Hyjlindëses I njëjti

Mos më përpiftë avusha[50] e përtacisë, o Zonjë, dhe mos më mbuloftë dallga e mëkatit, mirëpo shpëtofsha me ndërmjetimin tënd të vetëm.

Përderisa e kishe në mitër mirëbërësin dhe krijuesin e mirë, o Zonjë e tërëshenjtë dhe e mirë, mirësoje shpirtin tim të keqtrajtuar.

Të parasimbolizonte në Ligj ty që je lindësja e Dritës,[35] llamba[51] që feksi Gjithësinë; prandaj thërras: O e Tërëkulluar, ndriçomë mua të errësuarin.

Ode VII

Irmosi: O iperipsúmenos

»Zoti i përmbilartësuar i etërve[52] e fiku
»plotësisht flakën dhe i freskoi Djemtë që
»këndonin me një zë:[53] O Perëndi, je i be-
»kuar.[52]

O Mbret i pavdekshëm, bashkësia e paudhë të kurorëzoi me gjemba[54] ty që shkulje me rrënjë gjembat e mashtrimit; o Perëndi, je i bekuar.[52]

Zhvishesh vullnetarisht, o Fjalë, që të më veshësh me stoli të paprishshme dhe duron pështyma,[55] kryqëzim dhe pësim, duke qenë i papësuar sipas esencës.

Martirike

Meqenëse u bëtë me të njëjtën pamje me pësimet[56] e atij që sundon mbi të gjitha,[57] o shenjtorë, natyrisht jeni bij[58] dhe trashëgimtarë të mbretërisë[59] së patundur.[60]

O martirë të Krishtit, nuk i nderuat drutë që s'kanë logjikë fare, sepse adhuronit, si mbret[61] dhe Zot të të gjithave,[62] atë që i tendosi duart mbi dru.

Kryqhyjlindësor

Lindja jote është e çuditshme, o e Tërëpaqortueshme, se linde Perëndinë që me dru shoi flakën e së keqes dhe ndriçoi botën.

I Hyjlindëses I njëjti

Të himnoj, o Virgjëreshë e tërëpaqortueshme dhe e tërëshenjtë, se linde pa farë Perëndinë e përmbihimnuar, që i hyjnizon ata që këndojnë: O Perëndi, je i bekuar.[52]

Ti që kishe jetën[4] në barkun tënd, vriti pasionet e mia dhe ngrimë nga varri i apatisë mua që po dergjem, që të të lavdëroj me mall, o Hyjnuse.

O e Dëlirë, linde të fuqishmin pa masë që veshi dobësinë tonë; përgjëroju atij, që ta shërojë shpirtin tim që sëmuret rëndë e frikshëm.

Ode VIII

Irmosi: Si to panturgó

»Djemtë thurën kor universal në furrë* »dhe psalnin për ty, o Bërësi i Gjithësis':*[53] »Ju, gjithë veprat, ta përmbilartësoni,* ta »himnoni Zotin përjetë dhe përherë.[63]

O Perëndi i tërëlartë, u lartësove mbi Kryq, u ujite me vrer[64] ti, ëmbëlsia e jetës, dhe u shpove me shtizë[65] duke e vrarë gjarprin që e nënshtroi Adamin në Parajsë.[39]

Më zgjidh nga prangat e mëkatit, o Fjalë që u prangose vullnetarisht dhe e lidhe me pranga të përjetshme beljarin keqdashës, prandaj e lavdëroj pësimin tënd në jetë.

Martirike

U shfaqët si drita të dyta me anë të pjesëmarrjes në Dritën e palëndët, o martirë të shenjtë; ju e asgjësoni errësirën e mashtrimit dhe i ndriçoni hyjnisht zemrat e gjithë besimtarëve.

O martirë, jeni bijtë e Jerusalemit të sipërm dhe të lirë,[66] e hijeshoni bukur Kishën e të parëlindurve[67] dhe e përmbilartësoni Krishtin në jetë.

Kryqhyjlindësor

O Vajzë-Zonjë, duke qëndruar te Kryqi, sheh kur mbërthehet Krishti që linde, ndaj thërret: Mos më trego pa fëmijë, o Fjalë dhe Bir pa fillim i Atit pa fillim.

I Hyjlindëses I njëjti

O Virgjëreshë e bukur dhe e hyjndritshme, stolismë hijshëm me pamje të bukur, që të thërras: Zotin himnojeni dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[63]

O portë[17] e dritës,[35] hapma portën e shkëlqyer të pendimit, duke më treguar çdo udhë të sheshtë të drejtësisë,[68] që çon në hyrjet e vullnetit hyjnor.

O e Dëlirë e përmbishenjtë, linde parrëfyeshëm Fjalën e Shenjtë që i shenjtëron besnikët; lypi ta shenjtërojë krejtësisht tani shpirtin tim të përulur që u ndot nga e keqja.

O Zonjë e shenjtë, prej teje doli rrjedha e kulluar, burimi i pavdekësisë, ndaj të thërras: Thaji rrymat e të këqijave të mia me shirat e ndërmjetimit tënd, o e dëlirë.

Ode XI

Irmosi: Isaia hóreve

»Isaia vallëzo,* Virgjëresha,* Zonja Shën »Mari,* na lindi Jisu Krishtin Emanuel,*[69] »njeri edhe Perëndi; dhe emër ka Lindjen[70] »që na ndrit.* Pra madhështojm' atë,* »lumërojmë dhe Hyjlindësen.*

Si një qengj[71] u vare lart* mbi dru, o Krisht,* dhe i shtype, Krisht,* krejt nofullat e ujkut mendor, dinak,* nga goja e tij, mbar' delet e logjikshme që ke ti, Zot,* fort i rrëmbeve[72] dhe* drejtas Lindësit i çove ti.[73]

Një kurorë gjembash, Krisht,* veshe,[54] porsi* mbret i mbretërve,*[74] dhe gjembat e mashtrimit i shkule, Zot,* me rrënjë dhe mbretëritë e dinakut i shembe ti;* ndaj të lëvdojmë ty,* o i mirë, me besim dhe mall.

Martirike

Rezistenca juaj qe* mjaft e fortë,* shndriti si diell,* martirë të pamposhtur, shpërbëri krejt* çdo mjegull të njerëzve keqdashës; jeni ndriçues ju* për besimtarët mbar',* pirgje pa tundim; ju admirojm'.

U treguat, o martir',* si kolonë* e hyjmbledhur pra,* ushtri e hyjshme[75] dhe

bashkësi e shenjt',* rreshtim aq i zgjedhur, o të tërëfamshëm, me hir hyjnor* prej Shpëtimtarit Zot,* zhdukni rreshtat e dinakut djall.

Hyjlindësor

Bërësin dhe mbjellësin* e besimit,* Virgjëreshë, ti* e kishe nxën' në mitër, ky mbjell mbi dhé* një dije autentike dhe zhduk nëmën[3] që kishte dal'* nga pema;[39] ndaj ty të* lumërojm' ndërsa e madhështojm'.

I Hyjlindëses I njëjti

Një themel që s'tundet dot* e ke lindur,* e Dëlirë krejt;* përmes të shenjtit urdhër dheun mbi uj'* e kish themeluar meqë ësht' themel shpëtimtar ai;*[76] lyp të mbështetemi* mbi të sa të lumërojm' me shpirt.

E Dëlirë, flake larg* krejt trazirën* e demonëve* dhe sulmet e pasioneve shporri tej* dhe bëj që në udhën tënde paqësore, të eci drejt*[77] në urdhrin mjaft hyjnor,* pa lëkundje, ma shndrit mendjen fort.

Kundërshtari sulet tmerr,* pa turp se sheh* që më kapi fort* dremitja e shkujdesjes, o e Dëlir',* ai po shpreson se do më vjedhë me gjumë mjaft epshor;* o Virgjëreshë-nën',* ruamë me lutjet pa gjumë.

O Hyjlindëse, e di* kam plot faje;* podiumi tmerr,* i frikshëm i Gjyqtarit, - e di - më pret,* jam vetëdënuar,[78] ndaj më pret gjykim; meqë linde ti* Zotin, Gjykatësin,* ruam' atëherë pa ndëshkim.

Pasvargje Kryqësore të Lavdërimeve

O Zot, dikur, në kohën e profetit Moisi, vetëm sa shfaqej simboli i Kryqit tënd ai fitonte mbi armiqtë;[79] ndërsa tani duke e pasur vetë Kryqin tënd, kërkojmë ndihmë; forcoje Kishën tënde dhe, nga mëshira jote e shumtë,[80] dhuroju trofe mbretërve tanë si Konstandinit, o njeridashës.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Kryqi yt, o Krisht, nga njëra anë e shkatërroi pushtetin e Hadhit, ndërsa nga ana tjetër e shpëtoi gjininë e njerëzve; dhe pasi e çliroi botën nga prishja, i hapi Kusarit Parajsën;[22a] duke iu falur atij, të lavdërojmë ty, o Shpëtimtar, mëshirona.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

O Zot, meqë imituan rendet e engjëjve, athloforët e tu duruan tortura si të patrup dhe flisnin vetëm për shpresën e shijimit të të mirave të premtuara; me ndërmjetimet e tyre, o Krisht, Perëndia ynë, dhuroji paqen[81] botës sate dhe shpirtrave tanë përdëllimin e madh.[82]

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Makarízomén se

Virgjëresha, shqerra,* kur të pa, Fjal', që shkoje,* si një qengj për therje,*[71] fort thërriste: Guxim tmerr,* i huaj -oh!- Zotin që u jep jetë njerëzve,* e vrasin keq të paligjshmit;* Biri im, ti ke përdëllim të madh!

NË LITURGJI Lumërimet:
O listís en to stavró

Të besoi përmbi Kryq,* Krisht, si Perëndi

Kusari, kështu,* sinqerisht nga zemra ty të pohoi dhe thirri:* Zot, në mbretërinë tënde lart* më kujto, si Shpëtimtar.[22]

E lëkunde krejt morin'* e demonëve, Krisht Zot, kur mbi Kryq* ti u ngjite; forcën shfarosëse të tiranit* e dërrmove, e shpëtove pra* njerëzinë, Çlirimtar.

Kur në brinj' u shpove keq,* më burove kroje[65] ndjese në Kryq;* kur i ngulën duart e tua, shkule, Krisht, çdo ves,* krejt mentalitetin njerëzor* që ish zhytur në pasion.

Martirik

Si i imituat drejt,* o të lumtur athlofor' zotëror',* sa pësoi Krishti,[83] kaluat ju çdo torturë,* ndaj u denjësuat për haren',* për shijimin qiellor.

Lavdi *Triadik*

Ne të falemi me bes'* ty, natyrë e pandarë; je Një* Perëndi i bashkënderuar në tre Persona;* të thërrasim: Lavd Njësisë dhe* së njëqenshmes Shën Trini.

Tani *Kryqhyjlindësor*

Kur bri Kryqit ishe ti,* e Hyjhirshme, Birin tënd tërë plag'* e shikoje, shpirti pra të plagosej ty thellë;* bashkëzbritjen e tij me bollëk,* e himnoje realisht.

TË MËRKURËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Të Apostujve të Shenjtë
Ting. Tërth. I Heris askitikón

Qartë, apostuj, me shpejtësi* pa krahë si shigjeta të mprehta të Zotit,* të Fortit,[84] ju u dërguat në mbarë botën, kështu,* realisht i çmprehët, o të lumtur fort,* shigjetat e tmerrshme shum'* dhe të zjarrta të djallit skrop,*[85] o të tërurtë,* dhe e shporrët, e flakët drejt* ateizmin bosh;* na mësuat të gjithëve* besën e mirë meqë ishit dele të Fjalës Krisht,* të Perëndis' tonë, Kryebariut,[86] me të vërtetë ju;* mes ujqish ju nisi*[87] që ta zbusnit egërsinë e tyre besërisht.

O të tërurtë plot me lavdi,* ju ishit Nxënësit e Zotit enipostat,* të Fjalës, që nga e skajshmja mjaft njeridashje vërtet* fort u lidh me njerëzit dhe mori k'shtu* natyrën e tyre krejt* dhe e bëri hyjnore lart;* e imituat* varfërinë e tij,[9] sepse* gjurmët e atij* drejt i ndoqët,[88] e quajtët* si pleh çdo gjë,[89] e hodhët dhe këmishën e dytë tej,* s'kishit në udhë as trastë, as shkop,[90] ndaj u denjësuat tash* për trashëgiminë* e thesareve në qiell,[91] se shkuat pas Hyjnis'.

Me ndërmjetimet tuaja zjarr* drejt Zotit, krejt ne na çlironi, të lumë fort,* nga çdo turbullim i ngasjeve, llomotitje pa turp* dhe nga herezitë e pahijshme mjaft,* nga keqdashja, çdo ngacmim* i demonëve, nga çdo kurth* i hidhur shumë,* nga të vdekshmit, nga çdo trazir'* dhe çdo kërcëllim* që do bëjn' dhëmbët në amshim,*[92] nga krimbat, çdo zjarr,[93] terr, torturë; lypini që të gjejm'* shpërblim me vetëpërmbajtje dhe me mundim për virtytin ton'* dhe të trashëgojmë* mbretërinë qiellore[94] me përdëllim të madh.[82]

Të tjera Të Shën Nikollës

G'zohu, e hyjshmja kokë, që je* shtëpi e pastër e virtyteve dhe kanun* i shenjtë i priftërisë hyjnore, madhor bari* dhe pishtar i ndritshëm nur; je sinonim,* o at', me fitoren, pra* dhembshuro mirësisht ata* që po të luten;* të sëmurët që të kërkojn',* i dëgjon me shpirt;* o çlirues i gatshëm mjaft,* o rojë shpëtimtar për sa

nderojnë me plot besim* të respektuarin shumë kujtimin tënd; lypi Zotit Krisht* që shpirtrave tanë* t'u dhurojë përdëllimin e tij të madh,[82] gjithnjë.

G'zohu, e hyjshmja fort mendje, ti,* banes' e pastër e Triadhës; për Kishën je* kolonë,[95] për besimtarët mbështetje, ndihmë për sa* janë lodhur, yll që, përmes lutjeve* të tua që shndritin nur,* si dhe priten prej Perëndis',* e zhduk përherë* errësirën e ngasjeve* dhe të mundjeve,* o Nikollë, shën hierark;* je gji i qetë mjaft, ku, kur përikin, shpëtojnë pra* sa dimërojn' në shtrëngatat e jetës, ndaj lype Zotin Krisht* që shpirtrave tanë* t'u dhurojë përdëllimin e tij të madh,[82] shenjtor.

G'zohu, i mbushur me zell hyjnor,* që me të frikshmen mbikëqyrje çlirove drejt* në udhë për vrasjen dhimbshëm ca të dënuar pa shkak* dhe padrejtësisht, kjo me vegim u bë;* gufon miro me bollëk* si burim, o Nikollë at',* në Mira edhe* i vadit zemrat, ndaj dëbon* duhmë vesesh vrer,* thikë që pret, shkul, barëra* blofi edhe lopatë që ajros çdo mësim kashtor*[96] të Ariosit të marrë fort dhe kështu lypi Zotit Krisht* që shpirtrave tanë* t'u dhurojë përdëllimin e tij të madh,[82] shenjtor.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Kam një shumicë fajesh dhe jam* i ngurtësuar dhe i errët në mendje mjaft,* ndaj me kataniks, me shpirt të dërrmuar, ty të thërras:* Bebet zemërore m'i shndrit, m'i shkëlqe,* se kishe në barkun tënd* dritën që s'perëndon aspak,*[35] që nur shndrit çdo cep* botëror me ndriçim hyjnor,* nëpërmjet dijes* së tij, e paqortueshme;* ndriçoma mendjen ti me dritën e ndërmjetimit tënd* dhe denjësomë, e tërëdëlirë pa cen dhe pa qortim,* të bëhem bir drite,*[97] lypi Krishtit që i jep botës përdëllim të madh.[82]

Pasvargje Apostolike

O Nxënës të Shpëtimtarit, u bëtë sypamës[97a] misteresh dhe e shpallët atë që nuk duket dhe nuk ka fillim; thoshit: «Në fillim ishte Fjala».[98] Nuk e mësuat nga njerëzit, por nga urtësia e sipërme;[99] prandaj, meqë keni guxim, ndërmjetoni për shpirtrat tanë.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Le t'i mburrim me ode melodie apostujt e Krishtit, sepse, pasi u veshën me armatimin e Kryqit, asgjësuan mashtrimin e idhujve dhe u treguan fitimtarë të kurorëzuar. Me ndërmjetimet e tyre, o Perëndi, mëshirona.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

Me predispozicion të pangopur shpirti, nuk e mohuat Krishtin, o martirë të shenjtë; përderisa duruat tortura dhe pësime të ndryshme, i mposhtët arrogancat e tiranëve; pasi e ruajtët besimin të paepur dhe të pagjymtuar, u zhvendosët në qiej; prandaj, meqë keni guxim para tij, kërkojini t'i dhurojë botës paqen dhe shpirtrave tanë përdëllimin e madh.[82]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Gëzohu, o hirplote, Nënë e Krishtit Perë-

ndi, sepse ty t'u shfaq Mbreti i lavdisë dhe të hijesoi Shpirti i Tërëshenjtë;[100] përderisa ke guxim, ndërmjeto që të shpëtojnë shpirtrat tanë.

CITIME

1. Matth. 27.33; Mark 15.22; Lluk. 23.33; Joan 19.17
2. Joan 10.15,17-18
3. Gjen. 3.16-19
4. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
5. Matth. 27.38; Mark 15.27; Lluk. 23.32-33; Joan 19.18
6. Joan 8.46
7. II Thes. 1.5
8. Is. 25.1
9. II Kor. 8.9
10. Ps. 32(33).10
11. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
12. Gjen. 1.14-16
13. Eks. 6.1 etj.
14. Ju. 9.7
15. Eks. 14.27-15.20 etj.
16. Joan 15.1,4-5
17. Jez. 44.1-4
18. Gjen. 3.24
19. Ps. 46(47).5
20. Gjyq. 6.37-38; Ps. 71(72).6
21. Jov 26.7
22. Matth. 7.24-25; Lluk. 6.47-48

22a. Lluk. 23.40-43

23. Gjen. 2.10; Lluk. 15.22
24. II Tim. 2.5
25. II Tim. 4.7-8
26. Gjen. 2.15
27. Ps. 36(37).32
28. II Mbret. [Sam.] 22.5; Ps. 17(18).5
29. Hebr. 8.5
30. Gal. 3.13
31. Fil. 2.7
32. Abak. 3.13
33. Lluk. 23.46
34. Lluk. 2.35
35. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
36. Mal. 4.2(3.20)
37. Ps. 146(147).8
38. Gjen. 3.10
39. Gjen. 3.2-6
40. Kënga 2.1-2
41. Is. 26.9
42. Ps. 103(104).2
43. Matth. 27.11
44. Matth. 27.30; Mark 15.19
45. Matth. 27.51
46. Is. 6.6-7
47. Jona 2.7
48. II Kor. 10.5
49. Eks. 15.11
50. Ps. 68(69).16
51. Eks. 25.30-37; 35.16; 38.13; 40.22; Num. 4.9; 8.2; Hebr. 9.2
52. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
53. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-27
54. Matth. 27.29; Mark 15.17; Joan 19.2,5
55. Matth. 26.67; 27.30; Mark 10.34; 14.65; 15.19; Lluk. 18.32
56. Fil. 3.10
57. I Kron. 29.11; Urt. Sol. 12.16
58. Matth. 8.12; 13.38
59. Jakov 2.5
60. Hebr. 12.28
61. Est. 4.17b
62. Jov 5.8; Urt. Sol. 6.7; 8.3
63. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
64. Matth. 27.34
65. Joan 19.34
66. Gal. 4.26-31
67. Hebr. 12.23
68. II Petr. 2.21
69. Is. 7.14
70. Zah. 3.8; 6.12
71. Is. 53.7; Jer. 11.19; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19; Apok. 5.6,12; 13.8
72. I Mbret.[Sam.] 17.34-35
73. I Petr. 3.18
74. I Tim. 6.15; Apok. 17.14; 19.16
75. II Kron. 18.18
76. Ps. 135(136).6
77. Lluk. 1.79
78. Tit. 3.11
79. Eks. 17.12-13
80. Ne. 13.22; Ps. 5.8; 68(69).12; 105(106).45
81. Joan 14.27
82. Num. 14.19 etj.
83. Fil. 3.10
84. Ps. 44(45).6; 119(120).4
85. Ef. 6.16
86. I Petr. 5.4
87. Matth. 10.16
88. I Petr. 2.21
89. Fil. 3.8
90. Matth. 10.10; Lluk. 9.3
91. Matth. 6.20; Mark 10.21; Lluk. 12.33; 18.22
92. Matth. 8.12; 13.42,50; 22.13; 24.51; 25.30
93. Mark 9.44-48
94. Matth. 3.2 etj.
95. Gal. 2.9
96. Matth. 3.12; Lluk. 3.17
97. Lluk. 16.8; Joan 12.36; I Thes. 5.5

97a. Lluk. 1.2

98. Joan 1.1
99. Jak. 3.17
100. Lluk. 1.35

TË ENJTEN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Apostolike
Ting. Tërth. I Ton sinánarhon Logon

Si të urtët sypamës dhe shërbëtorë tok* të Fjalës[1] Zot, krejt ne njerëzit, me himnim shpirtëror* dhe me ode,[2] t'i lëvdojm' apostujt, se ata* Krishtin e lypin pa pushim* për gjith' ne që e himnojm' kujtimin e shenjtë plot nder,* dhe lipsaneve të atyre iu falemi devotshmërisht dhe me mall.

Le t'i mburrim me ode melodie apostujt e Krishtit, sepse, pasi u veshën me armatimin e Kryqit, asgjësuan mashtrimin e idhujve dhe u treguan fitimtarë të kurorëzuar. Me ndërmjetimet e tyre, o Perëndi, mëshirona.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Ton sinánarhon Logon

Nuse pa burrë, gjithnjë e virgjër, ne pa fund* të mburrim tok me sypamësit, se ka bërë çudi* në ty Biri yt, i Forti,[3] Perëndia yt;* deshi me mirësi ai* që nga Ati lindi para jetëve, që të mbahej* brenda mitrës që ta shpëtonte gjininë tonë prej mashtrimit të keq.

Pas Stihologjisë së dytë,
të tjera Apostolike
Ton sinánarhon Logon

T'i lëvdojmë apostujt me himne, se ata* ishin sypamës të Fjalës[1] dhe predikues hyjnor'* dhe rrjetuan shpirtërisht dhe qartë kombet mbar',* i sollën dhe në njohjen pra* të Jisuit Krisht, edhe kështu gjindjen njerëzore* e shpëtuan krejt nga mashtrimi, si dhe na denjësuan për mbretërin'.

Nxënës të Çlirimtarit, apostuj mjaft hyjnor',* që mbollët fjalë shpëtimi në botë, në skajet mbar'* dhe i shndritët sa po rrinin në terr dhe hije,*[4] fekseni shumë shpirtin tim* që, me nxirjen e pasionit skrop është errësuar,* të tërurtë, ndaj përgjërohuni për këtë përpara Zotit Jisu.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Po shpresojmë me shpirt te ti, strehë je për ne,* o e dëlirë, e virgjër, nga ngasjet, peripecit',* nga rreziqet kërcënuese çlirona ne* dhe ndërmjeto te Biri yt* me apostujt e tij aq të shenjtë, që të shpëtojmë* gjithë ne që të përhimnojmë, o Vajzë pa cen fare dhe pa qortim.

Pas Stihologjisë së tretë,
të tjera Apostolike
Kirie to potírion tu pathus

O Zot, të pashkolluarit i turpëruan rëndë filozofët kur e predikonin misterin e parrëfyeshëm të mishërimit tënd; peshkatarët ua mbyllën gojën oratorëve dhe u bënë mësues të urtë të kombeve,[5] pasi e ndriçuan anembanë botën me dritën e njohjes hyjnore; nëpërmjet tyre jepna përdëllimin e madh.[6]

Martirike

O Zot, meqenëse athloforët e tu e kishin zili kupën e pësimit tënd,[7] e lanë kënaqësinë e jetës dhe u bënë shokë të engjëjve; me lutjet e tyre, jepu shpirtrave tanë faljen e mëkateve dhe përdëllimin e madh.[6]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Ton sinánarhon Logon

Strehën tënde të shpejt', ndihmën, përdëllimin tënd* tek unë pra shërbëtori yt t'i tregosh, Zonjë ti,* zbuti edhe dallgët e mendimeve që kam,* se jan' të kota, ngrije lart* shpirtin tim që ra, Mari Hyjli-

ndëse Virgjëreshë,* se e di unë, di që mundesh t'i bësh të gjitha, e dëlirë, sa do.[8]

Kanun I Apostujve të Shenjtë
Ode I
Irmosi: Ipon qe anavatin

»Krishti që, përmes krahut të fortë,[9] i »shtyp në luft'* kundërshtarët,[9a] ka shku»ndur, ka hedhur në të Kuqin Det kalorës »dhe kuaj tok,* e shpëtoi popullin,* Izrae»lin, himnues me triumf.[10]

O shën apostuj, u pasuruat me një shkëlqim* dritëdhënës, të parin krejt, nga ai që deshi, ndaj dhe pranoi të lidhej fort* me të vdekshmit; terrin tim* shpirtëror zhdukeni absolutisht.

O shën apostuj, harku hyjnor si shigjeta ju* kish tendosur dhe ju kish dërguar në gjith' botën, ndaj shigjetat e djallit skrop* i dërrmoni, traumat* e besnikëve i shëroni ju.

Vetë urtinë[11] ju si mësues e kishit drejt,* o apostuj, krejt skajet e botës i urtuat, ndaj çdo kriminalitet* të keqdashësit të madh* larg dëbojeni dhe ndriçoëni.

Hyjlindësor

Je e bekuar vetëm ti, o Hyjhirplote, Zonj',* me bekime e mbushe gjininë njerëzore; përgjëroju fort Zotit Krisht* me apostujt shenjtë tok* që ai të na mëshirojë ne.

Kanun I Shën Nikollës që ka
Akrostihidhë: "O Nikollë, do të të sjell
një melodi të pestë. Josif".
Ipon qe anavatin

U familjarizove me Zotin, atë, përmes* mallit edhe besimit, si e zbatove çdo vullnet të tij krejt të shenjtë pra,* ndaj u bëre ti shenjtor,* o hyjprurës Nikollë, në çdo gjë.

Duke të pasur mbrojtje te Zoti i dhembshur krejt,* o i lum, ne përikim te ti, sepse na tundin shtrëngime, peripeci;* jepna një dor' e na nxirr* nga çdo dert, nga çdo dëm dhe ngushtësi.

Krishti si kryeprift të krezmoi në Mira ty,* ndaj lëshona aroma çudish; të përgjërohemi, Nikollë shenjt, na çliro* prej mëkatit që ka duhm',* ndotje, o famëmadh i tërëlum.

Hyjlindësor

O Virgjëresh', një kor profetik lasht' të thirri ty* mal hyjnor edhe portë që nuk u shkel,[12] kështu të përgjërohemi: Hapna ti* derën e pendimit pra,* nënë-vajzë, hyjnuse pa njollë.

Ode III
Irmosi: O piksas ep' udhenós

»O Zot që, mbi hiçin, e mbështete fort »tokën ton',* sado që rëndonte, e vare »lart pa baz',*[13] o Krisht; Kishën tënde »ta fiksosh* mbi gurin e patundshëm* të »porosive që na dhe, se je* njeridashës, i »vetmi krejt i mir'.

Ai që u varfërua prej mirësis' pa fund,* me lloj-lloj karizmash ju pasuroi mjaft,* se u varfëruat për këtë,*[14] apostuj të lavdishëm,* ndaj e shkëlqeni botën në çdo cep* me hyjnoret dije që kanë nder.

Nga gjarpri,[15] pra nga pickimet e tij helmuese,* mua m'u plagos zemra mjaft, ndaj të thërras,* Krisht, që u plagose për mua:* Shëromë dhe shpëtomë,* të lyp, me an' të përgjërimeve,* lutjes së apostujve të tu, Zot.

Me rrjetin e ndërmjetimit tuaj, të lumtur shum',* nxirrmëni prej gropës së të këqijave* të armikut, nga shtrëngatat tmerr,* nga prishëset pasione* edhe më çoni të

shpëtuar pran'* Perëndisë Zot të të gjithave.

Hyjlindësor

O Vajz', Shiun qiellor e prite[16] ndaj lypi tok* me apostujt që ta ndalojë shiun tim* mëkatar, pasionet, dhe t'i thaj'* fajet që kam porsi det,* të më shpëtojë mua që, me nder* edhe sinqerisht, të lëvdoj gjithnjë.

I shenjtit I njëjti

I çmprehje shigjetat e të ligut,[17] o oshënar,* me të ashprat lodhjet e tua, o i urt',* me hyjnoret mundje, krejt i madh,* Nikollë; nga intrigat,* nga kriminaliteti i tij ruana* pa cen, pa plag' me ndërmjetimin tënd.

O atë Nikolla hierark, shfaqe përmbi dhé* jetë engjëllore dhe tash qëndron gjithnjë*[18] dhe hyjnisht me engjëjt bashkë ti* bri fronit të Trinisë*[19] dhe ndjesë fajesh po kërkon për ne* dhe shpëtim prej ngasjesh, o kryeprift.

O atë, dëboji gjithë nxirjet që kam në mend* me uratën tënde mjaft dritëprurëse;* qetësoje turbullimin tim* nga veset dhe drejtomë* në gji, në papasionshmëri, të lut,* shën Nikollë, të të lëvdoj me himn.

Hyjlindësor

O Vajzë, si mbretëreshë krejt e hyjhirshme ti,* ndenje në të djathtën e Krishtit me stoli;* je e veshur me të artat thek'*[20] vërtet, dhe na ndihmon ti* për mbretërinë qiellore lart,*[21] Zonjë, nëpërmjet ndërmjetimit tënd.

Ode IV

Irmosi: Tin thian enoisas su

»Meqenëse e kuptoi me parashikim »zbrazjen tënde[22] hyjnore, o Krisht, Aba»kumi të thërriste me tmerr: Erdhe për »shpëtimin e popullit tënd, që t'i shpëtosh »të mirët e tu.[23]

Dera, Jisui,[24] Perëndia ynë, pasi u hapi apostujve dijen e tij, hapi derën[25] për gjithë kombet me anë të mësimdhënieve të tyre.

O Bir i Perëndisë, apostujt i tregove bij të Atit tënd qiellor[26] përmes "pjesëmarrjes"; me lutjet e tyre bëna bij drite[27] gjithë ne.

Më çlironi nga gjykimi i frikshëm dhe i tmerrshëm, o apostuj që do të qëndroni me lavdi mbi dymbëdhjetë frone bashkë me gjykatësin Mbret.[28]

Hyjlindësor

O arkë e shenjtërimit[29] hyjnor, shenjtëroje shpirtin tim dhe ndriçoje mendimin tim, duke iu përgjëruar, tok me apostujt, përherë Krishtit, që të shpëtoj.

I shenjtit I njëjti

I shkëmbeve të rrjedhshmet me të ardhshmet; me uratat e tua të shenjta, bëna edhe ne trashëgimtarë të tyre, duke na çliruar nga ngacmimet e shumëllojshme të jetës, o Nikollë.

O shën Nikollë që ishe kryetari i Mirës, shpërnda aromë në të gjitha shqisat e zemrës sime dhe, me uratat e tua, flaki çdo herë larg saj pasionet erëkeqe.

Përderisa i dërrmove dredhitë e armikut, zhduki absolutisht armiqtë tanë të dukshëm dhe të padukshëm, që na luftojnë vazhdimisht, o Nikollë.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse e shenjtë, më ndihmo mua që mbytem gjithmonë në kënaqësitë e trupit dhe dergjem përherë në krevat përtacie dhe rënkoj.

Ode V

Irmosi: O anavalómenos fos

»Mëngoj drejt teje[30] që vesh dritën porsi »rrobë[31] dhe të thërras: Ndriçoje shpirtin »tim të errësuar, si i vetmi i dhembshur, »o Krisht.

Në dhomën e sipërme, apostujt e urtë, oratorët shpirtërorë, morën Shpirtin e Shenjtë, që zbriti mbi ta frikshëm si zjarr.[32]

Krishti ju dërgoi si shigjeta[33] të zgjedhura që i thyenit shigjetat e ligësisë;[17] prandaj shëroëni mua të plagosurin nga shigjetat e keqdashësit.

O apostuj, shërojeni mendjen time me vesën e shërimeve, ju që e shkatërruat tokën e pabesimit që ishte shkatërruar nga shkeljet.

Hyjlindësor

O i Shumëmëshirshëm, të përgjërohet ajo që të lindi shenjtërisht dhe bashkësia e apostujve: Mos më dëno, mos më hidh larg fytyrës sate.[34]

I shenjtit I njëjti

O shën Nikollë, i dërrmove statujat e drunjta të idhujve, i shfaqe të kota vendimet e heretikëve dhe i rrëmbeve disa që çoheshin për vrasje.

Mëngove që nga foshnjëria për Zotin,[30] o oshënar, dhe u lavdërove i tëri nga dritëdhëniet e atjeshme, prandaj dëboji retë e shpirtit tim.

Të përgjërohemi shumë, o atë Nikollë, eja në këtë orë në mes të të gjithëve ne që të thërrasim dhe na i plotëso kërkesat për shpëtim.

Hyjlindësor

O e Hyjhirshme, ai që nuk kuptohet dot, të kishte si vend kur mori trup dhe i çliroi njerëzit nga hidhërimi që i mundonte.

Ode VI

Irmosi: Menomenin klídhoni

»Deti i pasioneve* po trazohet* nga e »vrullshmja shqot',* është' shpirtprishëse,[35] »ndaj zbute ti, o Zot,* edhe më nxirr prej »prishjes,[36] se je i dhembshur, Krisht.

Me kripën e mësimdhënieve të apostujve të tu të hyjshëm, o Njeridashës, e ndalove kalbëzimin e së keqes që përhapej dhe prishte shpirtrat e kombeve.

O Zoti Krisht, ti e di mirë avushën e të këqijave të mia; më jep dorë, më shpëto,[37] o njeridashës, përmes përgjërimeve të apostujve të tu të hyjshëm.

Me lutjet e apostujve të tu lavdiplotë, çliromë nga dënimi i frikshëm në ditën e gjykimit të tmerrshëm, o Gjykatës tepër i drejtë.[38]

Hyjlindësor

Me lutjet e Nxënësve dhe të nënës sate, o Zot, më denjëso për shpëtimin mua të dëshpëruarin për shkak të shumicës së paligjësive.

I shenjtit I njëjti

O Nikollë, me lutjet e tua, zbute Zotin për të gjithë ne që të nderojmë, që të na dhurojë faljen e mëkateve.

O Nikollë, ata që të kanë si ndërmjetës te Zoti, çliroji nga sëmundjet, skandalet e jetës, ngasjet dhe shtrëngimet.

Zoti Krisht të shfaqi si mjek të shkëlqyer, ndaj shëroji sëmundjet e atyre që të afrohen besërisht, o Nikollë.

Hyjlindësor

U duke shtatzënë pa burrë, o Hyjnënë e

dëlirë, ndaj të lyp besërisht: Dëboje dembelizmin e shpirtit tim.

Ode VII
Irmosi: O iperipsúmenos

»Zoti i përmbilartësuar i etërve[39] e fiku »plotësisht flakën dhe i freskoi Djemtë që »këndonin me një zë:[40] O Perëndi, je i be»kuar.[39]

Zoti i përmbilartësuar i etërve[39] ju përmbilartësoi dhe e dërrmoi tërë pushtetin e armikut, o Nxënës hyjshikues të Krishtit.

O apostuj, me lutjet tuaja, lajeni ndotjen e së keqes sime me rrjedha kataniksi dhe më mësoni të thërras: O Perëndi, je i bekuar.

Me zjarrin e Shpirtit[32] e bëtë shkrumb lëndën e çdo kotësie, ndaj më çlironi nga Gjehena e zjarrtë, o Nxënës të Fjalës Perëndi.

Hylindësor

O Virgjëreshë, rimëkëmbja e rënies së Adamit,[41] me ndërmjetimet e tua dhe të apostujve të hyjshëm, ngrimë mua që kam rënë në greminat e së keqes.

I shenjtit I njëjti

O Nikollë hyjmendës, meqë je i tëri i përkushtuar te Perëndia, shpëtomë të tërin mua që bie mizorisht përditë në pasionet e jetës.

O ndriçues tepër i hyjshkëlqyer, fekse shumë mendjen time që errësohet përgjithmonë nga nxirjet e pasioneve dhe bëj të kaloj hijshëm në jetë.

O Nikollë, me uratat e tua, mbylle çdo gojë shumë të ligë që hapet kundër meje[42] dhe çliromë nga keqdashës të dukshëm dhe të padukshëm.

Hyjlindësor

O Hyjlindëse, re e tërëndritshme,[43] prej teje na shndriti Dielli pa perëndim, Krishti, Perëndia ynë, që i feks ata që janë në errësirën e padijenisë.

Ode VIII
Irmosi: Si to panturgó

»Djemtë thurën kor universal në furrë* »dhe psalnin për ty, o Bërësi i Gjithësis':* »Ju, gjithë veprat, ta përmbilartësoni,* ta »himnoni Zotin përjetë dhe përherë.[44]

O Fjalë, ti na përhape retë mendore, apostujt, që na hedhin shirat[45] e mësimdhënieve të tërurta dhe hyjnore dhe na vaditin në jetë.

O hyjshikues, kolona[46] shumë të bukura të Kishës, të cilën e mbani me dogma besimi, mbështeteni me art hyjnor shtëpinë e kalbur të shpirtit tim.

O shpirt, rënko dhe ofro me gjithë zemër rrjedha lotësh, duke thirrur: O i vetmi i Dhembshur, me anë të ndërmjetimeve të mirëpritura të Nxënësve të tu, mëshiromë dhe shpëtomë.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë pa cen, Sionë e zgjedhur, qyteti i Mbretit,[47] bëmë qytetar të qytetit të sipërm[48] duke iu përgjëruar Birit tënd të pakohshëm bashkë me Nxënësit e hyjnueshëm.

I shenjtit I njëjti

Meqë u bëre kryeprift i madh i Mirës, o Nikollë, përhap aromë në shqisat e shpirtit tim, që të shmangem nga duhma e pasioneve dhe të pranoj Hirin e Ngushëllimtarit.

Me rrjedhjet e gjuhës sate të shenjtë i ndalove rrjedhjet famëkeqe të Ariosit, o i

urtë, Nikollë i tërëlumtur, prandaj të thërras: Me uratat e tua thaje rrjedhjen e veseve të mia.

Me uratat e tua, na çliro nga keqtrajtimi i demonëve, pushtimi i kombeve dhe dëmi i mbarë njerëzve tejet dinakë, që të të mburrim si çlirimtarin tonë.

Triadik

Ne që pa pushim e lavdërojmë besërisht monarkinë në mënyrë trinisore, le të thërrasim: O Atë, Fjalë dhe Shpirt i Tërëshenjtë, të himnojmë në gjithë jetët.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, pasi veshi trup për ne prej teje, Perëndia të tregon mbrojtje të kulluar, të tërëpaqortueshme dhe hyjnore për mbarë gjininë tonë, ndaj të himnojmë me zë të lartë ne besnikët.

Ode IX

Irmosi: Isaia hóreve

»Isaia vallëzo,* Virgjëresha,* Zonja Shën »Mari,* na lindi Jisu Krishtin Emanuel,*[49] »njeri edhe Perëndi; dhe emër ka Lindjen[50] »që na ndrit.* Pra madhështojm' atë,* »lumërojmë dhe Hyjlindësen.*

U treguat mendërisht* qiej plot yj'* prej hyjnorit lavd,* nga krejt virtytet, si diell Zotin Krisht* e kishit në mes, kështu që tërësitë e dheut mbar'* i përtëritët ju,* o të urt', ndaj lumëroheni.

Si stoli të bukur yll,* o të urtë,* ju i kishit qart'* në trupat tuaj aq të hyjnueshëm* pra shenjat e plagëve të Krishtit;[51] shpirtin shëromani,* digjet keq nga çdo shigjet'* demoniake,[17] lutni Zotin pra.

Më shpëto, Krisht, Fjalë Zot,* si Llazarin* ngrimë[52] nëpërmjet* apostujve të tu, dergjem në një grop'* mjaft thellë[53] mëkatesh, shpirtin ma rëndon shum' një përtaci* si gjumë, Shpëtimtar,* Nxënësit e tu dëgjoji ti.

Hyjlindësor

Ecjet shpirtërore, Zot,* m'i drejto ti,* Fjalë Perëndi,* në udhë drejt,[54] në urdhrat që vet' na dhe,* të cilat s'mashtrojnë; nëna jote pa cen dhe e dëlir',* o përdëllyes mjaft,* me apostujt krejt të urt' të lyp.

I shenjtit I njëjti

Hierark i hyjshëm qe,* i zbatove* porositë mbar'* të Krishtit, ndaj u bëre si rojë shenjt,* o atë Nikollë, për besnikët edhe i mbron ata* nga çdo peripeci,* çdo intrigë dhe çdo keqtrajtim.

Si bari i mirë, ti* e ushqeve* lasht' qytetin tënd* kur ra zi buke, o atë oshënar,* Nikollë, kështu ushqeje shpirtin tim me mendoren buk'* se ty të ka ai* mbrojtës, ndihmëtar fatmirësisht.

Ty të përgjërohemi* besërisht ne,* oshënar barí,* me dritë llamburitjeje dhe shkëlqim,* dëboje nga shpirtrat tanë errësirën e fajit skrop;* lart, diell mjaft i madh* je gjithnjë për Kishën e Krishtit.

Siç është' shkruar, afër është'* dita plot lavd,*[55] dhe Jisui vjen,* ndaj flake dembelizmin tej, o shpirt shterp,* dhe gatishmërisht fort thirri Krishtit: Zoti im, më shpëto* me lutjet që na bën* shën Nikolla, shërbëtori yt.

Hyjlindësor

E dëlirë krejt, të pa* si llamb' drite* shën profeti ty,* se si fitil[56] mendor e ke Zotin Krisht;* me të, ne që dergjeshim në errësir', në të keqen pra,* shndritëm; Hyjlindëse,* virgjëresh' gjithnjë, të lumërojm'.

Pasvargje Apostolike të Lavdërimeve

O Nxënës të Shpëtimtarit, u bëtë sy-

pamës[1] misteresh dhe e shpallët atë që nuk duket dhe që nuk ka fillim; thoshit: «Në fillim ishte Fjala».[57] Nuk e mësuat prej njerëzve, por nga urtësia e sipërme;[58] prandaj, duke pasur guxim, ndërmjetoni për shpirtrat tanë.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Le t'i mburrim me ode melodie apostujt e Krishtit, sepse, pasi u veshën me armatimin e Kryqit, asgjësuan mashtrimin e idhujve dhe u treguan fitimtarë të kurorëzuar. Me ndërmjetimet e tyre, o Perëndi, mëshirona.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Shenjtorët, kur ishin në mes të torturave, thërrisnin me ngazëllim: "Këto janë shkëmbim për ne drejt Sunduesit: Në vend të traumave në trup, të cilat na mundojnë, do të na zbukurojë veshja e ndritshme gjatë ngjalljes; në vend të çnderimit, kurora; në vend të burgjeve, Parajsa; dhe, në vend të dënimit bashkë me kriminelët, shoqëria me engjëjt". Prandaj, me uratat e tyre, o Zot, shpëtoji shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O e zgjedhur që më parë, dëgjoje zërin tonë dhe plotësoji kërkesat e shpirtrave tanë; na çliro nga pasionet dhe dhimbjet nëpërmjet apostujve, se mund t'i bësh të gjitha si Nënë e Perëndisë.

NË LITURGJI Lumërimet:
O listís en to stavró

Të besoi përmbi Kryq,* Krisht, si Perëndi Kusari, kështu,* sinqerisht nga zemra ty të pohoi dhe thirri:* Zot, në mbretërinë tënde lart* më kujto, si Shpëtimtar.[59]

Porsi re me plot ndriçim,* e kaluat dheun, e hidhnit ju,* e lëshonit ujin e jetës,[60] Nxënës të hyjshëm,* dhe vadisnit me bollëk çdo shpirt* që ish tretur nga fajet.

Sa po rrinin në një terr,* në padije, i ndriçuat[4] si re* mistikisht nga Dielli që shkëlqeu prej Vajzës* së dëlirë, Nxënës fort hyjnor'* të Jisuit, Zotit ton'.

Martirik

Tmerret tërë flakërim* i duruat me shpirt, gatishmëri,* ndaj e bëtë shkrumb blofin idhujtar, o martirë,* edhe në hyjnoren prehje lart* ju kaluat, o shenjtor'.

Lavdi

Për ta nxjerr' dhrahminë,[61] Krisht,* të mbuluarën nga fajet në grop'*[62] për t'ia çuar Atit,[63] apostujt e tu i bëre* predikues përmes Shpirtit Shenjt* dhe Hyjnor, o Shpëtimtar.

Tani *Hyjlindësor*

E hyjhirshme, je si nur* për apostujt ti, ndriçomë, më feks* me pendim, sepse nxihem përmes epshit të jetës,* të të lumëroj me ngazëllim,* o Perëndilindëse.

TË ENJTEN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kryqësore
Ting. Tërth. I Heris askitikon

Zot, doje të pushoje çdo dhembk',* dhe turp të çdo njeriu, ndaj therjen plot me turp,* pra Kryqin, i përmbimirë dhe

shpëtimtari im Krisht,* e durove, vrerin e shijove ti;*[64] kështu hidhërimin ton'* të keq shumë e hoqe kur* në brinjën pa cen* të plagosi një shtizë[65] fort,* se, si Sundimtar,* na shëron tërë traumat,* meqë nuk mban mëri, ne e himnojm' kryqëzimin tënd* me plot lavd; dhe tash sfungjerit, kallamit,[66] heshtës[65] i falemi,* me to i dhurove* botës sate paqen dhe përdëllimin tënd të madh.[6]

Pësimin tënd shërbyesi yt* i madh, shën Moisiu, e parashfaqi kur* e ngriti, i dhembshur, gjarprin e bakërt edhe kështu* i shpëtoi njerëzit e cimbur keq* prej gjarprinjve;[67] dhe tani,* zemërgjerë, që mbi një dru* u kryqëzove,* nga dëmtimi i gjarprit[15] djall* botën e çliron,* e ngre nga dheu lart në q'ell;* ndaj e himnojmë me hare pushtetin tënd, Kryqin tënd,*o njeridashës, i falemi, e nderojmë, sepse me të* Krijesa e tërë* gjeti pa mundim, Krisht, vlerë dhe përdëllim të madh.[6]

Tërë mendimet e atit ton',* Adamit të parëgatuar, dhe dhimbjet krejt,*[41] ti do që t'i shkulësh, Bërësi i Adamit, prandaj,* o i pamëkatshëm, të gozhdojnë ty;* në brinjën hyjnore fort* ti goditesh[65] për ne, kështu* shpatën e zjarrtë* e pengon që t'mos e pengoj'* hyrjen[68] tonë, se* jemi shërbyesit e tu,* Fjalë; ndaj të lëvdojmë, e himnojmë pushtetin tënd* dhe e nderojmë, i falemi Kryqit tënd, njeridashës Zot,* me të çdo krijesë* gjeti pa mundim, Krisht, vlerë dhe përdëllim të madh.[6]

Të tjera Të Hyjlindëses

Qafën e shpirtit, Zonjë, gjithnjë* e kam me peshë, të ngarkuar me faje boll* edhe me fatkeqësi si det, dhe s'guxoj dot t'i ngre* sytë lart,[69] në dhé shoh edhe të thërras:* E linde prej barkut tënd* përdëllyesin fort, pa cen,* Zot Perëndinë;* mëshiromë dhe shfaqi ti* të çuditshmet krejt* që i ke me tepri, pa fund;* ngriji pëllëmbët pa cen dhe hyjnore drejt Birit tënd,* o Virgjëreshë, dhe jepmë shpëtim përmes përgjërimeve* të tua të shenjta,* po të lutem ty nga zemra me mall dhe përkushtim.

O e Dëlir', një shqotë me tmerr* më mposht në detin jetësor, në dallg', turbullim,* drejt fundit të dëshpërimit, thell' zemrën time e shtyp;* përmes përgjërimeve të tua zjarr,* ti jetën ma qeveris* drejt pendimit që është port* për jetën pa dallg',* për një ndreqje të mirë mjaft;* dhe problemin tim* vëre re, shiko dobësin'* që kam në shpirt, më jep një dorë ndihmë, po dergjem keq,* o Zonjë fort e himnuar që linde Krishtin përdëllimtar;* ai i jep botës* çdo të mirë dhe mëshirën e madhe[6] me tepri.

Mblodha një sërë fajesh plot tmerr,* u pasurova keq, fytyra e Birit tënd,* e Mirë, më frikëson, si do ta duroj atëher'* gjyqin, se përpara podiumit lart,* si lumë, do rrjedhë zjarr,* do të rrinë dhe mijëra* engjëj,[70] do hedhin* në të sa bëjnë ligësi,* e pacenshme nur;* ndaj, përpara largimit tim* nga jeta, përgjërohu, ndërmjeto te Gjykatësi,* te njeridashësi Zot, të më mëshirojë, të më dhuroj',* porsi i mbidhembshur,* paqe, ndjes' mëkatesh, hir edhe përdëllim të madh.[6]

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Bërësi Zot e mori të gjith'* pra pamjen time[22] dhe e veshi se donte mjaft* ta bënte të bukur formën e rënë më parë keq* të Adamit, ndaj, vullnetarisht,[71] u ngrit* përmbi Kryq si një fajtor* si ia ngulën

keq duart lart,* tashmë shëroi* dor' të paralizuar krejt,* meqë mori kjo* për të ngrënë nga druri lasht'.*[72] Kur e Dëlira fort e shihte Krishtin, bërtiste fort:* S'imagjinohet, im Bir, zemërgjerësia që bollshëm ke;* kjo ç'është? S'duroj dot* të të shoh mbi Kryq ty që në pëllëmbë mban çdo gjë.

Pasvargje Kryqësore

O Zot, dikur, në kohën e profetit Moisi, vetëm sa shfaqej simboli i Kryqit tënd ai fitonte mbi armiqtë;[73] ndërsa tani duke e pasur vetë Kryqin tënd, kërkojmë ndihmë; forcoje Kishën tënde dhe, nga mëshira jote e shumtë,[74] dhuroju trofe mbretërve tanë si Konstandinit, o njeridashës.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Kryqi yt, o Krisht, edhe pse duket si dru në esencë, është i veshur me fuqi hyjnore dhe, megjithëse i shfaqet dukshëm botës, mendërisht bën çudi, shpëtimin tonë; duke iu falur atij, të lavdërojmë ty, o Shpëtimtar, mëshirona.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

O martirë të tërëfamshëm, meqenëse i shpërfillët të gjitha tokësoret dhe u futët me guxim dhe burrërisht në tortura, nuk dështuat në shpresat e lumtura,[75] por u bëtë trashëgimtarë të mbretërisë[76] së qiejve; duke pasur guxim para Perëndisë njeridashës, kërkoni paqen për botën dhe për shpirtrat tanë përdëllimin e madh.[6]

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Heris askitikón

"Shoh brinjën tënde të shpuar keq* nga shtiza[65] edhe po plagosem me shpat',[77] me vrer,* nuk mundem dot të rënkoj me shpirt unë tash që qëndroj* bri pësimit tënd edhe po e shikoj,* o Zot që nuk mban mëri,* therjen tënde padrejtësisht,* o i mbimirë,* dhe thërras e lotuar mjaft:* Oh, i miri lajm* dhe ai që më tha "Ki gaz',*[78] ku janë? Shtatzënia që nuk shprehej, dhe miku yt,* Petroja, ku janë?[79] Por zemërgjerësis' sate pa shpjegim* lavdi, o i dhembshur",* thoshte e Dëlira shumë me hidhërim dhe mall.

CITIME

1. Lluk. 1.2
2. Ef. 5.19; Kol. 3.16
3. Lluk. 1.49
4. Is. 9.2; Matth. 4.16; Lluk. 1.79
5. I Tim. 2.7
6. Nun. 14.19, etj.
7. Matth. 20.22; Mark 10.38
8. Ju. 9.5-6; Ps. 134(135).6; Urt. Sol. 12.18; Mark 1.40
9. Eks. 6.1 etj.
9a. Ju. 9.7
10. Eks. 14.27-15.20 etj.
11. I Kor. 1.24
12. Jez. 44.1-4
13. Jov 26.7
14. II Kor. 8.9
15. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,15; 20.2
16. Gjyq. 6.37-38; Ps. 71.6
17. Ef. 6.16
18. III [I] Mbret. 17.1; 18.15; IV [II] Mbret. 3.14; 5.16
19. II Kron. 18.18; Dan. 7.10
20. Ps. 44(45).10
21. Matth. 3.2 etj.
22. Fil. 2.7
23. Abak. 3.13
24. Joan 10.7,9
25. I Kor. 16.9
26. Matth. 5.16 etj.

27. Lluk. 16.8; Joan 12.36; I Thes. 5.5
28. Matth. 19.28; Lluk. 22.30
29. Ps.131(132).8
30. Is. 26.9
31. Ps. 103(104).2
32. Vep. 2.2-4
33. Ps. 17(18).15
34. Ps. 50(51).13
35. Jona 1.4,11
36. Jona 2.7
37. Matth. 14.31
38. Ps. 7.11; II Makk. 12.6; II Tim 4.8
39. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
40. Dan. kap.3 Lutja e Azarias 25-26
41. Gjen. 3.17-19
42. Ps. 21(22).14
43. Eks. 13.21-22 etj.
44. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
45. Is. 45.8
46. Gal. 2.9
47. Ps. 47(48).3
48. Gal. 4.26
49. Is. 7.14
50. Zah. 3.8; 6.12
51. Gal. 6.17
52. Joan 11.43-44
53. Ps. 87(88).7
54. Is. 40.3; Matth. 3.3; Mark 1.3; Lluk. 3.4
55. Joel 2.11; 3.4(2.31); Mal. 4.3(3.23)
56. Eks. 38.13-16
57. Joan 1.1
58. Jak. 3.17
59. Lluk 23.42
60. Joan 4.10-14
61. Lluk. 15.8
62. Matth. 25.25
63. I Petr. 13.18
64. Matth. 27.34
65. Joan 19.34
66. Matth. 27.48; Mark 15.36; Joan 19.29
67. Num. 21.6-9; Joan 3.14; I Kor.10.9
68. Gjen. 3.24
69. Lluk. 18.13
70. Dan. 7.10
71. Joan 10.15,17-18
72. Gjen. 3.6
73. Eks. 17.12
74. Ne. 13.22; Ps. 5.8; 68(69).14; 105(106).45
75. Tit. 2.13
76. Jak. 2.5
77. Lluk. 2.35
78. Lluk.1.28
79. Matth. 26.35; Lluk. 22.31-34

TË PREMTEN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kryqësore
Ting. Tërth. I To ksenon tis Parthenu

Druri i Kryqit tënd, o Shpëtimtari ynë, u tregua shpëtimtar për botën, sepse, kur u karfose në të vullnetarisht,[1] i çlirove nga mallkimi[2] të dhelindurit; o Zot, jeta e të gjithëve,[3] lavdi më ty.

Ton sinánarhon Logon

E durove me dashje, i dhembshur, Kryqin tënd,*[1] e zhduke nëmën e lashtë[2] prej ngrënies,[4] si Perëndi* i fuqishëm shum', ndaj, të nderuarin hyjnisht,* pësimin tënd, ne e himnojm'* dhe i falemi, o Krisht, ndërsa me shpirt e lëvdojmë* pa pushim ne ekonominë që ke mbi mend, o njeridashës, o Zot.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Teksa ishte bri Kryqit të Krishtit, qante mjaft,* thërriste Perëndilindësja: Mjerë, o Biri im!* Si të kanë shtrirë mbi dru ty që qiellin* e shtrive perëndishëm lart* si lëkurë,[5] edhe nxjerr nga deti burime uji* përmes urdhrit tënd? Ah, o drita e syve, o shikimi im, Zoti im!

Pas Stihologjisë së dytë, të tjera
Ton sinánarhon Logon

Shpëtimtar që durove Kryq me mendim të lir'* dhe vullnetar,[1] dhe nga prishja çlirove njerëzit pra,* ne besnikët të himnojmë dhe të falemi,* se me fuqin' e Kryqit tënd* na ndriçove, ndaj të lavdërojmë të gjithë bashkë,* o i dhembshur dhe njeridashës, si jetëdhënës, Zot edhe Perëndi.

Vendi i Kalvarit[7] u bë Parajsë, sepse, vetëm sa u ngul druri i Kryqit, menjëherë

nxori bistakun e jetës, ty, o Shpëtimtar, për ngazëllimin tonë; lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Ton sinánarhon Logon

Kur të pa nëna jote të ngulur mbi një Kryq* si qengj të urtë,[8] Krisht, klithte, qante ajo fort me zë* dhe vajtonte duke thënë: "Mjerë! O im Bir,* ti si u fike hidhur vrer,* drita ime? Porsi i padrejt' vdes mes kriminelësh,*[9] o Zot, mbreti i çdo krijimi,[10] o Shpëtimtar dhe Perëndia im?

Pas Stihologjisë së tretë, të tjera
Ton sinánarhon Logon

Drejtas prishjes rrëshqiti[2] kur nxori hidhërim* nga druri[4] prej xhelozisë[11] së gjarprit[12] ati Adam,* por, kur ti, Jisu, u ngule, nxori jetën ton'* dhe me dru, Kryqin, prap' banon* lart në qiej si u shfuqizua gjarpri, dhe ndali* prishja, dhe kështu të drejtojmë lavd ne të gjithë, Shpëtimtari Krisht.

Martirike

Shkëlqen sot kujtimi i athloforëve, sepse ka edhe nga qielli vezullim: Kori i engjëjve bën panair dhe gjinia e njerëzve kremton bashkë me të; prandaj ndërmjetojnë pranë Zotit që t'i mëshirojë shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Ton sinánarhon Logon

Qante hidhur Hyjlindësja duke thënë, Krisht:* Më par' më solli "Gëzohu" shën Gabrieli, dhe lajm* se me mua do të ishe;[13] ndaj si tash u bë* gazi trishtim, o Biri im?* Si do shfaqem pa Bir unë që, pa burr', të kam lindur* ty që je Shpëtimtar i shpirtrave tanë, Perëndia im, Zoti im?

Kanun Kryqësor që ka Akrostihidhë: "Me pësimin tënd më shpëtofsh, o Krishti im. Josif".

Ting. Tërth. I
Ode I
Irmosi: To sotíri Theó

»**S**hpëtimtari yn' Zot* u lavdërua sepse* »e udhëhoqi* në det popullin,* pa uj' ndër »këmbë, dhe e zhyti Faraonin keq* me të- »rë ushtrin'; t'i këndojmë të vetmit Zot.[14]

Një pësim që i vret* pasionet, vullnetarisht*[1] hoqe, e vrave,* o Krisht, vrasësin* që, lashtë në Parajsë, na kish vrarë[2] dhe prandaj,* o Zot, e lëvdojmë mirësin' tënde pa shpjegim.

Si u ngrite mbi Kryq,* Krisht, ra armiku dinak;* u lartësuam* ne që ramë posht',* u bëmë qytetarë të Parajsës, dhe prandaj* pushtetin e dhembshuris' sate e lavdërojm'.

Martirike

Me shën Kryqin mburoj',* martirë mjaft të mëdhenj,* si me arm', mirë* dolët, shkuat ju* drejtas çdo lufte të keqbërësit, fituat fort,* dhe korrët lavdi, triumf, o të tërurtët ju.

O martirë plot fam',* atletë, ju lumërojm'* se iu ofruat* porsi qengja ju* të thjeshtë Qengjit që u ther[8] për ne dhe haptazi,* me lavd, i pushuat theroret e ndotura.

Kryqhyjlindësor

Si një foshnjë të re* e linde me pastërti,* e virgjër, Zotin,* më të vjetrin pra* nga çdo dit',[15] e fortpaqortueshme; e ndreqi krejt* pësimi i tij hyjnor gjindjen ton' të plakur.

Kanun tjetër I Hyjlindëses që ka Akrostihidhë: "Është lutja e pestë për Perëndilindësen".
Ipon qe anavatin

Derë[16] e Dritës që nuk afrohet,[17] më hap

një der',* port' pendimi për shpirtin dhe hyrjen që të futem në gëzimin dhe hijeshin'* e atjeshme, e pacen,* Zonjë, o e fortpaqortueshme.

Mbrojtje të paluftuar të kam, o Hyjlindëse,* mur të pamposhtur, strehë të fortë, ndaj çliromë prej dragoit[18] shum' tinëzar,* që nga nisja, që kërkon,* e dëlir' krejt, të më gëlltitë[19] keq.

Mos ma hiq strehën tënde hyjnore, o e pacen,* mos më shfaq si të zbrazët nga hiri yt dhe mos më flak larg teje me shumë turp,* Zonja ime, por më jep* përdëllimin tënd, o Hyjlindëse.

Dhimbja që kam në zemrën mizore, të mjerë mjaft,* nuk durohet, Hyjlindëse, ndaj pushoje dhe ma jep lavdinë e hyjshme nur,* çlirimtare krejtësisht* të shpëtimit tënd, o Hyjnënë Zonj'.

Ode III

Irmosi: Dhinami tu stavrúsu

»Ma siguro* mendimin, o Krisht,*[20] me »forc' prej Kryqit* që ta përhimnoj,* dhe »ta lëvdoj kryqëzimin tënd* shpëtimtar »tani, të lutem, Zot.

E than frytin* e prishjes,[4] o Zot,* me ngritjen tënde,* Shpëtimtar, mbi dru,* gufon burime paprishjeje* për gjith' ne nga brinja jote, Krisht.[21]

Si qengj theresh*[8] në Kryq, i vulos* dhe shpirtrat tanë,* porsi kryetrar',* me gjakun[22] tënd mjaft hyjnor, o Zot,* ndaj me frikë të lëvdojmë ne.

Martirike

Pësuat mjaft* tortura lloj-lloj,* si shtrembërime* edhe hedhje tej* ndër bisha, por të pamposhtur fort* ishit, o atletë të Krishtit.

Martirët shenjt'* të Zotit ton' Krisht* buruan verë* martirike si* bistakë në vreshtin jetësor*[23] dhe dëfrejnë çdo shpirt[24] shpresëtar.

Kryqhyjlindësor

Për ne u shfaq* shkak jete, o Vajz',* kur vdiq mbi dru lart* yt Bir, Zoti Krisht,* o e dëlirë, dhe i lëvdon* sa të përhimnojnë besërisht.

I Hyjlindëses: O piksas ep udhenós

Strehimi i botës je, e tërëpacenshme, Vajz',* dhe çdokush që rend me mendim të nxeht' te ti,* gjen çlirim nga çdo dert, ndaj vrapoj* unë nën mbrojtjen tënde;* nga gjith' dinaket dhe të dhimbshmet fort* shqetësime, o Zonjë, më çliro.

E vetmja përkrahje je për mbar' të dhelindurit,* më ndihmo sipas përdëllimit tënd, meqë* bota të ka Zonjë mjaft të mir';* me mbikëqyrjen tënde* të hyjshme, me fuqinë tënde shkëmb* ruajm' se të madhe e ke forcën.

Me forcën e dorës sate, Zonjë e mirë krejt* e planetit, ti më rrëmbe prej tiranis'* dhe prej dorës së armikut djall,* të mos më kap' me dhunë* dhe të mos më gëlltitë, të më çoj'* në shfarosje Ferri përjetësisht.[25]

Në këmbët e tua bie me frikë dhe me tmerr,* të thërras: Ti m'u bëj përkrahje dhe shpëtim,* Zonjë e planetit, o e mir',* në orën kur të vdes un'* dhe të dënohem për sa bëra keq* gjatë jetës sime, Hyjlindëse.

Ode IV

Irmosi: Isakíkoa tin akoín

»E dëgjova un' dëgjimin[26] e fuqis' së »Kryqit tënd, përmes tij* një Parajsë

»qiellore na u hap*[27] dhe të thirra fort:* »Lavd pushtetit tënd, Perëndia im.

Kur perëndove në Kryq, Krisht, Diell i drejtësisë,[28] na linde dritën pa perëndim neve që e himnojmë bashkëzbritjen tënde të frikshme, o Fjalë.

Kur qëndrove dikur para podiumit të gjyqit, o Krisht,[29] e dënove armikun e padrejtë dhe, kur u kryqëzove mes të dënuarve,[9] na drejtësove ne.

Martirike

Kur po kurorëzoheshin si fitimtarë, atletët e Krishtit e turpëronin rëndë armikun e padukshëm dhe thërrisnin: Lavdi fuqisë sate, o Zot.

O besnikë, le t'i nderojmë me himne athloforët, lulet e pavyshkura të Parajsës mendore, enët e çmuara të Krishtit.

Kryqhyjlindësor

Kur e pe në Kryq Krishtin që linde, o e Dëlirë, u çudite për zemërgjerësinë e tij të parrëfyeshme, prandaj të lavdërojmë bashkë me të.

I Hyjlindëses: Tin thian enoisas su

Ti që je më lart se gjithë të lindurit, meqë mbajte Zotin Perëndi në barkun tënd, më dhembshuro mua që mëkatoj më shumë se tërë njerëzit.

O e Tërëkulluar, hiqi dëshirat e çrregullta dhe të zjarrta të mishit tim me shirat e uratave të tua dhe ndize llambën e fikur të shpirtit tim me dashurinë hyjnore.

O fuqia e të dobësuarve, shpresa e të dëshpëruarve, ngushëllimi i atyre që vajtojnë, më jep vajtim gëzimi përmes të cilit do ta gjej ndjesën.

O Zonjë, duke të pasur përherë besërisht si mur, sigurim, mbrojtje të vërtetë dhe kullë të pamposhtur, shpresoj se do të gjej shpëtim me anën tënde.

Ode V

Irmosi: Orthrízontes voomen si

»O Zot, mëngojmë[30] dhe të thërrasim ty: »Na shpëto ne,* se je Perëndia yn',* veç »teje s'njohim ndonjë tjetër.[31]

O Krisht, kur të panë të lartësuar mbi dru, gurët u çanë dhe themelet e dheut u tundën.[32]

Dielli e la shkëlqimin sapo u lartësove në dru,[33] o Diell i drejtësisë,[28] o zemërgjerë.

Martirike

O shenjtorë, shkëlqeni llamburitje çudish dhe e dëboni në Hir errësirën e sëmundjeve.

Jua prisnin trupin me shpatë, por shpirtin e kishit të paprerë nga dashuria hyjnore, o martirë të shenjtë.

Kryqhyjlindësor

Kur e pe Zotin të fjetur mbi dru, bërtisje duke qarë, o Nënë e virgjër dhe e tërëpaqortueshme.

I Hyjlindëses: O anavalómenos

O e Dëlirë, kush do t'ma grisë dorëshkrimin e shkeljeve dhe të fajeve[34] të panumërta, përveç teje që mund të arrish dhe të më çlirosh?

Duke sjellë ndërmend të këqijat e mia të shumta, rashë i hutuar shumë në dëshpërim, ndaj të thërras: Mëshiromë dhe shpëtomë.

O nënë e paprishur e Perëndisë, lindëse e Perëndisë që i bën të gjitha vetëm me një shenjë, më çliro nga dënimi i përjetshëm mua shërbëtorin tënd.

E ke të hijshme krenarinë e virgjërisë, por e ke mburrjen akoma më shumë si nëna e Perëndisë, o e pacenuar, ndaj të ofrojmë "Gëzohu"-n e Gabrielit.[13]

Ode VI

Irmosi: Eqiklosé me ávisos

»Avusha më rrethoi, varr për mua u bë »pra i madhi peshk,* por unë drejt teje »thirra,[35] je Njeridashës, Zot,* dhe më »shpëtoi e djathta jote, Zoti im.

Kur mbërthehej Kryqi në tokë, demonët binin, besimi filloi të mbështetej dhe e keqja dëbohej shpejt.

O Zot, kur e ndeze në dru trupin si llambë, dielli u fik[33] dhe u gjet dhrahmia[36] e groposur nga pasionet[37] e errëta.

Martirike

Pasi u lartësove në dru, o Njeridashës, koret e martirëve shkonin pas gjurmëve të tua,[38] imitonin pësimin tënd, shkaktarin e papasionshmërisë.

O martirë kurorëprurës, i thatë përrenjtë e mashtrimit me rrjedhat e gjakrave dhe e fikët zjarrin e huaj të demonëve me vesën hyjnore.

Kryqhyjlindësor

Një shpatë ta tejkaloi zemrën[39] kur e pe të kryqëzuar dhe të shpuar me shtizë në brinjën hyjnore Birin[21] që linde pa dhimbje.

I Hyjlindëses: Menomenin klídhoni

O Zonjë e dëlirë, që kishe në mitër jetën esenciale,[3] rrëmbemë nga vdekja mendore dhe denjësomë për jetën e amshuar.[40]

O Zonjë hyjnuse, e pakrahasuar vërtet për sa i përket bukurisë së gjithë të lindurve, të kërkoj: Më çliro nga e keqja e shëmtuar.

S'kam në botë ndonjë përkrahje tjetër përveç teje, o e Mirë, prandaj bie para teje dhe të thërras: Mos u largo nga shërbëtori yt, o e tërëkulluar.

Duke bërë krime, tinëzari e trazon përgjithnjë mendjen time nëpërmjet kënaqësive trupore; o Zonjë, më ndihmo dhe më rrëmbe nga dinakëria e tij.

Ode VII

Irmosi: O en kamino pirós

»I ke shpëtuar himnuesit e tu në një zjarr »furre;*[41] je i bekuar, o Perëndi i etërve »tan'.[42]

O Krisht, ëmbëlsia e jetës, shijove vrer[43] që të çlirohemi ne nga mëkati epshor.

Kur Krishti u plagos në Kryq, u shëruan traumat shumëvjeçare të Adamit.

Martirike

Pasi e nderuat Krishtin me çnderim të dhimbshëm, fituat nderin më të lartë, o atletë.

Meqenëse ecën me vrulle vullnetare drejt pësimit, atletët u shpallën si fitimtarë.

Hyjlindësor

Mbetesh e dëlirë pas lindjes ashtu si para lindjes sate, se ishte Perëndi ai që lindi për të hyjnizuar vdekatarët.

I Hyjlindëses: O iperipsúmenos

O Perëndilindëse e tërëdëlirë dhe e hyjlumtur, shëroje plagën e shpirtit tim dhe dhuroji qetësinë e shpëtimit dhe ngazëllimin e jetës.

O portë e pashkelur,[16] mbylli portat e fjalëve të kotësisë, me anë të të cilave u fut tek unë vdekja e mëkatit.

Biri yt buroi rrjedha paprishjeje; me ndërmjetimet e tua, bëje që ta burojë dhe për mua pasurinë e pamasë të dhembshurisë së tij.

O e Tërëkulluar, më çliro nga çdo keqtrajtim, nga peripecitë e jetës, fatkeqësitë, trishtimet, sëmundjet, rreziqet dhe shpifja e tmerrshme.

Ode VIII

Irmosi: Ton ek Patrós pro eonon

»Mbilartësoje, o popull, priftërinj për»himnojeni tok* në gjithë jetët[44] pra Birin »Perëndi që lindi prej Atit Zot* para jetës »edhe, në koh' të fundme, mori trup nga e »virgjra nënë.

O Shpëtimtar i përmbimirë, që e shërove mallkimin e drurit[2] dhe u burove njerëzve bekimin, të himnojmë dhe të përmbilavdërojmë në gjithë jetët.

Me Kryqin tënd e përule gjarprin që përmbilartësohej[12] dhe e ngrite të rënin mizorisht, të përbuzurin; o Shpëtimtar, të himnojmë dhe të përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Martirike

O besnikë, le t'i nderojmë me himne athloforët, rrëzuesit e mashtrimit, mbrojtësit e besimit hyjnor, shtyllat e Kishës,[45] diamantet e forta vërtet, ushtarët e Krishtit.[46]

Pasi shkëlqyen si diell[47] me besën e Trinisë, athloforët e famshëm i shpërndanë në Hir retë e dhimbjeve dhe e shpërbënë errësirën e mosbesimit.

Hyjlindësor

Gabrieli, kur u dërgua drejt teje si prezantues nuseje, o Virgjëreshë, thirri: Gëzohu,[13] o pallat i ndritshëm perandorak i tërëmbretit Krisht, ku pasi të banojë, do t'i hyjnizojë të gjithë.

I Hyjlindëses: Si to panturgó

O e Thjeshtë, të gjetsha si mbrojtje në ngasje, përlufteshë në shtrëngime, ndihmëse në fatkeqësi, liman shpëtimtar në rreziqe dhe ngushëllim në çdo trishtim.

O Virgjëreshë e hijshme, shihe besimin tim, shihe mallin që kam për ty, shihe dashurinë e hyjshme të shpirtit tim dhe ma jep të shumëfishuar hirin tënd.

Meqë e pate në bark dritën mendore,[48] ndriçoji sytë e zemrës sime, shpërndaje errësirën e mëkateve të mia dhe zhduke mjegullën e pësimeve.

O Vajzë që linde shpëtimin përmbi mend, atë që u jep shpëtim gjithë njerëzve, ma jep shpëtimin hyjnor duke shfarosur prishjen e mëkateve.

Ode IX

Irmosi: Se tin ipér nun

»Me një mendje, ne besnikët po të ma»dhërojm',* ty pra shën nën' mbi fjalë »dhe mendim që, në kohë, mot,* të pako»hshmin e kishe pa shpjegim në bark.

O i vetmi Zot, kur mbi Kryq u ngrite për ne,* i ngjyrose në të gjithë gjak gishtat,[49] prandaj u zhduk* forca edhe pushteti i armikut ton'.

Kur t'i kryqëzuan këmbët dhe duart, o Krisht,* të paudhët t'i shpuan;[50] të ujitën me uthull, vrer*[51] edhe kockat t'i numëruan[52] ty, o Zot.

Martirike

Perëndinë që u bë njeri, e shpallët fort* me një gojë të famshme ju përpara tiranëve,* athloforë, prandaj dhe trashëguat lavd.

Kur me kamxhikime dhe me tortura, martir',* ju shkaktonin mjaft dhimbje keq armiqtë, ata kishin* dhimbje, mjekë hyjnor' plot nder të dhimbjeve.

Kryqhyjlindësor

E Dëlirë, lindi dritë[48] prej teje për ne,* pra Jisui dhe, kur u kryqëzua, dëboi larg* çdo terr djajsh dhe e hijesoi kozmosin.

I Hyjlindëses: Isaia hóreve

Shumë dhimbje më rrethojn',* gjunjëzohem para teje pra,* e thjeshtë, dhe shoh poshtë fatkeqësisht,* me lot të thërras: Çliromë nga ata që po më kërkojn';* shfaqu, e mirë mjaft,* si një lindje ngazëllimi ti.

Brenda meje rritet mjaft* dëshpërimi.* Vallë ç'ode ka* nga buzë të fëlliqura? Ka kërkes'* prej zemrës së ndotur shum', e cila mirëpranohet pra?* Por përdëllimin tënd* te ne qyqët shfaqe plot çudi.[53]

Kam ndikim prej derteve,* syri, mendja* janë nxirë fort* dhe jetën time dhimbje tmerr e rrethojn',* më tretin madje dhe frikat e atjeshme, e Thjeshtë, ti* shpëtomë nga ato* edhe hiqi dhimbjet që kam boll.

E kam jetën t'shkurtër mjaft,* e harxhova* në të keqe kot,* në një shumicë dhimbjesh dhe dertesh tok;* Hyjlindëse, që në bark e mbajte gazin e çdokujt ti,* me ndërmjetimin tënd* të mir'pritur, lehtësoji mjaft.

Pasvargje Kryqësore të Lavdërimeve

O Zot, dikur, në kohën e profetit Moisi, vetëm sa shfaqej simboli i Kryqit tënd ai fitonte mbi armiqtë;[54] ndërsa tani duke e pasur vetë Kryqin tënd, kërkojmë ndihmë; forcoje Kishën tënde dhe, nga mëshira jote e shumtë,[54a] dhuroju trofe mbretërve tanë si Konstandinit, o njeridashës.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Kryqi yt, o Krisht, nga njëra anë e shkatërroi pushtetin e Hadhit, ndërsa nga ana tjetër e shpëtoi gjininë e njerëzve; dhe pasi e çliroi botën nga prishja, i hapi Kusarit[55] Parajsën;[56] duke iu falur atij, të lavdërojmë ty, o Shpëtimtar, mëshirona.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

E bekuar është ushtria e mbretit të qiejve, sepse, ndonëse athloforët ishin të dhelindur, nxitoheshin të arrinin gradën engjëllore, pasi i shpërfillën trupat dhe u denjësuan me anën e pësimeve për çmimin e të patrupëve. Me uratat e tyre, o Zot, na dërgo përdëllimin e madh.[57]

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*

E paqortueshmja i thërriste me vajtim Krishtit: Pushoje dhimbjen e shpirtit tim të shumëvuajtur; edhe pse i shpëton të vdekshmit me pësimin tënd, o Fjalë, plagos shpirtin tim; ti je drita ime tejet e ëmbël, je Biri dhe gatuesi im; e përhimnoj zemërgjerësinë tënde.

NË LITURGJI Lumërimet:
O listís en to stavró

Të besoi përmbi Kryq,* Krisht, si Perëndi Kusari, kështu,* sinqerisht nga zemra ty

të pohoi dhe thirri:* Zot, në mbretërinë tënde lart* më kujto, si Shpëtimtar.[55]

Kur mbi Kryq u vrave, Krisht,* ne na ngjalle, jetëdhënës i mir'* dhe i dhembshur, se kishim rën'[56] me ngrënien[4] dhe prapë* na tregove qytetarë ti* të Parajsës sate, Zot.

Kur u ngule lart në Kryq,* ti, hardhia e vërtetë, o Krisht,*[23] na pikove pije shpëtimi që i dëfren mjaft* zemrat[24] e gjith' besimtarëve* që të përhimnojnë ty.

Martirik

O të urtët shën martir',* kur ju rrihnin dhe ju bënin cop'-cop',* e ikonizonit drejt therjen e Zotit tonë,* ndaj gjithnjë ju lumërojmë ju,* athloforë të Krishtit.

Lavdi *Triadik*

Ka duruar një pësim* vullnetar[1] mbi Kryq i pandashmi Bir* prej Hyjnorit Shpirt dhe prej Atit, edhe i zhduku* tërë veset tona, çdo pasion* që na prish dhe na dëmton.

Tani *Kryqhyjlindësor*

Copëtoheshe, o Zonj',* nga qarjet ndërsa e shihje në dru,* lart në Kryq, tek vdiste vullnetarisht[1] jeta jonë,*[3] ndaj të lavdërojmë tërë ne* me të hyjshmin zë gjithnjë.

TË PREMTEN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Zotërore

Ting. Tërth. I Heris askitikón

Ke bër' me shenjë hyjnore, Krisht,* me një gjë dheun edhe shpirtin;[58] kur shpirti im,* me urdhrin tënd, do të ndahet prej trupit tim, më kurse,* të të vijë keq për shërbëtorin tënd;* çliromë nga sulmet zjarr,* keqtrajtimi armiqësor,* se kundërshtarët* bëjnë kurthe t'më zhvatin fort,* të më shqyejn' keq,* pa mëshir', të më hanë krejt,* jan' të padukshëm; denjësom' të gjej lehtësim atje* nga iku dhimbja, rënkimi[59] dhe ka përrua shijimi plot*[60] me zërat gazmorë* të atyre që kremtojnë,[61] në qiell përgjithnjë.

Ora e vdekjes më frikëson* dhe egërsia e demonëve, sulmet det;* nga shpirti me dhimbje plot të thërras, i mjeri un', Krisht:* Kurthet dhe skandalet e atyre ti* dërrmoji, o Zoti im,* me fuqin' tënde mos lejo* që ashpërsia* që kan' le të mos bëhet zjarr* dhe t'më djegë krejt* mua, pra shërbëtorin tënd;* vëre re zymtësinë time, shihe shtrëngimin tim* dhe shpirtin tim qyq çliroje nga dhimbja, o Perëndia im* i gjithëmëshirshëm,* që Krijesës i dhuron përdëllimin tënd të madh.[57]

Dhe unë, Shpëtimtar, të thërras* si Kananeasja: Shëroje[62] ti shpirtin tim* nga dëmi armiqësor, nga demonët, keqbërësit* që më shqetësojnë mjaft jo natyrisht;* atë "Pas ikonës"[63] pra,* përgjithmonë e prishin keq* si dhe kriterin* e mendimit e shtynë keq* drejt kujtimeve* të këqija të kota, Zot;* lutem që të m'i heqësh ti nga zemra dhe brenda saj* të mbjellësh, Krisht, frikën tënde aq të dëlirë; dhe paqësim* më jep, ta mbaroj mir'* me përulësi në shpirt jetën time siç ia vlen.

Të tjera Martirike

O Zot, shenjtorët e tu, pasi u rrethuan me mburojën e besimit[64] dhe e nxitën veten e tyre me shenjën e Kryqit, shkuan me vetëdashje dhe plot burrëri drejt torturave dhe e shfuqizuan mashtrimin dhe arrogancën e djallit; me ndërmjetimet e tyre dërgoji, si Perëndi i tërëfuqishëm, botës paqen dhe shpirtrave tanë përdëllimin e madh.[57]

Ndërmjetoni për ne, o martirë të shenjtë, që të shpëtojmë nga paudhësitë tona, sepse juve ju është dhënë hiri që të ndërmjetoni për ne.

Me predispozicion të pangopur shpirti, nuk e mohuat Krishtin, o martirë të shenjtë; përderisa duruat tortura të ndryshme pësimesh, i mposhtët arrogancat e tiranëve; pasi e ruajtët besimin të paepur dhe të pagjymtuar, u zhvendosët në qiej; prandaj, meqë gjetët guxim para tij, kërkoni që t'i dhurojë botës paqen dhe shpirtrave tanë përdëllimin e madh.[57]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore Dogmatike*

Në Detin e Kuq u përshkrua dikur ikona e Nuses së pamartuar. Atje Moisiu, që ndau ujin;[14] këtu Gabrieli, shërbëtori i çudisë.[13] Atëherë Izraeli kaloi në këmbë përmes thellësisë së detit, pa u lagur;[14] ndërsa tani Virgjëresha lindi Krishtin pa farë. Deti, pas kalimit të Izraelit, mbeti i pashkelur;[14] e Pacenuara, pas lindjes së Emanuelit, mbeti e paprekur. O Perëndi, që je[65] dhe ishe më parë, dhe u shfaqe si njeri, mëshirona.*

Pasvargje Martirike

O martirë të tërëfamshëm, meqenëse i shpërfillët të gjitha tokësoret dhe u futët me guxim dhe burrërisht në tortura, nuk dështuat në shpresat e lumtura,[66] por u bëtë trashëgimtarë të mbretërisë[67] së qiejve; duke pasur guxim para Perëndisë njeridashës, kërkoni paqen për botën dhe për shpirtrat tanë përdëllimin e madh.[57]

Varg: Të lumtur ata që i zgjodhe dhe i more, o Zot.

Kujtova profetin që thërriste: Unë jam dhé edhe hi;[68] dhe hodha sytë prapë ndër varret ku pashë eshtrat e zhveshura e thashë: Vallë cili është mbret a ushtar, i pasur a i varfër, i drejtë a mëkatar? Po prehi, o Zot, shërbëtorët e tu me të drejtët.*

Varg: Shpirtrat e tyre do të rrinë në të mira.

Ti më gatove, o Zot,[69] dhe e vure mbi mua dorën tënde, më porosite dhe më the: "Do të kthehesh sërish në dhé".[2] Lutem, o njeridashës: Drejtomë në udhën tënde të drejtë,[70] ndjeji paudhësitë e mia dhe shpëtomë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Të përgjërohemi ty si nënë Perëndie, o e bekuar, ndërmjeto që të shpëtojmë.

CITIME

1. Joan 10.15,17-18
2. Gjen. 3.16-19
3. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
4. Gjen. 3.6
5. Ps. 103(104).2
6. Rom. 8.21
7. Matth. 27.33; Mark 15.22; Luk. 23.33; Joan 19.17
8. Is. 53.7; Jer. 11.19; Vep. 8.32
9. Math. 27.38; Mark 15.27; Luk. 23.32; Joan 19.18
10. Ju. 9.12
11. Urt. Sol. 2.24
12. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,15; 20.2
13. Luk. 1.26-28
14. Eks. 14.21-15.1
15. Dan. 7.9
16. Jez. 44.1-4
17. I Tim 6.16
18. Apok. 12.3 etj.
19. I Petr. 5.8
20. I Mbret. [Sam.] 2.1
21. Joan 19.34
22. Eks.12.7,22-23
23. Joan 15.1,5
24. Ps. 103(104).15
25. Matth. 25.46
26. Abak. 3.1
27. Gjen. 3.23-24
28. Mal. 4.2(3.20)
29. Matth. 27.11
30. Is. 26.9
31. Is. 26.13
32. Matth. 27.51

33. Matth. 27.45; Mark 15.23; Luk. 23.44
34. Kol. 2.13-14
35. Jona 2.1-3
36. Luk. 15.8
37. Matth. 25.24-26
38. I Pet. 2.21
39. Luk. 2.35
40. Dan. 12.2; IV Makk. 15.3; Joan 10.28;17.2; I Joan 5.11
41. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
42. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
43. Matth. 27.34
44. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 61
45. Gal. 2.9
46. II Tim. 2.3
47. Matth. 13.43
48. Joan 1.4,9; 8.12; 9.5; 12.40
49. Lev. 16.19
50. Ps. 21(22).17
51. Matth. 27.34,48; Mark 15.36; Luk. 23.36; Joan 19.28
52. Ps. 21(22).18
53. Ps. 16(17).7
54. Eks. 17.12-13
54a. Ne. 13.22; Ps. 5.7; 68(69).13; 105(106).45
55. Luk. 23.42
56. Gjen. 3.23-24
57. Num. 14.19 etj.
58. Gjen. 2.7
59. Is. 35.10
60. Ps. 35(36).9
61. Ps. 41(42).5
62. Matth. 15.22; Mark 7.25-26
63. Gjen. 1.26-27
64. Ef. 6.17; I Thes. 5.8
65. Eks. 3.14
66. Tit. 2.13
67. Jak. 2.5
68. Gjen 18.27; Jov 42.6
69. Gjen. 2.7-8,15; II Makk. 7.23; Ps. 102(103).14; 118(119).73; 138(139).5; Jov 10.8-9
70. Ps. 26(27).11

TË SHTUNËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Martirike
Ting. Tërth. I

O Zot, athloforët e tu, meqë e patën zili kupën e pësimit tënd,[1] e lanë kënaqësinë e jetës dhe u bënë shokë me engjëjt; me lutjet e tyre jepu shpirtrave tanë ndjesë dhe përdëllimin e madh.[2]

Ton sinánarhon Logon

Plot çudi admiruan Fuqit' e qiejve* arritjet që kanë kryer martirët, se, edhe pse* kishin trup të vdekshëm, mbi armikun që s'ka trup* padukurisht fituan krejt* me fuqin' e Kryqit kur garuan drejt; ndërmjetojnë* pra të shenjtët për ne te Zoti, t'i mëshirojë shpirtrat tanë gjithnjë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Gëzohu, derë e Zotit e pakaluar;[3] gëzohu, mur dhe mbrojtje e atyre që rendin te ti; gëzohu, o liman i padimëruar dhe i pamartuar. Ti që linde trupërisht Bërësin tënd dhe Perëndinë, mos resht së ndërmjetuari për ata që të himnojnë dhe adhurojnë Birin tënd.*

Pas të Paqortueshmit (Ps. 118),
Ndenjësore të tjera
Martirike

Përderisa çuditë e martirëve të tu të shenjtë na i dhurove si mur të pamposhtur, o Krisht Perëndi, me përgjërimet e tyre shpërndaji mendimet e kombeve[4] dhe përforcoji skeptrat e mbretërisë, si i vetmi i mirë dhe njeridashës.

Nekrosime

Prehi, o Shpëtimtari ynë, bashkë me të drejtët shërbëtorët e tu dhe fushoji në avllitë e tua siç është shkruar,[5] duke mos i vënë re, si i mirë, paudhësitë e tyre të bëra me dashje dhe pa dashje dhe të gjitha ato me dije dhe pa dije, o njeridashës.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Ton sinánarhon Logon

Nën' e panusëruar, Perëndilindëse,* e virgjra nur, Shpëtimtarin e botës[6] na linde ti,* si e kishe ti në bark me dy natyra tok* krejt të përsosura; lype* me profetët shenjtë, me martirët dhe oshënarët* për

shpëtimin e shpirtit tonë edhe për paqen e tër' kozmosit.

Kanun I Gjithë Shenjtorëve
që ka Akrostihidhë: "Iu ofroj këto himne
shërbëtorëve të tu, o Zot. Josif".
Ting. Tërth. I
Ode I
Irmosi: Jin ef in uk élampsen

»Pa u lagur Izraeli e përshkroi një »avush',* tokën që nuk* e pa as e shndriti »lakuriqe dielli,* aq i madh dhe qiellor;[7] »edhe e fute, Zot,* sipër malit tënd të »shenjtërimit tënd,[8] ndërsa po psalte* »dhe të këndonte ty* ode triumfuese.[8a]

O martirë, ua jepnit trupin gjyqtarëve mizor';* kishit durim* në të padurueshmet tortura, o atlet'* trima, meqë donit që të merrnit çmim nga lart;* Zoti Krisht ju futi ju në tendat e përjetshme,[9] ndërsa* ju po këndonit pra* këng' triumfi tërë gaz.

Oshënarët me të drejtët, hierarkët zëmëdhenj* kryen mjaft drejt* urdhrat zotërorë, i kullotën saktësisht* popujt, i drejtuan në një ujë[10] dijeje;* dhe përrenjtë e shijimit[11] denjësisht i morën, kështu* lumë shërimesh, hir',* na burojnë përgjithnjë.

Zot, në portë jete më drejto me lutjet që të bëjn'* shenjtoret gra,* hierarkët plot lavd dhe profetët mjaft të urt'* që garuan si me asketizëm, me fuqi* dhe me hir hyjnor prej teje, o Krisht, që u shfaqe mbi dhé;* edhe armikun djall* burrërisht e shkelën fort.

Nekrosim

Ty, Zot i pajtueshëm, ne mjaft të lypim, prehi lart,* në prehrin pra* të shën Abrahamit[12] mbar' shërbyesit e tu* plot me besë që i hoqe prej trazirave* jetësore, Krisht, dhe denjësoji për ndriçim përjetë,* duke i fshirë krejt* sa fajtuan, o i mir'.

Hyjlindësor

Ti në shtatzëni e mbajte gazin, e himnuar mjaft* dhe e pacen;* të thërrasim: G'zohu, shndrite mendjen, shpirtin ton',* udhëzona ne në rrugën drejtas dijenis'* dhe kërko që të na jepet neve mbarë ndjesë fajesh;* lutju pra Birit tënd,* Perëndis' tënd, për këtë.

Kanun tjetër Nekrosim që ka Akrostihidhë:
"Kanuni i pestë i Theofanit për të vdekurit".
To sotiri Theó

Athloforët e shenjt'* të Krishtit, me dashuri* hyjnore, hodhën* arrogancë, tmerr* tiranësh dhe kërkojnë, si të mirë krejt, ngjallje,* dhe ndjes' për besnikët mbar' që kanë ikur lart.

Krisht, në tendat ku jan'* shenjtorët[13] dhe në avllit'* e tua prehi* dhe fushoji,[5] Zot,* sa u shpërngulën, si të japësh si një shlyerje* për borxhet e tyre të çmuarin gjakun tënd.

Karakter krejt i sakt'* i Atit Zot, ke çdo gjë* të tij, urtinë* e shenjt' të tij, Krisht*[14] i dhembshur; prehi sa i more, edhe jepu ti,* i mirë, hir dhe lumturi në përjetësi.

Si tend'[15] plot me ndriçim,* si arkë veshur me ar'*[16] që mbajte Fjalën,* Perëndinë Zot,* u shfaqe, e fortpaqortueshme; ai për ne* u bë trup, e mposhti fuqinë e vdekjes pra.

Ode III
Irmosi: Salevomenin tin kardhian mu

»Në dallgët që ka jeta, tundet fort »zemra ime,[16a] ndaj mbështetmë dhe »udhëhiqmë ti* në liman të qetë, Zoti im, »porsi Perëndi.

Nuk e kursyet trupin kur rrihej, o martirë dhe ushtarë famëmëdhenj, se fort* mbanit shpresë ju për ngazëllim në përjetësi.

E hijesuat rrobën e priftëris' kur e kullotët me virtyte dhe mençuri* në livadhe jete grigjën e Jisuit Zot, Krisht.

Kur pasanikët në përmbajtje e vranë trupin, morën pjes' në jetën hyjnore lart.* Nga rreziqet na çliro, siç lusin, Krisht, shenjtërisht.

Si Perëndi, shpërfilli fajet që bënë përmbi dhé, Zot njeridashës, të fjeturit* edhe jepu prehjen e atjeshme, o Shpëtimtar.

Hyjlindësor

Një kor grash t'pa si të bekuar mes grave,[17] ndaj garoi dhe u çua te Biri yt,* o e Virgjra nënë, e tërëkulluar plot hir.

I të Fjeturve: Steréoson imás o Theós

Atletët garuan duke rezistuar me burrëri kundër vrulleve të tiranëve dhe ndërmjetojnë pranë Krishtit për të fjeturit.

Meqë të shpërngulurit u rritën me ligjet e tua, priti dhe prehi në tendat e tua të shndritshme.

O Perëndi i vetmi përdëllimtar, denjësoji për shkëlqimin e shenjtorëve[18] ata që i zgjove pasi të mos i vësh re shkeljet e tyre.

Hyjlindësor

O e Dëlirë, e himnojmë Birin tënd, përmes të cilit u çliruam prej dënimit dhe mallkimit të mëparshëm[19] edhe shpëtuam nga vdekja.

Ode IV

Irmosi: Akíkoa Kírie tin akoín su

»E dëgjova, o Zot, dëgjimin tënd dhe u »frikësova, e kuptova[20] Ekonominë tënde »dhe të lavdërova, o i vetmi njeridashës.

Me fuqinë tënde, o Zot, athloforët shkelën fuqitë e armikut dhe u bënë fuqia dhe forcimi i shpresëplotëve.

Të gjithë oshënarët gëzohen me hare dhe priftërinjtë e perëndishëm kanë veshur drejtësinë si rrobë.[21]

Të gjithë ne le t'i himnojmë profetët hyjfolës të Perëndisë dhe le ta nderojmë korin e grave që e mbaruan mirë udhën.[22]

Nekrosim

Ata që i zhvendose nga trazirat dhe shtrëngatat e jetës së tanishme, futi në limanin e mbretërisë sate dhe prehi, o Zot.

Hyjlindësor

I pakohshmi u bë tani nën kohë prej teje, o Virgjëreshë; kërkoji të m'i shfarosë të gjitha shkeljet kronike.

I të Fjeturve: Isakíkoa tin akoín

Përderisa të pohonin besërisht si të bashkëpërjetshëm me Atin, o Krisht, martirët u vranë dhe të thërrasin: Shpëtoji shërbëtorët e tu që more.

Ti që u bëre i vetmi i lirë ndër të vdekur[23] dhe u dhe jetën e amshuar,[24] jepu tani prehjen shërbëtorëve të tu të zhvendosur.

Meqenëse erdhe për të shpëtuar të humburin, o Krisht,[25] pasi t'i drejtësosh në Hir,[26] sipas besimit,[27] ata që i zhvendose, denjësoji të banojnë në Parajsë.

Hyjlindësor

Hijesoi mbi ty, o Vajzë, fuqia e të Tërëlartit[28] dhe të bëri si Parajsë që ka në mes drurin e jetës,[29] pra ndërmjetësin[30] dhe Zotin.

Ode V

Irmosi: Tin tálenan psihín mu

»O Diell mendor, shpejto ta dhembshu-
»rosh shpirtin tim të mjerë që lufton në
»mes të natës së errët të pasioneve dhe
»shkëlqeji brenda meje rrezet dritëshumë,
»që drita ta zhdukë natën.

Eshtrat e martirëve burojnë shërime për të sëmurët dhe, ngaqë nuk u dërrmuan nga e keqja, i bënë si pluhur[31] gjithë eshtrat e keqbesimit dhe e rimëkëmbën dërrmimin tonë.

Duke ruajtur ligjet e tua, hierarkët kullotën popujt dhe i udhëzuan drejt jetës që mbetet gjithnjë,[32] o i Dhembshur; ndërsa oshënarët e vranë tiraninë e pasioneve me anë të mendjes së përsosur.

Le të nderohen besërisht profetët dhe së bashku me ta gjithë të drejtët; dhe le të lavdërohen gratë e hyjshme që jetuan me oshënarí dhe shkëlqyen në dhé nëpërmjet torturave, si shërbëtore të Krishtit.

Nekrosim

Shërbyesit e tu besnikë që more prej tokës renditi në tendat qiellore pasi t'ua shpërfillësh shkeljet për shkak të mirësisë sate të madhe, o Zot që u mishërove për ne njerëzit.

Hyjlindësor

Të himnojmë, o Virgjëreshë, se përmes teje u shfaq mbi dhé Perëndia kur u bë njeri;[33] gëzohu, o tokë pjellore që dhe kallirin mistik që ushqen çdo frymë.

I të Fjeturve: Orthrízontes voomen si

Pasi t'i pranosh kërkesat e martirëve, o Zot, numëroji me të zgjedhurit e tu shpirtrat që zhvendose.

Parathe se nuk do të shikojë vdekje ai që beson te ti, o Zot,[34] prandaj prehi të shpërngulurit.

O Zot, denjësoji shërbëtorët e tu të fitojnë hijesinë e shtëpisë sate[35] dhe pjesëmarrjen e ëmbël.

Hyjlindësor

Pasi u mishërua prej Virgjëreshës, Fjala e bashkëpërjetshme me Atin e vrau vdekjen me anë të vdekjes.

Ode VI

Irmosi: Os ton profitin tu thirós

»Të lutem, siç e çlirove profetin nga egër-
»sira, nxirrmë edhe mua nga thellësia e
»pasioneve të padurueshme, që ta shikoj
»edhe një herë Tempullin tënd të shenjtë.[36]

Kur ua dorëzuan trupin torturave me duart e tiranëve, martirët ngazëlloheshin në shpirt, sepse e shikonin vërtet shijimin e përjetshëm dhe shpërblimet hyjnore.

O Krisht, ti je lavdia e hierarkëve të urtë dhe e oshënarëve; me përgjërimet e tyre dhembshuroje popullin tënd, të cilin e fitove me vetë gjakun tënd,[37] si njeridashës.

Të ndriçuar në mendje nga ti, profetët deklarojnë fuqishëm nga larg ato që do të ndodhin, ndërsa gratë, me forcën tënde, e vithisin pushtetin e armikut përmes asketizmit dhe garës.

Nekrosim

Numëroji tok me koret e të zgjedhurve të tu, o Zot i mirë, shërbëtorët e tu besnikë që u shpërngulën nga ne dhe prehi ata duke mos i vënë re nga dhembshuria tërë mëkatet e tyre të rënda.

Hyjlindësor

O Zot që e gatove në fillim Evën,[38] pasi u fute në mitrën e Virgjëreshës e bën rigati-

min tim ti, si Sundues i të gjithëve,[39] ndërsa veshe pamje shërbëtori.[40]

I të Fjeturve: Ekíklosé me ávisos

Ushtritë e martirëve të tu, duke imituar Fuqitë e sipërme, të përgjërohen, o Krisht: Jepu të shpërngulurve shijimin që dhuron ti, o njeridashës.

Shërbëtorët e tu që more, rreshtoji, si i vetmi njeridashës, në vendet e freskimit, në vendet me shkëlqimin e shenjtorëve,[18] në vendet e komoditetit.

Lutem: Dhembshuroji shërbyesit e tu dhe jepu ndjesën e shkeljeve dhe denjësoji për përfundimin e paprishshëm dhe të lumtur.

Hyjlindësor

Cila fjalë mund ta shprehë çudinë e zënies sate pa farë, o e Tërëpaqortueshme? Sepse linde Perëndi që na erdhi nga dhembshuria.

Ode VII
Irmosi: Pirós svestírion

»Lutja e Djemve u bë fikëse e zjarrit; »kamina që vesonte, u bë shpallëse e »mrekullisë, duke mos i flakëruar as mos »i djegur himnuesit e Perëndisë së etërve »tanë.[41]

Kur flakëroheshit nga zjarri i torturave të dhunshme, e shfaqnit më të zjarrtë dashurinë për Zotin, o martirë të lavdishëm; ajo ju freskonte me mendim besnik.[42]

Kur u stolisët me urtësinë e Shpirtit, o të urtë, eprorë të popullit,[43] e celebruat ungjillin e Hirit;[44] ju mburrim si shërbëtorë të Krishtit.[45]

Meqenëse e vratë mishin me mundime të shumta, u denjësuat për jetën e ardhshme,[46] o oshënarë, dhe ndërmjetoni ta arrijmë dhe ne që vritemi gjithmonë nga sulmet e pasioneve.

Le të mburret besërisht kori tepër i lumtur i profetëve të Perëndisë dhe kori i grave, i cili garoi me asketizëm dhe atletizëm dhe e vithisi armikun.

Nekrosim

Meqenëse u shoqërove me të vdekur, o Fjalë, jeta e të gjithëve,[47] futi në limanin tënd hyjnor ata që e lanë tani trazirën e jetës, pasi t'i shpërfillësh mëkatet e tyre, o i mirë.

Hyjlindësor

Ne që të konsiderojmë me mendim të drejtë si Perëndilindëse, le të çlirohemi me ndërmjetimin tënd nga zjarri i përjetshëm,[48] errësira dhe armiqtë e padukshëm që na luftojnë, o Zonjë.

I të Fjeturve: O en kamino pirós

Me lutjet e athloforëve të tu bëj, o Shpëtimtar, që të mbushen tani të transferuarit me dritë të paafrueshme.[49]

O Krisht i dhembshur, bashkërenditi në Kishën e të parëlindurve[50] ata që mbaruan me besim.

Shërbëtorët e tu që u transferuan drejt teje, o Shpëtimtar, prehi të veshur me stolitë e shkëlqyera të paprishjes.

Hyjlindësor

Kur e zure pa farë jetën esenciale, o e Dëlirë, e Tërëpaqortueshme, e ndërpreve vrullin e vdekjes.

Ode VIII
Irmosi: Angjelon sístima

»Mbretin dhe Krijuesin e gjithçkaje,[51] o »organizatë e engjëjve, kolektiv i njerëz»ve, priftërinj, himnojeni;[52] levitë, beko-

»jeni; popull, përmbilartësojeni në gjithë »jetët.

Pasi e tejkaluat me notim detin e torturave nën drejtimin e Fjalës, o atletë, i fundosët të gjitha kolonat e mashtruesit me rrjedhjet e gjakrave dhe jetoni në amshim.

Përderisa u bëtë besërisht të urtë, o celebrues, e rritët në ujë orthodhoksie grigjën[53] që ju ishte besuar, prandaj e shijoni me të vërtetë në jetë përroin e kënaqësisë së shijimit.[54]

O oshënarë, u treguat si ndriçues të besimtarëve, sepse kryet veprat e dritës, u zhvendosët në shkëlqimin hyjnor dhe i kërkoni Zotit të na çlirojë nga errësira.

Dëfre, o grupi i grave, meqë e mbarove me sukses stadiumin e mbushur me tortura të shumëllojshme; dhe ngazëllohu në jetë, o kori i profetëve dhe të drejtëve që u bëtë të pëlqyer te Krishti.

Bëj që shërbëtorët e tu të shpërngulur nga jeta ta kalojnë pa pengesë tani shpatën që rrokulliset[55] dhe fushoji në Parajsë, si i vetmi mëshirues, o Zot.

Hyjlindësor

Le ta himnojmë Virgjëreshën hirplote si portë që çon në hyrjen hyjnore,[3] si shkallë Perëndie,[56] e cila kalohet lehtësisht dhe si udhëzim të pagabueshëm për ata që shpëtojnë.

I të Fjeturve: Ton ek patrós pro eonon

O Shpëtimtar, që prite garat e martirëve të shenjtë dhe përmes tyre preh të fjeturit me besim te ti, të himnojmë dhe të përmblilartësojmë në gjithë jetët.

Si i dhembshur, denjësoji të shkëlqejnë nga llamburitjet e lavdisë sate përmbitokësore ata që u zhvendosën prej nesh, o Shpëtimtar, të cilët të himnojnë dhe të përmblilartësojnë në gjithë jetët.

Renditi bashkë me koret e shenjtorëve dhe bashkënumëroji tok me Llazarin në gjirin e Abrahamit[12] ata që zhvendose, o Shpëtimtar, të cilët të himnojnë dhe të përmbilartësojnë në gjithë jetët.

Hyjlindësor

O Nënë-virgjëreshë, e stolisur me bukurinë e dëlirësisë, u bëre banesë e bukurisë që krijon hijeshi; ndaj të himnojmë dhe të përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Ode IX
Irmosi: Oti epíisé si

»Se te ti bëri vepra madhështore i forti[57] »krejt,* të shfaqi virgjëreshë të dëlirë dhe »pas shtatzënis',* dhe e linde Krijuesin »tënd pa farë për ne,* prandaj të madhë»shtojmë, o Hyjlindëse.

Me melodi të shenjt' të lumërohet hyjnori kor,* profetët[58] dhe barinjtë, celebruesit dhe grupi krejt* i të drejtëve, shumica me martirë pa fund,* se luten të shpëtojnë shpirtrat tan' me Hir.

Mjaft çudi shfaqi bashkësia e urt' e shenjtëve* se bëri mir', çuditshëm, asketizëm, Zot me plot çudi,* është pra e çuditshme tani; me lutjet e saj* për ne ta bësh çuditshëm përdëllimin tënd.[59]

Të lumërohet besërisht e panumërta sasi* e grave që garuan, bënë asketizëm plot me mall* dhe me koret e engjëjve janë tash; kanë nder* klerikët që garuan, bënë udhën mir'. [22]

Nekrosim

Fjalë, të lyp shumica e shenjtorëve mbarë ty:* Shumicat e besnikëve që u zhvendosën besërisht* që nga dheu, ti prehi, o

mëshirues i madh;*[60] shpërfill çdo faj që bënë në dhé, si i mir'.

Hyjlindësor

Ferrin e pres, se un' i marri bëra mëkate boll,* e Virgjër, më çliro prej tij se rend me zemër pa dyshim* nën hyjnoren krejt strehë që ke, se je mbrojtje ti* e vetme e besnikëve, Hyjlindëse.

I të Fjeturve: Se tin ipér nun

Shpëtimtar të përgjërohen martirët tani,* që, pas luftrash të hyjshme, morën çmime: Dhuroju ti* lehtësim të zhvendosurve me besë pra.

Ke pësuar vdekje, o i pavdekshëm unik* që u jep gjith' të vdekurve, Zot, ngjallje me plot shkëlqim,* Shpëtimtar, rrezatimin e pavdekësis'.

Ne që kishim rën' në vdekje, na ngrite, o Zot,* na mësove të kemi shpresë për jetën në amshim;*[24] ndaj ti bëj ta fitojn' shërbyesit e tu.

Hyjlindësor

Përmes Nënës sate, hija e Ligjit[61] u hoq,* e vërteta shkëlqeu, u dha Hiri i shenjtë plot;* ndaj, Hyjlindëse, ty të madhërojmë ne.

Lavdërime Martirike

Martirët e shenjtë garuan në tokë, duruan në ajër, u dorëzuan në zjarr, i priti uji. I këtyre është zëri që thotë "Kaluam përmes zjarri dhe uji, dhe na nxore në prehje".[62] Me ndërmjetimet e tyre, o Perëndi, mëshirona.

O Zot, athloforët e tu, duke imituar rendet e engjëjve, duruan, si të patrup, në tortura, duke menduar vetëm shpresën për shijimin e të mirave të premtuara; me ndërmjetimet e tyre, o Krisht, Perëndia ynë, dhuroji botës sate paqen dhe shpirtrave tanë përdëllimin e madh.[2]

Shenjtorët, kur ishin në mes të torturave, thërrisnin me ngazëllim: "Shkëmbim janë këto për ne drejt Sunduesit; në vend të traumave në trup, të cilat na mundojnë, do të na lulëzojë rrobë e ndritshme gjatë ngjalljes; në vend të çnderimit, kurora; në vend të burgjeve, Parajsa; dhe në vend të dënimit bashkë me kriminelët, shoqëria me engjëjt". Prandaj, o Zot, me uratat e tyre shpëtoji shpirtrat tanë.

Nekrosim

S'ka asnjë të pëlqyeshme në jetë, që nuk do të kalojë: as pasuri, as pushtet, as lule rinie, sepse vdekja i prish të gjitha njësoj. Pasojnë ato që nuk tunden, se trupi mbillet në prishje, ngrihet në paprishje; mbillet në çnderim, ngrihet në lavdi.[63] Prandaj, o Krisht, shërbëtorët që more, prehi bashkë me të drejtët, si njeridashës.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Nën dhembshurinë tënde po përikim, o Hyjlindëse, mos i shpërfill përgjërimet tona të rastit, por çlirona nga rreziqet, o e vetmja e kulluar, e vetmja e bekuar.

Pasvargjet Nekrosime të Lavdërimeve
Poezi e Theofanit.
Ting. Tërth. I Heris askitikón

O Krisht, t'i vësh sa ikën prej nesh* në dritën e fytyrës sate, i dhembshur fort,* pra që të banojn' në vend me blerim, me ujë që ka* gjithë prehjen[53] tënde, Zot, të shenjtë krejt,* në gjirin plot lehtësim* të stëratit ton' Abraham,*[12] atje ku shfaqet* drita jote e pastër xham,* dhe gufojn' rrëke* e burime të dhembshuris',* ku me të thellin gaz kërcejnë koret e shenjtëve* rreth mirësisë si dhe njeridashjes sate;

bëj që edhe* shërbyesit e tu* tok me ta të jenë, jepu të madhin përdëllim.[2]

Varg: Të lumtur ata që i zgjodhe dhe i more, o Zot.

O Krisht, i dhembshur, bëj mirësisht* me një zë plot me harmoni të të psalin ty,* pushtetin tënd ta lëvdojnë sa nga të rrjedhshmet këtu* u shpërngulën te ti që sundon çdo gjë;*[39] dhe bëj që prej bukuris',* hijeshis' sate[64] të shkëlqejn'* dhe të shijojnë* ëmbëlsi tërë gaz që ka* shoqërimi yt,* me hare fort të pastër, lart* ku, përreth fronit tënd, kërcejnë engjëj, dhe tërësi* shenjtësh me kënaqësi janë pranë, o njeridashës Zot;* me ta jepu prehje* krejt shërbyesve të tu dhe të madhin përdëllim. [2]

Varg: Shpirtrat e tyre do të rrinë në të mirat.

Prehi, si njeridashës, atje* ku ndodhet kor apostujsh, rreshta martirësh tok* profetë,[58] çdo shpirt nga jeta, të drejtësuarit mbar'* me pësimin tënd, me gjakun shpëtimtar;*[65] me të e shpërbleve krejt*[66] njerëzinë prej skllavëris',* atje lart prehi* pra të fjeturit me besim,* Çlirimtar dhe Zot,* si t'u falësh çdo faj, mëkat,* si zemërmadh, se vetëm ti jetove në dhé pa faj,* je shenjt i vetmi, i vetmi i lirë midis të vdekurve;*[23] prandaj jepu prehjen* shërbëtorëve të tu dhe të madhin përdëllim.[2]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Kur Perëndinë ligjdhënës mbret* në bark e zure, ti e vetmja e virgjra nën',* e tërëdëlirë, sa ishim skllavëruar mjerisht,* keq, nën ligj mëkati, na çlirove[67] krejt;* përmes Krishtit falas ne* dhe me hir drejtësohemi;*[26] lypi atij tash* që në librin e jetës[68] lart* t'i radhitë tok* shpirtrat tanë që të himnojn'* që, përmes ndërmjetimit tënd, e fortpaqortueshme,* kur të shpëtojm', të fitojmë çlirimin e dëshiruar mjaft* të Birit tënd,[69] që jep* përdëllim të madh[2] në botë; atij i falemi.

NË LITURGJI Lumërimet:
O listís en to stavró

Të besoi përmbi Kryq,* Krisht, si Perëndi Kusari, kështu,* sinqerisht nga zemra ty të pohoi dhe thirri:* Zot, në mbretërinë tënde lart* më kujto, si Shpëtimtar.[70]

Vdiqët dhe e zhdukët ju* kundërshtarin e keq nga nisja[71] pra* dhe kaluat lart me kuror' fitoresh hyjnore* dhe bri tërëmbretit Perëndi,*[72] o martirë, rrini tash.[73]

Të shkëlqyer me një drit'* priftërie, hierarkët ndriçojn',* janë lavdëruar, ndërsa mori oshënarësh* kan' fituar jetën në amshim,* ndaj po lumërohen fort.

Nekrosim

Fjalë, mos e shih çdo faj* që kan' bërë mbi dhé sa more, pra* sa shpërngule, o Shpëtimtar; fushoji në tendat,* në vend plot shijim, me koret krejt* të të zgjedhurve të tu.

Lavdi *Triadik*

Dhembshurona, o Trini,* nga luftimet tërë nder, lavd, që bën'* hierarkët edhe martirët; shpëtoji shpirtrat* e të vdekurve me besë plot,* jepu përdëllim të madh.[2]

Tani *Hyjlindësor*

Të panxëshmin Zot askund,* ti në bark e kishe pas zënies pra* përmbi fjalë, përmbi natyrë, ndaj përgjëroju* që të jetë mjaft i but' me ne,* e Hyjhirshme, përgjithnjë.

CITIME

1. Matth. 20.22; Mark 10.38-39
2. Num. 14.19 etj.

3. Jez. 44.1-4
4. Ps. 32(33).10
5. Ps. 64(65).5
6. Joan 4.42; I Joan 4.14
7. Eks. 14.21-29 etj.
8. Ps. 77(78).54
8a. Eks. 15.1
9. Lluk. 16.9
10. Ps. 22(23).1-2
11. Ps. 35(36).9
12. Lluk. 16.22-23
13. Ps. 117(118).15
14. I Kor. 1.24
15. Eks. 25.8 etj.
16. Eks. 25.9-20; 38.1; Ligji i Dytë 10.2; Ps. 131(132).8; Hebr. 9.4
16a. Sirak 48.19; Abak. 2.16
17. Lluk. 1.42
18. Ps. 109(110).3
19. Gjen. 3.16-19
20. Abak. 3.1-2
21. Ps. 131(132).9
22. II Tim. 4.7
23. Ps. 87(88).5
24. Dan. 12.2; IV Makk. 15.3; Joan 10.28; 17.2; I Joan 5.11
25. Matth. 18.11; Lluk. 19.10
26. Tit. 3.7
27. Rom. 3.26-28
28. Lluk. 1.35
29. Gjen. 2.9; 3.24; Apok. 2.7; 22.2,14,19
30. I Tim. 2.5; Hebr. 8.6; 9.15; 12.24
31. Ps. 17(18).43
32. Joan 6.27
33. I Tim. 3.16
34. Joan 11.26
35. Ps. 26(27).4
36. Jona kap. 2
37. Vep. 20.28
38. Gjen. 2.21-22
39. Jov 5.8; Urt. Sol. 6.7; 8.3
40. Fil. 2.7
41. III Makk. 6.6; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 22-26
42. IV Makk. 1.1 etj.
43. Ligji i Dytë 20.9
44. Vep. 20.24
45. Rom. 15.16
46. I Tim. 4.8
47. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5-12,20
48. Matth. 18.8; 25.41; Juda 7
49. I Tim. 6.16
50. Hebr. 12.23
51. II Makk. 1.24; Sirak 24.8
52. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 61
53. Ps. 22(23).2
54. Ps. 35(36).9
55. Gjen. 3.24
56. Gjen. 28.12-17
57. Lluk. 1.49
58. I Mbret. [Sam.] 10.5,10
59. Ps. 16(17).7
60. Ne. 13.22; Ps. 5.8; 68(69).14; 105(106).45
61. Hebr. 10.1
62. Ps. 65(66).12
63. I Kor. 15.42-43
64. Ps. 44(45).3
65. Rom. 5.9
66. Gal. 3.13
67. Rom. 6.17-18
68. Fil. 4.3; Apok. 3.5; 13.8; 20.15; 22.19
69. Rom. 3.24-25; Ef. 1.7; Kol. 1.14
70. Lluk. 23.39-44
71. Joan 8.44; I Joan 3.8
72. Sirak 50.15
73. III [I] Mbret. 17.1; 18.15; IV [II] Mbret. 3.14; 5.16

Ti je vajtues dhe tepër i dhembshur,
Por në shumë raste ti kërcen edhe në ritëm.
O mendje muzikore që të njohu arti,
Si e quan atë që devijon te të tërthortët?
Rendi të ka dhe të quan të pestin,
Por të parin e të vetmit, o i pari i të tërthortëve.

TINGULLI TËRTHOR I TË DYTIT

TË SHTUNËN NË MBRËMËSOREN E VOGËL

4 Thirrtoret: Tri të parat të Mbrëmësores së Madhe, duke përsëritur të parën.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore Dogmatike*

Të meriton me të vërtetë të të lumërojmë ty, Hyjlindëse, sepse, kur u fut në barkun tënd të pacenuar, Krijuesi i të gjithave[1] u bë trup pa e ndërruar natyrën dhe Ekonomia e tij nuk ishte një fantazi; mirëpo, me trupin e gjallë dhe me logjikën që mori prej teje dhe, pasi e mori qenien brenda trupit, u bashkua si njeri në hipostazë për hirin tonë ai që është Një Perëndi i përsosur dhe njeri prej teje; prandaj e dallojmë besërisht ndryshimin mes dy natyrave të dukshme; atij përgjëroju, o e Tërëshenjta e thjeshtë, të na dërgojë nga lart paqen dhe përdëllimin e madh.[2]

4 Pasvargje: I pari i Mbrëmësores së Madhe dhe të mëposhtmet: Olin apothémeni

Varg: Do ta kujtoj emrin tënd në gjithë brezat e brezave.

Perëndia i përmbikohshëm, pasi i premtoi me betim paraatit tënd qëmoti, e realizoi fjalën në fund të kohëve duke dalë prej barkut tënd[3] hyjnor, o e pacenshme, sepse me të vërtetë lindi prej teje Zoti që i mban anët fort në pëllëmbë; në orën e gjykimit bëje të butë dhe për mua, o Mari virgjëreshë, që ta fitoj mbretërinë e tij përmes lartësimit me anë të virtyteve dhe vrasjes së pasioneve.

Varg: Dëgjo, o bijë, dhe shiko, dhe ule veshin tënd, dhe harro popullin tënd dhe shtëpinë e atit tënd, edhe do ta dëshirojë mbreti bukurinë tënde.

O Virgjëreshë, Isaia, me pastërti në mendje, të paratha nga larg si lindëse[4] të Bërësit të gjithë Krijesës,[5] o e Tërëdëlirë e thjeshtë, meqë vetëm ti u shfaqe e tërëpaqortueshme që nga jeta; prandaj të lutem: Pastroje zemrën time të njollosur dhe tregomë pjesëtar në shkëlqimin hyjnor të Birit tënd, o Vajzë, dhe në pjesën e tij të djathtë kur të ulet për të gjykuar botën, siç është shkruar.[6]

Varg: Fytyrën tënde do ta bëjnë litani të pasurit e popullit.

Me anë të Birit tënd u shfaq shfarosja e vdekjes, se ti, Vajzë, ishe banesë e jetës[7] së paprishshme; prandaj të lutem: Më ngri mua që dergjem në zinxhirët e Hadhit të pasioneve të mia dhe më lartëso drejt ngazëllimit; më udhëhiq mirë drejt shpërblimit të lumtur dhe më denjëso për harenë e pashkatërrueshme hyjnore, atje ku është shijimi i përjetshëm dhe drita e paperëndueshme.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Ejani, të gjitha kombet, le ta mburrim me zë ngazëllimi Virgjëreshën e Tërëshenjtë Hyjlindëse, fonderinë e esencës njerëzore, punishten e çudive të parrëfyeshme, sepse u bënë gjëra të reja në të: I pafillimi fillon, Fjala rritet, Perëndia bëhet njeri që ta bëjë njeriun Perëndi, jo me ndërrimin e natyrave por me bashkimin në hipostazë; sepse del si unik nga dy të kundërtat, njihet me dy natyra të përsosura pa ndarje, me vullnet dhe energji në çdo esencë dhe e vërteton Ekonominë shpëtimtare ai vetë, Krishti, Perëndia ynë, që i jep botës faljen, paqen dhe përdëllimin e madh.[2]

TË DIELËN
NË SHËRBESËN E MESNATËS

Kanun Triadik që ka Akrostihidhë:
"O Hyjni, të ofroj himnin e gjashtë".
Ting. Tërth. II
Ode I: Os en ipiro pezefsas

Himnojmë tri hipostaza hyjkryesuese të Një natyre, pamje pa ndryshim, Perëndinë e mirë dhe njeridashës që na dhuron faljen e shkeljeve.

O Zot, i vetmi i përmbisubstancshëm dhe i trindritshmi në karaktere, që je në Një Hyjni, urtësona dhe denjësona për shkëlqimin tënd hyjnor.

Pasi e stolisi si nuse Kishën e kombeve, Pavli na mësoi të të falemi ty që je Një Perëndi trihipostat nga i cili, përmes të cilit dhe në të cilin u bënë të gjitha.[1]

Hyjlindësor

O Perëndilindëse, dielli mendor doli prej barkut tënd dhe na feksi me llamburitjet e Hyjnisë së trindritshme; duke e himnuar, të lumërojmë besërisht.

Ode III: Uk estin ájios

Si i rregullove rendet qiellore, o Perëndi, i bëre të të psalin me zëra trishenjtorë;[8] pranona së bashku me to edhe ne që e përhimnojmë mirësinë tënde.

Duke të himnuar, o Hyjkryesi, e vetmja e pandryshueshme, e trefishtë, njëpamëse, unike, të lutemi nxehtësisht të na dërgosh nga lart faljen e mëkateve të shumta.

O Atë, mendja e pafillim, Fjalë njëpamëse me Perëndinë dhe Shpirt Hyjnor, i mirë dhe i drejtë, ruaji si i dhembshur ata që e përhimnojnë besërisht pushtetin tënd.

Hyjlindësor

O e Dëlirë, pasi u bë njeri në esencë në mitrën tënde, Perëndia im e frenoi përhapjen e prishjes dhe vetëm ai i çliroi stëretërit nga dënimi i mëparshëm.[9]

Ndenjësore: Tin ipér imón plirosas

O Zot Perëndi, mbikëqyr nga qielli, shihe,[10] si i dhembshur, përuljen tonë dhe dhembshurona, o njeridashës i tërëmirë; se nuk shpresojmë nga askund të marrim ne ndjesë për të këqijat që bëmë; ndaj ji

me ne dhe askush nuk do të jetë kundër nesh.[11]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Zonjë e dëlirë, mbikëqyr nga qielli, shihi[10] dhimbjet e traumave tona dhe dhembshurona, o e tërëpacenuar, dhe shërona vapën e ndërgjegjes duke e freskuar me mëshirën tënde dhe duke u thirrur shërbëtorëve të tu: Unë jam me ju dhe askush nuk do të jetë kundër jush.[11]

Ode IV: Hristós mu dhínamis

O Njësi e trindritshme, lartësoje mendjen e himnuesve të tu, ndërsa shpirtin dhe zemrën e tyre ngjiti shpejt dhe denjësoji për llamburitjen dhe shkëlqimin tënd.

O Trini e pandryshueshme dhe e vetmja pa formë, më formo prapë, më kthe nga çdo e keqe drejt virtytit dhe më ndriço me lavditë e tua.

O Njësi trihipostate, pasi i mendove më parë, i krijove urtësisht rendet e engjëjve si shërbyes të mirësisë sate; pranoje psalmimin tim bashkë me të tyrin.

Hyjlindësor

Perëndia i përjetshëm, i pakrijuar nga natyra, kur e mori në barkun tënd të shenjtë natyrën e krijuar të njerëzve, e riformoi, o Hyjlindëse e gjithmonëvirgjër.

Ode V: To thio fegji su agathé

O Zot, meqenëse kuptojmë se je Një natyrë hyjkryesuese, providenciale, trendriçuese, shpëtimtare e të gjithave, mëngojmë te ti[12] duke kërkuar faljen e shkeljeve.

O Atë i pafillim Perëndi, Bir i bashkëpërjetshëm dhe Shpirt i Shenjtë, Trini tejet monarke, mbështeti himnuesit e tu dhe çliroji nga çdo influencë negative dhe nga çdo shtrëngim.

O Diell i lavdisë, bëmë pjesëtar në mbretërinë hyjnore, pasi të më rregullosh me shkëlqime hyjbërëse dhe të më udhëheqësh përherë drejt pëlqimit të Hyjnisë sate trihipostate.

Hyjlindësor

O Fjalë e pandryshueshme e Perëndisë, që i mban të gjitha dhe i ruan me dorën tënde të tërëfuqishme, me ndërmjetimet e Hyjnënës që të lindi, mbroji dhe ruaji ata që të lavdërojnë.

Ode VI: Tu viu tin thálasan

O Hyjkryesi e trindritshme, dhurona neve, himnuesve të tu, urtësi dhe mençuri dhe denjësona të gjithë të shkëlqejmë me rrezet e bukurisë dritëbërëse të mirësisë sate. *(2x)*

O Dritë e pandarë në esencë, trivezulluese, e gjithëpushtetshme, e paafrueshme, ndriçoji fort zemrat e atyre që e himnojnë besërisht fuqinë tënde dhe jepu krahë për dashurinë hyjnore.

Hyjlindësor

O Gjithmonëvirgjëreshë, në ty fushoi qartazi Zoti dhe koherenti i të gjithave dhe sugjeroi që njerëzit t'i falen Një pamjeje trillamburitëse të Hyjnisë.

Ndenjësore: Tin ipér imón

O Atë, Bir dhe Shpirt i Shenjtë, shikona ne që të falemi me besë dhe që e lavdërojmë pushtetin tënd, ne të baltët së bashku me të zjarrtët, o i dhembshur, sepse nuk njohim ndonjë tjetër përveç teje;[13] dhe thirru atyre që të himnojmë: Unë jam me ju dhe askush nuk do të jetë kundër jush.[11]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore E ngjashme*

O Perëndilindëse e tërëhimnuar, e tërë-

pacenuar, shikona, shkëlqeji zemrat e errëta dhe ndriçoje grigjën tënde; sepse, përderisa je nëna e Krijuesit tënd, ke mundësi t'i bësh të gjitha sa do; dhe thirri kërkuesve të tu: Unë jam me ju dhe askush nuk do të jetë kundër jush.[11]

Ode VII: Dhrosovolon men tin káminon

O Njësi e trindritshme në karaktere, më dhuro një mendje të fortë, që t'i ruaj dhe t'i bëj porositë e tua hyjnore dhe të të psal përgjithmonë me besë: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[14]

Himnohesh parrëfyeshëm në Një qenie, Perëndi unik, ndërsa, për sa u përket Personave, je treshe, pra ruana të gjithë nga ngasjet dhe peripecitë e shumëllojshme.

Të lavdërojmë ty, një Perëndi në esencë të bashkëqenshëm dhe të bashkëpërjetshëm, por që shfaq ndryshim thjesht në veçoritë hipostate pa ngatërrim, në pamje pikërisht të njëjtë qartazi, o Trini.

Hyjlindësor

O e Pacen, Perëndia përmbiesencial e mori me dhembshuri brumin tonë prej barkut tënd të dëlirë dhe na mësoi të gjithë ne të thërrasim: E bekuar je ti që kishe në shtatzëni Perëndi me trup.

Ode VIII: Ek flogós tis osiis

Ma jep shpejt ndjesën e shkeljeve dhe çlirimin nga pasionet e llojllojshme, o Trini bashkëpamëse dhe Njësi trihipostate, që të të lavdëroj në gjithë jetët.

Ti që shpallesh si dëshirues i mëshirës,[15] si Perëndi përdëllimtar, o Njësi e trindritshme dhe Triadhë e njëqenshme, na përdëlle të gjithë ne që e lavdërojmë madhështinë tënde.

Fjalën e Atit që lindi prej drite[16] të përjetshme si dritë[17] e bashkëpërjetshme, tok me Shpirtin, pra dritën që doli, i lavdërojmë besërisht dhe i përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Hyjlindësor

O e Pacen, linde mjekun për njerëzit, Fjalën e tërëfuqishme, Zotin Krisht, që i shëron nga plaga stëratërore[9] të gjithë ata që e përmbilartësojnë në gjithë jetët.

Ode IX: Theón anthropis idhín

O Zot, meqë nuk mund ta shikojnë dot lavdinë e bukurisë sate, rendet e Keruvimeve mbulohen me krahë dhe thërrasin pa pushim himnin e trefishtë,[8] duke e lavdëruar pushtetin trihipostat të Hyjkryesisë sate unike.

O Diell pa perëndim, shkëlqeji zemrat e shërbëtorëve të tu, ndriçona shpirtrat, çlirona nga shkeljet e shumta dhe denjësona për jetën tënde pa cen, o i vetmi tërëmëshirues dhe trihipostat.

Ti që je Hyjni, dritë e njënderuar, trediellore dhe dritëbërëse, ndriçoji ata që të këndojnë besërisht, çliroji nga veprat e këqija dhe të errëta, edhe denjësoji për tendat e tua tepër të shkëlqyera, si e përmbimirë.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e tërëhimnuar, Biri yt më parë e gatoi urtësisht njeriun,[18] dhe kur u prish, e rigatoi me anën tënde dhe i mbushi me dritë hyjnore nga lavdia e paperënduar të gjithë ata që të lavdërojnë përherë si Perëndilindëse të vërtetë.

NË MËNGJESORE

Kanuni Ngjallësor në 4, Kanuni Kryqngjallësor në 3, Kanuni i Hyjlindëses në 3 dhe Kanuni i shenjtit të ditës në 4 (nëse shenjti është i madh, Kanuni i tij në 6 ose në 8, duke lënë pikërisht Kanunet e mësipërme, se totali duhet të jetë 14 Tropare).

Kanun Ngjallësor
Ting. Tërth. II
Ode I
Irmosi: Os en ipiro pezefsas

»Si në steré, Izraeli kaloi leht'* dhe »më këmbë, duke par'* Faraonin, ndjekë»sin,* mbrapa gjurmëve të tij,* të zhytej; »thërriste: Zotit t'i këndojm' këng' mu»ndëse.[19]

Mbi Kryq i shtrive pëllëmbët, Jisu i mir',* dhe e mbushe kozmosin* me një dashamirësi* atërore dhe prandaj* të gjithë ne tok do të të këndojm' një ode mundëse.

Si mori urdhër, te ti vjen me frikë shpejt* vdekja si shërbyese,* se je Zot i jetës, Krisht;* përmes saj na jep, Jisu,* një jetë që s'ka mbarim dhe ngjallje në përjetësi.

Hyjlindësor

U shfaqe Zonj' e krijimeve krejt vërtet* si e ke pranuar ti* Krijimtarin, e dëlir',* siç ka dashur, kur ai* po merrte trup, mbi mendim, pa farë si Zot Perëndi.

Kanun Kryqngjallësor: Kímati thalasis

Para podiumit,* gjykatës, përpara Pilatit po qëndron* siç do ti,[20] nën akuz'* me një vendim të paligjshëm;* të qëllon në faqe ty një dor'* pa ligj,[21] Perëndi që ta ka frikën dheu me qiejt.

Shpëtimtar, i shtrive* mbi Kryqin tënd, dru jetëbërës të pacen,* ti pëllëmbët, o Zot,* duart e tua hyjnore,* dhe i mblodhe kombet tok, o Krisht,*[22] të të njohin, ndaj i falen kryqëzimit tënd plot lavd.

Kryqhyjlindësor

Pranë Kryqit tënd, Zot,* po rrinte dhe derdhte lot si lum', Shpëtimtar,* kur shikonte mjaft gjak,* mjaft pika nga brinja jote,*[23] nëna e mbipaqortueshme;* ta lëvdonte dashurinë që ne s'e imagjinojm'.

Kanun I Hyjlindëses
që ka Akrostihidhë: "O nënë e Perëndisë, më jep hir të bollshëm".
Os en ipiro pezefsas

Si mori pjes' nga mosbindja, prej bimës lasht',* Eva[24] na e futi thell'* nëmën,[9] por e zhduke krejt,* duke pasur në bark ti* bekimin, fillimin e tij, Krishtin, e Dëlirë nur.

Përmes shkëlqimit hyjnor kishe ti në bark* Krishtin si margaritar,* ndaj shpërndaje mjegullën* e pasioneve që kam,* trazirën e fajeve me dritën tënde, e Dëlir'.

Qëmoti pritjen e kombeve[25] mistikisht* e kish par' Jakovi shenjt* me mendorët sy, atë* që do merrte trup nga ti,* Krisht Zotin që na çliroi ne me ndërmjetimin tënd.

Meqë mbaruan arkondët nga fisi pra* i shën Judës, Biri yt,* Perëndi real, tani* doli si një hegjemon,*[25] e Tërëdëlirë, edhe mbretëroi gjithandej.

Ode III
Irmosi: Uk estin ájios os si

»Nuk ka të shenjtë pra si ti,* o Perëndia »im, Zot,* që e ngrite lart bririn e besnikë-

»ve të tu* dhe na forcove[26] të gjith',* o i »mir', mbi gurin e pohimit[27] tënd.

E pa të kryqëzuar lart* Zotin me trup Krijesa* dhe shpërbëhej nga frika,[28] por e mbante me fuqi* pëllëmba fortmbajtëse* e atij që ngulej përmbi dru për ne.

E mjera vdekje dergjet posht'* pa frymë, e shfarosur* nga një vdekje, sepse i forti s'e duroi dot* hyjnorin vrull, jetësor,*[7] vdiq dhe ngjallja na dhurohet neve krejt.

Hyjlindësor

E tejkalon natyrën mbar',* çdo ligj, rend, e Dëlirë,* mrekullia e lindjes sate të hyjnueshme,* se zure mbinatyrisht,* linde Zot dhe mbetesh virgjëresh' gjithnjë.

Kryqngjallësori: Se ton epí idhaton

Mbete në varr tri ditë;* i ngrite sa vdiqën që më përpara* me ngjalljen jetëbërëse, ndaj, kur zgjidheshin me hare* prej një dënimi, fort thërrisnin me gaz: Ja, o Zot,* erdhe, o çlirim dhe Shpëtimtar.

Lavd ngritjes sate, o Zot,* se si fuqiplotë na ke çliruar* nga vdekja, Hadhi, prishja, prandaj ne psalim melodikisht,* themi: Nuk ka ndonjë të shenjtë përveç teje,[26] Krisht* njeridashës, Shpëtimtari yn'.

Hyjlindësor

Kur e shikoje Krishtin* që lindi prej teje, ta shponte shtiza,*[23] plagoseshe në zemër, e Tërëshenjtë pa hiç qortim,* dhe e hutuar thoshe: Bashkësia e paligj,* si po ta shpagon, o Biri im?

I Hyjlindëses: Uk estin ájios os si

Nga barku yt i miri Krisht,* Hyjnën' e fortdëlirë,* trupin tim vdekatar, të rrjedhshëm, e ka marrë mjaft* pashprehshëm; pa prishje hiç* e ka bër', e lidhi në jet' me veten.

Kur shihnin se një Perëndi* nga ti po mishërohej,* Virgjëreshë, çuditeshin tmerr koret, engjëjt lart,* si nënë Zoti ata* pra me himne ty të mburrin pareshtur.

U shtang profeti Daniel* kur të pa ty porsi mal* krejt mendor nga u pre një gur pa dorë dhe me forc'* i shkatërroi[29] ai* gjith' altaret e demonëve, Hyjnën'.

E Virgjër, e kulluar fort,* s'ka forcë, gjuhë, fjalë* njerëzore që denjësisht të të lëvdojë ty,* se jetëdhënësi Krisht* deshi dhe, pa farë, mori trup nga ti.

Ode IV

Irmosi: Hristós mu dhínamis

»Fuqia ime, Krishti Perëndia ësht',*[30] »psal me mendje të pastër edhe thërret* »siç e meriton pra Zoti, Kisha jon' e vyer »fort* dhe feston në Krishtin me hare.

O Krisht, lulëzoi druri i jetës[31] së vërtetë, sepse Kryqi u ngul dhe na e nxori jetën kur u vadit me gjak dhe ujë nga brinja jote[23] e pacenshme.

Gjarpri nuk ma sugjeron më hyjnizimin fshehtazi dhe me gënjeshtër,[24] sepse Krishti, hyjbërësi i natyrës njerëzore, ma hapi tani pa pengesë udhën e jetës.

Hyjlindësor

O Gjithmonëvirgjëreshë, misteret e shtatzënisë sate të hyjduhur janë me të vërtetë të pakonceptueshme dhe të parrëfyeshme për ata që janë si mbi dhé ashtu edhe në qiell, o Perëndilindëse.

Kryqngjallësor: Tin en stavró su thian

O Krisht, e nderojmë Kryqin tënd të çmuar, gozhdët, heshtjen e shenjtë,[23] bashkë me kallamin[32] dhe kurorën prej gjembash;[33] me anë të tyre, u çliruam nga prishja e Hadhit.

O Shpëtimtar, kur u shfaqe vullnetarisht i vdekur[20] për ne, të pranoi një varr, veçse nuk mundi të të mbante dot, o Fjalë, sepse, si Perëndi, u ngjalle duke e shpëtuar natyrën tonë.

Hyjlindësor

O Hyjshtatzënë Gjithmonëvirgjëreshë, që e linde Krishtin Shpëtimtar për hir të njerëzve, na çliro nga rreziqet dhe ndëshkimet ne që përikim besërisht në strehën tënde hyjnore.

I Hyjlindëses: Hristós mu dhínamis

O e Pacenshme, të himnojmë ty që je e tërëpaqortueshme ne që shpëtuam përmes teje dhe, duke kënduar, thërrasim besërisht: O Gjithmonëvirgjëreshë, je e bekuar ti që kishe Perëndinë në mitër.

O Gjithmonëvirgjëreshë, u linde dritën[17] e paperënduеshme atyre që ishin në errësirën e jetës, e cila ndriçon[34] përmes trupit, dhe u burove gëzim atyre që të himnojnë, o e tërëlume.

Përmes teje lulëzoi Hiri dhe pushoi Ligji, sepse ti, o e Tërëshenjtë e dëlirë, linde Zotin që na jep faljen, o Gjithmonëvirgjëreshë.

Shijimi i një bime më shfaqi të vdekur,[9] por druri i jetës,[31] i cili u duk prej teje, o e Tërëdëlirë, më ngjalli dhe më bëri trashëgimtar të shijimit të Parajsës.[35]

Ode V

Irmosi: To thio fegji su agathé

»Me drit' hyjnore, i miri ti,* shpirtrat e »atyre që po mëngojnë[12] me mall për »ty, shndriti - lyp -* të të njohin, Fjalë e »Perëndis', Zot[36] vërtet,* që rithërret nga »mjegulla e mëkateve.

Keruvimet zmbrapsen nga unë tani dhe shpata e zjarrtë[37] më kthen shpinën pasi të panë, Zot, që je Fjalë e Perëndisë, Perëndi i vërtetë, t'i hapësh udhën Kusarit për në Parajsë.[38]

Nuk frikësohem më nga kthimi në dhé,[9] o Zoti Krisht, sepse ti për shkak të dhembshurisë sate të madhe, më ngrite mua prej tokës drejt lartësisë së paprishjes përmes ngjalljes sate.

Hyjlindësor

O Zonjë e mirë e botës, shpëtona ne që të pohojmë nga shpirti si Perëndilindëse, sepse të kemi si mbrojtje të pamposhtur ty që je Hyjnënë.

Kryqngjallësori: Theofanias su Hristé

Përderisa paraati u mashtrua dhe e shkeli porosinë tënde,[24] o Zot i përmbimirë, ngaqë hëngri nga druri i Edenit, ra në prishje;[9] mirëpo e ringrite përsëri atë me anën e Kryqit në bukurinë e parë, pasi u binde tek Ati, o Shpëtimtar.[39]

Nëpërmjet vdekjes sate, o i mirë, u zhduk pushteti i vdekjes, na gufoi burim jete dhe na u dhurua pavdekësia; prandaj i falemi besërisht varrimit dhe ngjalljes sate, me anën e së cilës e shndrite shumë tërë botën si Perëndi.

Hyjlindësor

Zoti dhe Bërësi i të gjithave[1] që banon në qiej,[40] banoi parrëfyeshëm në mitrën tënde, o e Tërëpaqortueshme, dhe të lavdëroi si më të lartë se qiejt dhe më të shenjtë se brigadat pa lëndë; prandaj ne të mbidheshmit të lumërojmë tani.

I Hyjlindëses: To thio fegji su agathé

Meqë shkëlqeve gjithkund me dëlirësi të shkëlqyer, u bëre banesë hyjnore e Zotit, o e tërëhimnuar; sepse vetëm ti u tregove

me të vërtetë Nënë e Perëndisë dhe e mbajte si foshnjë në prehër.

Duke veshur stolinë mendore të shpirtit tënd tepër të bukur, u bëre nuse e Perëndisë, e vulosur plot me virgjëri, o e Thjeshtë, dhe e ngazëllove botën me shndritjen e dëlirësisë.

Le të qajë organizata e besëkëqinjve që nuk të shpall haptas si Hyjnënë të kulluar, sepse na u tregove si porta[41] e dritës hyjnore[17] që shpërbën mjegullën e shkeljeve.

Ode VI

Irmosi: Tu viu tin thálasan

»Ja detin e jetës tash* e shikoj të ngrihet »prej* furtune ngasjesh ashpërsisht,* te »limani yt shumë i qetë rend* edhe të »thërras: Ma ngri* shpirtin tim, o mëshirë»plot', nga prishja pra.[42]

Duke u kryqëzuar me gozhdë, o Zot, e asgjësove mallkimin ndaj nesh,[9] ndërsa duke u shpuar në brinjë me shtizë[23] e grise dorëshkrimin[43] e Adamit dhe e çlirove botën.

Kur u mashtrua me hile,[24] Adami u vithis[9] në greminën e Hadhit; por ti, që je Perëndi në natyrë dhe i dhembshur, zbrite[44] për ta kërkuar dhe, pasi e mbajte mbi supe,[45] e ngrite me veten tënde.

Hyjlindësor

O Zonjë e tërëdëlirë që linde qeveritarin Zot për vdekatarët, zbute trazirën e paqëndrueshme dhe të frikshme të pasioneve të mia dhe jepi qetësi zemrës sime.

Kryqngjallësori: Sineskethi, al' u kateskethi

Turma e hebrenjve është krishtvrasëse dhe profetvrasëse,[46] sepse, siç nuk u frikësua qëmoti dhe vrau profetët, rreze mistike të së vërtetës, po ashtu edhe tani Zotin që ata e predikonin atëherë, e vrau nga smira;[47] veçse vdekja e tij u bë jetë për ne.

O Shpëtimtar, u fute por nuk u mbajte në varr, sepse, sado që e shijove vdekjen vullnetarisht, o Fjalë,[20] u ngrite si Perëndi i pavdekshëm duke ngritur me vete të prangosurit në Hadh dhe duke u dhënë grave gëzim në vend të trishtimit të mëparshëm.[48]

Hyjlindësor

"Gjatë kohës së pësimit pamja e trupit tënd u shfaq e ndryshuar keq dhe e prishur më shumë se ajo e të vdekshmëve,[49] edhe pse i shfaqeshe Davidit si i bukur hijesisht[50] në esencën e Hyjnisë; veçse, pasi ta dërrmosh me shkopin[51] e mbretërisë sate fuqinë e armiqve, ngrihu nga varri, o Bir dhe Perëndia im" - thoshte e Dëlira.

I Hyjlindëses: Tu viu tin thálasan

Moisiu, i madhi ndër profetët, të parashkroi si arkë,[52] trapezë,[53] llambë[54] dhe shtambë,[55] duke e njoftuar simbolikisht mishërimin prej teje të të Tërëlartit, o Nënë-virgjëreshë.

Vdekja vdiq, u asgjësua dhe prishja, dënimi i Adamit,[9] kur sulmoi kundër frytit tënd, o Zonjë; sepse linde jetën[7] që i çliron nga prishja ata që të himnojnë.

Ligji u dobësua,[56] hija kaloi,[57] kur m'u shfaq Hiri mbi mendje dhe logjikë, atëherë që kishe në mitër Perëndinë dhe Shpëtimtarin,[58] o Virgjëreshë e shumëhimnuar.

Ode VII

Irmosi: Dhrosovolon men tin káminon

»Nj'engjëll furrën vesëprurëse e bëri për

»Djemt' oshënarë, ndërsa kaldenjt',* me »një urdhër që* Perëndia dha, u dogjën »krejt.*[59] Tirani u bind, prandaj thërret:* »Je i bekuar ti, o Perëndi[60] i etërve tan'.

Duke vajtuar për pësimin tënd, o Zot, dielli u vesh me errësirë dhe gjatë ditës e errësoi dritën mbi tërë dheun,[61] duke thirrur: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[14]

Të nëndheshmet u veshën me dritë në zbritjen tënde, o Krisht,[44] ndërsa paraati u duk i mbushur me ngazëllim dhe hodhi valle duke thirrur: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[14]

Hyjlindësor

O Nënë e virgjër, përmes teje lindi dritë[17] ngazëlluese në tërë kozmosin, sepse ti linde Perëndinë, Krijuesin e të gjithave;[1] atij kërkoji, o e tërëdëlirë, që të na dërgojë neve besimtarëve përdëllimin e madh.[2]

Kryqngjallësori: Áfraston thavma

O sa gjë e huaj! Ai që çliroi Izraelin prej skllavërisë së Faraonit,[19] kryqëzohet vullnetarisht[20] prej tij dhe i zgjidh zinxhirët e mëkateve;[62] atij i këndojmë besërisht: O Çlirimtar Perëndi, je i bekuar.

Bijtë e pabesë të të paligjve të kryqëzuan në Kalvar[63] ty, Shpëtimtarin që i dërrmove portat e bronzta dhe i theve shulat[64] që të shpëtojmë ne që këndojmë: O Çlirimtar Perëndi, je i bekuar.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e dëlirë, kur e kishe në mitër lirinë e Evës së vjetër, e zgjidhe Adamin nga mallkimi;[9] ndaj tok me engjëjt të himnojmë ty bashkë me Birin tënd, dhe thërrasim: O Çlirimtar Perëndi, je i bekuar.

I Hyjlindëses: Dhrosovolon men tin káminon

Kamina nuk i dogji tre të Rinjtë,[59] duke parafiguruar lindjen tënde, sepse zjarri hyjnor banoi në ty, duke mos të djegur dhe i mësoi të gjithë të thërrasin: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[14]

Siç profetizove, o Nënë e tërëdëlirë, të lumërojnë cepat e planetit,[65] duke u ndriçuar prej shkëlqimeve të tua dhe thërrasin duke kënduar hirshëm: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[14]

Gjarpri tepër djallëzor m'i nguli dhëmbët e vdekjes,[24] mirëpo ia theu yt Bir, o Hyjnënë, dhe më dha fuqi të thërras: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[14]

O e vetmja e Hyjlumëruar, je falja e natyrës sonë, sepse, duke mbajtur në pëqi Perëndinë që rri mbi supet e Keruvimeve,[66] thërret: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[14]

Ode VIII

Irmosi: Ek flogós tis osiis

»Vesë nxore prej flakës tek oshënarët, »ti,*[59] dhe me ujë e dogje flin' e të drej»tit shenjt;*[67] vetëm me vullnetin tënd, »o Krisht, bën çdo gjë ti;*[68] ne në gjithë »jetët të përmbilartësojmë.

Popullin e dikurshëm profetvrasës jude,[46] tani xhelozia e bëri perëndivrasës[47] kur të vari mbi Kryq, o Fjalë e Perëndisë; ty të përmbilartësojmë në gjithë jetët.

O Krisht, nuk le absidë qiellore dhe, kur shkove në Hadh,[44] e bashkëngrite me veten krejt njeriun që dergjej në kalbësirë,[69] i cili të përmbilartësonte në gjithë jetët.

Hyjlindësor

E nxure prej Dritës[16] Fjalën dritëdhënë-

se[17] dhe, kur e linde pashprehshëm, u lavdërove, sepse Shpirti Hyjnor fushoi në ty,[70] o Vajzë, prandaj të himnojmë në gjithë jetët.

Kryqngjallësori: Ékstithi friton uranén

Çdo vesh u frikësua kur i Tërëlarti erdhi mbi dhé vullnetarisht që ta mposhtte fuqinë e Hadhit përmes Kryqit dhe varrimit dhe t'i nxiste të gjithë të thërrisnin: O Djem, bekoni;[71] o priftërinj, përhimnoni;[72] o popull, përmbilartësoni në gjithë jetët.

Tirania e Hadhit pushoi dhe kështu mbretëria e tij u asgjësua, sepse, si u karfos në Kryq mbi dhé Perëndia që është mbi të gjitha,[73] e rrëzoi pushtetin e tij. Atë, o Djem, bekojeni;[71] o priftërinj, përhimnojeni;[72] o popull, përmbilartësojeni në gjithë jetët.

Oh, sa e pashprehshme është njeridashja jote, o Krisht! Sa të parrëfyeshme të mirat! Sepse, duke më parë të shkatërruar në burgun e Hadhit,[74] i durove pësimet dhe më çlirove; ndaj të bekojmë ty që je Zoti i të gjithave[75] dhe të përmbilartësojmë në gjithë jetët.

I Hyjlindëses: Ek flogós tis osiis

Me shkëlqimin e Shpirtit të shndriti Biri yt me rrobë të artë si mbretëreshë dhe të vendosi në të djathtën e tij,[76] o e Tërëkulluar; atë e përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Ai që e bëri kozmosin vetëm me vullnet,[77] merr si hua trup prej mitrës sate pa cen, sepse do që ta rigatuajë nga fillimi; atë e përmbilartësojmë në gjithë jetët.

O e Tërëdëlirë, u bëre banesë hyjnore, ku u lidh Fjala me mua, njeriun, si shkëlqeve qartazi me llamburitjet e virgjërisë, ndaj të himnojmë në gjithë jetët.

Drita e paafrueshme[78] të parafiguroi si llambë dritartë,[54] që i vezullon anët me njohjen e saj; ndaj të himnojmë, o e Dëlirë, në gjithë jetët.

Ode IX

Irmosi: Theón anthropis idhín

»Nuk munden Zotin ta shohin njerëzit,*[79] »se rreshta engjëjsh s'kan' guxim ta sho»hin,[8] veçse nga ti,* e Dëlirë, njerëzve iu »duk si njeri,* Fjala e mishëruar;[80] e ma»dhështojmë ne,* dhe të lumërojmë me »ushtritë engjëllore tok.

Nuk more pjesë aspak, Zot, në pasion* kur me pësim në trup u lidhe, Fjalë e Perëndis',* por denjon pësim dhe e çliron njerëzin',* pra me pësime nga pasionet, o Shpëtimtar,* Krisht, se vetëm ti je plot fuqi dhe pa asnjë pasion.

Pranove prishjen e vdekjes, mirëpo* trupin e mbajte pa shijuar prishjen, dhe shpirti yt* jetëbërës dhe hyjnor, o Krisht Zot, në Hadh* nuk u braktis, por si prej gjumi u ngrite ti* dhe me veten tënde tok na ngjalle, Shpëtimtar, me lavd.

Triadik

Me buzë nur të dëlira e lëvdojn'* njerëzit mbarë Atin Zot dhe Birin tok pa fillim* dhe nderojnë forcën që s'rrëfehet aspak,* të mbilavdishme pra të Shpirtit të Tërëshenjt',* se ti vetëm je Trini e plotfuqishme, pa ndarje.

Kryqngjallësori: Mi epodhiru mu miter

Edhe pse zbrite në varr si vdekatar, Jetëdhënës* Zot, forcën e Hadhit, Krisht, e shfarose edhe tok* ti i ngrite të fjeturit që kish përpir'* dhe u dhe ngjalljen si Perëndi atyre mbar'* që, me besë dhe mall, ty të madhërojnë fort.

Të lulëzojë Krijesa si zambak, të gëzohet,*[81] se Krishti prej të vdekurve u ngjall si Perëndi.* Ne thërrasim: Ku është' tash, vdekje, thumbi yt?* Ku e ke, Hadh, fitoren?[82] Përdhe të hodhi fort* Zoti që si i mir' na e ngriti lart bririn.[83]

Kryqhylindësor

Zonjë e pacen, në dorë si një foshnjë e mbajte* Krishtin që na çliroi nga armiqësorja dor',* kundërshtarja; në dru, Kryq, pe të ngrihej lart* Biri yt që nga gropa e të këqijave* ne na ngriti; ai po e mban krejt kozmosin.[84]

I Hyjlindëses: Theón anthropis idhín

Për të burgosurit brenda territ ferr*[74] tash nga Jakovi lindi yll[85] që shndrit me shkëlqim hyjnor,* përmes teje, Fjala Perëndi,[86] Zoti Krisht* i mishëruar, e Dëlirë fort; ne me të* shndritemi, të lumërojmë tok me Forcat në qiell.

U fuqizova me forcën, hirin tënd,* ndaj oden ty ta dedikoj me zell dhe nga zemra un';* prite, Virgjëreshë e dëlirë, atë* dhe më shpërble, ma jep ti shumëndriçuesin* hirin tënd, hyjlume, nga thesaret e pacenshme lart.

U shfaqe qartë tezgjahu i Hyjnis',* o Virgjëresh', ku Fjala thuri rrobën e trupit, pra;* e hyjbëri pamjen time dhe, si u vesh* me të krejt, i shpëtoi gjithë sa me mendim* të dëlirë dhe të pastër nur të madhërojnë ty.

Të vdekurve iu dhurua ngjallja tash* me shtatzëninë tënde të pashprehshme, mistike krejt,* se për gjithë ne u shndrit jeta[7] fort* që veshi trup edhe zymtimin e vdekjes tmerr* qartë e shpërbëri, o Hyjlindëse e fortdëlir'.

NË LITURGJI Tipiket dhe Lumërimet: Mnishtití mu o Theós

Kur të vish në mbretërin' tënde, o Krisht,* Zot, kujtomë,*[38] Shpëtimtari im, se je* i vetmi njeridashës, ndaj më shpëto.

Keq Adami me një dru u mashtrua,*[24] por me Kryq, dru,* prapë, e shpëtove, Krisht,* Kusarin që thërriste: Kujtomë, Zot.[38]

Si i theve portat në Hadh dhe shulat,*[64] jetëdhënës,* Shpëtimtar, i ngrite lart* të vdekurit mbar' që thoshin: Lavd ngjalljes.

Zot, që me varrimin tënd e plaçkite* vdekjen edhe* e gëzove Gjithësin'* me ngjalljen tënde, kujtomë, si i mir'.

Miroprurëset, kur shkuan bri varrit,* e dëgjuan* engjëllin që tha me zë:* E shndriti Krishti çdo gjë pasi u ngjall.[87]

Krejt ne ta himnojmë me një zë Krishtin* që u ngul lart,* përmbi dru dhe kozmosin* nga çdo blof e shpëtoi, nga çdo mashtrim.

Lavdi *Triadik*

Atin, Birin, Shpirtin Shenjt i himnojmë* duke thënë:* O Trini e Shenjtë, Zot,* shpëtoji shpirtrat tanë si Perëndi.

Tani *Hyjlindësor*

O Virgjëreshë, që zure pa tregim ndër kohërat e fundme dhe linde vetë Ndërtuesin, shpëtoji sa ty të madhështojnë.*

TË DIELËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kataniktike Zotërore Ting. Tërth. II Olin apothémeni

Nga të tërë do pendim* për fajet që kemi kryer* te ti, Njeridashës Krisht,* dhe s'do vdekjen,[88] o i fortdhembshur, që

gjithnjë* mua që kam pendim,* Zot, më përdëllen ti,*[89] se shërbyesi yt jam edhe guxoj të të kërkoj,* të m'i falësh pra të këqijat krejt;* të hidhërova me këto,* por për mua le të të vijë keq;* dhembshurit' e tua hyjnore si avushë m'i trego* ti mua, sado i denjë s'jam,* Fjalë, në do, më shpëto.

Do që krejt ne të shpëtojm',*[90] o njeridashës i vetëm,* si i dhembshur, dhe i fton* për pendim ata që të hidhëruan, Zot;* veprat pa vend plot turp* që kam bërë - mjerë! -* para syrit tënd[91] ti mos i kujto fare; s'kisha frik'* un' mizori fort, dhe e dija se* nga dora jote s'ka ikje;* lutem dhe po bie në gjunjë tash,* kam zi dhe rënkoj, mendërisht po t'i prek këmbët me qëllim* që të marr ndjesën e fajeve,* Shpëtimtari ynë Krisht.[92]

Prite lutjen time ti* që do shpëtimin e çdokujt*[90] dhe larg faqes sate pra,* mos më hidh[93] se jam i padenj', fajtova mjaft* dhe përmbi çdo natyr'* njerëzore gjithnjë,* nga rinia; gjunjëzohem para teje plot me lot,* unë falem, më dhembshuro, shpëtom'* dhe përdëllemë si edhe* shfaqimi mëshirat e tua,[94] Krisht,* Zoti i lavdisë;[95] o atë i mëshirës, mirësis',*[96] mos më zmbraps mua mjeranin keq* që të lutem, Shpëtimtar.

Të tjera Të të Patrupëve Të ngjashme

Koret engjëllore krejt* e shohin qart' bukurinë,* hijeshinë tënde tok,* kanë lavd, s'anojnë hiç tek e keqja pra;* para dhe lart gjithnjë* pa tundim shikojnë* me fuqi dhe marrin me gatishmëri shkëlqime, drit'* të fortpasur, o i mbimiri Krisht,* me gojë të paheshtura* tingëllim festues këndojn' për ty* vazhdimisht në jetë edhe guximshëm ndërmjetojnë drejt* për shpirtrat tanë, o Perëndi,* dhe na mbrojnë dhemburisht.

Grigjën tënde, Shpëtimtar,* fortifikoje me mbrojtjen* engjëllore, ti, o Zot,* që i bëre rendet në qiell me vullnet* dhe me një fjalë thjesht,* zmbraps çdo arrogancë,* ngasjet krejt nga herezit', barbarët që na shqetësojn',* se dënimin pas Ligjit për çdo faj* e zhduke; e çliruar pra* Kisha nga trishtimet që përballon* dhe nga çdo mërzitje tash, Krisht, do të të madhështoj' fort ty* me orthodhóksin mentalitet,* se e bleu gjaku yt.

Fronin tënd me lavd pa fund,* lavdinë tënde hyjnore,* e rrethojnë plot me tmerr*[97] Kryeengjëjt pa cen, Pushtetet, Fronet tok,* engjëjt, çdo Keruvim,* Autoritet,* Serafimet; madhështinë tënde e lëvdojnë mjaft* Kryesitë,[98] tërë Fuqitë lart,* urtinë tënde që shikojn'* në Krijesë, e admirojnë drejt,* shohin përkujdesjen që s'shprehet dot, dhe ndërjmetojnë pra* për shpirtrat tanë me plot guxim* pranë teje, Perëndi.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore E ngjashme*

Me vullnet kam rënë keq,* me blof jam bërë, Hyjnuse,* skllavi i mashtruesit,* ndaj drejt lutjes sate të nxehtë po vrapoj,* Vajzë e shenjtë krejt,* rend drejt dhembshurisë* që ke, mua fort të mjerin më çliro prej prangave* të trishtimit, ngasjeve, më shpëto,* e gjithëpaqortueshme,* nga demonët, sulmet e tyre zjarr* që të të lëvdoj, të të falem dhe të madhështoj me mall,* të të himnoj Zonjë, që gjithnjë* je e lumëruar mjaft.

Pasvargje Kataniktike

Nuk kam pendim, nuk kam as lot, ndaj të përgjërohem, o Shpëtimtar: Kthemë para fundit dhe jepmë kataniks, që të çlirohem nga Ferri.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Në praninë tënde të frikshme, o Krisht, le të mos dëgjojmë "Nuk ju njoh",[99] sepse shpresën e vumë mbi ty,[100] Shpëtimtarin, ndonëse nuk i zbatojmë urdhërimet e tua për shkak të neglizhencës sonë; por kurseji[101] shpirtrat tanë, lutemi.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

Martirët e tu, o Zot, nuk të mohuan, nuk u larguan nga porositë e tua; me ndërmjetimet e tyre, mëshirona.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Le ta përhimnojmë në mënyrë kryeengjëlli, o besnikë, dhomën nusërore e qiellore dhe portën e vulosur[41] me të vërtetë. Gëzohu, ti që linde Shpëtimtarin e të gjithëve, Krishtin[102] jetëdhënës dhe Perëndi; mposhti tiranët ateistë, armiqtë tanë, me dorën tënde, o Zonjë e pacenuar, shpresa e të krishterëve.

CITIME

1. Joan 1.3; Kol. 1.16
2. Num. 14.19 etj.
3. Ps. 131(132).11
4. Is. 7.14
5. II Makk. 1.24
6. Matth. 25.31-33
7. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
8. Is. 6.2-3
9. Gjen. 3.16-19
10. Ps. 79(80).15
11. Rom. 8.31
12. Is. 26.9
13. Is. 26.13
14. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
15. Mik. 7.18
16. I Joan 1.5
17. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
18. Gjen 2.7-8 etj.
19. Eks. 14.21-15.1 etj.
20. Joan 10.15,17-18
21. Joan 18.22
22. Joan 11.51-52
23. Joan 19.34
24. Gjen. 3.1-6
25. Gjen. 49.10
26. I Mbret. [Sam.] 2.1-2; II Mbret. [Sam.] 7.22
27. Matth. 16.16-18
28. Matth. 27.51
29. Dan. 2.34-35,45
30. Abak. 3.19; Joan 20.28
31. Gjen. 2.9; 3.22,24; Fja. Urt. 3.18; Is. 65.22; Apok.2.7; 22.2,14,19
32. Matth. 27.48; Mark 15.36
33. Matth. 27.29; Mark 15.17; Joan 19.2,5
34. Joan 1.5
35. Gjen. 2.15
36. Joan 1.1
37. Gjen. 3.24
38. Lluk. 23.39-44
39. Fil. 2.8
40. Ps. 2.4
41. Jez. 44.1-4
42. Jona 2.7
43. Kol. 2.14
44. I Petr. 3.19
45. Lluk. 15.5
46. Matth. 23.34-37; Lluk. 11.49-50
47. Matth. 27.18; Mark 15.10
48. Matth. 28.9
49. Is. 53.3
50. Ps. 44(45).3
51. Ps. 2.9
52. Eks. 25.9-20; 38.1; Ligji i Dytë 10.2; Ps. 131(132).8; Hebr. 9.4
53. Eks. 25.22-29; 39.18; 40.20; Lev. 24.6; Hebr. 9.2
54. Eks. 25.30-37; 35.16; 38.13; 40.22; Num. 4.9; 8.2; Hebr. 9.2
55. Eks. 16.33; Hebr. 9.4
56. Rom. 8.3
57. Kol. 2.17; Hebr. 8.5; 10.1
58. Tit. 2.11
59. II Makk. 6.6; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 24-26
60. Dan. 3.28
61. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
62. Fja. Urt. 5.22
63. Matth. 27.33; Mark 15.22; Lluk. 23.33; Joan I9.17
64. Ps. 106(107).16
65. Lluk. 1.48
66. IV [II] Mbret. 19.15; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 31
67. III [I] Mbret. 18.38

68. Hebr. 1.3
69. Jov 25.6
70. Lluk. 1.35
71. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 65
72. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 61
73. Rom. 9.5
74. I Petr. 3.19
75. III Makk. 2.2
76. Ps. 44(45).10
77. Ps. 134(135).6
78. I Tim. 6.16
79. Eks. 33.20; Joan 1.18
80. Joan 1.14
81. Is. 35.1
82. Osia 13.14; I Kor. 15.55
83. I Mbret. [Sam.] 2.1; Ps. 148.14
84. Hebr. 1.3
85. Num. 24.17
86. Joan 1.1
87. Matth. 28.2-6; Mark 16.5-6
88. Jez. 18.23
89. Ps. 17(18).51
90. I Tim. 2.4
91. Ps. 5.5
92. Lluk. 7.37-48
93. Ps. 50(51).13
94. Ps. 84(85).8
95. I Kor. 2.8; Jak. 2.1
96. II Kor. 1.3
97. Ps. 88(89).8
98. Kol. 1.16
99. Matth. 7.23; 25.12
100. Ps. 72(73).28; 77(78).7
101. Ne. 13.22
102. I Tim. 4.10

TË HËNËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kataniktike
Ting. Tërth. II

Mendoj ditën e frikshme dhe qaj për veprat e mia djallëzore; si do të mbrohem para mbretit të pavdekshëm? Me çfarë guximi do ta shikoj gjykatësin unë plangprishësi? O Atë i dhembshur, Bir i vetëmlindur dhe Shpirt i Shenjtë, mëshiromë.

Në luginën e qarjes, në vendin që rregullove,[1] kur të ulesh, o Mëshirues, që të bësh gjykim të drejtë,[2] mos i nxirr para publikut të fshehtat e mia, as mos më turpëro rëndë para engjëjve,[3] por kursemë, o Perëndi,[4] dhe përdëllemë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Elpís tu kosmu agathí

O shpresë, strehë dhe liman* për sa te ti po rendin,* e mira Hyjshtatzënë, ti* që je mbrojtja e botës;* me engjëjt pa trup përgjëroju vazhdimisht* atij që linde, Zotit njeridashës krejt,* që të çlirohen shpirtrat tan'* pra nga çdo kërcënim,* e vetmja e bekuar.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore Kataniktike

Mëshirona, o Zot, mëshirona; se, duke na munguar çdo mbrojtje, ne mëkatarët ta drejtojmë ty, si Zot që je, këtë lutje: Mëshirona.*

Mëshirona, o Zot, se te ti e kemi shpresën; mos u zemëro tepër me ne,[5] as mos i kujto paudhësitë[6] tona, por hidh sytë dhe tani, si i dhembshur, dhe shpëtona nga armiqtë tanë; se ti je Perëndia ynë dhe ne populli yt; të gjithë jemi vepra të duarve të tua[7] dhe thërresim emrin tënd.*

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Fjala e Gabrielit drejt Virgjëreshës u bë fillimi i shpëtimit, sepse ajo e dëgjoi "Gëzohu-n" dhe nuk e evitoi përshëndetjen.[8] Nuk hezitoi si Sara në tendë,[9] mirëpo tha kështu: Ja shërbëtorja e Zotit, le të bëhet tek unë sipas fjalës sate.[10]

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera

O shpirt, duke e kaluar me përtaci tërë jetën, nuk e sjell ndërmend ditën e frikshme të gjyqit; zgjohu dhe zgjidhe pendimin, ktheu dhe thirri Krishtit: O i Dhemb-

shur, mos i kujto mëkatet tona[6] të shumta në orën e dënimit.

Martirike

Ka përgjithmonë dritë për të drejtët,[11] sepse shenjtorët, meqë shkëlqyen në ty, feksin përherë si ndriçues, pasi fikën llambë të pabesësh;[12] me lutjet e tyre, o Shpëtimtari ynë, ndriçoje kandilin tim, o Zot,[13] dhe shpëtomë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Nënën e përmbilavdishme të Perëndisë, që është më e shenjtë se engjëjt e shenjtë, le ta himnojmë pa pushim me zemër dhe buzë, duke e pohuar si Hyjlindëse, përderisa ajo lindi kryesisht Perëndinë e mishëruar dhe ndërmjeton pareshtur për shpirtrat tanë.

Kanun Kataniktik që ka Akrostihidhë: "Prite, o Krisht, qarjen e syve të mi. Josif". Ting. Tërth II

Ode I

Irmosi: O esthitós Faraó

»Faraoni i ndjeshëm u zhyt me gjithë »ushtrinë e tij, ndërsa Izraeli, pasi kaloi në »mes të detit, thërriste: Le t'i këndojmë »Zotit, Perëndisë tonë, se u lavdërua.[14]

O Krisht, mua që rashë në duart e kusarëve të egër dhe u bëra gjysmë i vdekur prej plagëve shpirtprishëse, më dhembshuro dhe më shëro me vaj[15] përdëllimi, që të të lavdëroj.

Përderisa mëkatova shumë, u bëra shpellë kusarësh;[16] ti që linde në shpellë, më jep shira lotësh dhe më pastro, që të bëhem tempull i Shpirtit tënd të Shenjtë.[17]

Martirike

Meqë e mposhtët armikun si të rinj, o atletë, u stolisët vërtet me kurora të hyjpleksura dhe rrini pranë Perëndisë[18] në më të lartat bashkë me engjëjt[19] dhe mbusheni me lavd.

O martirë të mëdhenj që e zhytët dikur Faraonin[14] mendor përmes oqeanit të gjakrave, shkuat në dheun e premtimit[20] qiellor duke e lavdëruar Krishtin.

Hyjlindësor

O e Hyjhirshme e dëlirë, përgjëroju Krijuesit të të gjithave[21] tok me martirët dhe profetët e shenjtë, që të shpëtojnë ata që të lavdërojnë.

Kanun tjetër I të Patrupëve që ka Akrostihidhë: "Kjo është melodia e gjashtë e Mendjeve".

Os en ipiro pezefsas

Kur hijeshinë e bukur të korit tënd* qiellor e mburr, o Krisht,* përdëllyes krejt unik,* përgjërohem, të thërras:* Më jep ngazëllim nga llamburitjet e tij plot ndriçim.

Me Fjalën dhe Shpirtin Shenjt krejt që del nga ti,* koret engjëllore lart* i stolise bukur yll,* si i tërëfortë, Zot,* dhe ty, pra shkaktarin e çdo gjëje, të himnojnë shum'.

Hyjlindësor

Meqë e prite Gatuesin, e dëlir',* siç e deshi mbi mendim,* kur po mishërohej ky* pafarisht nga barku yt,* u duke vërtet si Zonja e gjithë krijesave.

Ode III

Irmosi: En ti sterá tis písteos

»Bazoje dhe siguroje mendimin tim në »gurin[22] e fortë të besimit, sepse të kam »ty, o i Mirë, si përikje dhe forcim.[23]

I premtova Krishtit se do të pendohesha dhe kurrfarë nuk i pushova të këqijat. Ç'do të bëhem duke pasur një verbëri të madhe? O Bir i Perëndisë, ti më dhembshuro.

Duke parë zemërgjerësinë e Perëndisë, e harxhoj jetën me përtaci dhe kam frikë përgjithmonë se mos më vjen befasisht prerja e vdekjes.

Martirike

Duke dashur si shijim përndjekje, mundime dhe rreziqe, martirët ngazëlloheshin ndërsa e shihnin me sytë e mendjes shijimin e përjetshëm.

Meqenëse e bazuat tërurtësisht mendimin mbi gurin[22] e fortë të besimit, o martirë të shenjtë, nuk u zmbrapsët prej mjeteve të torturave të shumëllojshme.

Hyjlindësor

O e Dëlirë, na u shfaqe si një Parajsë e re që kishte në mes drurin e jetës;[24] kur hëngri prej tij, Adami u çlirua nga vdekja e dhimbshme.[25]

I të Patrupëve: Uk estin ájios os si

Natyra që, vullnetarisht,* me mendje e krijoi* çdo natyrë[26] nga hiçi, me trishenjtët zëra tok* në tre Persona hyjnisht* përhimnohet dhe lëvdohet[27] besërisht.

Të mirën, Zot i Gjithësis',* si një burim e nxjerr dhe* pasurisht ti e derdh; të mira, njeridashës mjaft,* i shfaqe koret pa trup* engjëllore krejt "me pjesëmarrjen" lart.

Hyjlindësor

Në ty, Hyjlindëse pa cen,* na u dha falje neve* meqë Zoti i Ligjit, që e mori trupin pra* nga ti, duroi për ne* mjaft pësime dhe i dha çlirim çdokujt.

Ode IV

Irmosi: Ekálipsen uranús

»Virtyti yt, o Krisht, i mbuloi qiejt dhe të »gjitha u mbushën me himnimin tënd, o »Zot.[28]

Mos na dëno ne që fajtojmë shumë ndaj teje, o Zot, por dhembshurona me përdëllimin tënd të zakonshëm.

Përderisa je udha e jetës, o Shpëtimtar,[29] denjësomë ta evitoj përherë udhën e mëkatit.

Martirike

Pasi e tejkaluat zjarrin e ndezur të torturave, me vesën e Shpirtit Hyjnor, ju mbetët të padjegur, o martirë.

O martirë, e shijoni me madhështi përroin e shijimit[30] hyjnor, pasi e trashëguat nëpërmjet rrjedhjeve të gjakrave.

Hyjlindësor

Pasi e shpenzova me përtaci jetën time, o e Dëlirë, vrapoj drejt përkrahjes sate: Dhembshuromë dhe shpëtomë.

I të Patrupëve: Hristós mu dhínamis

O Njeridashës, mendjet tepër hyjnore, duke pasur natyrën që nuk pranon prishje, të morën si trashëgim ty, burim pavdekësie, dhe e rrethojnë fronin tënd[19] të nderuar.

Duke u shenjtëruar prej Shpirtit, bashkësitë e engjëjve nuk lëviznin drejt së keqes dhe hyjnizohen përmes ngjitjeve drejt së Mirës së Parë.

Hyjlindësor

O Hyjnënë e pacenuar dhe e tërëpaqortueshme, me anën tënde u shfaros mallkimi i stërnënës,[31] sepse ti e kishe në mitër për hirin tonë burimin e përhershëm të bekimit.

Ode V

Irmosi: O to fos anatelon

»Ti që lind dritën në botë, ndriçoma »zemrën, o Krisht, mua që të thërras ty »qëmenatë[32] dhe shpëtomë.

Pasi mbive nga rrënja e Jeseut, o Krisht,[33]

thaji lastarët e pasioneve të mia dhe ma mbill frikën tënde.

Le të rënkojmë si Doganieri dhe le të largohemi nga të këqijat,[34] që të shmangemi nga rënkimi[35] i përjetshëm.

Martirike

Martirët e tu, o Zot, gëzoheshin në tortura kur plagoseshin, se ishin plagosur nga dashuria[36] jote hyjnore.

Kur garonit, o martirë, thirrët nga skajet e trupit[37] dhe Krishti e dëgjoi zërin tuaj.[38]

Hyjlindësor

Le ta himnojmë portën qiellore[39] përmes së cilës mbarë mëkatarët futen në hyrjen e faljes.

I të Patrupëve: To thio fegji su

Duke të parë të hipur mbi fronin e Kerubimeve ty,[40] Zot Krijues dhe tërëshikues, profeti e mëson mistikisht, përmes simboleve, pushtetin dhe zotërimin tënd.

Danieli të pa ty, o Zot, të bashkuar me pamjen njerëzore edhe të rrethuar nga mijëra dhe mijëra engjëj;[19] kështu e mësoi mistikisht pushtetin e lavdisë sate.

Hyjlindësor

O Zonjë e tërëhimnuar, Biri yt u shfaq shumë më i bukur se bijtë e të dhelindurve,[41] sepse është Fjala e Perëndisë që është përmbi të gjitha,[42] megjithëse e mori prej teje natyrën e njeriut.

Ode VI

Irmosi: To qiti katapothís

»I gëlltitur prej peshkut të madh të më»katit, të thërras, o Zot: Më shpëto nga »prishja si profetin.[43]

Ti që shërove të verbër,[44] hapi sytë e shpirtit tim, që të shikoj dritën tënde dhe të çlirohem nga errësira e pasioneve.

O i Dhembshur, mbushe shpirtin tim me rrjedha jetëbërëse pendimi, pasi të më japësh lumenj lotësh.

Martirike

Livadhet martirike nxjerrin zambakë[45] shërimesh dhe u lëshojnë aroma zemrave të të gjithëve.

Kur shpërbëhej me tortura trupi juaj i prishshëm, o shenjtorë, e lidhnit zemrën në mallëngjimin e Zotit.

Hyjlindësor

O Nënë e shenjtë e Perëndisë, shenjtëroje me dhembshurinë tënde zemrën time të përdhosur nga veprat e ndotura.

I të Patrupëve: Tu viu tin thálasan

Për shkak të mendjes së pastër, Jakovi i pa qartazi engjëjt e tu, o Zot, duke zbritur shkallët[39] dhe kështu e mësoi shumë hapur praninë tënde me trup.

Shërbëtori yt Izrael ngazëllohej teksa e konceptonte rreshtimin e hijshëm dhe hyjnor të engjëjve[46] që kërcente bukur dhe që rrethonte lavdinë tënde të parrëfyeshme, o Zot.

Hyjlindësor

O Zonjë-Vajzë, kur barku yt mbajti lavdinë e Hyjnisë, u tregua vërtet si mal i dukshëm, më i lartë se malet[47] e përjetshme,[48] pra Fuqitë engjëllore.

Ode VII

Irmosi: O ton osion su Pedhon

»Ti që e dëgjove himnin e Djemve të tu »oshënarë dhe e freskove kaminën e nde»zur,[49] je i bekuar, Zot, Perëndia i etërve »tanë.[50]

Mendja ime u verbua nga e keqja e madhe dhe nuk e pashë dritën e pendimit. O Krisht, Shpëtimtari im, shpëtomë.

Duke pasur guxim te dashuria jote, të gjunjëzohem, o i Dhembshur, dhe kërkoj ndjesën e të këqijave të mia; mos më shpërfill, o Zot.

Vetëm unë u zhvesha nga veprat e drejta, vetëm unë bëra çdo akt pa vend; vetëm ti, o Krisht, dhembshuromë.

Martirike

O Krisht që i veshe me lavdi përmbitokësore shenjtorët që garuan në botë, shpëtomë me ndërmjetimet e tyre.

Duke qenë roja hyjnorë të ligjit të drejtë, garuat ligjërisht,[51] ndaj e poshtëruat legjislacionin e padrejtë.

Hyjlindësor

O Zonjë-Vajzë, linde Zotin që u fut në pamje shërbëtori;[52] përgjëroju atij të më çlirojë nga pasionet e skllavërisë, o e Dëlirë.

I të Patrupëve: Dhrosovolon men tin káminon

Duke iu afruar lavdisë së pashprehshme të Krishtit, o engjëj të tërëshenjtë të të tërëpushtetshmit, hijesoheni me bukuri dhe thërrisni përherë me mall: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[50]

Duke u rrotulluar rreth teje mendërisht, o Zot, engjëjt e pranojnë përjetshëm dritësimin tënd të pakuptueshëm dhe himnojnë duke thënë përherë: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[50]

Hyjlindësor

Gabrieli tha: Me ty, o e bekuar, është Zoti[8] i patrup, se, duke dashur ta rigatuante natyrën e prishur rëndë, banoi në mitrën tënde, o e Dëlirë; je e bekuar ti që e kishe Perëndinë në mitër.

Ode VIII

Irmosi: I ósií su Pedhes

»Djemtë e tu oshënarë i imituan në fu»rrë Keruvimet duke thirrur[49] himnin tri»shenjtor:[27] Bekojeni, himnojeni dhe për»mbilavdërojeni Zotin.[50]

E pata zili sjelljen e pasanikut të pamëshirshëm dhe e shpërfill mendjen time të varfëruar, të plagosur nga e keqja, e cila ndodhet para dyerve[53] të pendimit. O Krisht, mos më dërgo në zjarrin e pashuar.[54]

O i Dhembshur që e pushove absolutisht dimrin e mëkatit, mos më merr të papërgatitur nga jeta, në dimër dhe të shtunën[55] e pushimit, duke mos bërë[56] të mirën, por më jep kthim të hyjnueshëm.

Martirike

Martirët e shkelën mashtrimin dhe me besim të pagabueshëm duruan tërë shtrëngatën e torturave duke bekuar dhe himnuar Zotin në gjithë jetët.

Me vesën e durimit, shenjtorët bukurmundës duruan zjarrin e ndezur[49] të torturave dhe dogjën lëndën e pabesisë, duke u flakëruar përmes dashurisë hyjnore.

Hyjlindësor

Duke qenë më e çmuar se engjëjt, linde Perëndinë e shenjtë, pasi u shenjtërove tejet, o Hyjlindëse e virgjër; prandaj shenjtëroje shumë shpirtin tim.

I të Patrupëve: Ek flogós tis osiis

Siç e rrethove qëmoti me Fuqi të patrup Eliseun, shërbëtorin tënd,[57] kështu dhe tani rrethoje Kishën tënde, e cila të përmbilartëson në gjithë jetët, o Krisht.

O Kryegjeneralë hyjnorë, meqë rrini pranë fronit të frikshëm,[19] përgjërohuni të

çlirohen nga shkeljet ata që ju lavdërojnë me mall dhe e përmbilartësojnë Krishtin në jetë.

Hyjlindësor

O e Hyjlumur, si nënë dhe virgjëreshë të thërrasim "Gëzohu"[8] tok me Gabrielin e hyjshëm, sepse na e linde me trup Fjalën e Perëndisë, që e përmbilavdërojmë në gjithë jetët.

Ode IX

Irmosi: I to here dhi' angjelu

»Ti që prite përmes engjëllit "Gëzohu-n"* »dhe e linde*[8] krijuesin tënd me trup,* o »Virgjëreshë, shpëto sa të madhërojn'.

I dëlirë qe Josifi,[58] ndaj u njoh qart'* si ushqyes,*[59] por unë jam shthurur keq,* dhe kam uri[60] për virtyte të shenjta, Zot.

Me pendim lotoj si Petroja,[61] rënkoj si* Publikani;*[62] Krisht, thellë nga shpirti im* "Më fal, fajtova" thërras si Plangprishësi.[60]

Martirike

Çdo të keqe të keqbërësit e mposhtët,* aleancën* me Zotin e bëtë ju,*[63] të urt', dhe morët kurora fitoreje.

Sa e shenjtërojnë drejt si orthodhoksë* pra kujtimin* e shenjt' të martirëve* që mjaft nderohet, në Shenjt Shpirt i shenjtëron.[64]

Hyjlindësor

Në bark mbajte Dritë papasionshmërie,* më ndriço pra,* jam sterrë nga faji im,* të të himnoj, e dëlir', Virgjëresh' gjithnjë.

I të Patrupëve: Theón anthropis idhín

Ti për Davidin, profetin tënd, o Krisht,* engjëllin që godiste me shpat' popullin tënd dikur,* e ndalove krejt,[65] dhe tërë Kishave, Zot,* jepu, i mirë, paqe dhe lehtësoje tash* ngasjen, porsi shumëpërdëllyes dhe i dhembshur fort.

Shikoje dhimbjen e popullit tënd,[66] Krisht,* edhe si mjek për shpirtrat dhe për trupat shëroje ti,* siç të përgjërohen shërbëtorët e tu* që të rrethojnë tashmë[19] si tërëmbret dhe Zot* dhe, si Perëndi, të lavdërojn' me zëra pa pushim.

Hyjlindësor

Pushtetet, Fronet, Fuqitë, engjëjt tok* me Autoritetet,[67] Kryeengjëjt dhe Kryesit',* Serafimet, Keruvimet me shumë sy*[68] Birin tënd të lëvduar fort e nderojnë tash* dhe devotshmërisht të mburrin, nënë virgjëresh', gjithnjë.

Pasvargje Kataniktike të Lavdërimeve

Traumat e zemrës sime, që më mbinë prej mëkatesh të shumta, shëroji, o Shpëtimtar, mjeku i shpirtrave dhe i trupave; ti që ua jep gjithmonë kërkuesve faljen e shkeljeve, më dhuro lot pendimi, duke më dhënë faljen e mëkateve, o Zot, dhe mëshiromë.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Meqenëse armiku më gjeti lakuriq, pa virtyte, më plagosi me shigjetën e mëkatit; mirëpo ti, si mjek shpirtrash dhe trupash, shëroji, o Perëndi, traumat e shpirtit tim, dhe mëshiromë.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

O Zot, në kujtimin e martirëve të tu, tërë Krijesa kremton, qiejt ngazëllohen bashkë me engjëjt dhe toka dëfren bashkë me njerëzit; me lutjet e tyre, mëshirona.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Pranove një fjalë kryeengjëllore[8] dhe u tregove si fron keruvik,[69] dhe e mbajte në krahët e tu shpresën e shpirtrave tanë, o Perëndilindëse.

NË LITURGJI Lumërimet:
Mnísthití mu o Theós

Kur të vish në mbretërin' tënde, o Krisht,* Zot, kujtomë,*[70] Shpëtimtari im, se je* i vetmi njeridashës, ndaj më shpëto.

Sa fajtova un' me dije-pa dije* m'i shpërfill ti;* bëmë pjesëtar me sa* shpëtojnë, o Jisu, njeridashës Zot.

Ndrite syrin tim të zemrës me lutjet,* Krisht, që bëjnë* engjëjt, koret pa trup lart* që ti i ke ndriçuar, o Shpëtimtar.

Martirik

Si duruat lloj-lloj dhimbjesh, shëroni* përgjithmonë,* athloforë, plagët krejt* të njerëzve, dhe traumat plot mundim.

Lavdi *Triadik*

Ne i falemi Trinisë së Shenjtë* që himnohet* prej ushtris' së engjëjve* dhe i thërrasim: Zot, na shpëto shpirtrat.

Tani *Hyjlindësor*

Më çliro nga i përjetshmi zjarr,[71] flakët,* nga torturat* që më presin në amshim,* Hyjlindëse, që të lumëroj unë.

TË HËNËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kataniktike Zotërore
Ting. Tërth. II Olin apothémeni

Skllav u bëra plotësisht* nga nisja, në epshe mishi,* si bodrum më kanë pra* mjaft tiranë, veset, sepse s'vërejta dot* shpirtin tim, Shpëtimtar,* porosit' e tua* i shpërfilla, por ti, Bërësi im, e njeh dobësin'* që ne kemi, jepmë, i dhembshur fort,* i vetmi pa mëkat, o Zot,* ndjesë për mëkatet që kreva keq* nga rinia ime, me dije a pa dije, mendërisht* ose me vepra, se vetëm ti* je i dhembshur i pafund.

Kush do më çlirojë krej* prej vdekjes së mishit tim qyq*[72] dhe, pa ngasje dhe pa dëm,* do shpëtojë shpirtin tim, sepse trupi im,* kur ka luks, shpirtin tim* e tiranizon fort,* kryengritje bën,[73] ndërsa, kur është dobësuar mjaft,* prapë e shtrëngon, - vaj për mua, vaj! -;* nuk mundem që të rezistoj,* Shpëtimtar, se s'kam forcë; mos lejo* që të mposhtet shpirti që më ke dhënë me një fryrje, Zot,* të mos humbasë prej baltës,[74] pra,* Bërësi im Perëndi.

Kur të duash ti ta ndash* me urdhrin tënd, i pavdekshëm,* shpirtin tim prej prangave,* pra prej trupit, Zot, atëherë më kurse;*[4] engjëll gazmor dërgo* me shikim të butë,* të më marrë dhe shpëtojë prej eprorësh terri skrop,*[75] të më përforcojë, që lehtësisht* të shkoj në ajër sipër, lart,* dhe t'i falem fronit tënd tërë tmerr,* pa dënim të vij para teje, Perëndi i përmbimir',* dhe i pavdekshëm përjetësisht,* Shpëtimtari ynë Krisht.

Të tjera Të Pararendësit: I apegnosmeni

Jam fajtor për shthurje, në gjunjë bie* para teje pra të lavdishmit mbi fjal',* Prodhrom që shkëlqeve para Gazit, dhe të lutem* thellë nga zemra: Shihe dhimbjen* që ka shpirti im, plagët* plot në ndërgjegje, predikues* i pendimit,[76] dhe jepmë* me të hyjshmin ndërmjetimin tënd

ti* shpëtim pas faljes së mëkateve; Perëndisë përgjëroju fort për këtë.

Jam fajtor i tëri përmes së keqes,* jam i zhytur thellë nga dëshpërimi;* jam sterrë, dinak shumë, i tëri plot me njolla* nga të pavendat epshe, ndaj jam* krejt i prishur i tëri* dhe i çnderuar, ndaj Joan shenjt* dhe i lumtur, unë bie* para këmbëve të tua tashmë,* o mik i Krishtit, Pararendës; shpëtomë dhe mos më hidh tej ti, o Pagëzor.

Shpirtin tim çliroje nga vdekja plot helm* që vjen prej mëkatit, prej djallëzisë,* Prodhrom mjaft i famshëm, gjallëromë t'i zbatoj sakt'* dhe perëndishëm urdhrat e shenjt'* dhe hyjnorë të Krishtit;* ke forc' që ndërmjeton për mua* edhe mposhti armiqtë* që padukshëm më luftojnë rëndë;* më udhëhiq në rrugën drejt për pushim shpëtimi në amshim;[77] lutju Zotit Krisht.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Olin apothémeni

Mbajtja e mërisë shfaq,* tok me inatin, të keqen,* është' simboli i kësaj;* robi i atyre pa turp nxjerr nga buzët* sharje çuditshëm mjaft,* ndaj fajtor e bëjnë* për Gjehenën, zjarrin, siç është' shkruar;[78] ndaj, o shpirti im,* ki gatishmëri, shmange çdo mani,* çdo sharje dhe inat plot vrer,* fjalë me mjaft duhmë nga goja helm* thirri ti Hyjlindëses: Zonja ime, më shpëto gjithnjë,* sepse je nëna e Zotit Krisht,* që jep ndjesë, përdëllim.

Pasvargje Kataniktike

Nuk kam pendim edhe as lot, ndaj të përgjërohem, o Shpëtimtar, kthemë para fundit dhe jepmë kataniks, që të çlirohem nga Ferri.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Në praninë tënde të frikshme, o Krisht, le të mos dëgjojmë "Nuk ju njoh",[79] sepse shpresën e vumë mbi ty,[80] Shpëtimtarin, ndonëse nuk i zbatojmë urdhërimet e tua për shkak të neglizhencës sonë; por kurseji[3] shpirtrat tanë, lutemi.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

Ata që u bënë martirë për hirin tënd, o Zoti Krisht, duruan shumë tortura; me ndërmjetimet dhe lutjet e tyre, ruana të gjithë ne.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Ndryshim i të hidhëruarve, çlirim i të sëmurëve je, o Hyjlindëse Virgjëreshë; shpëto qytetin dhe popullin, o paqja e atyre që luftohen, qetësia e atyre që jan' në dimër, mbrojtje e vetme e besnikëve.*

CITIME

1. Ps. 83(84).7
2. I Petr. 2.23
3. Dan. 7.9-10
4. Ne. 13.22
5. Is. 64.9
6. Ps. 78(79).8
7. Ps. 137(138).8
8. Lluk 1.26-33
9. Gjen. 18.12
10. Lluk. 1.38
11. Fja. Urt. 13.9
12. Jov 21.17
13. Ps. 17(18).29
14. Eks. 14.21-15.1

15. Lluk. 10.30-34
16. Jer. 7.11; Matth. 21.13; Mark 11.17; Lluk. 19.46
17. I Kor. 6.19
18. III [I] Mbret. 17.1; 18.15; IV [II] Mbret. 3.14; 5.16
19. II Kron. 18.18; Ps. 88(89).8; Dan. 7.10
20. Hebr. 11.9
21. II Makk. 1.24; 7.23; IV Makk. 5.25; Sirak 24.8
22. Matth. 7.24; Lluk. 6.48
23. I Mbret. [Sam.] 2.1
24. Gjen. 2.9; 3.22; Is. 65.22; Apok. 2.7; 22.2,14,19
25. Gjen. 3.19
26. Ps. 134(135).6
27. Is. 6.2-3
28. Abak. 3.3
29. Joan 14.6
30. Ps. 35(36).8
31. Gjen. 3.16
32. Is. 26.9
33. Is. 11.1,10; Rom. 15.12
34. Lluk. 18.10-14
35. Is. 35.10
36. Kënga 2.5; 5.8
37. Ps. 60(61).3
38. Ps. 6.9; 17.7
39. Gjen. 28.12-17
40. Jez. 10.1,18
41. Ps. 44(45).3
42. Rom. 9.5
43. Jona 2.1-7
44. Matth. 11.5; 15.30-31; Lluk. 7.21
45. Kënga 2.1-2
46. Gjen. 32.1
47. Mih. 4.1; Is. 2.2
48. Ps. 75(76).5
49. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 1-26
50. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
51. II Tim. 2.5
52. Fil. 2.7
53. Lluk. 16.19-20
54. Matth. 3.12; Mark 9.43-45; Lluk. 3.17
55. Matth. 24.20; Mark 13.18
56. Eks. 16-23 etj.
57. IV [II] Mbret. 6.17
58. Gjen. 39.6-12
59. Gjen. 41.33-45
60. Lluk. 15.11-21
61. Matth. 26.75; Mark 14.72; Lluk. 22.62
62. Lluk. 18.10-14
63. II Makk. 10.16
64. Rom. 15.16
65. II Mbret. [Sam.] 24.16
66. Eks. 3.7
67. Kol. 1.16
68. Jez. 1.18
69. Jez. 1.22-26
70. Lluk. 23.39-44
71. Matth. 18.8; 25.41; Jud. 7
72. Rom. 7.24
73. Gal. 5.17
74. Gjen. 2.7
75. Ef. 6.12
76. Matth. 3.2; Mark 1.4; Lluk. 3.3
77. Ps. 131(132).14
78. Matth. 5.22
79. Matth. 7.23; 25.12
80. Ps. 72(73).28; 77(78).7

TË MARTËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kataniktike
Ting. Tërth. II

Mendoj ditën e frikshme dhe qaj për veprat e mia djallëzore; si do të mbrohem para mbretit të pavdekshëm? Me çfarë guximi do ta shikoj gjykatësin unë plangprishësi? O Atë i dhembshur, Bir i vetëmlindur[1] dhe Shpirt i Shenjtë, mëshiromë.

Në luginën e qarjes, në vendin që rregullove,[2] kur të ulesh, o Mëshirues, që të bësh gjykim të drejtë,[3] mos i nxirr para publikut të fshehtat e mia, as mos më turpëro rëndë para engjëjve,[4] por kursemë, o Perëndi,[5] dhe përdëllemë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Elpís tu kosmu agathí

O shpresë, strehë dhe liman* për sa te ti po rendin,* e mira Hyjshtatzënë, ti* që je mbrojtja e botës,* me engjëjt pa trup përgjëroju vazhdimisht* atij që linde, Zotit njeridashës krejt,* që të çlirohen shpirtrat tan'* pra nga çdo kërcënim,* e vetmja e bekuar.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera

Mëshirona, o Zot, mëshirona; se, duke na munguar çdo mbrojtje, ne mëkatarët të drejtojmë ty, si Zot që je, këtë lutje, mëshirona.*

Mëshirona, o Zot, se te ti e kemi shpresën;[6] mos u zemëro tepër me ne,[7] as mos i kujto paudhësitë tona;[8] po hidh sytë dhe tani si i dhembshur, dhe shpëtona nga armiqtë tanë, se ti je Perëndia ynë dhe ne populli yt; të gjithë jemi vepra të duarve të tua dhe thërresim emrin tënd.[9]*

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O shpresë e mirë e botës, Hyjlindëse e virgjër, kërkoj mbrojtjen tënde, të vetmen të frikshme; dhembshuroje popullin që është në peripeci, përgjëroju Perëndisë mëshirues që të çlirohen shpirtrat tanë nga çdo kërcënim, o e vetmja e bekuar.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Eplís tu kosmu agathí

"Ta bëni zemrën mjaft të drejt',* siç do Zoti", thërrisje,* ndërsa u shfaqje popujve* udh' për jetën, Joan shenjt;*[10] shpëtoma shpirtin që ka shumë faje pra* dhe mendjes mjaft të ngurtë m'i jep kataniks;* Shpëtimtarit Krisht lutju ti* të më çliroj', Prodhrom,* nga Ferri, në të ardhmen.

Martirik

Kishte rezistenca atletike në arenë, tortura tiranike ndaj martirëve; dhe qëndronin koret e të patrupëve duke mbajtur çmimet e fitores. Të urtët shastisën tiranë dhe mbretër, dhe e mposhtën beljarin me pohimin e Krishtit. O Zot, që i përforcove, lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Fajet e mia janë të panumërta, o Hyjlindëse; te ti gjeta strehë, o e pastër, duke lypur shpëtim. Vështro shpirtin tim të sëmurë dhe lutju Birit tënd dhe Perëndisë tonë që të më jepet falja e të këqijave që kam bërë, o e vetmja e bekuar.*

Kanun Kataniktik që ka Akrostihidhë:
"O Çlirimtar Krisht, më lehtëso nga shkeljet. Josif".
Ting. Tërth II
Ode I
Irmosi: Voithós qe skepastís

»M'u bë ndihmës, mbrojtës, shpëtimtar, »ky është' Perëndia im pra* dhe do ta lë»vdoj, është Zoti ai* për atin tim, do ta »lartësoj shumë, se u lavdërua plot me »lavd.[11]

Çlirimtari im Jisu, siç e çlirove nga shumë faje* të penduarën prostitutë dikur,*[12] të lus: Më çliro dhe mua, përdëllimtar, prej ligësis' që kam pa fund.

Me mendim të kotë - mjerë! - në këtë det plot tmerr të jetës,* po lundroja edhe u mbyta, Jisu,* në një avush' thellë, por çliromë edhe shpëtomë, o Zoti im.

Martirike

T'i lëvdojmë me hare atletët trima që hodhën poshtë* pra të Huajin kur me shumë durim* garuan dhe morën lart kurorë fitoreje prej Perëndisë Zot.

Ligjëruat me guxim ju fjalën e Perëndisë* dhe fituat mbi oratorë të aft'* dhe, si i duruat lloj-lloj dhimbjesh, u lavdëruat, o të urtë mjaft.

Hyjlindësor

E Dëlirë, derë jete na u shfaqe me lindjen tënde* dhe i mbylle dyert e vdekjes, si dhé* i zgjedhur u duke; njerëzorja natyr' u ngjit më ty nga toka lart.

Kanun tjetër I Pararendësit që ka Akrostihidhë alfabetike deri në Ode VII, ndërsa në Ode VIII dhe IX: "Fjala e Josifit".
O esthitós Faraó

Një engjëll hyjnor ia paralajmëron lindjen

tënde atit tënd,[13] o engjëll i Perëndisë;[14] me të na kujto që të gjejmë mëshirë në ditën e gjyqit,[15] o Pararendës i shenjtë.

O Prodhrom i Krishtit, përderisa je bimë e hijshme e shkretëtirës,[16] shkule me rrënjë neglizhencën që mbin brenda meje vazhdimisht dhe më ndihmo që të sjell fryte pendimi.[17]

Një bark shterp[18] të lind, o i tërëfamshëm, ty që i tregove pjellore zemrat e pafrytshme më parë; me besë të thërras: O Pagëzor, shkuli mendimet e mia të pafrytshme.

Hyjlindësor

Armiku dinak më kap vazhdimisht si gjah me dredhi; o Perëndilindëse e gjithëpaqortueshme, rrëmbemë nga pusia e tij dhe ndihmomë të bëj vetëm vullnetin e Zotit.

Ode III

Irmosi: Steréoson Kírie

»Forco zemrën time, Krisht,*[19] të tundur »keq,[20] përmbi gurin, shkëmbin,* pra të »urdhrave të tu[21] fort ti,* se je Zot i vetëm »dhe i shenjtë; lavdi më ty.

Shikomë me sy të but',* Zot i pajtueshëm krejt unik, Krisht,* kur të rri përpara teje un'* gjatë gjyqit edhe do gjykohem për sa bëra.

Pranomë se po rënkoj* nga shpirti thellë si Doganieri* dhe dhuromë ti pendim,[22] o Zot,* Shpëtimtar, ai fort më çliron nga çdo faj dhe dëm.

Martirike

Me rrjedhjen e gjakrave* të tërëshenjta pushuat gjakrat* e ofruara me neveri* mbi altarët lashtë te demonët e ndyrë shum'.

Në Shpirtin e Tërëshenjt',* shenjtorë, ishit rrënjosur mirë,* gjithë idhujt shkatërrues ju* i shfarosët edhe na mbështetni në besë fort.

Hyjlindësor

E pacen, e ngjize ti* atë që mban tërë botën, Krishtin,* ndaj të përgjërohem: Më çliro* nga çdo torturim që më shtrëngon dhe më hidhëron.

I Pararendësit: En ti sterá tis písteos

Më jep kthim tani prej udhës së humbur, ma shtri dorën, o Prodhrom i lumtur, se dimëroj përherë në oqeanin[23] e vështirësive.

Jetoj me neglizhencë dhe po më afrohet prerja; o Pararendës i kënduar, më zgjo me lutjet e tua, që të mos vërtitem, si i pafrytshëm, në zjarrin[24] e pashuar.[25]

Dita e tmerrshme është te dera, ndërsa unë jam i ngarkuar me pesha të rënda; me lutjet e tua të pastra, më lehtëso nga ato, o Pagëzor i Zotit.

Hyjlindësor

O Hyjlindëse, u tregove si fron Perëndie,[26] ku ai u ul me trup dhe i ngriti nga rënia e lashtë[27] njerëzit që po të himnonin me zëra falënderues.

Ode IV

Irmosi: Akíkoen o profitis

»Dëgjoi për ardhjen tënde* profeti dhe e »kapi frika, se do të lindësh* nga e Virgjra, »edhe njerëzve në dhé* do t'u shfaqesh ti, »do t'u tregohesh krejt,* dhe thoshte: Zot, »dëgjimin tënd e dëgjova plot tmerr,* dhe »kam frik';[28] lavdi forcës sate pra.

Më jep rrjedhje lotësh që thajnë burimet e pasioneve të mia dhe lajnë çdo baltë të mëkatit, dhe e fikin flakën e pashuar të Gjehenës së zjarrit të përjetshëm,[29] o i Dhembshur i shumëmëshirshëm.

Nuk pushoj së gërvishturi me epshe traumat e shpirtit tim; mbetem apatik dhe nuk dua të ndërgjegjësohem; ç'do bëhem dhe ç'të bëj? O Krisht i dhembshur, mëshiromë dhe shpëtomë.

Martirike

O martirë të kënduar, arritët në portin e mbretërisë qiellore[30] me drejtësim të perëndishëm, pasi lundruat me besim mbi tërë trazirën e ujërave të katastrofës dhe shtrëngatës të së keqes.

Përderisa u bëtë ndriçues të besimit dhe llamba të së vërtetës me shkëlqimin e garave, e dobësuat errësirën e shumëdhimbshme të ateizmit dhe, me llamburitjen e çudive, e shpërbëni mjegullën e pasioneve, o martirë.

Hyjlindësor

O Vajzë e tërëpaqortueshme, profeti qëmoti të parapa si llambë me shtatë drita[31] që kishte zjarrin e hyjnjohjes që feks mbi ata që rrezikojnë në terrin e padijenisë; prandaj të thërras: Të lutem, ndriçomë.

I Pararendësit: Akíkoa Kírie tin akoín su

Të përgjërohem, o Pararendës, me ilaçin efektiv të lutjes sate të hyjnueshme, shëroje zemrën time të plagosur prej sulmeve të kusarëve.

O Prodhrom, mposhte mëkatin që jeton akoma në shpirtin tim dhe më ngri tani mua që kam rënë në epshe.

Shfaqu si liman për ne që dimërojmë në shtrëngatën e jetës, pasi ta qetësosh tërë shtrëngatën, o i tërëpasur.

Hyjlindësor

Të përgjërohem, o Zot, mos më gjyko sipas veprave të mia, por tregohu i butë me mua; të përgjërohet Lindësja jote bashkë me Pagëzorin.

Ode V

Irmosi: Ek niktós orthrízonta

»Po mëngoj menatë, njeridashës Zot,* »lutem, ndriçomë ti,* udhëhiqmë në drej»tim,* në urdhrat e tu mua,*[32] mësomë »që përherë* të bëj dëshirën tënde.[33]

O Krisht, ja unë jam shërbëtori yt përtac që fshehu talandën tënde[34] dhe u mora me punët djallëzore të veseve; mos më hidh në zjarr.[35]

Edhe pse u bëra biri yt në Hir, o Zot i dhembshur, u skllavërova tek armiku, u largova prej teje dhe jetova me shthurje, ndaj kthemë dhe shpëtomë.[36]

Martirike

Martirët qëndronin para podiumit duke veshur parmendën e besës,[37] prandaj i frikshmi beljar nuk arriti t'i plagoste me shigjetat e mashtrimit.

Kur vdisnin në trup, martirët i vrisnin të gjitha dredhitë e armikut, transferoheshin me ngazëllim në jetën e paplakur dhe merrnin kurorat e lavdisë.[38]

Hyjlindësor

O portë e pashkelur,[39] të lutem: M'i hap portat e pendimit të vërtetë dhe ma trego udhën e shpëtimit, o e Dëlirë, udhëzuesja e të gjithëve.

I Pararendësit: Pros se orthrizo

O i lum, u bëre tempull i Trinisë,[40] dhe ja ku jemi mbledhur në kishën tënde të shenjtë dhe me besë të nxehtë të përgjërohemi, o Pararendës: Çlirona nga ngasjet dhe trishtimet, o i lum.

Unë që e bëra mendjen të huaj nga çdo virtyt, të lyp tani ty që hape një udhë të

huaj në jetë, o i lum: Përmirësomë me arritje të shkëlqyera dhe familjarizomë me Perëndinë e të gjithave.

O profet që e zhyte avushën e mëshirës në rrjedhat e Jordanit, me ndërmjetimet e tua, thaji krojet e të këqijave të mia, pasi të më japësh burim lotësh.

Hyjlindësor

E stolisur me lavditë hyjnore, e kishe në mitër të bukurin në hijeshi,[41] o Virgjëreshë; prandaj përgjëroju atij përherë që të na shpëtojë nga prishja ne që të lavdërojmë me besë dhe mall.

Ode VI

Irmosi: Evóisa en oli kardhia mu

»Nga zemra thell'* drejt Zotit, të dhembshurit,* thirra dhe më dëgjoi ky* teksa »fare poshtë, në Hadh pra, isha unë* dhe »e ngriti lart* jetën time prej prishjes.[42]

Mos më trego gaz demonësh në ditën e frikshme, që të mos dëgjoj atëherë zërin që do të më dërgojë në zjarrin e Gjehenës,[35] o Jisu Krisht.

Armiku i të drejtëve më zhyti në avushën e shkeljeve, ndërsa unë po rend drejt oqeanit të dhembshurive të tua; o Jisu, drejtomë tani në portin e jetës.

Martirike

Pasi i kultivuat brazdat e shpirtit me parmendën e mundimeve të shumta, o të urtë, e kultivuat qartë kallirin shumë frytdhënës[43] të martirizimit me farën e perëndishme të besimit.

Besërisht, ju e plagosët rëndë me traumat atë që na plagosi, o ushtarë;[44] ndaj, pasi u zhvendosët në jetë, i shëroni tani pësimet e vdekatarëve.

Hyjlindësor

O e Tërëpaqortueshme, u tregove tempull i Perëndisë,[45] ku ai, kur banoi[40] hyjnisht, e hyjnizoi esencën e të vdekshmëve dhe çuditërisht i bëri besimtarët tempuj të tij.

I Pararendësit: Ávisos eskati amartión

Mbive si lastar nga rrënja shterpë,[18] o profet, dhe i tregove frytdhënëse, me çdo hyjdije, zemrat shterpa, për himnimin e Zotit.

Dërrmoje shpejt të ligun nën këmbët tona[46] dhe drejtoji këmbët tona mendore në udhën e paqes[47] me anë të mbikëqyrjeve të tua, o Pararendës.

O profet i drejtësisë, mbroje grigjën tënde dhe çlirona nga çdo intrigë e demonëve dhe nga Ferri i përjetshëm.[48]

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e dëlirë, të ofrojmë himn falënderues ne që shpëtuam nëpërmjet teje nga mallkimi i lashtë[27] dhe që fitojmë çdo bekim.

Ode VII

Irmosi: Imártomen, inomísamen

»Fajtuam ne,* mëkatuam ne,* para te»je bëm' padrejtësi ne,* s'i ruajtëm ne, »s'i zbatuam ne porosit' e tua[49] ne të pa»mendët, o Zot,* por mos na dorëzo ne në »fund ti,[50] o Perëndi i etërve, pra.[51]

Synoj mëshirën tënde të pamasë, sepse fajtova pa masë; e di dashurinë tënde, zemërgjerësinë dhe mosmbajtjen e mërisë; o i Dhembshur, më dhuro fryte pendimi[17] dhe më shpëto.

O i Dhembshur, shëroji pasionet e pashërueshme të zemrës sime, shlyeji borxhet e mia, lehtësoje barrën tepër të rëndë, që të të lavdëroj gjithnjë me kataniksty që je Perëndi i etërve.[51]

Martirike

Atletët e shenjtë dhe të hyjshëm nuk të mohuan ty, o Perëndia ynë i gjallë,[52] kur deformoheshin, priteshin, konsumoheshin prej zjarrit lëndor, kur u jepeshin si ushqim luanëve dhe tendoseshin në rrota.

O martirë, ndaheni nga trupi, por shfaqeni si të pandarë nga Perëndia, sepse jeni të bashkuar hyjnisht me atë që e bashkoi veten me ne pa rrjedhje; përgjërojuni përherë që të na shpëtojë nga çdo nevojë.

Hyjlindësor

E lulëzove pa farë atë që e lindi Ati pa rrjedhje; mbete e virgjër pas lindjes si para lindjes; ndaj lumërohesh dhe lavdërohesh pa pushim, o e Pacenuar, nëna e Perëndisë.

I Pararendësit: I Pedhes en Vaviloni

Meqë ishe zëri i Fjalës, o Pagëzor,[10] pranoji tani zërat tanë dhe shpëtoje popullin tënd nga pasionet, rreziqet, peripecitë e shumta dhe Ferri i përjetshëm.[48]

O profet, e tregon me dorë Qengjin e Perëndisë, i cili ngre përgjithnjë mëkatet e botës;[53] atij përgjëroju t'i heqë shkeljet e mia të rënda dhe kronike dhe të më denjësojë përjetë.

O shpirt, lëre errësirën e veprave të palogjikshme, nxito dhe thirr: O Jisu, më dhembshuro me lutjet e Pagëzorit dhe më çliro nga balta e veprave të mia.

Hyjlindësor

O e Dëlirë, linde atë para të cilit qëndrojnë me tmerr brigadat qiellore,[54] i cili u bashkua me njerëzit nga mirësia; përgjëroju vazhdimisht që t'i dhembshurojë shërbëtorët e tu.

Ode VIII

Irmosi: On stratié uranón

»E lavdërojn'* Zotin lart ushtritë qiellore, »e kanë frik' Keruvimet tok* me Serafi- »met;[54] çdo frymë, çdo krijim, bekoje,* »përmbilartësoje, himnoje në gjith' jetët.[55]

Synoj përdëllimin e madh të dhembshurive të tua, si Davidi,[56] edhe pse kam fajtuar më shumë se ai,[57] o Krisht, dhe thërras bashkë me të: O i vetmi përdëllimtar, përdëllemë shpejt.

Uroj të kem fund të mirë, por nuk kam zell t'u jap fund ndonjëherë veprave djallëzore, sepse më është ngurtësuar zemra; dhembshuromë, o Fjalë e Perëndisë.

Martirike

Si fli të zgjedhura dhe të patëmeta[58] iu ofruat Fjalës së vetëmlindur,[1] që u ther vullnetarisht për ne dhe i asgjësuat tërë flijimet e demonëve, o athloforë.

O martirë, duruat me trimëri prerjen e nervave, shkuljen e dhëmbëve, shkëputjen e duarve, rrjepjen e gjymtyrëve dhe çdo dënim tjetër, duke himnuar Krishtin, të vetmin shpallës të garave.

Hyjlindësor

O e Bekuar e panusëruar, na e linde si foshnjë të re të vjetrin e ditëve,[59] që na tregoi udhë të reja mbi tokë edhe e ripërtëriti natyrën e vjetërsuar.

I Pararendësit: Nomon patroon

E pe Shpirtin e Shenjtë kur zbriste si pëllumb mbi Fjalën që pagëzohej dhe u denjësove ta dëgjoje zërin e Atit, o i lum: "Ky është Biri im[60] i bashkëfronshëm". Atij i këndon çdo krijesë: O vepra, himnojeni dhe përmbilartësojeni Zotin në gjithë jetët.[55]

O profet, me zjarrin e lutjeve të tua, digji pasionet e mendjes sime që janë si shkarpa dhe ndize prapë llambën e fikur të zemrës sime, që ta kuptoj plotësisht dritën e urdhrave të Krijuesit dhe t'i këndoj atij:[32] O vepra, himnojeni dhe përmbilartësojeni Zotin në gjithë jetët.[55]

Unë mizori jam ai që e fshehu thellë talandën që mora prej teje për punë;[34] dhe çfarë do të bëj kur të vish në gjyq[61] që të kërkosh veprën e secilit?[62] Ndaj mos më dërgo në zjarr,[35] por kursemë mua[5] që thërras: O vepra, himnojeni dhe përmbilartësojeni Zotin në gjithë jetët.[55]

Hyjlindësor

Mbaje mendjen time në përulësi, o Vajzë e hyjhirshme që i dërmove, me Birin tënd, kryelartësitë e demonëve, ngrimë nga plehu i pasioneve dhe më ngop mua që kam uri për hirin tënd dhe këndoj: O vepra, himnojeni dhe përmbilartësojeni Zotin në gjithë jetët.[55]

Ode IX

Irmosi: Asporu silípseos

»Pa prishje në bark ka nxënë, nënë pa »burr', lindja s'ka shpjegim, se zënia* ish »pa farë, Perëndia lind dhe natyrat ky* »i rinovon; prandaj ne,* të gjithë brezat,[63] »orthodhoksisht* ty të madhërojmë plot »mall* si hyjnuse, Nënë pa qortim.

Jisu, dobësinë tonë vetëm ti e di sepse e veshe;* deshe ta pastroje dhembshurisht, Krisht, ndaj laji krejt* njollat e rënda që kam* në shpirt dhe traumat me tepri* nga pasionet dhe shpëtomë,* njeridashës, i mëshirshmi Zot.

Porsi Prostituta, njeridashës, të ofroj lot,[12] dhe si Publikani* psherëtij dhe të thërras: "Shpëtom', të të vijë keq".*[22] "Më mëshiro", me zë them* si Kananeasja,[64] Zoti im,* ndaj për ndjesë denjësomë* si shën Petron, të penduarin.[65]

Martirike

Edhe pse ju kishit trup, mish pra, me grushtet e fitores suaj plot lavd,* ju e mposhtët fort botësunduesin e patrup;*[66] kurorën e fitores* e morët, shenjtë, denjësisht;* për krejt ne që ju lëvdojmë* me bes', ndërmjetoni përgjithnjë.

Me gjakun e shenjtë të shenjtorëve të tu, e shenjtërove dheun* dhe me shpirtrat e Fuqive shenjte i lidhe ti* shpirtrat e tyre gjithnjë;* përmes këtyre i shenjtëron,* o i Tërëshenjtë, krejt sa* ty të shenjtërojn' me bes' vërtet.

Hyjlindësor

E tërëdëlirë, të ofrojmë zërin engjëllor, o e bekuar;* g'zohu[67] ti që mbajte Perëndi të panxënshëm, Zot,* g'zohu, shfarosje nëme,*[27] ti na ke dhënë bekim të madh;* je e vetmja që na hape* derën e Parajsës,[68] g'zohu, pra.

I Pararendësit: Ksenias dhespotikís

Prodhrom i Jisuit Zot,* shëroma mendjen e prishur* prej epshesh jetësore është plagosur mjaft,* ndali dallgët e shtrëngatës që tmerr më trazon,[69] tregoji udhët* krejt të drejta, që çojnë për në pendim, Joan.[10]

U shfaqe, Joan, midis* së Vjetrës edhe së Resë,* profet; pushoje njërën, e deklaroje pra* dritën e së dytës, ndaj na ndih: Në të me shpirt të ecim hyjshëm,* të shpëtojmë nga terri krejt i amshueshëm.

Me Forcat në qiell lart,* hyjmendës, ti u bashkove,* me to pra lype Krishtin që t'na shpëtojë ne* të mbidheshmit që të mbu-

rrim në këtë shtëpinë tënde plot nder,* Pararendës Joan, Pagëzor i Zotit Krisht.

Një ditë plot me inat*[70] dhe ditë terri[71] ësht' dita* e gjyqit tmerr për sa bën' vepri-me terri pra;*[72] Pagëzor i Krishtit, o Pro-dhrom, me ndërmjetimin tënd atëher',* sa të mburrin, çliroji nga çdo ndëshkim dhe dëm.

Hyjlindësor

U shfaqe ti më e shenjt'* se Keruvimet, e Virgjër,* se linde të mbishenjtin Zot, ndaj na shenjtëro* tërë ne që me të shenjtët zëra ty të shenjtërojm' me besë* ditë-natë, përherë, o Zonjë pa prishje.

Pasvargje Kataniktike
të Lavdërimeve

Shëroji traumat e zemrës sime, që më mbinë prej mëkateve të shumta, o Shpë-timtar, mjeku i shpirtrave dhe i trupave; ti që ua jep gjithmonë kërkuesve faljen e shkeljeve, më dhuro lot pendimi, duke më dhënë faljen e mëkateve, o Zot, dhe mëshiromë.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdë-llimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbë-torët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Meqenëse armiku më gjeti lakuriq, pa virtyte, më plagosi me shigjetën e mëka-tit; mirëpo ti, si mjek shpirtrash dhe tru-pash, shëroji, o Perëndi, traumat e shpirtit tim, dhe mëshiromë.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perë-ndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

O Zot, nëse nuk do t'i kishim shenjtorët e tu si ndërmjetues dhe mirësinë tënde që të na dhembshuronte, si do të guxo-nim të të himnonim ty, o Shpëtimtar, që të bekojnë pareshtur engjëjt? O zemër-njohës,[73] kurseji[5] shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Asnjë nga ata që rendin te ti, nuk largo-het i turpëruar prej teje, o Hyjlindëse, Vir-gjëreshë e kulluar, por kërkon hirin dhe merr dhuratën në dobi të kërkesës së tij.*

NË LITURGJI Lumërimet:
Mnishtití mu o Theós

Kur të vish në mbretërin' tënde, o Krisht,* Zot, kujtomë,*[74] Shpëtimtari im, se je* i vetmi njeridashës, ndaj më shpëto.

Siç e prite qarjen e Petros,[65] prite* dhe pendimin* që të sjell; rreshtomë, Krisht,* me grupin, korin e të shpëtuarve.

Pagëzor i Krishtit dhe Pararendës,* pre-dikove* ti pendim te njerëzit,*[30] ndaj lyp që të pendohem me shpirt dhe zell.

Martirik

Ju duruat fort shtrëngata pësimesh,* athloforë,* ndaj tash i shëroni krejt* së-mundjet njerëzore; ju lumërojm'.

Lavdi *Triadik*

Zot, Trini e thjeshtë, e papërzier,* që lëv-dohesh* nga profetët, më shpëto* me përgjërimet e Pararendësit.

Tani *Hyjlindësor*

Mbrojtje e sigurt je për sa shtrëngohen,* mbromë mua* që kam lidhje me veset* e jetës dhe shpëtomë, të lutem ty.

TË MARTËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kryqësore
Ting. Tërth. II
I apegnosmeni

Perëndi që do tër' ne të shpëtojmë,*[75] lutjen time shihe nga lart dhe lotët* ti mos m'i zmbraps si të kota, meqë, kush të erdhi,* Zot, duke rënë para teje* dhe s'shpëtoi menjëher'?* A kush të thirri nxehtësisht ty* dhe shpejt nuk u dëgjua?* Se ti je i shpejtë në shpëtim, ti, o Zot,* për gjithë sa ty të kërkojnë për shkak të përdëllimit tënd mjaft të madh[76] në Hir.

Më përpinë fajet, më thyen epshet,* ngjallmë ti, i dhembshur, me njeridashje* edhe mos lejo të bëhem qeshje për demonët* dhe as të bëhem i padenjë* për të frikshmet mistere;* por, si përdëllimtar, pranoji* psherëtimat e mia* tok me lotët para fundit tim, Zot,* dhe prej pasioneve çliromë, o Shpëtimtari im i mirë, o Krisht Jisu.

Qaj, o shpirti im, para daljes sate,* bjer përpara Bërësit me pendim plot* dhe silli Krijuesit plot lot me gjithë zemër,* thirri me kataniks fort Krishtit:* Para teje fajtova,* pritmë, mjaft mëkatova, Fjalë,* dhe mos më neverit krejt,* o Gjyqtar i drejt',[77] mos më shpërfill keq,* mos më dërgo, o zemërgjerë, në zjarr[35] nga përdëllimi yt mjaft i madh[76] në Hir.

Të tjera Të Hyjlindëses: Olin apothémeni

Shpallësit e thonë fort* se dasma dhe nusërorja* e shën Dhëndrit qiellor* është gati; o shpirt i zi, pse po vonon* ti me dashje? Kështu,* jan' vërtet të pista* rrobat plot me shthurje, si do hysh në të, i mjerë?[78] Ndaj,* para Virgjëreshës gjithnjë ti bjer,* përpara fundit, eja, thirr:* Lamë, më spërkat me hisopin tënd*[79] pra me ndërmjetimin tënd, dhe më denjëso, o e dëlir',* për nusëroren[80] që, me hare* dhe mall, të të madhëroj.

Kishe pastërti në mend* siç paratha Isaia* nga larg, Virgjëreshë, dhe* do ta lindje Bërësin e Krijesës ti,* o e tërëdëlir',*[81] ti, nga jeta, kishe* për t'u shfaqur si e vetmja e fortpaqortueshme,* ndaj të lutem: Ma laj të ndoturën,* pra zemrën, edhe më trego* pjesëtar në dritën hyjnore krejt* të Jisuit, Birit tënd, o e thjeshtë, kur të ulet ky,* siç shkruhet, mbar' botën ta gjykoj',* të më ketë djathtas tij.[82]

U çlirua nga çdo gjë* që bëri më par' Lavirja* kur, mbi këmbët e tua,* zbrazi alabastër me miro;[12] Zot, njësoj* në Parajs' fute ti* një Kusar kur vetëm* të kujtoi, të kërkoi ta kujtoje,[74] por un' ç'bëj?* Jam mizor, s'kam miro as kataniks;* më dhembshuro, më mëshiro* falas, Fjalë, siç përgjërohet pra* nëna jote pa cen, të cilën ia dhe kozmosit tënd krejt* porsi dhuratë, e kemi ne* si strehim të madh, ndihmë.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

"Të dënuan me vdekje* gjyqtarët e Izraelit,* kur përmbi një podium* të vendosën, Bir, si të akuzuar ty* që gjykon sa jetojn'* dhe sa fjetën, o Zot,*[83] dhe të çuan te Pilati;[84] një vendim për vdekjen tmerr* morën të paligjët, o Shpëtimtar,* përpara gjyqit,[85] mjerë, ah!* Kur të shoh, plagosem, drobitem keq;* ndaj e preferoj vdekjen më shum' sesa jetën", thirri fort* me psherëtima Hyjlindësja,* mjaft përdëllimtar unik.

Pasvargje Kryqësore

Kryqi yt, o Zot, është jetë dhe ngjallje për popullin tënd; dhe, duke pasur besim në të, të himnojmë ty, Perëndinë tonë, që u kryqëzove. Mëshirona.*

Varg: **Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.**

Kryqi yt, o Zot, i çeli Parajsën[68] gjinisë së njerëzve; dhe, si u çliruam prej prishjes, të himnojmë ty, Perëndinë tonë, që u kryqëzove në trup. Mëshirona.*

Varg: **Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.**

Martirik

Martirët athloforë dhe qytetarët e qiellit,[86] kur garuan mbi dhé, duruan shumë tortura. O Zot, ruana ne të gjithë me ndërmjetimet dhe uratat e tyre.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Triímeros anestis Hristé

O Krisht, kur të shikonte mbi Kryq* të kryqëzoheshe ajo* që të lindi,* po thërriste: Biri im,* ç'ësht' ky mister i huaj që shoh? Si vdes me trup ti* i varur mbi dru, jetëdhënës Zot?

CITIME

1. Joan 1.14,18; 3.16,18; I Joan 4.9
2. Ps. 83(84).7
3. I Petr. 2.23
4. Dan. 7.9-10
5. Ne. 13.22
6. Ps. 74(75).2 etj.
7. Is. 64.9
8. Ps. 78(79).8
9. Gjen. 4.26 etj.
10. Is. 40.3; Matth. 3.3; Mark 1.3; Lluk. 3.4; Joan 1.23
11. Eks. 15.1-2; Sirak 51.2
12. Lluk. 7.37-48
13.Lluk. 1.11-18
14. Mal. 3.1; Matth. 11.10; Mark 1.2; Lluk. 7.27
15. II Tim. 1.18
16. Matth. 3.1; Mark 1.4; Lluk. 3.2-3
17. Matth. 3.8; Lluk. 3.8
18. Lluk. 1.7,36
19. I Mbret. [Sam] 2.1
20. Sirak 48.19
21. Matth. 7.24-25; Lluk. 6.48
22. Lluk. 18.10-14
23. Matth. 14.30-31
24. Matth. 3.10; 7.19; Lluk. 3.9
25. Matth. 3.12; Mark 9.43-45; Lluk. 3.17
26. IV [II] Mbret. 19.15 etj.
27. Gjen. 3.16-19
28. Abak. 3.1-2
29. Matth. 18.8-9
30. Matth. 3.2 etj.
31. Eks. 25.30-37; 38.13-17
32. Is. 26.9
33. Ps. 142(143).10; Matth. 7.21
34. Matth. 25.18
35. Matth. 25.41
36. Lluk. 15.11-21
37. I Thes. 5.8
38. I Petr. 5.4
39. Jez. 44.1-4
40. Joan 14.23
41. Ps. 44(45).3
42. Jona 2.3-7
43. Matth. 13.3-8; Mark 4.3-8; Lluk. 8.5-8
44. II Tim. 2.3
45. I Kor. 3.16; II Kor. 6.16
46. Rom. 16.20
47. Lluk. 1.79
48. Matth. 25.46
49. III [I] Mbret. 8.47; II Kron. 6.37; Ps. 105(106).6; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 5
50. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 10
51. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
52. Jis. N. 3.10 etj.
53. Joan 1.29,36
54. Ps. 88(89).8
55. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
56. Ps. 50(51).3
57. II Mbret. [Sam.] 12.9
58. Lev. 1.3 etj.
59. Dan. 7.9
60. Matth. 3.16-17; Mark 1.9-11; Lluk. 3.21-22; Joan 1.32-34
61. Ps. 142(143).2
62. Matth. 25.19
63. Lluk. 1.48
64. Matth. 15.22; Mark 7.25-26

65. Matth. 26.75; Mark 14.72; Lluk. 22.62
66. Ef. 6.12
67. Lluk. 1.26-28
68. Gjen. 3.24
69. II Petr. 2.17; Jud. 13
70. Sof. 2.2
71. Joel 2.2
72. Rom. 13.12
73. Fja. Urt. 24.12
74. Lluk. 23.39-44
75. I Tim. 2.4
76. Num. 14.19 etj.
77. Ps. 7.12; II Tim. 4.8
78. Matth. 22.1-12
79. Ps. 50(51).9
80. Matth. 25.10
81. Is. 7.14
82. Matth. 25.31-33
83. Vep. 10.42
84. Matth. 27.2-26; Mark 15.1-15; Lluk. 23.1-24; Joan 18.29-19.16
85. Matth. 26.66; Mark 14.64
86. Fil. 3.20

TË MËRKURËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kryqësore
Ting. Tërth. II

Vetëm sa u ngul druri i Kryqit tënd, o Zoti Krisht, themelet e vdekjes u tundën,[1] sepse atë që Hadhi e përpiu me dëshirë, e lëshoi me tmerr; na tregove shpëtimin tënd,[2] o i Shenjtë, dhe të lavdërojmë, Bir i Perëndisë; mëshirona.

O Zot, judenjtë të dënuan me vdekje ty, jetën e të gjithave;[3] ata që, falë shkopit, ecën në Detin e Kuq,[4] të karfosën në Kryq; dhe ata që thithën, si prej gjiri, mjaltë nga guri,[5] të sollën vrer;[6] por pësove vullnetarisht,[7] që të na çlirosh nga skllavëria e armikut; o Krisht, Perëndia ynë, lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Elpís tu kosmu agathí

Krisht, Vajza virgjëresh' gjithnjë,* që në bark ty të kishte,* teksa të shihte mbi një Kryq,* lart të ngritur për krejt ne* në shpirt plagosej nga trishtimi si me shpat'*[8] dhe qante me vajtim si nënë; ndaj, o Zot* përdëllimtar, na mëshiro* me lutjet e asaj,* o Shpëtimtar i mirë.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera

Sot u përmbush thënia profetike, sepse ja po falemi në vendin ku qëndruan këmbët e tua, o Zot;[9] dhe, si shijuam dru shpëtimi, fituam çlirim prej pasioneve të mëkatit me anën e ndërmjetimeve të Perëndilindëses, o i vetmi njeridashës.

Kryqi yt, o Zot, u shenjtërua sepse në të bëhen shërime për ata që sëmuren nga mëkatet; përmes tij të biem ndër këmbë; mëshirona.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Elpís tu kosmu agathí

Teksa e shihte përmbi dru* Perëndinë që lindi* me trup e Virgjra, plot vajtim,* fort thërriste: Nuk shprehet,* Bir, zemërgjerësia jote, më shastis:* I vetmi Zot,[10] gjyqtar i drejtë,[11] si të kan'* gozhduar mbi Kryq sa s'kan' ligj?* Si të dënuan ty?* Si po të shoh të vdekur?

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Elpís tu kosmu agathí

I solle prishje në Eden,*[12] druri lashtë stërgjyshit,*[13] e luloi në Kalvar*[14] jetën, druri i Kryqit;* u shkel Adami prej armikut krejt e keq,* veçse u mëshirua kur u ngul mbi dru,* lart Krishti; dhe, si thirri fort* "Dru, i bekuar je",* gjeti Parajsën plot gaz.

Martirike

Kur duruan në garë atletike dhe mo-

rën prej teje çmimet e fitores, shenjtorët asgjësuan dinakëritë e të paligjshmëve dhe fituan kurorat e paprishjes;[15] duke u zbutur me anën e tyre, o Perëndi, dhurona përdëllimin e madh.[16]

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

O Hyjlindëse e virgjër, përgjëroju Birit tënd, Krishtit, Perëndisë tonë, që u mbërthye vullnetarisht[7] në Kryq dhe u ngjall nga të vdekurit, që t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

Kanun Kryqësor që ka Akrostihidhë: "O Shpëtimtar, më shpëton i mbërthyer mbi dru. Josif".
Irmosi: Os en ipiro pezefsas

»Si në steré Izraeli kaloi leht'* dhe më »këmbë, duke par'* Faraonin, ndjekësin,* »mbrapa gjurmëve të tij,* të zhytej; thërri- »ste: Zotit t'i këndojm' këng' mundëse.[17]

Kur i tendose pëllëmbët mbi Kryq, o Zot,* njerëzit, të zmbrapsurit,* ti i përqafove, Krisht,* dhe ia çove Atit tënd*[18] porsi Bir i dashur,[19] i njëqenshëm me një lavd të madh.

Si qengj u vare mbi Kryq;[20] delen tënde, Zot,* që kish humbur nëpër mal,* e kërkove,[21] Fjalë, dhe,* si e gjete, o Jisu,* e vure me sa nuk kishin humbur; lavd pushtetit tënd.

Martirike

Martirët shenjt', athloforët me famë plot,* si e dëshiruan fort* qielloren jetë lart,* përmbi tokë vdiqën pra,* duruan plot ngasje dhe tortura, ndaj i admirojm'.

Mbi podium të padrejtë qëndruat ju,* o atlet', për Zotin Krisht* aq të drejtë në çdo gjë* dhe duruat çdo vendim* të padrejtë që ju drejtësoi para Perëndis'.

Kryqhyjlindësor

Që t'u dhuroje papasionshmërinë gjith'* bijve të Adamit, Zot,* po duron pësim mbi Kryq,* tundet dheu[1] kur të sheh",* thërret porsi nënë, me vajtim, Zonjë pa njollë.

Kanun tjetër I Hyjlindëses që ka Akrostihidhë: "Do t'i sjell Hyjlindëses një melodi të gjashtë".
I njëjti

E futi vdekjen stërnëna,[13] me një kë- shill'* plot blof të keqdashësit,*[12] por, pasi e mbajte ti* jetën brenda barkut tënd,*[3] na ngjalle ne, pra të vdekurit prej prishjes, e Dëlir'.

Pisllëqe mishi më ndotën, dhe rashë keq* në mendime, e Dëlir',* ndaj përiki shpejt te ti,* je vërtet e pastër pra,* pa njoll'; ji për mua, shërbëtorin tënd, fuqi, ndihmë.

Pasionet plot vrer të zemrës sime të mjer'* m'i shëro, Hyjlindëse,* qetësoji dallgët tmerr,* Zonjë, prej mendimeve* që s'kan' qëndrueshmëri dhe ndërmjeto pran' Perëndis'.

Ode III
Irmosi: Uk estin ájios os si

»Nuk ka të shenjtë pra si ti,* o Perëndia »im Zot,* që e ngrite lart bririn e besnikë- »ve të tu* dhe na forcove[22] të gjith',* o i »mir', mbi gurin e pohimit[23] tënd.

Kur Kryqi ngulej përmbi dhé,* zhdukej mashtrimi, tundej* fort Krijesa[1] dhe zemrat e besnikëve të tër'* që po lëkundeshin fort* me ndikim armiqësor, besonin drejt.

Në vdekje të padrejtë mjaft* populli i padrejtë* të dënon me mani ty pra të vetmin krejt të drejt';* i drejtëson njerëzit,* i rrëmben nga dora e padrejt', false.

Martirike

Mashtruesi e nxiste fort* tërë të keqen e tij* kur luftonte me shenjtët, veçse humbte duke par'* se nuk përkuleshin hiç* edhe merrnin pjesë në hyjnorin lavd.

Me forcën e torturave,* trupat e pashëm shumë* u ndryshuan, por shpirtrat e gjith' athloforëve* të Krishtit shndritnin me mjaft* hijeshi, me energjin' e Shpirtit Shenjt.

Kryqhyjlindësor

"Të bukur më shum' se kushdo* me hijeshi,[24] të njoha* kur të linda; si nuk ke bukuri[25] tani, Bir Krisht,* si kryqëzohesh, o Zot?",* - thoshte Virgjëresha e lotuar mjaft.

I Hyjlindëses I njëjti

Përmes asaj që ty të kish,* Fjalë, në bark, shpëtomë,* je i vetmi i mirë prej natyrës,[26] gjakun tënd,* nga përdëllimi, mbi Kryq* e ke derdhur; dhembshuromë, Zoti Krisht.

Në vese të këqija shum'* vullnetarisht kam rënë* sado jam, me hyjbërje, tempull pra i Perëndis';* ndaj po të lyp, Zonjë, ty* që je tempulli i Zotit:[27] Më ndihmo.

Je dhomë nusërore ti* për Zotin, je e zgjedhur;* të mburr çdo dit' me mall në strehën tënde aq të shenjt',* me nusërore ngjan kjo;* më jep qielloren dhom' si trashëgim.

Ode IV

Irmosi: Hristós mu dhínamis

»"Fuqia ime, Krishti Perëndia është',"* »psal[28] me mendje të pastër edhe thë»rret* siç e meriton pra Zoti, Kisha jon' »e vyer fort* dhe feston në Krishtin me »hare.

Duke të parë të tendosur në dru, dielli errësohej[29] nga frika dhe çdo krijesë zhvishej nga çdo terr i mashtrimit, o Diell i paperëndueshëm Krisht, dhe të përhimnonte.

Kur një popull i paligjshëm të lidhte duart, o Shpëtimtar Krisht, Diell i paperëndueshëm, çliroheshin të gjithë të prangosurit me zinxhirë të pazgjidhshëm; dhe të himnonte çdo krijesë.

Martirike

O martirë, me rrjedhje gjakrash, e zhytët përndjekësin Faraon[17] që krenohej pa masë[30] në mënyrë paranojake dhe shkuat të ngazëlluar në dheun mendor.

Duke fluturuar me krahët e Shpirtit mbi kurthet e armikut, atletët vrapuan me hare sipër, atje ku është e Mira e parë, jeta dhe drita pa perëndim.

Kryqhyjlindësor

U plagose me shpatën[8] e pësimit të atij që u mishërua prej teje, o Zonjë, kur e pe të kryqëzuar dhe të shpuar për ne me shtizë në brinjën e pacenuar.[31]

I Hyjlindëses I njëjti

O e Kulluar pa cen, me pikat e brinjës së Birit tënd,[31] pastroje ndotjen e pasioneve të mia dhe njollat e mëdha të zemrës sime, dhe shndritmë me dritën tënde.

Një udhë e drejtë, udhë që të fut në rrugët e shpëtimit, bëhu për mua ti që linde udhën;[32] unë bie çdo ditë për shkak të mashtrimit dinak.

O Vajzë, lëshomë një pikë kataniksi në zemrën time, ti që mbajte në mitër burimin e jetës[33] dhe ndali derdhjet e pësimeve të mia.

O Zonjë e shenjtë që mbajte në mitër Fjalën e Përmbishenjtë, dhuroji shenjtërim shpirtit tim dhe çliroje jetën time nga shtrëngatat e ngasjeve.

Ode V

Irmosi: To thio fegji su agathé

»Me drit' hyjnore, i miri ti,* shpirtrat e »atyre që po mëngojnë[34] me mall për ty »shndrit, - të lyp -,* të të njohin, Fjalë e »Perëndis', Zot[35] vërtet,* që rithërret nga »mjegulla e mëkateve.

O Zoti Krisht që i mbështjell qiejt me re,[36] u karfose i zhveshur mbi Kryq vullnetarisht[7] duke më zhveshur nga lakuriqësia e së keqes[37] dhe duke më hijeshuar me stolinë e paprishjes.

U tendos në Kryq Krishti, hardhia[38] e vërtetë, mbjellësi dhe ëmbëlsia e shpirtrave tanë, pikoi musht dhe e ndaloi të tërë dehjen e mashtrimit të armikut.

Martirike

Të stolisur me shenjat hyjnore të plagëve të Krishtit[39] dhe të zbukuruar me kurora, atletët qëndrojnë pranë Perëndisë[40] që pësoi në trup dhe kërkojnë faljen e mëkateve për ne.

O athloforë, duke parë drejt lavdisë, jetës dhe ngazëllimit të vërtetë të atjeshëm, duruat çdo shtrëngatë të pësimeve, të përforcuar prej pësimit të Zotit.

Kryqhyjlindësor

Perëndilindësja thoshte duke qarë: Pasi e mbajta në bark Krishtin, të vetmin që nuk e nxë asgjë, e linda pa dhimbje.[41] Por tani kam dhimbje në kryqëzimin tënd, o Biri im.

I Hyjlindëses I njëjti

Përderisa kishe një lindje të huaj, mua që, me anë të familjarizimit me mëkatin, u bëra i huaj për Perëndinë, bëmë të huaj për fajin dhe familjarizomë me të Dhembshurin përmes ndërmjetimit tënd, o Virgjëreshë.

O e Tërëdëlirë, duke shkëlqyer me llamburitjet e virgjërisë, Danieli të pa qëmoti qartas si mal nga u pre një gur që i dërrmoi idhujt e mashtrimit[42] me fuqinë e Hyjnisë.

O Fjalë, nëpërmjet Lindëses sate, vizitoje të traumatizuarin në shpirt nga sulmet e kusarëve, i cili është gjysmë i vdekur në udhën[43] e jetës dhe po rrezikon.

Ode VI

Irmosi: Tu viu tin thálasan

»Ja, detin e jetës tash* e shikoj të ngrihet »prej furtune ngasjesh ashpërsisht,* te li- »mani yt shumë i qetë rend edhe të thë- »rras: Ma ngri* shpirtin tim, o mëshirë- »plot', nga prishja pra.[44]

O Zemërgjerë, u kurorëzove me gjemba[45] dhe e preve gjembin e pasioneve; u godite në brinjë me shtizë[31] dhe e vrave gjarprin tërëdjallëzor që na bëri të vdekur.[12]

U vare mbi dru duke vithisur fuqinë e armikut, o Zot, dhe më çlirove nga skllavëria e hidhur duke pranuar shuplaka;[46] e përhimnoj zemërgjerësinë tënde, o i dhembshur.

Martirike

Atletët, të fortifikuar prej Kryqit, i shkatërruan muret dinake të mashtrimit dhe, të stolisur me kurorat e fitores, u vendosën në qytetin e sipërm, prandaj lumërohen.

Pasi e ngritët veten në lartësinë e famshme të martirizimit, o shenjtorë, i hodhët fort mbi dhé lartësimet djallëzore të keqdashësit edhe morët kurora nga lart.

Kryqhyjlindësor

Zonja e tërëdëlirë thoshte duke qarë si nënë: Si u ngrit në Kryq shkëlqimi i Atit?[47] Si e ndriçon Gjithësinë dhe e thërrmon fuqishëm kryetarin e errësirës?[48]

I Hyjlindëses I njëjti

O purtekë e nderuar që na nxore[49] drurin e jetës,[50] Zotin, me anë të Kryqit të Birit tënd, pastroje shpirtin tim të mjerë, që nxjerr mendime që shkaktojnë prishje.

O Fjalë shumëpërdëllyes, me përgjërimet e asaj që të mbajti në bark dëlirësisht ty të panxënshmin nga natyra, nxirrmë nga bisha e mëkatit si Jonain nga barku i peshkut të madh.[51]

U shtuan më shumë se rëra e deteve shkeljet e mia djallëzore, o Zot; meqenëse ke një oqean dashurie, kthemë, shpëtomë me lutjet e Lindëses sate, o Fjalë.

Ode VII
Irmosi: Dhrosovolon men tin káminon

»**N**j'engjëll furrën vesëprurëse e bëri për »Djemt' oshënarë, ndërsa kaldenjt',* me »një urdhër që* Perëndia dha, u dogjën »krejt.*[52] Tirani u bind, prandaj thërret:* »Je i bekuar ti, o Perëndi[53] i etërve tan'.[54]

Kur të godisnin me shuplakë,[46] i jepje shuplakë së keqes helmuese të dragoit[55] dhe, kur vareshe mbi dru, o i vetmi i fortë, i ndriçoje të gjithë të thërrisnin: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[54]

Pasi shijoi një dru,[12] njeriu i parë, Adami, gjeti vdekjen,[13] ndërsa i dyti, Krishti,[56] pasi u vra në të, e vrau armikun tepër dredharak dhe dha jetën e pavdekshme.

Martirike

Duke pritur me durim Zotin,[57] u lartësuat mbi mundimin e torturave, o martirë, dhe qëndruat mbi gurin e fortë të besimit duke shkelur me vendim hyjnor çdo të keqe djallëzore të armikut.

Të shkëlqyer nëpërmjet pësimeve, ndriçuat më larg se dielli, o atletë, dhe i shfuqizuat tërë pushtetet e errësirës[48] duke i kënduar Krishtit: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[54]

Kryqhyjlindësor

Virgjëresha thoshte: O Bir, ti që je i pandryshuar në Hyjni, duke u varur mbi Kryq, e ndryshove tërë Krijesën;[29] dhe, teksa i shikoj këto, qaj duke u çuditur prej Ekonomisë sate të frikshme.

I Hyjlindëses I njëjti

Ti që e hyjnizove natyrën e paraatit me lindjen tënde të mbinatyrshme, më familjarizo me Perëndinë e mirë[58] në natyrë përmes pajtimeve të tua nënore mua që mëkatoj mbinatyrshëm dhe e hidhëroj atë.

Zemrën time, që buron çdo herë rrjedhje mëkatesh, pastroje ti që u dhe besimtarëve ujë shpëtimi, që të psalë melodikisht: E bekuar je ti që kishe në mitër Perëndinë e mishëruar.

Ti u bëre mbi dhé si qiell i Bërësit të qiellit dhe të tokës; atij përgjëroju të më çlirojë nga të këqijat e tokës dhe të më denjësojë të bëhem pjesëtar i të mirave në qiej, o Perëndilindëse.

Ode VIII
Irmosi: Ek flogós tis osiis

»**V**esë nxore prej flakës tek oshënarët »ti,*[52] dhe me ujë e dogje flin' e të drejtit »shenjt*[59] vetëm me vullnetin tënd, o »Krisht, bën çdo gjë[47] ti;* ne në gjithë jetët »të përmbilartësojmë.

Ti e përule gjarprin[60] egoist kur lartësoheshe në dru me përulësi zemre, o Perëndi i tërëlartë,[61] dhe e ngrite Adamin e përulur me anë të pësimeve, o i dhembshur.

O Zot, edhe pse je dritë,[62] shpëtim,[63] je-

të[3] enipostate dhe ëmbëlsi për të gjithë, shijove vrer[64] kur u flijove mbi dru dhe e ndryshove hidhërimin e drurit.[12]

Martirike

O të tërëfamshëm, nuk u gjunjëzuat para statujave,[65] mirëpo u flijuat si qengja të patëmetë,[66] e përkulët fuqinë e të ligut dhe e përmbilartësoni Krishtin në jetë.

O martirë, u shfaqët si tempuj të Shpirtit[67] të gjallë, i sheshuat tempujt e idhujve dhe u ngjitët drejt tempullit qiellor[68] duke e përhimnuar Krishtin në jetë.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, Jakovi të pa si shkallë që na ngre në lartësi qiellore[69] ne që kishim rënë në avushën e të këqijave; prandaj të himnojmë në jetë, o e kulluar.

I Hyjlindëses I njëjti

Unë i mjeri bëj veprime të pavenda edhe pse nuk dua[70] sepse jam rob i zakonit që më skllavëron te skllevërit e ligj që ranë nga Qielli, nga Perëndia; o Zonjë e virgjër, tregomë të lirë.

Përderisa e linde bistakun e pakultivuar që u buron të gjithëve verën shpëtimtare, më urtëso dhe më shpëto mua që errësohem prej dehjes së mëkatit të hidhur, o Zonjë e virgjër.

O Zot, në orën e gjykimit mos më vendos së bashku me të dënuarit mua, megjithëse jam i dënuar; mirëpo, pasi ta pranosh rënkimin tim të vogël, më shpëto nëpërmjet ndërmjetimeve të nënës sate, o i dhembshur.

Ode IX

Irmosi: Theón anthrópis

»Nuk munden Zotin ta shohin njerëzit,*[71] »që rreshta engjëjsh s'kan' guxim ta sho»hin,[72] veçse nga ti,* e dëlirë, njerëzve iu »duk si njeri* Fjala e mishëruar;[73] e ma»dhështojmë ne,* dhe të lumërojmë me »ushtritë engjëllore tok.

Je zot i viteve dhe epokave,* veçse u ngrite mbi dru, zemërgjerë, në Kryqëzim* si mes tokës[74] dhe mes ditës,[75] e ndreqje pra* dhe rënien e atij që hëngri fryt prishës lasht'*[12] dhe pësoi prishje mes Parajsës,[13] o Krisht Shpëtimtar.

U ngul një Kryq dhe tirani u plagos* absolutisht në shpirt dhe u çliruan të lidhurit* edhe të prangosurit në prishje, në burg,* si dhe u mbiu dije krejt njerëzve mbi dhé,* u shfaros armiku dhe çdo gjë u mbush me ngazëllim.

Martirike

Martirë, toka u lidh me qiellin* kur u flijua Krishti përmbi Kryq, turmën tuaj krejt* e rrëmbeu se kishit hequr më par'* një mori torturimesh, edhe ju bëri ju* të shkëlqenit me shumicën e shërbyesve hyjnor'.

Martirë, shndritni me të palëndshmen drit'* dhe "me vendosje" jeni perëndi edhe mbusheni* me lavd të përjetshëm[76] duke ndenjur ju lart,* në tendat e të parëlindurve[77] në amshim;* dhe kështu, detyrimisht, ne besimtarët ju mburrim.

Kryqhyjlindësor

"Pësova një mrekulli të frikshme, Zot,* kur po të lindja frikshëm ty që, kur të pa kozmosi* lart, vullnetshëm, mbi dru, Kryq, u mbush me mjaft frik',* o zemërgjerë", e pacenshmja thërriste fort* atëherë me nënoren qarje, ndaj e madhështojm'.

I Hyjlindëses I njëjti

Krisht, si i mbimirë, mua më shpëto,* më dhembshuro përmes shën nënës sa-

te krejt të dëlir',* se e kam shkelur ligjin tënd shpëtimtar,* jam marrëzisht i vetmi un' skllav i fajeve,* rëndë robërohem dhe kështu jam i dënuar fort.

Liman m'u bëj ti në turbullim të madh,* se rrezikoj nga ngasjet, qetësoje stuhin' që ka* çdo pasion dhe thaje detin e fajit tim,* o Zonjë e hyjhirshme nur, që detyrimisht* të të përhimnoj ty pra të përhimnuarën shumë.

Tregomë udhën e drejtë që me të,* o Virgjëreshë, do të mund ta gjej portën që na çon* lart në mbretëri pra, në Parajsën plot lavd* dhe në hyjnoret tenda ku ka plot lumturi* të përjetshme, të vërtetë dhe autentike krejt.

Shpëtona, Krisht, dhembshurona, si i mir',* fortpërdëllyes, po të përgjërohet jot ëmë ty* me brigadat engjëllore të shenjta krejt,* dhe çdo kor me oshënarë, apostuj, çdo profet,* hierark, i drejtë dhe ushtria e martirëve.

Pasvargje Kryqësore të Lavdërimeve

E kam shpresën te Kryqi dhe, duke u krenuar me të,[78] thërras: O Zot njeridashës, mposhte kryelartësinë e atyre që nuk të pohojnë si Perëndi dhe njeri.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Ne që fortifikohemi me Kryqin, e kundërshtojmë armikun duke mos pasur frikë nga dredhitë dhe pusitë e tij; sepse egoisti u asgjësua dhe u shkel me fuqinë e Krishtit që u mbërthye në dru.

Martirik

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Kujtimi i martirëve është ngazëllim për ata që e kanë frikë Zotin, sepse, meqenëse garuan për Krishtin, morën prej tij kurora, dhe ndërmjetojnë tani me guxim për shpirtrat tanë.

Kryqhyjlindësor
Triímeros anestis Hristé

Sapo të pa të varur mbi Kryq,* e pastra krejt vajtonte shum'* porsi nënë,* duke thënë: Biri im,* o Perëndi dhe Zot, o fëmijë fort i ëmbël,* si po duron pësim të turpshëm ti?

NË LITURGJI Lumërimet:
Mnishtití mu o Theós

Kur të vish në mbretërin' tënde, o Krisht,* Zot, kujtomë,*[79] Shpëtimtari im, se je* i vetmi njeridashës, ndaj më shpëto.

Shumëpërdëllyes unik, u ngjite* me vullnet lart* përmbi dru,[7] i thirre gjith'* të rënët në avushën e fajeve.

Toka tundej[1] edhe dielli fikej*[29] kur të shihte* të pësoje me vullnet* mbi dru, o Diell i drejtësisë,[80] Krisht.

Martirik

Morët pjesë në pësimet e Zotit,* morët pjesë,* athlofor', në lavd hyjnor,* u hyjnizuat "me pjesëmarrje" ju.

Lavdi *Triadik*

Krisht, një prej Trinisë, ngrimë nga fundi* i mëkatit,* ti që e pësove keq* karfosjen me vullnet,[7] o Zot Shpëtimtar.

Tani *Hyjlindësor*

Rrije afër Kryqit, Nënë e virgjër,* dhe

shikoje* Birin tënd tek vuante* vullnetarisht,[7] ndaj e madhështoje mjaft.

TË MËRKURËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Të Apostujve të Shenjtë
Ting. Tërth. II
Olin apothémeni

Morën forc' nga qielli,* nga Shpirti Ngushëllimtar, Zot* krejt apostujt zotëror'* mundën fort kolona armiqësore tmerr,* turpëruan të urt'* dhe qortuan mbretër;* sado qen' pa shkollë fare,[81] lakuriq pa armë hiç,* u rreshtuan siç do Ungjilli pra;* me fjalën prej hyjnorit Hir*[82] kryen mrekulli, bën' t'i bindeshin* Krishtit mbarë kombet, t'i kishin besë edhe përkushtim;* për shpirtrat tanë me mjaft guxim* ndërmjetojnë vazhdimisht.

Kishin mall të madh për ty,* ndaj veten krejt e mohuan* Nxënësit e tu me fam',* me gatishmëri ty të ndoqën, ngritën kryq* siç u dhe porosi* dhe me bindje erdhën,* Zot, pas teje[83] duke lënë tokën, si trashëgimí* morën qielloret dhe sillnin, Krisht,* çdo komb,[84] në njohjen tënde pra* krejt autentike[85] dhe tash ata* për shpirtrat tanë me mjaft guxim* ndërmjetojnë vazhdimisht.

E kalova jetën plot* me neglizhenc', un' mjerani,* o i përmbimiri Zot,* dhe arrita pa fryte para fundit tim;* tash kam veç një pesh'* veprash djallëzore,* fort të rënda, njeridashës, m'i hiq ti, më përforco* me përkrahjen tënde, më jep një kthim* mjaft shpëtimtar me kataniks* plot me ndërmjetimet që mirëpret* nga apostujt shenjtë, të cilët po t'i sjell, o Perëndi,* me nënën që ty të kish në bark,* si ndërmjetës, Shpëtimtar.

Të tjera Të Shën Nikollës
Triímeros anestis Hristé

I lum Nikollë, ti më ndihmo,* të lutem, gjunjëzohem pra* dhe ndriçoji* syt' e shpirtit tim, i urt',* që qartë ta shikoj Shpëtimtarin dritëdhënës,* të dhembshur, hierark i madh me lavd.

Te Perëndia ti ke guxim,* ndaj më çliro, o hierark,* nga armiqtë* që fort duan të më bëjn'* të keqen,[86] dhe shpëtomë nga dëmi, dhe rrëmbemë* prej burrave të gjakut,[87] o shenjtor.

Të kemi, hierark, tash me bes'* porsi pirg të sigurt, si port* qetësie,* si mur të pamposhtur ty,* derë pendimi, mbrojtës si edhe udhëheqës* autentik, Nikollë famëmadh.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
E ngjashme

Shkaktare për dhunti të mëdha* për gjith' ne qartazi u bë* lindja pa burr'* e së Virgjrës përgjithnjë,* meqë na rigatuan natyrën ton' të prishur,* e përtërit pra njerëzin' Zoti.

Pasvargje Apostolike

Dikur, o Krisht, duke dimëruar në anije, Nxënësit e tu thirrën: "O mësues, shpëtona, po humbim!"[88] Dhe tani ne themi me zë: O Shpëtimtari ynë njeridashës, të lutemi: Çlirona nga nevojat tona.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

O Zot, apostujt e pushtuan njëherë fundin e detit me rrjeta, dikur lartësinë e Mbretërisë me dogma; dhe, nga njëra anë, e

hulumtuan me art fundin e pakapshëm, ndërsa, nga ana tjetër, arritën me besë në gjirin tënd të papërshkruar dhe i predikuan botës Birin tënd të pakohshëm; me lutjet e tyre mëshirona.

Varg: **Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *oftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.**

Martirik

Kryqi yt, o Zot, u bë armë e pamposhtur për martirët, sepse e shikonin para tyre vdekjen dhe, duke synuar jetën e ardhshme, përforcoheshin me shpresën tënde; me lutjet e tyre, mëshirona.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O Hyjlindëse, ti je hardhia e vërtetë,[38] që nxore frytin e jetës; ndërmjeto, o Zonjë, bashkë me Pararendësin dhe me gjithë shenjtorët, që të mëshirohen shpirtrat tanë.

CITIME

1. Matth. 27.51
2. Ps. 49(50).23; 90(91).16
3. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
4. Eks. 14.16,22 etj.
5. Ligji i Dytë 32.13; Ps. 80(81).17
6. Matth. 27.34
7. Joan 10.15,17-18
8. Lluk. 2.35
9. Ps. 131(132).7
10. Jude 4
11. Ps. 7.12; II Tim. 4.8
12. Gjen. 3.2-6
13. Gjen. 3.16-19
14. Matth. 27.33; Mark 15.22; Lluk. 23.33; Joan 19.17
15. I Kor. 9.25
16. Num. 14.19 etj.
17. Eks. 14.21-15.1
18. I Petr. 3.18
19. Matth. 3.17; 17.5; Mark 1.11; 9.7; Lluk. 3.22; 9.35
20. Is. 53.7; Jer. 11.19; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
21. Matth. 18.12-13; Lluk. 15.4-5
22. I Mbret. [Sam.] 2.1-2
23. Matth. 16.16-18
24. Ps. 44(45).3
25. Is. 53.2
26. Lluk. 1.78
27. I Kor. 3.16-17; II Kor. 6.16
28. Abak. 3.19; Joan 20.28
29. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
30. II Kor. 10.13,15
31. Joan 19.34
32. Joan 14.6
33. Jer. 2.13
34. Is. 26.9
35. Joan 1.1
36. Ps. 146(147).8
37. Gjen. 3.7
38. Joan 15.1-5
39. Gal. 6.17
40. III [I] Mbret. 17.1; 18.15; IV [II] Mbret. 3.14; 5.16
41. Is. 66.7
42. Dan. 2.34-35
43. Lluk. 10.30-31
44. Jona 2.7
45. Matth. 27.29; Mark 15.17; Joan 19.2,5
46. Matth. 26.67; Mark 14.65; Joan 18.22; 19.3
47. Hebr. 1.3
48. Ef. 6.12
49. Num. 17.23
50. Gjen. 2.9; 3.24; Apok. 2.7; 22.2,14,19
51. Jona 2.11
52. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 24-26
53. Dan. 3.28
54. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
55. Apok. 12.3 etj.
56. I Kor. 15.45
57. Ps. 39(40).2
58. Matth. 19.17; Mark 10.18; Lluk.18.19
59. III [I] Mbret. 18.38
60. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,14-15; 20.2
61. Gjen. 14.18 etj.
62. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
63. Vep. 4.12; II Tim. 2.10; Hebr. 2.10; 5.9
64. Matth. 27.34
65. III [I] Mbret. 19.18; Rom. 11.4
66. Lev. 22.19,21
67. I Kor. 6.19
68. Apok. 11.19; 14.17; 16.17
69. Gjen. 28.12-17
70. Rom. 7.15
71. Eks. 33.20; Joan 1.18
72. Is. 6.2
73. Joan 1.14
74. Ps. 73(74).12
75. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44; Joan 19.14
76. II Tim. 2.10; I Petr. 5.10
77. Hebr. 12.23
78. Gal. 6.14
79. Lluk. 23.39-44

80. Mal. 4.2(3.20)
81. Vep. 4.13
82. Vep. 14.3; 20.32
83. Matth. 16.24; Mark 8.34; Lluk. 9.23
84. Vep. 26.17-18
85. I Tim. 2.4; II Tim. 2.25; 3.7; Tit. 1.1
86. Ps. 37(38).13
87. Ps. 58(59).3
88. Matth. 8.23-25; Mark 4.36-38; Lluk. 8.22-24

TË ENJTEN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Apostolike
Ting. Tërth. II

Siç arrite në mes të Nxënësve të tu dhe u dhe paqen, o Shpëtimtar,[1] eja dhe te ne dhe shpëtona.

Elpís tu kosmu agathí

U nisët si dritë mbi dhé,* e dëbuat me dogma* hyjnore terrin aq të madh* pus të politeizmit* dhe me të urtat mësimdhënie feksët fort,* na shndritët krejt, e shndritët dritën e Trinis',* mjaft popuj pra shpëtuat ju,* apostuj zotëror',* prej territ të mashtrimit.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Hapna derën e dhembshurisë, o Hyjlindëse e bekuar; ne që kemi shpresë te ti, të mos gabohemi, shpëtofshim me anën tënde nga rastet e këqija, se ti je shpëtimi i të krishterëve.*

Pas Stihologjisë së dytë,
të tjera Apostolike

O Zot, kujtimi i apostujve të tu u tregua si Parajsa e Edenit,[2] sepse gjatë tij ngazëllohet kozmosi; prandaj me përgjërimet e tyre na jep paqen dhe përdëllimin e madh.[3]

Dyzina e apostujve, o Krisht, u shfaq mbi dhé si diell me dymbëdhjetë pishtarë, sepse me anën e tyre e fishke dëmin e mashtrimit; me ta i shkëlqen shpirtrat e shërbëtorëve të tu; përmes tyre shpëtona dhe ne, o i dhembshur.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Elpís tu kosmu agathí

E linde parrëfyeshëm* Perëndinë ton', Krishtin,* që bëri tërë kozmosin;*[4] me të hyjshmit apostuj,* e shenjta nënë, lype mirësin' e tij* gjithnjë, që nga pasionet t'na çlirojë ne* dhe ndjesën e mëkateve* të na e japë pra,* o Zonjë e bekuar.

Pas Stihologjisë së tretë, të tjera

Me rrjetën e besimit të perëndishëm peshkatarët i zmbrapsën hipokrizitë, i nxorën të gjithë nga fundi i kotësisë dhe ia besuan saktësisht Perëndisë, të cilët e madhështojnë atë përherë.

Martirike

O Zot, kujtimi i shenjtëve të tu u tregua si Parajsa e Edenit,[2] sepse gjatë tij ngazëllohet tërë Krijesa; prandaj me lutjen e tyre na jep paqen dhe përdëllimin e madh.[3]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Duke qëndruar në tempullin e lavdisë sate[5] mendojmë se qëndrojmë në qiell, o Perëndilindëse, portë qiellore;[6] hapna derën e mëshirës sate.

Kanun I Apostujve të Shenjtë
Irmosi: Os en ipiro pezefsas

»Si në steré Izraeli kaloi leht'* dhe »më këmbë, duke par'* Faraonin, ndjekë»sin,* mbrapa gjurmëve të tij,* të zhytej; »thërriste: Zotit t'i këndojm' këng' mundë»se.[7]

Si jeni dritë e botës,[8] na shndrisni ne* me shkëlqime, vezullim,* të hyjlumtur

dhe shenjtor',* dhe nga nata plot me ves',* hyjfolës, nga mjegulla e ngasjeve çlironani.

Mbi tërë dheun, o Nxënës të Zotit Krisht,* ju caktoi Shenjti Shpirt,* i nderuar, si arkond';* pushtetarët krejt ajror'*[9] i mposhtët pra dhe besnikët i çliruat nga ata.

U ndezët prej të palëndshmit zjarr si qymyr'* fort ndriçues, ndaj, të urt',* m'i shkrumboni veset helm* mjaft, të lëndshme plot me faj;* drejtomëni në drit' papasionshmërie dhe jete.

Hyjlindësor

Zot, dhembshuroje fort popullin mëkatar* para teje, tërëmbret,* përmes ndërmjetimeve* të profetëve, Jisu,* apostujve, Nënës sate të dëlir', martirëve.

Kanun I Shën Nikollës që ka Akrostihidhë: "O Nikollë, prano një melodi të gjashtë, Josif".
O esthitós Faraó

Duke banuar me ngazëllim në qiej, o atë i urtë, me ndërmjetimin tënd zhduk çdo trishtim të dhimbshëm të zemrës së atyre që të përhimnojnë besërisht me një zë.

Ata që vrapojnë me besim në strehën tënde të shenjtë, o atë Nikollë, përforcoji tani kundër pasioneve të dëmshme, armiqve të prishshëm dhe çdo të keqeje të mashtruesit.

Ne që u plagosëm nga shigjetarët e padukshëm, na shërbe me mjekimin e ndërmjetimit tënd, o Nikollë, që të ecim mirë në udhët e Zotit.

Hyjlindësor

Biri i bashkëpërjetshëm që ekziston tok me Atin, banoi me dëshirë tani në fund në mitrën tënde, për rilindjen e neve shpresëplotëve, o Perëndilindëse; prandaj të himnojmë.

Ode III
Irmosi: Uk estin ájiós os si

»Nuk ka të shenjtë pra si ti,* o Perëndia »im, Zot,* që e ngrite lart briri e besnikëve »të tu* dhe na forcove[10] të gjith',* o i mir', »mbi gurin e pohimit[11] tënd.

I Shenjti Shpirt i shkriu prap'* gjuhët kur erdhi frikshëm;*[12] të dërrmuarit njerëz përmes jush i rinovon* për jetën lart në amshim,* o apostuj të lavdishëm me urti.

Me dije, Fjalë, mëkatoj,* ç'ndjesë pra do marr unë* gjatë ditës së gjyqit? Të thërras kështu, o Zot:* Po më dënon vetja fort,*[13] përmes Nxënësve të tu më dhembshuro.

Apostuj të lavdishëm shum',* meqë i imituat* shpëtimtaret pësime të Jisuit, veset krejt* kronike, të rënda mjaft,* pasi jeni mjekë, m'i shëroni ju.

Hyjlindësor

Fajtova, o Krisht Shpëtimtar,* kthemë si Perëndi ti,* mëshiromë, çliromë pra nga zjarri në amshim*[14] përmes apostujve shenjt'* dhe asaj që ty të kish në mitër, Zot.

I shenjtit: En ti sterá

Fitove qartazi mbi pasione shpirtprishëse, o Nikollë i tërëlumtur; me lutjet e tua çlirona të gjithë ne nga ato që na mposhtin përgjithmonë në mënyrë të vështirë.

Pasi i vrave me vetëpërmbajtje gjymtyrët e mishit,[15] shkove drejt jetës së paplakur; ndërmjeto, o i urtë, ta fitojmë edhe ne që të mburrim me hare.

Mos pusho së na mbikëqyruri, o hierark, nga pikëvrojtimi qiellor dhe me anë të lu-

tjeve të tua drejt Perëndisë zmbrapsi tërë peripecitë e jetës.

Hyjlindësor

O e Dëlirë, e pacen, përgjëroju Çlirimtarit të na japë ndjesën e mëkateve dhe me ndërmjetimet e tua hiqe përherë errësirën e shpirtrave tanë.

Ode IV

Irmosi: Hristós mu dhínamis

»"Fuqia ime, Krishti, Perëndia ësht',"*[16] »psal me mendje të pastër edhe thërret* »siç e meriton pra Zoti, Kisha jon' e vyer »fort* dhe feston në Krishtin me hare.

O limane të qeta, porte pa zhytje, më shpëtoni në limanin e qetësisë së pendimit të vërtetë mua që dimëroj prej furtunës së mëkateve të frikshme.

O shpirti im, psherëti; o shpirti im, loto; o zemra ime e përulur, ngjitu tërësisht tek i Miri,[17] që të të çlirojë nga flakët dhe torturat e ardhshme.

Duke qenë shpëtimtarë të të vdekshmëve, o apostuj të tërëlumtur, përgjërojuni Zotit Shpëtimtar[18] që të na shpëtojë si njeridashës nga ngacmimet e forta.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë pa cen, o Virgjëreshë pa qortim, bëj lutje për hirin tonë bashkë me apostujt, që të çlirohemi prej ngasjeve dhe peripecive të dhimbshme.

I shenjtit: Akíkoa Kírie

O shenjtor, duke iu përgjëruar Perëndisë tonë mirëdhënës, shëroje zemrën time të pandreqshme që u plagos prej mashtruesit.

O shërbyes i Krishtit, i dërrmove statujat e drunjta të katastrofës; ndaj të lyp me besim: Pakësoji imazhet tepër të këqija të mendjes sime.

Lëshoje miro nëpërmjet veprave të drejtësisë dhe e stolisje bukur katedrën e Mirës, o atë Nikollë, hierark hyjmendës.

Hyjlindësor

O Zonjë e panusëruar, o e bekuar që mbajte Zotin në bark, ndihma e vetme e njerëzve, shpëtoji nga çdo dëm ata që të himnojnë.

Ode V

Irmosi: To thio fegji su agathé

»Me drit' hyjnore, i miri ti,* shpirtrat e »atyre që po mëngojnë[19] me mall për ty, »shndrit, - të lyp -,* të të njohin, Fjalë e »Perëndis', Zot[20] vërtet,* që rithërret nga »mjegulla e mëkateve.

Sheshojini udhët e shpirtit tim, o Nxënës të Fjalës, pasi ecët qartas në udhën që të çon në jetë përmes jetesës tepër të ngushtë, ngasjeve dhe trishtimeve.[21]

O kandila të lindjes hyjnore, apostuj të Krishtit, çliromëni prej errësirës së pasioneve, nxirjes së kënaqësive, ngasjeve, peripecive, turbullimeve dhe rreziqeve.

O apostuj, volume hyjpamëse të Fjalës, përgjërohuni të shkruhem në librin e jetës[22] pasi ta grisni me lutjet tuaja kontratën shumë të rëndë të mëkateve të mia.[23]

Hyjlindësor

O e vetmja e Tërëhimnuar, shpëtimi dhe shpresa ime, shpresa e paturpëruar e të gjithëve, mua që shpresoj te ti, shpëtomë me lutjet e tua dhe të Nxënësve të hyjshëm drejt Zotit.

I shenjtit: O to fos anatelon

Me ndërmjetimet e tua të hyjnueshme,

o Nikollë, mua që mbahem prej dremitjes së indiferentizmit, më bëj aktiv.

O hierark Nikollë, lype Jisuin Shpëtimtar, që të më çlirojë nga tortura e përjetshme.[24]

O hierark Nikollë, me ndërmjetimet e tua shpëtomë nga skandalet tokësore dhe keqtrajtimi i demonëve.

Hyjlindësor

Ai që na jep ekzistencë, banoi në mitrën tënde, o Perëndilindëse; kërkoji që të shpëtojmë.

Ode VI

Irmosi: Tu viu tin thálasan

»Ja, detin e jetës tash* e shikoj të ngrihet »prej* furtune ngasjesh ashpërsisht,* te »limani yt shumë i qetë rend* edhe të »thërras: Ma ngri* shpirtin tim, o mëshirë»plot', nga prishja pra.[25]

Si pllaka të hyjshkruara[26] i kishit qartazi në shpirtrat tuaj në mënyrë autentike legjislacionet e Shpirtit; me anën e tyre e anuluat ligjin me germa[27] dhe e shpëtuat botën.

O shpirt, që mëkaton dhe me paranojë i shërben si skllav zakonit të keq, kthehu tërësisht dhe thirri Perëndisë së dhembshur: O Fjalë, shpëtomë nëpërmjet apostujve.

Me lutjet e deleve të tua të zgjedhura, predikuesve të tu të hyjshëm,[28] në ardhjen tënde të frikshme dhe të tmerrshme, më rreshto djathtas me delet[29] ti, Qengji i patëkeq që u flijove për të gjithë.[30]

Hyjlindësor

O Bir i Perëndisë, i parapafillim, të lyp kori i shërbyesve të patrup, të përgjërohet bashkësia e Nxënësve: Përmes Lindëses sate jepi popullit tënd mëshirat e tua.

I shenjtit: To qiti katapothís

Duke të pasur, si ndriçues mendor, o Nikollë, Krijesa ndriçon nëpërmjet të çuditshmeve të tua pa fund.

O Nikollë, ndërmjetës i pafjetur i atyre që rendin te ti, më zgjo nga gjumi tejet i rëndë i përtacisë.

O i urtë, i çlirove qëmoti ata që kishin për t'u vrarë padrejtësisht; po kështu çliromë dhe mua nga shkeljet e zakonshme.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, e vetmja e kulluar, hirplote, më ndihmo mua që dimëroj përgjithmonë nga peripecitë e jetës.

Ode VII

Irmosi: Dhrosovolon men tin káminon

»Nj'engjëll furrën vesëprurëse e bëri për »Djemt' oshënarë, ndërsa kaldenjt',* me »një urdhër që* Perëndia dha, u dogjën »krejt.*[31] Tirani u bind, prandaj thërret:* »Je i bekuar ti, o Perëndi[32] i etërve tan'.[33]

I nxorët të gjithë nga thellësia e mashtrimit me grepin e fjalës dhe iu ofruat Fjalës që u flijua për hirin tonë, o apostuj, duke i kënduar: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[33]

Meqë kishit kontakt të drejtpërdrejtë me atë që u shfaq me trup lëndor, o apostuj, llamburitët me shkëlqimet e tij dritëdhënëse; ndaj ndriçomëni mua që të thërras: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[33]

O Nxënës hyjnorë, përgjërojuni bariut të mirë,[34] që të më kërkojë mua të humburin nëpër malet[35] e shkeljes dhe të më shpëtojë teksa thërras me melodi: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[33]

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, lype me profetët, apostujt

dhe martirët atë që kishe në mitër, që të çlirohen nga të tmerrshmet gjithë ata që i thërrasin me frikë: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[33]

I shenjtit: O ton osion su Pedhon

O i tërëlumtur, me fuqinë e Perëndisë e shkele hordhinë e heretikëve dhe e shpëtove grigjën nga mashtrimi i tyre.

O atë që iu shfaqe lundruesve dhe e ushqeve qytetin tënd që rrezikohej, çliromë me lutjet e tua prej zisë shpirtprishëse.

Me lutjet e tua mbështeti, o atë, ata që të thërrasin në ndihmë duke e qetësuar shtrëngatën e dhimbshme të demonëve.

Hyjlindësor

O Zonjë e gjithë njerëzve, Perëndilindëse e shenjtë, me ndërmjetimet e tua më çliro absolutisht nga skllavëria e pasioneve.

Ode VIII

Irmosi: Ek flogós tis osiis

»Vesë nxore prej flakës tek oshënarët »ti,*[31] dhe me ujë e dogje flin' e të drejtit »shenjt*[36] vetëm me vullnetin tënd, o »Krisht, bën çdo gjë[37] ti;* ne në gjithë jetët »të përmbilartësojmë.

Me parmendën e fjalës i ripërtëritët zemrat djerre dhe mbollët dogmën e nderuar, prandaj i korrët si kalli qindfish[38] të shpëtuarit, o hyjshikues.

O apostuj, bujq hyjnorë të Shpëtimtarit, me draprin e ndërmjetimeve pastrojini tërë barërat e egra të mendjes sime, që të nxjerr unë kallirin e shpëtimit.

O Nxënës të Fjalës, pasi e vutë në gjumë të keqen e armikut, fjetët gjumin që u përket të drejtëve dhe jeni ndërmjetësit tanë të pafjetur në gjithë jetët.

Hyjlindësor

Çliromë nga zjarri i pashuar,[39] o Zot, me ndërmjetimet e mirëpritura të profetëve, martirëve, apostujve të tu dhe Vajzës pa burrë që të mbajti parrëfyeshëm në bark.

I shenjtit: I ósií su Pedhes

Përderisa rende lart në sjellje shumë të ndriçuar, si i njohur në tërë kozmosin, me çudibërje të llojllojshme i ndriçon ata që janë në terr, o Nikollë.

O Nikollë, hirësoji perëndishëm ata që të nderojnë duke mos fjetur dhe vër në gjumë të keqen e njerëzve armiqësorë që na sulmojnë.

O hyjmendës hierark Nikollë që me fuqinë e Shpirtit i dërrmove gjithë kurthet e djallit, më shpëto nga ato me ndërmjetimet e tua dhe drejtoje jetën time.

Hyjlindësor

Të himnojmë, o Virgjëreshë që kishe në bark Zotin; përmes teje u asgjësua mallkimi[40] dhe u erdhi bekimi të gjithë atyre që të njohin si të vetmen nënë, pa burrë, të Perëndisë.

Ode IX

Irmosi: Theón anthrópis

»Nuk munden Zotin ta shohin njerëzit,*[41] »që rreshta engjëjsh s'kan' guxim ta sho- »hin,[42] veçse nga ti,* e Dëlirë, njerëzve iu »duk si njeri* Fjala e mishëruar;[43] e ma- »dhështojmë ne* dhe të lumërojmë me »ushtritë engjëllore tok.

E predikuat në botën krejt Një Zot* që qe me njer'zit dhe i hyjnizoi të vdekshmit pra* me bashkim pa krahasim; e shpallët këtë* dhe nga mashtrimi ateist e çliruat ju* çdokënd, ndaj, apostuj shenjtë, lavdëroheni gjithnjë.

Ikonizuat pësimin zotëror* me lloj-lloj torturimesh trupi, ndaj, o apostuj, ju* veset që në mish kam, vritini, shpirtin tim* të dobësuar dhe që po rrezikohet, vdes,* o hyjfolës shenjtë, gjallërojeni, shërojeni.

Ti bëmu udha që çon tek udha drejt* dhe pa gabim e urdhrave të tu,[44] sepse rashë keq* në gremina faji, humba, endem krejt kot,*[35] se devijova keq në udhë të liga fort* edhe rrezikoj, o Njeridashës; më ndihmo, o Krisht.

Hyjlindësor

Kor engjëjsh, kor Kryeengjëjsh, Frone njësh,* me Autoritete, Kryesi dhe Pushtete tok,*[45] Forca, Keruvime, Serafime, o Zot,* dhe nëna jote me apostujt në bashkësi,* mbret i vetëm, lypin t'i shpëtosh shërbyesit e tu.

I shenjtit: I to here
dhi' angelu

Bukuri e priftërinjve që na nxjerr hir,* mrekulli plot* na lyp Njeridashësin,* pra Perëndinë, të marrim ndjes' fajesh ne.

Ti nga vdekja të prangosurit qëmoti* i çlirove,* nga ngasjet e jetës son'* dhe ne çlirona, Nikollë, o shenjt i madh.

I varrosur ti në Mirë të Likisë,* shën Nikollë,* buron miro përgjithnjë* që flak tej duhmën e veseve dhe çliron.

Ardhja e Krijuesit te dera është,*[46] o shpirt, mos ki* aspak neglizhencë, thirr:* Me lutjet e shën Nikollës, shpëtomë, Krisht.

Hyjlindësor

E himnuar krejt që linde Dritën,[47] m'i shndrit* syt' e zemrës,* se nuk shoh, Hyjlindëse,* që të të psal i shpëtuar përmes teje.

Pasvargje Apostolike të Lavdërimeve

Dikur, o Krisht, duke dimëruar në anije, Nxënësit e tu thirrën: "O mësues, shpëtona, po humbim!"[48] Dhe tani ne themi me zë: O Shpëtimtari ynë njeridashës, lutemi: Çlirona nga nevojat tona.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

O Zot, apostujt e pushtuan dikur fundin e detit me rrjeta dhe lartësinë e Mbretërisë nëpërmjet dogmave; nga njëra anë, e hulumtuan me art fundin e pakapshëm, ndërsa, nga ana tjetër, arritën me besë në gjirin tënd të papërshkruar dhe predikuan në mbarë botën Birin tënd të pakohshëm; me ndërmjetimet e tyre dhe të të gjithë shenjtorëve, mëshirona.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Shenjtorët dhe shenjtoret i bëri të çuditshëm Perëndia ynë.[49] Ngazëllohuni dhe dëfreni të gjithë ju, o shërbëtorët e tij, sepse për ju e përgatiti kurorën dhe mbretërinë[50] e tij; ju kërkojmë të na kujtoni edhe ne.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Triimeros anestis Hristé

U denjësove, o Virgjëresh'* e qashtër dhe e vetmja nën'* Perëndie,* për karizma të mëdha,* se linde me trup një prej Trinisë, Krishtin, Zotin* që jep pra jetë për shpëtimin ton'.

NË LITURGJI Lumërimet:
Mnishtití mu o Theós

Kur në mbretërinë tënde të vish ti,* më kujto, Zot,*[50a] Shpëtimtari im, se je* i vetmi njeridashës, ndaj më shpëto.

Si të shndritur, o apostuj të Zotit,* shi i derdhët* botës mbarë, njohjen krejt* të hyjshme, sepse ishit si re me Hir.

O apostuj të lavdishëm, si rreze* krejt mistike* rendët ju në botë, pra* me bes' e shndritët gjinin' e njerëzve.

Martirik

Ves' hyjnore morët, martir', prej Zotit,* ju freskonte* kur po torturoheshit* në zjarrin[31] çnjerëzor të torturave.

Lavdi *Triadik*

Shën Triadhës së nderuar, besnikë,* t'i thërrasim* tok ne kur i falemi:* Me lutjet e apostujve na shpëto.

Tani *Hyjlindësor*

Ti që linde përmbi fjalë me fjalë,*[51] o Hyjlind'se,* Zot të bashkëpafillim* me Atin, lypi t'na i shpëtoj' shpirtrat.

TË ENJTEN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kryqësore
Ting. Tërth. II Triímeros anestis Hristé

O njeridashës zemërmadh,* o fort-përdëllimtari im,* Zot i dhembshur,*[52] si durove therje ti,* vdekje mbi dru për ne, për gjininë njerëzore?* Ndaj e lëvdojmë dhembshurin' tënde.

Shuplaka,[53] turpe,[54] kryqëzim* ti i pësove, zemërmadh,* duke dashur* t'na çliroje gjithë ne* nga dora e mashtruesit, çdo gjë e durove,* i vetmi jetëdhënës, i mbimir'.

Mbi Kryq u ngjite, o Bari,*[55] i shtrive duart, thirre fort:* "Un' jam Drita,*[47] ndaj tek unë ejani,* ndriçohuni, o njerëz në terrin e mashtrimit".* Lavd ty, të vetmit dritëdhënës, Krisht.

Të tjera Të Hyjlindëses: I apegnosmeni

Shpirti im përkulet nga barrët plot tmerr,* nga mjaft shkelje është kërrusur keqas,* ndaj ngrije,[56] e Virgjër, se të bindet lehtë Zoti* pra Shpëtimtari, se si nënë* ke guxim, dhe ai ngre* çdokënd që ra mjerisht;[57] po lutem:* Grise ti dorëshkrimin* e mëkatit tim[23] me ndërmjetimin* drejt Birit tënd aq njeridashës nga përdëllimi yt i madh[3] plot me dhembshuri.

Shih të mjerin mua dhe mos më hidh tej,* larg fytyrës sate;[58] jam i dënuar* nga fajet, nga njollat, nga mëkatet, i shpërfilla* urdhrat e Perëndisë, Zotit;* të kam ty shpresë, mbrojtje,* ndaj përgjërimeve të mia* vëru re dhe pastromë,* o Hyjlindëse, nga gjithë ndotjet;* un' lyp fort që të gjej shpëtim, Hir, nga përdëllimi yt i madh[3] plot me dhembshuri.

O e Tërëshenjtë, hapma ti derën* e pendimit, bëmë që të buroj lot,* si dhe kataniks me zemër mjaft të mençur, Zonjë,* se vetëm ty të quaj mbrojtje* të sigurt, o e Virgjër;* mbi ty e kam gjith' shpresën time,* ndaj ti mos më zmbraps mua* keq të turpëruar, por pranomë* edhe shpëtomë, o e mirë, nga përdëllimi yt i madh[3] plot me dhembshuri.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Triímeros anestis Hristé

E Fortdëlira, kur të pa* të ngulur mbi dru, thirri fort:* Biri im, Zot,* ç'ësht' ky lajm i huaj krejt,* ky paradoksi yt? Pra, duron nga mirësia* dhe nga keqardhja shum' e madhe, Krisht.

Pasvargje Kryqësore

Kryqi yt, o Zot, është jetë dhe përkrahje për popullin tënd; dhe, duke pasur besim në të, të himnojmë ty, Perëndinë tonë, që u kryqëzove në trup. Mëshirona.*

Varg: **Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.**

Kryqi yt, o Zot, i çeli Parajsën[59] gjinisë së njerëzve; dhe, si u çliruam prej prishjes,[40] të himnojmë ty, Perëndinë tonë, që u kryqëzove në trup. Mëshirona.*

Varg: **Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.**

Martirik

Martirët e tu, o Zot, nuk të mohuan, nuk u larguan nga porositë e tua; me ndërmjetimet e tyre, mëshirona.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Triímeros anestis Hristé

Bri drurit po qëndronte dikur,* përgjatë kryqëzimit tënd* Virgjëresha* me të virgjrin nxënës tok.*[60] Me lot thërriste Zonja: Krisht, mjerë! Si pëson ti,* o papasionshmëri për çdo njeri!

CITIME

1. Lluk. 24.36; Joan 20.19,26
2. Gjen. 2.8
3. Num. 14.19 etj.
4. Joan 1.3; Kol. 1.16
5. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 30
6. Gjen. 28.17
7. Eks. 14.21-15.1 etj.
8. Fil. 2.15
9. Ef. 2.2
10. I Mbret. [Sam.] 2.1-2
11. Matth. 16.16-18
12. Vep. 2.1-6
13. Tit. 3.11
14. Matth. 18.8; 25.41; Juda 7
15. Kol. 3.5
16. Abak. 3.19; Joan 20.28
17. I Kor. 6.17
18. Fil. 3.20
19. Is. 26.9
20. Joan 1.1
21. Matth. 7.14
22. Apok. 13.8; 20.15
23. Kol. 2.14
24. Matth. 25.46
25. Jona 2.7
26. Eks. 31.18; 32.15-16
27. Rom. 2.27; 7.6
28. Matth. 10.16; Lluk. 10.3
29. Matth. 25.31-33
30. Is. 53.7; Jer. 11.19; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
31. III Makk. 6.6; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 24-26
32. Dan. 3.28
33. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 3,28
34. Joan 10.10-14
35. Matth. 18.12-13; Lluk. 15.4-6
36. III [I] Mbret. 18.38
37. Hebr. 1.3
38. Matth. 13.23; Mark 4.20
39. Matth. 3.12; Mark 9.43-45; Lluk. 3.17
40. Gjen. 3.16-19
41. Eks. 33.20; Joan 1.18
42. Is. 6.2
43. Joan 1.14
44. Ps. 118(119).32
45. Kol. 1.16
46. Matth. 24.33; Mark 13.29
47. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
48. Matth. 8.23-25; Mark 4.35-38; Lluk. 8.22-24
49. Ps. 15(16).3
50. Matth. 25.34
50a. Lluk. 23.42
51. Lluk. 1.35
52. Eks. 34.6 etj.
53. Matth. 26.67; Mark 14.65; Joan 18.22; 19.3
54. Matth. 27.29-31,41; Mark 15.20,31; Lluk. 22.63; 23.11,36
55. Zah. 13.7; Matth. 26.31; Mark 14.27; Joan 10.10-14; Hebr. 13.20; I Petr. 2.25
56. Lluk. 13.11-13
57. Ps. 144(145).14
58. Ps. 50(51).13
59. Gjen. 3.24
60. Joan 19.25-26

TË PREMTEN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kryqësore
Ting. Tërth. II

Sot u përmbush thënia profetike, sepse ja po falemi në vendin ku qëndruan këmbët e tua, o Zot;[1] dhe, si shijuam dru shpëtimi, fituam çlirim prej pasioneve të mëkatit me anën e ndërmjetimeve të Perëndilindëses, o i vetmi njeridashës.

Vetëm sa u ngul druri i Kryqit tënd, o Zoti Krisht, themelet e vdekjes u tundën, sepse atë që Hadhi e përpiu me dëshirë, e lëshoi me tmerr; na tregove shpëtimin tënd,[2] o i Shenjtë, dhe të lavdërojmë, Bir i Perëndisë; mëshirona.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Elpís tu kosmu agathí

E vetmja shqerrë pa qortim,* Vajzë, shihje të varur* vullnetarisht[3] mbi Kryq atë* që prej teje kish marr' trup* nga gjaku i dëlirë, hidhur dhe me lot* thërrisje, Virgjëreshë dhe Hyjlindëse:* Bir që nuk mban mllef, ta himnoj* Ekonomin' tënde* që ësht' e frikshme fare.

Pas Stihologjisë së dytë,
të tjera

Kryqi yt, o Zot, u shenjtërua sepse në të bëhen shërime për ata që sëmuren nga mëkate; përmes tij të biem ndër këmbë; mëshirona.

O Zot, judenjtë të dënuan me vdekje ty, jetën e të gjithave;[4] ata që, falë shkopit, ecën në Detin e Kuq,[5] të karfosën në Kryq; dhe ata që thithën, si prej gjiri, mjaltë nga guri,[6] të sollën vrer;[7] por pësove vullnetarisht,[3] që të na çlirosh nga skllavëria e armikut; o Krisht, Perëndia ynë, lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Elpís tu kosmu agathí

E Virgjra ish bri shenjtit Kryq* të atij që, mbi mendje,* e kishte lindur pa pësim,* që i dha trup dhe thoshte* me zë, me lot si nënë: Unë nuk duroj,* o Biri im dhe Perëndi, të të shikoj* të varur dhe të vdekur ty,* o Zot që i jep frym'* çdokujt[8] të gjall' mbi tokë.

Pas Stihologjisë së tretë, të tjera
Elpís tu kosmu agathí

Për mbretërit fitore je,* zhdukje, Kryq, për demonët,* për të sëmurët je doktor,* për besnikët je forcë* e rojë dhe për orthodhoksët mburrje je* vërtet; për ne ji siguri, përkrahje, mur* edhe bekim, o dru i shenjt';* të ka mbështetje ty* Kisha e Zotit ton' Krisht.

Martirike

Ka përgjithmonë dritë për të drejtët,[9] sepse shenjtorët, meqë shkëlqyen në ty, feksin përherë si ndriçues pasi fikën llambën e të pabesëve;[10] me lutjet e tyre, o Shpëtimtari ynë, ndriçoje kandilin tim, o Zot,[11] dhe shpëtomë.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Hyjlindëse e Tërëshenjtë, mos më braktis për tërë jetën; mos më lër në mbrojtjen njerëzore, po ti përkrahmë dhe mëshiromë.*

Kanun Kryqësor që ka Akrostihidhë (pa Hyjlindësoret): "Do ta himnoj pësimin e nderuar të Zotit. Josif".
Ting. Tërth. II
Ode I
Irmosi: Kímati thalasis

»**Z**otin, që një herë* në valët e detit e

»mbyti ndjekësin,*[12] në një varr sot e »shtrijn'* Djemt' e çliruar prej zgjedhës,* »porsi vajzat ne po mblidhemi* dhe thë»rresim besërisht: Lavdi të lavdëruarit.[13]*

Me pësim të çmuar* natyrën e njerëzve që u mbush me turp,* e nderove fort ti;* ty të nderojmë me frikë* dhe e madhërojmë me besim,* e lëvdojm' pushtetin tënd, se u lëvdua lavdërisht.[13]

Ti me gjakun tënd, Fjal',* e ndale vërshimin e gjakut të padrejt',* e pastrove, o Zot,* nga çdo njollosje e keqe,* i Tërëfuqishëm, llojin ton'* njerëzor; shpëtojmë prej pushtetit tënd dhe të lëvdojm'.

Martirike

Bishat gjakatare* vërtet rezistenca e admirueshme* e martirëve tan'* i mundi; gjendjen e zjarrit* e nënshtroi me ves'[14] Hiri Shenjt* dhe shtrëngatën e politeizmit tmerr e ndali krejt.

Thatë shira rrene* me shirat e gjakrave, o martirë shenjt',* shi shërimesh kështu* i transmetoni ju botës,* fikni krejt çdo flak' të veseve* t'ateizmit, ndaj ju lumërojmë me hare dhe mall.

Kryqhyjlindësor

Kur të shihte, Zot, ty* të bukurin hirshëm,[15] që s'kishe bukuri* dhe as pamje[16] në Kryq* gjatë pësimit tënd, Vajza* pa burr', bukuria jonë, pra* e besnikëve, si nën' bërtiste, me mall të mburrte.

Kanun tjetër I Hyjlindëses
që ka Akrostihidhë sipas Alfabetit.
I njëjti.

O e virgjër pa cen,* Mari lavdiplote, hirplote, ti je shkak* për gëzimin, kështu* pra ne himnuesit e tu,* hyjshëm hijesona me dhunti,* me dhunti të shenjta të të psalim këng', falënderim.

Oh, Hyjnënë, ç'janë* misteret e tua?! U shfaqe Zonjë ti* e krijesave mbar'* se në pëqi kishe Zotin* që s'guxojnë ta vështrojnë dot* engjëlloret Forca,[17] ndaj të lumërojmë besërisht.

Kur e shijoi drurin* stërnëna,[18] gjinia e tër' e njerëzve* u dënua mjerisht,* rreptë, për prishjen e vdekjes,*[19] e Dëlir', por u rithirr në ty,* sepse linde jetën[4] e paprishshme, o Hyjlindëse.

Ode III
Irmosi: Se ton epi idhaton

»Ty që steren' e vare* mbi ujërat pa asnjë »baz', mbështetje,*[20] Krijesa e tmerruar »të pa të varur lart në Kalvar,*[21] dridhej »dhe thirri me çudi: S'ka tjetër shenjt si »ti,* ti je Zot[22] i madh i jetëve.

Ty që steren' e vare* mbi ujërat pa asnjë baz', mbështetje,*[20] kur dielli të pa lart të ngritur mbi dru, të shpuar keq* në brinjë me një shtizë,[23] errësohej,[24] se ndriçim* për të gjitha ty të njihte, Zot.

Mbeti i pashëruar* përjet' kur me gozhdët e tua mori* pra plagë krimineli[18] që në Parajs' e plagosi lasht',* o Zemërmadh, Adamin,[19] dhe besnikët gjetën gaz,* dhe shërim të plotë për çdo plag'.

Martirike

Kur kori engjëllor pa* të thernin shumica martirësh egër* për Qengjin e flijuar,[25] i admironte: Të lëndshmit si* i mundnin kundërshtarët e palëndshëm dhe merrnin* rreth, kurorë fitimtare lart!

Shenjtët që morën forcë* nga lart, nga i vetmi i fortë që jep* fuqi, hir për të gjithë, fort me keqdashësin mundeshin,* forcën e tij plot dobësi e shkelnin, merrnin pra* rreth, kuror' prej Perëndisë Zot.

Kryqhyjlindësor

Kur pe atë që lindi* prej teje të shpohej me shtizë thellë,*[23] ty plagë t'u bë zemra,[26] e Tërëshenjtë pa hiç qortim,* dhe the e shtangur: Me se ta shpërbleu, Biri im,* bashkësia e paligjshme krejt?!

I Hyjlindëses I njëjti

Lasht' u zvarrit armiku,* Hyjnën', më mashtroi përmes dëshirës* së hyjnizimit,[18] dhe nga Edeni më hodhi, dhe në dhé* fort më dërrmoi,[19] veçse Zotit Krishtit i erdhi keq,* më ribëri si i dhe trup ti.

Nëma e lasht', dënimi,*[19] përmes ndërmjetimit tënd, o Hyjnënë,* u zhduk se, kur u shfaq te ti Zoti, o e dëlirë krejt,* nxori porsi burim për çdo njeri bekim pa fund,* si i përmbimir' me dhembshuri.

Vajzë, Jezekielit,* profetit, iu duke më par' si portë* e gjall' ku vetëm Zoti, me trup, kaloi dhe përsëri* të mbyllur ty të ruajti,[27] o e Dëlirë nur,* siç e dinte i Fortlarti Krisht.

Ode IV

Irmosi: Tin en stavró su

»Zbrazjen[28] mbi Kryqin dhe pësimin »tënd* Abakumi profet e parapa dhe tho»shte:* Pushtetin e demonëve shtrive për»mbi[29] dhé* edhe zbrite në Ferrin[30] si Pe»rëndi dhe Zot.*

O Zot, i shtrin duart vullnetarisht në dru[3] duke e shfuqizuar vrullin e dorës së tendosur për ngrënien e drurit[18] dhe nga brinja u pikon[23] faljen të prangosurve.

O Zot i përmbimirë, denjove të pësosh që të më çlirosh nga pasionet e idiotësisë; shijove vrer[7] duke buruar për mua ëmbëlsi hyjnore; vdiqe duke më dhënë jetë.[8]

Martirike

Duke pasur zjarrin e dashurisë hyjnore në shpirtin e logjikshëm, athloforët e Krishtit e fikën flakën e të paligjshmëve dhe u shfaqën si llamba ndriçuese.

Miqtë e hyjshëm të Tërëmbretit[31] u ndanë nga miqësia mishore, ecën fuqishëm drejt çdo torture dhe, pasi fituan, u kurorëzuan me lavdi.[32]

Kryqhyjlindësor

Virgjëresha thërriste: Të linda pa pësim[33] dhe tani si të shikoj të kesh kontakt me pësimin? Si e duron këtë, o Bir i pafillim? E lavdëroj zemërgjerësinë tënde.

I Hyjlindëses I njëjti

Shkëlqeji me lavdinë tënde ata që të himnojnë, o e Thjeshtë pa cen, e ndriçuar me anë të virtyteve, e zgjedhur, e vetmja që u duke si e tërënderuar në të gjitha gjeneratat.

O Hyjnënë e virgjër, nga gjakrat e tua të dëlira linde me trup Perëndinë, Shpëtimtarin, që i çliron nga peripeci të gjithë ata që të himnojnë, o Vajzë hyjhirplote.

Birit tënd hyjnor i shërben natyra e të palëndëve, ndërsa ty të himnon me mallëngjim organizata e të vdekshmëve, o Perëndilindëse e kulluar, ndaj na shkëlqe me llamburitjen tënde.

Ode V

Irmosi: Pros se orthrizo

»Për ty jam gati në mëngjes,[34] o Fjalë e »Perëndisë që, nga dhembshuria e zbraze »veten tënde pa u ndryshuar për hir të të »rënit[19] dhe pa pësuar përfundove deri në »pësime; më jep paqen,[35] o njeridashës.

U shfaqe i vdekur në Kalvar[21] ti që me pësimin e trupit tënd e vrave Hadhin, dhe

i varur, o Krisht, nuk kishe pamje as bukuri,[16] sepse deshe të më stolisje, si njeridashës.

Përderisa do që t'i shkulësh dëshirat epshore të Adamit të parë,[36] karfosesh me gozhdë; dhe, pasi u plagose me shtizë,[24] e pengon shpatën e flakëruar që të mos e pengojë hyrjen[37] e shërbëtorëve të tu, o Krisht.

Martirike

Duke gjurmuar pësimet e Zotit, koret e martirëve mbërthehen në dru dhe ua presin duart dhe këmbët tok kur drejtoheshin hyjshëm për në udhën e martirizimit të nderuar.

O martirë të Krishtit, me mendje të përsosur, mendjen egoiste, arrogancën kryelartë, e vithisët absolutisht kur u përulët duke imituar atë që i lartësoi të gjithë përmes përuljes së zemrës.

Kryqhyjlindësor

O Vajzë, mbin nga rrënja e Jeseut[38] dhe si lule e ofron mbjellësin e botës, që i thau bitmet me anën e bimës hyjnore të Kryqit të cilin e denjoi në trup, si i dhembshur.

I Hyjlindëses: Theofanias su Hristé

Një shkallë e ngritur drejt lartësisë, e cila iu shfaq simbolikisht Jakovit,[39] e shfaqi disi madhështinë e vërtetë të lindjes sate, o Hyjnuse; se me anën tënde Perëndia foli me ne përmes bashkëzbritjes hyjnore dhe iu dha jetë mbarë vdekatarëve.

Të çliruar nga trishtimi nënor[19] nëpërmjet teje që kishe në bark Zotin, u mbushëm me ngazëllim, se kishe në mitër hare për të gjithë dhe lehtësim botëror; prandaj, o e tërëhimnuar, ruaji himnuesit e tu nga rreziqet me ndërmjetimet e tua.

O Virgjëreshë e tërëpaqortueshme, duke mësuar mistikisht me hyjshikim ikonën tënde, Moisiu shikonte më parë ferrën e padjegur nga zjarri;[40] sepse Gatuesi, kur banonte në ty, nuk të flakëroi ty, më të lartën se tërë krijesat, o Hyjnuse.

Ode VI

Irmosi: Sineskethi, al u kateskethi

»E gëlltiti* por s'e mbajti brenda* pe»shku i madh shenjtin Jona* që po simbo»lizonte* k'shtu pësimin dhe varrimin »tënd, Krisht;*[41] u sul jasht' dhomës,* ja»shtë egërsirës pra,[42] dhe u thirri rojave të »varrit:* Ju që po ruani kot gjërat që nuk »jan',* tash e humbët përdëllimin shpir»tëror.[41]

Kur i ndërronte duart duke i bekuar djemtë qëmoti, Jakovi e parafiguronte Kryqin;[43] pra, duke hipur në të, o i Tërëlartë, e çliron njerëzinë nga mallkimi i lashtë[19] dhe buron tani bekimin për ata që të bekojnë, o i vetmi krijues i bekuar dhe i përmbimirë.

Duke paraikonizuar pësimin tënd, o Fjalë, Moisiu i madh e lartësoi qëmoti gjarprin e bronztë duke i fuqizuar kundër pickimit helmues të gjarpërinjve ata që e shikonin,[44] sepse, kur u kryqëzove, o Zot, tërë besnikët u çliruan nga dëmi i gjarprit të hyjurryer.[45]

Martirike

Kur garonin dikur, atletët e nderuar të hyjshëm qëndronin sikur të vuante ndonjë tjetër, sepse i parashikonin shpërblimet dhe ngazëllimin e amshuar. Me uratat e tyre, o Krisht i dhembshur, çliroji ata që të përhimnojnë nga ngasjet, mëkatet dhe peripecitë.

Athloforët e hyjnueshëm dhe të nderuar me çurgjet e gjakrave i pushuan përrenjtë e mashtrimit dhe u treguan si burime që u

nxjerrin vërtet besimtarëve ujin e hyjdijes. Me ndërmjetimet e tyre, o Shpëtimtar i botës,[46] hidhe si shi ndjesën, jetën, zbutjen dhe përdëllimin e madh.[47]

Kryqhyjlindësor

Duke parë bariun[48] dhe Zotin e të gjithave të varur në dru, shqerra qante si nënë dhe thërriste: O Bir, ç'është ky mister i ri? Ti që je i pavdekshëm në natyrë, e pranove vdekjen, ngaqë do që t'i çlirosh vdekatarët nga prishja?!

I Hyjlindëses I njëjti

O Perëndilindëse, simbolet e Ligjit dhe parathëniet e profetëve të deklaronin[49] qartësisht, se do të lindje Çlirimtarin e botës dhe mirëbërësin e mbarë Krijesës,[50] i cili u bëri lloj-lloj të mirash në mënyra të ndryshme[49] atyre që të lavdërojnë me besim dhe dashuri, o Zonjë e dëlirë.

Për shkak të mashtrimit[18] të armikut njerivrasës,[51] të parëgatuarit e Perëndisë u bënë të huaj për shijimin e Parajsës;[37] por vetëm ti, o Hyjnënë, i rifute atje kur e linde Zotin Shpëtimtar, i cili me pushtet hyjnor duroi kryqëzimin dhe varrimin.

O Zonjë e kulluar, ai që me vullnetin hyjnor dhe fuqinë e vet krijuese i bëri të gjitha nga mosqenia,[52] doli nga mitra jote si Perëndi dhe njeri, edhe i ndriçoi hijshëm me shkëlqimet hyjnore ata që ishin më parë në errësirën e padituri së.

Ode VII

Irmosi: Áfraston thavma

»S'thuhet çudia! Ai i cili një her' shpëtoj* »Djemtë oshënarë nëpër zjarr,*[53] në va- »rrin pa shpirt* vihet si të vdekurit që të »shpëtohemi ne që i këndojmë:* Çlirim- »tar, Perëndi je i bekuar.*

Kur bashkësia e hebrenjve të dënoi në Kryq, toka, kur të pa, u frikësua,[54] dielli e ndaloi dritën e tij[24] dhe ata që ishin në terr panë dritë[55] duke kënduar: Çlirimtar Perëndi, je i bekuar.

Pësove sharje kur goditeshe me kallam dhe kurorëzoheshe vullnetarisht[3] me gjemba[56] si mbret, o Krisht Perëndi, për shpëtimin e të gjithëve ne që këndojmë: Çlirimtar Perëndi, je i bekuar.

Martirike

Ndërsa lidheni me pranga, o të tërëfamshëm, e zgjidhni haptas tërë mashtrimin e djallit; duroni dënime dhe vdekje të padrejtë sepse dëshironi jetën e sipërme, duke thirrur: Çlirimtar Perëndi, je i bekuar.

O martirë të tërëfamshëm, qëndroni në mes të flakës duke flakëruar qartazi mashtrimin dhe, meqë nuk u flakëruat me anë të freskimit të Hirit të perëndishëm, thërrisni me melodi: Çlirimtar Perëndi, je i bekuar.

Kryqhyjlindësor

Perëndilindësja thërriste: Kryqëzohesh vullnetarisht[3] dhe shpirti im, duke të parë tani, zhytet në trishtim, o Bir pa fillim; ti po vdes duke u dhënë jetë atyre që të këndojnë: Çlirimtar Perëndi, je i bekuar.

I Hyjlindëses I njëjti

O Hyjnënë, si të stolisur, të pasur me dekor të artë, të hijshëm, të deshi[57] Biri yt dhe Zoti yt për shpëtimin e të gjithëve ne që të thërrasim: O e dëlirë, pema jote është e bekuar.[58]

Zoti të gjeti si trëndafil mes gjembave,[59] o e Pacenuar, dhe me erërat e tua të pëlqyeshme nga Hiri i Shpirtit na mbushi ne që i thërrasim me kataniks: Çlirimtar Perëndi, je i bekuar.

O e Dëlirë, duke i parë simbolet e lindjes sate hyjnore me lavdi, tërë profetët hyjnorë thërrisnin: Perëndia do të vijë prej Virgjëreshës,[60] që t'i shpëtojë ata që thërrasin: Çlirimtar Perëndi, je i bekuar.

Ode VIII

Irmosi: Ekstithi friton uranë

»Dridhu, tmerrohu ti, o q'ell*[61] edhe »tronditu prej* themelive ti, o dhé,*[62] »se ja ku hidhet me të vdekurit Zoti që »lart mbretëron, dhe mbyllet në varrin e »përulur.* O Djema, ta bekoni;* priftërinj, »ta himnoni;*[63] të gjith' ta lartësoni për»herë dhe përjetë.*

Me anë të pësimit të Kryqit, o Krisht, e pi potirin që dëshirove[64] dhe më derdh burime ndjese nga brinja jetëprurëse[23] mua që u vrava[19] përmes brinjës,[65] prandaj të përhimnoj: O priftërinj, bekoni;[63] o popull, përmbilartësoni në gjithë jetët.

Kur një popull i paligjshëm të dënoi të kryqëzoheshe mes të paligjëve,[66] o Jisu, Zot jetëdhënës, dheu u trondit[54] dhe të gjithë këndonin me frikë: O Djem, bekoni; o priftërinj, përhimnoni;[63] o popull, përmbilartësoni në gjithë jetët.

Martirike

O atletë, vdekja juaj u shfaq e çmuar para Perëndisë,[67] sepse, kur hasët shumë pësime, u bëtë pjesëmarrës në pësimin e nderuar duke thirrur mençurisht: O Djem, bekoni; o priftërinj, përhimnoni;[63] o popull, përmbilartësoni në gjithë jetët.

Me të vërtetë, armët tuaja nuk ishin ato mishoret për rreshtim[68] kundër armiqve, por ishin shpresa, besimi dhe e vërteta; me to arrite Perëndia dhe bashkënumëroheni me koret e engjëjve duke thirrur për Zotin: O priftërinj, bekoni;[63] o popull, përmbilartësoni në gjithë jetët.

Kryqhyjlindësor

Perëndilindësja thërriste: O Bir i tërëlartë, pa fillim, duron pështyrje,[69] përqeshje dhe Kryq, dhe goditesh prej kallami me tallje;[56] e lavdëroj zemërgjerësinë tënde, të cilën Djemtë e bekojnë, priftërinjtë e përhimnojnë,[63] popujt e përmbilartësojnë në gjithë jetët.

I Hyjlindëses I njëjti

U parashfaqe te Danieli i hyjzënë si mal i palatuar, meqenëse prej teje, o Vajzë e virgjër, u pre një gur pa dorë njeriu,[70] Krishti, i vetmi Perëndi. Atë, o Djem, bekojeni; priftërinj, përhimnojeni;[63] popull, përmbilartësojeni në gjithë jetët.

Gjeneralët e sipërm e lavdërojnë përherë me himne Birin tënd, o e dëlirë, Vajzë gjithmonë e virgjër, ndërsa ty të përhimnojnë me gëzim bashkë me ne si hyjnënë; atë Djemtë e bekojnë, priftërinjtë e përhimnojnë,[63] popujt e përmbilartësojnë në gjithë jetët.

Me llamburitjet e shkëlqimit tënd ndriçoji sa të konsiderojnë tani si Perëndilindëse të vërtetë, o nënë e dëlirë e Dritës,[71] sepse u duke, o Virgjëreshë, si tendë drite tek ata që me besim thërrasin: Gëzohu, o e bekuar dhe e lavdëruar, në gjithë jetët.

Ode IX

Irmosi: Mi epodhiru mu miter

»Mos më vajto ti moj nënë, kur më sheh »të varrosur, Birin e dashur, që ke lindur »virgjërisht, se do të ngrihem prapë dhe »do të lavdërohem, dhe do t'i lartësoj, si »Perëndi, ata që të madhështojnë besë»risht.*

Si i mbimirë, i vetmi Shpëtimtar, ke pranuar* të vdesësh frikshëm ti me trup mbi

Kryq që ta çlirosh* pra nga prishja[19] të prishurin me ngrënie, epsh,* me kënaqje për drurin,[18] Jisu, ndaj pa pushim* e himnojmë fuqin' tënde, dhembshurin' pa fund.

O Shpëtimtar, i tendosur përmbi Kryq, si pësove* dhimbje? Më nxore nga të tmerrshmet dhimbje ti, o Krisht;* si i shkule krejt gjembat e pasioneve* kur me gjemba u kurorëzove?[56] Si një kan'* ngazëllimi më mbushe[72] kur pive uthull, Zot.[73]

Martirike

Nuk e mohuat, atletë, Krishtin, Zotin e botës,* ndërsa shtrëngoheshit në dhimbje, duke qen' në burg* dhe gjymtyrët jua prisnin tmerr, ju shtrinin fort,* pa mëshirë, mbi rrota torture për gjymtim* dhe te bishat ju jepnin pa shpirt si gjah, shenjtë.

Më shumë se dielloret rreze feks nur kujtimi* i famshëm, i shkëlqyer i atletëve. Na shndrit* ne besnikët dhe shpirtrat tanë përgjithnjë,* e flak terrin e veseve dhe të ngasjeve,* mjegullnajën e thellë të djallit na e zhduk.

Kryqhyjlindësor

Ti mban atë që në dorë mban çdo gjë,[74] e ke si foshnj'* atë që na çliroi ne, o Zonjë e pacen,* pra nga dora e kundërshtarit djall, armik* dhe të ngritur mbi drurin e Kryqit e sheh kur* na çliron me gaz nga gropa e së keqes helm.

I Hyjlindëses I njëjti

Shkaku i gazit, i jetës së përjetshme, u shfaqe,* Hyjnënë e dëlirë, mbinatyrshëm, se në bark* e ke pasur Shpëtuesin e Gjithësis';* ky çdo lot nga fytyra e dheut qartësisht* e ka hequr,[75] të gjithëve ne na dha hare.

Psalte stërati yt, shën Davidi, të parathoshte* simbolikisht ark';[76] Moisiu, hyjshikuesi,* të kish si shtambë ari për hyjnoren man',*[77] se e mbajte atë që në gjirin atëror* ësht' gjithnjë,[78] ndaj, Hyjlindëse, të lëvdojm' me himn.

Je më e lartë vërtet se çdo krijesë, se pate* në mitër Perëndinë e të gjithave me trup,* ndaj të kemi ty mbrojtje, shpresë sigurisht* dhe mur fortifikimi; kështu shpresojmë ne* se do marrim shpëtim përmes teje, o Zonjë.

Pasvargje Kryqësore të Lavdërimeve

E kam te Kryqi shpresën dhe, duke u mburrur me të,[79] thërras: O Zot njeridashës, rrëzoje fodullëkun e atyre që nuk të pohojnë si Perëndi dhe njeri.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Ne që e kemi si mur Kryqin, e kundërshtojmë armikun dhe nuk frikësohemi nga dredhitë dhe pusitë e tij; sepse, meqë është egoist, u asgjësua dhe u shkel nga fuqia e Krishtit që u mbërthye në dru.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

O Zot, në kujtimin e martirëve të tu tërë Krijesa kremton, qiejt ngazëllohen bashkë me engjëjt dhe toka dëfren bashkë me njerëzit; me lutjet e tyre, mëshirona.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Triímeros anéstis Hristé

Më vunë si të vdekur në varr,* më ngulën si njeri mbi dru* mizorisht, por* me lavdi, si Perëndi,* do ngjallem përsëri pas tri ditësh, nëna ime,* o Virgjëreshë e dëlirë fort.

NË LITURGJI Lumërimet:
Mnishtití mu o Theós

Kur të vish në mbretërin' tënde, o Krisht,* Zot, kujtomë,*[80] Shpëtimtari im, se je* i vetmi njeridashës, ndaj më shpëto.

O Krisht, Perëndia ynë, pëllëmbët* ti i shtrive* mbi dru, e qafove fort* çdo komb që përdëllimin tënd e himnon.

O Krisht, si u ngule mbi dru me dashje,* krejt i zhduke* gjembat e keqbërësit* me forcën tënde, o njeridashës Zot.

Martirik

Athloforë, si shijuat tortura,* ju arritët* të shijoni në Parajs'*[81] dhe, pa pushim, për botën po luteni.

Lavdi *Triadik*

Shpirt Hyjnor i bashkëfronshëm, Bir, Atë,* Zot, çlirona* ne shërbyesit e tu* nga çdo torturë dhe çdo peripeci.

Tani *Kryqhyjlindësor*

Kur të shihte Virgjëresha të shtrirë* përmbi dru, Zot,* psherëtinte plot me lot;* me ndërmjetimet e saj na mëshiro.

TË PREMTEN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Zotërore
Ting.Tërth. II I apegnosmeni

Më çliro nga Gjehena skrop që më pret* edhe i amshuari zjarr,[82] gjykatës* i drejtë krejt;[83] jam fort i dënuar, por tregomë* ti të paprekur nga trazirat* e përkundërta, Fjalë;* trembem un' qyqi kur kujtoj pra* fajet që kam, të shumta* janë, ndaj përpara teje bie* me lot dhe me dërrmim në zemër, kërkoj mëshirën tënde, o Shpëtimtari im.

Kush do të më qajë? Nga mospërmbajtja* e kam shkelur urdhrin e Krijimtarit;*[18] në vend të Parajsës lart, banova poshtë në Hadh,* ngrënia që ngjante si e ëmbël*[18] më qe kthyer në vrer keq;* për lavdin tënd si dhe për engjëjt* u tregova i huaj;* por pendohem, pritmë, o i dhembshur,* si mëshirues, njeridashës nga përdëllimi yt i madh,[47] zemërgjeri Zot.

Krejt ata që fjetën me besë, vëri,* Jetëdhënës, në vende lehtësimi,* në tenda amshimi ku shkëlqen fort drita jote,* pra nga fytyra jote pa fund,* ku të drejtët krejt kanë* paqe, shijim dhe ngazëllime,* dhe ku janë të gjallët;*[84] ndaj shpërfilli fajet që kan' bërë* me vepra, fjal' dhe mendje, o Zot, nga mirësia jote e madhe, Shpëtimtar.

Të tjera Martirike

Ata që u bënë martirë për hirin tënd, o Zoti Krisht, duruan shumë tortura; me ndërmjetimet dhe lutjet e tyre, ruana të gjithë ne.

Martirët athloforë dhe qytetarët e qiellit, kur garuan mbi dhé, duruan shumë tortura dhe fituan kurorën e përsosur në qiej, që të ndërmjetojnë për shpirtrat tanë.

Kryqi yt, o Zot, u bë armë e pamposhtur për martirët, sepse e shikonin para tyre vdekjen dhe, duke synuar jetën e ardhshme, përforcoheshin me shpresën tënde; me lutjet e tyre, mëshirona.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore Dogmatike*

Cili nuk do të të lumërojë, o Virgjëreshë e Tërëshenjtë? Cili nuk do të përhimnojë lindjen tënde të kulluar? Se Biri yt i Vetëmlindur,[85] që shkëlqeu prej Atit pa kohë, lindi prej teje së Qashtrës dhe u mishërua pa shpjegim, duke qenë nga natyra Perëndi, dhe duke u bërë për ne njeri nga natyra, jo i ndarë në dy persona, por i njohur në dy natyra të papërziera. Atij lutju, o Zonjë e Tërëlumur, të mëshirohen shpirtrat tanë.*

Pasvargje
Martirik

Martirët e tu, o Zot, nuk të mohuan, nuk u larguan nga porositë e tua; me ndërmjetimet e tyre, mëshirona.

Nekrosime
I Joan Damaskinoit

Varg: **Të lumur ata që i zgjodhe dhe i more, o Zot.**

Urdhri yt krijues ka qenë fillimi im dhe qenia ime; dhe duke dashur të më bësh krijesë të gjallë prej natyre të dukur dhe të padukur, ma formove trupin prej dheut dhe më dhe shpirt me fryrjen tënde të perëndishme dhe jetëbërëse.[86] Prandaj, o Krisht, vendosi shërbëtorët e tu në vendin e të gjallëve[84] e në tendat e të drejtëve.[87]*

Varg: **Shpirtrat e tyre do të rrinë në të mira.**

Ishte dhimbje për Adamin[19] shijimi i drurit qëmoti në Eden kur gjarpri nxori helm nga goja,[18] sepse nëpërmjet tij hyri vdekja[88] dhe hëngri tërë gjininë njerëzore; por Zoti, kur erdhi, e vithisi dragoin[89] dhe na dhuroi prehjen; prandaj le t'i thërrasim: Le të të vijë keq, o Shpëtimtar, dhe prehi së bashku me të zgjedhurit e tu ata që i more.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor Triímeros anestis Hristé*

Krisht, prehi shërbëtorët e tu* që fjetën, ndërmjeton te ti* nëna jote,* oshënarët, çdo shenjtor,* profetët me apostujt, martirët, hierarkët* edhe të drejtët që i ke pranë.

CITIME

1. Ps. 131(132).7
2. Ps. 49(50).23; 90(91).16
3. Joan 10.15,17-18
4. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
5. Eks. 14.16-23
6. Ligji i Dytë 32.13; Ps. 80(81).17
7. Matth. 27.34
8. Joan 10.28; 17.2
9. Fja. Urt. 13.9
10. Jov 21.17
11. Ps. 17(18).29
12. Eks. 14.27-28
13. Eks. 15.1
14. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
15. Ps. 44(45).3
16. Is. 53.2
17. Ps. 88(89).8
18. Gjen. 3.2-6; II Kor.11.3
19. Gjen. 3.16-19
20. Ps. 135(136).6; Iov 26.7
21. Matth. 27.33; Mark 15.22; Lluk. 23.33; Joan 19.17
22. I Mbret. [Sam.] 2.2
23. Joan 19.34
24. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
25. Is. 53.7; Jer. 11.19; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
26. Lluk. 2.35
27. Jez. 44.1-4
28. Fil. 2.7
29. Abak. 3.14
30. I Petr. 3.19; 4.6
31. Lluk. 12.4; Joan 15.13-15
32. Ps. 8.6
33. Is. 66.7
34. Is. 26.9
35. Joan 14.27
36. I Kor. 15.45; I Tim. 2.13
37. Gjen. 3.24
38. Is. 11.10; Rom. 15.12
39. Gjen. 28.17
40. Eks. 3.2-5; Vep. 7.30

41. Matth. 12.40
42. Jona kap. 2
43. Gjen. 48.14-19
44. Num. 21.8-9; Joan 3.14
45. Gjen. 3.14-15
46. Joan 4.42; I Joan 4.14
47. Num. 14.19 etj.
48. Zah. 13.7; Matth. 26.31; Mark 6.34; 14.27; Joan 10.11-14; Hebr. 13.20; I Petr. 2.25
49. Hebr. 1.1
50. Vep. 10.38
51. Joan 8.44
52. Joan 1.2
53. III Makk. 6.6; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
54. Matth. 27.51
55. Is. 9.2; Matth. 4.16
56. Matth. 27.29-31; Mark 15.18-20; Joan 19.5
57. Ps. 44(45).10-12
58. Lluk. 1.42
59. Kënga 2.2
60. Is. 7.14
61. Jer. 2.12
62. Ps. 81(82).5
63. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 61
64. Matth. 20.22; Mark 10.38; Joan 18.11
65. Gjen. 2.21-22
66. Matth. 27.38; Mark 15.27; Lluk. 23.32; Joan 19.18
67. Ps. 115(116).6 (116.15)
68. II Kor. 10.4
69. Matth. 26.67; 27.30; Mark 10.34; 14.65; 15.19; Lluk. 18.32
70. Dan. 2.34-35,45
71. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
72. Fja. Urt. 9.2
73. Matth. 27.34,48; Mark 15.36; Lluk. 23.36; Joan 19.29-30
74. Hebr. 1.3
75. Is. 25.8
76. Eks. 25.9-20; 38.1; Ligji i Dytë 10.2; Ps. 131(132).8; Hebr. 9.4
77. Eks. 16.33; Hebr. 9.4
78. Joan 1.18
79. Gal. 6.14
80. Lluk. 23.39-44
81. Gjen. 2.15
82. Matth.18.8; 25.41; Juda 7
83. II Makk.12.6; Ps. 7.12; II Tim. 4.8
84. Ps. 114(115).9
85. Joan 1.14,18; 3.16-18; I Joan 4.9
86. Gjen. 2.7-8; Ps. 118(119).73; 138(139).5; Jov 10.8-9
87. Ps. 117(118).15
88. Rom. 5.12
89. Apok. 12.3 etj.

TË SHTUNËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Martirike
Ting. Tërth. II

Kishte rezistenca atletike në arenë, tortura tiranike ndaj martirëve; dhe qëndronin koret e të patrupëve duke mbajtur çmimet e fitores. Të urtët shastisën tiranë dhe mbretër dhe e mposhtën beljarin me pohimin e Krishtit. O Zot, që i përforcove, lavdi më ty.

Kur duruan në garë atletike dhe morën prej teje çmimet e fitores, shenjtorët asgjësuan dinakëritë e të paligjshmëve dhe fituan kurorat e pavdekësisë; duke u zbutur me anën e tyre, o Perëndi, dhurona përdëllimin e madh.[1]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Ti që quajte Nënën tënde të bekuar, erdhe te Pësimi me vullnetin tënd,[2] dhe shkëlqeve në Kryq, duke dashur të kërkosh Adamin, duke u thënë engjëjve: Përgëzoëni se u gjet dhrahmia e humbur.[3] Ti që i rregullove të gjitha urtësisht, lavdi më ty.*

Pas të Paqortueshmit (Ps. 118),
Ndenjësore të tjera
Martirike

O Zot, kujtimi i athloforëve të tu u tregua si Parajsa e Edenit,[4] sepse gjatë tij ngazëllohet tërë Krijesa; prandaj me lutjen e tyre na jep paqen dhe përdëllimin e madh.[1]

Nekrosime

Me të vërtetë janë kotësi të gjitha,[5] ndërsa jeta është hi[6] dhe ëndërr, dhe kot trazohet çdo i dhelindur siç tha Shkrimi.[7] Kur tërë botën ta fitojmë, atëherë në varr

do të banojmë, atje ku së bashku janë mbretër dhe të varfër. Prandaj, o Krisht Perëndi, prehi si njeridashës shërbyesit e tu që u zhvendosën.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Elpís tu kosmu agathí

O Hyjshtatzënë, strehë je* edhe mbrojtje e fortë* për vdekatarët meqë ti* e ke lindur në kohë* Jisuin, Bir të parakohshëm, Zotin, Fjal'* të Perëndis'; si nënë lype vazhdimisht* me shën asketët, çdo profet,* martirët, të shpëtoj'* sa janë të zhvendosur.

Kanun I Gjithë Shenjotëve që ka Akrostihidhë: "Me fjalë i mburr të dashurit e Fjalës. Josifi".
Ting.Tërth. II
Ode I
Irmosi: O esthitós Faraó

»**F**araoni i ndjeshëm u mbyt me gjithë »ushtrinë e tij, ndërsa, pasi kaloi në mes »të detit, Izraeli thërriste: Le t'i këndojmë »Zotit, Perëndisë tonë, se u lavdërua.[8]

Martirët, me mendje të feksur, i turpëruan tiranët e errësuar që kishin besim të gabuar kundër dritës dhe, pasi dolën fitimtarë, shkuan qartësisht në llamburitjen e paperëndueshme.

Duke shkëlqyer nga idealet e virtyteve, hierarkët e Krishtit, kori i oshënarëve, mbledhja e gjithë profetëve dhe e të drejtëve arritën në tendat qiellore.

E tërë shumica e grave u familjarizua me Perëndinë dhe e shkelën me mundime burrash atë që e vrau tmerrshëm Evën me mashtrim,[9] ndaj lumërohen me këngë të perëndishme.

Nekrosim

O Krisht që e gatove në fillim njeriun prej dheut,[10] lutemi: Shpirtrat e shërbëtorëve të tu prehi, si i përmbimirë, në tendat e të drejtëve,[11] në vendet e lehtësimit.

Hyjlindësor

E Dëlirë, përderisa linde Bërësin e Krijesës, u tregove më e hyjshme se Keruvimet dhe Serafimet; atij përgjëroju pa pushim që t'i dhembshurojë shërbëtorët e tu që të lavdërojnë.

Kanun I të Fjeturve që ka Akrostihidhë: "U këndoj të ikurve një melodi të gjashtë".
Os en ipiro pezefsas

Trimat martirë te dhomat në qiell, Krisht,* vazhdimisht të lypin ty:* Denjësoji t'i fitojn'* besimtarët që ke marr'* nga dheu, të mirat e përjetshme, o Zot Shpëtimtar.

Si e stolise çdo gjë, më gatove ti,* Shpëtimtar, porsi të gjall',* të përzier, edhe mes* madhështisë-vogëlsis';* ndaj prehi lart shpirtrat e shërbyesve të tu, o Zot.

Në nisje ti më caktove bujk, qytetar* në Parajsë,[12] Shpëtimtar,* por e shkela urdhrin tënd*[13] dhe më internove larg;*[14] ndaj shpirtrat e shërbëtorëve të tu, o Zot, prehi.

Hyjlindësor

Ai që më parë bëri stërnënën ton',* nga një brinjë, Evën pra,*[15] vesh mish, trup, nga barku yt* i pacen, po me këtë* fuqinë e vdekjes e shfaros, o e Dëlirë krejt.

Oda III
Irmosi: En ti sterá tis písteos

»**B**azoje dhe siguroje mendimin tim në »gurin[16] e fortë të besimit, sepse ty të »kam, o i Mirë, si përikje dhe forcim.[16a]

Kur kishin vuajtje trupore, atletët synonin me hare shpërblimin e pamundimshëm;

dhe tani i pushojnë me Hir mundimet tona të shumëllojshme.

Hierarkët e hyjshëm i zmbrapsën me qëndrim të fortë egërsirat dinake dhe i ruajtën të paplagosur nga e keqja e tyre delet e hyjshme të Krishtit.

Kur u nënshtrua vullnetarisht nën zgjedhën e Zotit,[17] kori i oshënarëve vrau mentalitetin e mishit[18] dhe fitoi jetën e përjetshme.[19]

Nekrosim

O Krisht, çliroji nga zjarri i amshuar[20] të shpërngulurit me besim nga jeta dhe jepu ndjesë fajesh dhe shijim të përjetshëm, o i mirë.

Hyjlindësor

Gratë që e dëshiruan Krishtin, o Zonjë e tërëpacenuar, tani kërcejnë me mendim ngazëllues duke qenë përreth teje që e linde atë parrëfyeshëm.

I të Fjeturve: Uq estin ájios os si

Me rreth fitoreje nga ti* janë stolisur, o Zot* jetëdhënës, martirët e tu si garuan fort* pas ligjit[21] dhe të kërkojn'* për të ikurit besnik' çlirim në jet'.[22]

Me shumë shenja dhe çudi* më par', më edukove* mua që kisha humbur; si e zbraze veten ti* në fund, Zot,[23] me dashuri,* më kërkove, m'gjete, më shpëtove, Krisht.[24]

Sa tejkaluan rrjedhje, vrull* gjërash, sa befas ikën* dhe të erdhën, pranoji të banojnë lart me gaz* në të amshuarën tend',* si, i Mirë, t'i drejtosh me bes' dhe hir.[25]

Hyjlindësor

Askush nuk është pa qortim* si ti, e fortdëlirë,* se nga jeta, Hyjnënë, vetëm ti kishe në bark* Zot, Perëndinë real;* e shfarosi krejt fuqin' e vdekjes skrop.

Ode IV

Irmosi: Akíkoa Kírie tin akoín su

»E dëgjova, o Zot, dëgjimin tënd dhe u »frikësova, i kuptova punët e tua dhe u »habita;[26] lavdi fuqisë sate, o Zot.

Athloforët rrinin dhe shikonin egoistin para, të shkelur prej këmbëve të tyre dhe lavdëronin ngazëllueshëm Krijuesin e të gjithave.[27]

Pasi u armatosën me shkëlqime fjalësh, hierarkët i shpëtuan njerëzit nga errësira e herezive në dritën e njohurisë.

Me urtësinë e nxehtë të Hyjnisë, oshënarët u treguan si qymyre dhe, pasi i bënë shkrumb pasionet e lëndshme, lavdërohen shumë.

Nekrosim

O Zot, meqenëse sundon mbi të gjallët dhe të vdekurit,[28] prehi bashkë me të gjithë ata që të kanë pëlqyer[29] këta që i zhvendose.

Hyjlindësor

O e Pacenuar, pasi veshi trup prej teje parrëfyeshëm, Zoti e pranoi korin e grave që garuan me trimëri.

I të Fjeturve: Hristós mu dhínamis

O Zot, duke shfaqur veçorinë e urtësisë tepër të madhe dhe mirësinë e bollshme, me pasurinë e dhuratave, i radhite së bashku me engjëjt koret e martirëve.

Denjësoji për lavdinë tënde të pashprehshme, o Krisht, të zhvendosurit drejt teje, atje ku është banesa e atyre që dëfrejnë[30] dhe zëri i ngazëllimit[31] të pastër.

Pranoji ata që i more prej tokës, të cilët e

himnojnë pushtetin tënd hyjnor, dhe bëji bij drite[32] pasi të pastrosh mjegullën e mëkatit, o i Shumëmëshirshëm.

Hyjlindësor

Ty, bukurinë e Jakovit,[33] Zoti të zgjodhi si enë të pacen, tempull të tërëpaqortueshëm, arkë të gjithëshenjtë,[34] vend të shenjtërimit[35] virgjëror.

Ode V

Irmosi: O to fos anatelon

»**T**i që e lind dritën në botë, ndriçoma »zemrën, o Krisht, mua që të thërras ty »qëmenatë[35a] dhe shpëtomë.

Kur veshët rrobën e thurur prej Hirit të sipërm,[36] o atletë, e zhveshët armikun.

Bashkë me profetët e shenjtë, le t'i nderojmë hierarkët hyjmendës dhe oshënarët që i pëlqyen Perëndisë.

O martirë, kur po garonit, thirrët nga anët e sferës dhe Krishti e dëgjoi[37] zërin tuaj.

Hyjlindësor

O Zonjë, na u shfaqe si çliruese nga çdo dëm i armikut duke iu përgjëruar Krishtit, të vetmit të dhembshur.

I të Fjeturve: To thio fegji su

Martirët na japin përherë shpëtim meqë iu ofruan Perëndisë së lavdëruar si holokaust hyjnor dhe si aparkë të natyrës njerëzore.

O Zot, shërbëtorët e tu besnikë që fjetën më parë, denjësoji për banimin qiellor dhe ndarjen e karizmave pasi t'u japësh çlirimin nga shkeljet.

Denjësoji për mbretërinë tënde ata që e kanë mbaruar jetën, o i Dhembshur, i vetmi i pavdekshëm, i vetmi jetëbërës nga natyra, oqean vërtet i pagjurmësuar i mirësisë.

Hyjlindësor

O Zonjë e botës, ai që lindi prej teje, u bë fuqi, himnim[38] dhe shpëtim nga portat e Hadhit i atyre që shkatërrohen, dhe i çliron ata që të lumërojnë besërisht.

Ode VI

Irmosi: To qiti katapothís

»**I** gëlltitur prej peshkut të madh të më»katit, të thërras, o Zot: Më shpëto nga pri»shja si profetin.[39]

Me rrjedhjet e hyjnueshme të gjakrave, i mbytët armiqtë mendorë dhe i vaditët bollshëm zemrat e shpresëplotëve, o athloforë.

E kryqëzuat veten për botën[40] dhe pasionet, o oshënarë[41] të urtë, dhe u denjësuat për lavd hyjnor me hierarkët.

Kori i profetëve dhe kori i grave të respektuara që garuan mirë,[42] lumërohen detyrimisht.

Nekrosim

O Perëndi, prehi shpirtrat e të parafjeturve bashkë me të zgjedhurit e tu, duke i shpërfillur shkeljet e tyre.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë që linde me trup Krishtin, vriti pasionet e mishit tim dhe me ndërmjetimin tënd gjallëroje shpirtin tim.

I të Fjeturve: Tu viu tin thálason

Kur karfoseshe në Kryq, i mblodhe rreth vetes koret e martirëve që imitonin pësimin tënd, o i Mirë, prandaj të lutemi: Prehi ata që u shpërngulën drejt teje.

Kur të vish i frikshëm me lavdinë tënde të pashprehshme në re që të gjykosh mbarë

botën, bëj ti, nga mirësia, o Çlirimtar, që të të presin me ngazëllim shërbëtorët[43] e tu besnikë që more prej tokës.

O Zot, burim i jetës,[44] i nxjerr të prangosurit me trimëri[45] hyjnore; shërbëtorët e tu që u larguan me besim drejt teje, fushoji në shijimin e Parajsës.[46]

Hyjlindësor

U kthyem në dhé kur[47] e shkelëm porosinë hyjnore të Perëndisë;[13] por me anën tënde u lartësuam nga toka në qiell pasi e hodhëm poshtë prishjen e vdekjes.

Ode VII
Irmosi: O ton osion su Pedhon

»Ti që dëgjove himnin e Djemve të tu »oshënarë[48] dhe freskove kaminën e »ndezur,[49] je i bekuar, Zot, Perëndia i etër»ve tanë.[50]

Le t'i nderojmë me melodi athloforët e Krishtit që e fikën me shirat e gjakrave flakën e ateizmit të tmerrshëm.

Pasi e shpërbënë dimrin e herezive, hierarkët e famshëm u zhvendosën me hare në pranverën hyjnore.

Me durim të madh u pasuruat me Hirin e Shpirtit dhe i shfarosët arrogancat e keqdashësve.

Nekrosim

O i Dhembshur, si njeridashës, denjësoji të shpërngulurit prej jetës, t'i trashëgojnë me anë të besimit livadhet e shijimit tënd.

Hyjlindësor

Ai që të tregoi të dëlirë dhe pas lindjes, i ka si shoqëruese koret e grave të tua të shenjta.

I të Fjeturve: Dhrosovolon men tin káminon

Pasi u çliruan me gjakun tënd nga shkelja e parë dhe u spërkatën me vetë gjakun e tyre, martirët e ikonizojnë qartë therjen tënde; i bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[50]

O Fjalë, Krisht tepër kryejetësor, e vrave vdekjen që mburrej me arrogancë; pranoji tani ata që fjetën me besë, që himnojnë dhe psalin: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[50]

O Zot, tepër kryehyjnor, që më gjallërove mua njeriun me fryrje të perëndishme,[10] denjësoji të shpërngulurit për mbretërinë tënde, që të të psalin, o Krisht: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[50]

Hyjlindësor

U bëre më e lartë se çdo krijesë, o e tërëpaqortueshme, kur mbajte Perëndinë që i dërrmoi portat e vdekjes dhe i theu totalisht shulet;[51] ndaj, o e Dëlirë, të himnojmë ne besnikët si Hyjnënë.

Ode VIII
Irmosi: I ósií su Pedhes

»Djemtë e tu oshënarë i imituan në fu»rrë Keruvimet duke e thirrur[48] himnin tri»shenjtor:[51a] Bekojeni, himnojeni dhe për»mbilartësojeni Zotin.[50]

Duke u plagosur, martirët e hyjshëm e kaluan me anë të Hirit e me trimëri shtrëngatën e torturave dhe arritën në qetësinë e thellë të mbretërisë së sipërme.

Hierarkët oshënarë dhe të tërurtë u shfaqën si diell dhe e ndriçojnë planetin me rrezet e mësimdhënieve dhe me shkëlqimet e mrekullive.

Le t'i himnojmë gratë perëndidashëse dhe ata që i shërbyen me asketizëm dhe atletizëm Krijuesit dhe Çlirimtarit dhe u

bënë ndërmjetës pranë Zotit dhe Sunduesit të të gjithave.

Nekrosim

Le t'i himnojmë të drejtët që nga jeta, profetët hyjfolës, dhe le të thërrasim me kataniks: O Fjalë, me ndërmjetimet e tyre, prehi ata që u zhvendosën me besë.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, kori i grave të deshi krejt ty që je e tëra afër Perëndisë[52] dhe prapa teje iu ofrua Zotit[53] të të gjithave duke të lumëruar me një zë, o e pacen.

I të Fjeturve: Ek flogós tis osiis

Meqë u treguat të qëndrueshëm në gara, u stolisët me kurorën e fitores, o martirë, athloforë të Krishtit, dhe thërrisnit: Të përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Besëmirët që e mbaruan jetën hyjshëm dhe erdhën drejt teje, Zotit, priti me butësi dhe si i dhembshur prehi ata që të përmbilartësojnë në gjithë jetët.

Nga mirësia, o Shpëtimtar, bëj që të rrinë tani në dheun e të butëve[54] tërë të parafjeturit, duke i drejtësuar për shkak të besimit ndaj teje dhe Hirit,[25] të cilët të përmbilartësojnë në gjithë jetët.

Hyjlindësor

Të gjithë të lumërojnë, o e Tërëlumërueshme,[55] ty që linde Fjalën vërtet të lum, që u bë trup për ne;[56] atë e përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Ode IX

Irmosi: I to here dhi' angjelu

»Ti që prite përmes engjëllit "Gëzohu-n"* »dhe e linde*[57] krijuesin tënd në trup,* o »Virgjëreshë, shpëto sa të lumërojn'.

Si të pastrat fli, martirë athloforë,* iu ofruat* ju Zotit; kërkojini* që t'i shpëtoj' shpirtrat tanë me dhembshuri.

Hierarkë, i kullotët shpresëtarët* në blerimin* e besës porsi barinj;*[58] dhe tash në mandrën hyjnore fushoni ju.

Me profetët, hierarkët shenjtë, grupet* femërore* që kanë garuar drejt,* ta lumërojm' korin e oshënarëve.

Nekrosim

Në harenë e amshuar, ku grupimet* krejt të shenjta* po marrin pjes', denjëso* të jenë lart sa kan' ikur, mëshirëmadh.

Hyjlindësor

Linde Dritën,[59] Virgjëreshë, ndaj shkëlqeje* shpirtin tim qyq,* dhe terrin e zi, si pus* të fajit flake larg, o e Dëlirë nur.

I të Fjeturve: Theón anthropis

I mirë, shpresa ka fuqizuar mjaft* kore martirësh dhe u dha krah' për dashurin' tënde;* e paraskicoi prehjen e ardhme lart* që s'ka lëkundje sigurisht, për të cilën, Zot,* denjësoji të shpërngulurit, besnikët e tu, Krisht.

Nga mirësia bëj, Krisht, ta marrin lart* sa u shpërngulën besërisht shkëlqimin tënd krejt hyjnor,* vezullues; si i vetmi përdëllimtar,* prehjen në gji abrahamian[60] ti dhuroju, Zot,* dhe për lumturinë e përjetshme denjësoji pra.

I mirë je dhe i dhembshur në natyr',* e do mëshirën,[61] Shpëtimtar, avush' përdëllimi je;* ndaj atje ku shndrit shkëlqimi yt, Zot, t'i kesh* dhe t'i rreshtosh sa nga ky vend i torturave* i zhvendose lart prej hijeve të vdekjes[62] prishëse.

Hyjlindësor

Të dimë tendë Hyjnore,[63] e Dëlir',* pllakë me Ligjin[64] pra të Hirit, arkë,[65] sepse

iu dha,* iu dhurua falje nëpërmjet teje mbar'* të drejtësuarve përmes gjakut të atij*[66] që nga barku yt u mishërua, Vajz' pa hiç qortim.

Lavdërime Martirike
Ting. Tërth. II

O Zot, në kujtimin e martirëve të tu, tërë Krijesa kremton, qiejt ngazëllohen bashkë me engjëjt dhe toka dëfren bashkë me njerëzit; me lutjet e tyre, mëshirona.

O Zot, nëse nuk do të kishim shenjtorët e tu si ndërmjetës dhe mirësinë tënde që të na dhembshuronte, si do të guxonim, o Shpëtimtar, të të himnonim ty që të bekojnë pareshtur engjëjt? O zemërnjohës,[67] kurseji[68] shpirtrat tanë.

Kujtimi i martirëve është ngazëllim për ata që e kanë frikë Zotin, sepse, meqenëse garuan për Krishtin, morën prej tij kurora dhe tani ndërmjetojnë me guxim për shpirtrat tanë.

Shenjtorët dhe të zgjedhurit i bëri të çuditshëm Perëndia ynë.[69] Ngazëllohuni dhe dëfreni të gjithë ju,[70] o shërbëtorët e tij, sepse për ju e përgatiti kurorën dhe mbretërinë[71] e tij; ne kërkojmë: Mos na harroni edhe ne.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Ti je Perëndia ynë që me urtësi i krijon dhe i plotëson të gjitha; o Krisht, dërgove profetë[72] që të profetizonin ardhjen tënde dhe apostuj që të predikonin madhështitë e tua; dhe të parët e profetizuan ardhjen tënde, ndërsa të dytët i ndriçuan kombet me anë të pagëzimit;[73] martirë arritën ato që dëshironin; dhe ndërmjeton kori i të dyve tok me Lindësen tënde: Prehi, o Zot, shpirtrat që more dhe ne na denjëso për mbretërinë tënde,[74] ti që durove Kryq për mua të dënuarin, o Çlirimtari im dhe Perëndia im.

Pasvargjet Nekrosime të Lavdërimeve
Poezi e Theofanit.
Ting. Tërth. II Olin apothémeni

Duke pasur mirësi* të pakuptuar për krejt ne,* dhe burim që nuk shteron* plot mëshir' hyjnore, te ti sa erdhën bri,* vëri, Zot, të fushojn'* përmbi dhé të gjallësh*[75] dhe në tenda fort të dashura,[76] plot mallëngjim, hare;* jepu pasurinë që s'zhduket hiç,* por mbetet e qëndrueshme* përgjithnjë, sepse derdhe gjakun tënd,* Krisht, për gjithë[77] ne edhe bleve botën me një çmim[78] të madh* dhe jetëprurës, o Shpëtimtar,* shumëpërdëllyes Zot.

Varg: Të lumtur ata që i zgjodhe dhe i more, o Zot.

Vdekjen jetëbërëse* vullnetarisht e durove,*[2] jetën na e fale ti* dhe shijim përherë për ne besnikët mbar';* Krisht, rreshtoji në të* sa me shpres' për ngjalljen* kanë fjetur, ndjeje mirësisht çdo faj që bënë keq,* ndjeji si i vetmi që s'ke mëkat,*[79] i vetmi njeridashës, Zot,* që të lavdërohet me çdo mënyr',* të himnohet emri yt, o i mirë, dhe ta mburrim mjaft* të gjithë ne të shpëtuarit,* njeridashjen tënde pra.

Varg: Shpirtrat e tyre do të rrinë në të mira.

Shumëpërdëllyes Krisht,* të dimë si sundimtarin* me fuqi hyjnore ty* mbi të gjallët dhe Zotin e të vdekurve;*[28] shërbëtorët e tu* besimtarë prehi,* njeridashës, në vend lehtësimi me të zgjedhurit* edhe në shkëlqimet e shenjtëve,*[80] sepse shpërngulen lart te ti* që je mirëbërësi krejt unik,* dashamirësi, përdëllyesi[61] i vetëm dhe shpëton* ata që "sipas ikonës" pra* i gatove[81] porsi Zot.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Shfaqesh, o e Tërëshenjt',* shtëpi hyjnore, se zure* Perëndi dhe linde ti,* por pa burrë, Zotin në dy natyra veç;* kish vullnet të dyfisht',* në një hipostazë;* lyp atë, të vetëmlindurin,[82] të parëlindurin,*[83] që edhe pas lindjes të ruajti* të virgjër pa qortim aspak,* që të prehë shpirtra të vdekurish,* sa me besë fjetën, në gjendje hijeshie pa cenim,* në lumturi qiellore lart,* Zonjë e dëlirë krejt.

NË LITURGJI Lumërimet:
Mnishtití mu o Theós

Kur të vish në mbretërin' tënde, o Krisht,* Zot, kujtomë,*[84] Shpëtimtari im, se je* i vetmi njeridashës, ndaj më shpëto.

Njeridashës, i lëvdove profetët,* oshënarët,* bashkë me mësuesit,* të drejtët; na shpëto, Zot, siç ndërmjetojn'.

Martirik

Shpatë, rrjepje, zjarr dhe bisha të egra,* athloforë* plot lavd, s'ju tmerruan, ndaj* u denjësuat për jetën në amshim.

Nekrosim

Sa me bes' zhvendose nga provizoret,* ti rreshtoji* me të drejtët krejt, çdo shenjt,* që ne të të lëvdojmë, o Fjalë Zot.

Lavdi *Triadik*

O Trini që në Njësi të himnojmë,* e gjith'fortë,* në gji abrahamian ki*[60] besnikët që shpërngule nga toka pra.

Tani *Hyjlindësor*

O e Pacen, u tregove e lume* në mbar' brezat* se e kishe pa shpjegim* në mitër Perëndinë e lum vërtet.

CITIME

1. Num.14.19 etj.
2. Joan 10.15,17-18
3. Lluk. 15.8-9
4. Gjen. 2.8
5. Kisht. 1.2 etj.
6. Jov 8.9
7. Ps. 38(39).7,12
8. Eks. 14.21-15.1
9. Gjen. 3.4-6; II Kor. 11.3
10. Gjen. 2.7-8 etj.
11. Ps. 117(118).15
12. Gjen. 2.15
13. Gjen. 3.2-6
14. Gjen. 3.24
15. Gjen. 2.21-22
16. Matth. 7.24-25; Lluk. 6.48

16a. I Mbret. [Sam.] 2.1

17. Matth. 11.29
18. Rom. 8.6-7
19. Dan. 12.2; IV Makk. 15.3; Joan 10.28; 17.2; I Joan 5.11
20. Matth. 18.8; 25.41; Juda 7
21. II Tim. 2.5
22. Hebr. 9.12
23. Fil. 2.7
24. Matth 18.12-13; Lluk.15.4-6
25. Rom. 3.24-30; 5.1; Gal. 2.16; 3.8,24
26. Abak. 3.1-2
27. II Makk. 1.24; Sirak 24.8
28. Rom. 14.9
29. Gjen. 5.22,24; 6.9; 24.40; Hebr. 11.5-6
30. Ps. 86(87).7
31. Ps. 41(42).4; 46(47).1; 117(118).15
32. Ef. 5.8
33. Ps. 46(47).5
34. Eks. 25.9-20; 38.1; Ligji i Dytë 10.2; Ps. 131(132).8; Hebr. 9.4
35. I Esd. 8.75; II Esd. 9.8

35a. Is. 26.9

36. Joan 19.23
37. Ps. 98(99).6
38. Ps. 117(118).14
39. Jona 2.1-7
40. Gal. 6.14
41. Gal. 5.24
42. II Tim. 4.7
43. I Thes. 4.17
44. Jer. 2.13
45. Ps. 67(68).7
46. Gjen. 2.15
47. Gjen. 3.17
48. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias
49. III Makk. 6.6; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
50. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
51. Ps.106 (107).16

51a. Is. 6.2-3

52. Kënga 4.7
53. Ps. 44(45).15
54. Matth. 5.5
55. Lluk. 1.48

56. Joan 1.14
57. Lluk. 1.28
58. Ps. 22(23).1-2
59. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
60. Lluk. 16.23
61. Mik. 7.18
62. Ps. 106(107).14
63. Eks. 25.8; 26.30; Hebr. 9.2 etj.
64. Eks. 31.18; Ligji i Dytë 9.10 etj.
65. Eks. 25.9-20; 38.1; Ligji i Dytë 10.2; Ps. 131 (132).8; Hebr. 9.4
66. Rom. 5.9
67. Fjal. Urt. 24.12
68. Ne. 13.22
69. Ps. 15(16).3
70. Ps. 31(32).11
71. Matth. 25.34
72. Matth. 23.34; Lluk. 11.49
73. Matth. 28.19
74. II Thes. 1.5
75. Ps. 114(115).9
76. Ps. 83(84).2
77. Matth. 26.28; Mark 14.24; Lluk. 22.20
78. I Kor. 6.20
79. Joan 8.46
80. Ps. 109(110).3
81. Gjen. 1.26-27; 5.1; 9.6; Urt. Sol. 2.23; Sirak 17.3
82. Joan 1.14,18; 3.16,18; I Joan 4.9
83. Rom. 8.29; Kol. 1.15; Hebr. 1.6
84. Lluk. 23.39-44

Melodist i gjashtë, por i përmbiparë je,
Ti, i dyti nga meloditë e dyta;
Ti i ke kënaqësitë të kombinuara dyfish;
Je i dyti i të dytit, diçka në mënyrë dytësore.
Ty, të butin, të ëmblin, kingalin,
Të dytin në të tërthorët kush nuk të do?

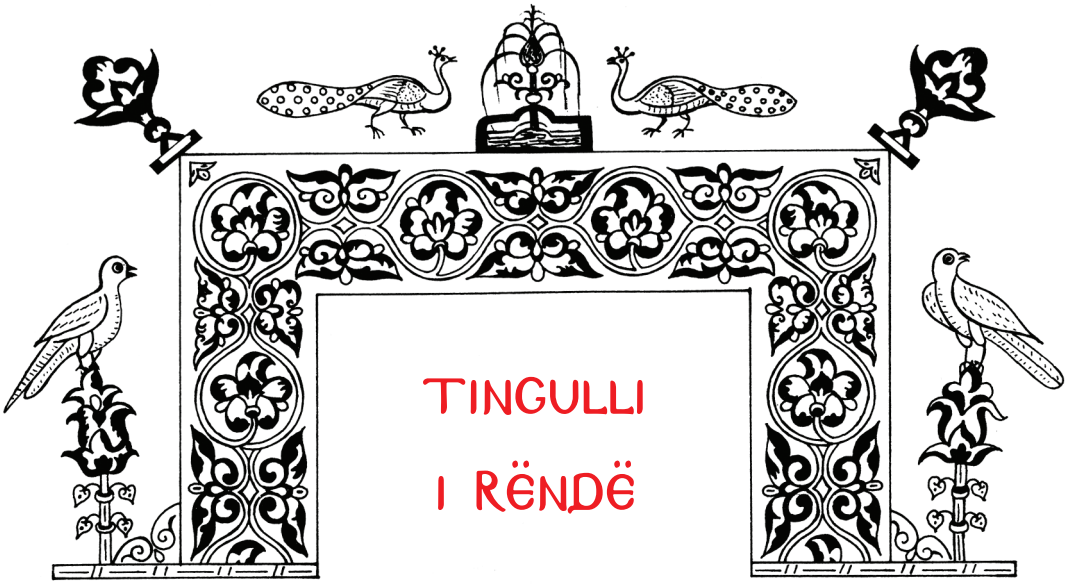

TINGULLI I RËNDË

TË SHTUNËN NË MBRËMËSOREN E VOGËL

4 Thirrtoret: Tri të parat e Mbrëmësores së Madhe, duke përsëritur të parën. Ting. i Rëndë

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore Dogmatike*

O e papikëluar, misteri që u bë në ty është me të vërtetë i frikshëm dhe i parrëfyeshëm, sepse përmbi shkak dhe fjalë e linde të mishëruar prej Shpirtit të Shenjtë Fjalën,[1] shkakun e të gjithave,[2] e cila mori trup prej teje, ndërsa natyra e saj mbeti e pandryshuar; sepse, pasi u bashkuan të veçuarat sipas qenies në hipostazën unike, doli i dyfishtë në natyrë, i tërë Perëndia dhe i tërë njeriu dhe nëpërmjet veçorive energjike e shfaq të plotë në të dyja; se, megjithëse pësoi trupërisht në Kryq, ai mbeti hyjnisht pa pësim; vdiq si njeri, por u ngjall pas tri ditësh si Perëndi, duke e rrëzuar pushtetin e vdekjes dhe duke e çliruar njerëzinë nga prishja. O Hyjnënë, kërkoji atij që, si Çlirimtar dhe Shpëtimtar i gjinisë sonë, të na dërgojë përdëllimin e madh[3] të dhembshurive të tij.

4 Pasvargje: I pari i Mbrëmësores së Madhe dhe të mëposhtmet: Katafronísantes panton

Varg: Do ta kujtoj emrin tënd në gjithë brezat e brezave.

O Perëndilindëse e virgjër, u bëre lindja e Diellit mendor që erdhi në perëndim të natyrës sonë; dhe, duke pasur guxim, përgjëroju atij, o e tërëhimnuar, t'i çlirojë shpirtrat tanë nga shkeljet e panumërta.

Varg: Dëgjo, o bijë, dhe shiko, dhe ule veshin tënd, dhe harro popullin tënd dhe shtëpinë e atit tënd, edhe do ta dëshirojë mbreti bukurinë tënde.

O Virgjëreshë, e nxore qartësisht si lastar shkopin nga rrënja e Jeseut,[4] i cili i zhduku nga rrënja bimët e mashtrimit; dhe, duke pasur guxim, përgjëroju pa pushim, o e tërëhimnuar, t'i shkulë pasionet e zemrës sime dhe të mbjellë frikën e tij, edhe të më shpëtojë.

Varg: Fytyrën tënde do ta bëjnë litani të pasurit e popullit.

O portë e Perëndisë,[5] e Tërëshenjtë, çliromë nga portat e Hadhit dhe më trego

udhën e pendimit, me anën e së cilës të gjej portën që të fut në jetë;[6] o udhëheqëse e të humburve, ruaje gjininë e njerëzve besëmirë dhe shpëtoji shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Prej teje, o Virgjëreshë Hyjlindëse e Tërëshenjtë, lindi pashprehshëm Krishti, Perëndia ynë, vërtet Perëndi i parapajetshëm si dhe njeri tani në fund; nga njëra anë është i amshuar, ndërsa, nga ana tjetër është ai që u bë për ne, sepse e shpëton në veten e tij veçorinë e secilës natyrë, duke e shkëlqyer me çudi njërën, ndërsa e vërteton tjetrën përmes pësimeve; prandaj ai, një dhe i njëjti, edhe vdes si njeri, edhe ngjallet si Perëndi; atij përgjëroju, o e thjeshtë dhe e panusëruar, t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

TË DIELËN
NË SHËRBESËN E MESNATËS

Kanuni Triadik që ka Akrostihidhë:
"O Trini, të himnoj ty, natyrë monarke".
Ting. i Rëndë
Ode I: Nefsi su pros jeodhi

O Hyjni unike e trindritshme e të gjithave, ma hap gojën mendore të zemrës dhe buzët lëndore për himnimin tënd, që të të këndoj ode falënderuese, o dritëbërëse.

Që ta tregoje mirësinë tënde të madhe, o Trini e fuqishme pa fund, gatove njeriun, pra të vetmen ikonë[7] të baltë[8] të kryesisë sate hegjemone, o Gatuese.

Mendja pa fillim që lindi bashkëpërjetshëm Fjalën dhe që shkëlqeu Shpirtin e bashkëpafillim, na denjësoi t'i falemi Një Hyjnie, njëpamëse dhe trihipostate.

Hyjlindësor

O Fjalë e Perëndisë, iu shfaqe Moisiut në ferrë si zjarr pastrues, por që nuk digjte fare,[9] duke parafiguruar mishërimin tënd prej një Vajze, përmes të cilit i riformove vdekatarët.

Ode III: O kat' arhás tus uranús

Duke të përhimnuar ty, Zotin unik, të trindritshëm dhe gjithëbërës, kërkojmë çlirimin nga mëkatet dhe ngasjet, o Perëndi i fuqishëm pa fund; ndaj mos i shpërfill ata që e lëvdojnë besërisht mirësinë tënde.

Tok me Shpirtin Hyjnor të bashkëqenshëm, u duk Perëndia Fjalë si lastar prej Atit, si prej rrënje pa nisje; prandaj besëmirët lavdërojnë Një kryesi, të trefishtë në Persona.

O Trini monarke, gjithë ne besnikët të lavdërojmë ty, natyrën trihipostate, si të barabartë në lavdi dhe të bashkëqenshme, me ndarje dhe pa ndarje; dhe, duke u falur, kërkojmë faljen e fajeve.

Hyjlindësor

O Fjalë e Perëndisë, pasi u bëre i ngjashëm me njerëzit në të gjitha[10] pa ndryshim, dole qartë nga Vajza e dëlirë dhe u tregove të gjithëve hyjkryesinë si të trindritshme dhe unike në esencën e hipostazave të njësojta.

Ndenjësore: O dhi' emé anaskómenos

O Triadhë e Shenjtë, e dhembshur, mëshiroji shërbëtorët e tu që mëkatuan, pranoji të penduar para teje dhe denjësoji për ndjesë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Perëndilindëse e tërëkulluar, mirësoji shpirtrat tanë të keqtrajtuar prej mëkateve dhe çliroji nga shkeljet ata që të himnojnë, o hyjnuse.

Ode IV: O patrikús kolpus

O Njësi e trindritshme, koherente, hyjkryesuese dhe shpëtuese për të gjithë, ruana tani ne himnuesit e tu dhe shpëtona prej shtrëngimeve dhe çdo keqtrajtimi.

Duke mos gjetur fjalë për të shprehur Hyjninë tënde të trindritshme dhe të pakuptueshme, të përhimnojmë, o Zot, dhe lavdërojmë fuqinë tënde.

O Njësi dhe Trini, të ndajmë pa ndarje ne mbi dhé si në qiej, së bashku me koret e patrup; dhe të lavdërojmë me mallëngjim si sunduese mbi të gjitha gjërat.

Hyjlindësor

Duke mos u larguar nga lavdia atërore, zbrite vullnetarisht në skajin tonë kur u mishërove ti, përmbiesenciali, dhe si i dhembshur na lartësove të gjithë drejt lavdisë hyjnore.

Ode V: I orthrízontes

O natyrë e kryendritshme, Trini në karaktere dhe Njësi në vullnet, lavdi dhe nder, fuqizona në dashurinë tënde. *(2x)*

Duke e lavdëruar Mendjen, Fjalën dhe Shpirtin, Një hyjkryesi dhe natyrë trediellore, kërkojmë të çlirohemi nga ngasjet dhe shtrëngimet e llojllojshme.

Hyjlindësor

Kur e formove natyrën e njerëzve prej Virgjëreshës së shenjtë, o Fjalë e Perëndisë, na mësove të himnojmë Një Trini në Njësi të bashkëfronshme dhe bashkëpamëse.

Ode VI
Naftión to salo

Hyjkryesinë monarke e konsiderojmë si të bashkëlavdishme në pushtet, se është në tri hipostaza të njësojta me njëratjetrën, të cilat kanë vetëm një diferencë, veçorinë e çdo qenieje. *(2x)*

Të himnojnë, o Monarki trediellore, rendet mendore të kolonave engjëllore; bashkë me to edhe ne me gojë balte të përhimnojmë dhe të lavdërojmë besërisht si të vetmen bërëse të të gjithave.

Hyjlindësor

Fjala që me fjalë të parrëfyeshme lindi para jetëve nga Ati-Diell si një tjetër Diell, tani në fund lindi prej Virgjëreshës dhe na mësoi Perëndinë e pakonceptueshëm si unik në tre Persona.

Ndenjësore: Pirós fotinóteron

O Trini e njëqenshme, Njësi e pavdekshme trihipostate, mëshiroji ata që gatove duke shkrumbuar ligësitë e shkelësve dhe duke ndriçuar zemrat e himnuesve të dhembshurisë sate; o Perëndia ynë, lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Zonjë, Hyjlindëse e tërëpaqortueshme, përdëllimi i hirit tënd është më i ndritshëm se zjarri dhe më drastik se drita, dhe i bën shkrumb mëkatet e njerëzve dhe i freskon mendjet e atyre që himnojnë madhështitë e tua.

Ode VII: I en kamino tu pirós

Duke iu bindur thënieve të profetëve hyjnorë, të konsiderojmë si një Perëndi të të gjithave në tri karaktere, dhe thërrasim kështu: Je i bekuar, o Zot, Perëndi i etërve tanë.[11] *(2x)*

O Trini e Shenjtë, të këndojmë si Njësi esence me himne prej buzësh të balta bashkë me rendet e palëndëta, duke thirrur: Je i bekuar, o Zot, Perëndi i etërve tanë.[11]

Hyjlindësor

Që ta rigatuante Adamin ai që e gatoi,[8] u bë njeri qartas prej teje, o e Tërëkulluar,

dhe i hyjnizoi njerëzit që thërrasin kështu: Është i bekuar fryti i barkut tënd,[12] o e Tërëshenjtë.

Ode VIII: Áflektos pirí

O Kryesi e pafillim, e trefishtë dhe unike, mbizotëron mbi çdo gjë dhe drejton qiellin dhe tokën; ndaj mua që joshem përgjithnjë prej dashurisë sate, ruamë që të të psal: Gjithë ju, veprat e Zotit, himnojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[13]

Denjësoji zemrat e himnuesve të tu që të shkëlqejnë me rrezet e diellit të trindritshëm; dhe tani bëji ta shikojnë gjithnjë, sipas mundësisë, bukurinë tënde gjithë ata që, në besim të drejtë, e përhimnojnë madhërinë tënde në gjithë jetët.

O njeridashës mirëbërës, më bëj tempull të lavdisë sate të trindritshme dhe të pjesëmarrjes sate dhe tregomë të paafrueshëm për armiqtë e padukshëm dhe pasionet e mishit, o Zot monark, Perëndia im dhe Sundimtar i lavdisë,[14] që të të himnoj në gjithë jetët.

Hyjlindësor

Drita[15] hyjkryesuese që lindi prej barkut tënd, o Nënë-virgjëreshë e pacen, e llamburiti tërë botën me dritën trediellore dhe e tregoi si një tjetër diell tokën që psal: Gjithë ju, veprat e Zotit, himnojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[13]

Ode IX: Mitir Theú qe parthenos

Ne të baltët nuk mund të flasim për të lartat dhe të të himnojmë denjësisht ty që, në më të lartat, të përhimnojnë pa pushim Serafimet;[16] megjithatë, guxojmë dhe të madhështojmë si Zot të të gjithave[17] dhe Perëndi tejet njeridashës.

O Trini e pandarë unike, çliroji nga dhimbja trupore dhe pasioni shpirtëror himnuesit e tu dhe denjësoji të ruhen pa plagë nga gjithë ngasjet e jetës.

O Hyjkryesi e barasfuqishme, e trindritshme, që e shfaq pushtetin si bukuri të pandryshuar të mirësisë sate esenciale, jepu shërbëtorëve të tu faljen e shkeljeve dhe çlirimin prej ngasjeve dhe pasioneve.

Hyjlindësor

O Hyjlindëse, kur prej mitrës sate të pacen mori mendjen, shpirtin dhe brumin e trupit, Fjala Perëndi[18] u shfaq njeri me të vërtetë dhe e tregoi qartazi njeriun si pjesëtar në esencën hyjnore.[19]

NË MËNGJESORE

Kanuni Ngjallësor në 4, Kanuni Kryqngjallësor në 3, Kanuni i Hyjlindëses në 3 dhe Kanuni i shenjtit të ditës në 4 (nëse shenjti është i madh, Kanuni i tij në 6 ose në 8, duke lënë pikërisht Kanunet e mësipërme, se totali duhet të jetë 14 Tropare).
Kanun Ngjallësor. Poezi e Joan Monakut.
Ting. i Rëndë
Ode I
Irmosi: Nefsi su pros jeodhi

»Bëre shenj' dhe natyra e ujit, o Zot, që »ishte* e rrjedhshme dikur, u kthye në të »thatën tok', steré,* ndaj Izraeli, më kë»mbë* eci e s'u lag dhe të psalte këng' »plot triumf.[20]

Kur u dënove, Zot, me një vdekje krejt të padrejtë,* me dru u ndëshkua vdekja, tirania që ushtron;* ndaj hegjemoni i territ*[21] nuk të mposhti dhe u hodh jashtë, larg, drejtësisht.

Nofullat i dërrmoi kur s'mund ta thyente Hadhi,* Zot, trupin tënd pra me dhëmbët e tij si të erdhi bri;* ndaj, Shpëtimtar, i shpërbëre,* si u ngjalle, dhimbjet e vdekjes, pas tri ditësh.

Hyjlindësor

Humbën nënoret dhimbje të paranënës son' Evë,*[22] se linde pa burrë dhe shpëtove ti prej dhimbjeve,*[23] ndaj të lëvdojmë të gjithë,* se të dimë qartë Hyjlindëse, të dëlir'.

Kanun Kryqngjallësor. Poezi e Kozmait.
Ponto ekálipse

Na nxori me bollëk* dy burime jete plot* Shpëtimtari nga brinja e tij e shpuar keq mbi Kryq;*[24] ne le t'i këndojm' se u lëvdua fort.[25]

Në varr banoi pra* dhe ua dha të vdekshmëve,* siç e prisnin, paprishjen, pasi u ngjall pas tri ditësh* Krishti; t'i këndojm' se u lëvdua fort.[25]

Hyjlindësor

U shfaqe vetëm ti* virgjëresh' pas lindjes, Zonj',* se e linde me trup Bërësin e tërë kozmosit,*[26] ndaj "Gëzohu" të thërrasim gjithë ne.

Kanun i Hyjlindëses
që ka Akrostihidhë sipas alfabetit.
Nefsi su pros jeodhi

Si, Virgjëreshë, linde avushën e dhembshurisë,* fort shndrite me dritëprurësin shkëlqim që disponon* shpirtin që denjësisht unë* madhështit' që ke si avushë t'i përhimnoj.

Kur na pa të plagosur prej shigjetimit të fajit* ne, Fjala na dhembshuroi, porsi mirëbërës Zot,* ndaj Përmbiperëndia,* e dëlir' fort, lidhet me trup nga ti pa shpjegim.

Vdekja natyrën, njerëzit, i zaptoi, i bëri* të vdekshëm,[27] plot cen; veçse, kur ti e nxure jetën Krisht,*[28] prapë në jetë i solle,* e tërëdëlirë, nga prishja, Hyjlindëse.

Ode III
Irmosi: O kat' arhás tus uranús

»I sigurove në fillim, Zot, qiejt me Fjalën »tënde* të fuqishme fare, Shpëtimtar,* »dhe me Shpirtin gjithëbërës dhe Hyjnor* »forcën e tyre mbar' e mban,*[29] ndaj, për»mbi gurin pa tundje* të pohimit tënd, »më përforco[30] mua.

Mbi dru u ngjite, Shpëtimtar i dhembshur, dhe për ne vuan* me vullnet,[31] ke plagë që shkakton* paqe[32] dhe shpëtim te besëmirët mbar',* o përdëllyes Çlirimtar,* dhe përmes saj u pajtuam* gjithë ne me Lindësin tënd, o Krisht Zot.[33]

Përmes kafshimit të dragoit[34] u plagosa në shpirt, Krisht,* por nga plaga më pastrove ti;* në terr, prishje, kur banoja, Zot, dikur* dritën ma shfaqe[35] me shkëlqim,* se përmes Kryqit kur zbrite* posht' në Hadh, Krisht,[36] tok me veten më ngjalle.

Hyjlindësor

O Shpëtimtar, siç ndërmjeton shum' nëna jote pa burrë,* jepi botës paqe,[37] qetësi* dhe dhuroji ndaj barbarëve katran'* mbretit fitore; denjëso* ta marrin lavdin që s'shprehet,* Zot, të gjithë sa të lavdërojnë drejt.

Kryqngjallësori: O uranús to logo
stereosas

Ti që durove, Zot, pësime mbi kryq edhe Parajsën hape për Kusarin,*[38] si mirëbërës dhe Zot,* ma përforco mendjen, Krisht,* në vullnetin tënd, njeridashës krejt.

Ti që u ngjalle pas tri ditësh, o Zot, nga varri dhe i linde botës jetën,* si jetëdhënës dhe Zot,* ma përforco mendjen, Krisht,* në vullnetin tënd, njeridashës krejt.

Hyjlindësor

Ti që pa farë nxure Perëndin' edhe nga mallkimi[22] Evën e çlirove,* e virgjra nënë Marjam,* atij që ti i dhe trup,* lypi ta shpëtoj' grigjën tënde pra.

I Hyjlindëses: O kat' arhás tus uranús

Si u zvarrit, përdhe më hodhi nga Edeni[39] dragoi* se më joshi, doja hyjnizim;*[34] por i miri nga natyra dhembshurisht* më bëri perëndi, pasi* u bë i njëjtë me mua*[10] kur në barkun tënd fushoi, nën', pastër.

Hyjlindëse e virgjër, gazi i të gjithëve, Zonjë,* është i bekuar fryti yt* që në bark e kishe,[12] se për botën mbar'* linde haren' që e shpërndan* vërtet trishtimin që na sjell* faji, o Hyjnuse, ngazëllim dhe lavd.

Na linde jetën[28] e përjetshme, dritën,[15] paqen,[40] Hyjnënë,* që, kur e pohojmë besërisht* hirin tënd, e zbut krejt luftën ndaj Atit* Zot Perëndi,[33] që kishte pra* njeriu lashtë, i vjetri,*[41] Virgjëreshë, ngazëllim i njerëzve.

Ode IV

Irmosi: O patrikús kolpus mi lipón

»O Krisht Perëndi, që nuk e le gjirin atë»ror[42] dhe zbrite mbi dhé, e dëgjova[43] mi»sterin e Ekonomisë sate dhe të lavdëro»va, o i vetmi njeridashës.

Ai që u mishërua prej Virgjëreshës, e jep shpinën për kamxhikime si shërbëtor i fajshëm[44] dhe, megjithëse është Zot i pafajshëm, plagoset duke m'i shpërbërë mëkatet e rënda.

Duke qëndruar para podiumit të gjykatave të paligjshme, akuzohet si njeri që mund të gjykohet; dhe pret shuplakë prej dore të baltë[45] ai që si Perëndi e gatoi njeriun[8] dhe e gjykon dheun drejtësisht.

Hyjlindësor

Vërtet, porsi nënë e Perëndisë, përgjëroju Bërësit dhe Birit tënd, që të më udhëheqë drejt limanit shpëtimtar të vullnetit të tij të lavdishëm,[46] o e Tërëpaqortueshme.

Kryqngjallësori: Katanoón o profitis

O Zot që nuk e njeh mëkatin[47] dhe për shkak të tij u bëre ai që nuk ishe, more pamje, kur more një gjë të huaj, natyrën njerëzore, për të denjuar sharje, që ta mashtroje dhe ta vrisje tiranin.

U vare mbi Kryq dhe, si e asgjësove mëkatin e Adamit paraatë,[34] e mbushe paranënën me gëzim, o Zot, se erdhe për t'i shpëtuar të gjithë[48] të mirët e tu.

Hyjlindësor

Linde prej Virgjëreshës dhe, si vdiqe, ngjalle Adamin e mashtruar me vetëdije;[34] vdekja u frikësua nga fuqia jote kur erdhe për t'i shpëtuar të gjithë të prishurit.

I Hyjlindëses: O patrikús kolpus

O e Tërëhimnuar, që iu shfaqe Perëndisë para Krijimit si e zgjedhur dhe e bukur e tëra,[49] hijesoji bukur me shkëlqimin e dritëderdhjes sate ata që të himnojnë.

U linde njerëzve Perëndi të mishëruar prej gjakrave të tua të dëlira, o e dëlirë, i cili i çliron nga shumë shkelje ata që të mburrin me mall dhe të himnojnë, o Nënë-virgjëreshë.

Meqë e mësoi tani mistikisht misterin e pashprehshëm të shtatzënisë sate, naty-

ra e logjikshme e adhuron atë që lindi prej teje, o e Tërëhimnuar, e Tërëlumëruar.

Ode V
Irmosi: Niks afegjís

»O Krisht, ka natë pa dritë për të pa»besët,[50] ndërsa për shpresëplotët[51] ndri»çim në shijimin e fjalëve të tua hyjnore; »prandaj mëngoj për ty,[52] dhe e përhimnoj »Hyjninë tënde.

O Krisht, shitesh për hir të shërbëtorëve të tu[53] dhe duron shuplakë,[45] shkak lirie për ata që të këndojnë: Mëngoj drejt teje[52] dhe e përhimnoj Hyjninë tënde.

O Krisht, me fuqinë tënde hyjnore e mposhte të fuqishmin përmes dobësisë së trupit dhe, përmes ngjalljes sate, më tregove fitimtar mbi vdekjen, o Shpëtimtar.

Hyjlindësor

O Nënë e dëlirë dhe e tërëhimnuar, linde Perëndinë që u mishërua prej teje, siç i duhej Hyjnisë, sepse nuk njohe krevat mashkulli, por ishe shtatzënë prej Shpirtit të Shenjtë.[1]

Kryqngjallësori: Kírie o Theós mu

Kur të llogaritën mes të paligjëve[54] dhe të lartësuan në Kalvar,[55] ndriçuesit fshiheshin,[56] toka lëkundej[57] dhe hijeshia e Tempullit grisej[58] duke deklaruar rënien e hebrenjve.

Të lavdërojmë me himne ty që, me fuqinë e pakonceptueshme të Hyjnisë, e shkatërrove tërë pushtetin e tiranit dhe me ngjalljen tënde i ngrite të vdekurit.

Hyjlindësor

O Hyjlindëse e tërëhimnuar, nënë e mbretit dhe Perëndisë, me përgjërimet e tua dërgoju zbutjen e shkeljeve atyre që përherë të mburrin besërisht me himne dhe me mallëngjim.

I Hyjlindëses I njëjti

Kur pa një shkallë të mbështetur në lartësi, Jakovi[59] mësoi mistikisht për ikonën tënde, për ty të pamartuarën; sepse me anën tënde Perëndia foli me njerëzit,[60] o Zonjë e tërëdëlirë.

Meqenëse gjetëm tani çlirim të përjetshëm[61] përmes teje, o Virgjëreshë, të thërrasim me zell: "Gëzohu, o Hyjnuse!"; dhe, të ngazëlluar me dritën tënde, të këndojmë me himne, o e tërëhimnuar.

O Virgjëreshë e tërëpaqortueshme, Dhëndri të mori për nuse, sepse vetëm ty të gjeti, si zambak mes gjembash,[62] që shkëlqeje me shkëlqimin e dëlirësisë dhe me dritën e virgjërisë.

Ode VI
Irmosi: Naftión to salo

»I përzier shumë* jam nga jetësoret fur»tuna,* kujdesjet, dhe zhytem me bashk'»lundrues,* me fajin, hidhem në bisha »shpirtprishëse;* si Jonai të thërras: Më »nxirr lart,* Krisht, nga vdekjeprurësi fund, »cak, dhe më shpëto.[63]

Shpirtrat e të drejtëve, kur ishin të mbyllur thellë në Hadh dhe duke mbaruar, të kujtonin dhe luteshin për shpëtim prej teje; atë ua dhe nëpërmjet Kryqit, o Krisht, kur shkove në të nëndheshmet,[36] si i dhembshur.

Kori i apostujve nuk shpresonte se do ta shikonte sërish shtëpinë tënde frymore të bërë pa dorë, e cila u shpërbë[64] nga pësimet; por, kur iu fal,[65] sado që nuk shpresonte, e predikoi gjithkund si të ringritur.

Hyjlindësor

O Hyjnuse e virgjër, e tërëpaqortueshme, cili prej njerëzve mund ta shpjegojë mënyrën e lindjes sate të parrëfyeshme për

hirin tonë? Sepse, kur u bashkua pashprehshëm me ty, Fjala Perëndi[18] u bë trup prej teje.

Kryqngjallësori: O Ionás ek kilías

Kur u lartësove në Kryq vullnetarisht,[31] o Shpëtimtar, e robërove pushtetin e armikut, dhe në këtë dru e mbërtheve dorëshkrimin[66] e mëkatit, o i mirë.

Kur u ngjalle me pushtet nga të vdekurit, o Shpëtimtar, e ngrite bashkë gjininë e njerëzve, duke na dhuruar, si njeridashës, jetën dhe paprishjen.

Hyjlindësor

O Gjithmonëvirgjëreshë e dëlirë, mos pusho së përgjëruari Perëndinë tonë që e linde pa shpjegim, që t'i çlirojë nga rreziqet ata që të himnojnë, o Perëndilindëse.

I Hyjlindëses: Naftión to salo

O e Dëlirë, tipa Ligjorë dhe thënie profetësh[67] paralajmëronin qartësisht se do të lindje Mirëbërësin e gjithë Krijesës, i cili u bën të mira[68] në mënyra të shumëllojshme atyre që të himnojnë besërisht.

O Zonjë pa burrë, meqë linde atë që na çliroi nga shkelja,[34] përsëri e solle në shijimin hyjnor të Parajsës Adamin e parëgatuar, që lashtë u bë i huaj për të[39] për shkak të intrigës njerivrasëse.[69]

Ai që me vullnet hyjnor dhe fuqi krijuese sistemoi gjithçka[70] nga hiçi, doli nga barku yt, o e Kulluar, dhe i ndriçoi fort me shkëlqime tejet hyjkryesuese ata që ishin në errësirën e vdekjes.[35]

Ode VII

Irmosi: Káminon Pedhes piríflekton

»Djemtë e treguan vesëprurëse qëmoti »një kaminë të flakëruar zjarri kur për»himnonin duke thënë: O Perëndi i për»mbilartësuar dhe i përmbilavdëruar i »etërve.[71]

Adami vdes[27] vullnetarisht përmes drurit pasi bëri mosbindje,[34] por rigatuhet me bindjen e Krishtit; sepse për hirin tim kryqëzohet Biri i përmbilavdishëm i Perëndisë.[72]

Tërë krijesa të himnoi, o Krisht, kur u ngrite nga varri, sepse ti lulëzove jetë për ata që ishin në Hadh, ngjallje për të vdekurit dhe dritë për ata që ishin në errësirë,[35] o i përmbilavdishëm.

Hyjlindësor

Gëzohu, o bijë e Adamit të prishur;[27] gëzohu, ti, përmes së cilës u flak prishja; gëzohu, ti që kishe në mitër Perëndinë; atij përgjëroju, o e Dëlirë, të shpëtojmë të gjithë.

Kryqngjallësori: I en kamino tu pirós

Ti që e zhduke thumbin e mëkatit[73] në drurin e Kryqit dhe e shpërbëre me shtizën e brinjës sate[24] dorëshkrimin[66] e shkeljes së Adamit,[34] je i bekuar, o Zot, Perëndi i etërve tanë.[11]

Ti që u shpove në brinjë dhe me pikat e gjakut hyjnor[24] e pastrove dheun e ndotur prej gjakrave të manisë së idhujve, je i bekuar, o Zot, Perëndi i etërve tanë.[11]

Hyjlindësor

O Hyjshtatzënë, ti lind për botën ndriçimin paradiellor, Krishtin që na çliroi nga errësira dhe na feks me hyjdije të gjithë ne që thërrasim: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[11]

I Hyjlindëses: Káminon Pedhes piríflekton

Ty që kishe stoli të artë të bukur, të deshi,[74] o Virgjëreshë, Zoti dhe Gatuesi yt,

Perëndia i etërve,[11] që përmbilartësohet dhe përmbilavdërohet.

O Vajzë, si mori qymyrin qëmoti, Isaia pastrohet[75] duke parë simbolikisht Birin tënd, Perëndinë e përmbilartësuar dhe të përmbilavdëruar të etërve.[11]

Duke parë lashtë simbolet e lindjes sate hyjnore, profetët e hyjshëm thërrisnin me hare duke përhimnuar: O Perëndi i përmbilartësuar dhe i përmbilavdëruar i etërve![11]

Ode VIII
Irmosi: Áflektos pirí en Siná

»Ferra në Sina që nuk digjej edhe pse ba»shkohej me zjarrin,[9] Perëndin',* meme»cit që s'kish zë të ëmbël aspak,* pra Moi»siut,[76] ia kish bërë të njohur; tre Djemt' »zell hyjnor i shfaqi fort* pa dëm në zjarr,[71] »ndaj himnonin: Krejt veprat zotërore,* »Zotin lartësoni, himnoni në gjith' jetët.[13]

Kur u ther për hirin e botës, Qengji i arsyeshëm dhe i pacen[77] i ndërpreu flijimet që ofroheshin sipas Ligjit dhe e pastroi pa shkelje, si Perëndi, gjindjen që thërret përherë: Gjithë ju, veprat e Zotit, himnojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[13]

Trupi ynë që u mor prej Krijuesit tonë, nuk qe i paprishshëm para pësimit, mirëpo, pas pësimit dhe ngjalljes, u bë i pafrueshëm nga prishja dhe i ripërtërit vdekatarët që thërresin: Gjithë ju, veprat e Zotit, himnojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[13]

Hyjlindësor

Pastërtia dhe paqortueshmëria jote, o Virgjëreshë, e pastroi ndyrësinë dhe neveritjen e planetit dhe ti u bëre shkak i pajtimit tonë me Perëndinë,[33] o e tërëdëlirë; prandaj të gjithë të bekojmë dhe të përmbilartësojmë në gjithë jetët.

Kryqngjallësori: Ton monon ánarhon vasilea

Atë që i duroi vullnetarisht pësimet,[31] që u karfos në Kryq duke dashur dhe i shpërbëri fuqitë e Hadhit, o priftërinj, himnojeni;[78] o popull, përmbilartësojeni në gjithë jetët.

Atë që e shfarosi pushtetin e vdekjes, u ngjall prej varrit me lavd dhe e shpëtoi gjininë e njerëzve, o priftërinj, himnojeni;[78] o popull, përmbilartësojeni në gjithë jetët.

Hyjlindësor

Fjalën, të vetmen të dhembshur dhe të parajetshme, që tani në fund lindi prej Virgjëreshës dhe e zhduku mallkimin e lashtë,[79] o priftërinj, himnojeni;[78] o popull, përmbilartësojeni në gjithë jetët.

I Hyjlindëses: Áflektos pirí

O Hyjnënë, me shkëlqimin e lindjes sate, e ndriçove kozmosin në mënyrë të huaj, sepse e mban në prehër Perëndinë e vërtetë që i ndrit tërë besnikët që thërrasin gjithmonë: Gjithë ju, veprat e Zotit, himnojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[13]

O e Dëlirë, e himnojmë besërisht barkun tënd që mbajti pa shpjegim Perëndinë kur mishërohej, i cili u dha ndriçimin e hyjdijes gjithë besnikëve që thërrasin gjithmonë: Gjithë ju, veprat e Zotit, himnojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[13]

O Hyjnënë e kulluar dritëlindëse, me llamburitjet e dritës sate bëji dritëpamës ata që të himnojnë, sepse u shfaqe si tendë[80] drite[15] që hijeshon fort me dritë ata që thërrasin gjithmonë: Gjithë ju, veprat e

Zotit, himnojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[13]

Ode IX
Irmosi: Mi tis fthorás dhiapira

»Zonj', pa përvojën e prishjes, shtatzënë »ishe ti* dhe tërëmjeshtrit Zot, Fjalë, si »borxh i dhe mish, trup,* nënë pa burr', »Perëndilindëse e virgjër,* je en' e të pa»nxënshmit, dhe Bërësi yt pa fund të ka »vend ty; të madhështojmë ne.

Ju që Hyjnis' i përshtatni pasione, heshtni krejt;* gjith' ju që thoni të huaja, mbylleni gojën pra;* Zotin e lavdit[14] që në trup u kryqëzua,* i cili nga natyra hyjnore s'kryqëzohet, Një në dy natyra e madhështojm'.

Shkoni te varri i Krishtit dhe urtësohuni* gjith' ju sa ngjalljen e trupave e mohoni kot;* e vërtetoi fundimtaren ngritje që fort* po e shpresojmë, trupi i Jetëdhënësit, i cili vdiq dhe prapë u ngjall me lavd.

Triadik

Nuk adhurojm' tri Hyjni, por tri hipostaza tok,* as Një Person, veçse një Hyjni, ndaj i çajm' më dysh* krejt sa e ndajnë, gjithashtu i ngatërrojmë* ata që kundërshtojnë ndaj saj dhe e trazojnë; ne e madhërojmë mjaft besërisht.

Kryqngjallësori: Mitir Theú qe Parthenos

Si n'errësirë, në njerëzoren jet',* shkëlqeu Krishti pa kohë si një dritë[15] prej drite;*[81] porsi shkëlqim nga lavdi atëror,*[82] terrin përndjekës e flaku; ne besimtarët pa pushim atë* po e madhështojmë fort.

T'ju vijë turp sa e mendoni Zotin Krisht me një natyrë unike edhe të kombinuar,* se shihni dhe fuqi hyjnore ju,* dhe pësimet në trupin e tij; ai vdes si njeri, veçse* po ngjallet si gjith'bërës.

Hyjlindësor

"Veç teje s'njoh ndonjë tjetër Perëndi;*[83] nga tërë kombet pa fe më zgjodhe nuse për vete",* kështu me zë të thotë Kisha fort;*[84] ndaj, Fjalë, si i mir', jepu shpëtim besnikëve, siç ndërmjeton* ajo që të kish në bark.

I Hyjlindëses I njëjti

Vajzë e virgjër nur, na u shfaqe ti* shkak për gëzim të përjetshëm, hijeshi, se e kishe* në bark Çliruesin që i çliron* sa e nderojnë si Zot Perëndi në Shpirt Hyjnor me të vërtet',* o Zonjë e pastër krejt.

Psalte Davidi shenjt, paraati yt,* të thoshte arkë hyjnore shenjtëruese,[85] se ti* mbi mend e nxure, e Dëlirë nur,* Fjalën që ulet në gji atëror,[42] që ne besnikët pa pushim* po e madhërojmë tok.

Je më e lartë nga çdo krijesë, se* në trup për ne botërorin Bërës,[26] Zonjë, e linde,* ndaj ke fitore sundimtare krejt* mbi Gjithësinë, si nën' e të vetmit Zot, o Vajzë; je vërtet* më lart se gjithçka mbi dhé.

NË LITURGJI Tipiket dhe Lumërimet:
Oreos in qe kalós is vrosin

I mir', i shijshëm në ngrënie ishte* fryti[86] që më kish vrarë dikur,*[79] por Krishti është pema jetësore[87] nga ha dhe s'vdes kurrë* dhe me Kusarin tok thërras:* Më kujto, o Zoti im,* ti në mbretërin' tënde.[38]

I dhembshur, kur përmbi Kryq u ngrite,* dorëshkrimin[66] e fajit të lasht'*[86] që ishte ndaj Adamit, ti e shleve edhe mbarë gjindjen* e njerëzve nga nëma tmerr* e shpëtove; të himnojm',* o Zot, mirëbërës Krisht.

Mëkatet tona mbi Kryq i ngule*[66] dhe, si vdiqe, e vrave vdekjen,* i ngrite dhe të fjeturit, Krisht, nga të vdekurit, i dhemb-

shur,* prandaj i falemi me mall* ngjalljes sate plot me nder,* me respekt, o Shpëtimtar.

Dikur, në veshët e Evës, gjarpri* hodhi helm,[86] veçse Krishti në dru,* në Kryq, për botën e buroi ëmbëlsin' e jetës, Hirin;* prandaj thërras me ngazëllim:* Më kujto, o Zoti im,* ti në mbretërin' tënde.[38]

Në varr u vure si vdekatar, Krisht,* jeta[28] e gjithë neve mbi dhé;* u ngjalle pas tri ditësh me lavd si i fortë dhe i theve* në Hadh ti shulat[88] e tij pra,* dhe na shndrite gjithë ne;* lavd, nder ngritjes sate, Zot.

U ngjall pas tri ditësh që prej varrit* Zoti dhe u dha shën Nxënësve* porsi dhuratë paqen e tij;[89] i bekoi,[90] i dërgoi* në botë,[91] duke thënë qart':* Silleni ju çdo njeri* brenda mbretëris' sime.

Lavdi *Triadik*

Drit' është Ati,[81] drit' Biri,[15] Fjala,* dritë Shenjti Shpirt, por Një të tre,* Një dritë janë, se Një Perëndi në tre Persona është* në Një natyrë, kryesi* pa trazim, pa ndarje hiç,* pra i parajetshmi Zot.

Tani *Hyjlindësore*

E kishe Birin e Atit, Fjalën,* brenda mitrës në trup përmbi dhé,* siç dinte, o Hyjlindëse, ai; ndaj, nënë-virgjëreshë,* në ty u hyjnizuam ne,* të thërrasim pra: Ki gaz,* shpres' e të krishterëve.

TË DIELËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kataniktike Zotërore
Ting. i Rëndë Símeron grigorí o Iudhas

Shpirti im, ngrije syrin dhe shihe* dhembshurinë, Ekonomin'* që ka Perëndia, pasi uli qiejt*[92] dhe mbi tokë erdhi të të lartësojë* nga mërzitja jote, nga pasioni yt; në gur, në shkëmb* të besimit të të vërë, të të fiksojë ty;*[30] ua, sa çudi e frikshme! Lavd zbrazjes sate, njeridashës Zot.[93]

Shpirti im, shihi punët e tua* të paligjshme, çuditu fort!* Si s'të vret rrufeja dhe si të mban toka*, si s'të hanë bishat e egra, si nuk ndal* dielli pa perëndim të të shkëlqejë pa pushim?* Ngrihu dhe pendohu edhe Zotit tënd thirri ti:* Mëkatova shumë para teje, fajtova, mëshiromë, Krisht.

Shpresat te ti i kemi; të lypim,* Zot i tërëfuqishëm Krisht,* na çliro nga çdo lloj rreziku, nga çdo ves* dhe çdo turbullim, ta jetojmë me paqe*[94] dhe si të kalojmë me mjaft pastërti, dëlirësi,* të të kemi - lutemi - të butë dhe pozitiv* ty, përdëllimtar në Hir, në ditën e gjyqit,[95] Shpëtimtar Jisu.

Të tjera të të Patrupëve Ksilon zois

O Krisht, i bëre engjëjt si flakë zjarri, duke na shfaqur disi ngrohtësinë e tyre dhe njëkohësisht frymë,[96] duke na përshkruar shpejtësinë e tyre; o Zot i tërëfuqishëm, lavdi më ty.

Na shpëto, o Zot, me mbrojtjet e engjëjve; laje njollën e shkeljeve tona dhe shuaji shenjat e plagëve të mëkatit, që të thërrasim: Zot, lavdi më ty.

Serafimet, Keruvimet, Engjëjt, Fuqitë, Fronet, Autoritetet, mbarë Kryesitë bashkë me Kryeengjëjt dhe Pushtetet[97] e shkëlqyera të thërrasin: Zot, lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
E ngjashme

Ty, nënës së Perëndisë, tok me engjëllin, tërë natyra e të dhelindurve të thërret: "Gëzohu",[98] sepse u bëre shkak i shpëtimit të saj përmes Birit tënd, o Hyjlindëse.

Pasvargje Kataniktike

Porsi Biri Plangprishës erdha edhe unë, o

i dhembshur; mua që bie para teje, pranomë si një nga rrogëtarët e tu,[99] o Perëndi, dhe mëshiromë.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Si ai që ra në kusarë dhe u plagos, po ashtu edhe unë rashë për shkak të mëkateve të mia, dhe m'u plagos shpirti. Drejt kujt të përiki unë që mbaj përgjegjësi, veçse drejt teje, mjekut të dhembshur të shpirtrave? Derdhe mbi mua,[100] o Perëndi, përdëllimin tënd të madh.[3]

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Lavdi ty, o Krisht Perëndi, mburrja e Apostujve, gëzimi i martirëve, lëçitje e të cilëve ësht' Trinia e njëqenëshme.*

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Símeron grigorí o Iudhas

Më lart se engjëllorja kolon' je,* Zotin e trupëzove pra,* por në faje unë i munda të gjithë;* frikësohem, trembem, mjer'! Ndaj nuk guxoj dot* të të lutem, Zonjë dhe Hyjlindëse; mos më shpërfill,* ndaj nxito të më shpëtosh, në rrugë të drejtë krejt* udhëzomë ti që je mbi mbarë brigadat që nuk kanë trup.

CITIME

1. Lluk. 1.35
2. I Kor. 8.6
3. Num. 14.19 etj.
4. Is. 11.10; Rom. 15.12
5. Gjen. 28.17; Jez. 44.1-4
6. Matth. 7.14; Lluk. 13.24
7. Gjen. 1.26-27; 5.1; 9.6; Urt. Sol. 2.23; Sirak 17.3
8. Gjen. 2.7
9. Eks. 3.2-5; Vep. 7.30; II Petr. 1.18 etj.
10. Hebr. 2.17
11. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
12. Lluk. 1.42
13. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
14. I Kor. 2.8; Jak. 2.1
15. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 12.46
16. Is. 6.2-3
17. Jov 5.8; Urt. Sol. 6.7; 8.3
18. Joan 1.1
19. II Petr. 1.4
20. Eks. 14.21-31
21. Ef. 6.12
22. Gjen. 3.16
23. Is. 66.7
24. Joan 19.34
25. Eks. 15.1
26. II Makk. 7.23; IV Makk. 5.25; Sirak 24.8
27. Gjen. 3.17-19; Rom. 5.12
28. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
29. Ps. 32(33).6
30. Ps. 39 (40).3
31. Joan 10.15,17-18
32. Is. 53.4-5
33. Ef. 2.16
34. Eks. 3.1-6
35. Is. 9.2; Matth. 4.16; Lluk. 1.79
36. I Petr. 3.19; 4.6
37. Joan 14.27
38. Lluk. 23.39-41
39. Gjen. 3.24
40. Joan 14.27; Gal. 1.3; Ef. 2.14,17; II Thes. 3.16
41. Rom. 6.6; Ef. 4.22; Kol. 3.9
42. Joan 1.18
43. Abak. 3.1
44. Matth. 20.19; Mark 10.34; Lluk. 18.33; Joan 19.1
45. Matth. 26.67; Mark 14.65; Joan 18.22; 19.3
46. Ps. 106(107).30
47. Joan 8.46
48. Joan 12.47; I Tim. 1.15
49. Kënga 4.7
50. Eks. 10.22-23; Urt. Sol. 17.2,17
51. Urt. Sol. 17.19
52. Is. 26.9
53. Matth. 26.15-16; Mark 14.11; Lluk. 22.4-5
54. Is. 53.12; Mark 15.28; Lluk. 22.37
55. Matth. 27.33; Mark 15.22; Lluk. 23.33; Joan 19.17
56. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
57. Matth. 27.51
58. Matth. 27.51; Mark 15.38; Lluk. 23.45
59. Gjen. 28.12
60. Baruh 3.38
61. Hebr. 9.12
62. Kënga 2.2
63. Jona 1.4-2.7

64. Joan 2.19-22
65. Matth. 28.17; Lluk. 25.52
66. Kol. 2.14
67. Hebr. 1.1
68. Vep. 10.38
69. Joan 8.44
70. Ps. 134(135).6
71. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-28
72. Fil. 2.8
73. I Kor. 15.56
74. Ps. 44(45).10
75. Is. 6.6-7
76. Eks. 4.10
77. Is. 53.7; Vep. 8.32
78. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 61
79. Gjen. 3.16-19
80. Eks. 25.8 etj.
81. I Joan 1.5
82. Urt. Sol. 7.26; Hebr. 1.3
83. Is. 26.13
84. Apok. 21.2,9; 22.17
85. Ps. 131(132).8
86. Gjen. 3.1-6
87. Gjen. 2.9
88. Ps. 106(107).16
89. Lluk. 24.36; Joan 20.19-20,26
90. Lluk. 24.50
91. Matth. 28.19; Mark 16.15; Lluk. 24.47
92. II Mbret. [Sam.] 22.10; Ps. 17(18).10; 143(144).5
93. Fil. 2.7
94. I Tim. 2.2
95. Matth. 10.15 etj.
96. Ps. 103(104).4
97. Kol. 1.16
98. Lluk. 1.26-28
99. Lluk. 15.11-21
100. Lluk. 10.30-34

TË HËNËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kataniktike
Ting. i Rëndë

Duke pasur klinikën e pendimit, o shpirti im, afrohu duke lotuar me psherëtima, dhe thirri mjekut të shpirtrave dhe të trupave: O Njeridashës, çliromë nga paudhësitë e mia, rreshtomë me Laviren,[1] Kusarin[2] dhe Doganierin;[3] dhe dhuromë, o Perëndi, faljen e paligjësive të mia dhe shpëtomë.

Nuk e pata zili pendimin e Doganierit[3] dhe nuk kam lotët e Lavires,[1] sepse për shkak të zemërngurtësisë privohem nga një korrigjim i tillë; por me anën e dhembshurisë sate, o Perëndi, shpëtomë si njeridashës.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Perëndilindëse, virgjëreshë e pandotur, përgjëroju, bashkë me Fuqitë e sipërme, Birit tënd, që të na dhurojë para fundit ndjesën e shkeljeve neve që të lavdërojmë besërisht.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera

Njeridashës, që e pastrove mohimin e Petros nëpërmjet lotëve[4] dhe i fale shkeljet e Doganierit nëpërmjet psherëtimës,[3] lavdi më ty.

O shpirti tim, përgatitu në jetën tënde, për jetën e ardhme[5] që të mos trazohesh, se atje s'ka ndihmës, as pasuri, as fuqi, as miq, as hegjemonë, por vetëm shfaqja e veprave dhe njeridashja e Perëndisë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Je më e çmuar se Keruvimet, o Virgjëreshë e Tërëshenjtë, sepse ata, ngaqë nuk e durojnë dot shkëlqimin hyjnor, e kryejnë shërbimin me fytyrë të mbuluar me krahë,[6] ndërsa ti e mban dhe e shikon me sy të mishëruar Zotin Fjalë;[7] përgjëroju atij pa pushim për shpirtrat tanë.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera

O Shpëtimtar që pranove lotët e Petros[4] dhe që drejtësove Doganierin që psherëtiu nga thellësia,[3] dhembshuromë dhe mua që bie para teje me pendim, dhe shpëtomë.

Martirike

O shenjtorë, ndërmjetoni që të na jepet ndjesa e paudhësive tona dhe të shpëtojmë nga tmerret e ardhshme si dhe nga vdekja e hidhur,[8] lutemi.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

I tejkalove Fuqitë e qiejve, sepse u tregove tempull hyjnor, o Perëndilindëse e bekuar, meqë linde Krishtin, Shpëtimtarin e shpirtrave tanë.

Kanun Kataniktik që ka Akrostihidhë (pa Hyjlindësoret): "Pranoji rënkimet e mia, o Fjalë e Perëndisë. Josif".
Ting. i Rëndë
Ode I
Irmosi: To sinerjísanti Theó

»**T'**i këndojmë të vetmit Perëndi që ba»shkëpunoi me Moisiun në Egjipt që të »nxirrte Izraelin, se u lavdërua.[9]

Meqë rashë në oqeanin e vështirësive, të thërres: Ma shtri dorën dhe shpëtomë si Petron,[10] o njeridashës i dhembshur.

O Krisht, me përforcimin e mëshirës sate, lamë nga shkeljet e shumta si Laviren,[1] se po pendohem, që të të lëvdoj me besë.

Martirike

O Krisht, më çliro nga errësira e pasioneve me lutjet e shenjtorëve të tu që i shkëlqeve në fonderinë e goditjeve të shumëllojshme.

Pasi u pastruan nëpërmjet durimit në goditje, martirët e shenjtë shkëlqyen më shumë se dielli dhe e nxinë mashtrimin.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e tërëpaqortuar, mbrojtja e shpresëplotëve, kthimi i mëkatarëve drejt Perëndisë, më shpëto me anë të ndërmjetimit tënd.

Kanun tjetër I të Patrupëve që ka Akrostihidhë: "Iu ofroj të patrupëve mburrjen e shtatë".
To ektináksanti

O Krisht i fuqishëm pa fund, ma ndriço mendjen me dritën tënde dhe më frymëzo që t'i himnoj engjëjt, se u lavdërove.

Duke pasur shkëlqim të qëndrueshëm që del nga burimi hyjkryesues, koret qiellore e mburrin Krishtin me këngë.

Hyjlindësor

Përderisa ne besimtarët të njohim qartas, o e Dëlirë, si të zbukuruar përmes lavdive hyjnore, thërrasim drejt teje të gjithë: "Gëzohu".

Ode III
Irmosi: O stereosas to logo su

»**O** Zot, që e sigurove me fjalën tënde bo»tën, e cila nuk do të lëkundet,[11] siguroje »dhe mendjen tonë me frikën tënde.

U pushtova prej natës së mëkateve të pavend; më shkëlqe tani me dritën e pendimit, o Njeridashës dritëdhënës, që të të lavdëroj besërisht.

Gjithë udhët që kalova në jetë, më rrëzuan në greminat e dëshirave trupore; o Jisu, më trego rrugën e pendimit hyjnor.

Martirike

Pasi e bëtë garën me mendje trime, u denjësuat për çmime qiellore, o martirë të tërëkënduar, që ndërmjetoni për të gjithë.

Meqenëse duruat mijëra mundime, o athloforë, u denjësuat për mijëra të mira dhe u bashkuat me mijëra e mijëra Fuqi të patrup.[12]

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, meqë ti je e vetmja që li-

nde mbretin qiellor, mposhte mëkatin që mbretëron brenda meje, dhembshuromë dhe shpëtomë.

I të Patrupëve: Estereothi ti pisti

O koret e engjëjve, meqë jeni ndërmjetës të zbulesës hyjnore, thërrisni të gjithë në mënyrë jolëndore: Je i shenjtë, o Zot, që i shpëton shpirtrat e besnikëve.

Për hir të ligjit të dashurisë, o kryeengjëj, shpërndajini tërthorazi gjërat hyjnore dhe këndojini bukur Krishtit: Je i shenjtë, o Zot, i vetmi i tërëfuqishëm.

Duke pasur zili llamburitjet e dyta të shkëlqimit të parë, besimtarët i këndojnë Krishtit me simfoni: Je i shenjtë, o Zot, që i shpëton shpirtrat tanë.

Hyjlindësor

Fjala, Njeridashësi, që i krijoi nga mosqenia të gjitha thjesht me vullnet,[13] e merr si borxh trupin[7] prej teje, o Virgjëreshë, duke u bërë njeri nga keqardhja.

Ode IV

Irmosi: Ekálipsen uranús Hristé

»O Krisht, Perëndi njeridashës, virtyti i »urtësisë sate të pashprehshme i mbuloi »qiejt[14] me Ekonominë tënde.

O Fjalë e dhembshur, që do që të shpëtojnë të gjithë,[15] më shpëto mua që devijova nga urdhrat e tu dhe mos më asgjëso.

Iu nënshtrova pasioneve të palogjikshme dhe u bëra i ngjashëm me kafshët,[16] unë i mjeri; o i mirë, o Fjalë e Perëndisë, dhembshuromë.

Martirike

O martirë, duke u shtrembëruar, duke u djegur prej zjarrit të ndezur nga zelli i shpresëtarisë, e bëtë shkrumb mashtrimin.

O të lumtur, u shfaqët si Parajsë mendore duke pasur në mes drurin e jetës,[17] Krishtin, mbjellësin e të gjithave.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e dëlirë dhe e hyjhirshme, bëje të hirshme mendjen time dhe çliroje absolutisht nga terri i padijenisë.

I të Patrupëve: Akíkoa tin akoín su

O koret e engjëjve, meqë jeni si shërbyes të zgjedhur dhe qëndroni pranë Krishtit,[18] përgjërojuni dhe shërojini traumat e shpirtit tim.

O Zot, ushtritë e engjëjve të patrup e rrethojnë me devotshmëri dhe me fuqi fronin tënd, dhe thërrasin përherë: Lavdi fuqisë sate, o Zot.

Brigadat e engjëjve u habitën kur të panë mbi dhé me trup, o Krisht, që shoqëroheshe me njerëz[19] vdekatarë.

Hyjlindësor

O Hyjnënë e pacenuar dhe e tërëhimnuar, që linde pa shpjegim Perëndinë me trup, të përgjërohemi: Ndërmjeto që të shpëtojmë.

Ode V

Irmosi: I orthrízontes Loge

»O Fjalë, ne që zgjohemi qëmenatë[20] për »lavdin dhe himnin tënd, e përhimnojmë »pa pushim tipin e Kryqit tënd, të cilin na »e dhe si armë për ndihmë.

E harxhova në përtaci jetën dhe më tremb podiumi i pagabueshëm, në të cilin kam për t'u gjykuar unë plangprishësi; dhembshuromë, o Zot.

O Fjalë, që i ndriçove sytë e të verbërve,[21] hapi bebet e shpirtit tim, të cilat u bënë sterrë, që të shikojnë dritën e urdhrave të tu.[20]

Martirike

Pasi e pohuat Krishtin me mendje të qëndrueshme, o atletë trima, duruat çdo dhimbje të torturave, ndaj lumëroheni.

Si lundruat në çdo furtunë të torturave, u ankoruat në gjirin e mbretërisë së sipërme dhe u mbushët me qetësi të vërtetë, o martirë.

Hyjlindësor

Perëndia, pasi bëri gjëra madhështore përmes teje, o e Tërëshenjtë,[22] u trupëzua përmbi mendje prej teje; prandaj ndërmjeto tek ai pa pushim për hir të të gjithëve ne.

I të Patrupëve: Pros se orthrizo

Serafimet e ndriçuara prej dritëdhënieve pa lëndë i këndojnë me gojë tepër të shenjta dhe shumëtingëlluese Autoritetit përmbisundues dhe përmbiperëndishëm.[6]

Keruvimet, banesa të urtësisë së përmbiperëndishme, i mbulojnë fytyrat dhe këmbët me krahë tejet të hyjshëm ngaqë nuk guxojnë ta shohin dot llamburitjen hyjnore.[6]

O Frone të lavdishme, me mendim të tërëpasur hyjnor, shijoni shkëlqime tepër të bukura dhe tregoheni soditës të të parrëfyeshmeve në mënyrë përmbitokësore.

Hyjlindësor

O e Tërëkulluar, Mendja hyjnore lidhet me atë njerëzore në barkun tënd të tërëpacenuar dhe të tërëdëlirë, pasi u bashkua, pa u përzier dhe pa u ndryshuar, sipas hipostazës.

Ode VI

Irmosi: O Ionás ek qilias

»Jonai thërriste nga barku i Hadhit: "Nxi»rre shpirtin tim nga prishja",[23] ndërsa »ne të thërresim: O Shpëtimtar i tërëfuqi»shëm, mëshirona.

Një avushë shkeljesh më rrethoi dhe më hodhi në thellësinë e mëkatit. Nxirrmë nga prishja lart, drejt jetës, si dikur Jonain, o Fjalë.[23]

Dimëroj nga shtrëngata e mendimeve. O i Dhembshur, udhëzomë drejt gjirit të pendimit të vërtetë duke e mbajtur në qetësi zemrën time.

Martirike

Shenjtorët mbuloheshin prej mburojës të së vërtetës, kështu që evituan lajkatimet false të tiranëve dhe, si vdiqën, mbretërojnë së bashku me Krishtin.[24]

Duke u lartësuar me dashuri drejt Perëndisë, martirët e urryen miqësinë e botës[25] dhe u bënë miq[26] të Bërësit të të gjithave.[27]

Hyjlindësor

Të himnojmë, o Vajzë e përmbihimnuar, që kishe në mitër Fjalën e përmbihimnuar, që e himnojnë me zëra të pareshtur tërë Fuqitë e qiejve.

I të Patrupëve I njëjti

Kryesitë duken gjithmonë se llamburitin në mënyra të reja nga shkëlqimet e Hegjemonisë dhe se e përhimnojnë lavdinë e saj të parrëfyeshme.

Fuqitë hyjnore e shohin me dashuri pushtetin e forcës së përmbifuqishme dhe mbeten në fuqi duke u forcuar qartazi.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, si dole prej një fisi mbretëror,[28] linde mbi natyrë dhe mendje mbretin e të gjithave[29] dhe mbete vërtet e virgjër.

Ode VII

Irmosi: Káminon qeomenin

»O Shpëtimtar, freskove një kaminë që »digjej dhe i shpëtove Djemtë që himno»nin dhe thoshin: I bekuar je në jetë, o Zot, »Perëndi i etërve tanë.[30]

O shpirt, flijoji Perëndisë flijim himnimi,[31] nxito të pendohesh; për sa kohë që ekziston panairi i jetës, domethënë tani, tregtoje zhvillimin e të mirave.

O shpirt, po afron heqja e vdekjes; bëj fryte të denja, që të mos nxirresh dhe të hidhesh në zjarrin[32] e Gjehenës[33] si pemë pa fryte[32] dhe të qash pa dobi.

Martirike

Kur e fikën tërësisht furrën e mashtrimit me shirat e gjakrave, shenjtorët thërrisnin si Djemtë: I bekuar je, o Zot, Perëndi i etërve tanë.[30]

Kur u përziet me Dritën e skajshme, o martirë, u bëtë bij drite[34] dhe i ndriçoni të gjithë ata që janë në errësirë dhe e dëboni mjegullën e mashtrimit.

Hyjlindësor

Të paraikonizonte, o e dëlirë, një ferrë që nuk digjej,[35] sepse linde zjarrin e fortë, prandaj të thërras: Bëji shkrumb veset e mia lëndore.

I të Patrupëve: I en kamino

Duke qëndruar rreth fronit tënd, o Zot i tërëfuqishëm, Pushtetet e lavdishme dhe shumë të shkëlqyera të lavdërojnë pa ngurrim[36] me zëra të lartë: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[30]

Autoritetet plot gatishmëri kthehen si jolëndore rreth teje, kryesisë unike, dhe thërrasim me lavdërime pa pushim:[36] I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[30]

Hyjlindësor

O Hyjlindëse, linde pa mbjellë një hipostazë në dy esenca, Krishtin, të vetmin njeridashës që kreu Ekonominë e frikshme; ai është Perëndia i etërve tanë.

Ode VIII

Irmosi: Tus en kamino Pedhas

»Ne që morëm vesën e Shpirtit, i imi»tojmë Djemtë në kaminë dhe thërrasim »besërisht:[30] O veprat e Zotit, bekojeni »Zotin.[37]

E mora logjikën si llambë ndriçuese,[38] por si i pamend iu nënshtrova pasioneve të palogjikshme unë mizori dhe eci përgjithmonë në errësirën e së keqes.

Zoti është afër,[39] siç e besojmë, kujdesu, o shpirti im, dhe mos fli gjumë, rri zgjuar dhe thirr me gatishmëri: O Njeridashës i dhembshur, shpëtomë.

Martirike

Përderisa shijuat ëmbëlsinë e perëndishme, duruat hidhërimin e dhimbjeve, o martirë, dhe tani kënaqeni me pjesëmarrjen absolutisht hyjnore të Fjalës.

U futët në pushimin hyjnor dhe morët të mirat që shpresonit, o martirë të tërëfamshëm, ndaj ju lumërojmë denjësisht.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, nëpërmjet Birit tënd, brumi njerëzor u zgjidh nga mallkimi,[40] sepse kishe në mitër të Gjithëbekuarin që i stolis të gjitha me bekim.

I të Patrupëve: Ton monon ánarhon

O kryeengjëj që e transferuat çdo dëshirë tuajën drejt Perëndisë dhe shijoni rreze nga rrezet e atjeshme, kërkoni përherë t'u jepet falje mëkatesh në amshim atyre që ju himnojnë.

O engjëj, meqë jeni mendje absolutisht të pastra, të çliruara nga çdo përpjekje lëndore, shpëtojini të gjithë ata që, bashkë me ju, e përmbilartësojnë me mall Krishtin në gjithë jetët.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse e virgjër, kur e pranove pashprehshëm në barkun tënd dritën e paafrueshme,[41] i ndriçove ata që ishin në terrin e jetës, që ta lavdërojnë besërisht Krishtin që lindi prej teje pa shpjegim.

Ode IX

Irmosi: Tin ipér fisin mitera

»Ne besimtarët e madhështojmë me kë»ngë mistike nënën e përmbinatyrshme »dhe Virgjëreshën sipas natyrës, të vet»men të bekuar mes grave.[42]

Ja ku po afron gjykimi dhe, meqenëse kam vepra të dënueshme, dëshpërohem. O Krisht, gjykatës i drejtë, o Perëndi,[43] mos më ndëshko.

Si Kananeasja besnike të thërras: "Mëshiromë".[44] Ashtu siç e drejtove të Kërrusurën dikur, po kështu drejtomë[45] dhe mua që të eci drejt në udhët e tua, o Njeridashës.

Martirike

O atletë, bashkë me rrobën, e zhveshët dhe çdo të keqe dhe nga veshja e kamxhikimeve të forta morët për vete stoli lavdie.[46]

O atletë, vendi hyjnor i të gjallëve,[47] Sioni i sipërm,[48] qyteti i të parëlindurve,[49] ju priti ju të shkëlqyerit nga bukuritë e garave.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e dëlirë, me llamburitjet ndriçuese të Fjalës që lindi si diell prej teje, më feks mua që mbulohem nga errësira e mëkateve dhe e pasioneve.

I të Patrupëve: Panímnite ton uranón

Tërë koret e engjëjve kënaqen me shkëlqimet e dritëderdhjes hyjkryesuese dhe Perëndinë e lavdishëm pa pushim e përhimnojnë dhe e lëvdojnë duke e madhëruar përherë.[36]

O Keruvime, Serafime, Fuqi, Pushtete, Engjëj, Kryeengjëj, Autoritete, Frone dhe Kryesi, përgjërojuni Krishtit që të më çlirojë nga pushtimi i pasioneve.[50]

Hyjlindësor

Duke pasur guxim ndaj Birit tënd si nënë, o Perëndilindëse, ne që të himnojmë me mall çlirona nga shkeljet, sëmundjet dhe rreziqet, që të të madhërojmë të gjithë përherë.

Pasvargje Kataniktike të Lavdërimeve

Si fikun e pafrytshëm, mos më pri mua mëkatarin, o Shpëtimtar; mirëpo, ndonëse kaluan shumë vjet,[51] më dhuro ndjesë, dhe ujite shpirtin tim me lotët e pendimit, që të të sjell fryt lëmoshe.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Meqë je Diell drejtësie,[52] shkëlqeji zemrat e atyre që të himnojnë, o Zot, lavdi më ty.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Duke kremtuar kujtimin e athloforëve të

tu të shenjtë, të përhimnojmë ty; o Zot, lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Të ofrojmë ty, o Perëndilindëse, "Gëzohu-n", sepse u tregove më e lartë se engjëjt meqë kishe në mitër Perëndinë.

NË LITURGJI Lumërimet:
Oreos in qe kalós is vrosin

I mir', i shijshëm në ngrënie ishte* fryti[53] që më kish vrarë dikur,*[40] por Krishti është pema jetësore,[17] nga ha dhe s'vdes kurrë* dhe me Kusarin tok thërras:* Më kujto, o Zoti im,* ti në mbretërin' tënde.[2]

Si Kananeasja besimtare* me plot dhimbje në zemër thërras:* Ti, si i mirë, Shpëtimtar, më mëshiro[44] se rrezikohem* nga hilet e armikut djall,* shpirti im po dimëron* në peripeci dhe hall.

Fuqitë, Fronet dhe Keruvimet,* Kryengjëjt edhe Kryesit',* ushtritë engjëllore, bashkësit' e urta me Pushtetet,* Zot'rimet, Serafimet njësh,*[54] të lëvdojnë përgjithnjë,* o Zot mirëbërës Krisht.[55]

Martirik

I thyen fort lartësit', dredhitë* e armikut kur ngjiteshin lart,* drejt Zotit Perëndi, atletët dhe u shfaqën fitimtarë;* dhe tash lëvizin me hare* nëpër qiej, me kërcim,* dhe shkëlqejnë me lavdi.

Lavdi *Triadik*

I falem Atit pa kohë, Birit* edhe Shpirtit, esencës së shenjt',* të pakrijuar, të njëqenshme që i bëri mir' të gjitha* me akt hyjnor nga hiçi pra;* Shën Trinia është kjo,* por dhe njihet si Njësi.

Tani *Hyjlindësor*

Si u njollosa me epshe jete,* po përiki drejt teje që je* e Virgjër, e panjollshme; shpirtin tim mizor, barbar çliroje* nga çdo pisllëk dhe faj i rënd'* pra, që të të lumëroj* ty, gjithnjë të lumturën.

TË HËNËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kataniktike Zotërore
Ting. i Rëndë Símeron grigorí o Iudhas

Zot, Perëndi i fortdhembshur, bëmë,* me gjykimet që ti i di,* ta kem frikën tënde në zemër[56] dhe bëmë* që, me gjithë shpirt, Krishti im, të të dua;* bëmë të urrej çdo akt që bën keqdashësi satan,* të zbatoj vullnetin tënd[57] që ësht' shpëtimtar gjithnjë,* se je Perëndia ynë që the: Kërkoni dhe do merrni ju.[58]

Unë u bëra qeshje për djallin,* turp ndër njerëz, për engjëjt zi,* qarje për të drejtët, njollosje për ajrin,* dheun edhe ujërat, se e njollosa* trupin dhe e ndota mendjen si dhe shpirtin me çdo akt* pa logjikë, ndaj armik u bëra për Perëndin';* mjerë! Mëkatova, mëkatova, Zot, para teje, falmë ti.

Lutem, ji zemërgjerë për mua* që s'kam fryte, ndaj mos më pri* porsi pem' pa fryte me prerjen e vdekjes* dhe mos më dërgo nëpër zjarr;[51] veçse bëmë* që të jem i frytshëm boll, si të më japësh kohë mjaft,* njeridashës, për pendim,[32] që, Krisht, Shpëtimtar dhe Zot,* t'i pastroj absolutisht mëkatet e mia të panumërta.

Të tjera Të Pararendësit
Katafronísantes

O i urtë, i tërëlumtur, pasi e stolise si nuse hyjnisht me fjalë Kishën e Krishtit, iu ofrove Zotit porsi nuse e tërëpaqortueshme[59] dhe e shfaqe si të bi-

ndur; por, meqë ke fuqi, mbroje tani dhe shfaqu përluftar duke e çliruar nga çdo e keqe e djallit.

O Prodhrom, pasi ta ndriçosh shpirtin tim të varfër me dritën mendore, zhduke prej tij tërë mjegullën e kënaqësive shpirtprishëse dhe të pasioneve të trupit; dhe, meqë ke fuqi, më mbro tani dhe mua dhe më shfaq si mbrojtës duke më çliruar nga çdo nevojë dhe rrethanë e vështirë.

O maja e profetëve[60] dhe vula e Ligjit formal! O shenjtëria më e madhe nga gjithë të dhelindurit![61] O shpallës i hyjnueshëm dhe Pararendës i ardhjes së Krishtit! O mësues i pendimit![62] O gëzim i dëlirësisë! Shpëtona ne shërbëtorët e tu nga çdo nevojë dhe peripeci.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Gëzohu, o e kulluar, thesari i nderuar i virgjërisë! Gëzohu, e thjeshtë, banesë hyjnore! Gëzohu, o Virgjëreshë, shpëtimi i besnikëve! Gëzohu, o Zonjë, nuse e panusëruar!

Pasvargje Kataniktike

Porsi Biri Plangprishës erdha edhe unë, o i dhembshur; mua që bie para teje, pranomë si një nga rrogëtarët e tu,[63] o Perëndi, dhe mëshiromë.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Si ai që ra në kusarë dhe u plagos, po ashtu edhe unë rashë për shkak të mëkateve të mia, dhe m'u plagos shpirti. Drejt kujt të përiki unë që mbaj përgjegjësi, veçse drejt teje, mjekut të dhembshur të shpirtrave? Derdhe mbi mua,[64] o Perëndi, përdëllimin tënd të madh.[65]

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

Martirë të shenjtë, që luftuat mirë dhe u kurorëzuat, ndërmjetoni te Zoti të mëshirohen shpirtrat tanë.*

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Me ndërmjetimet e Perëndilindëses na paqëso jetën neve që po të thërrasim: O Zot përdëllyes, lavdi më ty.

CITIME

1. Lluk. 7.37-48
2. Lluk. 23.39-44
3. Lluk. 18.10-14
4. Matth. 26.75; Mark 14.72; Lluk 22.62
5. I Tim. 4.8
6. Is. 6.2-3
7. Joan 1.14
8. I Mbret. [Sam.] 15.32
9. Eks. kap. 14-15.1 etj.
10. Matth. 14.30
11. Ps. 92(93).1
12. Dan. 7.10
13. Ps. 134(135).6
14. Abak. 3.3
15. I Tim. 2.4
16. Ps. 48(49).13,21
17. Gjen. 2.9
18. II Kron. 18.18
19. Baruh 3.38
20. Is. 26.9
21. Matth. 11.5; 15.30-31: Lluk. 7.21-22; Joan 10.21
22. Lluk. 1.49
23. Jona 2.1-7
24. II Tim. 2.11-12
25. Jak. 4.4
26. Lluk. 12.4; Joan 15.14-15
27. Joan 1.3; Kol. 1.16
28. Lluk. 1.32
29. Est. 4.17b
30. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-28
31. Ps. 49(50).14; 106(107).22; 115(116).8
32. Matth. 3.8-10; Lluk. 3.8-9

33. Matth. 5.22; 18.9; Mark 9.47
34. Luk. 16.8; Joan 12.36; Ef. 5.8; I Thes. 5.5
35. Eks. 3.2-5; Vep. 7.30
36. Apok. 4.8
37. Dan. kap.3 Lutja e Azarias 34
38. II Pet. 1.19
39. Fil. 4.5
40. Gjen. 3.16-19
41. I Tim. 6.16
42. Luk. 1.42
43. II Makk. 12.6; Ps. 7.12; II Tim. 4.8
44. Matth. 15.22; Mark 7.25-28
45. Luk. 13.11-13
46. Is. 61.3
47. Ps. 114(115).9
48. Gal. 4.26
49. Hebr. 12.22-23
50. IV Makk. 3.18
51. Luk. 13.6-9
52. Mal. 4.2(3.20)
53. Gjen. 3.6
54. Kol. 1.16
55. Vep. 10.38
56. Jer. 39(32).40; Baruh 3.7
57. Ps. 39(40).9; Hebr. 10.7,9
58. Luk. 11.10
59. II Kor. 11.2
60. Matth. 11.9; Luk. 7.26
61. Matth. 11.11; Luk. 7.28
62. Matth. 3.2; Mark 1.4; Luk. 3.3
63. Luk. 15.11-21
64. Luk. 10.30-34
65. Num. 14.19 etj.

TË MARTËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kataniktike
Ting. i Rëndë

Duke pasur klinikën e pendimit, o shpirti im, afrohu duke lotuar me psherëtima dhe thirri mjekut të shpirtrave dhe të trupave: O Njeridashës, çliromë nga paudhësitë e mia, rreshtomë me Laviren,[1] Kusarin[2] dhe Doganierin;[3] dhe dhuromë, o Perëndi, faljen e paligjësive të mia dhe shpëtomë.

Dimëroj nga oqeani i jetës, o Zot, më mbytin dallgët e paudhësive të mia, por tendose dorën tënde dhe shpëtomë si Petron,[4] o njeridashës.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Perëndilindëse e panusëruar, je mbrojtje e nxehtë dhe përkrahje e të krishterëve; prandaj, bashkë me Pararendësin, përgjëroju Birit tënd që të gjejmë përdëllim.[5]

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera

Nuk e pata zili pendimin e Doganierit[3] dhe nuk i kam lotët e Lavires,[1] sepse, për shkak të zemërngurtësisë, privohem nga një korrigjim i tillë; por, me anën e dhembshurisë sate, o Perëndi, shpëtomë si njeridashës.

O Njeridashës, që e pastrove mohimin e Petros nëpërmjet lotëve[6] dhe i fale shkeljet e Doganierit nëpërmjet psherëtimës,[3] lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Zot, ne jemi populli yt dhe delet e kullotës sate;[7] humbëm, kthena[8] si bari,[9] u shpërndamë nga prishja, mblidhna;[10] mëshiroje grigjën tënde, o njeridashës, dhembshuroje popullin tënd me ndërmjetimet e Perëndilindëses, o i vetmi i pamëkatshëm.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera

O Zot, me hisopin e përdëllimit tënd, shpëlaje si i mirë ndotjen e shpirtit tim, më pastro[11] nga njollosja e baltës së pasioneve, o Shpëtimtar, mëshiroje dhe shpëtoje gatimin tënd me ndërmjetimet e Prodhromit tënd, o i vetmi i shumëmëshirshëm.

Martirike

Shenjtorët e tu, o Zot, kur garuan mbi dhé, e shkelën armikun dhe e asgjësuan mashtrimin e idhujve, prandaj edhe i mo-

rën kurorat[12] nga ti, Zoti njeridashës, Perëndia mëshirues, që na dhuron përdëllimin e madh.[13]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Përderisa ke dhembshuri për përuljen tonë dhe i mbulon ata që janë mbi dhé, dhembshuroje popullin që është në peripeci, o Perëndilindëse e bekuar; ndërmjeto me këmbëngulje që të mos zhdukemi dhimbshëm; si e pacenuar, përgjëroju Perëndisë që pajtohet lehtë që t'i shpëtojë shpirtrat tanë, o Virgjëreshë e Tërëshenjtë.

Kanun Kataniktik që ka Akrostihidhë: "Lamë me lot pastrues, o Shpëtimtar. Josif".
Ting. i Rëndë
Ode I
Irmosi: To sintrípsanti polemus

»**A**tij që i dërrmoi armiqtë me krahun »e tij dhe mbyti treshe kalorësish, t'i kë»ndojmë si Perëndisë, çlirimtarit tonë, se »u lëvdua.[14]

Përditë mëkatoj dhe nuk ta kam frikën, o Krisht, që, me zemërgjerësi, kërkon pendimin tim; jepmë një mendim kthimi si i mirë dhe mos më shpërfill.

O Krisht, unë i mjeri nuk pushoj fare së shtuari mëkate mbi mëkate; o i vetmi i mirë dhe i pamëkatshëm, Shpëtimtar, dhembshuromë dhe shpëtomë.

Martirike

Atletët trima thërrisnin me guxim: Ja ku është mbushur stadiumi me ndeshje, le të vrapojmë; Krishti, shpallësi i garave, ulet dhe i kurorëzon fitimtarët mbi armikun.

Me tortura të ndryshme e zhveshët trupin dhe veshët këmishën e paprishjes, o martirë të urtë, dhe u bëtë bij të atit të dhembshurive.[15]

Hyjlindësor

O Hyjlindëse Virgjëreshë, shëromë mua të keqtrajtuarin në shpirt prej shumë mëkatesh, që të të lavdëroj përherë me zëra të pareshtur falënderues.

Kanun tjetër I Pararendësit që ka Akrostihidhë: "O lavdiplotë, pranoje dhe këtë melodi. Josif".
Nefsi su pros jeodhi

O i lum, Pararendës, si bukuri e stolisur* e Kishës u shfaqe, ndaj me ndërmjetimin tënd gjithnjë,* nga çdo stuhi heretike,* ti shpëtoje që të jet' fort' e qëndrueshme.

Si fli e patëmet' iu ofrove Bërësit, Zotit,* kur si qengj, i patëkeq pa cen, u there,[16] o Prodhrom;* shenjt hyjnor, të lyp me bes' pra:* Më çliro nga çdo ligësi e armiqve ti.

O Prodhrom, na shëro çdo sëmundje shpirti dhe trupi,* përmes të përhershmit përgjërim drejt Fjalës që kish marr'* tërë lëngatat, sëmundjet* e çdokujt, o fort i kënduar, me dhembshuri.

Hyjlindësor

Ti të panxënshmen Fjalë e linde, e Tërëshenjtë,* sipas hipostazës, pra në trup, u lidh me ne ai;* lyp, përgjëroju përherë* t'i shpëtojë sa me bes' të lumërojn' gjithnjë.

Ode III
Irmosi: O uranús to logo

»**T**i që me fjalë i sigurove qiejt[17] dhe e »bazove themelin e tokës mbi ujërat[18] e »shumta, forcoje mendjen time në vullne»tin tënd, o i vetmi Njeridashës.

O Krisht, ti që për shkak të njeridashjes së madhe, i shpërfill mëkatet e njerëzve, shpërfilli shumicat e të këqijave të mia, Shpëtimtar, që të të lavdëroj ty, të përmbimirin.

O Fjalë Krisht, unë i pandërgjegjshmi i shpërfilla vullnetet e tua që të bëja dëshirën e mishit;[19] dhe kam frikë nga dënimi i zjarrit, nga i cili më çliro.

Martirike

Atletët, kur kishin dhimbje trupore, shihnin jetën e padhembshme dhe komoditetin; i arritën me ngazëllim dhe i lehtësojnë përgjithmonë dhembjet e njerëzve.

O hyjmbajtës, me llamburitjet e arritjeve e shpërbëtë natën e mashtrimit të frikshëm dhe kaluat në dritën e paperënduar, duke e hequr përgjithnjë errësirën e dhimbjeve tona.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e pacen, profeti e parapa portën e Perëndisë që kaloi[20] siç e di ai, prandaj të lyp që të m'i çelësh portat e pendimit.

I Pararendësit: O kat' arhás tus uranús

Krijesën mbarë si një diell me shkëlqime e shndrit nur,* se u shfaqe yll me vezullim* për mendorin Diell, Pararendës shenjt,* ndaj përgjëroju pa pushim:* Nga zemrat tona plot dhimbje* ta dëbojë terrin e pasioneve.

Në mes të Ligjit dhe të Hirit rrije, profet hyjnor ti,* dhe u shpallje qart' të gjithëve* heqjen e të parit dhe shkëlqimin nur,* shenjt, që do ish i pastër krejt,* t'i përtërinte mjaft bukur* sa u vjetërsuan prej mëkateve.[21]

Thërrasim, Pagëzor i Krishtit: Na çliro ne nga çdo sulm* satanik, nga çdo skandal në jet'* dhe nga çdo trishtim me përgjërimin tënd* para të mirit Perëndi,* dhe na shpëto nga ndëshkimi* gjatë ditës kur do të bëhet gjyqi yn'.

Hyjlindësor

Je e bekuar se ke lindur Perëndin' pa shpjegim ti,* e Dëlirë; lype pa pushim* tok me Pagëzorin e tij mjaft hyjnor,* Zonjë, për ne që biem keq* gjat' jetës kur kemi halle* dhe na shtrydhin fort mëkatet.

Ode IV

Irmosi: Tin énsarkon parusian su

»Profeti Abakum, duke u siguruar për »ardhjen tënde me trup,[21a] o Krisht, thë»rriste: Lavdi fuqisë sate, o Zot.

Devijova nga udha që të çon drejt jetës dhe rashë në gropën e të këqijave; o Shpëtimtar, mos më shpërfill.

Më dërgo rrëke lotësh, o Fjalë e Perëndisë, Zot, që ta laj baltën e shkeljeve të mia të shumta.

Martirike

Kur çoheshin si qengja për therje,[16] martirët e thernin armikun kundërshtar dhe denjësoheshin për lavd.

O martirë të tërëfamshëm hyjnorë, krojet e gjakrave tuaja, kur po zbrazeshin, na përgatisnin përroin e shijimit.[22]

Hyjlindësor

Prej gjakrave të tua të dëlira u mishërua Zoti dhe me ndërmjetimet e tua, o Vajzë, u dhuroi pendim vdekatarëve.

I Pararendësit: O patrikús kolpus

Meqenëse e mposhte hordhinë e keqdashësve dhe triumfove shumë shkëlqyeshëm kundër tyre, o Pagëzor, të lutem: Me uratat e tua, mposhte mëkatin që mbretëron brenda meje.

Pasi u shfaqe si llambë[23] mendore, o i lum, u tregove njerëzve Jisuin,[24] diellin e madh të drejtësisë;[25] përgjëroju atij t'i ndriçojë zemrat e të gjithëve.

Përderisa u ngjiza dhe linda në paudhësi,[26] jetoj me indiferencë dhe kam frikë nga ndëshkimet e atjeshme; zbute Perëndinë, o Pagëzor, dhe më rrëmbe nga ato.

Ofroji Perëndisë lutje për ne që të ndërojmë, o i tërëpasur, që të na çlirojë prej çdo peripecie të hidhur dhe dëm demonësh.

Hyjlindësor

Hijet e Ligjit[27] të deklaruan me shumë mënyra ty që linde Perëndinë; atij lypi, o e Tërëpaqortueshme, që të më çlirojë nga çdo paudhësi dhe pasion i trupit.

Ode V

Irmosi: Dhiaskedhasas tin nikta

»O Krijues i çdo gjëje, shpërbëje natën e »veseve dhe ndriçomë me dritën mendo»re ti që e flake terrin fillestar të avushës »dhe i shndrite botës dritën e parakriju»ar.[28]

O Fjalë, i vetmi Krijues i të gjithave, çliromë nga inati yt i drejtë kur të gjykosh dheun dhe, pasi të më pastrosh nëpërmjet pendimit nga shkeljet e mia të shumta, tregomë si tempull të mirësisë sate.

Prej mjegullës së madhe të pasioneve m'u verbua mendja dhe, pasi jam i ngurtësuar në zemër, nuk di çfarë bëj; o Krisht, kthemë dhe jepmë pendim, pastruesin e njollave.

Martirike

O atletë, pasi vrapuat tërë djersë si të rinj, në stadium e arritët, si përfundim, synimin, qiellin dhe morët nga dora kryejetësore çmimet e fitores, prandaj ngazëlloheni.

Me litarët tepër të fuqishëm të mundimeve tuaja të shenjta, o atletë, e varët vërtet gjarprin,[29] filluesin e së keqes[30] dhe u denjësuat për shijimin e Parajsës,[31] prandaj ju mburrim.

Hyjlindësor

O re e ndritshme[32] e Diellit, shkëlqemë me dritën mendore të pendimit të vërtetë dhe dëboje errësirën e mendimeve të liga, që të të himnoj me besë si shpëtim të shpresëplotëve.

I Pararendësit: Kírie o Theós mu

O i tërurtë, ishe një zë që u thërriste mendjeve të shkretuara[33] nga mosnjohja e Perëndisë,[34] ndaj të përgjërohem: Ripërtërije shpirtin tim që u shkretua prej çdo shkeljeje.

O profet i Perëndisë, meqë u tregove si enë e çmuar e Zotit, me ndërmjetimet e tua çliromë nga veprat e ndyra dhe përgjëroju dhënësit të të mirave, që të fitoj nder të përjetshëm.

Nga hyrja e përtacisë m'u afruan paudhësitë; përmirësomë, o Pararendës, me mënyra pendimi që të eci me zell në udhët e Zotit.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse, vrite mentalitetin tokësor të mishit tim[35] ti që kishe në mitër jetën,[36] e cila, me fuqi hyjnore, e zhduku tërësisht vdekjen me vdekje, o Modeste e pacenshme.

Ode VI

Irmosi: Vithó amartimaton peripesón

»Pasi rashë në thellësinë e mëkateve, »o i mirë, nga peshku i madh, si Jonai, të »thërras: Nxirre nga prishja jetën time[37] »dhe shpëtomë, o Njeridashës.

U tregova si një i Shthurur i ri sepse jetova turpshëm në tokë dhe iu nënshtrova

instiktive të kënaqësive; o Krisht, Perëndia im, kthemë[38] dhe shpëtomë si njeridashës.

Rënko, o shpirti im, që të çlirohesh nga psherëtimat; loto që të mos provosh lot të përhershëm dhe vuajtje atje, ku nuk do të kenë më dobi.

Martirike

U shfaqët si gurë të çmuar të fiksuar dukshëm në kurorën[39] e Kishës së Krishtit dhe u bëtë stolia e saj e hijshme, o martirë të mëdhenj e të respektuar.

Pasi u denjësuat për një mbarim të vyer para Perëndisë, o të urtë, trashëgoni shpërblime të pafundme; ndaj lypni që të kemi mbarim me pendim.

Hyjlindësor

O e Mirë, që linde kulmin e dashurisë, nxirrmë nga fundi i përtacisë së pasioneve të panumërta dhe dhuromë burim lotësh.

I Pararendësit: O Ionás ek kilias

Duke llamburitur qartazi me vezullime virtytesh dhe duke shkëlqyer me martirizim dritëdhënës, e ndriçon tërë krijesën, o mik i Lindjes mendore.[40]

O i lumtur, mbive si lastar nga një plakë shterpë,[41] ndaj thërras: Mua që u plaka për shkak të mëkateve[21] të shumta, ripërtërimë me bukurinë e pendimit, nëpërmjet uratave të tua.

O profet hyjnor, llambë e Dritës[23] së paperënduar, me uratat e tua, rindize llambën e fikur të zemrës sime dhe bëmë pjesëtar në dritën hyjnore.

Hyjlindësor

Fjala zbriti si shi[42] në barkun tënd; të lyp: Kërkoji atij, o Virgjëreshë e tërëshenjtë, t'i thajë rrymat e të këqijave të mia të pamasa.

Ode VII

Irmosi: Tus en kamino Pedhas

»Zjarri nuk i dogji as nuk i shqetësoi »Djemtë në kaminë. Atëherë të tre me një »gojë bekonin dhe himnonin duke thënë: »Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[43]

U bëra i ngjashëm me kafshët[44] dhe rashë në pasione çnderuese[45] dhe, pasi u errësova, nuk e shikoj zemërgjerësinë e durimit tënd, o Fjalë; më jep kohë pendimi dhe më shpëto.

E mbarova jetën me përtaci duke bërë ato që nuk duhet t'i bëja; dhe ja tani po afrohem, pa kuptuar, në portat e Hadhit; mos më shpërfill, o Krisht, i vetmi i mirë.

Martirike

Meqë e dëshiruat shumë jetën e amshuar,[46] o të urtë, vdiqët për botën, e vratë absolutisht armikun dhe fluturoni drejt qiejve duke ndërmjetuar për ne, o atletë.

Pasi u çliruat nga nevojat e trupit, i zgjidhët prangat e mashtrimit dhe i lidhët shpirtrat me dashurinë e Krishtit, i cili u lidh me trupin dhe e zgjidhi prishjen, o martirë.

Hyjlindësor

Profeti të pa si një volum të ri[47] ku u shkrua Fjala e Atit, prandaj, të përgjërohem, o e Dëlirë, lutju Jisuit, përtëritësit të të gjithave, që të më shkruajë në librin e të gjallëve.[48]

I Pararendësit: Káminon Pedhas

O Pararendës që e lave avushën e dashurisë në derdhjet e lumit,[49] me uratat e tua më jep shira lotësh dhe pastromë të tërin nga njollat e mishit dhe të shpirtit.

O i lumtur, ofroji lutje Perëndisë tonë që është mbi të gjitha,[50] që, si i dhembshur, të më mëshirojë edhe mua që mëkatoj shumë dhe nuk rimëkëmbem dot tani.

O shpirt shterp, nxito, pendohu, se mos të shkul me rrënjë drejtësia hyjnore ashtu si fikun e pafrytshëm;[51] thirri Zotit: O Perëndi, le të të vijë keq[3] dhe shpëtomë.

Hyjlindësor

Duke e pasur shpirtin të vdekur për shkak të shkeljeve të rënda, të përgjërohem ty, o Zonjë, që e vrave Hadhin me Birin tënd: Më gjallëro me mënyra pendimi.

Ode VIII

Irmosi: Ton ip' agelon asijitos

»Perëndinë që lavdërohet pa pushim prej »engjëjve[52] në më të lartat, qiejt e qiejve, »tokë, male, kodra, fundi i detit dhe çdo »gjini e njerëzve, bekojeni si Krijues dhe »Çlirimtar.

Unë i pandërgjegjshmi i shijova me tepri dhe me marrëzi kënaqësitë dëmtuese dhe i kalova gjithë mëkatarët; ti që ke dhembshuri të madhe, më jep ndjesën e shkeljeve.

Dhëndri tani është para derës; stolise llambën, o shpirt, furnizoje me vajin e dashurisë dhe të të mirave të shumëllojshme; para se të mbyllet dera, nxito që të hysh me Krishtin[53] në gëzimin e pakrahasueshëm.

Martirike

Duke mos u frikësuar nga torturat, atletët trima thërrisnin: Ja koha e mirëpritur,[54] le të qëndrojmë të gjithë me mendje shumë të fortë; me dhimbje të përkohshme, le të fitojmë jetën që nuk ka dhimbje dhe shijimin që nuk vjetërsohet.

O athloforë të Shpëtimtarit, të zhytur gjithmonë në rrjedhjet hyjnore, me imitimin e garave tuaja e vaditni tërë dheun dhe e bëni të frytshëm nëpërmjet virtyteve më Krishtin në jetë.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse, meqenëse je mbrojtje e sigurt dhe shpresë e të krishterëve, në ditën e frikshme ruamë mua që mëkatova shumë dhe çliromë nga Gjehena e tmerrshme pasi të më rreshtosh me delet e djathta.[55]

I Pararendësit: Ton monon ánarhon

O profet, mos pusho së përgjëruari të vetmin Çlirimtar, i cili u prangos dhe u jep lirim të prangosurve, të më lirojë nga prangat e shkeljeve[56] të shumta mua që të mburr përherë në jetë.

U godita prej shpatës së kënaqësisë, o Prodhrom, dhe me dhimbje në shpirt të thërras: Shëroje dhimbjen e shpirtit tim duke iu përgjëruar Krishtit, të vetmit mjek të shpirtrave dhe të trupave.

Mos pusho së përgjëruari Fjalën që pagëzove me dorën tënde, o Pararendës,[49] të më çlirojë nga dora e fajit mua që fajtova shumë, që u përula dhe u dënova.

Përderisa gërmova dhe e fsheha në dhé, pa mirënjohje, talantin që më besoi Perëndia, e pres ndëshkimin[57] e hidhur; o Pagëzor, të përgjërohem besërisht: Me uratat e tua, rrëmbemë nga ai.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, mbete e padjegur edhe pse prite brenda teje zjarrin e padurueshëm; ndaj më rrëmbe nga zjarri i pashuar[58] dhe më fresko tani me mënyra të bukura të pendimit të vërtetë.

Ode IX

Irmosi: Asporu toku sílipsin

»Kush nga të vdekshmit do ta shpjegojë »zënien e lindjes pa farë? Kush nga të »dhelindurit nuk do të çuditet me lindjen »pa prishje? Ndaj të madhërojmë, o Hyj»lindëse, ne fiset e dheut.

Që t'i trashëgojmë të mirat e ardhshme, le të mbajmë zi, të rënkojmë, t'i lutemi Krishtit, për sa kemi kohë për pendim dhe lutje, o besnikë.

Si Kananeasja të thërras: "Mëshiromë, o Krisht";[59] ngrimë, Jisu, si qëmoti të Kërrusurën[60] dhe shpëtomë mua që po mbytem në mëkate të shumta, o Shpëtimtari im.

Martirike

Meqë u shtypën në shtrëngime, burgje dhe ndëshkime, martirët athloforë kaluan në hapësirën e lehtësimit dhe na çlirojnë nga shtrëngimi i fajeve të rënda.

Nga njëra anë, toka i mbuloi trupat tuaj; nga ana tjetër, qielli i ka shpirtrat tuaj që janë përgjithmonë bri fronit të lavdisë, duke u ngazëlluar me engjëjt, o shenjtorë.

Hyjlindësor

Zoti doli prej teje pasi më veshi, o Virgjëreshë e dëlirë; ndaj përgjëroju të më hijeshojë me stolinë e dritës mua pasi të zhvishem tani nga rroba tejet e rëndë e pasioneve.

I Pararendësit: Mi tis fthorás

Mbive nga rrënja e hyjshme krejt dhe i shkule fort,* profet,[61] tër' rrënjët e të këqijave, o i lum;* jam i çnderuar, mbytem, ndaj më vizito ti* dhe më ndihmo t'i nxjerr unë frytet e pendimit mjaft hyjnor, Prodhrom edhe Pagëzor.

Si një turtull mjaft të bukur, bilbil të njeh, të di,* Prodhrom i madh shumë, Kisha jonë, se thirre fort* këngë dhe melodi pendimi drejtas shpirtrash* të shkretë[33] edhe shterpë nga të këqijat, ndaj me mall dhe besë të lumërojmë ne.

Shën Pararendës, të gjithëve ua tregove ti* udhët që çojn' në shpëtim, që fusin në të; më ndih* mua të ec në to, sepse po humb në jetë,* në tërë të përpjetat e saj, se më mashtron satani që ka bërë të keqen pra.

Dita e frikshme bri është, te dera, dhe vajtoj* se kam veprime dënimi, o Zot i dhembshur krejt,* o Krisht, i vetmi përdëllyes, atëherë* tregomë të pafajshëm me lutjet e Prodhromit tënd dhe të të gjithë shenjtorëve.

Hyjlindësor

Dritën hyjnore[36] e linde, ndaj lutem: Ma çliro,* o e Hyjhirshmja ti shpirtin që është bërë pis* nga fajet, laje dhe më shfaq të lirë mua* prej territ të amshuar, të të lëvdoj, të madhështoj ty, o e lumtur gjithnjë, me mall.

Pasvargje Kataniktike të Lavdërimeve

Si fikun e pafrytshëm, mos më prit mua mëkatarin, o Shpëtimtar; mirëpo, ndonëse kaluan shumë vjet,[51] më dhuro ndjesë, dhe ujite shpirtin tim me lotët e pendimit, që të të sjell fryt lëmoshe.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

Meqë je Diell drejtësie,[25] shkëlqeji zemrat e atyre që të himnojnë, o Zot, lavdi më ty.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Në mes të stadiumit të të paligjëve, athloforët, të ngazëllyer, i thërrisnin Krishtit: O Zot, lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Símeron grigorí o Iudhas

Zëri i Fjalës mundi, nga barku* shterp,[41] ta theologonte drejt,* Vajzë, Perëndinë Fjal'[62] që ti e kishe* në të brendshmet, se, kur u bë përshëndetja,* mori hir; prandaj me gjuhë nëne ty Hyjlindëse* të thërriste,[63] se po plotësonte me të privim* natyror, mungesën e organit që formulon kuptime, fjal'.

NË LITURGJI Lumërimet:
Oreos in qe kalós is vrosin

I mir', i shijshëm në ngrënie ishte* fryti[64] që më kish vrarë dikur,*[40] por Krishti është pema jetësore,[65] nga ha dhe s'vdes kurrë* dhe me Kusarin tok thërras:* Më kujto, o Zoti im,* ti në mbretërin' tënde.[2]

Të pashëruarat plagë që kam* thell' në zemër shëroji, o Zot, * se je i vetmi mjek për shpirtrat edhe trupat, më ndihmo pra* të eci drejt gjithnjë në udh'* shpëtimtare, siç do ti,* Perëndia ynë Krisht.

Përpara Diellit të drejtësisë,*[25] Krishtit, rende, Prodhrom; ndize zjarr,* në shpirtin tim, kandilin që e fiku krejt e keqja; ndize* me lutje, përgjërim hyjnor,* shenjt, që, i shpëtuar, pra,* të të lumëroj gjithnjë.

Martirik

Pasi garuat, e turpëruat* ju armikun dhe morët kuror';* lëvizni tash në qiej dhe me të përjetshmen drit', martirë* të urtë, mbusheni me gaz* dhe për shpirtrat tanë, ju* ndërmjetoni përgjithnjë.

Lavdi *Triadik*

Trini Hyjnore, shëromi veset* shpirtërore, se s'kanë shërim;* çliromë nga Gjehena dhe nga ngasjet, ti që lavdërohesh* me bes' në Një Hyjni, kështu* ma dhuro, o Perëndi,* të përjetshmen mbretëri[66].

Tani *Hyjlindësor*

Pa u shtrënguar, në bark e mbajte* të panxëshmin; atë përgjithnjë,* o Nënë e dëlirë, lyp që ne, shërbyesit e tu pra,* të na çlirojë nga çdo sulm,* nga pasionet, çdo shtrëngim;* të lëvdojmë tërë mall.

TË MARTËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kryqësore
Ting. i Rëndë
Uq eti koliómetha

Në dru judenjt' të ngulën, që vdekjen plot tmerr* që me dru na erdhi,[64] me dru, Zot, ta ndaloje; lavdi më ty.

Vullnetarisht pranove shuplakë,[67] i mir',* që prej skllavëris' ta çliroje ti njeriun; lavdi më ty.

Me dru, Kryq, hidhërimin që erdhi me dru,* e shërove, Zot, dhe Parajsën na e hape;[68] lavdi më ty.

Të tjera Të Hyjlindëses Të ngjashme

Hyjlindëses t'i sjellim "Gëzohu-n" me mall,* t'i thërrasim si engjëll: E bekuar,[69] fort e dëlir', lavd ty.

Çliroji shërbëtorët e tu, virgjëresh'* e panusëruar, Hyjnënë, nga shigjetat e gjarprit djall.[29]

Në mitër mbajte gaz botëror, e Dëlir',* e

panusëruar; ki gaz, e zhduke dhimbjen e Evës[70] ti.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Të pa të ngulur vullnetarisht, Krisht, në dru*[71] e Pacenshmja krejt, qante pra dhe e himnonte pushtetin tënd.

Pasvargje Kryqësore
Uq eti koliómetha

Prej druri jete[65] ne nuk pengohemi më* se e kemi shpresën te Kryqi yt, o Krisht Zot; lavdi më ty.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Mbi dru i varur, o i pavdekshëm, triumf* korre ndaj çdo kurthi të djallit, o Krisht, o Zot, lavdi më ty.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

Përderisa e shpërfillët çdo gjë mbi tokë dhe e shpallët pa u trembur Krishtin në stadium, e morët pagën e torturave prej tij, o martirë të shenjtë; meqë keni guxim, atë lypeni si Perëndi të tërëfuqishëm, që të na i shpëtojë shpirtrat neve që rendim drejt jush, lutemi.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

«Kur u karfose mbi Kryq, o Fjalë, durove vdekje», thërriste me qarje Virgjëreshanënë së bashku me Theologun e dashur,[72] të nderuar. O Krisht, që pësove për ne[73] dhe e vrave vdekjen, me përgjërimet e tyre vriti pasionet e mia, bëmë pjesëmarrës në jetën e hyjnueshme dhe shpëtomë.

CITIME

1. Luk. 7.37-48
2. Luk. 23.39-44
3. Luk. 18.10-14
4. Matth. 14.31
5. II Tim. 1.18
6. Matth. 26.75; Mark 14.72; Luk 22.62
7. Ps. 78(79).13
8. Matth. 18.12-13; Luk. 15.4-5
9. Zah. 13.7; Matth. 26.31; Mark 6.34; Joan 10.11-14; Hebr. 13.20; I Petr. 2.25
10. Joan 11.52
11. Ps. 50(51).9
12. I Petr. 5.4
13. Num. 14.19 etj.
14. Eks. 15.1-4
15. II Kor. 1.3
16. Ps. 43(44).23; Jer. 11.19
17. Ps. 32(33).6
18. Ps. 135(136).6
19. Ef. 2.3
20. Jez. 44.1-4
21. Sos. 52
21a. Abak. 3.3
22. Ps. 35(36).9
23. Joan 5.35
24. Joan 1.29,36
25. Mal. 4.2(3.20)
26. Ps. 50(51).7
27. Hebr. 10.1
28. Gjen. 1.2-3
29. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,15; 20.2
30. Joan 8.44; I Joan 3.8
31. Gjen. 2.15
32. Eks. 13.21-22; 14.24; 19.9
33. Is. 40.3; Matth. 3.3; Mark 1.3; Luk.3.4; Joan 1.23
34. Rom. 1.28
35. Rom. 8.6-7
36. Joan1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
37. Jona 2.1-7
38. Luk. 15.11-21
39. Ps. 20 (21).4
40. Zah. 3.8
41. Luk. 1.7,36
42. Gjyq. 6.37-38; Ps. 71(72).6
43. Dan. kap.3 Lutja e Azarias 25-28
44. Ps. 48(49).13,21
45. Rom. 1.26
46. Matth. 25.46 etj.
47. Is. 8.1
48. Fil. 4.3; Apok. 3.5; 13.8; 20.15
49. Matth. 3.16; Mark 1.9; Luk 3.21; Joan 1.32-34
50. Rom. 9.5

51. Lluk. 13.6-9
52. Apok. 4.8
53. Matth. 25.1-10
54. Is. 49.8; II Kor. 6.1-2
55. Matth. 25.33
56. Fj. Urt. 5.22
57. Matth. 25.14-28
58. Matth. 3.12; Mark 9.43-45; Lluk. 3.17
59. Matth. 15.22; Mark 7.26
60. Lluk. 13.11-13
61. Lluk. 1.5-6
62. Joan 1.1
63. Lluk. 1.41
64. Gjen. 3.6
65. Gjen. 2.9; 3.24; Apok. 2.7; 22.2,14,19
66. Dan. 7.27
67. Matth. 26.67; Mark 14.65; Joan 18.22; 19.3
68. Gjen. 3.24
69. Lluk. 1.26-29
70. Gjen. 3.16
71. Joan 10.15,17-18
72. Joan 19.26
73. I Petr. 2.21

TË MËRKURËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kryqësore
Ting. i Rëndë

Ti që për mua e durove gozhdimin në Kryq, pranoje himnimin tim të pafjetur, o Krisht Perëndi, si njeridashës.

Ti që sundon mbi Fuqitë e patrup dhe e njeh dembelizmin e shpirtit tim, më shpëto me anën e Kryqit tënd, o Krisht Perëndi, si njeridashës.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Duke u ruajtur përgjithmonë prej Kryqit të Birit tënd, shmangemi nga sulmet e demonëve; prandaj detyrimisht të përhimnojmë dhe të lavdërojmë, o Perëndilindëse e tërëhimnuar dhe e virgjër.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera

Drurin e Kryqit tënd e tregove më të ndritshëm se zjarri dhe më të efektshëm se flaka; ai i djeg mëkatet e të sëmurëve dhe i shndrit zemrat e atyre që e himnojnë kryqëzimin tënd vullnetar,[1] o Krisht Perëndi; lavdi më ty.

Kisha, duke t'u falur në kedër, pishë dhe qiparis,[2] të thërret, o Krisht Perëndi: Dhuroju fitore mbretërve tanë përmes Perëndilindëses dhe mëshirona.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Megjithëse Krijesa të njohu si nënë, Bërësi të tregoi si Virgjëreshë, se e linde në trup Krishtin Perëndi, Shpëtimtarin e shpirtrave tanë.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera

O Krisht Perëndi, që pranove kryqëzim të çnderuar, na prit ne që i himnojmë pësimet e tua dhe na shpëto.

Martirike

Ngazëllohuni, o të drejtë, dhe dëfreni,[3] o qiellorë, sepse martirët, kur garuan mbi dhé, e shfarosën mashtrimin. Le të kërcejë Kisha duke kremtuar fitoren për hir të dhënësit të çmimeve dhe të të vetmit bërës të fitoreve, Krishtit Perëndi, që i jep botës përdëllimin e madh.[4]

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

O Hyjlindëse, Krishtit Perëndi, që u kryqëzua për ne dhe e vithisi pushtetin e Hadhit, përgjëroju pareshtur që t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

Kanun Kryqësor që ka Akrostihidhë: "Kur u mboll, Kryqi e çrrënjosi mashtrimin. Josif".
Ting. i Rëndë
Ode I
Irmosi: Nefsi su pros jeodhi

»Bëre shenj' dhe natyra e ujit, o Zot, që

»ishte* e rrjedhshme dikur, u kthye në të »thatën tok', steré,* ndaj Izraeli, më kë- »mbë* eci e s'u lag dhe të psalte këng' »plot triumf.[5]

Tallje dhe kryqëzim Zoti po duron[6] dhe çnderimet* e njerëzve mbar' i heq si njeridashës dhe në brinj'* shpohet me shtizë,[7] me të pra* fort e ther armikun e keq, kundërshtarin djall.

Kryqin tënd e tendose si hark dhe si me shigjeta,* me gozhdët e tua, e plagose kundërshtarin rënd',* o Shpëtimtar përdëllyes,* i shërove sa u plagosën prej tij dikur.

Martirike

Ndotja e neveritshme, blatim tek idhujt dhe gjakrat,* u zhdukën me gjak shenjtorësh, toka pra u bë e shenjt'* dhe ata me himnim, mburrje* fort i lumëron përgjithnjë në çdo skaj të saj.

Kur Forcat qiellore i panë posht' tokësorët* me trup, që luftonin sa s'kan' trup, i përhimnuan fort;* shpall'si i ndeshjes me rrethe* i kurorëzoi porsi fitimtarë lart.

Kryqhyjlindësor

Zonja e fortdëlir' thirri: Griset fare kontrata* e atit Adam,[8] tash që plagosesh, Bir, me shtizë ti,*[7] ndaj ta himnoj, Zot, pësimin;* mospësimin na e dhuroi krejt neve pra.

Kanun tjetër I Hyjlindëses
që ka Akrostihidhë: "Tani pranoje,
o e Dëlirë, lutjen e shtatë".
I njëjti

Kur Perëndinë pa trup e trupëzove, e Virgjër,* mbi rreshtat e engjëjve pa trup u ngrite, e dëlir';* të përgjërohem pra: Vritma* çdo pasion trupor, o Zonjë pa cen aspak.

Jepi hir mendjes sime, shpirtin ma shndrit, Virgjëreshë,* që unë gjithnjë të të bekoj ty që të vdekshmit mbar',* o e bekuar, hirplotë,* i kurorëzove me shumë bekime, lavd.

Shpirti im, Virgjëreshë, u tret nga vapa e fajit,* vadite me rrjedhje jete që kallirin, frytshmërin'* e kataniksit hyjnor krejt* unë, e dëlirë, ta nxjerr me pendim gjithnjë.

Si mur të madh të kam, ndaj do të kaloj përmbi çdo mur*[9] të shkeljeve t'shumta i fortifikuar si me mur* prej strehës sate; veç teje* s'ka shpëtim për njer'zit, Adami të ka ngritje.

Ode III
Irmosi: O kat' arhás tus uranús

»I sigurove në fillim, Zot, qiejt me Fjalën »tënde* të fuqishme fare, Shpëtimtar,* »dhe me Shpirtin gjithëbërës dhe Hyjnor* »forcën e tyre mbar' e mban,*[10] ndaj, për- »mbi gurin pa tundje* të pohimit tënd, »më përforco,[10a] o Krisht.

I Dhembshur, qiejt si lëkurë i tendose,[11] por duart* përmbi Kryq i shtrive, o i mir';* po shëroje fajin e Adamit ti,* dorën e tij që s'kish frenim*[12] dhe i rrëmbeje të gjithë,* Krisht, nga dora e armikut tinëzar.

Mbret, i paligjshmi popull të kurorëzon ty me gjemba*[13] edhe pse, Krisht, njerëzit me lavd* i kurorëzove[14] edhe shkule ti,* Zot, gjemb[15] pabindjeje,[12] të mbjell'* keq nga Adami[16] dhe mbolle* pemët e hyjdijes për të gjithë ne.

Martirike

Sado që ishit nga natyra vdekatarë, menduat* edhe zgjodhët drejt pavdekësin',* ndaj me gaz, martirë shenjt', pësuat ju,*

çdo gjë: dënime, rrjepje, dëm,* shtrëngime, prerje gjymtyrësh* dhe përndjekje, o të urtë, burrërisht.

Armikun tinëzar që kërcënonte plot egoizëm,* në mendim, të zhdukte keq çdo gjë,*[17] e përulët, o atletë, se në Krisht* mjaft u përulët dhe kështu* të lartësuar u veshët* me fuqi hyjnore kundër tij, me zell.

Kryqhyjlindësor

Kur qengjin që po dëshironte të flijohej e pe ti,* nënë shqerrë, të afrohej pra* te pësimi,[18] derdhje çurgje lotësh vrer,* thoshe: Kjo ç'është, Bir i shenjt'?!* Si vritesh? Ti ke synim, Krisht,* që të gjith' të vdekurit t'i ngjallësh, Zot?

I Hyjlindëses I njëjti

Më pret një podium i frikshëm shumë, se mëkatova,* në të do gjykohem rreptësisht;* e dëlira Virgjëresh', e vetmja që* Zot të përjetshëm dhe gjyqtar* ke lindur, lype atëher':* Nga torturat tmerr të më çlirojë krejt.

Për ty jan' folur të çuditshme, o qytet Perëndie,* siç ka thën' profeti,[19] ndaj gjithnjë* nga ai, si Zot lavdie,[20] ti kërko:* Krejt sa me besë të lëvdojn',* Zonjë, e vetmja e mirë,* në lavdin' e tij të marrin pjesë[21] lart.

Si një volum të parapa dikur hyjfolësi shenjt[22] ku,* e Dëlir', me gishtin e Atit*[23] ishte shkruar Fjala; dorëshkrimin pra* mjaft djallëzor me faje plot*[24] ma gris edhe përgjëroju* që të shkruhem un' në librin e jetës[25].

Ode IV

Irmosi: O patrikús kolpus

»O Krisht Perëndi, që nuk e le gjirin atë»ror[26] dhe zbrite mbi dhé, e dëgjova miste»rin e Ekonomisë sate[26a] dhe të lavdëro»va, o i vetmi njeridashës.

Kur u shfaqe, o Zot, mbi dhé si njeri, i bëre qiellorë të vdekshmit; kur u lartësove në dru, i lartësove tok me veten të gjithë ata që po i përhimnonin pësimet e tua.

O jetë,[27] vdes për vdekatarët, për të padrejtët,[28] o Jisui im i drejtë,[29] duron një pësim përbuzës; e himnojmë dhembshurinë tënde të pamasë, o zemërgjerë.

Martirike

O martirë, pësuat vrullet e egërsirave, valimet e zjarrit, prerjet e duarve dhe të këmbëve, rrjepjet e gjymtyrëve dhe çdo torturë tjetër, që shkaktonte shijim hyjnor.

Atletë, nga pjesët e trupit i thirrët tashmë Krishtit, Perëndisë së të gjithave, dhe ai e dëgjoi thirrjen tuaj dhe jeni lartësuar tani mbi gurin[30] e përsosmërisë së hyjshme.

Kryqhyjlindësor

O Perëndilindëse, përgjërohu për ne që të himnojmë, që të gjejmë ndihmë në kohë peripecie ne që e lavdërojmë pësimin e Krishtit.

I Hyjlindëses I njëjti

Bërësi i Krijesës që u derdh si miro[31] prej teje, o e Dëlirë e pacenshme, i lëshoi aroma Gjithësisë me dijenitë hyjnore të vullnetit të tij të lavdishëm.[32]

Ai që lindi si diell prej barkut tënd, o e Pacenuar, e ndriçoi Gjithësinë me llamburitje diellore dhe hyjnore, prandaj më shkëlqe mua të errësuarin prej pasioneve.

O Vajzë hyjnënë, hijet e Ligjit[33] dhe fjalimet e hyjshme të profetëve deklaruan mistikisht se do të lindje ligjdhënësin, ndaj më korrigjo mua që po të përhimnoj.

O Fjalë, o njeridashës, shpëtoje popullin tënd me anë të profetëve të tu, të martirëve të hyjshëm e të nderuar, të oshënarëve, të të drejtëve të tu dhe të lindëses sate.

Ode V

Irmosi: Kírie o Theós mu

»O Zot, Perëndia im, qëmenatë të përgjë-
»rohem: Ma jep faljen e shkeljeve dhe
»drejtoji udhët e mia në dritën e urdhrave
»të tu,[34] të lutem.

O Fjalë e Perëndisë, pranove kryqëzim për heqjen e të këqijave, shijove vrer[35] për zhdukjen e dëmit të hidhur prej ngrënies me lakmi;[12] lavdi dashurisë sate të madhe.

Me lartësimin tënd në Kryq, e tund tërë dheun përmes pushtetit tënd hyjnor, o Zot,[36] dhe i shëron dërrmimet e tij[37] dhe i mbështet për dijeninë tënde zemrat që lëkunden.

Martirike

Beljari i shtriu gjithkund kurthet e së keqes, mirëpo nuk i zuri martirët e Krishtit, sepse morën krahë zjarri dhe pushuan në banesat hyjnore.

O athloforë, hyjnizoheshit duke vëzhguar pa përkulje drejt Perëndisë, prandaj nuk i ndjenit fare torturat e dhimbshme, sikur të pësonte dikush tjetër; kështu i përballonit gjërat gjithnjë, o të tërurtë.

Kryqhyjlindësor

Virgjëresha e dëlirë, e turbulluar nga qarjet, thërriste: O Biri im, me çfarë sysh ta shikoj syrin që i thante tërë avushat, të fiket teksa varesh mbi Kryq?

I Hyjlindëses I njëjti

Beljari më goditi me traumë të dhimbshme[38] dhe më plagosi të tërin dhe më la gjysmë të vdekur, por ti, o Zonjë, me kirurgjinë tënde shëromë dhe gjallëromë.

O Perëndilindëse, rimëkëmbja e patundur e të dërrmuarve shumë,[39] ngrimë mua që dergjem, mua që po humb, shpëtomë nëpërmjet përgjërimeve të tua nënore dhe ndriçoje mendjen time - lutem.

Shoqata e profetëve i mësonte mistikisht simbolet e lindjes sate, sepse të shpalli me lloj-lloj mënyrash si mal hijeplotë,[40] të palatuar[41] dhe si mal të majmë, të fortë si djathi.[42]

Ode VI

Irmosi: Naftión to salo

»I përzier shumë* jam nga jetësoret fur-
»tuna,* kujdesjet, dhe zhytem me bashk'-
»lundrues,* me fajin, hidhem në bisha
»shpirtprishëse;* si Jonai të thërras: Më
»nxirr lart,* Krisht, nga vdekjeprurësi fund,
»cak, dhe më shpëto.[43]

Meqë ishe i vetmi Çlirimtar, e pagove si çmim gjakun tënd shpëtimtar dhe na bleve ne të robëruarit, o i mbimirë, dhe na çove te Lindësi,[44] pasi e vrave tiranin me Kryqin tënd, o Krisht.

Për shkak të mospërmbajtjes rashë qëmoti në një greminë të tmerrshme, por Krishti i lartësuar mbi dru i tendosi duart dhe më ngriti mua të rënin, dhe, kur u plagos vullnetarisht,[1] m'i shëroi qartësisht gjithë traumat.

Martirike

Përderisa nuk dremitët aspak me dremitje mashtrimi, e vutë në gjumë çdo vrull të tiranëve dhe, përderisa fjetët gjumin e lumtur që u përshtatet të drejtëve, u bëtë për të gjithë ndërmjetës të pafjetur.

O martirë të tërëfamshëm, meqenëse ishit bazuar mbi gurin e vullneteve hyjnore

të Krishtit, nuk u përkulët nga djallëzitë e armikut; i lidhët mençurisht këmbët dhe ecët tërë hijeshi për në qiell.

Kryqhyjlindësor

O Perëndilindëse e tërëpaqortueshme, ti e lind si një foshnjë të re atë që jashtë kohe konceptohet bashkë me Atin para jetëve dhe e rinovon përmes Kryqit njerëzinë e vjetërsuar për shkak të mëkateve[45] me këshillën[46] e nismëtarit të së keqes.[47]

I Hyjlindëses I njëjti

Kur u hodh tek egërsira ujore, Jonai[43] simbolizonte varrimin dhe ngjalljen paradoksale të atij që lindi prej teje,[48] o Virgjëreshë e kulluar, ndaj të përgjërohem, më rrëmbe nga bisha e kënaqësive vdekjeprurëse.

Më kapi dremitja e së keqes dhe rashë tani në gjumin e mëkatit dhe dergjem në krevatin e dëshpërimit; por me ndërmjetimin tënd të pafjetur, o e Dëlirë, ndriçomë, ngrimë dhe shpëtomë.

O Zot, hutohem dhe trembem kur të mendoj të ulur në fronin e lavdisë,[49] sepse rrethohem nga një avushë mëkatesh; pra, meqë ke oqean dhembshurie, përdëllemë edhe mua me anë të lindëses sate.

Ode VII

Irmosi: Káminon Pedhes piríflekton

»Djemtë e treguan vesëprurëse qëmoti »një kaminë të flakëruar zjarri kur për»himnonin duke thënë: O Perëndi i për»mbilartësuar dhe i përmbilavdëruar i »etërve.[50]

Stërati gjeti jetë pa dhimbje, o Jisu Krisht i shumëmëshirshëm, kur kishe dhimbje vullnetarisht mbi Kryq, kur vdiqe dhe e vrave gjarprin.[51]

Çlirohemi të gjithë nga ligji i mallkimit,[52] sepse Ligjdhënësi lartësohet mbi dru dhe buron bekim të përhershëm, hir, mëshirë dhe shfarosje prishjeje.

Martirike

Kur ecnin me vrulle vullnetare drejt torturave, martirët e ikonizonin atë që pësoi vullnetarisht;[1] pasi u kurorëzuan prej tij, kërcejnë tani me engjëjt.

Kur ua dhatë trupin torturave të shumëllojshme, i mbytët armiqtë e patrup me derdhjet e gjakrave dhe nxirrni burime shërimesh, o martirë famëplotë.

Kryqhyjlindësor

Nëna virgjëreshë thoshte: Si nuk do të mbaj zi duke të parë mbi Kryq, o Bir tepër i ëmbël? Si nuk do të qaj kur ti pëson padrejtësisht, o gjykatës shumë i drejtë?[53]

I Hyjlindëses I njëjti

O Zot, që ke papasionshmëri nga Hyjnia, më shërove mua të plagosurin nga shijimi i drurit[12] kur more trauma në dru; prandaj, me përgjërimet e lindëses sate, shpëtoje shpirtin tim të përulur.

O e Dëlirë, e parasimbolizojnë shtatzëninë tënde tre Djem në mes të kaminës,[50] sepse nuk u shkrumbove kur mbajte zjarrin në mitër; ndaj digji absolutisht pasionet lëndore të zemrës sime.

Vesa hyjnore që del[54] prej teje, i freskon të djegurit prej vapës së mëkatit; ndaj të lyp, freskoje shpirtin tim të djegur shumë.

Ode VIII

Irmosi: Áflektos pirí en Siná

»Ferra në Sina që nuk digjej edhe pse »bashkohej me zjarrin,[55] Perëndin',* me»mecit që s'kish zë të ëmbël aspak,* pra »Moisiut,[56] i njoftoi. Tre Djemt' hyjnori zell

»i shfaqi pa cenim,* pa dëm në zjarr,[50]
»ndaj himnonin: Krejt veprat zotërore,*
»Zotin lartësoni, himnoni në gjith' jetët.[57]

Gjaku dhe uji që rrodhën nga brinja jote,[7] e ribënë botën mbarë, e mbushën me paprishje dhe i ndaluan flijimet e neveritshme dhe derdhjet e gjakrave të mallkuara. Krejt veprat zotërore, Zotin lartësoni, himnoni në gjith' jetët.[57]

O Shpëtimtar, të vunë kurorë gjembash,[13] shijove uthull dhe vrer,[58] të pështynë[59] kur të fshikullonin,[60] të lartësuan mbi Kryq dhe të gozhduan; i shpëtuar me to, për ty thërras: Krejt veprat zotërore, Zotin lartësoni, himnoni në gjith' jetët.[57]

Martirike

Pasi u pasuruat shkëlqyeshëm nga thesaret e pashtershme të së vërtetës, përbuzët çdo varfëri të idhujve dhe u shfaqët si pasurues të të vobektëve, o atletë, duke thirrur: Krejt veprat zotërore, Zotin lartësoni, himnoni në gjith' jetët.[57]

Meqë e shpërfillët legjislacionin besëkeq, o martirë, si Djemtë u hodhët në zjarrin që ha gjithçka, ku gjetët vesën e Perëndisë që ju freskonte ju që thërrisnit: Krejt veprat zotërore, Zotin lartësoni, himnoni në gjith' jetët.[57]

Kryqhyjlindësor

Lashtë, arka e Ligjit të parasimbolizonte ty që nuk kishe brenda vetes pllaka,[61] por Krishtin ligjdhënës, o e Dëlirë; një popull i paligjshëm e nguli në Kryq atë që na shpëton ne që thërrasim: Krejt veprat zotërore, Zotin lartësoni, himnoni në gjith' jetët.[57]

I Hyjlindëses I njëjti

Me aprovim hyjnor, profeti tejet i madh ndër profetë të parapa, o e Dëlirë, si portë nga e cila kaloi dhe doli Perëndia dhe të la të vulosur[62] ty që i hap portat e qiejve për ata që thërresin: Krejt veprat zotërore,* Zotin lartësoni, himnoni në gjith' jetët.[57]

O e Dëlirë, mbi arsye lind një Bir që ua dhuron shenjtërinë atyre që e shenjtërojnë, prandaj mbushe me shenjtërim mendimin dhe shpirtin tim që psal: Krejt veprat zotërore,* Zotin lartësoni, himnoni në gjith' jetët.[57]

O Hirplote, prangat e të këqijave[63] të mia thyeji tani me shtizën hyjnore të Birit tënd[7] që i theu prangat e Hadhit dhe më hijesho me stolitë e papasionshmërisë, që të thërres: Krejt veprat zotërore,* Zotin lartësoni, himnoni në gjith' jetët.[57]

Bashkësia e profetëve të hyjshëm, kolektivi i apostujve dhe grupi i martirëve të lypin: Me ndërmjetimet e Nënës sate çliroji nga çdo nevojë ata që thërrasin: Krejt veprat zotërore,* Zotin lartësoni, himnoni në gjith' jetët.[57]

Ode IX
Irmosi: Mitir Theú

»S'është veprim natyror të jetë vajz'*
»në lindje, nën' Zoti, dhe sërish të mbetet
»e virgjër,* por është bashkëzbritje Zoti
»kjo;* të madhërojm' pra gjithnjë, e Dëli»rë, si të denjë vetëm ty* që kishe çudi
»hyjnisht.

Forca e djallit armik u zhduk gjithsej* kur, përmbi dru, i fuqishmi Krisht, fort thirre drejt Atit*[64] të parajetshëm dhe mblodhe, Zot,* delet e tua që ishin shpërndarë;[65] ti në dijeni ato* i ftove, o Shpëtimtar.

Si qengj[18] u vare mbi dru vullnetarisht*[1] dhe i rrëmbeve nga ujku të arsyeshmet delet* e tua dhe i sigurove fort,* o Shpë-

timtar Zot, në mandrën e urdhrave të tu ndërsa ato* me gaz të himnonin ty.

Martirike

Kur athloforët e lavdëruar fort* u shfaqën si imitues të pësimit tënd, o Krisht,* duruan fort lloj-lloj torturash tmerr,* ndaj, Njeridashës, lavdí prej kurorash morën[66] dhe u bën' të denj'* lart për mbretërin' tënde.

Shndrit panairi plot lavd dhe famëmadh* i athloforëve mjaft të respektuar, shkëlqen nur* hir diellor, i shndrit besnikët krejt;* ndaj sa gjithnjë e festojmë, çlirohemi nga shkeljet e mëdha,* nga terri i tyre skrop.

Kryqhyjlindësor

O e pacen, e fortpaqortueshme,* mendoren drit' e shkëlqen mbi dru yt Bir, ndaj eprorët* e errësirës[67] i dënoi keq,* dritën e diellit pra e ka nxirë,[68] i ka shndritur, e Dëlir',* besnikët të gjithë tok.

I Hyjlindëses: Mi tis fthorás dhiapira

Me përtaci e shpenzova un' qyqi jetën plot* edhe arrita në fund pa fryte; më jep pendim,* nënë pa burrë, edhe falje të çdo faji,* të lutem fort, përmes përgjërimeve të tua pranë Zotit, Vajzë e panjollshme.

Hieromistë, profetë, martirë tërë lavd,* edhe apostuj të hyjshëm, kore Fuqirash lart,* fort të nderuara, Hyjlindëse, tok me ta,* që rrini pranë Zotit,[69] na bëni ndërmjetim për t'u çliruar nga çdo dëm dhe rrezik.

Tash të këqijat e rënda i shtoj pa fund, pa mend,* i palogjikshmi për shpirtin, jam bërë skllav në mish.* Mjerë! Ç'të bëj, pra si t'i shmang torturat unë?* Si mund që të shpëtoj? Virgjëreshë dhe Hyjlindëse, m'u bë ti ndihmë dhe më shpëto.

O e hyjlumtur, e vetmja që linde Bir të lum;* ai i shfaq mjaft të lumtur sa të lëvdojnë ty,* o Virgjëreshë, ndaj të lyp, të përgjërohem:* Ti denjësomë mua për pjesën e atyre që po lumërohen me shumë Hir.

Pasvargje Kryqësore të Lavdërimeve
Uq eti koliómetha

Si jetëdhënës dhe njeridashës, o Krisht,* Gjithësin' e bleve me Kryqin tënd ti, o Zot;[52] lavdi më ty.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

U errësua dielli[68] kur me vullnet,* Zot përdëllimtar, kryqëzoheshe[1] për botën, lavdi më ty.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Martirët e tërëfamshëm athloforë u dalluan si ndriçues të planetit[70] duke i thirrur Krishtit: O Zot, lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*

Hyjlindësja, kur të pa përmbi dru ngulur ty me vullnet,[1] po qante edhe pushtetin tënd e himnonte mjaft.

NË LITURGJI Lumërimet:
Oreos in qe kalós is vrosin

I mir', i shijshëm në ngrënie ishte* fryti[12] që më kish vrarë dikur,*[70a] por Krishti është pema jetësore,[71] nga ha dhe s'vdes

kurrë* dhe me Kusarin tok thërras:* Më kujto, o Zoti im,* ti në mbretërin' tënde.[72]

Mbi dru pëllëmbët i shtrive, o Krisht,* kur e ndreqje ti rënien e bër'* nga dora pa përmbajtje e Adamit që u shtri drejt drurit* të dijes,[12] o i dhembshmi Zot;* ish akt me mjaft dhembshuri,* mirëbërës; të lëvdojm'.

Të kryqëzonte i ligu popull* judaik në një vend, në Kalvar,*[73] por kreun vdekjeprurës të të ligut, o Krisht, e dërrmoje;*[74] nga brinja jote e shenjt', mbret,* ndjesë si lumenj atje,* në Kalvar, na nxirrje ti.[7]

Martirik

Të tërëfamshmit martirë shenjtë,* shpëtimtaret pësime plot nder* të Zotit Krisht i imitonit, hoqët pra lloj-lloj torturash,* tok shkuat në pavdekësi,* ndaj ju lumërojmë ne,* athloforë plot shkëlqim.

Lavdi *Triadik*

Shkëlqim me tri drita të Triadhës* adhuroj, tre personat i njoh* në Një esenc', Një Perëndi, të tre tani i di se janë* Një Kryesi, natyrë tok* që mban Gjithësinë fort,* Ati, Biri, Shpirti Shenjt.

Tani *Kryqhyjlindësor*

Kur e shikoje atë që linde,* o Mariam, të mbërthehej në Kryq,* bërtisje e trazuar në shpirt thellë: Si pëson kështu, Bir,* o zemërmadh, vullnetarisht,*[1] duke dashur t'i çlirosh* njerëzit nga prishja ti?

TË MËRKURËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Të Apostujve të Shenjtë
Ting. i Rëndë
Uq eti koliómetha

Ika kaluar skajet e botës së tër'* zëri[75] i apostujve shenjtë, o Krisht, o Zot; lavdi më ty.

U shfaqët si aroma e Fjalës Zot, Krisht,*[76] të nderuar fort, ma lëshoni ju aromën e Shpirtit Shenjt.

Qytetarin' e keni në qiej;[77] të flas* sa do Zoti pra, qielloret t'i mendoj,[78] më mësoni ju.

Të tjera Të Shën Nikollës Të ngjashme

Siç i lirove, at', gjeneralët dikur* që do vdisnin, njësoj me lutjen tënde na shpëto dhe ne tash.

Çliroji nga shtrëngimet ti, o hierark* i fortrespektuar, sa me zell të nderojnë, të ftojn' me bes'.

Çliroje prej tërmetit, nevojës, uris',* hallit, o i urt', hierark Nikollë, çdo shërbëtor tëndin.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Të njohim si virgjëreshë pas lindjes, sepse pa burrë e kishe në mitër Shpëtimtarin; atij përgjëroju t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

Pasvargje Apostolike

O apostuj të lavdishëm, shtylla të Kishave,[79] predikues të së vërtetës, duke qenë llamba të ndritura, e dogjët tërë mashtrimin me zjarrin e Shpirtit[80] dhe e ndriçuat gjininë e njerëzve; ndaj po lutemi, përgjërojuni Shpëtimtarit dhe Perëndisë tonë që ta qetësojë botën dhe t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

O apostuj të Krishtit, punëtorë të Shpëtimtarit,[81] duke mbajtur mbi supe Kryqin porsi parmendë, tokën djerre e pastruat nga mashtrimi i idhujve dhe mbollët farën e besimit;[82] prandaj nderoheni denjësisht, o Nxënësit e shenjtë të Krishtit.

Varg: **Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.**

Martirik

O martirë të tërëfamshëm, dele shpirtërore, holokauste me arsye, flijim i mirëpritur dhe i pëlqyeshëm te Krishti,[83] nuk ju fshehu dheu, por ju pranoi qielli; u bëtë shokë me engjëjt; së bashku me ta, lutemi, lypini Shpëtimtarit dhe Perëndisë tonë, që ta paqësojë botën dhe t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Na çliro, o Hyjlindëse, nga mëkatet që na shtrëngojnë, sepse ne besimtarët s'kemi ndonjë tjetër shpresë përveç teje dhe Perëndisë që lindi prej teje.

CITIME

1. Joan 10.15,17-18
2. Is. 60.13
3. Pr. 31(32).11; 32(33).1
4. Num. 14.19 etj.
5. Eks. 14.21-15.1
6. Mark 15.29-31
7. Joan 19.34
8. Kol. 2.14
9. II Mbret. [Sam.] 22.30; Ps.17(18).30
10. Ps. 32(33).6

10a. Math. 16.16-18

11. Ps. 103(104).2
12. Gjen. 3.6
13. Matth. 27.29; Mark 15.17; Joan 19.2,5
14. Ps. 8.6
15. Gjen. 3.18
16. Gjen. 2.16-17; 3.3
17. Is. 10.13-14
18. Jer. 11.19; Is. 53.7; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
19. Ps. 86(87).3
20. I Kor. 2.8; Jak.2.1
21. I Petr. 5.1
22. Is. 8.1
23. Eks. 31.18; Ligji i Dytë 9.10
24. Kol. 2.14
25. Fil. 4.3; Apok. 3.5; 13.8; 20.15; 22.19
26. Joan 1.18

26a. Ef. 3.9

27. Joan 1.4, 11.25; 14.6; Kol 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
28. Rom. 5.6-7
29. Matth. 27.19 etj.
30. Ps. 60(61).3
31. Kënga 1.3
32. Kol. 1.9
33. Hebr. 10.1
34. Is. 26.9
35. Matth. 27.34
36. Matth. 27.51
37. Ps. 59(60).4
38. Jov 2.7
39. Ps. 144(145).14
40. Abak. 3.3
41. Dan. 2.34-35
42. Ps. 67(68).16
43. Joan 2.1-8
44. I Petr. 3.18
45. Sosana 52
46. Gjen. 3.4-5
47. Joan 8.44
48. Matth. 12.39-41; 16.4; Lluk.11.29-30
49. Matth. 19.28; 25.31
50. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-28
51. Gjen. 3.1-5,13-15: II Kor. 11.3; Apok. 12.9,15; 20.2
52. Gal. 3.13
53. II Tim. 4.8
54. Gjyk. 6.37-38; Ps. 71(72).6
55. Eks. 3.2-5 etj.
56. Eks. 4.10
57. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
58. Matth. 27.34,48; Mark 15.36; Lluk 23.36 Joan 19.29
59. Matth. 26.67; 27,30; Mark 14.65; 15.19
60. Matth. 27.26; Mark 15.15
61. Ligji i Dytë 10.2,5; III(I) Mbret. 8.9; II Kron. 5.10; Hebr. 9.4
62. Jez. 44.1-4
63. Fjal. Urt. 5.22
64. Matth. 27.50; Mark 15.37; Lluk.23.46
65. Joan 10.16
66. I Petr. 5.4
67. Ef. 6.12
68. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
69. III(I) Mbret. 17.1; 18.15; IV(II) Mbret. 3.14; 5.16
70. Fil. 2.15

70a. Gjen. 3.16-19

71. Gjen. 2.9; 3.24; Apok.2.7; 22.2,14,19
72. Lluk. 23.42
73. Matth. 27.33; Mark 15.22; Lluk. 23.33; Joan 19.17
74. Gjen. 3.15
75. Ps. 18(19).5
76. II Kor.2.15
77. Fil. 3.20
78. Kol. 3.2
79. Gal. 2.9
80. Vep. 2.3-4
81. Matth. 9.37-38; Lluk.10.2
82. Matth. 13.3; Mark 4.3; Lluk. 8.5
83. Fil. 4.18

TË ENJTEN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Apostolike
Ting. i Rëndë

O Fjalë, apostujt e tu i tregove si bujq të arës sate, duke prerë idhujt; prandaj, kur të predikuan në kombe ty, Zotin, të madhëruan besërisht.

O Nxënës famëplotë të Zotit, që shkëlqyet si pishtarë tërë sferën, ndërmjetoni të ndriçohem unë që jam në terrin e pasioneve dhe të mëkateve.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O e pacen, fryti i barkut tënd[1] është përmbushja e profetëve dhe e Ligjit,[2] ndaj, duke të lavdëruar me ndërgjegje si Perëndilindëse, të madhërojmë besërisht.

Pas Stihologjisë së dytë,
të tjera Apostolike

Meqë jeni ndriçues të botës,[3] o apostujt e Zotit, i ndriçoni përherë besnikët me fjalën dhe e dëboni me forcë mjegullën e mashtrimit; prandaj dhe i ndriçoni kombet përmes pagëzimit, duke qenë gjithmonë të respektuar si predikues[4] të Trinisë.

Profetët parapredikuan, martirët pohuan dhe ne besuam se ti je, o Krisht, Biri i Perëndisë,[5] Çlirimtari i botës.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Shikuesit e Hirit të shpallën, o Virgjëreshë, si qiell të ri mbi dhé ty që e mbajte në barkun tënd Perëndinë mbiqiellor, i cili, atë që po merrte, e bënte si qiell.

Pas Stihologjisë së tretë,
të tjera Apostolike

Mbi tokë nuk e deshët lavdinë e tokës, o të lavdëruar; pasi u predikuat njerëzve Perëndinë mbiqiellor, i çuat të gjithë tek ai.

Martirike

O Zot, kur u armatosën me fuqinë e Kryqit, martirët e tu triumfuan mbi armikun dhe e turpëruan mashtrimin e idhujve; prandaj, duke përhimnuar bashkë me engjëjt, thërrasin himnin triumfal, duke të lavdëruar, o Krisht; me përgjërimet e tyre na dhuro përdëllimin e madh.[6]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Fryti i barkut tënd, o hyjnuse, u tregua te njerëzit si shkaktar shpëtimi; prandaj ne besnikët të madhështojmë duke të lavdëruar me mendje dhe gjuhë.

Kanun I Apostujve të Shenjtë që ka
Akrostihidhë në Ode IX: "Josif".
Ting. i Rëndë
Ode I
Irmosi: Nefsi su pros jeodhi

»**B**ëre shenj' dhe natyra e ujit, o Zot, që »ishte* e rrjedhshme dikur, u kthye në të »thatën tok', steré,* ndaj Izraeli, më kë»mbë* eci e s'u lag dhe të psalte këng' »plot triumf.[7]

Drejt Perëndisë shihnit, fituat pamje të

hyjshme,* dërrmuat hyjni plot ateizëm dhe i nxitët fort* krejt sa besuan te Zoti* drejt hyjnorit mall, o të tërënderuar ju.

Si kripë, o apostuj të Krishtit edhe hyjfolës,* u bëtë për gjithë dheun;[8] kalbësirën që kam pra* në zemrën time, ma zhdukni,* zemrën pa logjikë, dhimbshëm ma shëroni ju.

Kur me ju do të ulet, pasi të vijë së dyti,* gjyqtari[9] i drejtë[10] shumë i çdokujt, apostuj shenjt'* edhe hyjnor', atëherë* na çlironi nga çdo dënim në përjetësi.

Hyjlindësor

O e pacen, Hyjlindëse, me profetët, martirët,* apostujt dhe engjëjt pa trup, Virgjëreshë, ndërmjeto* të marrim falje mëkatesh* si dhe përdëllim të madh edhe të pasur mjaft.

Kanun I Shën Nikollës që ka Akrostihidhë: "O Nikollë, prit një lutje të shtatë të Josifit".
To sinerjísanti Theó

Duke lundruar në oqeanin e jetës së prishshme, rrethohemi nga dallgët e ngasjeve, o i tërëlum; na shpëto prej tyre.

Gjithmonë më jep një dorë ndihmë dhe çliromë prej të gjithë armiqve të dukshëm dhe të padukshëm, o atë Nikollë.

Hyjlindësor

Ai që bëri shërbyesit e palëndshëm, lindi prej teje, o Perëndilindëse, nga mëshira e parrëfyeshme dhe u pa prej njerëzve.

Ode III
Irmosi: O kat' arhás tus uranús

»I sigurove në fillim, Zot, qiejt me Fjalën »tënde* të fuqishme shumë, Shpëtimtar,* »dhe me Shpirtin gjithëbërës dhe Hyjnor* »forcën e tyre mbar' e mban*[11] ndaj, për»mbi gurin pa tundje* të pohimit tënd, »më përforco,[5] o Krisht.

Meqë shigjeta fort të mprehta të të Fortit[12] u shfaqët,* pra të Krishtit, lyp: Çliromëni* nga shigjetat e të ligut,[13] o të urt',* Nxënës shenjt'; ma shëroni krejt* ju zemrën tmerr të plagosur,* shumë keq, prej shpatës së mëkateve.

Siç tha profeti, ju, si qiej, lavdin e Perëndisë* e rrëfeni,[14] Nxënës mjaft hyjnor';* mishërimin zotëror e shpallët fort,* qart', dhe pësimet e tij ju;* me to, nga prishja, nga vdekja* dhe pasionet, u çliruam gjithë ne.

Keq u mashtrova dhe u zhvesha nga stolia hyjnore,*[15] Nxënës shenjtë, ndaj nxitoni pra* të më hijesoni me rrob' drite ju* që i zbuluat me besim* dinakërit' e armikut* dhe me turp e veshët, dhe me çdo çnderim.

Hyjlindësor

Zot, që i bëre qielloret Forca përmes një fjale*[11] edhe hir u dhe profetëve,* Nxënësve dhe tërë shën martirëve,* me ndërmjetimet që na bëjn'* me nënën tënde të pacen,* na shpëto krejt ne, na dhembshuro, i mir'.

I shenjtit: Steréomá mu jenú

Duke ofruar fli për planetin, na shpëto nga çdo nevojë dhe mijëra shtrëngime, o shën Nikollë.

Siç i çlirove të lidhurit në një burg, nga ku s'arratiseshin dot, me lutjet e tua thyeji prangat e të këqijave[16] të mia dhe pajtomë me Perëndinë, o shën Nikollë.

Ditë-natë të thërrasim si mbrojtësin tonë; përgjërimet tona çoja Zotit dhe na ruaj përherë, o shën Nikollë.

Hyjlindësor

O mashë, që mbajte në mitrën tënde të hyjshme qymyrin hyjnor[17] dhe nuk u dogje fare, bëji shkrumb shkeljet tona, o e Tërëdëlirë.

Ode IV
Irmosi: O patrikús kolpus

»O Krisht Perëndi, që nuk e le gjirin atë»ror[18] dhe zbrite mbi dhé, e dëgjova miste»rin e Ekonomisë sate[19] dhe të lavdërova, »o i vetmi njeridashës.

Biri i bashkëfronshëm me Atin, pasi u mishërua mbi dhé si njeri, ju zgjodhi si Nxënës të tij që t'ua shpallnit kombeve mbarë hyjninë e tij.

Unë i mjeri rashë nga paranoja te bërësit e tërë pasioneve dhe u plagosa[20] në zemër; lutem, më shëroni, o apostuj, mjekë të të sëmurëve.

O apostuj lavdiplotë, na çlironi nga pasionet, rreziqet serioze, shtrëngimet, nga çdo peripeci si dhe nga Gjehena tejet e dhimbshme.

Hyjlindësor

O nënë e zgjedhur e Perëndisë, përgjërohu me apostujt e shenjtë, martirët dhe profetët që të çlirohem prej rreziqeve, shtrëngatave dhe shkeljeve.

I shenjtit: Ekálipsen uranús

Kur me urtësinë tënde e nxive mendjen e Ariosit, e cila ishte errësuar nga herezia, i shpëtove të mashtruarit prej tij, o Nikollë.

Me ndërmjetimet e tua të mirëpritura, shëroji shkeljet e mia të shumta dhe ndriçoma zemrën, o atë i hyjlum.

Me lutjet e tua, o i tërëlum, vriti kërcimet e pasioneve dhe mua të vrarin prej tyre më përtërit dhe më gjallëro.

Hyjlindësor

E kishe në mitër me trup të pakohshmin; atij lypi të na çlirojë nga veset kronike ne që të himnojmë, o e Tërëpaqortueshme.

Ode V
Irmosi: Kírie o Theós mu

»O Zot, Perëndia im, qëmenatë të për»gjërohem: Më jep faljen e shkeljeve dhe »drejtoji udhët e mia në dritën e urdhrave »të tu,[21] të lutem.

O Zot, Perëndia im, që dikur ua dhurove apostujve të tu paqen,[22] me lutjet e tyre dhuroju të gjithëve paqen dhe ndjesën e shkeljeve.

O Zot, Perëndia im, që nga mirësia tepër e madhe e shpëtove Kusarin[23] dhe Laviren[24] që kishin mëkatuar, dhembshuromë dhe mua dhe shpëtomë me lutjet e apostujve.

Hyjlindësor

O Zot, Perëndia im, që linde nga Vajza e panusëruar, me lutjet e saj dhe të apostujve të tu më jep ndjesë mëkatesh dhe çliromë nga ndëshkimi i ardhshëm.

I shenjtit: Orthrizi to pnevma mu

O Nikollë, me ndërmjetimet e tua shfuqizoji mendimet e njerëzve të paedukuar, të cilat lëvizin gjithmonë kundër nesh.

Me lutjet e tua, thyeji prangat e të këqijave tona,[16] o Nikollë i tërëshenjtë, ti që e lidhe të keqen e dragoit[25] shpirtprishës.

O atë Nikollë, të kemi mbrojtës shumë të zjarrtë ne që biem gjithmonë me ndërgjegje dhe jemi në vështirësi të shumta.

Hyjlindësor

O Hyjlindëse Mari, zonjë e çdo krijese, më çliro nga armiku që kërkon pa turp ta zotërojë zemrën time të varfër.

Ode VI
Irmosi: Naftión to salo

»I përzier shumë* jam nga jetësoret fur-
»tuna,* kujdesjet, dhe zhytem me bashk'-
»lundrues,* me fajin, hidhem në bisha
»shpirtprishëse;* si Jonai të thërras: Më
»nxirr lart,* Krisht, nga vdekjeprurësi
»fund, cak, dhe më shpëto.[26]

Meqë u bënë nxënës të hyjshëm të vet-urtësisë, të urtët e marrosën urtësinë e helenëve,[27] e shfarosën sofistin e së keqes dhe, me dritën e besimit, i ndriçuan ata që endeshin në padituri.

O Krisht, që shkeljen e Petros e pastrove me lot,[28] me lutjet e tij pastroji nga dhembshuria jote e shumtë dhe mirësia tepër e madhe shkeljet e panumërta të shpirtit tim.

Ti që i mëshirove qëmoti ninevitët që u penduan,[29] mëshiromë dhe mua me mirësinë tënde të zakonshme nëpërmjet apostujve të tu, dhe mos më dëno me tortura të shumta për shkak të shumicës së mëkateve të rënda.

Hyjlindësor

Ti që linde Dritën,[30] ndriçoje shpirtin tim të errësuar prej pasioneve dhe, bashkë me apostujt, profetët dhe martirët, përgjërohu që të çlirohem nga çdo dëmtim dhe nga çdo e keqe e armikut.

I shenjtit: O Ionás ek qilias

O atë, e shfuqizove dënimin e padrejtë për vdekje dhe me dhembshurinë tënde, si mbrojtës i zjarrtë i atyre që të thërrasin, i shpëtove ata që do të vdisnin.

O barí tepër i shenjtë, ndaloji sëmundjet e shpirtrave tanë dhe mbylli gojët që hapen kot kundër atyre që kanë mall për ty.

O hieromist, me ilaçin e fjalëve të tua, e pezullove përhapjen e keqbesimit helm të Ariosit, dhe u bëre mbështetje e orthodhoksëve.

Hyjlindësor

O e Tërëpaqortueshme, shëroje shpirtin tim mizor që sëmuret nga sëmundje të pashërueshme prej mashtrimeve të jetës dhe prej zhytjeve në mëkate të shumta.

Ode VII
Irmosi: Káminon Pedhes piríflekton

»Djemtë e treguan vesëprurëse qëmoti
»një kaminë të flakëruar zjarri, kur për-
»himnonin duke thënë: O Perëndi i për-
»mbilartësuar dhe i përmbilavdëruar i
»etërve.[31]

O të lavdëruar, furrën e ateizmit të hidhur qëmoti e fikët me vesën e predikimit hyjnor duke thirrur: O Perëndi i etërve, ti që përmbilartësohesh, je i bekuar.[31]

O Fjalë Krisht, lutem: Me përgjërimet e apostujve të tu, më rrëmbe nga mëkati i rëndë, nga torturat e Hadhit dhe nga dhimbja e Gjehenës, dhe shpëtomë.

O Nxënës të Krishtit, që me rrjetën e fjalës i kapët njerëzit nga thellësia e padituri së, shpëtomëni mua të fundosurin në shkelje të panumërta dhe të lëkundurin në tallaze.

Hyjlindësor

Bashkë me martirët, engjëjt, oshënarët dhe apostujt, o e Tërëpaqortueshme, përgjëroju Birit tënd Zot që të shpëtojnë shërbëtorët e tu nga ngasjet, rreziqet dhe shtrëngimet.

I shenjtit: Káminon qeomenin

Përderisa u bëre zbukurim i Kishës, o i urtë, çliromë nga çdo shëmtim i pasioneve

të çnderuara, duke iu përgjëruar gjithnjë mirëbërësit[32] të mbarë botës, o hierark.

O hierark i urtë Nikollë, me shirat e ndërmjetimeve të tua na vadit zemrat gjithë neve që të sjellim fryte të vyera pendimi.[33]

Me ndërmjetimet e tua, na ndriço mendimet neve që mëngojmë besërisht dhe lavdërojmë Perëndinë, dhe të përhimnojmë ty, o Nikollë, hierark i tij i vërtetë.

Hyjlindësor

Çdo gjuhë të lavdëron besërisht, o e dëlirë, që je lavdia dhe krenaria e gjinisë sonë dhe udhëzuese e të humburve, o Perëndilindëse e tërëhimnuar.

Ode VIII
Irmosi: Áflektos pirí en Siná

»Ferra në Sina që nuk digjej, edhe pse »bashkohej me zjarrin,[34] Perëndin'* me- »mecit që s'kish zë të ëmbël aspak,* pra »Moisiut,[35] i njoftoi. Tre Djemt' hyjnori zell »i shfaqi pa cenim,* pa dëm në zjarr,[31] »ndaj himnonin: Krejt veprat zotërore,* »Zotin lartësoni, himnoni në gjith' jetët. [36]

Nxënësit e Krishtit, qymyre të ndezura prej zjarrit mendor, e shkrumbosën si kallam tërë mashtrimin e idhujve dhe i ndriçuan plotësisht shpirtrat e besëmirëve, duke thirrur: Krejt veprat zotërore, Zotin lartësoni, himnoni në gjith' jetët.[36]

O apostuj të hyjshëm, pjesëtarë të dritës[30] së amshuar, ndriçojeni tani shpirtin tim të fikur nga mëkati dhe zemrën time të errësuar nga pasionet e çnderimit, që të thërras: Krejt veprat zotërore, Zotin lartësoni, himnoni në gjith' jetët.[36]

Ti që pranove plagë në trup, me lutjet e Nxënësve të tu të hyjnueshëm, shëroje shpirtin tim të plagosur nga pickimet helmuese të Egoistit dhe shpëtomë mua që psal: Krejt veprat zotërore, Zotin lartësoni, himnoni në gjith' jetët.[36]

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e pamartuar, mbete e padjegur, megjithëse linde zjarrin; ndaj, me koret e patrup dhe apostujt, përgjëroju atij që linde, që të shpëtojnë ata që me besë psalin: Krejt veprat zotërore, Zotin lartësoni, himnoni në gjith' jetët.[36]

I shenjtit: Tus en kamino Pedhas

O Nikollë i tërëshenjtë, trupi yt që lëshon aromë dhe dergjet në Mira, u nxjerr miro atyre që rendin tek ai dhe i pushon sëmundjet e njerëzve.

Bërësi dhe Zoti i botës të tregoi mbrojtës të saj; prandaj ata që të thërrasin në nevojë, të gjejnë si çlirimtar shumë të gatshëm.

Kushdo që të thërret në shtrëngime, gjen shpejt ngushëllim, prandaj të lutemi: Lehtësoje çdo dhimbje tonën, o i tërëlumtur.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë hyjnuse, çdo gjuhë të himnon dhe të lavdëron ty që linde Perëndinë e përmbihimnuar; lypi atij pa pushim që t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

Ode IX
Irmosi: Mi tis fthorás dhia pira

»Ti, pa përvojën e prishjes, shtatzënë ishe »pra* dhe tërëmjeshtrit Zot, Fjalë, si borxh »i dhe trup, nën'* pa burrë, o Perëndilindë- »se e virgjër,* je en' e të panxënshmit, të »ka vend Bërësi yt pa fund, Vajzë; të ma- »dhështojmë ne.

Çdo forc' e botësunduesit djall[37] u hoq, sepse* apostujt e tërëlum, shenjt', si armë kishin mjaft* forc' nga i fortpushtetshmi,

ndaj ushtri satani* vithisën dhe shpëtuan nga kriminaliteti i këtij çdo anë të rrezullit.

Si lumenj Hiri nga Shpirti burues zhyteshit,* apostuj shenjtë, në ujë dogmash hyjnore mjaft;* tërë Krijesën e vaditët[38] dhe e bëtë* tërurtësisht të frytshme, prandaj ju lumëroheni përherë plot me lavdi dhe nder.

Me athloforët e shenjtë, apostujt tërë nder* t'i mburrim dhe të thërrasim: Paqe t'i japësh, Zot,* botës, të na çlirosh ne nga çdo lloj rreziku,* o Krisht, me ndërmjetimet e tyre, të apostujve hyjnor' dhe të athloforëve.

Na shenjtërohet, në Shenjtin Shpirt, toka nëpërmjet* pra shën apostujve plot lavd, me të hyjnueshmet,* t'shenjtat lipsane; Kisha, çdo i parëlindur* lart,[39] ka gaz pa pushim përmes shpirtrave të tyre; Shpëtimtar, përmes tyre, na shpëto.

Hyjlindësor

O e Dëlirë, si llamb' dritëplote je ti ndër* kore martirësh, apostujsh, dhe ndrit me çdo dhunti* fort të hyjnueshme; shkëlqejnë pra pa lëndë* edhe ndriçojnë sa ty të madhërojnë me besim të plotë, e paqortueshme.

I shenjtit: Tin ipér fisin mitera

I gjurmësove sjelljet e apostujve të hyjshëm dhe e trashëgove autenticitetin e tyre si hierark i nderuar, o Nikollë i admirueshëm.

Bërësi të tregoi si të famshëm në mbarë botën, o i gjithëlumtur, si zelltar të perëndishëm dhe ndihmëtar në çdo gjë, i atyre që të ftojnë nxehtësisht.

O atë, me zemër të dërrmuar, të thërrasim: Bëhu ngushëllim për ne, duke i shpërndarë përherë shtrëngimet e shpirtrave tanë, o Nikollë.

O shpirt, të rri sipër prerja e vdekjes, porsi sëpata në pemë,[40] ndaj mos neglizho, por tregohu i gatshëm për të paraqitur fryte pendimi.[33]

Hyjlindësor

E mban në duart e tua të shenjta atë që i mban të gjitha;[41] përgjëroju atij, o e Kulluar, të na ruajë që të mos na kapë kriminaliteti i të Huajit.

Pasvargje Apostolike
të Lavdërimeve

O apostuj të Krishtit, punëtorë të Shpëtimtarit,[42] duke mbajtur mbi supe Kryqin porsi parmendë, tokën djerre e pastruat nga mashtrimi i idhujve dhe mbollët farën e besimit;[43] prandaj nderoheni denjësisht, o Nxënësit e shenjtë të Krishtit.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

O apostuj të lavdishëm, shtylla të Kishave,[44] predikues të së vërtetës, duke qenë llamba të ndritura, e dogjët tërë mashtrimin me zjarrin e Shpirtit[45] dhe e ndriçuat gjininë e njerëzve; ndaj po lutemi: Përgjërojuni Shpëtimtarit dhe Perëndisë tonë që ta qetësojë botën dhe t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Athloforët martirë, duke parë me një frymë drejt një gjëje, pasi gjetën një udhë jete,[46] vdekjen për Krishtin, dhe, pasi patën zili vdekjen e njëri-tjetrit, -oh, çudi!- i rrëmbenin, kush e kush më parë, si thesare torturat, dhe i thoshin njëri-tjetrit se "Edhe nëse nuk do të vdesim tani, ne patjetër do të vdesim dhe do t'ia shpaguajmë lindjes sonë borxhet, vdekjen; le ta bëjmë sedër nevojën, le ta konsiderojmë gjënë e përbashkët si të vetme për secilin, dhe le ta blejmë me vdekje jetën". Me ndërmjetimet e tyre, o Perëndi, mëshirona.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Símeron grigorí o Iudhas

Oh! Si bodrum u bëra un' qyqi,* fort mizori, për epshet tmerr,* qeshje për armiqtë e mi gjithnjë shfaqem;* bie para teje, e Virgjër e shenjtë,* shihma ti trishtimin edhe jepmë ndihmë, bëmë drit'* përmes lotësh, më shpëto që të turpërohen fort* sa në zhdukjen time kanë gaz, e Dëlirë; lutem për këtë.

NË LITURGJI Lumërimet:
Oreos in qe kalós is vrosin

I mir', i shjishëm në ngrënie ishte* fryti[47] që më kish vrarë dikur,*[47a] por Krishti është pema jetësore,[48] nga ha dhe s'vdes kurrë* dhe me Kusarin tok thërras:* Më kujto, o Zoti im,* ti në mbretërin' tënde.[23]

Si gjah nga fundi i ateizmit,* o apostuj, i kapët hordhit'* e kombeve dhe me besim të hyjpëlqyer krejt i sollët* në tavolin' mendore ju* si ushqim të çmuar fort,* o të urtë plot me lavd.

Me predikimin e dritës, terrin* e mashtrimit të frikshëm plot ankth* e flakët, dhe i shndritët zemrat e besnikëve fort dhe qart',* prandaj ju lumërojmë ne,* o apostuj zotëror',* me hyjnoret melodi.

Martirik

Sado që ju copëtonin shpatat,* nuk u ndatë, atletë hyjnor',* prej mallit, dashuris' së Çlirimtarit, lart drejt tij pra rendët;* në qiejt mbarë me hare* tash banoni dhe me lavd* llamburitni, feksni nur.

Lavdi *Triadik*

Më ka skllav prishësi i gjinisë* njerëzore, i frikshmi i keq;* Trini e tërëfort', rrëmbemë nga faringu i tij thellë,* të luten predikuesit,* që ta madhëroj me gaz* përdëllimin tënd pa fund.

Tani *Hyjlindësor*

Nga gjaku yt i dëlir' e nxore* me rrob' trupi të vdekshëm atë* që është lart i bashkëfronshëm tok me Atin, Virgjëreshë* e thjesht', esencën tonë pra* të pavdekshme e bënte,* ndaj ne krejt të lumërojm'.

TË ENJTEN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kryqësore
Ting. i Rëndë
Uq eti koliómetha

I vdekshëm bëhesh, o i mbimir', që ta bësh* perëndi njeriun dhe kryqëzohesh; lavd lavdit tënd, o Zot.

Kur, Fjalë, bashkësia çifute me Kryq* të dënoi, toka lëkundej,[49] fshihej drita e diellit.[50]

U errësua dielli,[50] Përdëllimtar,* kur po kryqëzoheshe dhe Krijesa tundej,[49] "Lavd ty", thoshte.

Të tjera Të Hyjlindëses
Símeron grigorí o Iudhas

Lutem mjaft, veshin tënd, mirëdashjen,* hape[51] edhe mos më dëbo,* e Fortpaqortueshme, larg ndihmës sate,* prej fytyrës sate tej mos më hidh mua,*[52] se ky tinëzari rend që të më shkatërrojë keq,* zemrën ma lëviz me vese pa mend, por mbamë ti* të paprekur pra mua të tërin nga dëmi i tij përgjithnjë.

Ti, nga lëndoret, s'do kesh dobi hiç,* pra për to po kujdesesh kot,* shpirt, në jetë, dhe merakosesh, përpiqesh* edhe tretesh; ndaj çdo kujdesje vendose* ti te Zoti[53] Krisht që do të të gjykojë, dhe me lot* thirri: Njeridashës, nëpërmjet ndërmjetimeve* të asaj që ty të lindi, nënës pa njollë, pa cen, më shpëto.

Nga jasht' i vura vetes, e virgjër,* emër devotshmërie kot,* brenda jam si lodër për shthurjen, për mburrjen,* bëhem qesharak, më sundojnë dy bishat* që luftojnë njëra-tjetrën, meqë fare s'kam kujdes,* ndaj çliromë se ti je gëzimi i shpirtit tim* dhe besimin tim unë e kam te ti, o Perëndilindëse.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Bir, për lindjen tënde fjal' gazi* më përpara dëgjoja un',*[54] ndaj me to po prisja gëzim të më mbushte* mua edhe shpirtrat që kishin trishtim, helm;* në të kundërt, në shtrëngim i ktheu gjërat Kryqi yt;* më tret dhimbja edhe preferoj vdekjen, Krishti im,* se ma mbush mërzitja zemrën, o Shpëtimtar i botës, o Krisht Zot.

Pasvargje Kryqësore
Uq eti koliómetha

Nga druri jetësor[48] s'përjashtohemi ne,* se e kemi shpresën te Kryqi yt; o Krisht Zot, lavdi më ty.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

Përbuzje me triumf, i pavdekshëm, çdo kurth* djallëzor, ndërsa ishe varur mbi një dru, Zot, lavdit më ty.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

Lavdi ty, o Krisht Perëndi, mburrja e Apostujve, gëzimi i martirëve, lëçitje e të cilëve ësht' Trinia e njëqenëshme.*

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Símeron grigorí o Iudhas

"Kur të shoh ty mbi Kryq, po plagosem* si me shpatë;[55] mbi ujëra* tokën e bazove[56] edhe i tendose* si lëkurë qiejt,[57] por të shoh të zhveshur* dhe të masakruar, dhe të varur; ndaj po preferoj,* fort i dashur Bir, më mir' të vdes. Frikësohu, dhé* e lëkundu",[49] thoshte e lotuar e Fortdëlira pa qortim.

CITIME

1. Lluk. 1.42
2. Matth. 5.17
3. Fil. 2.15
4. Matth. 28.19
5. Matth. 16.16-18
6. Num. 14.19 etj.
7. Eks. 14.21-15.1
8. Matth. 5.13; Mark 9.50
9. Matth. 19.28; Lluk. 22.30

10. II Makk. 12.6; Ps. 7.12; II Tim. 4.8
11. Ps. 32(33).6
12. Ps. 119(120).4
13. Ef. 6.16
14. Ps. 18(19).2
15. Gjen. 3.10
16. Fja. Urt. 5.22
17. Is. 6.6-7
18. Joan 1.18
19. Ef. 3.9
20. Lluk. 10.30
21. Is. 26.9
22. Lluk. 24.36; Joan 20.19,21,26
23. Lluk. 23.42
24. Lluk. 7.37-49
25. Apok. 12.3 etj.
26. Jona 2.1-8
27. I Kor. 1.22-23
28. Matth. 26.75; Lluk. 22.62
29. Jona 3.4-10; Lluk. 11.32
30. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.40
31. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-28
32. Vep. 10.38
33. Math. 3.8; Lluk. 3.8
34. Eks. 3.2-5; II Petr. 1.18 etj.
35. Eks. 4.10
36. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
37. Ef. 6.12
38. Gjen. 2.6
39. Hebr. 12.23
40. Matth. 3.10; Lluk. 3.9
41. Hebr. 1.3
42. Matth. 9.37-38; Lluk. 10.2
43. Matth. 13.3; Mark 4.3; Lluk. 8.4-8
44. Gal. 2.9
45. Vep. 2.3-4
46. Ps.15(16).11 etj.
47. Gjen. 3.6
47a. Gjen. 3.16-19
48. Gjen. 2.9; 3.24; Apok. 2.7; 22,2,14,19
49. Matth. 27.51
50. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
51. IV [II] Mbret. 19.16 etj.
52. Ps. 50(51).13
53. Ps. 54(55).23
54. Lluk. 1.28
55. Lluk. 2.35
56. Ps. 135(136).6
57. Ps. 103(104).2

TË PREMTEN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kryqësore
Ting. i Rëndë

Ti që për mua e durove gozhdimin në Kryq, pranoje himnimin tim të pafjetur, o Krisht Perëndi, si njeridashës.

Ti që sundon mbi Fuqitë e patrup dhe e njeh dembelizmin e shpirtit tim, më shpëto me anën e Kryqit tënd, o Krisht Perëndi, si njeridashës.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

O Perëndilindëse, e virgjër gjithnjë, duke parë Birin tënd të varur mbi Kryq, qaje si nënë dhe e madhështoje bashkëzbritjen e tij të madhe, o Zonjë e panusëruar.

Pas Stihologjisë së dytë, të tjera

Drurin e Kryqit tënd e tregove më të ndritshëm se zjarri dhe më të efektshëm se flaka; ai i djeg mëkatet e të sëmurëve dhe i ndrit zemrat e atyre që e himnojnë kryqëzimin tënd vullnetar,[1] o Krisht Perëndi; lavdi më ty.

Ti që e durove për hirin tonë kryqëzimin vullnetar,[1] dërrmoji armiqtë që nuk të njohin si Perëndi të vërtetë dhe shpëtona.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Kur u karfose vullnetarisht[1] dhe u ngrite në Kryqin tënd, Hyjlindësja që ishte e pranishme, thoshte: O Zot, o Zot, asnjë grua nuk e pati dhimbjen time; të di si Perëndi nga mrekullitë, dhe tani të shikoj të vdekur, të varur në dru; por ngjallu pas tri ditësh, siç the,[2] që të të thërras me ngazëllim: O Zot i tërëfuqishëm, lavdi më ty.

Pas Stihologjisë së tretë, të tjera

Ti që e korrigjove dënimin e Adamit[3] në drurin e Kryqit, shëroji dërrmimet e zemrave tona dhe shpëtona.

Martirike

O shenjtorë, ndërmjetoni që të na jepet ndjesa e paudhësive tona dhe të shpëtojmë nga tmerret e ardhshme si dhe nga vdekja e hidhur,[4] lutemi.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Pa farë e zure në mitrën tënde, o Perëndilindëse virgjëreshë, atë që e pe të varur në Kryq; ndaj përgjëroju pa pushim për shpirtrat tanë.

Kanun Kryqësor që ka Akrostihidhë (tok me Kryqhyjlindësoret): "Krishti në dru e ndaloi dëmin e drurit. Këngë e Josifit". Ting. i Rëndë.

Ode I

Irmosi: To ektináksanti Theó

»Perëndisë që e shkundi Faraonin në De»tin e Kuq,[5] le t'i këndojmë një ode trium»fale, se u lavdërua.[6]

Kur u lartësua mbi Kryq, Krishti i hoqi drejt vetes së tij të gjithë[7] shpresëplotët dhe e dërrmoi armikun që i kishte rrëzuar të gjithë.

O Jisu, më nxore rrjedhë jete prej brinjës[8] jetëprurëse dhe e vrave armikun duke u bërë i vdekur, o Zot.

Martirike

Përgjërojuni shumë Krishtit për hirin tonë, o athloforë, që të na çlirojë të gjithë nga gjykimi i frikshëm.

O martirë të urtë, meqenëse u përulët për Krishtin, e vithisët me Hirin hyjnor armikun që sillej me kryelartësi.

Kryqhyjlindësor

Duke parë në Kryq atë që lindi prej teje falë dhembshurisë së madhe, qan duke e lavdëruar, o Zonjë.

Kanun tjetër I Hyjlindëses
To sintrípsanti polemus

O e Dëlirë, të ofrojmë "Gëzohu-n" si një këngë shumë të hijshme dhe ode të pëlqyer prej Zotit për shkak të falënderimit, sepse nga shtrëngimi na dhurove gëzim.

Nuk do të reshtim së foluri për hirin e mëshirës sate si edhe për fuqinë e strehës sate, o Virgjëreshë e tërëhimnuar; ndërsa tani shpallim se na shpëtove nga rreziqet e frikshme.

Me ndërmjetimet e tua nënore, çlirona nga ngasje dhe fatkeqësi të ndryshme, që të psalim nxehtësisht me zëra falënderimi një ode triumfuese, o e Tërëhimnuar.

U bëre e artë me anë të virtyteve të arta, si me xhufka të arta[9] dhe, me anë të Hirit të Shpirtit, o Nënë e Perëndisë, u shfaqe me të vërtetë si nuse e stolisur e Atit.

Ode III

Irmosi: Estereothi ti pisti

»Kisha e Krishtit u sigurua nëpërmjet be»simit dhe, pa pushim, thërret me himne »dhe melodi: I shenjtë je, o Zot,[10] dhe të »himnon fryma ime.

Ti që ke papasionshmëri në esencë, si durove pësim? Ti që na jep jetë, si vdes në dru? E madhe është mëshira dhe zemërgjerësia jote!

O Fjalë, u ngrite padrejtësisht në Kryq mes kusarëve[11] dhe e drejtësove atë që të njohu[12] besërisht[13] si Bërës të çdo krijese,[14] që vuaje me dashje.[1]

Martirike

O athloforë, duke duruar rrjepjen e trupit, shkuljen e duarve dhe të këmbëve, si edhe të gjymtyrëve të ndryshme, fituat lavdi dhe ndërmjetoni për ne.

Shkëlqyet perëndishëm në saje të torturave të ashpra dhe e keni si trashëgim tani lavdinë tepër të madhe,[15] o të urtë, dhe ndërmjetoni përherë që të shpëtojnë shpirtrat tanë.

Kryqhyjlindësor

Me ndërmjetimet e tua nënore, jepna faljen e mëkateve, o Virgjëreshë e dëlirë, që kishe në bark Fjalën Perëndi që u bë njeri dhe u ngul në Kryq.

I Hyjlindëses: O uranús to logo stereosas

Madhështinë e ngazëllimit hyjnor le ta mirëpresim besërisht me zëra falënderimi, se na dha mençurinë, dhe le ta përshëndesim si mbrojtjen tonë.

Ne që u çliruam prej rreziqeve dhe fituam hare, o Nënë e panusëruar, të lavdërojmë të gjithë si dhënëse të mirë dhe mbrojtëse lavdiplote.

E kemi si pasuri ndërmjetimin tënd, o nënë e Krishtit Perëndi, dhe si pajtim në shkelje dhe rreziqe, ndaj të përhimnojmë besërisht me zëra falënderimi si shkak të mirash.

O burim i gëzimit të pavdekshëm, u nxjerr rrjedha gazmore shërimesh të rrezikuarve dhe i shpëton të gjithë porsi dhënëse e përhershme e dhuratave të Perëndisë, o e Kulluar.

Ode IV

Irmosi: Isaqíkoa tin akoín su

»E dëgjova dëgjimin tënd dhe u frikësova, i kuptova punët e tua dhe u shtanga, »o Zot.[16]

Si një bistak tepër i bukur, u lartësove në Kryq, o Zot njeridashës, dhe pikove musht dëfrimi.

O Fjalë Zot, kur e pranove në trupin tënd pësimin vullnetar,[1] i ndërpreve pësimet shumë të dhimbshme të njerëzve.

Martirike

Kur plagoseshin, athloforët e plagosnin armikun dhe shfaqeshin si mjekë të shpirtrave tona.

Athloforët u rreshtuan kundër tiranëve dhe, pasi i mundën, u kurorëzuan me rrethe triumfi.

Kryqhyjlindësor

E linde pa mbjellje Fjalën që e zhduku në Kryq prishjen falë mirësisë së tij, o Virgjëreshë.

I Hyjlindëses: Ekálipsen uranús

Ne që u çliruam nga rreziqet me ndërmjetimet e tua, e Dëlirë, të sjellim të ngazëlluar si ode të vyer “Gëzohu-n”.

Mëkatet e pasioneve ngritën shumë rreziqe kundër nesh, por streha jote e hyjshme na çliroi, o e Kulluar.

Përderisa u çliruam nga një shtrëngim i madh, o Virgjëreshë, duke kërcyer me himne hyjnore, të duartrokasim shpirtërisht dhe të ofrojmë ode falënderimi.

Të lumtur janë me të vërtetë ata që të respektojnë, o Perëndilindëse e Tërëshenjtë, sepse me ty u çliruam prej mëkatit dhe shtrëngimit.

Ode V

Irmosi: Orthrizi to pnevma mu

»Shpirti im mëngon drejt teje, o Perëndi,

»sepse je dritë, dhe urdhrat e tu[17] u bënë »shërime për shërbëtorët e tu, o njeridashës.

Kur u lartësove me trup mbi dru, o Zot, e tërhoqe nga greminat e thella të paditurisë mbarë Krijesën për njohjen tënde, o njeridashës.

Një popull i paligjshëm kërkoi të kryqëzoheshe në vendin e Kalvarit,[18] o Jisu, ti që dërrmoje kokën shkatërruese të gjarprit.[19]

Martirike

O martirë të Krishtit, i ndaluat rrymat e keqbesimit me rrjedhjet e gjakrave tuaja dhe në to e mbytët Faraonin tiran.[5]

Duke u rrjepur pa mëshirë me thonj, o atletë, i shqyet, përmes kritikave, zemrat me mendime të kota dhe dolët fitimtarë.

Kryqhyjlindësor

O e Shenjtë e thjeshtë, Perëndia e shenjtëroi mitrën tënde kur banoi në të dhe e lartësoi bashkë me veten e tij Krijesën, kur u lartësua në Kryq.

I Hyjlindëses: Dhiaskedhasas tin nikta

O Virgjëreshë, linde anulimin e mëkatit të besnikëve dhe bota shpëtoi prej rreziqeve dhe dhembjeve; kështu, edhe ne, pasi u çliruam nga shtrëngimi, të thërrasim "Gëzohu".[20]

O Zonjë pa cen, të kemi si pasuri dhe shpresë ngazëllimi ne që u kapëm nga lakmia e ngasjeve, apatia dhe shtrëngimi, dhe u dëshpëruam nga peripecia e frikshme.

Si rojë shpëtimtar i shpresëplotëve dhe i shërbëtorëve të tu, o e Dëlirë, ua dëbon rreziqet dhe i ruan të padëmtuar; prandaj të falënderojmë me ode ne, pjesëtarët e të mirave të tua të shumta.

O Zonjë e pacenuar, shpresë e sigurt e shërbëtorëve të tu besnikë, të falënderojmë ne që u çliruam nëpërmjet teje nga mëkatet e shumta, sëmundjet, dhimbjet dhe rreziqet e frikshme.

Ode VI
Irmosi: O Ionás ek qilias

»Jonai thërriste nga barku i Hadhit: "Nxi»rre shpirtin tim nga prishja",[21] ndërsa ne »të thërresim: O Shpëtimtar i tërëfuqi»shëm, mëshirona.

O mjek i të sëmurëve, na u shfaqe nga dhembshuria e thellë;[22] me Kryqin dhe pësimin tënd, e shërove natyrën e sëmurë të njerëzve.

Dikur, Adami u dënua[3] nëpërmjet një druri,[23] ndërsa tani, me drurin e Kryqit, drejtësohet dhe e merr të drejtën për të hyrë në Parajsë dhe për të shijuar të kënaqshmet.[24]

Të himnojmë ty që u ngrite në Kryq, të lavdërojmë ty që u kurorëzove me gjemba[25] dhe i kurorëzon me lavdi njerëzit,[26] o Mbret i përmbimirë.

Martirike

Atletët, pasi e zmbrapsën dëmin prishës të manisë së idhujve dhe pasi vuajtën në tortura dhe vdiqën, mbretërojnë bashkë me Krishtin.[27]

As përndjekja, as uria, as lakuriqësia, as rreziqet, madje as vdekja nuk i ndanë dot athloforët e hyjshëm nga dashuria e Krishtit.[28]

Kryqhyjlindësor

O Nënë-virgjëreshë e dëlirë, e tërëpaqortueshme, e himnon atë që u mishërua

prej teje dhe qan duke e parë të lartësuar në Kryq.

I Hyjlindëses: Vithó amartimaton peripesón

O e dëlirë, gjuhët e përsosura të engjëjve nuk kanë fuqi t'i shpallin lavdërimet e tua; dhe ne tani, si shërbëtorë, marrim borxh dhe të ofrojmë "Gëzohu-n" e Gabrielit.[20]

Ramë në thellësi apatie dhe peripecie për shkak të mëkateve tona, por, përmes teje, u çliruam nga mjerimi dhe rreziqet, o Perëndilindëse, virgjëreshë e dëlirë.

O e Kulluar, arrite ta detyrosh mbarë botën që ta falënderojë, ta himnojë dhe ta lavdërojë hirin tënd besërisht, sepse, me anën tënde, çlirohemi nga rreziqet dhe shtrëngimet.

Natë e ditë, haptas a fshehtas, të gjithë përikim te ndihma jote, o Perëndilindëse e Tërëshenjtë dhe e dëlirë, dhe të mburrim me nder.

Ode VII

Irmosi: Káminon Pedhes piríflekton

»Djemtë, qëmoti, dëshmuan freskinë në »kaminën shumë të zjarrtë, duke përhim»nuar një Zot dhe duke thënë: O Perëndi i »etërve je i përmbilartësuar dhe i përmbi»lavdëruar.[29]

Për ta lehtësuar peshën e paudhësive të mia, u vare mbi Kryq mes të paudhëve,[11] o Jisu i përmbimirë, Perëndi i përmbilartësuar dhe i përmbimirë i etërve.[29]

U shpove me shtizë në brinjën tënde hyjnore[8] dhe e korrigjove rënien[23] e brinjës;[30] dhe e urdhëron përgjithnjë shpatën e flaktë të ma lejojë hyrjen për në Parajsë,[24] o Shpëtimtar.

Martirike

Shenjtorët, pasi u bënë si yje të bazuara në lartësinë e Kishës, e ndriçojnë Krijesën me shkëlqimet e arritjeve dhe me hijeshitë e shërimeve.

Libri i të gjallëve i paraqit përherë të shkruar[31] martirët e Zotit, që i ruajtën me gatishmëri të drejtat e Perëndisë[32] dhe garuan shumë fort.

Kryqhyjlindësor

E Tërëshenjta vajtonte duke parë Fjalën e tërëshenjtë që lindi prej saj, të lartësohej në Kryqin e shenjtë dhe t'i shenjtëronte të vdekshmit.

I Hyjlindëses: Tus en kamino Pedhas

Të ofrojmë me kënaqësi "Gëzohu-n", sepse u çliruam vërtet me anën tënde nga çdo vështirësi, o Nënë e Perëndisë, dhe të madhërojmë duke thirrur njëzëri, me ngazëllim dhe hare.

Rrinim në mbrëmje dhe qanin për shtrëngimet, duke pritur të këqijat, por, kur u lutëm, gjetëm strehën tënde të përshtatshme hyjnore, ngazëllimin[33] dhe zhdukjen e çdo shtrëngimi.

Të gjithë e kemi përgjithnjë si përikje të hyjshme strehën tënde para Perëndisë, në ngasje, përndjekje dhe mëkate; biem para teje dhe, me anën tënde, marrim faljen pasurisht.

Përherë e shpallim me gojë dhe me shpirt hirin e ndërmjetimit tënd, sepse me të çlirohemi të tërë nga ngasjet, tirania, shtrëngimi, ankthi dhe pasionet.

Ode VIII

Irmosi: Ton monon ánarhon

»Të vetmin mbret të panisshëm të lavdi»së[34] që e bekojnë Forcat e qiejve dhe e

»kanë frikë rendet e engjëjve,[35] himnojeni, »o priftërinj;[36] popull, përmbilartësoje në »gjithë jetët.

Druri i dijes[23] më tregoi të vdekur;[3] megjithatë, o Krishti im, kur u vrave mbi dru, më gjallërove dhe më ndriçove, që të psal: Himnojeni, o priftërinj;[36] popull, përmbilartësojeni në gjithë jetët.

Bashkësia e paligjshme të kurorëzoi me gjemba,[25] o Mbret që po shkulje gjembin e mosbindjes së Adamit të parëgatuar,[3] dhe të lartësoi në Kryq ty që i tërhoqe të gjithë nga thellësia e mashtrimit.

Populli mosmirënjohës të tendos mbi dru ty, o Shpëtimtar, që i tendose mençurisht qiejt[37] dhe i shëroje mëkatet tona me pësimin tënd, dhe i pushoje dhimbjet me dhimbjet e gozhdëve.

Martirik

Lipsanet e martirëve u lëshojnë aroma çudish atyre që iu afrohen me zemër, pa hezitim, gjithmonë e dëbojnë duhmën e pasioneve dhe u japin shëndet perëndishëm të gjithëve.

Kryqhyjlindësor

O Vajzë e dëlirë, brigadat e shenjtorëve e bëjnë litani Zotin që doli prej barkut tënd, i cili u tregoi në Kryq udhën e atletizmit, dhe të lavdërojnë si mbretëreshë të të gjithave.

I Hyjlindëses: Ton ip' agjelon asijitos

O Perëndilindëse e mirë, pasi u çliruam me ndërmjetimet e tua nga stuhia e mëkatit, pasionet dhe ngasjet, të thërrasim me zë të këndshëm "Gëzohu"-n, se, nëpërmjet teje, kaluam nga shtrëngimi në gëzim.

Nuk na shpërfille, o e Dëlirë, e mirë, kur thërrisnim nga dhimbja e rreziqeve, mirëpo na e dëgjove lutjen e varfër dhe na çlirove nga shtrëngimi i madh; prandaj e përhimnojmë besërisht ndërmjetimin tënd.

Shkaku i mëkateve dhe shkeljeve na ngriti tani shtrëngime rreziqesh, pasionesh dhe ngasje pa mëshirë prej njerëzve; me lutjet e tua të nxehta, o Hyjshtatzënë, u çliruam nga armiqtë në mënyrë paradoksale.

O Krisht, dhembshuritë e tua vërtet dërgohen mbi të gjithë përherë si dhënie të mira, me ndërmjetimet e nënës sate; me anë të saj, ne të krishterët pasurohemi me përdëllimin tënd, o Shpëtimtar përdëllyes.

Ode IX

Irmosi: Panímnite ton uranón

»Me ode të madhështojmë gjithnjë, o e »Tërëhimnuar, ty, më të lartën se qiejt, që »e zure pa farë Fjalën e panisshme dhe »linde për njerëzit Perëndinë e mishëruar.

O Jisu i tërëfuqishëm, mbret i të gjithave, kur të pa të lartësuar në dru, dielli u fik[38] dhe kurtina e Tempullit u nda në mes.[39]

Të paligjshmit i shpuan duart dhe këmbët e tua,[40] e goditën me shtizë brinjën[8] jetëprurëse dhe të vaditën me vrer dhe uthull,[41] o i Dhembshur, ty ëmbëlsinë e të gjithave dhe Perëndinë tonë.

Martirike

Duke u dërrmuar me lloj-lloj torturash, atletët trima i dërrmuan kurthet e të keqit që nga fillimi dhe lumërohen pasi morën kurora ngaqë fituan.

Athloforët, nëpërmjet vendosjes së lipsaneve, e shenjtëruan tërë dheun dhe e pushuan erën e djegies së flijimeve idhujtare kur ishin në zjarr dhe bëheshin në të mistikisht holokaust.

Kryqhyjlindësor

O mikeshë e të mirave, më e shenjtë se Keruvimet, që e linde me trup Perëndinë, Fjalën Perëndi,[42] që u ngrit vullnetarisht në Kryq[1] trupërisht, përgjëroju atij vazhdimisht për të gjithë.

I Hyjlindëses: Asporu toku sílipsin

Pasi u çliruam nga ngasje të llojllojshme me ndërmjetimet e tua, o Perëndilindëse e virgjër, tani të ofrojmë, siç duhet, me zë brohoritjeje "Gëzohu-n" bashkë me engjëllin Gabriel.[20]

O Virgjëreshë e pamartuar, na u shtua nga Perëndia hareja, gëzimi dhe ngazëllimi hyjnor, sepse ja ku gëzohemi me ndërmjetimet e tua ne që mbanim zi të rëndë.

Siç e kisha taksur ditën kur u çlirova përmes teje nga shtrëngimi, o Virgjëreshë, po flijoj therore himnimi dhe me gjuhë e zë po të shpërblej[43] me ode falënderimi vazhdimisht.

Gëzohemi besërisht tok me ty për Birin hyjnor, o e Pacenshme, sepse na nxore gaz nga shtrëngimi dhe ngasja; prandaj dhe ne, me kënaqësi, ta përfundojmë oden.

Pasvargje Kryqësore të Lavdërimeve

Megjithëse je Zot, o Jetëdhënës njeridashës, e bleve botën me anë të Kryqit tënd; o Zot, lavdi më ty.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

O hardhi e vërtetë,[44] u karfose në Kryq; kombet bashkë me Kusarin e vodhën Parajsën;[12] kjo është lavdia e Kishës, kjo është pasuria e mbretërisë; o Zot që pësove për hirin tonë, lavdi më ty.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Duke e kremtuar kujtimin e athloforëve të tu të shenjtë, o Krisht, të përhimnojmë duke thirrur: O Zot, lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
Símeron grigorí o Iudhas

Therje dhe kryqëzim, zemërgjerë,* si kusar, o Zot, vuajte,* të na ngrije prap' me dru, Kryq, ne që ramë* me një dru;[23] dhe shtangej ajo që të lindi,* Virgjëresha, kur të shihte ty të vdekur dhe prandaj* me rënkim thërriste: Oh, ç'mani e padrejtë krejt!* Pra, të drejtin, si e vrasin kot të paligjshmit, kaq padrejtësisht?

NË LITURGJI Lumërimet:
Oreos in qe kalós is vrosin

I mir', i shijshëm në ngrënie ishte* fryti[23] që më kish vrarë dikur,*[3] por Krishti është pema jetësore,[45] nga ha dhe s'vdes kurrë* dhe me Kusarin tok thërras:* Më kujto, o Zoti im,* ti në mbretërin' tënde.[12]

Me një këshill' të armikut,[23] ndjeu* dhembk' Adami,[3] por si, Mbret, në Kryq* u ngjite, e shërove; ndaj pësove dhimbje kur të shponin* në duar dhe në këmbë, Zot,* Fjalë; e lëvdojmë ne* zemërgjerësin' tënde.

Mes të paligjve të kryqëzonte*[11] hebraiku komb, o Çlirimtar,* i vetmi Zot, ligjdhënës, që nga çdo paligjësi e nxirrje*

gjininë njerëzore, Krisht;* ndaj të përhimnojmë ne* dhe të lavdërojmë shum'.

Martirik

Sa shenja, nga mjaft tortura, kanë,* si stoli ngazëllimi plot hir,* atletët mjaft të hyjshëm! Ndaj si zbukurim i hijshëm njihen* në Kishë, dhe për shpirtrat tan'* ndërmjetojnë përgjithnjë* pranë Perëndisë Zot.

Lavdi *Triadik*

O Shën Trini, shërbëtorët e tu,* ne që të përhimnojm', na shpëto;* forcona me fuqin' e Kryqit, udhëzona që të rendim,* të shkojmë në qytet të shenjt',* sipër, dhe të gjejmë hir,* përdëllim, kur të arrijm'.

Tani *Kryqhyjlindësor*

Pa bukuri dhe pa pamje,[46] o Krisht,* kur mbi drurin e Kryqit me trup* po ngjiteshe, të pa e Tërëshenjta e tërëdëlirë,* thërriste plot me dhimbje pra:* Si të masakrojnë ty* të paligjshmit, mjerë, Bir!

TË PREMTEN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Martirike
Ting. i Rëndë

Martirë të shenjtë, që luftuat mirë dhe u kurorëzuat, ndërmjetoni te Zoti të mëshirohen shpirtrat tanë.*

Përderisa e shpërfillët çdo gjë mbi tokë dhe e shpallët, pa u trembur, Krishtin në stadium, e morët pagën e torturave prej tij, o martirë të shenjtë; meqë keni guxim, atë lypeni si Perëndi të tërëfuqishëm, që të na i shpëtojë shpirtrat neve që rendim drejt jush, lutemi.

O martirë të tërëfamshëm, krijime shpirtërore, holokauste me arsye, flijim i mirëpritur dhe i pëlqyeshëm te Krishti,[47] nuk ju fshehu dheu, por ju pranoi qielli; u bëtë shokë me engjëjt; së bashku me ta, lutemi: Lypini Shpëtimtarit dhe Perëndisë tonë, që ta paqësojë botën dhe t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

Të tjera Zotërore: Uq eti koliómetha

Ti mos më turpëro kur të vish të gjykosh* mbarë botën, mua që bëra, Shpëtimtar, vepra plot me turp.

Fajtova para teje pa masë, ndaj pres* un' dënime pa masë; dhembshuromë, Zoti im, më shpëto.

Nekrosim

Të fjeturit me besë pra prehi, o Zot,* në avllit' e tua dhe denjësoji për mbretërin' tënde.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore Dogmatike*

Ti u njohe si Nënë përmbi natyrë, o Hyjlindëse, dhe Virgjëreshë mbete përmbi çdo arsye dhe mendim; dhe mrekullinë e lindjes sate asnjë gjuhë nuk mund ta shpjegojë; se, duke qenë e çuditshme ngjizja, o e Kulluar, edhe mënyra e lindjes është e pakuptueshme; se, kur do Perëndia, mposhtet ligji i natyrës. Prandaj, duke të njohur të gjithë si Nënë Perëndie, të lutemi nxehtësisht: Ndërmjeto të shpëtohen shpirtrat tanë.*

Pasvargje
Martirik

Lavdi ty, o Krisht Perëndi, mburrja e Apostujve, gëzimi i martirëve, lëçitje e të cilëve ësht' Trinia e njëqenëshme.*

Nekrosime

Varg: Të lumtur janë ata që i zgjodhe dhe i more, o Zot.

Në fillim e gatove njeriun sipas ikonës dhe ngjashmërisë sate[48] dhe e vure në Pa-

rajsë[49] që të zotëronte mbi krijimet;[50] por, si u mashtrua prej smirës së djallit, hëngri dhe u bë shkelës i porosive të tua;[23] prandaj e dënove të kthehet përsëri në dhé nga u mor[3] dhe ta kërkojë prehjen, o Zot.

Varg: Shpirtrat e tyre do të rrinë në të mira.

O jetëdhënës, Shpëtimtari ynë, prehi vëllezërit tanë që i ngrite nga jeta e përkohshme, dhe që thërrasin: Lavdi më ty.*

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Danieli të pa si mal të shenjtë, hyjnor[51] dhe Isaia i urtë të predikoi, o e Thjeshtë, si nënë Perëndie,[52] ty që mbajte Zotin në trup, i cili gatoi Adamin;[49] dhe Kerubimet, që e himnojnë dhe e lavdërojnë, pa pushim, me zë trishenjtor,[53] u frikësuan kur ai trupëzohej; atij kërkoji të shpëtohen shpirtrat tanë.

CITIME

1. Joan 10.15,17-18
2. Matth. 27.63 etj.
3. Gjen. 3.17-19
4. I Mbret.[Sam.] 15.32
5. Eks. 14.27-28 etj.
6. Eks. 15.1
7. Joan 12.32
8. Joan 19.34
9. Ps. 44(45).14
10. I Mbret.[Sam.] 2.1-2
11. Matth. 27.38; Mark 15.27; Lluk. 23.33; Joan 19.18
12. Lluk. 23.40-43
13. Rom. 3.28
14. II Makk. 1.24 etj.
15. II Kor. 3.10
16. Abak. 3.1-2
17. Is. 26.9
18. Matth. 27.33; Mark 15.22; Lluk. 23.33; Joan 19.17
19. Gjen. 3.15
20. Lluk. 1.28
21. Jona 2.1-7
22. Lluk. 1.78
23. Gjen. 3.2-6
24. Gjen. 3.24
25. Matth. 27.29; Mark 15.17; Joan 19.2,5
26. Ps. 8.6
27. II Tim. 2.12
28. Rom. 8.35
29. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-28
30. Gjen. 2.21
31. Fil. 4.3; Apok. 3.5; 13.8; 20.15; 22.19
32. Ps. 118(119).8
33. Ps. 29(30).6
34. Ps. 23(24).7 etj.
35. Ps. 88(89).8
36. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 61
37. Jer. 28(51).15
38. Matth. 27.45; Mark 15.33: Lluk. 23.44
39. Matth. 27.51; Mark 15.38; Lluk. 23.45
40. Ps. 21(22).17
41. Matth. 27.34
42. Joan 1.1
43. Jona 2.10
44. Joan 15.1,5
45. Gjen. 2.9; 3.24; Apok. 2.7; 22.2,14,19
46. Is. 53.2
47. Fil. 4.18
48. Gjen. 1.26-27 etj.
49. Gjen. 2.7-8 etj.
50. Gjen. 1.28
51. Dan. 2.34-35
52. Is. 7.14
53. Is. 6.2-3; Apok. 4.8

TË SHTUNËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Martirike
Ting. i Rëndë

O Zot, kur u armatosën me fuqinë e Kryqit, martirët e tu triumfuan mbi armikun dhe e turpëruan mashtrimin e idhujve; prandaj, duke përhimnuar bashkë me engjëjt, thërrasin himnin triumfal, duke të lavdëruar, o Krisht; me ndërmjetimet e tyre na dhuro përdëllimin e madh.[1]

Shenjtorët e tu, o Zot, kur garuan mbi dhé, e shkelën armikun dhe e asgjësuan mashtrimin e idhujve, prandaj edhe i morën kurorat[2] nga ti, Zoti njeridashës, Perëndia mëshirues, që na dhuron përdëllimin e madh.[1]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Si thesari i ngjalljes sonë, o e gjithëhimnuar, nxirri prej thellësisë dhe gropës së fajeve ata që kanë besim më ty. Se ti i shpëtove fajtorët e mëkatit, duke lindur shpëtimin ti që ishe Virgjëreshë para lindjes, Virgjëreshë në lindje dhe mbete dhe pas lindjes Virgjëreshë.*

Pas të Paqortueshmit (Ps. 118),
Ndenjësore të tjera
Martirike

O shenjtorë, ndërmjetoni që të na jepet ndjesa e paudhësive tona dhe të shpëtojmë nga tmerret e ardhshme si dhe nga vdekja e hidhur,[3] lutemi.

Nekrosime

Vdekja jote, o Zot, ua lulëzoi jetën të vdekurve, sepse e plaçkite Hadhin dhe i zbulove ata që rrinin në terr;[4] prandaj, o Jetëdhënës, të përgjërohemi si Perëndi: Ata që i more nga ne, prehi bashkë me të drejtët që të gjejnë përdëllim të madh[1] në gjykim.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Gëzohu, ti që e mbajte në mitrën tënde atë që nuk e nxënë qiejt; gëzohu, o Virgjëreshë, predikimi i profetëve, përmes teje shkëlqeu Emanueli; gëzohu, o nënë e Krishtit Perëndi.

Kanun I Martirëve, i Oshënarëve,
i Hierarkëve dhe i të Fjeturve
që ka Akrostihidhë (tok me Hyjlindësoret):
"Unë Josifi i përhimnoj koret e barinjve
dhe të martirëve".
Ting. i Rëndë
Ode I
Irmosi: To sinerjísanti Theó

»T'i këndojmë vetëm Perëndisë që ba»shkëpunoi me Moisiun në Egjipt që të »nxirrte Izraelin, se u lavdërua.[5]

Kori i martirëve të pamashtruar, pasi fitoi mbi çdo mashtrim të armikut, kërcen i ngazëlluar para faqes së Krijuesit.

Pasi garuan, hierarkët dhe gjithë oshënarët e Krishtit u drejtësuan në Hir, për shijimin e amshuar.

Me lutjet e profetëve, të oshënarëve dhe të grave të hyjshme, çlirona, o Krisht, prej çdo zemërimi dhe shpëtoji shpirtrat tanë.

Nekrosim

O Fjalë, që më gatove prej dheut[6] dhe më urdhërove të kthehem sërish në dhé,[7] prehi ata që i zhvendose me besim.

Hyjlindësor

O e Përmbishenjtë, që linde Fjalën e përmbishenjtë Perëndi, shenjtëroji gjithë ata që të lavdërojnë me besim.

Kanun I të Fjeturve që ka Akrostihidhë:
"Kanuni i shtatë që ka të njëjtin qëllim".
Nefsi su pros jeodhi

Zotit Krisht, Perëndi, o martirë, ju iu ofruat* porsi një stoli e zbukuruar me virtyte plot* si dedikim hyjnor edhe* shndritnit me çudi, hijeshi të llojllojshme ju.

Zot, denjëso shërbyesit e tu që u zhvendosën,* ta gjejnë lavdin' trediellore që s'afrohet dot* lart, atje ku nuk ka lodhje,* dhimbje, hidhërim, psherëtim',[8] fortpërdëllimtar.

Krisht jetëdhënës, jetë enipostate, e ngrite* natyrën që qe dënuar rënd' me vdekje, prehi ti* sa u shpërngulën me besë* pranë teje, se je i vetmi përdëllimtar.

Hyjlindësor

E rimëkëmbe rënien që kish pësuar stërnëna*[9] kur linde ti Fjalën, Zotin që e ngriti dhe u fryn* jetë me forcë hyjnore* krejt atyre që jan në varr, o e Tërëshenjt'.

Ode III

Irmosi: I orthrízontes Loge

»O Fjalë, ne që mëngojmë[10] për të të »lavdëruar dhe për të të himnuar, i psalim »pa pushim shenjës së Kryqit tënd, të cilin »na e dhe si armë për ndihmë.

Kur dërrmoheshit me gurë dhe ishit në-për gropa, e dërrmonit tërë pushtetin e mashtruesit dhe mbeteshit të pathyer në mendje, o shenjtorë.

Hierarkët e urtë, me lavdinë e dogmave hyjnore dhe rrezet e virtyteve, i ndriçuan besnikët dhe e zhdukën tërë mjegullën e herezive.

O Fjalë Krisht, përderisa oshënarët e tu vdiqën për botën, e trashëguan me të vërtetë jetën mbitokësore; me anën e tyre na dhembshuro të gjithë.

Nekrosim

I përgjërohemi të gjithë Zotit të mirë për të zhvendosurit me besë dhe shpresë, që t'i ruajë ata në kohën e gjykimit.

Hyjlindësor

Duke mos e zbrazur gjirin atëror, Fjala[11] u shfaq si foshnjë që rrinte në gjirin tënd pasi mori prej teje fillim ai, i pakohshmi, o e Pacenuar.

I të Fjeturve: O kat' arhás tus uranús

Durim dhe qëndrueshmëri rinore shfaqën, si trima,* koret martirike, se çdo vrull* torturimesh, plagë, masakrime tok,* o Shpëtimtar, duruan fort,* e dëshironin shijimin* dhe lavdinë tënde të pacenshme, Zot.

Pranoji shpirtrat e atyre që kan' vdekur me shpresë,* Zot, për jetën lart, përjetësisht,*[12] dhe fushoji, përdëllyes, dhembshurisht,* brenda hyjnorit gji plot mall,* dëshir', të shën Abrahamit,* vëri me Llazarin[13] dhe të zgjedhurit.

Ti që nga qiejt zbrite poshtë,[14] të shpëtoje gjininë* njerëzore, denjësoji pra* ta shijojnë dritën pa lënd', me hare* dhe lavdin tënd hyjnor, i mir',* sa u shpërngulën me besë,* Shpëtimtar i dhembshur dhe përdëllimtar.

Hyjlindësor

O e Dëlirë, në ty ligjet e natyrës u mundën,* të panxënshmen Fjal' e zure ti* edhe neve na u dha hyjnori ligj,* falje mëkatesh u dhuron* të dëshpëruarve mbarë* me Hir mirësie të hyjnueshme.

Ode IV

Irmosi: Tin énsarkon parusian su

»Profeti Abakum, duke u siguruar për »ardhjen tënde me trup,[14a] o Krisht, thë»rriste: Lavdi fuqisë sate, o Zot.

Të përforcuar nga dashuria për Zotin, martirët e asgjësuan fuqinë e armikut, ndaj lumërohen.

Si dele të bariut[15] dhe qengjit,[16] o hierarkë të lumtur, e drejtuat me Hir hyjnor grigjën e logjikshme.

O etërit tanë oshënarë, si yje të shumëndritshme nga shkëlqimet e virtyteve, i shndritët tërësitë e besimtarëve.

Kori i grave tepër të forta dhe kolektivi i profetëve të shenjtë i arritën të mirat në qiej.

Hyjlindësor

Përgjëroju Perëndisë që kishe në mitër, o e Tërëhimnuar, që ta çlirojë grigjën tënde nga ngasje dhe shtrëngime të llojllojshme.

I të Fjeturve: O patrikús kolpus

O Krisht, meqë treguan mundime atletike me durim, martirët u veshën me kurorat e drejtësisë[17] sate dhe e lavdëruan lavdinë tënde.

O Krisht, denjësoji për lavdinë tënde mbinatyrore të shpërngulurit me besim, kur të vish në lavdinë tënde së bashku me engjëjt e tu, si i dhembshur dhe i shumëmëshirshëm.

Ata që u larguan më parë dhe që të lavdërojnë, o Njeridashës, denjësoji ta shijojnë me llamburitje Hyjnie shkëlqimin unik dhe trindriçues, o i mirë.

Hyjlindësor

Krishti që nuk e la gjirin atëror,[11] ndenji në gjirin virgjëror dhe i çliroi nga vdekja ata që të lumërojnë, o Hyjnënë, e vetmja e tërëhimnuar.

Ode V

Irmosi: Orthrizi to pnevma mu

»Shpirti im mëngon drejt teje, o Perëndi, »sepse je dritë dhe urdhrat e tu[10] u bë»në shërime për shërbëtorët e tu, o njeri»dashës.

I shpërfillët traumat e trupit, o atletë të fortë, dhe i shëroni plagët dhe traumat e tërë atyre që vijnë te ju.

O hierarkë të Krishtit, e morët pushtetin të falnit a të mbanit,[18] prandaj ndjejini gjithmonë barrat e të këqijave tona.

Duke u bashkuar me Perëndinë me mendje të pastër, koret e asketëve, të profetëve, të të drejtëve dhe të grave të nderuara hedhin valle pa pushim.

Nekrosim

Meqenëse je i vetmi i shumëmëshirshëm, o Krisht, të zhvendosurit me besim nga jeta bëji banorë të Parajsës, o njeridashës.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e tërëshenjtë, meqë u shfaqe si dhomë e pashkatërrueshme e nusërores së Perëndisë, lypi atij të bëhem banor i nusërores mendore.[19]

I të Fjeturve: Kírie o Theós mu

Kërkoni prehje hyjnore për shpirtrat e të parafjeturve, o martirë të tërëfamshëm, meqenëse keni veshur hijshëm vdekjen jetëprurëse që u thur me anë të torturave.

Përderisa e derdh dhembshurinë e thesareve të pashterueshme, doje me mirësi që, shpirtrat që shpërngule, të rrinë në tenda të pashkatërrueshme bashkë me të parëlindurit[20] e tu, o Shpëtimtar.

O Krisht Shpëtimtar, doje me mirësi që të dëfrejnë në shkëlqimet e shenjtorëve të tu,[21] shërbëtorët e tu që shkuan në jetën e sipërme, pasi u zgjidhën tani nga prangat dhe e lanë poshtë peshën.

Hyjlindësor

O Zonja hyjnënë, jepma faljen e shkeljeve dhe ndjesën e fajeve, ti që i linde botës jetën[22] enipostate, o e tërëdëlirë.

Ode VI

Irmosi: O Ionás ek qilias

»Jonai thërriste nga barku i Hadhit: "Nxi»rre shpirtin tim nga prishja",[23] ndërsa »ne të thërresim: O Shpëtimtar i tërëfuqi»shëm, mëshirona.

I rrëzuat lartësimet e armikut[24] kur ngriheshit drejt Perëndisë gjatë arritjeve, o ushtarë të gjithëlavdëruar, dhe u bëtë banorë të qiejve.

Hierarkët autentikë të Krishtit e zmbrapsën dimrin e herezive dhe e çuan shumi-

cën e shpresëplotëve drejt pranverës të së vërtetës.

Me forcën tënde, o Krisht, u drejtësuan shumicat e oshënarëve, të profetëve dhe grave të shenjta dhe shijojnë dritën pa perëndim.

Nekrosim

O i Dhembshur, i zhvendose nga provizoret shërbëtorët e tu; denjësoji të marrin pjesë në ngazëllimin dhe jetën e vërtetë.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e tërëshenjtë, shenjtëroji shërbëtorët e tu pasi e linde me trup Fjalën e tërëshenjtë, të cilin e himnon çdo frymë duke e shenjtëruar.

I të Fjeturve: Naftión to salo

Meqenëse i duroi rezistueshëm dhimbjet e padurueshme, kori i martirëve fitoi shijimet e padhimbshme kur i mori kurorat e drejtësisë[17] nga e djathta jetëprurëse.[25]

O përdëllyes, si Perëndi i pavdekshëm, shërbyesit e tu të parafjetur, vendosi bashkë me të drejtët, ku janë koret e engjëjve, shkëlqimet e shenjtorëve[21] dhe shijimi i jetës së amshuar.

Hyjlindësor

Doli nga barku yt, o e Dëlirë, ai që bëri Gjithësinë[26] nga mosqenia me vullnet hyjnor dhe fuqi krijuese; dhe si Perëndi i rrëmbeu nga prishja të gjithë ata që rrinin në terrin e vdekjes.[27]

Ode VII

Irmosi: O ton pateron qe imón

»O Perëndia i etërve dhe yni, je i bekuar »në jetë.[28]

Me rrjedhjet e gjakrave, athloforët e fikën flakën e ateizmit.

I mburrim hierarkët që u bënë ndriçues të botës.[29]

Le të nderohet me himne bashkësia e shenjtë e profetëve dhe e oshënarëve.

Nekrosim

O Krisht i dhembshur, çliroji nga Gjehena shërbëtorët e tu besnikë që i more.

Hyjlindësor

E himnojmë Perëndilindësen si më të çmuar se engjëjt.

I të Fjeturve: I en kamino tu pirós

Koret e kurorëzuara të martirëve e rrethojnë solemnisht dhe mendërisht mbretin Krisht tok me koret e engjëjve; i bekuar je, o Zot, Perëndi i etërve tanë.[28]

O i Dhembshur, meqë ke pushtet mbi jetën dhe vdekjen,[30] denjësoji për shijimin e perëndishëm shërbëtorët e tu të parafjetur me besim; i bekuar je, o Zot, Perëndi i etërve tanë.[28]

Pasi t'i shkëlqesh me dritën e llamburitjes së palëndshme shpirtrat që ti vetë i shpërngule, fushoji në tendat e përjetshme;[31] i bekuar je, o Zot, Perëndi i etërve tanë.[28]

Hyjlindësor

Krishti, i cili, dikur qe prej Atit pa nënë, tani ka lindur pashprehshëm prej teje pa átë, o Virgjëreshë, pasi u varfërua vullnetarisht për ne njerëzit;[32] i bekuar është fryti i barkut tënd, o e tërëdëlirë.[33]

Ode VIII

Irmosi: Tus en kamino Pedhas

»Ne që morëm vesën e Shpirtit, i imi»tojmë Djemtë në kaminë dhe thërrasim »besërisht:[34] O veprat e Zotit, bekojeni »Zotin.[35]

O athloforë të tërëfamshëm, shkatërruat tempujt idhujtarë, dhe e bëtë veten tuaj si shtëpi të Shpirtit,[36] dhe e mbaruat udhën[17] me burrëri.

U shfaqët si zambakë erëmirë, o hierarkë, dhe i dëfryet tejet shpirtrat e besnikëve me dijet e besimit, ndaj lumëroheni denjësisht.

Si profetë të Perëndisë u bëtë, o oshënarë, provizorë në tërë dheun,[37] sepse synonit trashëgimin e sipërm që mbetet gjithnjë.

Nekrosim

O Fjalë, si Zot i të gjallëve dhe i të vdekurve,[30] shërbëtorët e tu që fjetën me besim, rreshtoji me koret e të shpëtuarve mbarë, si i vetmi njeridashës.

Hyjlindësor

O e Tërëpaqortueshme, e bën litani pa pushim fytyrën tënde hyjnore grupi i gjithë grave që, me asketizëm dhe atletizëm, e kërkoi Zotin.

I të Fjeturve: Ton monon ánarhon

Duke soditur drejt lavdisë qiellore, martirët e ardhjes së Krishtit e shpërfillën atë tokësore duke e himnuar besërisht si mbret në gjithë jetët.

Ti që e shkatërrove shtëpinë tokësore[38] të atyre që u zhvendosën me shpresë në jetë,[12] jepu banesë qiellore duke i prehur në tendat e të drejtëve[39] në gjithë jetët.

Ti që si Perëndi u jep prehje të vdekurve, vaditi, si i vetmi i mirë, me përroin e shijimit,[40] të parafjeturit, ti që e ke burimin e jetës në gjithë jetët.

Hyjlindësor

Pasi e more pashprehshëm në barkun tënd dritën e paafrueshme,[41] o Perëndilindëse e virgjër, i shndrite ata që ishin në errësirën e jetës që ta lavdëronin besërisht Krishtin që doli prej teje në mënyrë të pashpjegueshme.

Ode IX

Irmosi: Tin ipér fisin mitera

»Ne besimtarët me këngë madhërojmë »detyrimisht nënën përmbi natyrë dhe »Virgjëreshën sipas natyrës, të vetmen të »bekuar mes grash.[33]

Mëshiroji, o Krisht, shpirtrat tanë me përgjërimet e martirëve tepër të shenjtë, të profetëve dhe të të drejtëve që nga jeta, të cilët jetuan mirë.

O hieromistë, meqenëse u dalluat si shërbyes të Zotit, u bashkuat me shërbyesit qiellorë; bashkë me ta, ofrojini përgjërime për ne.

Tok me gratë që e mbaruan me lumturi udhën, le t'i nderojmë koret e shenjta të asketëve, që të fitojmë shenjtërim me lutjet e tyre.

Nekrosim

O Krisht, denjësoji të zhvendosurit të marrin pjesë në lavdinë për të cilën u denjësuan tërë koret e shenjtorëve, se të adhuronin orthodhoksisht.

Hyjlindësor

Përderisa jam mik i mëkateve, trembem nga gjykata e frikshme e atij që lindi prej teje, o e Dëlirë; si e mirë, ruamë të mos dënohem në të.

I të Fjeturve: Mitir Theú qe parthenos

Botën, shkëlqyeshëm, e ndriçojnë fort* martirët trima, pra shtyllat e besimit[42] dhe pirgjet* pa çarje krejt të Kishës, dhe kalat',* mbrojtësit e orthodhoksëve; de-

njësisht i lumërojmë ne* me besë dhe me lavdi.

Grise, me heshtën e brinjës sate, Krisht,*[43] kontratën[44] plot me mëkatet e të ikurve nga ne* dhe si i vetmi njeridashës ti,* Zot, nga Gjehena, nga zjarri[45] çliroji edhe denjësoji lart* për dritat e shenjtëve.

Ti, nga natyra, je njeridashës, Zot,* thesar pa sosje i jetës së pavdekshme; sa fjetën* më par' me besë, Shpëtimtar i mir',* ti për të pakonceptueshmin krejt shijimin tënd t'i bësh të denj',* i dhembshur plot simpati.

Hyjlindësor

Hijet e Ligjit më par',[46] enigmat[47] tok* me lindjen tënde kaluan, se u bë plotësimi* i Ligjit edhe i profetëve,* Krishti,[48] që po e himnojmë në dy esenca, Virgjëresh' gjithnjë;* ndaj të lumërojmë ty.

Lavdërime Martirike
Ting. i Rëndë

Në mes të stadiumit të të paligjve athloforët, të ngazëllyer, i thërrisnin Krishtit: O Zot, lavdi më ty.

Athloforët e tërëfamshëm u shquan si ndriçues të planetit[29] duke i thirrur Krishtit: O Zot, lavdi më ty.

Athloforët martirë, duke parë me një frymë drejt një gjëje, pasi gjetën një udhë jete,[49] vdekjen për Krishtin, dhe, pasi patën zili vdekjen e njëri-tjetrit, - oh, çudi! - i rrëmbenin, kush e kush më parë, si thesare torturat, dhe i thoshin njëri-tjetrit se "Edhe nëse nuk do të vdesim tani, ne patjetër do të vdesim dhe do t'ia shpaguajmë lindjes sonë borxhet, vdekjen; le ta bëjmë sedër nevojën, le ta konsiderojmë gjënë e përbashkët si të vetme për secilin, dhe le ta blejmë me vdekje jetën". Me ndërmjetimet e tyre, o Perëndi, mëshirona.

Duke kremtuar kujtimin e athloforëve të tu të shenjtë, o Krisht, të përhimnojmë duke thirrur: O Zot, lavdi më ty.

Lavdi *Nekrosim*

O Njeridashës mëshirues, të zhvendosurit nga të përkohshmet vendosi në vendin e të drejtëve të tu.

Tani *Hyjlindësor*

Përgjërohu, o Virgjëreshë, bashkë me apostujt dhe martirët, që të shpërngulurit ta gjejnë, në gjykim, përdëllimin e madh.[1]

Pasvargjet Nekrosime të Lavdërimeve.
Poezi e Theofanit.
Katafronísantes panton

O i vetmi i pavdekshëm,[50] u duke mbi Kryq i vdekur dhe u vendose si i vdekshëm në varr, pasi i çlirove njerëzit nga prishja dhe vdekja; por, meqë je det i pasosur dhembshurie dhe burim mirësie, prehi shpirtrat e shërbëtorëve të tu që u zhvendosën nga ne.

Varg: Të lumtur ata që i zgjodhe dhe i more, o Zot.

O i Mirë, ata që erdhën drejt teje, denjësoji për bukurinë tënde të pacenuar dhe për ëmbëlsinë e hijeshisë, që të shkëlqejnë përmes rrezeve të dritësimit tënd hyjnor në derdhje drite nga shfaqja jote vezulluese dhe të kërcejnë së bashku me engjëjt rreth teje, sunduesit, mbretit të lavdisë[51] dhe Zotit.

Varg: Shpirtrat e tyre do të rrinë në të mira.

Meqë e ke si thesar të plotë mirësinë e pasur,[52] si të pafund madhështinë e dhuratave, ata që u shpërngulën drejt teje,

fushoji në vendin e të zgjedhurve të tu, në vendin e mirëqenies, në shtëpinë e lavdisë sate, në shijimin e Parajsës[53] dhe në nusëroren e virgjëreshave,[19] si Perëndi i dhembshur.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O e Tërëhimnuar, lind përmbushjen e Ligjit,[48] Çlirimtarin që u bë trup, sepse, në të mëparshmit, s'u realizua drejtësimi me anë të Ligjit;[54] Krishti na drejtësoi kur u kryqëzua për ne;[55] prandaj, meqë ke guxim si nënë, përgjëroju Birit tënd të dhembshur, që t'i prehë shpirtrat e të zhvendosurve besërisht.

NË LITURGJI Lumërimet:
Oreos in qe kalós is vrosin

I mir', i shijshëm në ngrënie ishte* fryti[9] që më kish vrarë dikur,*[7] por Krishti është pema jetësore,[56] nga ha dhe s'vdes kurrë* dhe me Kusarin tok thërras:* Më kujto, o Zoti im,* ti në mbretërin' tënde.[57]

Të tërëfamshmit martirë, jeni* lart në tenda me engjëjt pa trup,* sepse e bëtë drejt të mirën gar', e ruajtët besimin;*[17] kurora pa prishje aspak* morët pra prej Perëndis',* o të denj' për lavd prej tij.

Nderoni listën hyjnore mjaft, gra* të hyjnueshme, dhe bashkësi* profetësh, oshënarësh, celebruesish, se shoqërohen* me rendet pa trup me hare* dhe banojn' në tendat lart* me të parëlindurit.[20]

Nekrosim

Sa ke zhvendosur larg nesh, vendosi* ti në tenda të drejtësh[39] me gaz,* o Fjal' e Perëndisë, ndaj shpërfilli fajet plumb të rënda* të shpirtit, që bën' përmbi dhé,* duke ditur ose jo,* se ke përdëllim të madh.[1]

Lavdi *Triadik*

Të vijnë si shërbëtorë, luten* dhe kërkojnë të vdekurit, Zot,* nga zjarri tmerr, Trini e Shenjtë, të çlirohen, të fitojnë* të mirat që ka lavdi yt* fort i shenjt' në ditën pra* të gjykimit tënd, gjyqtar.

Tani *Hyjlindësor*

E Tërëshenjtë pa cen, fushoi* llamburitja e Atit[58] Zot pra* në barkun tënd dhe i ripërtëriti sa në prishje ranë,*[59] se ishin mposhtur me këshill'* nga armiku fort i keq,*[9] e dëlirë pa njollë.

CITIME

1. Num 14.19 etj.
2. I Petr. 5.4
3. I Mbret. [Sam.] 15.32
4. Is. 49.9
5. Eks. kap. 14-15.1 etj.
6. Gjen. 2.7 etj.
7. Gjen. 3.19
8. Is. 35.10
9. Gjen. 3.2-6
10. Is. 26.9
11. Joan 1.18
12. Tit. 1.2
13. Luk. 16.23
14. Joan 6.38

14a. Abak. 3.3

15. Zan. 13.7; Matth. 26.31; Mark 6.34; 14.27; Joan 10.11-14; Hebr. 13.20; I Petr. 2.25
16. Is. 53.7; Jer. 11.19; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
17. II Tim. 4.8
18. Joan 20.23
19. Matth. 25.10
20. Hebr. 12.23
21. Ps. 109 (110).3
22. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
23. Jona 2.7
24. II Kor. 10.4-5
25. Urt. Sol. 5.16
26. Joan 1.3
27. Is. 9.2; Matth, 4.16; Luk. 1.79
28. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2.28
29. Fil. 2.15
30. Urt. Sol. 16.13
31. Luk. 16.9
32. II Kor. 8.9
33. Luk. 1.42
34. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 26-27

35. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
36. I Kor. 3.16; 6.19; II Kor. 6.16
37. Hebr. 11.13
38. II Kor. 5.1
39. Ps. 117 (118).15
40. Ps. 35(36).9
41. I Tim. 6.16
42. Gal. 2.9
43. Joan 19.34
44. Kol. 2.14
45. Matth. 5.22; 18.9; Mark 9.43-47
46. Hebr. 10.1
47. Fja. Urt. 1.6
48. Matth. 5.17
49. Ps. 16(17).11 etj.
50. I Tim. 6.16
51. Ps. 23(24).7 etj.
52. Rom. 2.4
53. Gjen. 2.15; 3.24
54. Rom. 3.20; Gal. 2.16; 3.11
55. Rom. 5.9; Tit. 3.7
56. Gjen. 2.9; 3.24; Apok. 2.7; 22.2,14,19
57. Lluk. 23.39-44
58. Hebr. 1.3
59. Gjen. 3.16-19

Ti që more emrin peshë
Ke melodi të përshtatshme për kolonë ushtarake.
Ai që i urren kuptimet në të bërtiturat
E do tingullin e thjeshtë, sinonimin me të rëndin
O dyshi i të Tretit, ke jehonën e këngës së burrave,
Dhe ti, modesti, ke miq se je i larmishëm.

TINGULLI TËRTHOR I TË KATËRTIT

TË SHTUNËN
NË MBRËMËSOREN E VOGËL

4 Thirrtoret: Tri të parat e Mbrëmësores së Madhe, duke përsëritur të parën.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore Dogmatike Ting. Tërth. IV*

Si të të lumërojmë, o Hyjlindëse? Si do ta përhimnojmë misterin e pakuptueshëm të shtatzënisë sate, o e përmbibekuar? Sepse, meqë i erdhi keq për ikonën e tij,[1] Bërësi i jetëve dhe Krijuesi i natyrës sonë e zbriti veten në zbrazje[2] të pagjurmësuar; ai që është në gjirin jolëndor të Atit,[3] fushoi në mitrën tënde, o e dëlirë, dhe u bë trup pa ndryshim prej teje, o Vajzë e panusëruar; mbeti ajo që qe, Perëndi nga natyra, dhe, megjithëse nuk u largua nga të ndenjurit si sundues në fron bashkë me Atin në Shpirt, u shfaq vërtet si një fëmijë i vogël në krahët e tu të shenjtë me shpirt të arsyeshëm, si Adam i dytë,[4] Zoti nga qielli; prandaj i falemi atij, Perëndisë së përsosur dhe njeriut të përsosur, të njëjtit në çdo pamje; se, secila nga të dyja natyrat është me të vërtetë në të; dhe i shpallim si të dyfishta veçoritë e tij sipas dyshes së esencave, duke i nderuar dy energjitë dhe vullnetet; sepse, përderisa është i bashkëqenshëm me Atin dhe Perëndi, ai do dhe vepron vullnetarisht si Perëndi; duke qenë dhe i bashkëqenshëm me ne, ai do dhe vepron vullnetarisht si njeri; atij përgjëroju, o e thjeshtë e tërëlumëruar, që t'i shpëtojë shpirtrat tanë.

4 Pasvargje: I pari i Mbrëmësores së Madhe dhe të mëposhtmet: O tu paradhoksu thávmatos

Varg: Do ta kujtoj emrin tënd në gjithë brezat e brezave.

Gëzohu, o Perëndilindëse tërëmodeste; gëzohu, o burim që buron jetën për besimtarët; gëzohu, o Zonjë e Krijesës; gëzohu, o e bekuar e tërëpaqortueshme; gëzohu, o e tërëpacenuar e lavdëruar; gëzohu, o pallat mbretëror; gëzohu, o tendë[5] hyjnore; gëzohu, o e dëlirë; gëzohu, nënë-virgjëreshë; gëzohu, o hyjnuse.

Varg: Dëgjo, o bijë, dhe shiko, dhe ule veshin tënd, dhe harro popullin tënd dhe

shtëpinë e atit tënd, edhe do ta dëshirojë mbreti bukurinë tënde.

Gëzohu, o Hyjnënë e pacenshme; gëzohu, o shpresë e të krishterëve; gëzohu, o pastrim i botës; gëzohu, o çlirim i shërbëtorëve të tu nga çdo trishtim; gëzohu, o ngushëllim i njerëzve; gëzohu, o përkrahje jetëprurëse; gëzohu, o pirg i atyre që të thërrasin; gëzohu, o banesë hyjnore e Perëndisë dhe mal i shenjtë.

Varg: Fytyrën tënde do ta bëjnë litani të pasurit e popullit.

Gëzohu, o Perëndilindëse, nënë e Krishtit; gëzohu, o shpresë e vetme dhe përkrahje e njerëzve; gëzohu, o strehë; gëzohu, o llambë e dritës; gëzohu, o fitil i lavdëruar;[6] gëzohu, o pallat i shenjtëruar mbretëror; gëzohu, o Parajsë; gëzohu, o tendë[5] hyjnore; gëzohu, o burim që gufon rrjedhat për ata që të afrohen.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Atë që nuk e nxuri qielli, u nxu lirshëm në barkun tënd, o Hyjlindëse e virgjër; dhe me fjalë të parrëfyeshme mbete e dëlirë, meqë virgjëria nuk u dëmtua fare; sepse, vetëm ti mes grave, u bëre edhe nënë, edhe virgjëreshë; dhe vetëm ti, o e tërëkulluar, i dhe gji Birit jetëdhënës dhe në prehrin tënd e mbajte syrin pa dremitje; por nuk mungoi nga gjiri atëror,[3] siç ekzistonte para jetëve dhe lart si Perëndi plotësisht bashkë me engjëjt dhe poshtë plotësisht prej teje bashkë me njerëzit dhe gjithkund pa shpjegim; atij përgjëroju, o Zonjë e Tërëshenjtë, t'i shpëtojë ata që të pohojnë orthodhoksisht si Hyjlindëse të dëlirë.

TË DIELËN NË SHËRBESËN E MESNATËS

Kanuni Triadik që ka Akrostihidhë: "O Trini, Njësi, shpëtomë mua, shërbëtorin tënd". Ting. Tërth. IV

Ode I: Armatilatin Faraó

Duke kënduar himnin trishenjtor,[7] gjunjëzohem para Perëndisë monark, mbretit trediellor dhe hegjemonit, kujdestarit të gjithçkaje, të vetmit të mirë që kryeson nga natyra dhe që ka lavdinë unike të Hyjnisë.

Pasi i mësuam mistikisht dhe qartas thëniet hyjnore dhe orakujt nga sipër, lavdërojmë Një natyrë hyjkryesuese, të përjetshme, të tërëfuqishme, krijuese dhe të bashkëpafillim në tre Persona, Atë, Bir dhe Shpirt.

Pasi u bë njohës misteresh më parë në mënyrë të shenjtë, Abrahami e mikpriti ngazëllueshëm Bërësin e të gjithave, Perëndinë Zot me tri hipostaza,[8] dhe e njohu si unik pushtetin e tri hipostazave.

Hyjlindësor

O e Tërëdëlirë, e mbajte, pa martesë, në mitër Krishtin që mori natyrë për ne sipas nesh dhe mbeti pa ndryshim në të dyja; atij përgjëroju pa pushim të më dhurojë çlirim nga mëkatet dhe ngasjet.

Ode III: O stereosas kat' arhás

Isaia të pa ty, Perëndinë e paafrueshëm dhe mbretin e lavdisë, mbi një fron të lartë, si edhe Keruvimet me Serafimet që të lëvdonin me himne të pareshtura ty,[7] si unik dhe trihipostat.

Me mendime të përshtatshme dhe mësime biblike, meqë e kuptuam Fjalën si të vetëmlindur nga Ati, si nga Mendja, dhe Shpirtin si të dalë mistikisht, adhurojmë Një Perëndi trediellor.

Prej Atit të palindur lindi pa rrjedhje llamburitja[9] e esencës së tij, pra Biri, si dritë[10] prej drite,[11] dhe doli dukshëm Shpirti i Shenjtë, drita e bashkëqenshme, e bashkënderuar dhe gjithëbërëse.

Hyjlindësor

O Mari nënë-virgjëreshë, u tregove tempull i pastër i Krishtit që i bëri të gjitha[12] tërëfuqishëm dhe tërurtësisht, dhe i rendit dhe i mban; atë zbute për mua me lutjet e tua nënore.

Ndenjësore: To prostahthén mistikós

Ne besimtarë i mburrim tani fuqitë e Celebrueses së nderuar trediellore, sepse vetëm me një shenjë i bëri të gjitha, koret e sipërme engjëllore dhe hierarkitë e poshtme të Kishave, që të thërrasin "I shenjtë, i shenjtë, i shenjtë je, o Perëndi[7] i përmbimirë; lavd, himn pushtetit tënd".

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O e mirë, me ndërmjetimet e tua nënore, ti që linde Perëndinë e pandryshueshëm, përforcoje zemrën time që ndryshohet përherë nga mëkati, sulmet e tinëzarit dhe përtacia; kështu unë do të të thërras me kënaqësi: O Marjam, hyjnënë e tërëpaqortueshme, mëshiroje grigjën që fitove.

Ode IV: Si mu iskís Kírie

Sapo u duk si lindje[13] drejtësie tek ata që ishin në errësirë,[14] Krishti e shpërbëri natën pa dritë të pasioneve dhe lindi dritën e Hyjnisë trediellore, që është e thjeshtë në esencë, por e trishkëlqyer në Persona; atë e himnojmë përherë dhe e lavdërojmë.

Me buzë të balta e lavdërojmë të përhimnuarin me gojët e Serafimeve,[7] unikun dhe trinisorin, në natyrë dhe hipostaza, Zotin e lavdisë,[15] duke thirrur: O tërëmbret, jepu shërbëtorëve të tu faljen e shkeljeve të shumëllojshme.

O Trini e respektuar dhe hyjkryesuese, koherente e mbarë qenieve, e padukshme, e tërëdhembshur, e mirë, njeridashëse, mos më harro kurrë mua shërbëtorin tënd, as mos e prish besëlidhjen që bëre me shërbyesit e tu[16] nga mëshira e pashprehshme.

Hyjlindësor

Fjala e parapafillim të gjeti si të vetmen të hijshme, që nga jeta, ty bukurinë e Jakovit,[17] o Vajzë e tërëdëlirë, dhe, pasi fushoi në ty nga dhembshuria, e rigatoi natyrën e njerëzve; lypi Fjalës pa pushim të më çlirojë prej çdo shtrëngimi.

Ode V: Ina ti me aposo

Lavdërojmë tre Persona të bashkëpërjetshëm, por Një Zot, ty, natyrën hyjnore, duke e ndarë thjesht dhe duke e bashkuar; dhe thërrasim besërisht: O Trini e Shenjtë, hyjkryesuese, çliroji shërbëtorët e tu nga shtrëngimi.

Vajtoj tepër për dobësinë e mendjes sime edhe, sado që nuk dua, vuaj ndryshimin e padashur[18] vërtet; prandaj thërras: O Trini e Shenjtë, jetëkryesuese, radhitmë në pjesën e të mirëve.[19]

O Trini e Shenjtë, hyjkryesuese, si njeridashëse, e përmbimirë dhe tërëpërdëllyese, dhembshuromë fort e ngrimë lart edhe

mua që u rëndova nga dremitja e mëkatit dhe shtyhem drejt gjumit[20] të vdekjes.

Hyjlindësor

O Vajzë nënë-virgjëreshë, e gjithëkulluar, e gjithëpaqortueshme, e hyjhirshme, me përgjërimet e tua zbute Birin tënd, pra Perëndinë dhe Zotin tënd, dhe më çliro shpejt mua shërbëtorin tënd nga pasionet dhe shkeljet.

Ode VI: Ilásthití mi Sotír

Duke i imituar brigadat e Mendjeve mbiqiellore, o Trini përmbiesenciale, monarke mbi të gjitha, të lavdërojmë me këngë trishenjtore[7] me gojët tona të balta.

Të falem, të nderoj, të himnoj, të madhëroj ty, Perëndinë trihipostat, që e gatove njeriun[21] sipas ikonës sate[1] dhe e bëre çdo gjë urtësisht nga hiçi.

O Perëndi i gjithëpushtetshëm, i vetmi i pakufishëm, bano brenda meje[22] nga përdëllimi i parrëfyeshëm, ndriçomë dhe urtësomë, si i dhembshur, o Zot trediellor.

Hyjlindësor

O Zonjë e Tërëshenjtë, e tërëpacenueshme, u tregove tempull i Perëndisë[23] së panxënshëm; me përgjërimet e tua, tregomë dhe mua tempull të Hirit të tij hyjnor dhe ruamë nga çdo e keqe.

Ndenjësore: To prostahthén mistikós

O shpresëplotë, e himnojmë me të vërtetë Atin e pafillim, Birin e bashkëpafillim dhe Shpirtin Hyjnor, pa përzierje, pa ndryshim dhe tjetërsim, pra Trininë e thjeshtë, të shenjtë dhe të bashkëqenshme, dhe thërrasim tok me engjëjt: I Shenjtë je, o Atë, Bir tok me Shpirtin e nderuar dhe të Tërëshenjtë: Mëshiroji ata që i gatove sipas ikonës sate, o Zot.[1]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O e kulluar, ty të falënderojmë,* të madhërojmë* dhe të falemi gjithmonë,* lindjen tënde himnojmë,* o hirplote; themi* me zë pa pushim: Shpëtona, e Virgjër krejt,* e tërëmëshirshme, Vajzë,* se je e mir';* na rrëmbe nga hetim tmerrues fort demonësh, në or' shqyrtimi të mos kemi turp,* shërbëtorët e tu, pra ne.

Ode VII: Theú sigatávasin

O Trini, Njësi, Perëndi, me urtësinë tënde të parrëfyeshme dhe me oqeanin e mirësisë, tregomë falas të mëshiruar, edhe tani si dikur, mua shërbyesin tënd dhe çliromë nga keqtrajtimi i mëkateve dhe i pasioneve. *(2x)*

O Perëndi monark trediellor, Mendje e palindur, Atë, dhe Fjalë që linde prej tij, dhe Shpirt Hyjnor që dole pakuptueshëm, të psal: Je i bekuar, o Perëndi i etërve.[24]

Hyjlindësor

E piva farmakun e mëkatit dhe vdiqa, o e Tërëdëlirë, dhe rend me besim drejt teje që linde kryetarin e jetës;[25] me ndërmjetimet e tua, gjallëromë mua shërbëtorin tënd dhe çliromë nga ngasjet dhe pasionet, o e vetmja e kulluar.

Ode VIII: Eptaplasios káminon

Ti që je dritë pa perëndim, trishkëlqyese, trediellore, monarke, sunduesja e të gjithave, tepër e thjeshtë, Perëndi i pakuptueshëm, i vetmi Zot hegjemon, shndrite fort tani zemrën time të errët, tërë mjegull, dhe tregoje dritëprurëse që të të himnojë dhe të lëvdojë në gjithë jetët.

Serafimet tepër hyjnorë me krahë tepër të shenjtë i mbulojnë me shpresëtari fytyrat dhe këmbët,[7] sepse nuk e durojnë

dot lavdinë e bukurisë sate të pakrijuar, o Trini e përmbishenjtë, kryemirë, monarki hyjkryesuese; mirëpo ne guxojmë të të përhimnojmë dhe të të lëvdojmë besërisht në jetë.

O Perëndia im, si sovranitet pa fillim, i tërëfuqishëm, i tërëmirë, i pakufishëm, celebrues, mirëbërës, shkak pa shkak, krijues, i përjetshëm, kujdestar dhe shpëtimtar i të gjithave, Njësi në esencë dhe Trini në Persona, të lavdëroj besërisht në jetë.

Hyjlindësor

Dielli pa perëndim lindi mbi dhé përmes lindjes virgjërore prej teje, o Zonjë e tërëpacenshme, dhe i çliroi vdekatarët nga stuhia e errët idhujtare; ndaj dhe tani më ndriço më shumë mua, shërbëtorin tënd, me lavditë e hyjkryesisë së tij dhe më ruaj.

Ode IX: Eksesti epí tuto o uranós

Kërkojmë faljen e mëkateve, paqen për botën dhe të njëjtën mendësi për Kishën[26] duke të lavdëruar tani ty, Trininë e njëpushtetshme, mbretëreshën e të gjithave, gjithëbërësen, natyrën përmbikryetare, të përmbikohshme, hyjzotërore, të dhembshur, njeridashëse, të mirë. *(2x)*

O Hyjkryetare unike, Një zotëri dhe e trindritshme, tridiellore, pranoji me dashuri himnuesit e tu dhe çliroji nga fajet, ngasjet dhe vështirësitë, dhe jepu shpejt me njeridashje Kishave paqen dhe bashkimin.[26]

Hyjlindësor

Pasi banove në mitër virgjërore, o Krisht, Shpëtimtari im, iu shfaqe botës sate si Perëndi-njeri, pa ndryshim, pa përzierje vërtet dhe premtove qartazi se do jesh përherë bashkë me shërbëtorët e tu;[27] prandaj, me ndërmjetimet e asaj që të lindi, jepi paqe tërë grigjës sate.

NË MËNGJESORE

Kanuni Ngjallësor në 4, Kanuni Kryqngjallësor në 3, Kanuni i Hyjlindëses në 3 dhe Kanuni i shenjtit të ditës në 4 (nëse shenjti është i madh, Kanuni i tij në 6 ose në 8, duke lënë pikërisht Kanunet e mësipërme, se totali duhet të jetë 14 Tropare).
Kanun Ngjallësor. Poezi e Joan Damaskinoit.
Ting. Tërth. IV
Ode I
Irmosi: Armatilatin Faraó

»E zhyti Faraonin mbi karrocë ushtarake
»lasht' një çudi* që me shkop e kreu Moi-
»siu kur goditi kryqthi detin që u nda,*
»Izraelin që ikte më këmb' në udh' e
»shpëtoi pra* teksa Perëndisë i psalte
»himn.[28]

Hyjnin' e Krishtit si nuk do ta admirojmë? Se paprishje na jep* nga pasionet mbarë,* i dhuron çdo shpresëploti, si burim, pavdekësi* që nxjerr brinja e shenjt',[29] del nga varri jetë përjetësisht;* Krishti ka Hyjni të fuqishme krejt.

Engjëlli shenjt, që tash u shfaq te gratë, sa i hijshëm është'?! Qartë ka* dhe simbolet pa cen* të natyrës së dëlirë, të palëndët, e njofton* me fytyrën e tij shndritjen e shkëlqyer të ngjalljes pra* dhe thërret: U ngjall Zoti Perëndi.[30]

Hyjlindësor

Për ty u folën të çuditshme[31] gjatë tërë gjeneratave, se* Fjalën, Perëndinë,* ti në bark e nxure edhe e dëlirë mbete prap',*

Virgjëreshë Hyjlindëse, ndaj të mburrim të gjithë ne;* mbrojtja jonë, pas Perëndisë, je.

Kanuni Kryqngjallësor
Igrán dhiodhéfsas

Të dhimbshmet tmerr porta u ngritën pra*[32] dhe u frikësuan shumë rojat e Hadhit skrop* kur e pan' krejt poshtë Krishtin që ësht'* lart dhe përtej çdo natyre të kozmosit.

Krejt rendet engjëllore u shtangën kur* panë ulur sigurisht mbi fronin e Atit lart,* fisin njerëzor,[33] të rën' në burg keq* në më të poshtmet e dheut, në vdekje, Hadh.[34]

Hyjlindësor

E panusëruar, nënë, gjithnjë* çdo rresht engjëllor dhe njerëzor bashkë të lëvdon,* se e mbajte në pëqi si foshnjë* pra krijimtarin e tyre, Hyjlindëse.

Kanuni i Hyjlindëses
që ka Akrostihidhë sipas Alfabetit
Ásomen to Kirio

Përmbi natyr' e linde* Fjalën e përjetshme dhe mbiperëndi* në trup, e pacenuar* dhe Hyjlindëse, ndaj të himnojmë ne.

Të lindi Virgjëresha* si bistakun jetëprurës që pikon,* si ëmbëlsi, shpëtimin* botëror, Shpëtimtar, Zoti ynë Krisht.

Fisi adamian tok* denjësisht të lavdëron, Hyjlindëse,* se, mbi fjal', përmes teje* lart, drejtas lumërisë mbi mend, u ngjit.

Ode III
Irmosi: O stereosas kat' arhás

»**T**i që forcove në fillim* me mençuri »dhe mend qiejt,*[35] dhe mbi ujëra bazove »fort dheun,*[36] më mbështet mbi gurin,[37] »Krisht, të porosive që na dhe,* o njerida»shës, sepse* veç teje tjetër të shenjtë »s'ka.[38]

Përmes shijimit mëkatar*[39] Adami drejt u dënua,*[40] por pësimi yt në trup e shpëtoi* dhe e denjësoi, se u shfaqe, o i pamëkat,* jo nën akuzë, përmes* eksperiencës së vdekjes, Krisht.

Jisui im Krisht Perëndi* iu shndriti dritën e ngjalljes* gjith' atyre që, në terrin e vdekjes* dhe në hijen e saj, rrinin tok[14] dhe me Hyjnin' e tij* e lidhi dhe të fortin,* ndaj ia rrëmbeu fort enët mbar'.[41]

Hyjlindësor

Më lart se Keruvimet krejt* dhe Serafimet u shfaqe,* se ti, vetëm, të panxënshmin Zot prite,* o Hyjlindëse pa njollë, brenda barkut tënd pa cen;* ndaj gjith' ne besimtarët* të lumërojmë me himn gjithnjë.

Kryqngjallësori: Uranias apsidhos

Porosinë e Bërësit s'e dëgjova vërtet,* Zot, dikur[39] dhe më shbirësove,[40] por, kur e more ti* në vete pamjen time,* më urtësove në bindje,* ti me veten, t'afërm më bëre me kryqëzim.

Çdo gjë e paranjeh me urtinë tënde, o Zot,* të nëndheshmet, me mençurinë tënde, i lidhe fort,* o Fjalë e Perëndis',* s'mohove bri nesh të zbritje,* që, "sipas ikonës", njeriun,[1] ta ngjallje, Krisht.

Hyjlindësor

Kur në një Virgjëreshë banove, Zot, trupërisht,* njerëzve iu duke siç duhej të të shikonin ty;* vërtet të virgjër atë* e shfaqe edhe si mbrojtje* për besnikët, o njeridashës i vetëm, Krisht.

I Hyjlindëses: Si i to steréoma

E Tërëdëlir', na jep* ndihmë përmes

përgjërimit tënd;* zmbrapse çdo sulm* të peripecive* të mundimshme dhe çdo rrezik.

Je bër' rimëkëmbja ti* e Evës, e paranënës,[39] se* mbajte në bark* kreun e krejt jetës*[25] për tër' botën, Hyjlindëse.

E Tërëdëlirë, ti* ngjeshmë me forcë,[42] se linde, Vajz',* vërtet me trup* Zot, enipostaten* forcë, Birin e Atit pra.[43]

Ode IV

Irmosi: Si mu iskís Kírie

»Ti je, o Zot,* forca për mua, fuqia je,* »ngazëllimi* si dhe Perëndia im, ti që s'e »le* gjirin atëror*[3] dhe e vizitove mjerimin »ton',[44] ndaj thërras te ti* së bashku me »profetin* Abakum: Njeridashës,* lavd »pushtetit, fuqis' sate, Zoti im.

Ti më deshe shumë, edhe pse isha keqdashës; ti zbrite mbi dhé me një boshatisje[2] të huaj, o Shpëtimtar i dhembshur, duke mos pasur turp nga katandisja ime e madhe; dhe, megjithëse mbete në lartësinë e lavdisë sate të pashprehshme, e lavdërove atë që ishte dikur i përbuzur.

O Zot, kush nuk shtanget tani duke parë vdekjen të mposhtet nëpërmjet pësimit, prishjen të ikë nëpërmjet Kryqit dhe Hadhin të zbrazet nga pasuria nëpërmjet vdekjes, veprën e mrekullueshme të pushtetit tënd hyjnor, o njeridashës i kryqëzuar?

Hyjlindësor

O e tërëpaqortueshme, e pamartuar, ti je mburrje e shpresëplotëve, ti je mbrojtje, ti je strehë, ti je mur dhe liman i të krishterëve, sepse i shpie lutje Birit tënd dhe i shpëton nga rreziqet ata që, me besë dhe mallëngjim, të njohin si Hyjlindëse të vërtetë.

Kryqngjallësori: Isakíkoa Kírie

O Njeridashës, djemtë e të paligjshmëve të karfosën në Kryq; përmes tij i shpëtove, si i dhembshur, ata që i lavdërojnë pësimet e tua.

Sapo u ngrite prej varrit, i bashkëngrite të gjithë të vdekurit që ishin në Hadh dhe, si i dhembshur, i ndriçon ata që e lëvdojnë ngjalljen tënde.

Hyjlindësor

O Mari e pacen, përgjëroju Perëndisë që kishe në mitër, që t'u dhurojë shërbëtorëve të tu faljen e shkeljeve.

I Hyjlindëses I njëjti

Shpëtoji ata që të himnojnë, o Perëndilindëse, arë e palëruar që nxore kallirin jetëbërës që i jep jetë botës.

Gjithë ne të ndriçuarit të njohim si Perëndilindëse, o e Tërëdëlirë, përherëvirgjëreshë, sepse kishe në mitër Diellin e drejtësisë.[45]

O Perëndi, si i pamëkatshëm, na dhuro zbutje për injorancat tona dhe paqësoje botën tënde me anë të ndërmjetimeve të lindëses sate.

Ode V

Irmosi: Ina ti me aposo

»Pse, o Zot, më ke zmbrapsur* nga fyty- »ra jote,[46] o shkëlqim[10] pa perëndim,* »edhe u mbulova* un' i mjeri prej territ »të huaj krejt,* por, të lyp: Drejt dritës së »porosive[47] që the, kthemë* edhe udhët »e mia drejtoji ti.[48]

Durove dhe u veshe me mantel para pësimit tënd, o Shpëtimtar, kur talleshin me ty,[49] dhe kështu e mbështolle lakuriqësinë e shëmtuar të të parëgatuarit;[50] dhe u ngule i zhveshur në Kryq duke e zhveshur këmishën[51] e vdekjes, o Krisht.

Kur u ngjalle, o Krisht, esencën time të rënë e rikrijove nga dheu i vdekjes[40] dhe e bëre si të re pasi e tregove përsëri si ikonë mbretërore që shkëlqen me dritën e paprishjes.

Hyjlindësor

Përderisa ke guxim nënor para Birit tënd, o e Tërëkulluar, lutemi të kujdesesh për ne që kemi të njëjtën natyrë me ty dhe ne, të krishterët, të vëmë ty para Zotit si të vetmen zbutje mirëdashëse.

Kryqngjallësori: Fótison imás

O Krisht, udhëhiqna me fuqinë e Kryqit tënd, sepse nëpërmjet tij gjunjëzohemi para teje; dhe jepna paqe,[52] o njeridashës.

O Perëndia ynë, qeverise jetën e të gjithëve ne që himnojmë ngritjen tënde dhe jepna paqe,[52] o njeridashës.

Hyjlindësor

Përgjëroju Birit tënd dhe Perëndisë tonë, o Mari e thjeshtë, e dëlirë, e pamartuar, që të na dërgojë neve besnikëve përdëllimin e madh.[53]

I Hyjlindëses: Orthrízontes

Zbute shtrëngatën e paqëndrueshme të pasioneve të mia, ti që kishe në mitër Perëndi kapiten dhe Zot.

Brigadat e engjëjve dhe organizatat e vdekatarëve e adhurojnë Birin tënd, o Perëndilindëse e pacenuar.

O Mari Hyjlindëse e panusëruar, shfuqizoji shpresat e armiqve dhe dëfreji ata që të himnojnë.

Ode VI

Irmosi: Ilásthití mi Sotír

»Jan' shum' mëkatet që kam,* ndaj le »të të vijë keq, o Zot, për mua; lutem, më »nxirr* nga fundi i vrereve, sepse thirra »fort te ti*[54] dhe dëgjomë mua,* Perëndia »i shpëtimit tim.[55]

Nismëtari i së keqes[56] më vithisi pushtetshëm me anë të drurit,[39] mirëpo, kur u vare, o Krisht, e rrëzove më pushtetshëm nëpërmjet Kryqit, pasi e bëre qesharak, ndërsa e ngrite të rënin.

Kur linde nga varri, të erdhi keq për Sionin[57] dhe, si i dhembshur, e bëre të ri[58] në vend të të vjetrit nëpërmjet gjakut tënd hyjnor, dhe tani mbretëron në të përjetë, o Krisht.

Hyjlindësor

O Hyjnënë e tërëdëlirë, me përgjërimet e tua le të çlirohemi nga shkeljet e rënda dhe le ta arrijmë shkëlqimin hyjnor të Birit të Perëndisë, që u mishërua prej teje pashprehshëm, o e kulluar.

Kryqngjallësori: Tin dhéisin ekheó

O Krisht, i shtrive në Kryq pëllëmbët duke e shëruar dorën e të parëgatuarit, e cila u tendos pa përmbajtje në Eden;[39] dhe, si shpagim, shijove vrer[59] nga një dru i hidhur; dhe, si i fuqishëm, i shpëtove ata që i lavdëronin pësimet e tua.

Çlirimtari duroi vdekjen që ta asgjësonte vendimin e lashtë[40] dhe mbretërinë e prishjes; dhe, kur shkoi tek ata që ishin në Hadh,[34] i ngjalli dhe, si i fuqishëm, i shpëtoi ata që e himnonin ngjalljen e tij.

Hyjlindësor

Mos pusho së ndërmjetuari për hirin tonë, o Perëndilindëse e Tërëshenjtë virgjëreshë, sepse je mbështetja e besimtarëve dhe, me shpresën tënde, përforcohemi, dhe të lavdërojmë me mall ty dhe atë që u mishërua prej teje pashprehshëm.

I Hyjlindëses: Hitona mi parasku

Ne besnikët të shpallim ty, o Hyjlindëse, si tempull Perëndie, arkë,[60] dhomë të gjallë nusërore[61] dhe portë qiellore.[62]

I falemi Birit tënd ashtu si Atit dhe Shpirtit, sepse, si Perëndi, i shkatërroi idhujt prej druri, o Mari hyjnuse.

Fjala e Perëndisë të tregoi te njerëzit si shkallë qiellore,[62] sepse përmes teje ai zbriti te ne, o Hyjlindëse.

Ode VII

Irmosi: Theú sigatávasin

»Dikur zjarri kishte turp* në Babilonë, »kur bashkëzbriti pra Zot*[63] brenda fu»rrës; ndaj Djemtë,* si në lëndinë, me »këmb' të lumura fort* kërcenin pra du»ke psalur: O Perëndi* dhe Zot i etërve ta»në, i bekuar je ti.[24]

Boshatisja e lavdishme,[2] pasuria hyjnore e varfërisë sate, o Krisht,[44] i çudit engjëjt që të shikojnë të karfosur në Kryq, për të shpëtuar ata që thërrasin besërisht: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[24]

Me zbritjen tënde hyjnore, të nëndheshmet u mbushën me dritë, terri ishpërndjekës u shporr; prandaj të prangosurit që nga jeta[34] u ngritën duke thirrur: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[24]

Triadik

Duke theologuar të shpallim orthodhoksisht si Zotin e të gjithave, Atë të Një Biri të vetëm, të vetëmlindur, dhe njohim Një Shpirt të drejtë, të bashkëqenshëm dhe të bashkëpërjetshëm, që del prej teje.

Kryqngjallësori: I ek tis Iudheas

O Perëndi, bëre shpëtim profetikisht mes kozmosit,[64] sepse, kur u lartësove në dru, i rithirre ata që thërrisnin besërisht: O Perëndi i etërve tanë, je i bekuar.[24]

Kur u ngjalle prej varrit si prej gjumit, o i Dhembshur, e ngrite botën bashkë me veten tënde, ndërsa Krijesa e besoi ngritjen përmes apostujve që e predikonin. O Perëndi i etërve tanë, je i bekuar.[24]

Hyjlindësor

Me mirëdashjen e Atit dhe të Shpirtit gatuhet në mitrën e Virgjëreshës Fjala bashkëbërëse dhe e bashkëpërjetshme me Lindësin. O Perëndi i etërve tanë, je i bekuar.[24]

I Hyjlindëses I njëjti

Pasi u mishërove nga mitra virgjërore, u shfaqe për shpëtimin tonë, ndaj, duke e ditur nënën tënde si Hyjlindëse, thërrasim orthodhoksisht: O Perëndi i etërve tanë, je i bekuar.[24]

O Virgjëreshë e tërëlumëruar, je shkop prej rrënjës së Jeseut[65] që lulëzove fryt shpëtimtar për ata që i thërrasin besërisht Birit tënd: O Perëndi i etërve tanë, je i bekuar.[24]

O Urtësi enipostate e të Tërëlartit,[43] me anë të Hyjlindëses, mbushi me urtësi dhe fuqi hyjnore gjithë ata që të psalin besërisht: O Perëndi i etërve tanë, je i bekuar.[24]

Ode VIII

Irmosi: Eptaplasios káminon

»E dogji furrën shtatë her'* në Kalde »një tiran i saj* me mani për Djemtë* që »nderonin Perëndin';*[66] por, kur të shpë»tuar krejt* i pa nga një fuqi më e fort',* »thirri ky kështu:*[67] Po Çlirimtarin Ndër»tues,* o Djem, ju ta bekoni;*[24] priftërinj, »ta himnoni;*[68] ju popull, lartësojeni pra »për gjithë jetët.

Fuqia e përmbiperëndishme e Hyjnisë së Jisuit shkëlqeu në vendet tona siç i përkiste Zotit; sepse, kur e shijoi në trup vdekjen[69] e Kryqit për hirin e çdokujt, e shpërbëri fuqinë e Hadhit; këtë, Krishtin, o Djem, bekojeni;[24] o priftërinj, përhimnojeni;[68] o popull, përmbilartësojeni në gjithë jetët.

I Kryqëzuari u ngrit, burracaku ra, i rëni i dërrmuar[40] u rimëkëmb, prishja u flak dhe paprishja lulëzoi; sepse jeta e përpiu vdekjen. O Djem, bekojeni;[24] o priftërinj, përhimnojeni;[68] o popull, përmbilartësojeni në gjithë jetët.

Triadik

Hyjninë e trindritshme, që shkëlqen lavdinë unike nga Një natyrë trihipostate, pra Lindësin pa fillim, Fjalën e njëqenshme të Atit dhe Shpirtin bashkesencial dhe bashkëmbretëror, o Djem, bekojeni;[24] o priftërinj, përhimnojeni;[68] o popull, përmbilartësojeni në gjithë jetët.

Kryqngjallësori: Nikité tiranu

Atë që mbi dru m'i shtriu duart mua të zhveshurit[50] dhe më ftoi të më ngrohte përmes zhveshjes së tij të shëmtuar, Zotin, bekojeni të gjitha ju, o vepra, dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[70]

Atë që nga Hadhi mjaft poshtë më lartësoi mua të rënin[40] dhe më nderoi me lavdinë e lartfronshme të Lindësit,[33] Zotin, bekojeni të gjitha ju, o vepra, dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[70]

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, nga njëra anë u shfaqe si bija e Adamit të rënë,[40] ndërsa nga ana tjetër nënë e Perëndisë që ma ripërtëriti esencën; atë e përhimnojnë të gjitha veprat si Zot dhe e përmbilartësojnë në gjithë jetët.[70]

I Hyjlindëses: Ton vasilea ton uranón

Shuaji predhat tërheqëse dhe flakëruese të kundërshtarëve[71] ndaj nesh, që të të himnojmë përjetësisht, o e Dëlirë.

E linde mbinatyrshëm Krijuesin dhe Shpëtimtarin, Fjalën Perëndi,[72] o Virgjëreshë, ndaj të himnojmë në gjithë jetët.

Drita e paafrueshme[73] që fushoi në ty, o Virgjëreshë, të tregoi llambë ndriçuese me shkëlqime të arta[74] në gjithë jetët.

Ode IX

Irmosi: Eksesti epí tuto

»U shtang dhe u shastis qielli me të,*[75] u »habitën dhe anët e botës mbar', se Perë»ndi* trupërisht u duk[76] te të vdekshmit »ne* dhe, Zonjë, barku yt u bë* më i gje»rë se qiejt, se çdo vend;* Hyjlindëse e »Virgjër,* rreshtimi engjëllor si* dhe nje»rëzor të madhështojnë ty.

I thjeshtë në natyrë hyjnore je,* pa fillim, por, me pleksje, ti more trup, në vete pra* e vendose, Fjalë e Perëndis';* sado pësove si njeri,* mbete jasht' pësimit si Zot, ndaj ne* pa ngatërrim, pa ndarje,* në dy esenca bashkë* të madhërojmë, o Krisht Shpëtimtar.

Bri shërbëtorësh zbrite, i larti Krisht,* dhe u bëre njeri në natyr' dhe e quaje Zot* Atin pas esencës hyjnore pra;* në Hir e bëre At' atë* për ne të dhelindurit,[77] Perëndi* dhe Zot, kur dole jashtë,* u ngrite lart, nga varri;* me të ju madhështojmë gjithë ne.

Hyjlindësor

E Virgjër, kur e linde përmbi natyr'* në trup Fjalën e mirë, u shfaqe nën' e Perëndis'* që e nxori para çdo jete pra* nga zemra Ati, si i mir';*[78] edhe pse kish veshur trup si njeri,* tash e konsiderojmë* përtej

çdo trupi, lënde,* e kemi Zotin tonë Shpëtimtar.

Kryqngjallësori: Éfrikse pasa akoí

Bir Perëndie në natyr'* ty të njohim, shohim dhe se je bër' njeri* në bark hyjnëne ti* dhe se, sipas natyrës së njerëzve,* në Kryq pësove, por si Perëndi mbete pa dëmtim* në papasionshmëri;* vdekatar për hirin tonë u bëre, Krisht.

Terri i zymtë u shpërnda,* se nga Hadhi lindi Zoti Krisht, dielli* i drejtësisë mbar'*[45] dhe botën, gjithë anët, i feks, shkëlqen* përmes hyjnores llamburitje, si Perëndi, mbi dhé,* njeri mbiqiellor,* dhe në dy natyra e madhështojmë ne.

Hyjlindësor

Shtrihu përpara, përparo,* mbretëro,[79] Bir i Hyjnënës, edhe nënshtro* popull izmailit,* luftues kundër nesh me armiqësi* nën mbretin shpëtimtar që e ndihmon ti; dhuroji, Zot,* porsi një arsenal* që nuk mposhtet, Kryqin dhe shtizën,[29] Shpëtimtar.

I Hyjlindëses: Kirios Theotokon

Kujtimi yt është' mbushur* me hare dhe çdo gaz,* buron shërime për sa vijnë dhe, me besim,* të njohin edhe të shpallin ty si Hyjlindëse.

Me psalme, o Hirplote,* ty të përhimnojmë* dhe pa pushim të ofrojmë "Gëzohu"-n me mall,* se ngazëllim ke buruar ti për të gjithë ne.

Hyjlindëse, i bukur* është fryti yt shenjt* për pjesëmarrësit e tij, jo shkak prishjeje,* por jete, kur me besim plot të madhërojnë ty.

NË LITURGJI Tipiket dhe Lumërimet: Mnísthiti imón Hristé

Shpëtimtar i botës, Krisht, siç e kujtove* mbi një dru Kusarin,[80] na kujto, i vetmi* i dhembshur, për mbretërinë tënde në qiell[81] na denjëso të gjithë bri teje.

O Adam, dëgjo, gëzohu tok me Evën,* se ai që më par' ju kish zhveshur të dy*[50] dhe me mashtrim helm[39] ju kapi robër, u zhduk, u shfaros me Kryqin e Shpëtuesit.

Shpëtimtari ynë, kur në dru u ngule* me vullnet,[82] prej nëme druri e çlirove* Adamin dhe i dhe "pas ikonës"[1] sërish, si i dhembshur, dhe banimin në Parajs'.

Sot u ngjall prej varrit Krishti dhe paprishje* gjithë besimtarëve u jep dhe gazin* e rinovon nur për miroprurëset gra pas pësimit edhe ngjalljes së tij pra.[83]

O gra miroprurëse, gëzoni se ju* e shikuat ngjalljen e Krishtit të parat*[84] dhe ua njoftuat apostujve të tij t'shenjtë[85] rithirrjen botërore me hare.

O apostuj, miq të Krishtit u treguat*[86] dhe në frone tok me të në lavd do jeni;*[87] ndaj ndërmjetoni, si Nxënësit e tij shenjtë, të rrimë pranë tij me mjaft guxim.

Lavdi *Triadik*

O Trini pa nisje dhe esenc' pa ndarje,* o Njësi e bashkëfronshme, e njënderur,* natyrë dhe mbretëri përmbizotërore, shpëtoji sa me besë të himnojn'.

Tani *Hyjlindësor*

Ki gaz, shtamb' e artë, mana qiellore*[88] neve mbarë na u dha prej teje; ki gaz,* o vend i gjerë i Perëndisë, o ark'[60] e së Resë Dhiatë, o Hyjlindëse.

TË DIELËN
NË MBRËMËSORE

Thirrtore Zotërore
Ting. Tërth. IV
O tu paradhóksu thávmatos

Oh! Si nuk kujdesem?! E kaloj kohën e jetës, pa mend!* Kot e shoh si absurditet,* s'i mendoj mëkatet det* që kam, as kërcënimin tmerr* të vdekjes, as gjyqin që nuk merr ryshfet;* dhe nga Gjehena, nga i përjetshmi zjarr,*[89] kush do t'më heqë? - Oh! - * veç ti, Perëndi i vetmi i mbimir',* do t'më dhembshurosh, ti, o përdëllimtar i madh.

Mjerë! Shpirti im qyq, sa do qash kur të kujtosh ti atje* sa ke bërë, kur çdo i drejt',* për të ardhshmen mbretëri* të përjetshme[90] do ketë ftes',* dhe të dënohesh ti për në zjarr pa fund*[89] për veprat, fajet e tua, ndaj rënko,* loto dhe që tani* rend drejt Krishtit Çlirimtar dhe laji krejt* shkeljet që ke kryer me absurditet, pa mend.

O shpirt, për sa kohë ke në këtë jet', pendohu, ki dhembk'* nga këtu për mëkatet det* që ke bërë, që kështu* të gjesh prehje atje pa fund,* nga të përjetshmet tortura të shpëtosh;* o Zot i dhembshur, o Zot i mirë mjaft,* më denjëso të marr* pjes' në korin e të zgjedhurve të tu* lart në qiell, ku ka lumturi të pambarim.

Të tjera Të të Patrupëve
Kírie i qe kritirio

Zot, të lëvdojnë pa pushim bashkësitë pa trup se gjejnë kënaqësi* lart prej bukurisë që ke ti* dhe prej hijeshis' që s'shprehet dot;* ndriçojn' fort nga një shkëlqim* trediellor; o Shpëtimtar,* me ndërmjetimet e tyre, mbrojtjen,* ti shpëtoji shpirtrat tanë, Krisht.

Zot, koret engjëllore mjaft harmonike, me fjalën tënde plot me fuqi* dhe me Shpirtin Shenjt, i ke bërë,* u dhurove dritësim pa fund* përmes shkëlqimit që s'ka* ndërprerje në përjetësi;* me ndërmjetimet e tyre, mbrojtjen,* ti shpëtoji shpirtrat tanë, Krisht.

Zot, të himnojnë Serafimet,[7] Pushtetet me Kryeengjëjt dhe Zotërinjt',* Autoritetet me engjëjt,* Fronet,[91] Forcat; Keruvimet mbar'* plot tmerr të sjellin himnim* dhe lavdërim, o Shpëtimtar;* me ndërmjetimet e tyre, mbrojtjen,* ti shpëtoji shpirtrat tanë, Krisht.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
O tu paradhóksu thávmatos

Ki gaz, zhdukje e demonëve; ki gaz, e nxore vërtet* lulen që s'vyshket, Zonjë, lavd* i shërbyesve të tu,* të vështirat i shkatërron,* botës i jep ti dhunti prej Perëndis';* ki gaz, shpëtim je për sa të ftojnë ty,* modeste; ki gëzim,* bija e Adamit; ki gaz, je lavdi* për sa të lëvdojnë, e Fortpaqortueshme.

Pasvargje Kataniktike

Ty, mbretin edhe Zotin, engjëjt të përhimnojnë pa pushim, ndërsa unë bie para teje si Doganieri dhe të thërras: O Perëndi, të të vijë keq për mua[92] dhe shpëtomë.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

O shpirti im, meqë je i pavdekshëm, mos u mbulo nga dallgët e jetës; zgjohu dhe

thirr drejt mirëbërësit tënd: O Perëndi, të të vijë keq për mua[92] dhe shpëtomë.

Varg: **Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *oftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.**

Martirik

O martirë të Zotit, shenjtëroni çdo vend dhe shëroni çdo sëmundje; lutemi, dhe tani ndërmjetoni që të çlirohen shpirtrat tanë nga kurthet e armikut.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
O tu paradhoksu thávmatos

Ki gaz, o pallat i gjallë, o qytet për Bërësin tënd,* pëllumbeshë mistike je,* streha e besnikëve,* pirg; ki gaz, o çlirim, shpëtim;* për sa e kanë besimin përmbi ty,* je mbrojtje; ki gaz, o urë që i çon* drejt qiejve të gjith';* ki gaz, Zonjë shenjte, e bekuar fort,* ki gaz; ndërmjeto për sa të lumërojnë ty.

CITIME

1. Gjen. 1.26-27; 5.1; 9.6; Urt. Sol. 2.23; Sirak 17.3
2. Fil. 2.7
3. Joan 1.18
4. I Kor. 15.45
5. Eks. 25.8; 26.30; Hebr. 9.2 etj.
6. Eks. 38.13-17(37.18-19)
7. Is. 6.1-3
8. Gjen. 18.1-5
9. Hebr. 1.3
10. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
11. I Joan 1.5
12. Joan 1.3
13. Zah. 3.8; 6.12
14. Is. 9.2; Matth. 4.16; Luk. 1.79
15. I Kor. 2.8; Jak. 2.1
16. Hebr. 7.22 etj.
17. Ps. 46(47).4
18. Rom. 7.15
19. Matth. 25.32-33
20. Rom. 13.11-12
21. Gjen. 2.7-8 etj.
22. Joan 14.23
23. I Kor. 3.16; II Kor. 6.16
24. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,27-28
25. Vep. 3.15
26. Vep. 9.31
27. Matth. 28.20
28. Eks. 14.15-15.1
29. Joan 19.34
30. Matth. 28.1-5; Mark 16.1-7
31. Ps. 86(87).3
32. Ps. 23(24).7,9
33. Mark 16.19
34. I Petr. 3.19
35. Ps. 32(33).6
36. Ps. 135(136).6
37. Ps. 39(40).3
38. I Mbret. [Sam.] 2.2
39. Gjen. 3.1-6
40. Gjen. 3.17-19
41. Matth. 12.29; Mark 3.27
42. Ps. 64(65).7
43. I Kor. 1.24
44. II Kor. 8.9
45. Mal. 4.2(3.20)
46. Ps. 42(43).2; 50(51).13; 73(74).1
47. Fja. Urt. 6.23
48. Ps. 5.9; 118(119).5
49. Matth. 27.28; Mark 15.17; Lluk. 23.11
50. Gjen. 3.8-10
51. Gjen. 3.21
52. Joan 14.27
53. Num. 14.19 etj.
54. Jona 2.2
55. I Kron. 16.35; Ps. 17(18).47; 50(51).14; 87(88).2
56. Joan 8.44; I Joan 3.8
57. Ps. 101(102).14
58. Apok. 3.12; 21.2
59. Matth. 27.34,48
60. Eks. 25.9-20; 38.1; Ligji I Dytë 10.2; Ps. 131(132).8; Hebr. 9.4
61. Ps. 18(19).6
62. Gjen. 28.17
63. III Makk. 6.6; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
64. Ps. 73(74).12
65. Is. 11.10; Rom. 15.12
66. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 19-22
67. Dan. 3.31-33
68. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 61
69. Hebr. 2.9
70. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
71. Ef. 6.16
72. Joan 1.1
73. I Tim. 6.16
74. Eks. 25.30-37; 35.16; 38.13; 40.22; Num. 4.9; 8.2; Hebr. 9.2
75. Jer. 2.12
76. I Tim. 3.16; Kol. 2.9
77. Joan 20.17
78. Ps. 44(45).2

79. Ps. 44(45).5
80. Luk. 23.39-44
81. Matth. 3.2 etj.
82. Joan 10.15,17-18
83. Matth. 28.9-11; Joan 20.14-16
84. Matth. 28.9; Mark. 16.1-8; Luk. 24.1-9; Joan 20.1
85. Matth. 28.10; Joan 20.17-18
86. Luk. 12.4; Joan 15.13-15
87. Matth. 19.28; Luk. 22.30
88. Eks. 16.33; Hebr.9.4
89. Matth. 18.8; 25.41; Juda 7
90. II Petr. 1.11
91. Kol. 1.16
92. Luk. 18.13

TË HËNËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kataniktike
Ting. Tërth. IV

Me sy të dhembshur, o Zot, shihe përulësinë time, sepse pak nga pak jeta ime po konsumohet dhe nuk shpëtoj dot nëpërmjet veprave të mia; prandaj lutem: Me sy të dhembshur, o Zot, shihe përulësinë time dhe shpëtomë.

Tin sofian qe Logon

Atë ditë të frikshme mendoje, shpirt,* llambën ti hijesoje, ndize me vaj* dhe ji në gatishmëri,* se s'di kur do të vij' një zë* që do të thotë: "Ja Dhëndri yt"; ndaj kujdesu drejt,* të mos dremitësh dhe që të mos mbetesh jashtë pra,* dhe si pesë vajzat të trokasësh kot fare;* por, pa gjumë, fort duro,* mirëprit Krishtin Perëndi,* duke pasur* të mirin vaj* dhe do të ta japë ai* dhe nusëroren e tij[1] ty,* e cila ka* tok hyjnoren lavdi dhe gazin përjetësisht.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Zoti, Bërës i çdo gjëje,[2] mori trup,* mish, nga barku yt pa cen, të shfaqi ty* si mbrojtjen e njerëzve,* o e fortpaqortueshme;* ndaj gjithë ne përikim drejt teje edhe kërkojm',* e mirë, ndjesë fajesh, çlirim prej torturave* dhe prej çdo ndëshkimi të atjeshëm përjetë,* të lutemi, që kështu* të të themi me zë të lart',* Zonja jonë* Hyjlindëse:* Ndërmjeto te Zoti yn' Krisht,* t'na jap' falje krejt neve* që me besim,* Vajzë, vijmë nën strehën tënde, plot siguri.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera

O Shpirt, kujdesu si të jetë i pranishëm gjykatësi, dhe kujtoje orën e ditës së frikshme, sepse vendimi do të jetë pa mëshirë për ata që nuk e praktikuan mëshirën.[3] Prandaj, o Shpëtimtar, kursemë[4] meqë je i vetmi njeridashës.

Si Lavirja bie para teje që të marr ndjesën dhe, në vend të miros, të ofroj, o Krisht Perëndi, lot nga zemra, që të më dhembshurosh si atë, o Shpëtimtar, dhe të më japësh faljen e mëkateve;[5] sepse si ajo të thërras: Çliromë nga balta e veprave të mia.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
To prostahthén mistikós

O e bekuar, e pastër, hyjhirplote,* atij që lindi* nga ti për mir'si të brendshme,* tok me forcat në qiell* dhe me kryeengjëjt,* dhe krejt të patrupët, lutju ti pa pushim* për ne, që të na dhurojë* çdo dhembshuri,* ndjes' për çdo faj, si edhe ndreqje jete para se të na vijë fundi, që të gjejm'* përdëllim[6] të sigurt, shpëtim.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Tin sofian qe Logon

Deri kur, shpirt, do rrosh keq, indiferent?* Deri kur s'do kujdesesh? Zgjohu, o qyq,* nga gjumi[7] i përtacis'* dhe, sa

bëre, mendoji drejt,* vendimi nga i drejti gjyqtar[8] të të trembë ty,* rënko; si do ta mbrosh veten në atë or', mendo!* O shpirt, nga e ardhmja flak' si do të çlirohesh?* Se je i pandrequr ti;* para fundit, gjykatësit* thirri: Ndjesën* e fajeve* jepma, Shpëtimtar, meqë je* i vetmi mjaft zemërgjerë,* përdëllimtar,* dhe në botë për ne ke ardhur vullnetarisht.

Martirike

Nga një dritë qiellore shkëlqen sot kjo tendë, sepse në të, gjatë kujtimit të athloforëve, ngazëllohen ushtritë e engjëjve dhe, së bashku me ta, dëfrejnë edhe koret e martirëve. O Krisht, me lutjet e tyre dërgoji nga lart botës sate paqen dhe përdëllimin e madh.[9]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
To prostahthén mistikós

Si mori vesh mistikisht krejt porosinë,* po vjen në tendën* e Josifit me nxitim mjaft* kryeengjëlli, thotë* tek ajo që s'kish burr':* Ai që i uli qiejt kur zbriti[10] posht',* i tëri pa u ndryshuar* mbahet nga ti;* kur e shoh tashmë që ka marrë formë robi[11] në mitrën tënde, shtangem dhe thërras:* G'zohu, Nuse e panusëruar.[12]

Kanun Kataniktik që ka Akrostihidhë (tok me Hyjlindësoret): "Çliromë nga zjarri i Gjehenës mua, Josifin, o Krishti im".
Ting. Tërth. IV
Ode I
Irmosi: Igrán dhiodhefsas

»Pasi kish kaluar det si steré* edhe u »shpëtua nga inati egjiptian,* me zë Izra»eli po thërriste:* Le t'i këndojm' Perë»ndis', Çlirimtarit Zot.[13]

Çlirom', Shpëtimtar, nga Gjehena tmerr* që, me vepra pa vend, e shkaktova për vete, Zot,* ndiz në mendjen time zjarr të lumtur,* pra dashurinë dhe mallin për ty gjithnjë.

U mposhta nga veset se qesh' në terr,* Krisht, u shfaqa pa logjik', sado me arsye ti* më nderove; jepmë zgjim në shpirt, Zot,* dhe më shpëto me gjykimet që ti i di.

Martirike

Martirët plot famë dhe me kuror',* kur po shtrembëroheshin në trup me tortura boll,* shfaqnin mendje pa tundim, të drejtë* dhe dashuri për Krijuesin Perëndi.

Lumenj gjakrash nga trupa t'shenjtë mjaft,* nga të lavdëruarit atletët e tu, o Zot,* njësh u bënë dhe me forcën tënde,* i mir', i mbytën krejt gjembat e idhujve.

Hyjlindësor

Shëromë se jam i sëmurë rënd',* e Dëlirë, nga sëmundja që vdekjen sjell,* prej pasionesh mishi edhe shpirti,* që besërisht, përgjithnjë të të lumëroj.

Kanun tjetër I të Patrupëve
që ka Akrostihidhë alfabetike.
I njëjti

Si krerë të shenjtëve, engjëj shenjt',* ju që e shijoni haptas pamjen e Perëndis',* dhënësit të çdo të mire, Zotit* dhe Shpëtimtarit, për ne lypini gjithnjë.

Të kapur nga ngasje të dhunshme fort,* ne besnikët tash te ju përikim, te mbrojtësit,* përgjërohuni për ne te Zoti,* o Kryeengjëj hyjnor', pa pushim, gjithnjë.

Hyjlindësor

Hyjlindëse, bëhu ti strehë, mur* dhe liman, dhe mbrojtje, o Hyjnënë, që linde pra,* Perëndi me trup, të tërëdhembshur* dhe Çlirimtar përdëllyes, të madhin Zot.

Ode III

Irmosi: Uranias apsidhos

»Perëndi që apsidë bëre në q'ell si çati,*[14] »ti që je ndërtues i Kishës,[15] mirë më sigu- »ro* në dashurinë që ke;* je maja e çdo »dëshire,* njeridashës, edhe mbështetja »për çdo besnik.

Shpëtimtar Krisht, me çfar' sysh do të shoh ty atëher'?* Asnjë urdhër tëndin mbi dhé s'e bëra; bri fronit tënd* të frikshëm mjaft si do rri,* kur do të jap llogari pra* për krejt të këqijat që kreva pa masë, Zot?

O Jisu, m'i hap krahët e dhembshuris' sate ti,* njeridashës dhe i mbimirë, dhe si Plangprishësin* më prit, me vese plot turp,* ç'nderim, njësoj me të unë* isha skllav më parë dhe larg teje ika, Zot.[16]

Martirike

Të bazuar në gurin e njohjes së Perëndis',* gjembin e padijes me shpatë bese e shkulët fort* dhe kultivuat kështu,* në atletizëm mjaft fryte,* athloforë shenjtë, martirë të Zotit Krisht.

Të lëvdohen martirët e Zotit Krisht, bukurit'* e mëdha të Kishës dhe pirgjet që s'tunden në besim* të saktë, plot hir gjithnjë* dhe të hyjnueshme shumë,* qengja që, me gaz, fli u bënë vullnetarisht.

Hyjlindësor

Të kam rojë në ngasje, e Tërëshenjtë, të kam* mbrojtje të pafjetur pas Zotit dhe Perëndisë ty;* e fortëdëlir', të të kem* ty pra në ditën e gjyqit* çlirimtare nga çdo dënim në përjetësi.

I të Patrupëve I njëjti

Të stolisur me çdo lloj dhuntish, u shfaqët qart' ju,* Kryegjeneralë, eprorë të engjëllorit rend;* me mbrojtjet tuaja drejt,* me siguri dhe fuqishëm* ruajini Kishat e Krishtit Zot Perëndi.

Janë kurorëzuar me mirëdashje si arm'*[17] dhe me bukuri orthodhokse tashmë besnikët krejt,* ndaj, kryeengjëj hyjnor',* si shoqërues plot famë* pranë Perëndisë, nga çdo dert çlirojini.

Hyjlindësor

E dëlira Hyjnënë, u shfaqe nga jeta pra* veç ti tend' hyjnore për jetën[18] shumë të pastër, nur,* se ishe bërë kështu;* me ndërmjetimin tënd hiqmë* tash nga hija, vdekja,[19] drejt jetës së paqortim.

Ode IV

Irmosi: Eks orus kataskiu

»Prej malit hijeplot',[20] Hyjlindëses së vet- »me, o Fjalë, kur ti kishe* për t'u mishëru- »ar,* me hyjshikim e kuptoi qart' shën »profeti,* me tmerr lëvdonte forcën tënde »drejt.[21]

Do të ndodhë betejë tepër e madhe, kur të ndahet shpirti nga trupi; tmerr i frikshëm kur Gjykatësi do të ulet dhe njerëzit mëkatarë do të gjykohen; mjerë! Çfarë të bëj unë që jam i dënuar rëndë?

Meqë e kam zemrën të mbushur me njolla, me barrët që nuk mbahen dot, me mëkate, përiki në dhembshurinë tënde; lutem: Mos më shpërfill, por më dhembshuro.

Martirike

O athloforë trima, vdekja juaj u tregua e çmuar para Perëndisë,[22] se nuk e mohuat edhe pse rrethoheshit nga mijëra mundime dhe plagosje.

Armiku kishte dhembje kur kishin dhembje martirët, ra vetulla e tij e lartësuar,[23] dhe kurorëdhënësi i athloforëve madhërohet i lavdëruar me anë të gjymtyrëve[24] të hyjshme.

Hyjlindësor

Të përgjërohem me besë ty, enë e pastër e Zotit: Pastromë prej çdo njolle dhe tregomë si shtëpi të Shpirtit të pastër hyjnor, o Hyjnënë.[25]

I të Patrupëve: Isaqíkoa Kírie

O dyshja eprore e rendit të kryeengjëjve, shpëtojini nga çdo rrezik ata që përikin drejt strehës suaj.

Çlirojeni tani grigjën tuaj, o Kryegjeneralë të tërëlavdëruar, soditës të shkëlqimit hyjkryesues dhe mirëdhënës.

Hyjlindësor

O Hyjnënë e gjithërespektuar, të lavdërojnë hyjnisht ushtritë e patrup hyjnore, ngaqë linde Krijuesin e tyre.

Ode V

Irmosi: Fótison imás

»Ndritna ti, o Zot,* përmes urdhrave të »tu[26] pra ne,* si dhe me krahun tënd fuqi»plot', të lart',*[27] o njeridashës, na jep pa»qen tënde[28] përgjithnjë.

Me mendim djallëzor të hidhërova, o Zot, duke bërë të pavendat, por dhembshuromë mua që po kthehem dhe shpëtomë.

Duke pasur mendim që nuk lartësohet nga të këqijat, jam apatik unë i pandërgjegjshmi; asgjësoje ngurtësinë time, o Jisu, dhe shpëtomë.

Martirike

O martirë të hyjshëm, Dritëdhënësi ju vuri si gurë që shkëlqenin hyjdije dhe zhduknin terrin e mashtrimit.

Përballë ligjeve dinake vutë ligjet hyjnore dhe, duke shpallur Perëndinë, preferuat të vdisnit për hir të tij.

Hyjlindësor

O Vajzë e kulluar, vriti lëvizjet e pasionеve të mia ti që, me Birin tënd, e vrave mëkatin e gjallë të stëratit.

I të Patrupëve I njëjti

Meqë jeni rreth e qark Perëndisë, o Kryegjeneralë,[29] dhe shkëlqeni prej dritave që burojnë nga atje, ruajeni grigjën tuaj.

Përgjërojuni Zotit dhe Perëndisë tonë, ju që qëndroni pranë çlirimit të të gjithëve, që të na dhurojë çlirim.

Hyjlindësor

Miro të quajmë mistikisht, o e Tërëdëlirë, sepse linde trupërisht Perëndinë, i cili nxjerr karizma me erë të mirë.

Ode VI

Irmosi: Ton Ionán en to qiti

»O Zot, Jonain e vure për banim tepër të »izoluar në peshkun e madh;[31] dhe mua, »të lidhurin në rrjetat e armikut, shpëto»më si atë nga prishja.[32]

Që ta himnoj mirësinë tënde, o Krisht, dhënës i dritës, ma lind dritën diellore të pendimit mua që jam në errësirën e mëkateve.

Frikësohem përherë nga podiumi yt i tmerrshëm, megjithatë nuk largohem nga të këqijat dhe jam skllav në zakonin e paudhë; korrigjomë, o Krisht, që ta himnoj mirësinë tënde.

Martirike

Koret e nderuara të martirëve garuan dhe triumfuan mbi shumicat e demonëve dhe u bashkuan gëzueshëm me koret e engjëjve; me lutjet e tyre na shpëto, o Zot.

Me fuqinë tënde, o Zot, i tregove të fuqishëm martirët e tu, dhe ata e vithisën çdo fuqi të penguesit të vjetër; me lutjet e tyre na shpëto, o Krisht.

Hyjlindësor

O e Tërëpaqortueshme, dëboje errësirën e shpirtit tim dhe, me dritën e pendimit, shkatërroji mëkatet e mia të rënda, që të të lavdëroj përgjithmonë me zëra falënderues.

I të Patrupëve: Tin dhéisin ekheó

O Kryeengjëj hyjshikues, u denjësuat të jeni vazhdimisht tani pranë fronit[32] të frikshëm dhe të mbusheni me shkëlqimet e Shën Trinisë; ndërmjetoni që të çlirohemi nga ngasjet dhe pasionet ne që vrapojmë drejt jush.

Lutuni për ne që ju himnojmë melodikisht, që të fitojmë mikpritje zotërore dhe të denjësohemi për hare të amshuar dhe shkëlqim hyjnor, o kryeengjëj të gjithëlavdëruar hyjpamës, Mikael dhe Gabriel.

Hyjlindësor

Lavdërohet Perëndilindësja, Virgjëresha e hijshme dhe e tërëkulluar, dhoma e gjallë e Zotit, e cila, me rrezet e shkëlqyera të virgjërisë, shndrit me dritësim si zambak në mes të çoroditjes gjembaçe.[33]

Ode VII

Irmosi: I ek tis Iudheas

»Tre Djem që nga Judea* përfunduan »si robër dikur në Babiloni,* me besën »e Trinisë kan' shkelur flakë furre,[34] duke »psalur me gaz e hir:* O Perëndi atëror,* »o Zot, je i bekuar.[35]

Më jep psherëtimë si dikur Doganierit[36] dhe Lavires,[5] o Krisht, dhe shpëlaji me lot traumat e të këqijave të mia, dhe më dhembshuro mua që po këndoj melodikisht: O Perëndi i etërve tanë, je i bekuar.[35]

O Shpëtimtar, mua që rashë në kusarë shpirtprishës dhe u plagosa rëndë, më shëro me vajin[37] e pendimit të vërtetë dhe më jep kataniks tani që po psal: O Perëndi i etërve tanë, je i bekuar.[35]

Martirike

Vdiqët për botën[38] dhe nuk e mohuat aspak Krishtin që u bë i vdekur jetëprurës, o athloforë trima, kur garonit dhe psalnit: O Perëndi i etërve tanë, je i bekuar.[35]

Duke pohuar Një natyrë të Trinisë në tri karaktere, o athloforë të urtë, e zhdukët mashtrimin e idhujve të politeizmit dhe psalnit: O Perëndi i etërve tanë, je i bekuar.[35]

Hyjlindësor

Meqë fushoi në barkun tënd, o e Hyjhirshme, Fjala e Perëndisë, Perëndia,[39] të tregoi si mbrojtje të të gjithë të lodhurve që thërresin: O Perëndi i etërve tanë, je i bekuar.[35]

I të Patrupëve I njëjti

O Kryegjeneralë të hyjshëm, mirëbërësi i të gjithave ju dhuroi hir të larmishëm; tani shpëtojeni Kishën e tij që po psal: O Perëndi i etërve tanë, je i bekuar.[35]

Të forcuar prej fuqisë së Tërëshikuesit, mbikëqyrni me fuqi çdo cep të tokës dhe i shpëtoni gjithë ata që me besim psalin: O Perëndi i etërve tanë, je i bekuar.[35]

Hyjlindësor

Meqë të kemi tani si liman shpëtimi, o Perëndilindëse e virgjër, arratisemi nga rreziqet dhe turbullimet e jetës, duke i thirrur Birit tënd: O Perëndi i etërve tanë, je i bekuar.[35]

Ode VIII

Irmosi: Ton en ori ajio dhoksasthenta

»K'të që mbi mal të shenjtë u lëvdua,*[40] »që në ferrën me zjarr[41] i shfaqi Moisiut*

»misterin e gjithmonëvirgjëreshës, lëvdo-
»jeni pra Zotin,* edhe lartësojeni ju në
»gjithë jetët.[42]

U nënshtrova në epshet e mishit dhe u largova prej teje, o Fjalë, dhe u bëra i ngjashëm me të gjitha kafshët,[43] mirëpo mos më shpërfill, o Shpëtimtar, dhe, para fundit, kthemë dhe shpëtomë.

Nuk shkëputem fare nga shkeljet dhe të thërras "Mëkatova, unë i mjeri!", edhe pse nuk kthehem kurrë; o Zot i dhembshur, jepi kataniks shpirtit tim të ngurtësuar.

Martirike

Athloforët trima të Zotit, pasi u pagëzuan në rrjedha gjakrash, nuk u njollosën nga ndotjet e mëpasshme, prandaj, të kurorëzuar, kërcejnë pa pushim me engjëjt.

Martirët trima të besimit, të përforcuar me shpresat e të ardhshmeve, duruan peshën e torturave dhe, pasi mbaruan jetën, qëndrojnë pa pushim pranë fronit të Zotit.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, je sigurimi i atyre që qëndrojnë në këmbë dhe ringritja e atyre që ranë; ndaj ngrimë mua që rashë, që të të lavdëroj ty, o hyjhirplote.

I të Patrupëve: Ton vasilea
ton uranón

Priti ata që qëndrojnë pranë teje,[32] himnuesit e lavdisë sate të pashprehshme dhe të parrëfyeshme, o Krisht, të cilët po të përgjërohen në jetë.

O Krisht, i vetmi i mirë, priti ushtritë e engjëjve që të përgjërojnë për ne dhe të himnojnë në gjithë jetët.

Hyjlindësor

Hijesoji, o Hyjnënë, me shkëlqimet e tua tepër të shndritura ata që psalin me melodi dhe besim, dhe të përhimnojnë në jetë.

Ode IX
Irmosi: Efrikse pasa akoí

»Frika ka zënë çdo dëgjim* nga denjimi
»i pashprehshëm i Zotit Krisht;* pra si i
»Larti krejt* vullnetarisht zbret deri në trup
»pasi* u bë njeri prej barku virgjëror dhe
»pa cen aspak?* Prandaj Hyjlindësen* e
»panjollshme, ne besnikët e madhërojm'.

Krisht, siç e prite Manasin,*[44] dhe Laviren që me lot para teje ra,* e lave mjaft dikur,*[5] e drejtësove, Fjal', Tagrambledhësin* që vetëm psherëtiu[36] dhe Davidin që kish pendim*[45] e mëshirove krejt,*[46] kështu pritmë, njeridashës, shpëtomë ti.

Shpirt, psherëti edhe loto,* nga mëkatet e mëparshme largohu ti;* para atij që di* të fshehtat[47] që ke bër', ulu haptazi* dhe thirr me nxehtësi: Përpara teje fajtova, Zot,* shpëtomë, dhembshurom'* se, o shumëpërdëllyes, ke dhembshuri.[48]

Martirike

Mbi dhé garuan plot durim* athloforët shenjt' hyjpamës dhe mbretërin'* e palëkundshme tash* si trashëgim e kanë dhe marrin pjes'* me mjaft gaz në shijimin e Parajsës;[49] në lavdin tënd,* Krisht, pjesëmarrës pra* bëna ne me ndërmjetimet e tyre, Zot.

O athloforë me urti,* drejt u shfaqët si ndriçues, e shndritët fort* lindjen që s'ka mbrëmje,* e ulët mbrëmjen e ateizmit skrop* dhe me pishtar' të hyjshëm i shkëlqyet të gjithë sa* e madhërojnë mjaft* dritëprurësin kujtim dhe haren' tuaj.

Hyjlindësor

Portë e dritës,[50] lutem fort,* syt' e zemrës m'i ndriço, se i bëri skrop* terri i thellë

krejt* i fajit; më dërgo mua vezullim* pendimi, Zonjë, dhe, me ndërmjetimin tënd, më çliro* nga i përjetshmi zjarr,*[51] me hare të jem përbrenda Parajsës lart.

I të Patrupëve: Kirios Theotokon

Lëvdoje Kishën tënde* që i imiton tash,* përmes virtyteve, koret e patrup, o Krisht,* dhe grigjën tënde rrethoje, mbroje, me engjëjt, Zot.

Të tërëfamshmit engjëj,* mbrojtës, lypni shumë* që Perëndia, shpëtimin e shpirtrave tan',* në strehën tuaj, t'na e dhurojë përjetësisht.

Hyjlindësor

Ke lindur, Vigjëreshë,* si agim për sa jan'* në terr, të humbur, o Zonj', duke mbajtur në gji,* në prehër, diellin e drejt'sisë,[52] pra Zotin Krisht.

Pasvargje Kataniktike të Lavdërimeve

Kur sjell në mendje moritë e të këqijave që kam bërë dhe mendoj thellë për hetimin e frikshëm, i pushtuar nga frika përiki te ti, Perëndi njeridashës; ndaj lyp, mos më shpërfill, o i vetmi i pamëkatshëm; dhuroji kataniks para vdekjes shpirtit tim të përulur dhe shpëtomë.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

O Perëndi, më jep lot siç i dhe dikur gruas mëkatare dhe denjësomë që t'i lag këmbët e tua[5] që më çliruan nga udha e mashtrimit dhe të të ofroj, si miro erëkëndshme, jetën e pastër të krijuar me pendimin tim; kështu le ta dëgjoj edhe unë zërin tënd të dëshiruar: Besimi yt të shpëtoi, shko në paqe.[53]

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik
Ti imás kalésomen

Çfarë mund t'ju quajm', shenjtorë, ne?* Keruvime? Se u preh përmbi ju Krishti Perëndi.*[54] Serafime? Se lëvduat pa pushim atë me himn.*[29] Dhe engjëj? Se shpërfillët trupin, mishin pra.* Dhe Forca? Se veproni me çudi[55] gjithnjë* dhe keni emra të shumtë ju,* karizma fort të mëdha me hir,* ndaj ndërmjetim* bëni të shpëtohen shpirtrat tan'.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Qielloret të himnojnë, o nënë hirplote e panusëruar, edhe ne e lavdërojmë lindjen tënde të pagjurmësuar; o Hyjlindëse, ndërmjeto të shpëtojnë shpirtrat tanë.

NË LITURGJI Lumërimet:
Mnísthiti imón Hristé

Shpëtimtar i botës, Krisht, siç e kujtove* mbi një dru Kusarin,[56] na kujto, i vetmi* i dhembshur, për mbretërinë tënde në qiell, na denjëso të gjithë bri teje.

Veset, o Jisu, që kam në shpirt, shëroji,* o i vetmi mjek për shpirtrat edhe trupat* dhe, si i dhembshur, të tërin me rrjedhjet, çurgjet e kataniksit, fare më pastro.

Autoritetet, Fronet, Keruvimet,* Kryesitë[57] dhe të tëra shën brigadat* e të patrupëve shndritin hyjnisht fort, fronin e hyjpushtetit plot nder e rrethojn'.

Martirik

Me hyjnorin Hir, atletët i shkrumbuan* gjembat e besimit fals si mbetën pa dëm,*

pra pa u djegur mes zjarrit, se dashuria e Krishtit Zot i flakëronte fort.

Lavdi *Triadik*

O Trini e thjeshtë, Kryesi madhore,* ne shërbyesit e tu, nga zjarri pa fund,* që s'fiket,[58] na çliro, për mbretërinë na denjëso, siç luten të patrupët shenjt'.

Tani *Hyjlindësor*

Isaia, si volum, të pa dikur ty[59],* Hyjhirplote, ku u shkrua pa shpjegim hiç* me atërorin gisht[60] Fjala Krisht, që na shkruan në libër jete,[61] në përjetësi.

TE HËNËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kataniktike Zotërore
Ting. Tërth. IV
O tu paradhoksu thávmatos

Shpirt, në ç'gjendje je ti? Jetën e kalove me përtaci,* je rënduar me gjumë tmerr,* fort të thellë, me rrëzim* të vështirë, ndaj rend, arri,* para atij që i di të gjitha krejt,*[62] bjer edhe qaj, kohë për pendim kërko* para se ti të jesh* lëndë për një zjarr që s'shuhet,[58] o mizor;* veten përgatite me një zell autentik.

Dobësin' e mishit njerëzor e di ti dhe plogështin'* e natyrës e njeh, o Zot,* si krijues, Perëndi;* turbullimin e zemrës pra* ma qetëso, jepi paqe shpirtit tim,* jepma dhe ndreqjen e veprave pa vend,* nga i pafundi zjarr* që nuk shuhet[58] më çliro, se vetëm ti* je i dhembshur, Zot, përdëllimtar dhe Shpëtimtar.

Tërë pasjen e harxhova si dhe jetën krejt ndyrësisht* me plot shthurje, s'mendoja un'* fare për torturat tmerr* të atjeshme, por, Zoti im,* Krisht njeridashës, po kthehem, më prano,* o Shpëtimtar, si Plangprishësin[16] dikur* me të nderuarën* lutje të Prodhromit, shenjtëve të tu* mbarë dhe asaj që ty të kish në bark, shpëtom'.

Të tjera Të Pararendësit Të ngjashme

Pemë e dëlirësisë, o lastar i shterpës, Joan,*[63] bukuri për ne njerëzit,* Pararendës zotëror,* shpirti im i përulur aq* rojë të ka; dua ndërmjetimin tënd,* i tërëfamshëm, dhe ndihmën tënde tok,* çliromë nga dredhit'* e armikut, gjarprit,[64] keqtrajtimi tmerr* dhe nga sulmi që më bën me ligësi dhe blof.

Që ta respektoj, ta lartësoj, ta lavdëroj, ta himnoj* me besim emrin tënd hyjnor* dhe të hijshëm, sinonim* me dhuratë, me hir, Joan,* mos u largo prej shërbyesit tënd kurr',* mos u nda, shën Pararendës, mirëpo* përherë më mbulo* përmes krahëve të ndërmjetimit tënd* të nderuar, ruamë nga çdo e keqe pra.

Je i tëri ëmbëlsi, kënaqësi hyjnore përplot,* na dëfren ne që vijmë bri* me besim, na hijeson* shqisat, shpirtin dhe trupin ti,* o i kënduar, dhe na çliron gjithnjë* nga dhimbjet shpirtprishëse, nga çdo shtrëngim,* fatkeqësi, dëmtim,* nga sëmundjet, keqtrajtimet, o Joan,* o Prodhrom i Krishtit Shpëtimtar, profet i madh.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Ki gaz, Zonjë dhe Hyjlindëse; ki gaz, e pacen, shtëpi* mjaft e pastër e Perëndis';* ki gaz, Fjala të ka ty* si karrocë hyjnore krejt,* se Perëndinë e kishe mbajtur ti;* ki gaz, pallat i hyjbërë mbretëror;* ki gaz, thesar dhe hir* që dha Zoti, dhom' e gjallë, arkë[65] tok* dhe banes' për Shenjtin Shpirt,*[25] tryezë[66] e hyjshme.

Pasvargje Kataniktike

Ty, mbretin edhe Zotin, engjëjt të përhimnojnë pa pushim, ndërsa unë bie para teje si Doganieri dhe të thërras: O Perëndi, të të vijë keq për mua[36] dhe shpëtomë.

Varg: **Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.**

O shpirti im, meqë je i pavdekshëm, mos u mbulo nga dallgët e jetës; zgjohu dhe thirr drejt mirëbërësit tënd: O Perëndi, të të vijë keq për mua[36] dhe shpëtomë.

Varg: **Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.**

Martirik

O martirë të Zotit, përgjërojuni Perëndisë tonë dhe kërkojini për shpirtrat tanë shumicë dhembshurish dhe zbutje për shkeljet e shumta, lutemi.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O Perëndilindëse, streha jote është klinikë shpirtërore, sepse, kur përikim në të, çlirohemi nga sëmundjet e shpirtit.

CITIME

1. Matth. 25.1-12
2. Jov 5.8; Urt. Sol. 6.7; 8.3
3. Jak. 2.13
4. Neh. 13.22
5. Lluk. 7.37-50
6. II Tim. 1.18; Hebr. 4.16
7. Rom. 13.11
8. Ps. 7.11; II Makk. 12.6; II Tim. 4.8
9. Num. 14.19 etj
10. Ps. 17(18).10
11. Fil. 2.7
12. Lluk. 1.26-28
13. Eks. 14.21-15.1
14. Gjen. 1.7; Is. 40.22
15. Ef. 2.20-21
16. Lluk. 15.11-21
17. Ps. 5.13
18. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
19. Is. 9.2; Matth. 4.16; Lluk. 1.79
20. Abak. 3.3
21. Abak. 3.19
22. Ps. 115(116).6
23. Fja. Urt. 24.13(Mas. 30.13)
24. I Kor. 6.20
25. I Kor. 3.16; 6.19; II Kor. 6.16
26. Is. 26.9
27. Eks. 6.1 etj.
28. Joan 14.27
29. Is. 6.2-3
30. Jona 2.1
31. Jona 2.7
32. II Kron. 18.18; Dan. 7.10
33. Kënga 2.2
34. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
35. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 28
36. Lluk.18.10-14
37. Lluk. 10.30-34
38. Gal. 6.14
39. Joan 1.1
40. Eks. 19.16; II Petr. 1.18
41. Eks. 3.2-3; Ligji i Dytë 33.16
42. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 64
43. Ps. 48(49).13,21
44. II Kron. 33.12-13
45. Ps. 50(51).1-6
46. II Mbret. [Sam.] 12.13
47. Sosana 42
48. Fil. 2.1; Kol. 3.12
49. Gjen. 2.15
50. Jez. 44.1-4
51. Matth. 18.8; 25.41; Jude 7
52. Mal. 4.2(3.20)
53. Lluk. 8.48 etj.
54. II Mbret. [Sam.] 6.2; 22.11; IV [II] Mbret. 19.15; I Kron. 13.6; Ps. 79(80).2; 98(99).1; Is. 37.16; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 31
55. Matth. 14.2; Mark 6.14; Gal. 3.5
56. Lluk. 23.39-44
57. Kol. 1.16
58. Matth. 3.12; Mark 9.43-45; Lluk. 3.17
59. Is. 8.1
60. Eks. 31.18; Ligji i Dytë 9.10
61. Fil. 4.3; Apok. 3.5;13.8; 20.15; 22.19
62. Joan 21.17
63. Lluk. 1.7,36
64. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,14-15; 20.2
65. Eks. 25.9-20 etj.
66. Eks. 25.22-29; 39.18; 40.20; Lev. 24.6; Hebr. 9.2

TË MARTËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kataniktike
Ting. Tërth. IV

Me sy të dhembshur, o Zot, shihe përulësinë time, sepse, pak nga pak, jeta ime po konsumohet dhe nuk shpëtoj dot nëpërmjet veprave të mia; prandaj lutem: Me sy të dhembshur, o Zot, shihe përulësinë time dhe shpëtomë.

Si Lavirja bie para teje që të marr ndjesë dhe, në vend të miros, të ofroj, o Krisht Perëndi, lot nga zemra, që të më dhembshurosh si atë, o Shpëtimtar, dhe të më japësh faljen e mëkateve;[1] sepse si ajo të thërras: Çliromë nga balta e veprave të mia.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Perëndilindësen, mbështetjen e palëkundur të besës dhe dhuratën e respektuar të shpirtrave tanë, le ta madhështojmë me himne, o shpresëplotë: Gëzohu, ti që mbajte në barkun tënd gurin e jetës; gëzohu, o shpresa e skajeve, përkrahja e të shtrënguarve; gëzohu, o nuse e panusëruar.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera

O Shpirt, kujdesu si të jetë i pranishëm gjykatësi, dhe kujtoje orën e ditës së frikshme, sepse vendimi do të jetë pa mëshirë për ata që nuk e praktikuan mëshirën.[2] Prandaj, o Shpëtimtar, kursemë,[3] meqë je i vetmi njeridashës.

Tin sofian qe Logon

Hijeshin' e të urtave vajza, shpirt,* shihe dhe ashpërsin' e të tjerave,*[4] pranoji të huajit,* jepu buk' të uriturve,*[5] stolise llambën[4] me mirëbërësin vaj, kështu,* të mos krenohesh kot për arritje të vogla ti,* se, më shum' se flitë, e pranon përdëllimin*[6] pra Zoti, jep mirësi,* shumë pagë, i dhembshuri,* nusëroren* hyjnore krejt*[4] të lavdis' së tij ua jep* atyre që e dhuruan,* e shpërndanë mir'* pasurinë e tyre[7] hirshëm mbi dhé, fshehtas.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Anéstis ek nekrón

Mjaft vepra djallëzore, të frikshme, kam bërë,* në det të keq kam rën', në apati,* s'ka zgjidhje,* kapem prej dëshpërimit tani, Hyjlindëse Zonjë, më shpëto* ti përmes dashurisë sate, je ndihma e mëkatarëve* dhe larje shpëtimtare, Vajzë e bekuar, e panjollshme.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
Anéstis ek nekrón

Shpirt, jetën e harxhon kot me indiferencë,* por ngrihu nj'herë, shih dhe ki pendim,* qaj hidhur* dhe thellë që të mos qash atje pa fare dobi; mendo mirë,* ardhja e dyt' e Zotit le të të trembë dhe para gjyqit tënd* gjykoje veten, që nga një dënim i drejtë të shpëtosh ti.

Martirike

U treguat ndriçues mendorë, o martirë të shenjtë, sepse e asgjësuat mjegullën e mashtrimit përmes besimit, i hijeshuat llambat tuaja shpirtërore dhe me lavdi hytë bashkë me Dhëndrin në nusëroren[4] qiellore; dhe tani përgjërohuni që të shpëtohen shpirtrat tanë, lutemi.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Tin sofian qe Logon

Të ofroj si vejusha detyrimisht,* Zonjë, si dy të hollat,[8] falënderim,* himnimin e hireve,* që na bëre me mbushulli,* meqë

u shfaqe strehë dhe ndihmë, sepse gjithnjë* nga ngasjet dhe shtrëngimet më nxjerr; si shpëtova un'* pra porsi nga mesi i kaminës me flakë,*[9] nga çdo ankth dhe helm, me shpirt* të thërres, o Hyjlindëse:* Më përkrah ti* dhe ndërmjeto* pranë Birit tënd Perëndi,* t'u japë falje mëkatesh* sa besërisht* po i falen fëmijës sate, o e pacen.

Kanun Kataniktik që ka Akrostihidhë (pa Hyjlindësoret): "Pranoji vajtimet e mia komplet, o Krisht. Josif".
Ting. Tërth. IV
Ode I
Irmosi: To sintrípsanti polemus

»Le t'i psalim Perëndisë* që i shtypi »luftërat.* Me fuqin' e krahut të tij e kaloi »Izraelin përmes* Detit të Kuq. I këndojm' »si çlirimtarit tonë të lavdishëm fort.[10]

Mbushe, Krisht, me kataniks plot* zemrën time, që të hyj* me pendim në tendat lart dhe[11] të të sjell ty lavdërim me himne,* që do t'më çlirojë krejt nga borxhet, pra nga fajet kundër teje, Zot.

Zgjidhmë, Zot, nga të këqijat* pa fund, nga zinxhirët, Krisht,* Fjalë, që të eci në të drejtën udhën tënde që na çon ne* drejt hyjnores prehje të kënaqësive, hireve përjetësisht.

Martirike

U ngrit mjaft lart madhështia*[12] e martirëve të tu* dhe mjaft hijesisht, Krisht, se garuan dhe u madhëruan tepër,* Zot, përmes karizmave të mbinatyrshme dhe çudive të mëdha.

Me spërkatje gjakrash t'shenjta* prej atletëve hyjnor',* gjaku nga altarët, që i sillej, i ofrohej dashakeqit,* krejt pushoi dhe u shenjtëruan tokësorët me Hir nga Shpirti.

Hyjlindësor

M'i trego, e Virgjër, udhët* e pendimit, dhe më kthe* larg nga rruga që më çon drejt fajit, më drejto të të himnoj un'* ty, të tër'himnuarën, të gjithëlumëruarën Hyjlindëse.

Kanun tjetër I Pararendësit:
To ektináksanti en thalasi

O Pararendës, predikues i pendimit,[13] përgjëroju gjithmonë Zotit që të pendohem me shpirt e ma shkëlqe mendjen dhe zemrën mua që të nderoj besërisht.

O Prodhom, martir i Krishtit, përderisa ishe lastar tepër i bukur i shkretëtirës,[14] mua që jetoj tani në shkretëtirën e pasioneve më drejto në udhën e shpëtimit,[15] me anë të lutjes sate të hyjshme.

O Pararendës i urtë, të përgjërohem: Me ndërmjetimin tënd, çliromë shpejt nga mëkati që më tiranizon dhe thyeje stuhinë e demonëve që ngrihet kundër meje.

Hyjlindësor

O Nënë e dëlirë e së Vërtetës,[15a] shpëtomë mua që lëkundem frikshëm në tallazet e pasioneve dhe vazhdimisht fundosem; dhe drejtomë në limanin e qetë të shpëtimit, o e thjeshtë.

Ode III
Irmosi: Estereothi i kardhia mu

»U sigurua zemra ime në Perëndinë,* »m'u lartësua në Zotin briri.* Goja ime u »zgjerua përmbi armiq* dhe kisha gaz në »shpëtimin tënd.[16]

Nga ndotja e së keqes laje, Krisht, zemrën time,* më denjëso të të shfaqem unë* i pafajshëm gjatë ditës së frikshme pra,* o Zot, si i përmbimirë ti.

Me gjembin e mëkatit,[17] djalli, me tinëzi,

Krisht,* arriti edhe më vrau mua;*[19] por me barin jetëprurës, pendimin, ti* shëromë, o Fjalë, Zoti im.

Martirike

Kur po garonin, athloforët thërrisnin bashkë:* Me burrëri të qëndrojmë ne krejt,* askush të mos ikë, Krishti këtu është,* ndihmon, se garojm' me mend, trima.

Me këngë, o besnikë mbarë, le t'i nderojmë* martirët; janë për besën pirgje* të hyjnueshme dhe gurrë të çmuara,* rrëzuesit e mashtrimit pra.

Hyjlindësor

O rimëkëmbja e të rënëve,[20] ngrimë; rashë* në të këqijat e mia, Zonjë,* si në gropë; dhe bazomë në gurë fort,*[21] në urdhrat e Perëndisë Zot.

I Pararendësit: Steréoson imón ton nun

O Pagëzor, martir i admirueshëm, hidhmë nga lart pika pendimi ti që e pagëzove në lumë avushën e dhembshurisë, Zotin[22] e të gjithave.

I lëkundur në mendje nga trazirat që rastisin në jetë, përiki gjithmonë nën strehën tënde, o Prodhrom i Shpëtimtarit; nxito, ndihmoje shërbëtorin tënd.

Në lutjet e natës të thërras ty, ndriçuesit botëror[23] të ditës; o Pararendës i hyjlumëruar, ndriçoji shqisat e zemrës sime.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse e virgjër dhe e dëlirë, ndriçoje shpirtin tim, ti që linde dritë[24] prej drite,[25] dhe më trego në anën e atyre që shpëtojnë[26] që të të himnoj ty të tërëhimnuarën.

Ode IV

Irmosi: Akíkoa Kírie

»Dëgjova dëgjimin tënd dhe u tmerrova,[27] »se me vullnet të pashprehshëm, o Zoti »im,* sado, i përjetshmi Perëndi, me trup »nga e virgjra dole ti;* lavd bashkëzbritjes »sate, Krisht,* edhe lavd pushtetit tënd.

Armiku mashtrues më mashtroi me shijimin e mëkatit[18] dhe më distancoi shumë prej teje, të mirit,[28] dhe më pati si ushqim në dhëmbët e tij; o i vetmi Shpëtimtar, nxito të më çlirosh.

O Zot, ti i di të patreguarat dhe të fshehtat e mia;[29] mëkatova shumë, dhembshuromë, si i dhembshur, me dhembshuritë e tua të shumta dhe jepmë kohë pendimi që të pastrohem, o i vetmi Shpëtimtar.

Martirike

Duke u rrethuar nga torturat si nga dallgët, o martirë, u sollët nën drejtimin e Krishtit te limanet e mbretërisë së qiejve[30] dhe u lavdëruat vërtet prej tij me kurorat e fitores.

Pasi e lëruat tokën e zemrës me anë të shpresëtarisë, o martirë, mbollët në të farën e pohimit dhe korrët qartësisht kallirin e martirizimit një për qind,[31] o të gjithëfamshëm.

Hyjlindësor

O Zonjë e tërëhimnuar, të përhimnojmë me zë të lartë; mbushe me plot gëzim mendjen time duke më dhënë zi të mirë, shkaqe pendimi dhe dije shpëtimtare.

I Pararendësit: Isakikoa Kírie

Qaj për veten time sepse kam një jetë të pandreqshme, o shenjtor; lutem, dhembshuromë dhe shpëtomë mua që shfarosem në mëkate.

O i lum, le të të gjej si përkrahës në lutje dhe përgjërime, duke ma përforcuar shpirtin dhe duke ma ndriçuar mendjen.

Jam i mbytur nga shtrëngatat e mëkateve dhe rrezikohem; o Pagëzor i Perëndisë, drejtomë në qetësinë e njohjes hyjnore.

Hyjlindësor

Më përul dhe më shpëto mua që sillem me mendjelartësi, ti që linde atë që lartësoi natyrën e përulur, o e Tërëkulluar.

Ode V

Irmosi: Ton zofon tis psihís mu

»Terrin e shpirtit tim shpërndaje, o Krisht, »Perëndi dritëdhënës, që flake errësirën »primitive të avushës;[32] dhe më dhuro dri»tën e urdhrave të tu, që të të lavdëroj du»ke mënguar,[33] o Fjalë.

O Bërës që me urdhrin tënd e pastrove Prostitutën,[1] lutem: Si i vetmi përdëllyes, pastroje shpirtin tim nga shëmtimi i mëkatit dhe bëje të bukur me stoli të shkëlqyera.

Më çliro nga prangat e mëkateve të mia[34] të shumta, o Krisht Perëndi, dhe drejtoji udhët e mia që të eci pa pengesë, me qëllim që, kur të lirohem nga trupi, të të lavdëroj i fushuar në prehjen e shenjtë.

Martirike

Martirët thurën me mundime një veshje lavdie për veten e tyre dhe, pasi u stolisën me thjeshtësi, banojnë me hare në mbretërinë e sipërme, të zbukuruar me kurorat e hijshme të fitores.

O hyjmendës të tërëfamshëm, i shkëmbyet të rrjedhshmet me të qëndrueshmet, se, pasi u shtrënguat prej dhimbjesh të lloj-llojshme, përfunduat në gjerësinë e vërtetë të mbretërisë qiellore,[30] o të urtë.

Hyjlindësor

Shenjtëroje mendjen time që, me këmbëngulje, vepron dinakërisht gjithmonë, o Perëndilindëse e shenjtë që linde në trup Fjalën e Shenjtë, të vetmin që prehet në gjithë shenjtorët.[35]

I Pararendësit: O ek niktós agnias

Më shkëlqe mua që humb në natën e jetës, o Pararendës i lavdishëm, përderisa je kandil[36] i Diellit të drejtësisë.[37]

Më mbështet mbi gurin e vullneteve hyjnore[21] mua që jam në peripeci dhe tundem nga influenca e keqe e demonëve, o i kënduar.

Në gjykimin e ardhshëm kur kam për të qëndruar para Zotit, le të të kem si mbrojtës çlirimtar nga gjyqi i frikshëm.

Hyjlindësor

O nënë e gjithmonëvirgjër e Perëndisë, si më e lartë nga të gjitha krijimet, tregomë më të lartë se kurthet e armikut.

Ode VI

Irmosi: Os ton profitin eriso

»Siç e çlirove profetin nga fundi shumë »i thellë,[38] çliromë edhe mua, si njeri»dashës, nga shkeljet e mia dhe drejtoje »jetën time, të lutem, o Krisht Perëndi.

O Krisht, mua që nuk bindesha në predikimin e profetit tënd, pritmë si dikur ninevitët, sepse po pendohem[39] dhe drejtoje jetën time, të lutem.

Si Doganieri rënkoj,[40] si Lavirja lotoj,[1] si Petroja thërras duke u zhytur në shumë faje, o Krisht: Më jep një dorë ndihmë dhe shpëtomë.[41]

Martirike

Si yje të saposhfaqura, o martirë, me shkëlqimet e arritjeve ndriçoni gjithë planetin dhe e flakni errësirën tepër të thellë të mashtrimit.

Përderisa patët një mbarim tejet të lumtur, o martirë të lumtur, e lumëroni përherë Perëndinë e lumtur duke u kënaqur me shkëlqimet e tij.

Hyjlindësor

O Perëndilindëse, shtamba që kishte manën[42] të paraikonizoi dikur, sepse lulëzove Krishtin, që e hedh si shi manën e njohjes mbi të gjithë ata që të nderojnë.

I Pararendësit: Hitona mi parasku

Pasi u kapa nga peshku i madh[43] i ngasjeve, të thërras, o Prodhrom, nga thellësia e zemrës sime: Çliromë nga dhimbjet e rënda.

O i urtë, me kazmën e pendimit të vërtetë, pastroje lëndën e zemrës sime dhe bëje frytdhënëse[44] nëpërmjet virtyteve.

O shpirt, pendohu nxehtësisht, gjykimi arriti; zgjohu duke thirrur; O Jisu, Perëndia im, ti më dhembshuro.

Hyjlindësor

Të lutem: Çliroji shpirtrat tanë nga kurthet e armikut, o e vetmja ti që, përmes fjalës, kishe në mitër Fjalën me trup[45].

Ode VII

Irmosi: O dhi' angelu Pedhas

»Ti që, përmes engjëllit, i freskove Djemtë »në kaminë, dhe furrën që bubulonte[46] e »ktheve në vesë,[9] je i bekuar, o Perëndi i »etërve tanë.[47]

Meqenëse u zura në paudhësi[48] dhe, pasi linda, mëkatova më shumë se tërë njerëzit,[49] më jep kohë pendimi, i cili do të më drejtësojë.

Meqenëse u lartësova pa mendje si atëherë Fariseu,[40] rashë frikshëm dhe keqdashësi, duke më parë, gëzohet; o Fjalë e Perëndisë, mos më shpërfill.

Martirike

Bashkësia e martirëve të nderuar, ushtria shumë e pamposhtur dhe rangu i shenjtë morën nënshtetësi në qiell,[50] sepse shkëlqyen mbi dhé.

O martirë trima, vullnetarisht iu nënshtruat pësimit, shkakut të pavdekësisë, ndaj nxirrni si burime rrjedhat e shërimeve dhe pushoni sëmundjet e vdekatarëve.

Hyjlindësor

Mbi shkak, ti e lind shkakun e të gjithave, që bëhet njeri nga mirësia e skajshme; ndaj me një zë të lumërojmë, o e Dëlirë.

I Pararendësit: O en arhí tin jin

Ti që i përgatite udhët e Zotit,[51] drejtoji rrugët e mia për te Perëndia, që të thërras: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[47]

O predikues i dritës,[24] ndriçoje shpirtin tim dhe mua që përiki te ti me shpirt dhe pa hezitim, çliromë nga terri i frikshëm dhe nga Gjehena flakëruese.

Meqenëse je lastar i shumëfrytshëm i shterpës,[52] tregoje frytdhënëse pafrytshmërinë e zemrës sime; ndryshoje me ndërmjetime e tua, o Pagëzor i urtë i Krishtit.

Hyjlindësor

O shqerra e zgjedhur e Fjalës Perëndi,[53] përgjëroju Zotit që u mishërua prej teje, që në orën tejet të frikshme të më radhitë bashkë me delet.[26]

Ode VIII

Irmosi: O stegazon en idhasi

»Ti, të lartat e tua i strehon në ujërat »lart,*[54] vure rërë si kufi, cak, për detin*[55]

»dhe e mban Gjithësin';*[56] dielli të him-
»non,* të lëvdon edhe hëna;*[57]çdo krije-
»së pra tek ti ofron himn* në tër' jetët,
»sepse je Krijimtari i saj.

O shpirt, i njollose duart me papastërti, ndaj si i ngre lart[58] duke folur me Perëndinë? I poshtërove këmbët duke ecur në punët e turpit; nxito të shkosh me anë të pendimit në udhët e shpëtimit.[15]

Nuk i ruajta asnjëherë porositë e tua, o Zot; nuk bëra asnjë ditë ndonjë nga dëshirat e tua, o i mirë; ndaj me çfarë sysh do të të vështroj kur të bësh gjykim të drejtë dhe t'i dërgosh fajtorët në gjykim?

Martirike

O atletë të urtë, i fikët kaminat e ndezura të politeizmit duke hedhur si ujë gjakrat tuaja që u derdhën padrejtësisht për hir të dashurisë së Bërësit, ndaj e trashëgoni përroin e shijimit.[59]

O shenjtorë, e tejkaluat trupin tokësor të përuljes dhe, kur ju prisnin duart dhe këmbët, i duronit torturat, si të vuante dikush tjetër; ndaj denjësoheni tani për një jetesë më të lartë në përjetësi.

Hyjlindësor

O Zonjë e kulluar, thërras: Mua që jam në tallazin e shtrëngatës së mëkatit, drejtomë, me ndërmjetimin tënd, për në limane të tërëqeta shpëtimtare të pendimit, që ta shoh dritën e shpëtimit unë që jam gjithmonë i errësuar për shkak të përtacisë.

I Pararendësit: Ton ánarhon vasilea

O Pagëzor, përgjëroju Qengjit të Perëndisë që ngre mëkatet e botës, të cilin ua tregove të gjithëve,[60] t'i vrasë pasionet e mia dhe ta shpëtojë shpirtin tim.

Pasi shkove larg, o profet, ndenje[61] në shkretëtirë[14] të pashkelur,[62] ndaj të përgjërohem, shkretoji shpejt pasionet e shpirtit tim.

O Pagëzor i Zotit, lehtësoje hallkën e shpirtit tim, luftoji ata që më luftojnë[63] dhe tregomë të paplagosur nga kriminaliteti i tyre.

Hyjlindësor

O hardhi që linde bistakun e pjekur, vaditmë tani me pije kataniksi dhe ndale dehjen e të këqijave të mia, o Virgjëreshë.

Ode IX

Irmosi: Evlojitós Kírios o Theós

»Është i bekuar Perëndia i Izraelit që na
»ngriti bri shpëtimi në shtëpinë e Davidit,
»shërbëtorit të tij, dhe na vizitoi ne ai, li-
»ndja nga lartësia, dhe na drejtoi në udhë
»paqjeje.[64]

Që të të madhështoj me kënaqësi i shpëtuar edhe unë, o Krisht, më shiko mua që pësova shumë plagë në shpinë dhe shëroji duke hedhur mbi to verë dhe vaj,[65] tipare të dhembshurisë sate, o Shpëtimtar.

Siç e çlirove nga vrasjet dhe mijëra të këqija Kusarin mirënjohës kur të thirri,[66] siç e dhembshurove Laviren që lotoi,[1] si Petron, nxënësin e madh,[67] si profetin David,[68] mëshiromë edhe mua të dëshpëruarin.

Martirike

Meqë i imituat pësimet e atij që pësoi[69] për hirin tonë, lavdëroheni bashkë me të[70] tani, o athloforë, dhe hyjnizoheni me pjesëmarrje hyjnore, shkëlqeni më shumë se llamburitjet e diellit lëndor dhe i ndriçoni fort zemrat e të gjithëve.

Virtyti i atletëve të hyjshëm shkëlqeu; çdo qytet pasurohet me ta vërtet përmes besimit, si me thesare të pastra; rrezatojnë Hir të bollshëm me çudi paradoksale; le t'i himnojmë si mbrojtës të përbashkët.

Hyjlindësor

O e Tërëpaqortueshme, ne që të përhimnojmë besërisht, hijesona me llamburitjet dritëprurëse të Birit dhe Perëndisë që doli prej mitrës sate dhe me ndërmjetimin tënd shpëtona ne të pandriçuarit, nga errësira dhe nga Ferri i amshuar.[71]

I Pararendësit: Ton prodhilothenta en ori

Fjalë, kur do rri para fronit tënd, për shqyrtimin* e përgjegjësis' që kam për sa bëra unë, ç'mbrojtje* do të gjej atë çast un' i mjeri?* O Zot,* Perëndia im, kursemë ti.[72]

Pagëzor i urtë, drejtoje te Perëndia* zërin tim meqë je zëri i Fjalës[73] dhe çliromë* nga demonët dinak' mjaft, ndikim pra* njer'zish,* të të lumëroj detyrimisht.

Me ushqim që nuk vdes, me urdhrat e Krishtit, mbamë,*[74] më fresko me pije jete, Prodhrom, dhe paraqitmë* të shpëtuar, profet, para Zotit,* se un'* rend nën strehën tënde, Pagëzor.

Hyjlindësor

Zonjë e dëlirë, e virgjër, e lavdëruar,* me Prodhromin Mbretit, Birit tënd, përgjëroju, Vajzë,* t'i shpëtojë nga çdo dert, nevojë* sa të* lumërojnë me besim dhe mall.

Pasvargje Kataniktike të Lavdërimeve

Kur sjell në mendje moritë e të këqijave që kam bërë dhe mendoj thellë për hetimin e frikshëm, i pushtuar nga frika përiki te ti, Perëndi njeridashës; ndaj lyp, mos më shpërfill, o i vetmi i pamëkatshëm; dhuroji kataniks para vdekjes shpirtit tim të përulur dhe shpëtomë.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

O Perëndi, më jep lot siç i dhe dikur gruas mëkatare dhe denjësomë që t'i lag këmbët e tua që më çliruan nga udha e mashtrimit dhe të të ofroj, si miro erëkëndshme, jetën e pastër të krijuar me pendimin tim; kështu le ta dëgjoj edhe unë zërin tënd të dëshiruar: Besimi yt të shpëtoi, shko në paqe.[75]

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

O shenjtorë, luftuat shumë duke duruar burrërisht torturat e të paudhëve dhe duke e pohuar Krishtin para mbretërve;[76] dhe prapë, pasi u shpërngulët nga jeta, bëni çudi në botë dhe i shëroni të sëmurët[77] prej pësimeve të tyre; ndërmjetoni që të shpëtojnë shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Unë, o Perëndilindëse e shenjtë virgjëreshë, vrapoj drejt strehës sate; e di se do ta arrij shpëtimin, sepse ke mundësi të më ndihmosh, o e dëlirë.

NË LITURGJI Lumërimet: Mnísthiti imón Hristé

Shpëtimtar i botës, Krisht, siç e kujtove* mbi një dru Kusarin,[66] na kujto, i vetmi*

i dhembshur, për mbretërinë tënde në qiell, na denjëso të gjithë bri teje.

Je det dhembshurie, Krisht, ndaj thaji detet* e mëkateve të mia dhe pastromë* me kataniks, me lot lamë mua të tërin si dashamirës, mëshirues Zot.

Pagëzor hyjnor, që pagëzove Krishtin* ti në ujë atëher',[22] jam në furtunë* dhe në tallazet e vesit, në gji pendimi më siguro me përgjërimin tënd.

Martirik

Athloforë shenjtë, zjarrin e manisë* idhujtare përmes vdekjes, gjakut tuaj,* e fikët; nxirrni gjithnjë rrjedhje me shërime, shëroni ju lloj-lloj sëmundjesh pra.

Lavdi *Triadik*

Atë pa fillim, Bir, Shën Shpirt, përgjërohem* pra, me ndërmjetimet e Prodhromit, veset* kronike që kam në shpirt, m'i pushoni dhe më shpëtoni, shërbëtori juaj jam.

Tani *Hyjlindësor*

Na çliro nga veset e çnderimit,[78] Zonjë,* si dhe nga dënimi tmerr në Hadh, e pacen,* me ndërmjetimet e tua, se besërisht ne të lumërojmë, o Hyjlindëse.

TË MARTËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kryqësore
Ting. Tërth. IV
O tu paradhoksu thávmatos

Fjalë e mbimir' e Perëndisë që u vare për ne* mbi Kryq si i dënuar rënd',* nga i ardhmi zjarr në Ferr,* nga i frikshmi vendim, nga çdo* tjetër ndëshkim, njeridashës, na rrëmbe* me përgjërimet pra të Hyjnënës Zonj',* se, Krisht, çdo ditë ne* me mendime ty të inatosim keq,* edhe pse je i mbidhembshur tërë simpati.

Dielli, Jisu, kur mbi një dru të pa ty të shtrir' me vullnet,*[79] u tmerrua[80] dhe fort u tund* toka, gurët krejt u çan',*[81] Forcat mbarë u shtangën fort,* varret nga frika u hapën,[82] Zot, ndërsa,* kur të shikoi e Virgjra ty mbi Kryq,* thirri me zë të madh:* Mjerë! Çfarë është kjo që po shikoj?* Biri im dhe Zoti im padrejtësisht pëson.

Oh! I mishëruari nga ti, sa mirësi ka, pa fund!* Se pësoi vullnetarisht* Kryq dhe vdekje,[79] deshte pra,* e himnuar, Hyjlindëse,* botën që kish bërë, ta shpëtonte krejt;* ndaj përgjëroju që, mua qyqin që* kam shumë vuajtje,* Zonj', të më çlirojë nga dënimi tmerr* dhe të më fushojë ku ka drit' pa perëndim.

Të tjera Të Hyjlindëses
Të ngjashme

Ki gaz, Virgjëresh' hyjnuse, shpresë e besnikëve je* dhe pastrim botëror; ki gaz,* se shërbyesit e tu* nga çdo ankth i shpëton; ki gaz,* ki gaz, shfarosja e vdekjes, je Parajs'* plot jetë; ki gaz, përkrahje për ata* që të thërrasin ty;* ki gaz, tend' hyjnore për Zot, Perëndi;* ki gaz, mal i shenjtë[83] ku fushoi Fjala Krisht.

Ki gaz, e dëlira fort Hyjlindëse, burim jete[84] je;* ki gaz, shkallë e qiellit,*[85] Zonjë botërore je* dhe sundon çdo krijim; ki gaz,* e paqortueshme krejt, pa njollë hiç;* ki gaz, e tërëhimnuar plot me lavd;* o e bekuar, ti,* ki gaz, tend' e hyjshme; ki gaz, o e thjesht',* nuse e panusëruar, nënë Virgjëresh'.

Ki gaz, nënë Perëndie, Zonjë, je e vetmja shpres' ti* edhe ndihma e njerëzve;* ki

gaz, llambë plot dritë,*[86] ki gaz, strehë; ki gaz, pallat* i lavdëruar dhe mbretëror; ki gaz,* o dritëprurës kandil[87] dhe krenari* pa njollë, e dëlir',* virgjërore; ki gaz, o burim që nxjerr* mjaft shërime për besnikët që bri teje vijn'.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

"O habi paradoksale krejt, mister i ri dhe guxim* arrogant!", tha e Virgjra Zonj',* që të lindi pa dhembk' ty*[88] dhe pa prishje, teksa të pa* çuditërisht midis dy kusarëve* në Kryq të varur,[89] "Jisu, o Biri im* tepër i ëmbël, Krisht* kaq i dashur, si të nguli mbi një dru,* plot tmerr, populli i keq, mosmirënjohës fort?".

Pasvargje Kryqësore

U ngrite në Kryq, o Krisht Perëndi, dhe e shpëtove gjininë e njerëzve; i lavdërojmë pësimet e tua.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

U karfose në Kryq, o Krisht Perëndi, dhe i hape portat e Parajsës;[28] të lavdërojmë, o Çlirimtari ynë.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

O Perëndi, martirët e tu, pasi i harruan gjërat e jetës dhe i shpërfillën torturat për hir të jetës së ardhshme, u bënë trashëgimtarë të saj, prandaj dhe ngazëllohen tok me engjëjt; me përgjërimet e tyre dhuroji populli tënd përdëllimin e madh.[90]

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*

Sapo të pa të mbërthyer në Kryq, o i vetmi zemërgjerë, lindësja jote qante me vajtime dhe me lot çurg dhe, duke u habitur jashtë mase prej mirësisë dhe dhembshurisë sate tepër të madhe mbinjerëzore, e himnonte pushtetin tënd.

CITIME

1. Lluk. 7.37-48
2. Jak. 2.13
3. Ne. 13.22
4. Matth. 25.1-12
5. Is. 58.7
6. Osia 6.6; Matth. 9.13; 12.7
7. Ps. 111(112).9; II Kor.9.9
8. Mark 12.42; Lluk. 21.2
9. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
10. Eks. 14.21-15.3
11. Ps. 131(132).7
12. Ps. 8.1
13. Matth. 3.2; Mark 1.4; Lluk.3.3
14. Matth. 3.1; 11.7; Mark 1.4; Lluk.1.80; 3.2
15. Vep. 16.17

15a. Joan 14.6

16. II Mbret. [Sam.] 2.1
17. I Kor. 15.56
18. Gjen. 3.1-6
19. Gjen. 3.16-19
20. Ps. 144(145).14; 145(146).8
21. Matth. 7.24; Lluk. 6.47-48
22. Matth. 3.16; Mark 1.9; Lluk. 3.21; Joan 1.32-33
23. Fil. 2.15
24. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
25. I Joan 1.5
26. Matth. 25.31-33
27. Abak. 3.1
28. Gjen. 3.24
29. Ps. 50(51).8
30. Matth. 3.2 etj.
31. Matth. 13.8,23; Mark 4.8,20
32. Gjen. 1.2
33. Is. 26.9
34. Fja. Urt. 5.22
35. Is. 57.15
36. Joan 5.35
37. Mal. 4.2(3.20)
38. Jona 2.11
39. Jona 1.1-2; 3.4-10; Matth.12.41; Lluk.11.32

40. Lluk. 18.10-14
41. Matth. 14.31
42. Eks. 16.33; Hebr. 9.4
43. Jona 2.1
44. Matth.3.10; Lluk. 3.9
45. Lluk. 1.35
46. Dan. 3.19; kap. 3 Lutja e Azarias 22-23
47. Dan. kap. 3 Lutje e Azarias 2,28
48. Ps. 50(51).7
49. I Tim. 1.15
50. Fil. 3.20
51. Is. 40.3; Matth.3.3; Mark 1.3; Lluk. 1.76; 3.4
52. Lluk. 1.7,36
53. Joan 1.1
54. Ps. 103(104).3
55. Jov 38.10
56. Est. 4.17b; Ps. 94(95).4;
57. Ps. 148.3; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 39
58. I Tim. 2.8
59. Ps. 35(36).8
60. Is. 53.7; Jer. 11.19; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19; Apok. 5.6,12; 13.8
61. Ps. 54(55).8
62. Ps. 62(63).2
63. Ps. 34(35).1
64. Lluk. 1.68-79
65. Lluk. 10.34
66. Lluk. 23.39-44
67. Matth. 26.75; Mark 14.72; Lluk. 22.62
68. II Mbret. [Sam.] 12.13
69. Fil. 3.10
70. Rom. 8.17
71. Matth. 25.46
72. Ne. 13.22
73. Matth. 3.3; Mark 1.3; Lluk. 3.4; Joan 1.23
74. Ligji i Dytë 8.3; Matth. 4.4; Lluk. 4.4
75. Lluk. 7.50; 8.48
76. Matth. 10.18; Lluk. 21.12; Vep. 9.15
77. Lluk. 9.2
78. Rom. 1.26
79. Joan 10.15,17-18
80. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
81. Matth. 27.51
82. Matth. 27.52
83. Ps. 2.6 etj.
84. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
85. Gjen. 28.12-17
86. Eks. 25.30-37; 35.16; 38.13; 40.22; Num. 8.3; Hebr. 9.2
87. Eks. 38.16(37.19)
88. Is. 66.7
89. Matth. 27.38; Mark 15.27; Lluk. 23.32-33; Joan 19.18
90. Num. 14.19 etj.

TË MËRKURËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kryqësore
Ting. Tërth. IV

Kusari, duke parë kryetarin e jetës[1] të varur mbi Kryq, thoshte: Nëse nuk do të ishte Perëndi i mishëruar i kryqëzuari bashkë me ne, nuk do t'i fshihte rrezet dielli,[2] as do të lëkundej toka nga tërmeti;[3] por "Ti, o Zot, që i duron të gjitha, kujtomë në mbretërinë tënde".[4]

Në mes dy kusarësh, Kryqi yt[5] u gjet si peshore drejtësie: njëri zbriste në Hadh për shkak të peshës së blasfemisë, ndërsa tjetri lehtësohej nga shkeljet për njohje theologjie;[11] o Krisht Perëndi, lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Tin sofian ke Logon

Çlirimtarin, Bariun[6] dhe Qengjin[7] Krisht,* kur e shihte në kryq shqerra, me vajtim,* me lot dhe me hidhërim* i thërriste: "Gëzohet fort* e tërë bota, se pret çlirimin, por un' me zjarr* përbrenda flakërohem kur shoh kryqëzimin tënd,* që duron për hir të përdëllimit tënd, o Zot,* i mbimiri Perëndi,* që nuk mban kurrë zemërim".* T'i thërrasim* asaj me bes':* Virgjëreshë, na dhembshuro* dhe na dhuro ndjesë fajesh* se, me besim,* po iu falemi ne pësimeve krejt të tij.

Pas Stihologjisë së dytë,
Ndenjësore të tjera

Në mes të Edenit, një dru[8] lulëzoi vdekjen;[9] në mes të mbarë dheut një dru nxori jetën; kur shijuam nga i pari, megjithëse ishim të paprishshëm, u bëmë të prishshëm; ndërsa, kur morëm të dytin, e

shijuam fort paprishjen, sepse, në Kryq, ti shpëton si Perëndi gjininë e njerëzve.

To prostahthén mistikós

Me dru, armiku më parë në Parajsë*[10] më zhveshi,[11] solli* vdekje me shijim,[9] por solli* një dru, Kryqi, rrob' jete* te krejt njerëzia* teksa përmbi dhé u ngul; bota mbarë pra* u mbush tërë gaz; ndaj Kryqin, kur e shikojm'* dhe i falemi, popuj, me besim, me një zë le t'i thërrasim Perëndisë Zot:* Ti shtëpinë plot lavd e ke.[12]

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
E ngjashme

Perëndilindësja, kur rrinte pranë Kryqit,* mjerisht lotonte* dhe thërriste: S'konceptohen,* Bir, vërtet sa pëson ti,* nuk duroj dot, po plas* nga brenda, nuk mundem dot të të shoh mbi Kryq;* shërbyesen tënde, mua,* mos më shpërfill,* prej së vdekurish ngjallu dhe më lavdëro mua që me zë them: Lavd më ty, o Krisht,* o i shumëmëshirshmi Zot.

Pas Stihologjisë së tretë,
Ndenjësore të tjera
To prostahthén mistikós

Brenda Parajsës, më parë, një dru nxori* vrer, hidhërim, por* jet' të ëmbël nxori druri,* Kryqi pra; kur Adami* hëngri,[10] ra në prishje,*[9] ndërsa, kur shijojmë trupin e Krishtit ne,* jet' marrim[13] dhe hyjnizim lart,* dhe mistikisht* të amshuarën mbretërin' e Perëndisë, dhe besërisht thërrasim: Fjalë, lavd,* nder përsimit tënd shpëtimtar.

Martirike

Si ndalën vrulle të zjarrta me përmbajtjen,* lëvizje vesesh,* shën martirët e Jisuit* morën hir të dëbojnë* larg nga të sëmurët* sëmundjet, siç bënin dhe kur jetonin pra,* por edhe pas vdekjes - oh, sa çudi vërtet,* paradoks! - po burojnë eshtrat krejt të zhveshura plot shërime. Perëndisë ton'* dhe të vetmit Zot lavd dhe nder.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Anestis ek nekrón

Kur shqerra e panjollshme e pa mbi Kryq Qengjin*[7] edhe Bariun[6] që po varej lart,* thërriste:* Biri im, ç'është kjo pamje e papritshme, e huaj mjaft tash, ti,* si jeta[14] e çdokujt, o Krisht, u dënove njësoj me njerëzit?* Siç the, o Fjalë, ngjallu pas tri ditësh prej së vdekurish, Zot.[15]

Kanun Kryqësor që ka Akrostihidhë
(pa Hyjlindësoret): "Hir Perëndisë
që u ngul në dru. Josif".
Ting. Tërth. IV
Ode I
Irmosi: Armatilátin Faraó

»Qëmoti e përmbyti Faraonin me karro»cat çuditërisht* shkopi moisiak,* kur »në formë kryqi e goditi detin që u nda;* »Izraelin që ikte më këmbë, ky e shpëtoi »krejt,* ndaj një këngë psalte për Perë»ndin'.[16]

I vdekur isha[9] prej lakmis' së ngrënies nga një dru,[10] por më ngjalle ti* kur mbi Kryq u vrave,* më stolise me lavdi; i falem forcës sate pra,* i himnoj dhe pësimet e tua, dhe dhembshurin' tënde* pa fund, Fjalë, Zot edhe Perëndi.

Pasi hardhia[17] e pakultivuar u shtri dhe u ngul mbi një dru,* rrodhi për ne Hirin,* verën që dëfren çdo zemër,[18] e ndalon absolutisht* dehjen mbar' të mashtrimit edhe pastron çdo mëkat dhe ves;* Hiri ësht' hyjnor edhe na shpëton.

Martirike

Të zbukuruar me të shenjtat shenja të martirizimit[19] korrekt,* me dhembk' atletike* të stolisur pranë Zotit bukurbërës rrini ju,* o martirë të Krishtit, me lavd, dëfreni me mjaft shkëlqim,* dhe hyjpamës shfaqeni, siç ju dim'.

Të përforcuar me hyjnoren forcë, e vithisët plot burrëri,* qart', martirë shenjtë,* tërë forcën e të fortit,[20] u kurorëzuat pra* bukur me rreth fitoreje dhe qëndroni bri Zotit[21] Krisht* duke u gëzuar përjetësisht.

Kryqhyjlindësor

Duke qëndruar e panusëruara bri Kryqit tënd, o Krisht Zot,* i shikonte plagët* që ti kishe dhe plagosej, thoshte: Mjerë! Biri im,* dhimbjet i evitova në lindjen tënde,[22] veçse tash po* vuaj dhe mjaft dhimbje pësoj në shpirt.

Kanun tjetër I Hyjlindëses
që ka Akrostihidhë: "Kjo është një lutje
e tetë për Virgjëreshën. Josif".
I njëjti

Të lavdëruarat për ty, u folën,[23] e dëlirë tërë lavdi;* vetëm ti je lavdi* i besnikëve, ndaj në të ardhmin lavd tregomë qart'* pjesëmarrës[24] përmes ndërmjetimit tënd, unë të lëvdoj,* Zonj' e paqortueshme krejt, pa cen.

E paqortueshme fort, e dëlirë mjaft, pema e barkut tënd është'* e bekuar;[25] me të,* krejt ne njerëzit shpëtuam nga mallkimi,[9] oh! Çudi* pa shpjegim, fenomen që s'kuptohet dot, e bekuar, Zonj',* je shpëtim i gjithë të vdekshmëve.

Përherë ty të përgjërohet bashkësia krejt e Nxënësve,* koret engjëllore,* kolektivi i profetëve, i oshënarëve* dhe martirëve: Si njeridashës, ndjes' fajesh na dhuro,* Zot, përmes Hyjlindëses, dhembshurisht.

Të padurueshmin zjarr brenda teje ti e prite, ndaj besërisht* ty të përgjërohem,* e pacen: Çliromë nga Gjehena që më pret, sepse* kam mori fajesh edhe me lutjen tënde që pritet mir',* Zonjë, më shpëto prej torturave.

Ode III
Irmosi: O stereosas kat' arhás

»Ti që forcove në fillim* me mençuri dhe »mend qiejt,*[26] dhe mbi ujërat bazove »fort dheun,*[27] më mbështet mbi gurin,[28] »Krisht, të porosive që na dhe,* o njeridash»shës, sepse* veç teje tjetër të shenjtë »s'ka.[29]

E themelove dheun fort,*[30] i përforcove dhe qiejt,*[26] dhe me fjalë e frenove ti detin;*[31] por, kur vareshe në Kryq për mua, Zot, u lidhe keq,* që nga zinxhiri, faji,* o njeridashës, të zgjidhesha.[32]

Kur u pengua në dru, Kryq,* u vra armiku së bashku* me demonët, kriminelët e tij tmerr,* i dënuari,[9] për shkak shijimi djallëzor dikur,*[10] gjeti mëshir' dhe sfera* fort u bazua mbi besën drejt.

Martirike

Përmes së fortës shenj' nga lart,* atletët mbetën të pazën'* nga përndjekësi i lig kur i jepnin* te torturat lloj-lloj, dhe te shpatat, dhe te bishat tmerr,* te lakuriqësia,* ishin hyjnorë dhe trima mjaft.

Me një mendim të mprehtë brisk,* me një logjikë t'pafjetur* i synonin të qëndrueshmet ndaj dhe* i shpërfillnin fort të rrjedhshmet, të lavdishmit shën martir'* të Krishtit, dhe duronin* me gaz çdo dhembk' që s'durohet dot.

Kryqhyjlindësor

E pa kur varej për pësim,* kur kryqëzohej me dashje*[33] në trup Qengji[7] shqerra fort

e himnuar,* ndaj me lot bërtiste dhe vajtonte, ia lëvdonte shum'* pra zemërgjerësinë* dhe e himnonte e shtangur krejt.

I Hyjlindëses: Uranias apsidhos

E pacen, nga e shenjta qytetarí rashë keq,* ndaj u përngjasova me kafshët[34] dhe u dënova fort* tashmë; meqë linde ti* gjyqtarin, nga çdo dënim, helm* më çliro edhe më shpëto, o Hyjlindëse.

Më jep, Vajzë, rënkime përherë, lot shpirtëror',* kataniks gjithmonë, t'i qaj pasionet që mbinë thell'* tek unë, se s'kisha hiç* kujdes; prandaj, hyjhirplote,* lutu të mbaj zi dhe shpëtomë nga Ferri skrop.

Ty të lypin, o Zot, qielloret rende, shpirtra* shërbëtorësh[35] me bashkësi profetësh, apostujsh shenjt',* tok me martirët e tu* dhe nëna jote, i dhembshur,* jepi ndjesë fajesh ti popullit tënd, o Krisht.

Si e mirë, pa cen, lype Mirëdashësin tash* që të denjësohem për dashurinë hyjnore un',* se sillem me ashpërsi,* pa dashuri, por rithirrmë* pra me një mënyrë pendimi, o Vajzë, tash.

Ode IV

Irmosi: Si mu iskís Kírie

»Ti je, o Zot,* forca për mua, fuqia je,* »ngazëllimi* si dhe Perëndia im, ti që s'e »le* gjirin atëror*[36] dhe e vizitove mjeri»min ton',[37] ndaj thërras te ti* së bashku »me profetin* Abakum: Njeridashës,* »lavd pushtetit, fuqis' sate, Zoti im.

Gjinia e njerëzve u rithirr nga rënia që pësoi qëmoti i parëgatuari,[9] sepse Krijuesi i të gjithave[38] u ngrit mbi dru duke u gjakosur në gishtërinj,[39] duke u karfosur vullnetarisht[33] me gozhdë në duar dhe duke u shpuar në brinjë me shtizë.[40]

Kryqi qëndroi drejt dhe tërë mashtrimi ra; kur u zhveshe ti, o Shpëtimtar, u zhvesh i huaji dhe Adami u vesh me stolinë e paprishjes hyjnore; kur u kryqëzove mbi dru, o Krisht, Krijesa u ndriçua teksa dielli u errësua.[2]

Martirike

O martirë, iu ofruat si fli të sapotherura Fjalës së therur dhe me rrjedhjet e gjakrave i thatë me Hir hyjnor detet e mashtrimit; me çuditë si shi i ndaloni gjithmonë rrjedhat e pasioneve, o lavdiplotë.

O martirë, pësuat tretjen e gjymtyrëve, shkuljen e gjithë dhëmbëve dhe të thonjve, prerjen pa mëshirë të duarve, të gjuhës, të këmbëve dhe të harmonisë së trupit, pa mëshirë; prandaj u denjësuat për lavdi tepër të madhe[41] dhe qëndroni afër Perëndisë së të gjithave.

Kryqhyjlindësor

Kur e pa viçin e saj të varur mbi dru, mëshqerra e paqortueshme thërriste me klithma vajtuese: O Bir, si nuk të dhembshuroi fare bashkësia e të paudhëve ty që e dhembshurove atë, por me mendim tinëzar preferoi të të vriste padrejtësisht?

I Hyjlindëses I njëjti

O Virgjëreshë e tërëdëlirë, dorëshkrimin e lig të mëkateve të mia[42] grise me shtizën hyjnore që shpoi brinjën hyjnore të atij që deshi të trupëzohej prej teje;[40] dhe përgjërohu të shkruhem në librin e të shpëtuarve unë që largohem pa mend nga Perëndia.

Denjësomë për ndjesë mua që mëkatoj shumë dhe rashë thellë, o Vajzë, që të të lavdëroj me zëra falënderues dhe të të madhëroj me mall të hyjshëm ty që na

madhërove përmes lindjes sate tejet të madhe tërë ne që u dobësuam.

Në ty, ligjet e natyrës pësuan novacion, sepse e kishe Fjalën në mitër përmbi natyrë; ndaj të përgjërohem besërisht: O e Tërëpaqortueshme, me ndërmjetimet e tua kthemë dhe shpëtomë mua që fajtova shumë, mbi natyrën njerëzore, dhe u largova nga Perëndia.

Keqdashësi e plagosi gjithë shpirtin tim me shigjetat e mëkatit, e njollosi, e ndoti zemrën time dhe, me mashtrim, më nxori nga udha e drejtë; prandaj të thërras: Pritmë mua që kthehem dhe shpëtomë.

Ode V

Irmosi: Ina ti me aposo

»Pse, o Zot, më ke zmbrapsur* nga fy»tyra jote,[43] o shkëlqim[44] pa perëndim?* »Edhe u mbulova* un' i mjeri prej territ »të huaj krejt,* por, të lyp: Drejt dritës së »porosive[45] që the, kthemë* edhe udhët »e mia drejtoji ti.[46]

O Jisu zemërgjerë, vullnetarisht[33] shijove vrer[47] dhe vrasje, që të më çlirosh nga shijimi epshor[10] dhe pranove të ngulesh mbi dru i zhveshur që të më zhveshësh nga pasioni; e himnoj dhembshurinë tënde.

Duke e rigjallëruar shpirtin tim të prishur prej pasioneve, o Fjalë, ia dorëzove shpirtin Atit, i varur mbi dru;[48] dhe natyra pa frymë nuk i duron dot këto kur i sheh, por lëkundet[3] nga frika duke të himnuar.

Martirike

U zbukuruat me stolisjen e pësimeve të hyjshme, o martirë, dhe gjurmuat për Fjalën[49] e vetëmlindur të Atit[50] pa fillim, i cili, nëpërmjet pësimeve,[49] u dha të gjithëve papasionshmëri, prandaj lavdëroheni bashkë me të.

Përderisa u bëtë si të huaj për të poshtmet, o martirë të pamposhtur të Shpëtimtarit, i trashëguat të padukshmet[51] dhe banoni në tenda hyjnore në qiej dhe me pjesëmarrje hyjnore hyjnizoheni palëndshëm.

Kryqhyjlindësor

Thërrisje, o e Tërëhimnuar: Shikoj një shfaqje të huaj: Si ti, që me një shikim e tund gjithë tokën,[52] u ngrite mbi dru dhe fjete megjithëse do t'i zgjosh të fjeturit që nga jeta? I falem zemërgjerësisë sate, o Bir.

I Hyjlindëses I njëjti

Brez pas brezi të lumërojnë[53] tani ty të denjën për lumërim, ndërsa Fuqitë e qiejve të mburrin sepse i bashkove të poshtmet me të sipërmet, o e vetmja e bekuar në mes të grave,[54] rithirrje e Adamit të rënë.[9]

Ti që linde Fjalën e mirë që na shpëtoi nga idiotësia, fuqizomë të mbetem i paprekur, të mos kthehem pas nga qëndrimi shumë i mirë, por të eci drejt duke bërë të pëlqyeshmet për Perëndinë.

O Fjalë, që për hirin e avushës së mëshirës tepër të madhe e derdhe tërë gjakun tënd në Kryq, thaje avushën e veseve të mia dhe denjësomë që të të pëlqej ty me kataniks nëpërmjet Perëndilindëses.

Ode VI

Irmosi: Ávisos amartión

»Më trazon nj'avush', stuhi*[55] nga më»katet dhe nga shkeljet e rënda* dhe po »më shtyjnë dhunshëm mu në fund dësh»përimi thell';* mirëpo, o kapiten, shtrije

»pra dorën tënde të fortë,* siç ti ia shtrive »Petros,[56] më shpëto.

Gjithë Fuqitë e qiejve u shtangën, o Fjalë, kur të panë të varur mbi Kryq dhe të himnuan; Adami i plagosur u shërua me Kryqin tënd dhe mallkimi u zhduk,[9] o Shpëtimtar.

O zemërgjerë, gjinia njerëzore u zgjidh nga prangat kur u lidhe ti me trup dhe u prangos tirani dhe të gjithë besimtarët lozin me të si harabel;[57] lavdi pushtetit tënd, o Krisht.

Martirike

Athloforë hyjpamës, u dukët në Hir si qymyret që digjnit tërë lëndën e keqbesimit kur po kërcenit mbi qymyre zjarri dhe merrnit prehje hyjnore.

Meqë u shfaqët si dele të bariut të vërtetë,[6] o athloforë, mbetët të pacenuar mes ujqve[58] të egër; dhe, pasi e mbaruat mirë udhën[59] e perëndishme, fushuat në mandrën qiellore.

Kryqhyjlindësor

Virgjëresha thërriste: Të linda si Zotin e jetës dhe të bukur me hijeshi më shumë se bijtë e njerëzve;[60] dhe, si po vdes tani, o Bir, duke mos pasur bukuri[61] gjatë kryqëzimit, ti që i zbukuron të gjitha me një shenjë?

I Hyjlindëses: Ilásthití mi Sotir

Me anën tënde, natyra e njerëzve u mëshirua sepse kishe në mitër Zotin mëshirues, o e Tërëdëlirë, e mëshirshme, ndaj të përgjërohem, mëshiroje shpirtin tim.

O Krisht, të përgjërohen brigadat e të patrupve, të martirëve, të profetëve dhe të apostujve të tu; nëpërmjet Lindëses sate, shpëtoje popullin tënd nga çdo peripeci.

O tokë e pakultivuar që kishe në mitër Bujkun dhe Bërësin e të gjithave,[38] tregoje frytdhënës me anë të njohjes hyjnore shpirtin tim që u bë djerr nga pasionet.

I shkela porositë që më drejtonin te Perëndia dhe vullnetarisht u skllavërova te veset e liga, ndaj, o e Gjithmonëvirgjër, të lyp: Çliromë nga sundimi i tyre.

Ode VII

Irmosi: Theú sigatávasin

»Dikur, zjarri kishte turp* në Babilonë, »kur bashkëzbriti pra Zot*[62] brenda fu»rrës; ndaj Djemtë,* si në lëndinë, me »këmb' të lumura fort* kërcenin nur du»ke psalur: O Perëndi* dhe Zot i etërve ta»në, i bekuar je ti.[63]

O Krisht, u plagose në duart me të cilat bëre çudi dhe durove trauma duke m'i shëruar tërë traumat; të himnoj, o Fjalë zemërgjerë, duke thirrur: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[63]

Kur kryqëzoheshe, o Krisht, të shpuan duart dhe këmbët me gozhdë dhe të goditën në brinjë me shtizë, kështu nxore kroje[40] ndjese për gjithë ata që këndojnë pa pushim dhe thonë: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[63]

Martirike

Le të hedhim një valle duke himnuar martirët e Perëndisë, të cilët radhiten bashkë me koret e engjëjve, i ndriçojnë tokësoret dhe këndojnë gjithnjë: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[63]

Pasi u shenjtëruat, fushuat në shkëlqimet e shenjtorëve;[64] na dërgoni shenjtërim dhe çlirim[65] gjithë neve që ju mburrim dhe thërrasim: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[63]

Kryqhyjlindësor

Virgjëresha thërriste: O Fjalë, diell pa perëndim, si perëndove kur tendoseshe në dru? Si u ndal në rrugë dielli kur të pa, ngaqë nuk mund të ndriçonte[2] teksa pësoje, o Zot? E himnoj pushtetin tënd hyjnor dhe i falem.

I Hyjlindëses I njëjti

O Perëndilindëse, me shtatzëninë tënde të parrëfyeshme na denjësove për gjëra të parrëfyeshme, të frikshme; ndaj çliromë prej ndëshkimit të frikshëm dhe denjësomë për gëzimin e parrëfyeshëm, që të të himnoj përherë ty të shumëhimnuarën.

E shpenzova me përtaci jetën time dhe mbeta pa fryte, ndaj frikësohem nga gjykimi dhe zjarri i pashuar[66] i Gjehenës;[67] o Virgjëreshë që linde zjarrin e padurueshëm, mbromë dhe çliromë nga zjarri me ndërmjetimin tënd.

Mrekullia e madhe e shtatzënisë sate është përtej çdo mrekullie, ndaj po të thërras: O Hyjlindëse e dëlirë virgjëreshë, bëji të çuditshme mbi mua përdëllimet e tua,[68] çliromë nga zemërimi i ardhshëm[69] dhe shpëtomë.

O Shpëtimtar, si Perëndi mirëbërës dhe i shumëmëshirshëm, me anën e Lindëses sate dhembshuromë dhe shpëtomë mua që jetova me indiferentizëm dhe i shpërfilla ligjet e tua të shenjta, si edhe porositë e tua të nderuara.

Ode VIII

Irmosi: Epta plasios káminon

»E dogji furrën shtatë her'* në Kalde një »tiran i saj* me mani për Djemtë* që nde»ronin Perëndin';*[70] por, kur të shpëtuar »krejt* i pa nga një fuqi më e fort',* thirri »ky kështu:*[71] Po Çlirimtarin Ndërtues,* o »Djem, ju ta bekoni;*[63] priftërinj, ta him»noni;*[72] ju popull, lartësojeni pra për gji»thë jetët.

Kur u trupëzove, o Krisht, mbive nga rrënja e Jeseut[73] dhe e shkule me rrënjë gjembin që mbiu[9] nga shkelja e Adamit,[10] duke veshur kurorë gjembash;[74] ndërsa, kur u ngule në dru, e pushove mallkimin që mbiu nga një dru[9] dhe i shpëton ata që psalin: O popull, përmbilartësoje Krishtin në jetë.

Që ta bëje njeriun perëndi, o njeridashës, u bëre vdekatar, u ngjite në Kryq, u shpove në brinjë[40] dhe u vadite me uthull;[75] ndaj, ne që shpëtuam me pësimet e tua, o Fjalë, thërrasim me kënaqësi: O priftërinj bekojeni;[72] o popull, përmbilartësoje Krishtin në jetë.

Martirike

Pasi ju lidhën në duar dhe këmbë, o martirë, ju therën si qengja, ju poqën pa mëshirë në zjarr, ju hodhën tek egërsirat dhe jua prenë kokat, ndaj gëzoheni me gëzim të parrëfyeshëm duke thirrur: O Djem, bekojeni;[63] o priftërinj, përhimnojeni;[72] o popull, përmbilartësoje Krishtin në jetë.

O martirë të kurorëzuar, shokë të engjëjve, që shkelët keqdashësit e pamëshirshëm, ndërmjetoni për ne te Zoti që të jetojmë me dashuri dhe absolutisht me një mendje duke thirrur: O priftërinj, bekojeni;[72] o popull, përmbilartësoje Krishtin në jetë.

Kryqhyjlindësor

Rënkoje dhimbshëm dhe vajtoje me klithma si nënë, duke mos duruar shtrëngimin e shpirtit kur shikoje në Kryq atë që lindi prej barkut tënd dhe thërrisje:

Ç'është kjo pamje, o Bir? Si pëson ti që, nga natyra, je i papësueshëm! Patjetër ngaqë do që ta çlirosh nga prishja gjininë njerëzore.

I Hyjlindëses I njëjti

Shpirtin tim të vdekur ngjalle, të rënë ngrije, të plagosur shëroje, mendjen time paqësoje, dallgët e ngasjeve qetësoji, o Virgjëreshë, dhe shpëtomë mua që thërras: o Djem, bekojeni; o priftërinj, përhimnojeni;[72] o popull, përmbilartësoje Krishtin në jetë.

Si Kusari të thërras: Kujtomë,[4] o njeridashës. Si lavirja qaj[76] dhe si dikur Plangprishësi të thërras: "Mëkatova".[77] Me anë të Perëndilindëses, pranomë mua të dëshpëruarin që pendohem, që të këndoj me zell: O priftërinj, bekojeni;[72] o popull, përmbilartësoje Krishtin në jetë.

Të thërrasim me përgjërim, o Perëndilindëse e tërëpërhimnuar: Së bashku me Fuqitë e panumërta mendore, me martirët, oshënarët, apostujt dhe me profetët ndërmjeto për të gjithë ata që me besim psalin perëndishëm: O priftërinj, bekojeni;[72] o popull, përmbilartësoje Krishtin në jetë.

Ode IX
Irmosi: Eksesti epí tuto

»U shtang dhe u shastis qielli me të,*[78] u »habitën dhe anët e botës mbar', se Perë»ndi* trupërisht u duk[79] te të vdekshmit »ne* dhe, Zonjë, barku yt u bë* më i gjerë »se qiejt, se çdo vend;* Hyjlindëse e Vir»gjër,* rreshtimi engjëllor si* dhe njerëzor »të madhështojnë ty.

Kur duart i gjakove si more plag',* m'i shërove, Zot, plagët, më bëre të ecja gjithnjë* drejt në shpëtimtaret rrug',[80] si i mir',* ti pra që t'i tejshpuan keq* këmbët mbi Kryq; kur i dëgjuan k'to* stëretërit të ecnin* në mbrëmje në Parajsë* dikur, u fshehën të tmerruar fort.[81]

U ngrit i parëbëri që kishte rën'* thellë,[9] sapo u ngrite mbi Kryq dhe forca e tër'* që kish dashakeqësi, poshtë ra;* u shenjtërua toka krejt* me gjak dhe me ujë që rrodhën njësh* prej brinjës sate, o Zot*[40] i tërëdhembshur, ndaj ne* të madhërojmë pa pushim me zell.

Martirike

Ju shtrembëronin, por mjetet për shformim,* shën martirë, i prishnit me lidhjen në duar e këmb'* me zinxhirët plumb që duruat ju,* të ligun djall e hodhët posht'* dhe nën këmbët tuaja[82] u pllakos;* u turpërua rëndë* përmes të hyjshmit Hir dhe,* për sa e panë, qe si turp i madh.

Lipsanet e martirëve shenjtë pra,* me vendosjen e tyre, e shenjtëruan dheun mbar',* sepse kan' burimin hyjnor që nxjerr* lloj-lloj shërimesh dhe shëron* pa pushim sëmundje në trup dhe n'shpirt* dhe lebrën e demonit* e zmbraps me Shenjtin Hir krejt,* prandaj i kemi si thesare ne.

Kryqhyjlindësor

"Në kohën që të lindja, o Zemërmadh,* po shpëtoja nga dhimbjet e nënës,[22] por tash që të shoh* të pësosh, të kesh dhimbje me vullnet,*[33] kam dhimbje brenda meje thell',* dhimbja ma ka mbushur plot shpirtin, Zot",* me klithma helm bërtiste* e fortdëlira Zonjë,* që denjësisht e madhështojmë ne.

I Hyjlindëses: Éfrikse pasa akoí

Oh! Je siç tha hyjnori Shkrim,* shtrat hyjnor i Solomonit, rrethohet ky* tani nga

gjashtëdhjet'* të fortë,[83] ku u preh Fjala Perëndi;* me forcën tënde, e dëlirë, ruamë pa dëmtim,* se, Virgjëresh' gjithnjë,* un' nga mijëra demonë lëkundem mjaft.

Kishe në bark ti ëmbëlsi* për të gjithë, ndaj pikon ëmbëlsi të shenjt';* ma ëmbëlso shpirtin,* se ma helmoi helmi i gjarprit djall,*[84] më bëj të huaj përgjithnjë nga faji i hidhur vrer* me ndërmjetimin tënd,* mbrojtje je që s'turpërohesh për çdo besnik.

Diell lavdie, Jisu Krisht,* zbute shpirtin tim të mjerë me lutjet pra* të së dëlirës nur,* Hyjbijës që të lindi, profetëve,* të shërbëtorëve të tu pa trup, hierarkëve,* të oshënarëve,* të martirëve plot lavd dhe t'apostujve.

O mbret i vetëm, më tremb fort* ardhja jote për së dyti, tmerrohem, Zot,* se i dënueshëm* i tëri jam, hutohem, ndaj të thërras:* Përpara fundit, përmes lindëses sate më kurse,* përdëllimtar i mir',* njeridashës, më shpëto mua, - lutem fort.

Pasvargje Kryqësore të Lavdërimeve

O Shpëtimtari ynë, shkopi i Moisiut paraikonizonte Kryqin tënd të çmuar, sepse me të e shpëton, si prej fundit të detit, popullin tënd,[16] o njeridashës.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

O en Edhém Parádhisos

Dikur, Parajsa e Edenit nxori një dru mes pemëve,* qe një dru i njohjes,[85] veçse Kisha, Krisht,* e nxori lulen, Kryqin tënd,* nga buroi për botën jet';* por i pari me shijim, me ngrënien vrer*[10] e kishte vrarë Adamin keq,*[9] ndërsa i dyti jetë ish*-Kusarit që besoi drejt,* jetë i dha[4] dhe gjallëri;* në ndjesën e këtij* shfaqna pjesëmarrës, Zot, që zhduke fort,* me pësimin tënd, vrulle* armiqësore kundër nesh, Jisu,* dhe na denjëso për mbretërinë tënde në qiejt lart.[86]

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

O martirë të pamposhtur të Krishtit, që mundët mashtrimin nëpërmjet fuqisë së Kryqit e fituat hirin e jetës së amshuar;[87] nuk u frikësuat nga kërcënimet e tiranëve, dëfrenit kur plagoseshit nga torturat; tani gjakrat tuaja u bënë shërime për shpirtrat tanë, ndërmjetoni që të shpëtojmë ne.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Ti imás kalésomen

Si të pa të varur mbi dru, Jisu,* shqerra që të kishte lindur pa far' i gërvishtte keq* faqet edhe, duke qarë,* të thërriste: Biri im,* Zot, therje të padrejtë si duron dhe vdes* porsi njeri ti, i pavdekshmi? M'u përgjigj,* o dritë e ëmbël mjaft, o Krisht,* shikoje dhe nënën që qan fort,* lëvdoje pra* përmes ngjalljes sate, o Fjalë.

NË LITURGJI Lumërimet:
Mnísthiti imón Hristé

Shpëtimtar i botës, Krisht, siç e kujtove* mbi një dru Kusarin,[4] na kujto, i vetmi* i dhembshur, për mbretërinë tënde në qiell,[86] na denjëso të gjithë bri teje.

Moisiu Kryqin me një shkop e shfaq qart',* fundin thell' e pret, një popull, Izra-

elin* e tejkalon;[16] edhe, kur këtë e formojmë, ne triumfojmë mbi armiq mendor'.

Lashtë, kur Jakovi i bekonte djemtë,* shtrinte duart kryqas,[88] dhe e shfaqte Kryqin;* përmes tij, gjithë ne, o Krisht, o Shpëtimtar, u çliruam fare nga mallkimi yn'.[9]

Martirik

Athlofor', i kishit ju zili pësimet* e Jisuit Krisht, me trimëri duruat* tortura vrer dhe me rrethet që s'prishen kurrë[89] në qiej ecët bukur me kuror'.

Lavdi *Triadik*

Lavd të vetmit të pavdekshëm Atë dhe lavd* Birit që në jetë rron, lavd edhe Shpirtit* të Tërëshenjtë që çdo krijesë, çdo qenie e shenjtëron edhe e mban gjithnjë.

Tani *Hyjlindësor*

Bërësi i diellit dhe hënës lindi,* o Hyjlindëse, prej barkut tënd të virgjër;* Krijesa mbarë po tundej kur e shikonte të kryqëzohej prej të ligjve pra.[3]

TË MËRKURËN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Të Apostujve të Shenjtë
Ting. Tërth. IV
Kírie i qe kritirio

O Zot, apostujt i ndriçove me lavd nga Ngushëllimtari, i vure ti* ndriçues dhe botën e tërë* e ndriçuan[90] me mendoren drit',* me dijen tënde, o Krisht,*[91] prandaj dhe ne i falemi* mëshirës sate dhe mirësisë,* o i dhembshur, Shpëtimtar unik.

Zot, grigjën tënde ti e fortifikon, se fort ndërmjetojnë apostujt shenjt';* atë e shpëton pa trazira* prej ndikimit të armiqve vrer;* e bleve, o Shpëtimtar,* me gjakun tënd të çmuar fort,* se nën të huajin ishte skllave,* e çlirove si i dhembshur pra.

Gurë të çmuar mjaft në rrethin e Kishës së Krishtit, Nxënës, u shfaqët ju,* apostuj të lumtur, dhe botës* i dërgoni drit' hyjdijeje* si llamburitje, ndriçim* të pastër dhe të bukur yll;* qëndroni pranë Trinisë edhe* ndërmjetoni fort për shpirtrat tan'.

Të tjera Të Shën Nikollës
Të ngjashme

Zot, me të hyjshmet ndërmjetime, që prej hierarkut tënd ti i mirëpret,* nga çdo keqtrajtim, influencë* të së keqes, çdo rrezik dhe dëm* shërbyesit e tu, Krisht,* çliroji, njeridashës mjaft,* ata i falen fuqisë sate* me bes' që s'imagjinohet dot.

Zot, e tregove hierarkun në botë si kundërmim,[92] se lëshon arom'* çudish tash në zemrën e tërë* besimtarëve me Hirin tënd,* sëmundjet dhe veset helm* të shpirtrave i flak gjithnjë;* me ndërmjetimet e tij, shpëtoji,* si i dhembshur, sa të përhimnojn'.

Zot, anembanë e lëvdove të çmuarin hierarkun tënd e i dhe* mjaft hir për çudi, e tregove* mbrojtës te sa janë në shtrëngim* dhe në rrezik, dert të madh* dhe hall, mes të së keqes pra,* edhe që kërkojnë prej tij gjithmonë* ndihmë dhe përkrahje, lehtësim.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Shihi, dëgjoji psherëtimat e zemrës sime që është dërrmuar keq,* Mari virgjëreshë, hyjnuse,* m'i prano ngritjet e duarve*[93] dhe mos m'i zmbraps, si e mir',* e paqortueshme aspak,* ta madhëroj, ta himnoj fort Krishtin* që gjinin' e madhëroi mjaft.

Pasvargje Apostolike
Kírie i qe kritirio

Zot, sinqerisht të dëshiruan apostujt mbi dhé, prandaj si pleh gjërat krejt* i konsideruan që vetëm* ty të përfitonin,[94] ndaj, pasi* ua dhan' torturave për ty* dhe trupat, u lëvduan fort* dhe ndërmjetojnë për shpirtrat tanë* lavdiplotët, triumfuesit.

Varg: **Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.**

O Zot, kujtimin e apostujve mbarë e madhërove mbi dhé, dhe ne,* të mbledhur të gjithë në të tok,* të lëvdojm' se, përmes tyre, ti* na jep shërime, shëndet* dhe botës paqe,[95] qetësi* madje me lutjet e tyre, o Krisht,* dhe të madhin përdëllim[96] gjithnjë.

Varg: **Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *kohë* u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoftë* te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.**

Martirik

Në ka ndonjë virtyt dhe në ka ndonjë lavdërim, këto u përkasin shenjtorëve, sepse i ulën qafat te shpata për ty[97] që i ule qiejt dhe zbrite;[98] derdhën gjakun e tyre për ty që zbraze veten dhe more pamje shërbëtori;[99] u përulën deri në vdekje, duke imituar varfërinë tënde;[100] me lutjet e tyre, o Perëndi, mëshirona sipas shumicës së dhembshurive të tua.[101]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*
Ti imás kalésomen

Ty të shpallën nuse të virgjër nur,* Vajzë, dhe për Atin, për Hyjnin' e tij, të denjë ty* hyjshikuesit e bërë* mjaft të denjë, panë pra* përbrenda trupit Perëndi; të shpallën tok* si nënë Zoti, Fjale, dhe shtëpi të shenjt'* për Shenjtin Shpirt; tërësia krejt* hyjnore fushoi trupërisht*[102] në ty, meqë* ishe mbushur me Hir plotësisht.

CITIME

1. Vep. 3.15
2. Matth. 27.45; Mark 15.33; Lluk. 23.44
3. Matth. 27.51
4. Lluk. 23.39-44
5. Matth. 27.38; Mark 15.27; Lluk. 23.33; Joan 19.18
6. Zah. 13.7; Matth. 26.31; Mark 6.34; 14.27; Joan 10.11,14; Hebr. 13.20; I Petr. 2.25
7. Is. 53.7; Jer. 11.19; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19; Apok. 5.6,12; 13.8
8. Gjen. 2.9
9. Gjen. 3.16-19
10. Gjen. 3.3-6
11. Gjen. 3.7
12. Is. 6.1; Jez. 43.5; 44.4
13. Joan 6.54
14. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
15. Mark 8.31
16. Eks. 14.15-15.1 etj.
17. Joan 15.1,5
18. Ps. 103(104).15
19. Gal. 6.17
20. Matth. 12.29; Mark 3.27
21. III[I] Mbret. 17.13; 18.15; IV[II] Mbret. 3.14; 5.16
22. Is. 66.7
23. Ps. 86(87).3
24. I Petr. 5.1
25. Lluk. 1.42
26. Ps. 32(33).6; Zah. 12.1; Is. 51.13,16
27. Ps. 135(136).6
28. Ps. 39(40).3
29. I Mbret.[Sam.] 2.2
30. Ps. 101(102).26; 103(104).5; 118(119).90; Jov 38.4
31. Jov 38.11
32. Fja. Urt. 5.22
33. Joan 10.15,17-18
34. Ps.48(49).13,21
35. Hebr. 1.14
36. Joan 1.18
37. II Kor. 8.9
38. Joan 1.3
39. Lev. 9.9; 16.19
40. Joan 19.34
41. II Kor. 3.10
42. Kol. 2.14
43. Ps. 42(43).2; 73(74).1

44. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
45. Fja. Urt. 6.23
46. Ps. 5.9; 118(119).5
47. Matth. 27.34
48. Lluk. 23.46
49. I Petr. 2.21
50. Joan 1.14,18; 3.16-18; I Joan 4.9
51. II Kor. 4.18
52. Ps. 103(104).32
53. Lluk. 1.48
54. Lluk. 1.42
55. Jona 1.13
56. Matth. 14.31
57. Jov 40.29(24)
58. Matth. 10.16; Lluk. 10.3
59. II Tim. 4.7
60. Ps. 44(45).3
61. Is. 53.2
62. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
63. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,27-28
64. Ps. 109(110).3
65. I Kor. 1.30
66. Matth. 3.12; Mark 9.43-45; Lluk. 3.17
67. Matth. 5.22; 18.9; Mark 9.47
68. Ps. 16(17).7
69. Matth. 3.7; Luk. 3.7
70. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 19-22
71. Dan. 3.31-33
72. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 61
73. Is. 11.10; Rom. 15.12
74. Matth. 27.29; Mark 15.17; Joan 19.2,5
75. Matth. 27.34,48; Mark 15.36; Lluk. 23.36; Joan 19.29-30
76. Lluk. 7.37-48
77. Lluk. 15.21
78. Jer. 2.12
79. I Tim. 3.16; Kol. 2.9
80. Vep. 16.17
81. Gjen. 3.8
82. Ps. 8.7
83. Kënga 3.7
84. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,14-15; 20.2
85. Gjen. 2.9,17; 3.1-11
86. II Tim. 4.18 etj.
87. Tit. 1.2; 3.7
88. Gjen. 48.14-19
89. I Kor. 9.25
90. Fil. 2.15
91. II Kor. 4.6
92. II Kor. 2.15
93. Ps. 27(28).2; 140(141).2; I Tim. 2.8
94. Fil. 3.8
95. Joan 14.27
96. Num. 14.19 etj.
97. Fil. 1.29
98. II Mbret.[Sam.] 22.10; Ps.17(18).10; 143(144).5
99. Fil. 2.7
100. Matth. 8.20
101. Ps. 50(51).3; 68(69).17
102. Kol. 2.9

TË ENJTEN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Apostolike
Ting. Tërth. IV Tin sofian që Logon

T'i himnojmë ndriçuesit botëror',*[1] nisjen për në shpëtimin tonë me hir* si dhe udhëzuesit,* të hyjnueshmit, Nxënësit* e Perëndisë tonë, se lindën shkëlqim për ne* që ishim brenda territ,[2] na vënë në dijeni* gjithë neve Diellin e lavdit; dhe mposhtën* mashtrimin e idhujve,* predikuan Trininë fort* një Hyjni pra,* ndaj lutemi:* Jepni ndjesë fajesh te sa* me mall kremtojnë kujtimin* tuaj hyjnor',* o apostuj të Zotit Krisht, njeridashësit.

Fjala juaj e urtë me të vërtet'* anembanë në botë vrapoi shpejt,*[3] apostuj të famshëm mjaft* të Jisuit, e shpalli fort* hyjdijen drejt të gjithëve edhe injorancën skrop* që kishin kombet, mirë e ktheu në dijeni* dhe e flaku mjegullën pagane, u shndriti* sa ishin në terr ekstrem* dritësimin e njohjes pra,*[2] ndaj dhe ne po* ju lutemi:* Ndërmjetoni te Zoti Krisht,* të na dhurojë ky ndjesën* e fajeve* ne që bëjmë kujtimin tuaj të shenjt' me mall.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Anestis ek nekrón

Çlirona prej së keqes së njerëzve, Zonjë,* nga gjithë kërcënimet, e fortshenjt',* e virgjër,* se gjithë ne të kemi si strehë, mbrojtje të nxehtë dhe në ty* kemi guxim, ndaj, para Birit tënd që nga ti lindi, falemi* përherë; lypi t'na shpëtojë nga çdo peripeci, dert.

Pas Stihologjisë së dytë,
të tjera Apostolike
To prostahthén mistikós

O të shkëlqyerit apostuj dhe sypamës* të Krishtit, mbajtës* të Hyjnisë, ju u shfaqët* si ndriçues, e shndritnit* tërë dheun,[1] zmbrapsnit* çdo terr të politeizmit, me dritën nur* të dogmave, të mësimit* të besës son';* mua që eci në epshorin terr pa frik', shndritmëni me drit' me lutjet tuaja* fort të shenjta, hyjprurës pra.

Si pasuri, si thesar, në shpirt, apostujt* me bes' i morën* porositë zotërore,* mirëbërës u shfaqën* për të gjithë, ndaj dhe* e shporrnin demoniaken skamje, ndërsa* të gjith' mjaft i pasuronin* me pasuri* Perëndie; fort, tërë ne t'u themi: Me vepër të shkëlqyer pasuronani* tash të varfrit ne, - lutemi.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*
Tin sofian qe Logon

Shpirtin tim të përulur, o Virgjëresh',* që është' në turbullim ngasjesh jete tash,* dhe mbytet pa kapiten* në furtunë, dhe duket mjaft* se është mbingarkuar me peshë mëkatesh plumb* dhe rrezikon të bjerë në fundin e Hadhit[4] posht',* shpejt arri, Hyjlindëse, përmes ndërmjetimit* të nxeht' që bën, më shpëto* dhe ma jep portin tënd të qet',* që me besë* të të thërras:* Ndërmjeto te Biri yt, Zot,* që të më japë faljen* e fajeve;* shërbëtori yt jam dhe shpresë të kam unë.

Pas Stihologjisë së tretë, të tjera
Tin sofian qe Logon

Përmes rrjetit të fjalës hyjnore krejt* të logjikshmit i kapnit si peshq të gjall',*[5] ia sillnit porsi apark'* Zotit tonë[6] dhe donit fort* t'i vishnit shenjat, plagët e Krishtit,[7] u shfaqët pra* si imitues ju të pësimit të tij gjithsej;* ndaj detyrimisht kujtimin tuaj, të mbledhur,* nderojmë tani me gaz,* o apostuj me plot lavdi* dhe thërrasim me një zë tok:* Ndërmjetoni te Zoti Krisht,* të na dhurojë ky ndjesën* e fajeve* ne që bëjmë kujtimin tuaj të shenjt' me mall.

Martirike

Me besim martirik u treguat qart'* si ndriçues në rruzull[1] ju përgjithnjë;* te Zoti e varët fort* gjithë shpresën,[8] shenjtorë mbar',* me vaj mendor të Shpirtit stolisët dhe llambat[9] nur* në shpirtin tuaj, ndaj dhe u shfaqët si kanë ju* mendërisht në Kishë, athloforë të hyjshëm* me famë plot, tërë lavd,* dhe shërimet i derdhnit çurg;* o të urtë,* të lumtur mjaft;* ndërmjetoni te Zoti Krisht,* të na dhurojë ky ndjesën* e fajeve* ne që bëjmë kujtimin tuaj të shenjt' me mall.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

O Perëndilindëse e pacenuar, dera mendore e jetës sonë, ne që vrapojmë te ti besërisht, çlirona nga rreziqet, që të lavdërojmë Birin tënd të tërëshenjtë, për shpëtimin e shpirtrave tanë.

Kanun I Apostujve të Shenjtë
që ka Akrostihidhë (tok me Hyjlindësoret):
"O kor i apostujvë të urtë, më shpëtofsh".
Poezi e Josifit.
Ting. Tërth. IV
Ode I
Irmosi: Igrán dhiodhefsas

»Pasi kish kaluar det si steré* edhe u »shpëtua nga inati egjiptian,*[10] me zë »Izraeli po thërriste:* Le t'i këndojm' Pe»rëndis', Çlirimtarit Zot.[11]

O kor dritëpamës apostolik,* që rri bri së madhes Dritë, zemrën time që është'* në skëterrë ndrite dhe drejtoje* në udhë jete, shpëtimi,[12] o famëmadh.

O miq të sinqertë të Perëndisë,* Çlirimtarit,[13] më çlironi prej lidhjes me çdo epsh;* prej mjaft blofesh jete u mashtrova,* prej nate padijenie mbulohem keq.

Shërojini sa i plagosi tmerr* shpata e të ligut dhe nën strehën tuaj me bes'* po përikin, o apostuj shenjtë,* hyjnor', shigjeta të Zotit, të fortit krejt.[14]

Hyjlindësor

I ploti si Zot zbrazet[15] dhe nga ti,* pra nga barku yt, mishprurës del, Nënë e dëlir',* dhe sa u nënshtruan nga e keqja* e gjarprit,[16] me dhembshuri i shpëton gjithnjë.

Kanun I Shën Nikollës
që ka Akrostihidhë (tok me Hyjlindësoret):
"Të duhet ty, o Nikollë, melodi e tretë.
Josif".
I qekomeni tin átomon

Bri Perëndisë mbret rri[17] me të sipërmet Fuqi, me koret pa trup,* ndaj kërko për ne falje* mëkatesh; ne që, përmbi dhé, me besë të thërrasim, na shpëto nga çdo rrezik dhe dert,* çdo ngasje, çdo peripeci,* o i lumtur shën Nikollë famëmadh dhe hierark.

E kemi si pasuri mbrojtjen tënde, shën Nikollë, ndaj besërisht* të thërresim ditënat':* Arri tash se shum' rrezikojmë nga dredhitë djallëzore të demonëve si dhe* nga njerëzit që bëjnë keq,* që, pasi të gjejmë lehtësi, të të lëvdojmë ty.

Me ndërmjetimet e tua, Nikollë, si me një litar krejt të fort',* mbyti plotësisht ata* që, me nxitim, na mbysin dhe çlirona nga çdo sulm që bëjnë se, me himne dhe me gaz,* thërrasim: T'i këndojmë tok* Zotit, se ai u lavdërua lavdërisht shumë.[11]

Hyjlindësor

E linde Zotin ligjdhënës pa ligjet natyrore kur, si njeri,* u bë; atij, si i mir'* që është, përgjëroju që t'na i shpërfill' paudhësitë se thërrasim përgjithnjë,* o e tërëpaqortueshme:* T'i këndojmë Zotit se u lavdërua lavdërisht.[11]

Ode III
Irmosi: Si i to steréoma

»Ti je përforcim për ne* që po përikim »te ti, o Zot;*[18] je drit' për sa* janë errë»suar;*[2] ndaj dhe shpirti im të himnon.

E kam zemrën pa fuqi* nga veset, epshet, ndaj jepini* fuqi[19] të shumt',* o apostuj shenjtë* të Jisuit Zot Shpëtimtar.

E shpallën hyjnoren drit'* si të trindritshme unike krejt* shën Nxënësit* dhe kështu e zhdukën* ren' e politeizmit skrop.

Ju, me kirurgji të shenjt',* si mjekë, plagët me dhimbje boll* në zemër, shpirt,* m'i shëroni, Nxënës* të Shpëtuesit, Zotit Krisht.

E kishe, përmbi natyr',* në bark çliruesin botëror* Zot, Shpëtimtar,* ndaj, e dëlira Zonjë* dhe Hyjlindëse, më shpëto.

I shenjtit I njëjti

Nikollë shenjt, hierark,* një dorë ndihmë dhurona ti,* që përgjithnjë* të të lavdërojmë,* të të mburrim nga zemra ty.

Të lypim, Nikollë shenjt,* ngasjet që ngrihen ndaj nesh me vrull,* vëri në gjum'* përmes lutjes sate* të pafjetur dhe pa pushim.

Përmes ndërmjetimit tënd,* shenjt, më çliro prej dinakëve* njerëz gjithnjë* mua që rrethohem* nga pasionet i tëri pra.

Hyjlindësor

Kërko prej të mirit Zot,* të më jap' zhdukjen e fajeve,* të dertit vrer* të peripecive* që ka jeta, o e Dëlir'.

Ode IV
Irmosi: Isaqíkoa Kírie
tis ikonomias su

»E dëgjova misterin pra* të Ekonomis' »sate, i kuptova krejt* veprat që ke bërë[20] »dhe prandaj* e lëvdova un' hyjninë të»nde, Zot.

O lavdiplotë, u zbukuruat me stoli nga ndriçimet hyjnore dhe nga rrezet e atij që ju tregoi si ndriçues.

O apostuj të hyjshëm, kapitenët e të gjithëve, çlirojeni nga çdo turbullim atë që tundet dhe rrezikon në oqeanin e fatkeqësive të jetës.

O kuaj të zgjedhur të Zotit, që i trazuat detet e politeizmit,[21] me ndërmjetimet tuaja thajeni avushën e shkeljeve të mia.

Hyjlindësor

O Vajzë-Zonjë, e trupëzove nga mitra jote Fjalën e barasvlershme me Lindësin, prandaj u shfaqe si më e larta nga tërë krijesat.

I shenjtit I njëjti

Për shkak të shkeljeve të mia të shumta, rashë në shumë shtrëngime të rënda; nxito, o shenjt, dhe ndihmomë, duke imituar atë që jep të mira.

Qaj për veten time, meqë jetoj me indiferencë dhe po humb; me ndërmjetimin tënd udhëhiqmë në pendim, o Nikollë.

O atë që i çlirove tre të rinjtë që do të vdisnin, më çliro nga çdo torturë dhe nga dënimi i amshuar.

Hyjlindësor

O e pacenuar, fuqizomë të kultivoj mendime qiellore në shpirtin tim dhe drejtoji lëvizjet për në hyrjen e jetës.

Ode V
Irmosi: Orthrízontes voomen si

»O Zot, mëngojmë[22] dhe të thërrasim ty: »Na shpëto ne,* se je Perëndia yn',* veç »teje s'njohim ndonjë tjetër.[23]

Porsi udhëheqës, o apostuj, më drejtoni për në gjerësinë e shpëtimit mua që shtrëngohem nga mëkate të shumta.

O Hyjshikues, ju lutem unë që e nderoj bashkësinë tuaj të tërëlavdishme, çlirohëni nga çdo vepër e turpshme.

O apostuj, përderisa i imitonit pësimet e Shpëtimtarit, ma dëboni nga shpirti çdo tundim epshi.

Hyjlindësor

Shëroje shpirtin tim të sëmurë, o Zonjë e tërëdëlirë, ti që linde atë që i shëron sëmundjet e të gjithëve.

I shenjtit I njëjti

Me anën e ndërmjetimeve të tua, o hierark, na forco që t'i ruajmë urdhrat e Krishtit, të vetmit Perëndi[24] tonin.

O Nikollë që jetove në Mira, mbushna me kundërmim hyjnor ne që të mburrim besërisht.

Na dhembshuro me ndërmjetimet e tua, o Nikollë hyjlum, duke iu përgjëruar Perëndisë së tërëmirë.

Hyjlindësor

O Vajzë, përderisa je mbushur plot e përplot me rrjedha jetësore, na ujit me to të gjithë ne që të himnojmë me mendje e besim.

Ode VI

Irmosi: Tin dhéisin ekheó

»Do derdh lutjen* para Zotit Perëndi*
»dhe atij do t'ia tregoj hidhërimet* që
»kam,[25] sepse* shpirti im është mbushur*
»me çdo të keqe dhe jeta po shkon në
»Hadh;*[26] pra si Jonai lutem un':* Jetën
»time nga prishja ti ngrije, Zot.[27]

Me thirrje lutjesore i lëkundët dhe i shkatërruat tempujt e idhujve, o miste të Krishtit; ndaj ju lutem besërisht: Dërrmojini idhujt e shpirtit tim dhe tregomëni si tempull Perëndie[28] mua që kam përgjegjësi dhe që akuzohem për shumë mëkate.

O hyjshikues që u ndërtuat si gurë të zgjedhur[29] mbi gurin e pathyer, shpëtomëni mua që e ndërtova me paranojë zemrën time mbi rërë,[30] sepse kundër meje rrjedhin bashkë lumenj ngasjesh dhe dimëroj shumë tmerrshëm.

O miq të Fjalës,[31] çliromëni nga miqësia tinëzare me mishin mua që u zbulova si i urryer për shkak të së keqes që kam kryer me shumicë, dhe miqësomëni me atë që e do faljen e mëkatarëve nga mëshira e madhe.[32]

Hyjlindësor

O Vajzë, Bërësi të zgjodhi nga livadhet e bukura të botës si trëndafil, si zambak[33] tepër të pastër dhe si nuhatje erëkëndshme, banoi në mitrën tënde dhe, kur u trupëzua, e mbushi sferën me aromë.[34]

I shenjtit I njëjti

Zemra jote u shfaq si Parajsë që kishte në mes drurin e jetës,[35] Çlirimtarin; atij përgjëroju pa pushim, o Nikollë, të na bëjë banues të Parajsës të gjithë ne që të kemi si pasuri, mbrojtës të flaktë.

E kaloj jetën time me përtaci dhe mëkatoj pa frikë unë mizori; dhe duke menduar gjykimin e pashmangshëm të atjeshëm, më pushton agonia. O Perëndi, si i mirë, më dhembshuro përmes ndërmjetimeve të Nikollës.

Thërras, o i lumtur: Mos më lër pa mbrojtje kur, për shkak të shumicës së mëkateve të mia të rënda, më sulmon befasisht stuhia e ngasjeve të shumëllojshme; por le të të vijë keq dhe më jep tani një dorë ndihmë, si i dhembshur.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, u bëre, mbi mendje, pallat perandorak i mbretit të lartë dhe fron zjarrpamës, më e lartë se Keruvimet[36] dhe Serafimet; prandaj çdo frymë të lavdëron si nënë të Bërësit.

Ode VII

Irmosi: Pedhes Evreon en kamino

»Djem hebrenjsh, në kaminë, e shkelën
»flakën guximshëm[37] dhe e kthyen zjarrin
»në vesë duke thirrur:[38] I bekuar je, o Zot,
»Perëndi, në jetë.[39]

Më shtrëngon nata e indiferencës dhe më mbulon mjegulla e mëkatit. O apostuj të urtë, meqenëse u treguat si drita e botës,[1] nxitoni dhe shkëlqejeni zemrën time të errësuar.

Meqë u shfaqët si një qiell tjetër që rrëfen lavdinë e Perëndisë tonë,[40] çlirojini nga çnderimi i pasioneve ata që me besim rendin te streha juaj e sigurt, o hyjfolës.

Meqë u dukët si qymyre të zjarrta, të ndezura prej zjarrit të Ngushëllimtarit,[41] digjni çdo lëndë të së keqes sonë[42] dhe na çlironi nga zjarri i pashuar në jetë.[43]

Hyjlindësor

Danieli të parashikon si mal hijeplotë[44] nga u pre, pa dorë, një gur;[45] pra, o Zonjë, jepi kataniks shpirtit tim të ngurtësuar nga miqësia e hidhur me kënaqësitë.

I shenjtit I njëjti

Nxore rrjedhat e mësimdhënieve, i thave përrenjtë e herezive dhe i vadite pasurisht shpirtrat e besimtarëve, o celebrues Nikollë, prandaj të nderojmë.

I forcuar prej fuqisë së Trinisë, i munde dhe i zhduke statujat prej druri të mashtrimit, ndaj të lyp besërisht: Pakësoji idhujt e pasioneve të mendjes sime, o atë.

Si epror me oshënarí i Mirës, nxjerr, si burim, pas vdekjes miro hyjnore dhe na i shëron sëmundjet me erë të keqe neve që të afrohemi besërisht.

Hyjlindësor

Kur e linde Perëndinë e pavdekshëm, e ndalove vrullin e vdekjes; përgjëroju atij, o e Dëlirë, t'i vrasë pasionet e trupit tim të varfër dhe të më denjësojë të kem jetë.

Ode VIII

Irmosi: Eptaplasios káminon

»E dogji furrën shtatë her'* në Kalde »një tiran i saj* me mani për Djemtë* »që nderonin Perëndin';*[46] por, kur të »shpëtuar krejt* i pa nga një fuqi më e »fort',* thirri ky kështu:*[47] Po Çlirimtarin »Ndërtues,* o Djem, ju ta bekoni;* priftë»rinj, ta himnoni;*[48] ju popull, lartësojeni »pra për gjithë jetët.

Mbështeteni zemrën time që lëkundet prej pasioneve, o themele të pathyeshme të Kishës, shtylla[49] të patundshme, kulla të besimtarëve, peshkatarë të atyre që janë në thellësi të katastrofës, limane të qeta, që këndoni përgjithmonë: O popull, përmbilartësojeni Krishtin në jetë.

Me dashuri, përmes lutjeve tuaja ngrimëni mua që dergjem në varrin e dëshpërimit të errët dhe në thellësinë më të madhe të rënies së kënaqësive, sepse ju u denjësuat të pasuroheni qartësisht me dhembshurinë e Mësuesit, o apostuj hyjshikues, Nxënës të Shpëtimtarit, në gjithë jetët.

Hyjlindësor

Përderisa u shfaqe e hijshme me stoli virtytesh, o e Tërëkulluar, e mbajte në mitër dinjitetin zbukurues të Gatuesit; atë lype vazhdimisht, me qëllim që, shpirtin tim, të pushtuar nga mëkatet e pasioneve, i cili kërkon bukurinë e lashtë, ta shkëlqejë, o e dëlirë, me hijeshi të madhe në jetë.

I shenjtit: I theorímones Pedhes

I shkëlqyer prej rrezeve dritëprurëse të Hyjnisë trediellore, o hierark hyjmendës, thërrisje: O vepra, bekojeni Zotin.[50]

Çlirona nga çdo dëm vdekjeprurës, o hieromist Nikollë, që i çlirove gjeneralët nga vdekja me mbiardhjen tënde të frikshme.

Me lutjet e tua na mbështet ne që tundemi nga influencat e këqija të demonëve dhe të njerëzve që na bëjnë padrejtësi, dhe me ndërmjetimet e tua na shpëto të padëmtuar, o shenjtor.

Hyjlindësor

Përgjëroju Zotit që t'i dhembshurojë shumë dhe t'i shpëtojë ata që përikin drejt teje, o Virgjëreshë e Tërëshenjtë, ndihma e njerëzve.

Ode IX
Irmosi: Eksesti epí tuto

»Ushtang dhe u shastis qielli me të,*[51] u »habitën dhe anët e botës mbar', se Perë»ndi* trupërisht u duk[52] te të vdekshmit »ne* dhe, Zonjë, barku yt u bë* më i »gjerë se qiejt, se çdo vend;* Hyjlindëse »e Virgjër,* rreshtimi engjëllor si* dhe nje»rëzor të madhështojnë ty.

Dërrmuat krejt, me forcën e Perëndis',* o apostuj shenjt', dhëmbë luanësh[53] shpirtprishës, kështu,* pas Psaltirit, krerë prej Zotit Krisht* mbi dhé u bë të,[54] Shpirtit Shenjt* dheun ia nënshtronit ju besërisht;* nënshtrojini lëvizjet* e çrregullta të zemrës,* të mishit tim, kundrejt hyjnorit ligj.

Të shfaqurin në botë e shpallët ju,* Fjalën e Perëndisë Zot, Krishtin që ishte i bukur më shum'* se të gjithë bijtë e njerëzve;*[55] ungjillëzuat paqe, jet'* me të hijshmet nur këmbët tuaja;*[56] me ndërmjetimin tuaj* ma qetësoni shpirtin* që veset e trazojn', të urtë krejt.

I vratë ju gjymtyrët mbi dhé,[57] kështu* Jetën[58] mbarë e veshët[59] përmes pësimeve tmerr;* e ikonizuat pësimin shenjt,* tërë nder; gjallëroméni* me ilaç pendimi autentik,* i ligu më ka vrarë* nga ligësia mua,* me shigjetim,[60] apostuj të hyjlum'.

Hyjlindësor

Shpëtoje shpirtin tim të sëmurë keq* nga pasioni i rënd', si e mirë, o e pacen,* se ke lindur Zotin e përmbimir';* nga sa më rrahin vazhdimisht* më çliro, nga çdo sulm armiqësor* dhe, i shpëtuar, zellshëm* do të të madhështoj mjaft* ty që e madhështove fisin ton'.

I shenjtit: Kirios Theotokon

Si çlirimtar për sa jan'* në dert dhe të luten,* çliromë nga çdo e keqe që vjen nga armiqt'* e dukshëm a të padukshëm, Nikollë fort i lum.

Me koret qiellore* je tani, Nikollë* i tërëshenjtë, të Mirin pra lype me shpirt* për ne, të na mëshirojë, o atë hierark.

Gjykimi është afër,* shpirti im, kujdesu,* Gjyqtarit dhe Perëndisë ti thirri: O Zot,* me ndërmjetimet e shën Nikollës shpëtomë, Krisht.

Hyjlindësor

Si enë drite,[61] shndrite* shpirtin tim të errët* nga veset, o Virgjëreshë, që unë gjithnjë* të të lëvdoj me besim, me mall dhe me ngazëllim.

Pasvargje Apostolike të Lavdërimeve
Kírie i qe kritirio

Zot, sinqerisht të dëshiruan apostujt mbi dhé, prandaj si pleh gjërat krejt* i konsideruan që vetëm* ty të përfitonin[62] ndaj, pasi* ua dhan' torturave për ty* dhe trupat, u lëvduan fort* dhe ndërmjetojnë për shpirtrat tanë* lavdiplotët, triumfuesit.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

O Zot, kujtimin e apostujve mbarë e madhërove mbi dhé, dhe ne,* të mbledhur të gjithë në të tok,* të lëvdojm' se, përmes tyre, ti* na jep shërime, shëndet* dhe botës paqe,[62a] qetësi* madje me lutjet e tyre, o Krisht,* dhe të madhin përdëllim[63] gjithnjë.

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Martirik

Kur e veshët mirë parzmoren e besimit[64] dhe e fortifikuat veten tuaj me shenjën e kryqit, u dalluat si ushtarë të fortë,[65] i kundërshtuat tiranët burrërisht dhe e shfarosët mashtrimin e djallit; meqë u bëtë fitimtarë, u denjësuat për kurora; ndërmjetoni përgjithmonë për ne, që të shpëtojnë shpirtrat tanë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O Zonjë, prit lutjet e shërbëtorëve të tu edhe çlirona ne nga çdo nevojë dhe pikëllim.

NË LITURGJI Lumërimet:
Mnísthiti imón Hristé

Shpëtimtar i botës, Krisht,[66] siç e kujtove* mbi një dru Kusarin,[67] na kujto, i vetmi* i dhembshur, për mbretërinë tënde në qiell,*[68] na denjëso të gjithë bri teje.

Meqë si bori të Krishtit u treguat,* gjith' sa dergjeshin në varre keqbesimi* i ngritët[69] dhe pjesëmarrës n'jetën hyjnore i bëtë, o apostuj zëmëdhenj.

O hyjfolës, ju vepruat dhe dha fryte,* pra hyjdijen, zemra pa fryt e çdo kombi,* pasi e mbollët thell' fjalën[70] e Krishtit, ndaj denjësisht në botë lumëroheni.

Martirik

Në mes të mundimeve atletët ecën* trimërisht, pasi të keqen krejt e zhveshën* edhe nga qielli veshën rrobë shpëtimi,[71] edhe shijojnë jetën pa mbarim.

Lavdi *Triadik*

O Trini e Tërëshenjtë, e nderuar,* vriti veset që ma frikësojnë shpirtin* e mjerë mjaft, siç të lypin ty shën apostujt e tu, që, i shpëtuar, të të mburr.

Tani *Hyjlindësor*

Masha e qymyrit krejt hyjnor,[72] gëzohu;* ki gaz, vula e profetëve, je buja* e shën apostujve, o e pacen, Hyjlindëse; u çliruam me ty prej prishjes.

TË ENJTEN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Kryqësore
Ting. Tërth. IV
O ángjelós su Kírie

Jisui im, një popull i paudhë shumë ty, pra Zotin* dhe Krijuesin e botës krejt,*[73] të dënoi në Kryq mes të paudhësh;*[74] kur e pa arrogancën, tër' dheu u tund,*[75] kështu të shfaqi Bërësin e çdo gjëje,* o Krisht, Shpëtimtari im.

Të gjithë u çliruam nga të rëndat faje, nëma në Ligj,*[76] se u ngjit mbi Kryq të çmuar mjaft* Zoti, pra sovrani i Ligjit dhe nxjerr* pa ndërprerje bekim, hir, mëshirë[77] për ne* që psalim dhe himnojmë mundimet e tij,* pësimin e tij hyjnor.

Kur, njeridashës, u plagose ti në duar, na shërove* plagët; kur, mbi Kryq, të shpuan tmerr* këmbët, na drejtove krejt ne të ecim* nëpër udhë shpëtimi;[12] këto këmbë, Zot,* i parëbëri, kur i dëgjoi n'mbrëmje,* u fsheh në Parajs' me tmerr.[78]

Të tjera Të Hyjlindëses
O tu paradhoksu thávmatos

Ki gaz, Zonjë dhe Hyjlindëse, skeptri i mbretit David;* ki gaz, dera e qiellit;*[79] o mal hijeplot',[44] ki gaz;* ki gaz, ferra që s'digjej hiç,*[80] llambë;[81] ki gaz, e pacenshme krejtësisht,* shtambë;[82] ki gaz, e

fortpaqortueshme,* nëna e Zotit ton',* mashë;[72] ki gaz, o pallat perandorak,* shpresa botërore; ki gaz, o tryez' e shenjt'.[83]

Dallgët e mëkatit, si në det të egër, ngrihen më lart',* Zonjë, se koka ime pra* dhe kërkojnë me nxitim* të më zhytin, por shtrije ti* dorën siç ndodhi edhe me Petron shenjt* kur mbytej;[84] ndaj lutem: Më shpëto, në port* pendimi më drejto,*[85] shpresa mbarëbotërore je pa cen,* nëna e himnuar fort e Perëndisë Zot.

Jam i errët nga pasionet e mëkatit tmerr, shkoj me vrap* në gremin' dëshpërimi pra* unë qyqi, rrezikoj;* e hyjhirshme je plot bekim,* ndaj dhembshuromë, ma shndrit shkëlqimin tënd* me dashurin' tënde dhe ma udhëhiq,* lutem, drejt rrugën ti;*[86] po të lyp, të falem ty, mos më shpërfill,* o Hyjlindëse e pastër dhe pa cen gjithnjë.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*

Kur të pa të varur vullnetarisht në Kryq[87] dhe duke sjellë ndërmend fuqinë tënde, e Tërëdëlira pushtohej nga trishtimi, o Krisht, dhe të thërriste me vajtim: O Bir, mos më braktis mua që të linda; më thuaj një fjalë dhe mos më shpërfill me heshtje mua, shërbëtoren tënde, o Fjalë e Perëndisë.

Pasvargje Kryqësore

U ngrite në Kryq, o Krisht Perëndi, dhe e shpëtove gjininë e njerëzve; i lavdërojmë pësimet e tua.

Varg: Ngrita sytë e mi drejt teje që banon në qiell; ja, si sytë e shërbëtorëve *janë* në duart e zotërinjve të tyre, si sytë e shërbëtores në duart e zonjës së saj, kështu sytë tanë *janë* drejt Zotit tonë, derisa të na mëshirojë.

U ngule në Kryq, o Krisht Perëndi, dhe i hape dyert e Parajsës;[88] të lavdërojmë, o Çlirimtari ynë.

Varg: Mëshirona, o Zot, mëshirona, sepse për shumë *koh*ë u mbushëm me poshtërim, për më shumë u mbush shpirti ynë; përqeshja *qoft*ë te të mirëqenët dhe poshtërimi te krenarët.

Martirik

O martirë të Zotit, shenjtëroni çdo vend dhe shëroni çdo sëmundje; lutemi: Ndërmjetoni dhe tani që të çlirohen shpirtrat tanë nga kurthet e armikut.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
I mártirés su Kírie

Hyjlindësja, ndërsa të shihte ty të kryqëzuar dhe të vdekur,* thërriste: Mjerë! Bir i ëmbël tejet, si po duron kaq vuajtje?* Shtiza jote[89] zemrën ma godet dhe ma plagos,* më djeg kraharori prej pësimit tënd;* por të himnoj sepse këto i pëson siç do[87] për shpëtimin njerëzor.

CITIME

1. Fil. 2.15
2. Is. 9.2; Matth. 4.16; Ps. 11(112).4; Lluk. 1.79; Rom. 2.19
3. 3. Ps. 18(19).5
4. Fja. Urt. 14.12
5. Lluk. 5.10
6. Eks. 22.29; 35.5
7. Gal. 6.17
8. Ps. 77(78).7
9. Matth. 25.10
10. Eks. 14.21-31 etj.
11. Eks. 15.1
12. Vep. 16.17
13. Lluk. 12.4; Joan 15.13-15
14. Ps. 119(120).4
15. Fil. 2.7
16. Gjen. 3.1-5; 13-15; II Kor.11.3; Apok. 12.9,14-15; 20.2
17. III [I] Mbret. 17.1; 18.15; IV [II] Mbret. 3.14; 5.16
18. Ps. 70(71).3
19. Ps. 17(18).33,40
20. Abak. 3.1-2
21. Abak. 3.15

22. Is. 26.9
23. Is. 26.13
24. IV [II] Mbret. 19.15 etj.
25. I Mbret.[Sam.] 1.15; Ps.141(142).3
26. Ps. 106(107).26
27. Jona 2.7
28. I Kor. 3.16
29. I Kor. 3.12
30. Matth. 7.24-27; Lluk.6.47-49
31. Lluk. 12.4; Joan 15.14-15
32. Neh. 13.22; Ps. 5.7; 68(69).13; 105(106).45
33. Kënga 2.1
34. II Kor. 2.15
35. Gjen. 2.9; 3.22,24; Is. 65.22; Apok. 2.7; 22.2,14,19
36. Jez. 1.11-26; 10.1; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 31
37. Dan. 3.23
38. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 26-27
39. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
40. Ps. 18(19).1
41. Vep. 2.3-4
42. Ps. 17(18).8-9
43. Matth. 3.12; Mark 9.43-45; Lluk. 3.17
44. Abak. 3.3
45. Dan. 2.34-35,45
46. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 19-22
47. Dan. 3.31-33
48. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 61
49. Gal. 2.9
50. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
51. Jer. 2.12
52. I Tim. 3.16; Kol. 2.9
53. Ps. 57(58).7
54. Ps. 44(45).17
55. Ps. 44(45).3
56. Is. 52.7; Rom.10.15
57. Kol. 3.5
58. Joan 1.4; 11.25; 14.6; Kol. 3.4; I Joan 1.2; 5.12,20
59. Gal. 3.27
60. Ef. 6.16
61. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
62. Fil. 3.8
62a. Joan 14.27
63. Num. 14.19 etj.
64. I Thes. 5.8
65. II Tim. 2.3
66. Joan 4.42; I Joan 4.14
67. Lluk. 23.39-44
68. Matth. 3.2 etj.
69. I Kor. 15.52; I Thes. 4.16
70. Matth. 13.3,8; Mark 4.3,8; Lluk.8.5,8
71. Is. 61.10
72. Is. 6.6
73. II Makk. 7.23; IV Makk. 5.25
74. Matth. 27.38; Mark 15.27; Lluk. 23.32; Joan 19.18
75. Matth. 27.51
76. Gal. 3.13
77. I Tim.1.2; II Tim. 1.2; Tit. 1.4; II Joan 3
78. Gjen. 3.8-10
79. Gjen. 28.17
80. Eks. 3.2-5 etj.
81. Eks. 25.30-37; 35.16; 38.13; 40.22; Num. 4.9; 8.2; Hebr. 9.2
82. Eks. 16.33; Hebr. 9.4
83. Eks. 25.22-29; 39.18; 40.20; Lev. 24.6; Hebr. 9.2
84. Matth. 14.31
85. Ps. 106(107).30
86. Ps. 106(107).6
87. Joan 10.15,17-18
88. Gjen. 3.24
89. Joan 19.34

TË PREMTEN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Kryqësore
Ting. Tërth. IV

Kusari, duke parë kryetarin e jetës[1] të varur mbi Kryq, thoshte: Nëse nuk do të ishte Perëndi i mishëruar i kryqëzuari bashkë me ne, nuk do t'i fshihte rrezet dielli,[2] as do të lëkundej toka nga tërmeti;[3] por "Ti, o Zot, që i duron të gjitha, kujtomë në mbretërinë tënde".[4]

Në mes dy kusarësh Kryqi yt[5] u gjet si peshore drejtësie: njëri zbriste në Hadh për shkak të peshës së blasfemisë, ndërsa tjetri lehtësohej nga shkeljet për njohje theologjie;[4] o Krisht Perëndi, lavdi më ty.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
To prostahthén mistikós

Të mishëruarin prej gjakut tënd të pastër,* që nga ti lindi* përmbi mendje, o e Thjeshtë,* kur e shihje të varur* mbi dru mes kusarësh,*[5] ti kishe në kraharor shumë dhimbje, Vajz',* me qarje thërrisje si nën':* Vaj, Biri im!* Ç'është kjo e pashprehshmja dhe hyjnorja Ekonomi që ke? Ti ngjall krijimin tënd;* e himnoj dhembshurin' tënde.

Pas Stihologjisë së dytë, të tjera
Tin Sofian qe Logon

Si i mirë, e more përsipër ti* varfërin'[6] e Adamit, durove Kryq,* pushtetin e vdekjes tmerr* e shfarose, i dhembshur, Zot,* dhe me pësimin tënd e shpëtove, Krisht, botën mbar';* ndaj lutem: Përdëllyes i vetëm krejt, pa mëkat,* kur, o jetëdhënës, do gjykosh sa kam bërë,* gjykatës i drejtë,[7] Krisht* njeridashës, ma mëshiro* shpirtin, jepi* ndjes' fajesh ti,* se i pamëkatshmi unik* je dhe e ke dhembshurinë* të plotë pra* të përsosur, o zemërbuti Zot, Perëndi.

Në mes të Edenit, një dru[8] lulëzoi vdekjen;[9] në mes të dheut mbarë një dru nxori jetën; kur shijuam nga i pari, megjithëse ishim të paprishshëm, u bëmë të prishshëm; ndërsa, kur morëm të dytin, e shijuam fort paprishjen, sepse në Kryq ti shpëton si Perëndi gjininë e njerëzve.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Ta prostahthén mistikós

"Njeri u bëre prej gjakut tim, i bëre* hyjnorë njer'zit* përmes gjakut tënd kur zbrite* dhe, sa ngrënia i prishi* shumë, i kërkove,* porsi i mbimirë", thoshte me zë dikur,* me qarje lum' e Pacenshmja* për Zotin Krisht* që në Kryq ish dhe vdiste; me vajtim e shihte, lotonte çurg, e rripte faqen keq* edhe e madhëronte mjaft.

Pas Stihologjisë së tretë, të tjera
Anestis ek nekrón

Stërati u zhgënjye, s'u bë dot Perëndi,* siç e shpresonte;[10] prishës u shfaq për* sa bindi,* por, Krisht, me Kryqin tënd, si i përmbimirë, e nxjerr ti në jetë,* se me vullnet u ngule[11] që ta shfarosje dënimin e parë;*[9] pësimin tënd, që duke dashur e durove,[11] e himnojmë.

Martirike

Nga një dritë qiellore shkëlqen sot kjo tendë, sepse në të, gjatë kujtimit të athloforëve, ngazëllohen ushtritë e engjëjve dhe, së bashku me ta, dëfrejnë edhe koret e martirëve. O Krisht, me lutjet e tyre, dërgoji nga lart botës sate paqen dhe përdëllimin e madh.[12]

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësore*
Anestis ek nekrón

"Oh, ç'mrekulli e re! Oh, ç'mister krejt i frikshëm!",* thërriste shqerra kur në dru, në Kryq,* e shihte* Birin të ngulur. "Ç'është kjo, i pavdekshmi Zot, Fjal' e Perëndis'?* Si shfaqesh ti i vdekur dhe e tund dheun,[3] si i fuqishëm, Krisht?* Ndaj e himnoj të tmerrshmen dhe hyjnoren bashkëzbritjen tënde.

Kanun Kryqësor që ka
Akrostihidhë: "Kryqi është përmbushja
e të mirave mbarë. Amin. Josif".
Irmosi: Stavrón haraksas Mosís

»Një kryq vijosi me shkop* Moisi pro»feti,* dhe Det' i Kuq u ça më dysh dhe »Izraeli shkoj përtej,* pastaj prapë e ba»shkoj* me të njëjtin shkop dhe kryq për»sipër valëve,* dhe forcat edhe qerret Fa»raonit ia mbyti; pra Krishtin këndojmë »si* Perëndi dhe Zot[13] me brohori dhe »gaz.*

Jisu, i shtrive mbi Kryq,* lart, hyjnoret duar,* krijimin që me dor' e bëre, ti e solle drejt vetes;*[14] krejt ne na çlirove, Zot,* pra nga dora e të ligut, na nënshtrove ti* në dorën e fuqishme, o Krisht, mbret i të gjithave;[15] ne besnikët tok pra* madhështis' sate plot lavd do t'i këndojm'.

Një dru, shijimi i tij* i urryer,[10] prishjen* dhe vdekjen na e futi në Eden,[9] por Kri-

shti, kur u vra* mbi dru, nxori për krejt ne* jetë dhe e vrau gjarprin[16] me hyjnoren forc';* ndaj ne për Perëndinë tonë le të këndojmë me melodi dhe hare,* se ai u lëvdua me çdo lavdi.

Martirike

U përforcuan, Jisu,* me pësimin tënd, pra* me Kryqin tënd, shumicat e martirëve, u ngritën drejt* mbi veset; të shpallnin ty,* mbretin e çdo gjëje,[15] para tër' armiqve, Zot;* tortura dhe rreziqe të pafundme pësuan, prandaj arritën të gjith'* në amshim jetën se të pohonin fort.

Martirët e tu të shenjt'* u çliruan, o Zot,* përmes hyjbërëses spërkatje me hyjnorin gjakun tënd*[17] të çmuar, plot me nderim;* kur po torturoheshin padrejtësisht ata,* vërtet e zbraznin gjakun se s'flijonin te gjithë demonët shpirtprishës krejt,* ndaj, Mbret, si fli me plot nder t'u sollën ty.

Kryqhyjlindësor

Mbi Kryq të ngulur të pa* ty që sheh gjithçka, Zot,* e Pacenuara dhe thoshte me vajtim: Ç'ësht' kjo, im Bir?* Ata që shijuan krejt* me bollëk dhuratat që u dhe, si të shpagojn'?* Si unë ta duroj dhimbjen? Lavd Ekonomis' sate mjaft të frikshme, lavdi* dhembshurisë që ke, zemërgjeri Krisht.

Kanun tjetër I Hyjlindëses:
Armatilátin Faraó

Kur, si Hyjlindëse, pa cen të shpallim, ne e zmbrapsim çdo herezi;* pa ndryshim ke lindur* të përjetshmen Fjal' të Perëndisë kur u bë me trup*[18] sado është përtej çdo krijese, Perëndilindëse,* Zonjë e panjollshme dhe pa qortim.

Si nën' e Perëndisë, ke guxim, ndaj mos pusho së lypuri* tek ai që linde,* tek i bashkëpafillimi tok me Atin, që është* i njëqenshëm me Shpirtin, të vetmen[19] Fjalë, të na shpëtoj',* Zonjë pa qortim hiç, që të lëvdojm'.

Vajzë Hyjnënë, meqë ty të kemi mbrojtje, s'frikësohemi ne* nga armiqt', hordhia* që lufton ata që lavdërojnë besërisht Zotin,* Perëndin' e të gjithave që kish marrë prej teje trup;* Zonjë, përgjëroju atij për ne.

Vërtet, as mendja qiellore s'ka forc' që, misterin tënd pa shpjegim,* e Tërëhimnuar,* ta kuptojë, se i bashkëfronshmi tok me Atin lart,* si fushoi në barkun tënd, nga ti lindi si deshi pra* dhe në dy natyra u njoh nga ne.

Ode III
Irmosi: Ravdhos is tipon

»Shkopi një herë si një simbol i misterit »na u shfaq,* se filizat na treguan priftë»rinë,*[20] edhe për Kishën beronjë ja ku »mbiu edhe lulëzoj* Kryqi tani për forcë »dhe për siguri.*

Kur të pa dielli ty të ngritur mbi dru padrejtësisht,* e ndryshoi stolin' në të zezë, o Zot;*[2] u çanë gurët dhe kishte shumë frikë tërë dheu pra,*[3] o Shpëtimtar i vetëm, për shpëtim në bot'.

Kur Moisiu i shtriu duart,[21] dha shenj': Të çmuarin* Kryq disi po e shfaqte. Teksa me mendje* tani e bëjmë, i zmbrapsim tërë kombet krejt të huaja,* mbetemi jashtë çdo dëmtimi demoniak.

Martirike

Mbizotëronin mbi veset dhe çdo lloj keqtrajtimi kur* po pësonin martirët; disi i shfaqnin* pësimet e atij që, me dashje, vuajti,[11] i vrau fort* veset, pasionet dhe për botën solli jet'.

Shkonin në udhë martirizimi pa kthim dhe flaknin tej* athloforët e famshëm pengesa blofi* dhe të dëfryer arrinin në hyjnoren prehje plot shijim;* luten atje bri Zotit Perëndi për ne.

Kryqhyjlindësor

"Jasht' çdo lloj ligji njer'zor, ty, o Bir, të linda, si të vun'* të paligjshmit në mes të paligjshmish[5] në dru,* të ngritën lart ty të vetmin që ke paraqitur ligj jete?",* thoshte me qarje Zonja dhe Hyjlindësja.

I Hyjlindëses: O stereosas kat' arhás

Me energji nga jeta plot,* që iu shfaq botës prej teje,* ngrina mendjen që e kemi të vdekur,* zhduki plagët si dhe shenjat e mëkatit, se ti je,* e tërëpaqortuar,* e vetmja Perëndilindëse.

Pasi e linde Fjalën Zot,* ti fjalët dhe profecitë* e profetëve hyjnor' i vulose,* se, e vetmja e bekuar, e fortpaqortueshme,* fliste ky përmes tyre,*[22] mbushte hyjthëniet e tyre pra.

Të parajetshmin Zot, në bark* e zure pa burr', nga Ati,* pa shpjegim, e Virgjër, dhe na e linde* si njeri dhe Perëndi, në dy natyra qe ai* krejt i përsosur, porse* në dy persona nuk ndahej veç.

Hyjnënë, brenda barkut tënd* të shenjtë Zoti fushoi,* u bë trup siç dinte dhe na shpëtoi* pra me jetëprurëset pësime dhe prandaj të dim'* si derë shpëtimtare,* o Virgjëreshë pa cen aspak.

Ode IV

Irmosi: Isakíkoa Kírie tis ikonomias su

»Kam dëgjuar misterin qart'* të ekono»mis' sate, i kuptova krejt* veprat që ke »bërë[23] dhe prandaj* lavdërova un' hyj»ninë tënde, Zot.

Me Kryqin tënd, o Shpëtimtar, u çel Parajsa dhe banoi përsëri në të njeriu i dënuar,[9] duke madhëruar mirësinë tënde.

I falemi Kryqit hyjnor duke pasur besim si kedër, përkushtim si qiparis dhe dashuri si pishë.[24]

O Shpëtimtar, kur u bëre i vdekur, i ngjalle njerëzit e vrarë dhe e vrave gjarprin që solli mëkatin.[10]

Martirike

Përderisa u bënë të ngjashëm me pësimet e Krishtit,[25] martirët e hyjshëm u bënë dhe pjesëmarrës të shkëlqimit qiellor.

O martirë, u zbukuruat sepse u bëtë të pëlqyeshëm te Fjala e bukur dhe shkëlqyet sepse e deshët Diellin e drejtësisë.[26]

Kryqhyjlindësor

Si një foshnjë të re e kishe në mitër të Qenshmin e parajetshëm dhe të tërëpërsosur, i cili e përsos çdokënd nga mirësia, o Vajzë e tërëpaqortueshme.

I Hyjlindëses: Si mu iskís Kírie

Pas Perëndisë, ty të kemi si mbrojtje, se ti ke qenë nëna e Perëndisë, Bërësit dhe Krijimtarit, i cili mori pamjen tonë dhe e shpëtoi nga prishja dhe vdekja dhe e lavdëroi me anë të lavdisë sate të hyjnueshme, o e Tërëpaqortueshme.

Përderisa ishe nga fisi i mbretit,[27] na linde Fjalën Perëndi[28] që sundon mbi të gjitha kur u bë trup[18] dhe mbeti i pandryshuar, prandaj të besojmë dhe të lëvdojmë si të vërtetë dhe kryesisht si Hyjlindëse, o Virgjëreshë e Tëreshenjtë.

Përgjëroju Perëndisë që u mishërua prej teje pa ndryshim dhe mbeti çfarë ishte, i barabartë në natyrë me Atin, dhe që u bë i një esence me ty, Lindësen; lyp të na

dhurojë neve që të himnojmë besërisht ndjesën e mëkateve dhe shpëtimin e shpirtrave.

Vithise tani vetullën e atyre që e mohojnë faljen e ikonës sate të nderuar, o Vajzë, të atij që u mishërua prej teje përmbi mendje dhe që e ndriçoi tërë botën, si edhe të të gjithë shenjtorëve; ndërsa ata që i nderojnë, hijeshoji tepër, o e vetmja e tërëhimnuar.

Ode V

Irmosi: O trismakáriston ksilon

»O dru i lumur tri herë, përmbi të cilin u »nde pra mbret i lartë Zoti Krisht,* se prej »teje u rrëzua djalli gjarpër,*[10] i gënjyer »tmerrësisht prej Zotit të mbërthyer mbi »kryq,* q'u fal shpirtrave* përdëllim dhe »paqe[29] përgjithnjë.*

Meqë doje të na vishje me stolinë e paprishjes ne që u zhveshëm,[30] u zhveshe dhe u tendose në Kryq, dhe i zhveshe djallëzitë e armikut, o Krisht, prandaj i lavdërojmë pësimet e tua.

Gjaku që pikoi nga brinja shpëtimtare,[31] e pastroi qartazi botën[32] pasi i pushoi gjakrat e altarëve, i rigatoi ata që u prishën[9] prej ngrënies së frytit[10] dhe iu nxori, porsi burim, paprishjen shpirtrave tanë.

Martirike

Të shkëlqyer me bukurinë e torturave të shumëllojshme dhe të shënuar me gjakun tënd hyjnor,[33] Zot, martirët e lavdishëm e kaluan dukshëm shpatën që pengonte më parë[34] dhe u fushuan të ngazëllyer në Parajsë.

Sa i çuditshëm që je, o Krisht, ndër shenjtorët[35] që të dëshiruan fort me besim! Sepse me anën tënde u pasuruan me hyjnoret dhe sjellin në botë lumenj shërimesh dhe i thajnë rrëketë e pasioneve tona.

Kryqhyjlindësor

O Virgjëreshë pa cen, ne që u sëmurëm prej mëkatit, na shërove kur e kishe në mitër Shpëtimtarin, mjekun e të gjithëve, i cili u plagos në Kryqin e drunjtë dhe u jep paprishjen shpirtrave tanë.

I Hyjlindëses: Ina ti me aposo

Pa burrë, o Virgjëreshë, e zure për ne njërëzit Fjalën Zot të pakufizuar për shkak të natyrës hyjnore, i cili u bë burrë nga gjakrat virgjërore përmbi logjikë dhe ligj natyror, o Vajzë.

U stolise, o Virgjëreshë, me bukuritë e pacenshme të dëlirësisë sate dhe e hoqe turpin e shëmtuar të Evës së parë[30] kur linde Krishtin, që u dhuron veshjen e paprishjes atyre që të mburrin.

O Zonjë e tërëdëlirë, duke të njohur të gjithë si Hyjlindëse të vërtetë, e dimë dhe e predikojmë Fjalën Perëndi[28] që lindi prej teje dhe që njihet në dy esenca, të lira, të vetëvullnetshme, o nënë e panusëruar.

Të lumërojmë ne që jemi të pasur dhe që të kemi ty si mur, që ruhemi nga mbrojtja jote dhe që krenohemi me lavdinë tënde hyjnore; sepse, o e Tërëshenjtë, buron ngazëllimin dhe dëfrimin e shpirtrave tanë.

Ode VI

Irmosi: Notiu thirós en splahnis

»Në barkun e bishës në det, profeti »shën Jona kish hapur duart në form' »kryqi* dhe pësimin e Krishtit paratrego»nte qart'sisht,* pra i triditshmi jasht' u »hodh[36] dhe ngjalljen e përmbinatyrëshme »e paralajmëroj* të Jisujt[37] të mbërthyer »përmbi Kryq për ne,* që na e ndriti Krije»sën me ngritjen prej varreve.*

Në vend të Kalvarit,[38] në mes të dheut, Kryqi u mbërthye dhe e shëroi plagën[9] që mbiu në mes të Parajsës për shkak të drurit;[10] sepse, duke u varur në mes të kusarëve të paligjshëm,[5] i vetmi i drejtë, Mesia Jisu, i lartësoi të gjithë bashkë me veten e tij dhe e hodhi poshtë në kaos atë që u hodh nga lartësia.[39]

O Krisht, kur e tendose harkun e Kryqit tënd të tërënderuar dhe hyjnor, i hodhe kundër Vrasësit gozhdët e duarve të tua, i ngule thellë në zemrën e tij zemërake dhe të tërëpërdhosur, e vrave absolutisht dhe i ngjalle ata që i kishte vrarë, o Zot i dhembshur.

Martirike

Çurgjet e gjakrave që rrodhën prej trupave të atletëve të shenjtë, e fikën në Shpirt gjithë zjarrin e manisë së idhujve, i vaditën kanalet e nderuara të Kishës dhe bënë të mbinin kallinjtë e shpresës shpëtimtare dhe të besimit, me të cilët ushqehet çdo shpirt me Hir hyjnor.

Kur me vendimin tepër dinak të gjykatave, dorëzoheshin që të digjeshin prej zjarrit të lëndshëm, athloforët e ndiznin më shumë me besë zjarrin e vullnetit të perëndishëm; dhe mbeteshin të padjegur me energjinë dhe Hirin e Shpirtit, që i kurorëzonte se garonin ligjshëm.[40]

Kryqhyjlindësor

O Vajzë e pacenuar, një shpatë e depërtoi zemrën tënde[41] kur e pe Birin tënd të tendosej në dru duke duruar pësime, të shpohej me shtizë në brinjën hyjnore[31] vullnetarisht[11] dhe të therte me të dragoin armik,[42] ndaj e madhështoje duke qarë si nënë.

I Hyjlindëses: Ilásthití mi Sotír

Shpirti gjithëbërës erdhi mbi ty, o e Tërëpaqortueshme,[43] Fjala e Perëndisë fushoi në ty dhe u bë parrëfyeshëm trup[18] duke mbetur i pandryshuar.

Si arkë[44] e gjallë e mbajte ligjdhënësin, ndërsa si tempull i shenjtë[45] e prite Shenjtin që u bë njeri për mirëbërjen e njerëzve vdekatarë, o e Tërëpaqortueshme.

Të quajmë Zonjë të Gjithësisë, sepse linde parrëfyeshëm Perëndinë, plotësisht me të vërtetë, që i bëri[46] dhe i mban me koherencë të gjitha, o e Tërëpaqortueshme.

E njohim Perëndinë që lindi prej teje, o Hyjnuse; përderisa ke fuqi, bëje të butë tani për ne që thërrasim me besë, që t'na dhurojë faljen e shkeljeve, o e Tërëpaqortueshme.

Ode VII

Irmosi: Éknoon próstagma

»Urdhër të çmendur dha tirani besëlig, »e tundi popullin,* botën e tmerroj me »blasfemi dhe paudhësi,* po të tre Djem- »të nuk i tronditi dot*[47] tërbimi i egër as »furra me zjarr,* dhe kur po frynte era »vesëprurëse,[48] këndonin brenda mu në »zjarr:* I përhimnuar je, Perëndi dhe Zot »i madh,* përjetë i bekuar.[49]*

Kur u tendose në drurin e Kryqit, o Fjalë e Atit, porsi hardhi[50] pikove mushtin mistik që ndalon dehjen e shkeljes[10] dhe i dëfren të gjithë ata që të njohin ty si Perëndi dhe Krijimtar që pësove vullnetarisht[11] dhe i shpëton ata që psalin: Je i bekuar, o Perëndi i përmbihimnuar prej etërve tanë dhe prej nesh.[49]

O Krishti im, Jisu i dhembshur, e durove kryqëzimin e turpshëm duke ndaluar të-

rë turpet dhe psherëtimat e mëkatarëve; shijove vrer[51] duke e hequr mbarë hidhërimin e së keqes; u plagose duke i shëruar plagët tona shpirtërore dhe duke na nxitur të psalim: Je i bekuar, o Perëndi i përmbihimnuar prej etërve tanë dhe prej nesh.[49]

Martirike

O atletë trima, me mundime e fituat jetën e padhimbshme, ndaj i lehtësoni dhimbjet tona plotësisht pasi morët hir nga lart, o lavdiplotë, t'i shëroni pësimet, t'i dëboni frymët e liga,[52] t'i udhëhiqni besëmirët dhe t'i shpëtoni ata që thërrasin: Je i bekuar, o Perëndi i përmbihimnuar prej etërve tanë dhe prej nesh.[49]

O martirë, qëndruat para podiumit dhe shpallët Krishtin që mori trup pa prishje për hirin tonë; dhe, duke u treguar me të vërtetë si imitues të pësimeve të tij,[25] pësuat shumë në zjarr dhe duruat çdo lloj torture ndërsa psalnit me ngazëllim: Je i bekuar, o Perëndi i përmbihimnuar prej etërve tanë dhe prej nesh.[49]

Kryqhyjlindësor

"U mbusha me trishtim kur pashë që pësoje padrejtësisht, o Bir; u plagosa në shpirt kur të goditën me heshtë në brinjë",[31] thërriste Hyjlindësja, e vetmja Zonjë, duke qarë dhe vajtuar. Atë të gjithë e lumërojmë denjësisht dhe thërrasim besërisht: Je i bekuar, o Perëndi i përmbihimnuar prej etërve tanë dhe prej nesh.[49]

I Hyjlindëses: Theú sigatávasin

Ja ku u përmbush tani thënia hyjnore e Davidit hyjnor; me të vërtetë, o Hyjnënë e dëlirë, e bëjnë litani fytyrën tënde ata që kanë pasurinë[53] e Hirit[54] dhe e bekojnë Perëndinë e etërve tanë.[49]

Tani të gjitha u mbushën me dritën hyjnore nëpërmjet teje, o e Tërëdëlirë; sepse ti u duke si dera,[55] nëpërmjet së cilës Perëndia u shoqërua me botën duke i ndriçuar ata që thërrasin: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[49]

O e Tërëdëlirë, përmes lindjes hyjnore të virgjërisë sate, çlirohemi nga prangat e vdekjes dhe nga mallkimi i Adamit të parëgatuar;[9] kështu, duke të konsideruar si Hyjlindëse, thërrasim: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[49]

Të gjithë të besojmë si Zonjë dhe Perëndilindëse, sepse me anën tënde Krijuesi i dha qartësisht shpëtimin tërë natyrës; prandaj njëzëri thërrasim: Je i bekuar, o Perëndi i etërve tanë.[49]

Ode VIII

Irmosi: Evlojite Pedhes

»Ta bekoni Djema,*[49] si Trinia nga numëri,
»Atin q'ellor, të vetëmin Zot,* himnoni*
»Fjalën që mbi dhenë zbriti*[56] dhe e bëri
»vesë zjarrin e furrave,*[48] dhe ta lartësoni
»ju Shpirtin e Tërëshenjtë,* që u dhuroi
»që të gjith've jetën.*

Bekohet druri nëpërmjet të cilit u zhduk tërë mallkimi[9] tinëzar që mbiu në Eden përmes ngrënies së dhimbshme të drurit;[10] dhe lartësohet Krishti i përmbimirë që preferoi të lartësohej në të vullnetarisht[11] nga mirëdashja.

Kur i bekonte kryqthi dikur nipërit, i kënduari e deklaronte hyjnisht shenjën e drurit të shenjtëruar;[57] nëpërmjet këtij u dha bekim të gjithë të mallkuarve për shkak të ngrënies së keqe të drurit,[10] që ranë në thellësinë e të këqijave.[9]

O Zot, kur u ngrite mbi Kryq, u ngrit mbarë njerëzia, ra hordhia e demonëve të ligj, të kundërtat u bashkuan dhe u përmbi-

lartësua fuqia e sundimit dhe pushtetit tënd në jetë.

Martirike

O atletë të hyjshëm të Zotit, tani keni për trashëgim lavdi të lumtur, shijim të pasosur dhe tenda të ndritshme; dhe fushuat në rreshtat qiellorë, dhe e fituat tashmë me ngazëllim mbarimin e shpresave tuaja të kënduara.

O atletë dritëpamës të Krishtit, burrëria juaj shkëlqeu më shumë se dielli, e nxiu me fuqi hyjnore tërë mashtrimin e djallit dhe i shndriti zemrat e shpresëplotëve në jetë, o martirë.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e tërëdëlirë, që je nënë e bekuar e atij që i krijoi të gjitha,[46] tërë ne besnikët të quajmë si re[58] mendore, arkë[59] shenjtërimi, fron Perëndie,[60] derë[55] drite,[61] llambë[62] dhe lindje të Fjalës.

I Hyjlindëses: Eptaplasios káminon

O e Tërëkulluar, e feksur me bukurinë e virgjërisë, u bëre banesë e dritës[61] që nuk perëndon, dhe i ndriçove të gjithë ata që të pohojnë fort me shpirt si Perëndilindëse të vërtetë dhe thërrasin: O Djem, bekojeni; o priftërinj, përhimnojeni[63] Krishtin në jetë.

E linde, siç i përkiste Hyjnisë kur mori trup për ne njerëzit, Fjalën[18] e pafillim të Perëndisë, i cili konsiderohet njësh me Atin dhe krijoi çdo gjë nga mosqenia[46] me vullnet atëror; prandaj ne të mendojmë orthodhoksisht si Perëndilindëse, duke përmbilartësuar Krishtin në gjithë jetët.

O Perëndilindëse e tërëpaqortueshme, u shfaqe më e hyjshme se rendi përmbitokësor i engjëjve, sepse, pa martesë, linde nga mitra virgjërore Krijuesin dhe Zotin e tyre në dy esenca, në mënyrë të papërzier dhe të pandryshuar, dhe në një hipostazë, Perëndi të mishëruar.

O e Tërëkulluar, ti që linde, përmbinatyrshëm pa martesë, Perëndinë që mund ta gjallërojë Gjithësinë,[64] ngjalle shpirtin tim të vdekur nga shkeljet dhe të prishur absolutisht nga pickimet helmuese, i cili thërret: O priftërinj, bekojeni;[63] o popull, përmbilartësojeni Krishtin në jetë.

Ode IX

Irmosi: O dhiá vróseos tu ksilu

»Mallkim i vjetër i stërgjyshit,* që[9] rrodhi »prej[10] helmimit të gjarpërit,* e shkatërroi »Kryqi i Zotit Krisht, bekimi erdhi prapë »për[65] njerinë me Mari Hyjlindësen,* që »na lindi Jisunë, Çlironjësin, të gjitha pra »fuqitë e lavdërojnë në qiellin.*

Të lartësojmë mjaft hyjnisht ty,* i falemi sfungjerit, kallamit tok*[66] me Kryqin, shtizën,[31] gozhdët e shenjta që t'i ngulën, pa mëshirë, Zot i dhembshur, dhe në duar, dhe në këmb';* përmes tyre e gjetëm të plotën falje dhe u denjësuam të rrimë tok në Parajsë ne.

I vetmi mbret i Gjithësisë,*[15] ti! Oh, si u dënove padrejtësisht* të kryqëzohesh, të ngulesh mbi një dru? Kërkon t'i drejtësosh të gjithë sa lëvdojn' me besë pa pushim* vullnetaret pësime[11] edhe Ekonominë tënde, o krejt i drejt', dhe të madhështojn' gjithnjë.

Martirike

Gatishmërisht trupin ua dhan'* torturave, duruan plagosje pra* të tërëfamshmit, vdekje të dhunshme, prerje në gjymtyrë, masakrime, ngaqë digjeshin prej dashuris'* së Jisuit Zot, ndaj janë lart në qiej të kurorëzuar, gjithnjë jetojnë në Mbretëri.

Krisht, Perëndi i çdo gjëje,* apostujt dhe martirët të kanë ty,* Zot, ëmbëlsi; me lutjet e tyre, si i dhembshur, plotësoji lutjet e të gjithëve, edhe na jep* ndjes' për fajet e shumta, që ta fitojmë mbretërinë tënde, ti që u shfaqe njeri për ne.

Kryqhyjlindësor

U shfaqe dhomë nusërore* e ndritshme e atij që banoi pra* në barkun tënd pa prishje edhe vullnetarisht pësoi[11] një pësim të lumtur dhe u dha të gjithëve,* Virgjëreshë, papasionshmëri nga e pashprehshmja mëshir'; të madhërojm' me bes' dhe i falemi.

I Hyjlindëses: Eksesti epí tuto

Tregoje të nderuarën, Kishën ton',* fitimtare me forcë rinore mbi çdo herezi;* Krishti, Biri yt, si i përmbimir',* hirplote, e fitoi krejt* nëpërmjet të çmuarit gjak që dha;*[67] o Zonjë, na shpëto ne* nga gjendja sundimtare* dhe nga rreziqet që po na shtrëngojn'.

Nga qiellorja jetë ramë mjerisht,* u vithisëm në vdekje, Hyjlindëse e fortdëlir',* por sërish na thirre, na bëre ne* të denjë që të rendim prap'* drejt atdheut shumë të lashtë lart,* meqë u bëre nëna* e Çlirimtarit, Zotit,* ndaj pa pushim të madhërojmë ty.

Hyjlindëse, më bëj që, me lehtësi,* ta kaloj pra furtunën e jetës dhe qetëso* kryengritje ngasjesh dhe vesesh tok;* në ecjen e virtyteve* qiellore lart, mua më drejto,* që të të madhështoj ty,* porsi të përmbimirë* dhe mirëbërëse, un' pa pushim.

Meqë ke lindur, o e Dëlirë fort,* Çlirimtarin shpëtues Zot, më denjëso, Vajzë ti,* të arrij shpëtim edhe ma zgjidh krejt* zinxhirin e mëkateve*[68] përmes ndërmjetimit tënd, se arrin* çdo gjë, se e ke mbretin* e Gjithësis'[15] në prehër;* ai i mirë ësht' pa krahasim.

Pasvargje Kryqësore të Lavdërimeve

Shkopi i Moisiut e paraikonizonte Kryqin tënd të çmuar, o Shpëtimtari ynë, sepse me të e shpëton popullin tënd si nga fundi i detit,[13] o njeridashës.

Varg: U mbushëm në mëngjes me përdëllimin tënd, o Zot, dhe u ngazëlluam dhe u dëfryem në gjithë ditët tona; dëfrefshim në vend të ditëve që na përule, të viteve që pamë të këqija; dhe vështro mbi shërbëtorët e tu dhe veprat e tua, dhe udhëhiqi bijt' e tyre.

O en Edhém Parádhisos

Dikur, Parajsa e Edenit nxori një dru mes pemëve,* ish një dru i njohjes,[69] veçse Kisha, Krisht,* e nxori lulen, Kryqin tënd,* nga buroi për botën jet';* por i pari me shijim, me ngrënien vrer,*[9] e kishte vrarë Adamin keq,*[10] ndërsa i dyti jetë ish,* Kusarit që besoi drejt,* jetë i dha[4] dhe gjallëri;* në ndjesën e këtij* shfaqna pjesëmarrës, Zot, që zhduke fort,* me pësimin tënd, vrulle* armiqësore kundër nesh, Jisu,* dhe na denjëso për mbretërinë tënde në qiejt lart.[70]

Varg: Dhe qoftë shkëlqimi i Zotit, Perëndisë tonë, mbi ne; dhe veprat e duarve tona drejtoji te ne dhe veprën e duarve tona drejtoje.

Ti imas kalesomen

Çfarë mund t'ju quajm', shenjtorë, ne?* Keruvime? Se u preh përmbi ju Krishti Perëndi.*[71] Serafime? Se lëvduat papushim atë me himn.*[72] Dhe engjëj? Se shpërfillët trupin, mishin pra.* Dhe For-

ca? Se veproni me çudi[73] gjithnjë* dhe keni emra të shumtë ju,* karizma fort të mëdha me hir,* ndaj ndërmjetim* bëni të shpëtohen shpirtrat tan'.

Lavdi *dhe* Tani *Kryqhyjlindësor*
O tu paradhoksu thávmatos

"O çudi paradoksale krejt, mister i frikshëm, guxim!* Si i pavdekshmi në natyr'* varet mbi dru? Si shijon* vdekje tash? Si dënohet keq* Zoti që s'ka faj? Ki tmerr, o diell lart,* teksa shikon arrogancën, fshehe pra* dritën",[2] me psherëtim'* thoshte Virgjëresha duke par' në Kryq* Krishtin, që ajo e lindi, të mbërthyer keq.

NË LITURGJI Lumërimet:
Mnísthiti imón Hristé

Shpëtimtar i botës, Krisht, siç e kujtove* mbi një dru Kusarin,[4] na kujto, i vetmi* i dhembshur, për mbretërinë tënde në qiell,[70] na denjëso të gjithë bri teje.

Si i shtrive, Krisht, pëllëmbët në dru, krerët* dhe pushtetet djallëzore i përule*[74] dhe i shpëtove kështu sa të madhërojnë me besë nga çdo dëm i tyre, Zot.

Kur të shpoi shtiza ty të varur mbi dru,*[31] neve, pra të vdekurve[9] në shkelje pa mend,*[10] na i dhurove rrëket' e pavdekësisë, prandaj me frikë të himnojmë ty.

Martirik

Nga të ëmblat tokësore, krejt të huaj* u treguan, ndaj u dhanë te torturat* të huajt dhe me të shenjtat plagët e tyre atletët e plagosën beljarin.

Lavdi *Triadik*

E lëvdojmë ne besnikët Kryesinë* pa fillim, unike, pra të Atit, Birit* dhe Shpirtit; si Zotit ton' t'i biem dhe faljen e fajeve le t'i kërkojmë ne.

Tani *Kryqhyjlindësor*

Shqerra, krejt e vetmja pa cen, Virgjëresha,* mbytej prej trishtimit kur me lot e shihte* Emanuelin[75] shenjt, Qengjin e Perëndis',[76] Fjalën, përmbi dru të varur trupërisht.

TË PREMTEN NË MBRËMËSORE

Thirrtore Martirike

O martirë të Zotit, përgjërojuni Perëndisë tonë dhe kërkoni për shpirtrat tanë shumicë dhembshurish[77] dhe zbutje për shkeljet e shumta - lutemi.

O Perëndi, martirët e tu, pasi i harruan gjërat e jetës dhe i shpërfillën torturat për hir të jetës së ardhshme, u bënë trashëgimtarë të saj, prandaj dhe ngazëllohen tok me engjëjt; me përgjërimet e tyre dhuroji popullit tënd përdëllimin e madh.[12]

Në ka ndonjë virtyt dhe në ka ndonjë lavdërim, këto u përkasin shenjtorëve, sepse i ulën qafat te shpata për ty[78] që i ule qiejt dhe zbrite;[79] derdhën gjakun e tyre për ty që zbraze veten dhe more pamje shërbëtori;[80] u përulën deri në vdekje, duke imituar varfërinë tënde;[29] me lutjet e tyre, o Perëndi, mëshirona sipas shumicës së dhembshurive të tua.[81]

Të tjera Kataniktike
O tu paradhoksu thavmatos

Ngjaj me pemë të pafrytshme; si filiz thjesht kam edhe vesh*[82] një form' t'shenjt' me hipokrizi,* trembem t'mos më presësh, Zot,*[83] dhe të mos më dërgosh në zjarr* që në amshim[84] s'fiket,[85] por më jep një koh'* kthimi, që fryte të mira të të sjell,* vepra virtytesh pra* dhe për

mbretërinë tënde, Shpëtimtar,* un' të denjësohem pranë teje, Krishti im.

Mos më hidh tej faqes sate mua,[86] shërbëtorin tënd, Zot,* Zot, edhe pse ta zemëroj* mirësinë mjaft përdit';* me të drejtin inatin tënd* mos më ndëshko mua,[87] njeridashës krejt,* te ti fajtova, fajtova si askush* tjetër, po e pohoj;* përmes lutjeve të nënës sate, Krisht,* dhembshuromë dhe shpëtomë, o përdëllimtar.

Kur, në lavdin tënd, të ulesh mbi fronin e gjyqit, o Zot,* porsi mbret i të gjithave,* bri do rrinë plot me tmerr* shenjtët, engjëjt e tu dhe tok* natyra mbarë e njerëzve do jet'* prezente,[88] që të gjykohet saktësisht;* me lutjet atëher'* nga jot ëmë, sa me besë fjetën, Krisht,* ti çliroji nga torturat mbarë, Shpëtimtar.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore Dogmatike*

Mbreti i qiejve u shfaq mbi dhé nga njeridashja dhe u shoqërua me njerëzit;[89] se, duke marrë trup nga Virgjëresha e Kulluar, dhe duke lindur prej saj me këtë trup, ky është një Bir me dy natyra, por me një hipostazë. Prandaj, duke e shpallur atë vërtet si Perëndi të përsosur dhe Njeri të përsosur, ne pohojmë Krishtin, Perëndinë tonë, të cilit lutju, o Nënë e Panusëruar, të mëshirohen shpirtrat tanë.*

Pasvargje
Martirike

O martirë të Zotit, shenjtëroni çdo vend dhe shëroni çdo sëmundje; lutemi, dhe tani ndërmjetoni që të çlirohen shpirtrat tanë nga kurthet e armikut.

Nekrosime

Varg: Të lumtur ata që i zgjodhe dhe i more, o Zot.

Qaj e vajtoj kur sjell ndërmend vdekjen, dhe shoh bukurinë tonë të formuar sipas ikonës së Perëndisë,[90] të shtrirë në varr, të shëmtuar, pa rëndësi, pa formë. O çudi! Ç'është ky mister që ndodh me ne? Si iu dorëzuam prishjes dhe si u bashkuam me vdekjen? Me të vërtetë, siç është shkruar, sipas urdhrit të Perëndisë,[9] i cili u fal prehjen atyre që u ndanë prej nesh.*

Varg: Shpirtrat e tyre do të rrinë në të mira.

Vdekja jote, o Zot, u bë shkak pavdekësie, se, po të mos viheshe në varr, nuk do të hapej Parajsa,[34] prandaj, si i dhembshur, prehi të shpërngulurit.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

O Virgjëreshë e kulluar, porta e Fjalës, nëna e Perëndisë tonë, përgjërohu të shpëtohemi.

CITIME

1. Vep. 3.15
2. Matth. 27.45; Mark 15.33; Luk. 23.44
3. Matth. 27.51
4. Luk. 23.39-44
5. Matth. 27.38; Mark 15.27; Luk. 23.33; Joan 19.18
6. II Kor. 8.9
7. II Makk. 12.6; Ps. 7.11; II Tim. 4.8
8. Gjen. 2.9
9. Gjen. 3.16-19
10. Gjen. 3.1-6
11. Joan 10.15,17-18
12. Num. 14.19 etj.
13. Eks. 14.15-15.21 etj.
14. Joan 11.51-52
15. Est. 4.17b
16. Gjen. 3.1-5,13-15; II Kor. 11.3; Apok. 12.9,14-15; 20.2
17. Hebr. 9.12
18. Joan 1.14
19. Joan 1.14,18; 3.16-18; I Joan 4.9
20. Num. 17.16-28; Hebr. 9.4
21. Eks. 17.12
22. Vep. 3.21; Hebr. 1.1
23. Abak. 3.1-2
24. Is. 60.13
25. Rom. 6.5
26. Mal. 4.2(3.20)

27. Lluk. 1.32
28. Joan 1.1
29. Lluk. 24.36; Joan 14.27; 20.19,21,26; Gal. 1.3; Ef. 2.17; II Thes. 3.16
30. Gjen. 3.7
31. Joan 19.34
32. I Joan 1.7
33. Eks. 12.7,23
34. Gjen. 3.24
35. Ps. 67(68).36
36. Jona kap.2
37. Matth. 12.40
38. Matth. 27.33; Mark 15.22; Lluk. 23.33; Joan 19.17
39. Lluk. 10.18
40. II Tim. 2.5
41. Lluk. 2.35
42. Apok. 12.3 etj.
43. Lluk. 1.35
44. Eks. 25.9-20; 38.1; Ligji i Dytë 10.2; Ps. 131(132).8; Hebr. 9.4
45. Ps. 64(65).5
46. Joan 1.3
47. Dan. 3.4-12
48. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 25-26
49. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,27-28
50. Joan 15.1,5
51. Matth. 27.34
52. Matth. 10.8; Mark 3.15
53. Ps. 44(45).13
54. Ef. 1.7; 2.7
55. Gjen. 28.17; Jez. 44.1-3
56. Dan. 3.25
57. Gjen. 48.14-19
58. Eks. 13.21-22 etj.
59. Eks. 25.8 etj.
60. Is. 6.1; Jez. 1.13-26; II Kron. 18.18; IV [II] Mbret. 19.15; Ps. 9.5; 46(47).9; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 31-32
61. Joan 1.4,9; 3.19; 8.12; 9.5; 12.46
62. Eks. 25.30-37; 35.16; 38.13; 40.22; Num. 4.9; 8.2; Hebr. 9.2
63. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 61
64. I Kor. 15.22; I Tim. 6.13
65. Gjen. kap. 3
66. Matth. 27.48; Mark 15.36
67. Vep. 20.28
68. Fja. Urt. 5.22
69. Gjen. 2.9,17
70. Matth. 3.2 etj.
71. II Mbret.[Sam.] 6.2; 22.11; IV [II] Mbret. 19.15; I Kron. 13.6; Ps. 79(80).2; 98(99).1; Is. 37.16; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 31
72. Is. 6.2-3
73. Matth. 14.2; Mark 6.14; Gal. 3.5
74. Kol. 2.15
75. Is. 7.14
76. Is. 53.7; Jer. 11.19; Joan 1.29,36; Vep. 8.32; I Petr. 1.19
77. Ps. 50(51).3; 68(69).17
78. Fil. 1.29
79. II Mbret. [Sam.] 22.10; Ps. 17(18).10; 143(144).5
80. Fil. 2.7
81. Ps. 50(51).3; 68(69).17
82. Matth. 21.19; Mark 11.13
83. Lluk. 13.7-9
84. Matth. 18.8; 25.41; Juda 7
85. Matth. 3.12; Mark 9.43-45; Lluk. 3.17
86. Ps. 50(51).13
87. Ps. 6.2
88. Matth. 25.31-32
89. Baruh 3.38
90. Gjen. 1,26-27; 5.1; 9.6; Urt. Sol. 2.23; Sirak 17.3

TË SHTUNËN NË MËNGJESORE

Pas Stihologjisë së parë,
Ndenjësore Martirike
Ting. Tërth. IV

U treguat ndriçues mendorë, o martirë të shenjtë, sepse e asgjësuat mjegullën e mashtrimit përmes besimit, i hijeshuat llambat tuaja shpirtërore dhe me lavdi hytë bashkë me Dhëndrin në nusëroren[1] qiellore; dhe tani përgjërohuni që të shpëtohen shpirtrat tanë - lutemi.

To prostahthén mistikós

Si ndalën vrulle të zjarrta me përmbajtjen,* lëvizje vesesh,* shën martirët e Jisuit* morën hir të dëbojnë* larg nga të sëmurët* sëmundjet, siç bënin dhe kur jetonin pra,* por edhe pas vdekjes - oh, sa çudi vërtet,* paradoks! - po burojnë eshtrat krejt të zhveshura plot shërime. Lavd të vetmit Zot,* Perëndis' tonë përgjithnjë.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Ti që linde për ne prej Virgjëreshës dhe durove kryqëzim, o i Mirë, që plaçkite vdekjen me vdekje dhe rrëfeve Ngjalljen si Perëndi, mos i shpërfill ata që gatove me dorën tënde;[2] trego njeridashjen tënde, o Mëshirëplotë; prit Hyjlindësen që

të lindi të ndërmjetojë për ne; dhe shpëto, o Shpëtimtari ynë, një popull të dëshpëruar.*

Pas të Paqortueshmit (Ps. 118),
Ndenjësore të tjera
To prostathén mistikós

Profetë me hierarkë dhe martirë* të Krishtit, ju që* me bes', ligjshëm[3] e përmbushët* plot luftimin e mirë,*[4] ndaj i morët rrethet* që s'vyshken[5] prej Zotit lart, lypni pa pushim* për ne: Mirësin' e tij pra* të na dhuroj',* ndjesë fajesh, si Perëndi që shpejt dhe lehtë pajtohet, o shenjtorë zëmëdhenj,* o ndërmjetës autentik'.

Të tjera Nekrosime

Sa u shpërngulën me bes' nga provizoret,* renditi bashkë* me të drejtët lart, në tendat*[6] e të zgjedhurve që ke,* prehi në nj'vend ku jan'* festuesit, në Parajsë në një shijim*[7] pa sosje, si, njeridashës* me dhembshuri,* si t'ua falësh fajet me dashje a pa dashje, porsi i mirë me plot dhembshuri* të pasosur, të skajshme, Zot.

O i vetmi Krijues, që i rregullon të gjitha me thellësi urtësie[8] dhe njeridashje, dhe ua shpërndan të gjithëve atë që është në dobi të tyre, prehi, o Zot, shpirtrat e shërbëtorëve të tu, sepse shpresën e besuan te ti, Bërësi, Gatuesi dhe Perëndia ynë.[9]

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësore*

Ty të kemi dhe mur, dhe liman, dhe ndërmjetëse se të pret mirë Perëndia që linde, o Hyjlindëse e panusëruar, shpëtimi i besimtarëve.

Kanun I Gjithë Shenjtorëve që ka Akrostihidhë (tok me Nekrosimet): "Fundi i hyjshëm i Oktoikut të ri, lodhjet e Josifit". Ting. Tërth. IV

Ode I
Irmosi: Àsomen to Kirio

»Le t'ia këndojmë Zotit* himnin triumfues, se fitoi lavd* kur popullin e vet pra* »e kaloi në Detin e Kuq në këmb'.[10]

U shfaqët hijeshues,* athloforë trima shum' të Zotit Krisht,* në rrethin e shën Kishës* nur si margaritarë të çmuar mjaft.

Të urtët hierarkë* feksën me shkëlqim të hyjshëm dogmash drejt* dhe me virtyte, dhe pra* zemrat e besëmirëve i ndriçojn'.

Fjalë që admirohesh* në profetë dhe në oshënarë, Zot,*[11] të lypim, ti shpëtona* përmes lutjes së tyre, o Shpëtimtar.

Nekrosim

Kur të vish t'i gjykosh drejt,*[12] Fjalë krejt e drejtë, të zhvendosurit* te ti lart, deklaroji* pa dënime dhe të shfajësuar, Krisht.

Hyjlindësor

Kori i grave njohu* se e linde Zotin, Virgjëreshë ti;* në të, pas teje shkoi*[13] si garoi dhe mori kurorë lart.

Kanun I të Fjeturve që ka Akrostihidhë (tok me Hyjlindësoret): "U thur një melodi të tetë besimtarëve që vdesin". Poezi e Theofanit. Igrán dhiodhefsas

Me vdekje tmerr, vdekjen e Zotit Krisht* drejt e imituan,[14] me pësime pësimin shenjt,*[15] ndaj arritën jetën mjaft të lumtur,* të perëndishme, martirët e tërë lart.

Mëkatet rinore, Krisht, mos i shih*[16] dhe shpërfill çdo faj që bën' shërbyesit e tu, Zot,* që, më parë, fjetën dhe radhiti,* o Shpëtimtar, me të gjithë të zgjedhurit.

Ti jepu shërbyesve të tu, Zot,* që i more, lavdin, gazin që kan' arritur lart* sa

e kishin sjelljen mjaft të lumtur,* fortmëshirues, Krisht, jepua pasurisht.

Hyjlindësor

Ti Krishtin Zot, Fjalën e Atit, Vajz'* pa aspak qortim, e zure, ndaj u bashkua ky* dhe me trup, nga ti, në hipostazë,* dhe me hyjnoren forc' Hadhin e zhduku krejt.

Ode III

Irmosi: O stereosas Loge

»O Fjalë që i përforcove me fjalë qiejt,[17] »na përforco mendjen dhe zemrën[18] që »të të lavdërojmë ty, Shpëtimtarin e shpir»trave tanë.

Atletët, me vendosmëri tepër të fortë, i zmbrapsën flijimet e neveritshme dhe u bënë fli tepër e pastër[19] për Fjalën që u ther.

Përderisa i rinovonit me fjalë shenjtëruese ata që u vjetërsuan për shkak të lloj-lloj pasioneve, u treguat Nxënës të hyjshëm të atij që rigatoi botën.

Hiri i Shpirtit të Tërëshenjtë që iu dha më parë dukshëm profetëve, tani në fund i mbushi asketët me karizma hyjnore.

Nekrosim

O Perëndi, radhiti bashkë me koret e shenjtorëve ata që u zhvendosën me besim prej jetës dhe bëji qytetarë të Parajsës me përdëllimin tënd të parrëfyeshëm.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë e pacenuar, Jisui dhe Zoti që nuk mbahet dot gjëkund, banoi pa u shtrënguar në barkun tënd të shenjtëruar.

I të Fjeturve: Uranias apsidhos

Të pastruar nga rënia e lasht' e stëretërve*[20] me rilindjen, me pagëzimin, dhe të spërkatur drejt* me gjakun tuaj si çurg,* me Krishtin tok mbretëroni,*[21] athloforë famëmëdhenj tërë lumturi.

Shpëtimtar, që u vure në varr me dashje[22] dhe pra* i rithirre sa po bananin përbrenda varreve,* ti bëj që, me mirësi,* sa i ke marrë prej nesh, Zot,* të fushojn' në tendat e të drejtëve[6] të tu.

Shpëtimtar Zot, i nxitur prej dhembshurisë së shenjt'* dhe prej simpatisë hyjnore që në natyr' e ke,* që dhe besohet kështu,* pasi t'u japësh ndjes' fajesh* shërbëtorëve të tu, prehi, i miri Krisht.

Hyjlindësor

Njeridashësi, Zoti i vetëm, mori nga ti* trup, nga mitra jote i Qenshmi krejt na u bë njeri;* prej portash Hadhi shpëton* çdo vdekatar, o e vetmja* e himnuar fort, o Hyjnënë pa cen aspak.

Ode IV

Irmosi: Isakíkoa Kírie tis ikonomias su

»Kam dëgjuar misterin qart'* të Ekono»mis' sate dhe kuptova krejt* veprat që »ke bërë[23] dhe prandaj* e lëvdova un' »hyjninë tënde, Zot.

O atletë të hyjlumtur, kur u futët në stadiumin e dëshmimit me shpirt të nxehtë,[24] e bëtë shkrumb mashtrimin lëndor.

O Zot, i lëvdove shkëlqyeshëm oshënarët dhe hierarkët e tu; me lutjet e tyre të hyjshme, bëmë pjesëtar në lavdinë tënde.[25]

Pasi i ndriçoi plotësisht profetët, fryrja e Shpirtit Hyjnor u dhuroi grave fuqi që të shfarosnin tërbimet e armikut.

Nekrosim

O i Përmbimirë, zbutu dhe denjësoji shërbëtorët e tu që i zhvendose, të kërcejnë tok me të gjithë shenjtorët e tu në tendat e shenjtorëve.

Hyjlindësor

Pa ligjet e natyrës, ke lindur dhënësin e ligjit hyjnor, që rigatoi natyrën e rënë të njerëzve, o e Tërëpaqortueshme.

I të Fjeturve: Si mu iskis Kirie

Që ta shihnin lavdinë tënde, o Zot, dhe ta arrinin me gaz në qiej shkëlqimin tënd dritëdhënës, martirët e hyjnueshëm e duronin, kur garonin, çdo dhimbje të torturave duke të psalur, Krisht: Lavdi fuqisë sate, o njeridashës.

Ka shumë banesa pranë teje,[26] o Shpëtimtar, dhe i jepet gjithsecilit sipas vlerës së virtytit; ndaj bëj, o i Dhembshur, t'i mbushin këto të zhvendosurit me besim që të thërrasin: Lavdi fuqisë sate, o njeridashës.

O i pavdekshëm, u shfaqe si njeri i barabartë me ne dhe durove një vdekje të barabartë me tonën, dhe i tregove udhët e jetës;[27] denjësoji për të, si Zot njeridashës, ata që u shpërngulën, duke iu dhënë faljen e mëkateve dhe duke iu dhuruar pjesëmarrjen në dritë.

Hyjlindësor

Ti je krenari e besnikëve, o e panusëruar, je mbrojtje edhe strehë e të krishterëve, mur dhe liman, sepse çon lutje te Biri yt, o e tërëpaqortueshme, dhe i shpëton nga rreziqet ata që me besë dhe dëshirë të njohin si Perëndilindëse të kulluar.

Ode V

Irmosi: Fótison imás

»Ndritna ti, o Zot,* përmes urdhrave të »tu[28] pra ne,* si dhe me krahun tënd fuqi»plot', të lart',*[29] o njeridashës, na jep pa»qen tënde përgjithnjë.[30]

Meqë i duronin plagët e trupit, martirët e hyjshëm i shërojnë përherë plagët tona dhe i plagosin demonët.

O hierarkë të shenjtë të Perëndisë, përgjërojuni Krishtit me të gjithë oshënarët, që t'na dhurojë faljen e mëkateve.

Përderisa e dërrmuan trupin me tortura dhe asketizëm, gratë oshënare dhe martire u denjësuan për të mirat që shpresonin.

Nekrosim

O i Pavdekshëm, meqenëse e mposhte vdekjen me vdekjen tënde, si njeridashës prehi shërbëtorët e tu besnikë që vdiqën me shpresën e jetës.[31]

Hyjlindësor

O e Dëlirë, kur e linde me trup Jisuin, të vetmin Zot që i drejtësoi të gjithë,[32] e pushove dënimin e paraetërve.[33]

I të Fjeturve: Ina ti me aposo

O i vetmi Njeridashës, dhembshuroji dhe denjësoji të zhvendosurit drejt jetës pa pasione, për lavdinë tënde të pashprehshme dhe për lumturinë tënde përmbi fjalë në tendat e shenjtorëve, ku ka kumbim ngazëllues të festuesve.[34]

Fushoji shërbëtorët e tu, o Shpëtimtar, atje ku janë rendet e engjëjve, atje ku ngazëllohen bashkësitë e të drejtëve, në gjirin e Abrahamit,[35] dhe bëj mirësisht, o i dhembshur, që të qëndrojnë me guxim pranë fronit tënd të frikshëm dhe hyjnor.

Na u shfaqe si zbutje, drejtësim dhe çlirim;[36] edhe me traumën tënde i shërove sëmundjet tona;[37] prandaj, o i Dhembshur, si i mirë radhiti të zhvendosurit në shijimin e Parajsës.[7]

Hyjlindësor

O Mëshirues, i more me simpati përmasat e njerëzisë, ti që dallohesh në lartësitë

e skajshme të lavdisë hyjnore, pasi more trup të gjallëruar dhe të arsyeshëm prej një mitre virgjërore, përmes të cilit e shkatërrove vdekjen.

Ode VI

Irmosi: Ilásthití mi Sotír

»Jan' shum' mëkatet që kam,* ndaj le »të të vijë keq, o Zot, për mua; lutem: Më »nxirr* nga fundi i vrereve, sepse thirra »fort te ti*[38] dhe dëgjomë mua,* Perë»ndia i shpëtimit tim.[39]

Me qelbet tuaja të nderuara i shëroni sëmundjet e shpirtrave dhe i hiqni gjithmonë kalbjet e trupave, duke e plagosur rëndë hordhinë e madhe të demonëve djallëzorë, o martirë të shenjtë.

Pasi garoi fuqishëm, i trashëgoi shijimet qiellore kori i oshënarëve, kolektivi i hierarkëve dhe grupi i hyjshëm i grave të shenjta.

Kur e vratë mishin,[40] o asketë, e arritët jetën; ndërsa, kur e kullotët mirë grigjën e Zotit,[41] o hierarkë të tërurtë, u denjësuat për lavdin e pavdekshëm pas mbarimit.

Nekrosim

O Fjalë, përderisa je jeta e të gjallëve dhe prehja e të vdekurve, shërbyesit e tu që u shpërngulën prej nesh me shenjën tënde hyjnore, fushoji në gjirin e shërbëtorit tënd Abraham.[35]

Hyjlindësor

O e Dëlirë, llamburitja e Atit[42] fushoi në ty dhe me shkëlqimet e palëndëta të Hyjnisë së tij e shpërbëri errësirën e politeizmit dhe e ndriçoi jashtë mase botën.

I të Fjeturve: I njëjti

Martirët e tu të shenjtë, o Shpëtimtar, duruan shumë tortura sepse u plagosën në shpirt prej mallit tënd dhe dëshiruan lavdinë tënde të përjetshme me pjesëmarrjen tënde të ëmbël.

O Shpëtimtar, e çave barkun e vdekjes dashakeqëse dhe i ngjalle gjithë të prangosurit në të, dhe u dhe jetë; o mirëbërës, denjësoji për të të shpërngulurit.

O i mirë, çliroji shërbëtorët e tu nga lotët dhe psherëtimat e Hadhit, meqë, si i vetmi i dhembshur, hoqe çdo lot nga fytyrat[43] e atyre që të theologojnë besërisht.

Hyjlindësor

Krijuesi nga natyra krijohet në mitrën tënde; i ploti, meqë është Perëndi, zbrazet,[44] o e Tërëpaqortueshme; i vetmi i pavdekshëm vdes me vdekje për shpëtimin e të gjithëve.

Ode VII

Irmosi: Pedhes theosevís en Vaviloni

»Djemtë shpresëtarë në Babiloni nuk i »faleshin ikonës së artë,[45] por, duke u fre»skuar mes kaminës së zjarrit, e këndo»nin oden dhe thoshin:[46] "I bekuar je, o »Perëndi i etërve tanë.[47]

O martirë të tërëfamshëm, pasi e shkatërruat gardhin e keqbesimit me prangat tuaja të hyjshme, shpartallojini barrët e mëkateve tona të rënda dhe shpëtonani ne që jemi duke psalur: I bekuar je, o Perëndi i etërve tanë.[47]

Me shiun e gjakrave të hyjnueshme e shuat plotësisht zjarrin e herezive dhe me flakë i bëtë shkrumb barërat e egra të mashtrimit të pabesisë, dhe i shndritët fort shpirtrat e besimtarëve, o hierarkë të urtë.

Meqenëse e vdiqën me vetëpërmbajtje mishin,[40] asketët jetojnë pas vdekjes. Pasi garoi, kori i profetëve dhe i të drejtë-

ve dhe katalogu i grave u lavdërua. Me ndërmjetimet e tyre, o Krisht, na çliro nga rreziqet.

Nekrosim

O Krisht, prehi shpirtrat e gjithë atyre që fjetën me shpresën e jetës,[31] duke mos i vënë re shkeljet e tyre gjatë jetës nga dashuria jote e madhe, o i vetmi i dhembshur, Perëndi i etërve tanë.

Hyjlindësor

Si e tëra e pastër, e pranove në mitër Fjalën që po trupëzohej; atij përgjëroju të më pastrojë nga shkeljet e shpirtit dhe të trupit mua që vrapoj drejt teje me besim të pastër, o e Tërëdëlirë.

I të Fjeturve: Pedhes Evreon

Tërë malli i martirëve u lartësua drejt të vetmit Zot duke u bashkuar me të përmes dashurisë dhe duke kënduar: I bekuar je, o Zot, Perëndi në jetë.[47]

O i Dhembshur, ndajua hijeshinë e mbretërisë hyjnore të zhvendosurve me besim dhe dhuroju stolinë e paprishjes atyre që po thërrasin: I bekuar je, o Zot, Perëndi në jetë.[47]

O i Dhembshur, mbushi me hare dhe gëzim shërbyesit e tu që i shpërngule pasi t'i denjësosh të të thërrasin dhe të këndojnë: I bekuar je, o Zot, Perëndi në jetë.[47]

Hyjlindësor

Duke e zhdukur mallkimin e Evës,[33] banove te Virgjëresha e tërëpaqortueshme dhe gufon burim bekimi për ata që thërrasin: Është i bekuar fryti i barkut tënd, o e tërëdëlirë.[48]

Ode VIII

Irmosi: I theorímones Pedhes

»Përbrenda furrës hyjfolësit Djem e »shkelnin* bashkë me zjarrin dhe flakën, »dhe psalnin[46] hirshëm me butësi:* Ta be- »koni, ju, veprat e Zotit ton', Perëndin'.[49]

Gjatë ndeshjeve tuaja vithisët tempuj idhujtarë, o athloforë të Zotit, miq të engjëjve, dhe veten tuaj e ndërtuat si tempuj hyjnorë të Trinisë.

O Krisht, priftërinjtë e tu të veshur me drejtësi[50] tani ngazëllohen me oshënarët që nga jeta, duke e parë më fuqishëm bukurinë tënde hyjnore.

Me ndërmjetimet e profetëve të tu tepër të hyjshëm, të grave të kënduara dhe të të drejtëve që nga jeta, dhuroji botës sate mëshirat e tua, o Fjalë.

Nekrosim

O gjykatës i drejtë,[51] kur t'i gjykosh ata që i more prej nesh, ruaji pa dënim pasi të mos i vësh re mëkatet e tyre të rënda, o Zot.

Hyjlindësor

O Virgjëreshë, që linde Diellin e drejtësisë,[52] shfaqu dhe dëboji me dritën tënde retë tejet të errëta të shpirtit tim.

I të Fjeturve: Musikón organon simfonunton

Meqenëse kaluan triumfe tokësore, martirët e vërtetë morën kurora qiellore duke thirrur pa pushim: Himnojeni Zotin dhe përmbilartësojeni në gjithë jetët.[49]

Kur zbrite në gropën më të poshtme, i ngjalle me pëllëmbën jetësunduese ata që banonin në varre;[53] dhe u dhe prehje shërbëtorëve të tu të parafjetur besërisht, o i Dhembshur.

Ti, si burim i jetës së përhershme, si përrua i shijimit,[54] shërbyesit e tu që u zhvendosën me besë drejt teje, denjësoji të të

himnojnë dhe të të lavdërojnë në gjithë jetët.

Hyjlindësor

O Mari e virgjër Hyjlindëse, që linde trupërisht Perëndinë Shpëtimtar për hir të njerëzve, shpëtoji ata që e himnojnë besërisht Birin tënd dhe e përmbilartësojnë në gjithë jetët.

Ode IX

Irmosi: Se tin apirógamon

»Ty të madhërojmë me lëvdata pa pu»shim, e virgjër,* më e lartë se Fuqitë pa »cen, që kishe pa burrë në bark* përmes »fjalës[55] Fjalën Perëndi të vërtetë krejt* »përmbi mendje; ty të ka mëmë Perëndia »Zot.

Shën martirët rrinin para gjykatoresh të padrejta* dhe, me hir të Krishtit, tërë padrejtësit' i qortonin me zell* dhe i kritikonin sa i kishin prangosur keq,* ndaj dhe merrnin kurora drejtësie[56] plot me lavd.

Jeni shfaqur si timonë kur me besë e drejtonit* në liman, në porositë e Perëndisë anijen komplet,* Kishën, o të lumtur hierarkë, barinj krejt ju,* ndaj ne si kapitenë ju nderojmë me respekt.

Kori i profetëve dhe oshënarëve të lypin* tok me grupin e të drejtëve që garuan shkëlqyeshëm fort* dhe në asketizëm u dalluan, të luten ty,* njeridashës, Zot: Na dhuro mëshirat e tua.

Nekrosim

Përdëllyes, siç të përgjërohen shenjtët e tu mbarë,* denjësoji sa nga jeta e kotë ikën me besë, të ken'* pjes' në nderin, lavdin,[57] për të cilat u bën' të denj',* o Krisht, tërë shenjtorët në përjetësi.

Hyjlindësor

Në pëqi e mbajte mbushjen e së mirës, ndaj përmbushi* lutjet e shërbyesve të tu, o e fortpaqortueshmja Zonj,'* dhe drejtoji udhët tona drejt Perëndisë Zot,* na forco të jetojmë shenjtërisht dhe me virtyt.

I të Fjeturve: Efrikse pasa akoi

Forc' të pamposhtur me triumf* kishit, o martir' të Zotit Krisht, ndaj me zell* i turpëruat fort* dekretet tiranike pa fe, kështu,* të admirueshëm, u denjësuat për mbretëri* në qiell[58] qartësisht,* të ndriçuar nga shkëlqimet e Shën Trinis'.

Hadhi i hidhur u shfaros,* se e mposhte, njeridashës, i ngrite pra,* Zot, sa atje flinin* prej jete; ndaj ata që të erdhën ty,* porsi i mirë dhe i dhembshur, tash denjësoji lart* për dritën tënde, Krisht,* për shkëlqimin tënd që kurrë nuk perëndon.

Je ëmbëlsi i tëri, Zot,* je i tëri mall, dëshirë pa ngopje, Krisht,* o Shpëtimtar, vërtet* i tëri bukuri e pabërë je;* ndaj sa te ti zhvendosen, denjësoji për bukurin'* hyjnore që ke ti,* bëj t'shijojnë hijeshin' tënde, tërë gaz.

Hyjlindësor

Nënë e Perëndisë Zot,* ti ke lindur Shpëtimtarin tim, Krishtin tim,* si Perëndinjeri* me dy natyra por me një hipostaz',* të vetëmlindurin nga Ati[59] para Krijesës krejt;* i parëlinduri*[60] nga ti qe; në dy natyra e madhërojm'.

Lavdërime Martirike

O shenjtorë, luftuat shumë duke duruar burrërisht torturat e të paudhëve dhe duke e pohuar Krishtin para mbretërve;[60a] dhe prapë, si u shpërngulët nga jeta, bëni çudi në botë dhe shëroni të sëmurë[60b] prej pësimeve të tyre; ndërmjetoni që të shpëtojnë shpirtrat tanë.

O martirë të pamposhtur të Zotit, që mundët mashtrimin nëpërmjet fuqisë së Kryqit me shpresë që të ngjalleni në jetën e amshuar,[31] nuk u frikësuat nga kërcënimet e tiranëve, dëfrenit kur po plagoseshit nga torturat; vetëm me prekjen e pluhurit shëroni shpirtin dhe trupin, si të gjallë, përkrahës të nxehtë të besimtarëve.

Kur e veshët mirë parzmoren e besimit[61] dhe e fortifikuat veten tuaj me shenjën e kryqit, u dalluat si ushtarë të fortë,[62] i kundërshtuat tiranët burrërisht dhe e zhdukët mashtrimin e djallit; meqë u bëtë fitimtarë, u denjësuat për kurora; ndërmjetoni përgjithmonë për ne, që të shpëtojnë shpirtrat tanë.

Nekrosim

Ndëshkim pa fund ka për ata që jetojnë me shthurje: kërcëllim dhëmbësh, qarje[63] pa ngushëllim, Gjehenë zjarri,[64] errësirë më të jashtme,[65] krimba[66] të pafjetur, lot pa efekt dhe Gjykatës pa dhembshuri. Ndaj le të thërrasim para fundit duke thënë: O Zoti Krisht, bashkë me të zgjedhurit e tu, prehi ata që i zgjodhe.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Unë, o Perëndilindëse e shenjtë virgjëreshë, vrapoj drejt strehës sate; e di se do ta arrij shpëtimin, sepse ke mundësi të më ndihmosh, o e dëlirë.

Pasvargjet Nekrosime të Lavdërimeve.
Poezi e Theofanit.
O tu paradhoksu thávmatos

Më firmose, si një mbret, çlirim, kur i ngjyrose, o Zot,* gishtërinjtë e tu komplet* me një ngjyrë gjaku pra,* si me bojë të kuqe flak';* radhiti tok me të parëlindurit* dhe denjësoji - të përgjërohem tash -* që të arrijnë lart* gazin e të drejtëve sa ikën larg,* u shpërngulën me besim te ti, i dhembshur fort.

Varg: Të lumur ata që i zgjodhe dhe i more, o Zot.

Si njeri ke qenë kryeprift, si qengj[67] u there, dhe fli* e ofrove tek Ati yt* vdekatarin që ke bler'* ti prej prishjes; ndaj t'i rreshtosh,* si njeridashës, krejt të shpërngulurit* në nj'vend të gjallësh,*[68] ku derdhen dhe përrenj* tërë shijim[54] dhe gaz,* dhe gufojn' burime jete në amshim,* jetëdhënës, Krishti im, i miri Shpëtimtar.

Varg: Shpirtrat e tyre do të rrinë në të mira.

Vë kufi te jeta dhe parashikon të ardhmet gjithnjë* me urtinë e thellë mjaft*[8] që s'rrëfehet dot, zhvendos* shërbëtorët e tu, ndaj dhe* sa bri i more, në ujë prehje-je*[69] radhiti dhe në shkëlqim shenjtorësh,[70] Zot,* ku zë gëzimi ka*[34] dhe himnim plot me lavdi, o Çlirimtar,* lart në jetën tjetër, Krisht, i miri Shpëtimtar.

Varg: Dhe kujtimi i tyre do të jetë brez pas brezi.

Edhe pse je e padukshmja Fjalë, e njëqenshmja, o Krisht,* tok me Atin, dhe je në fron* tok me Shpirtin, ti je bër'* krejt për mua njeri me trup;*[71] si mëshir'plot, njeridashës, ndriti nur* sa u larguan nga jeta, shndriti fort,* Zoti i jetës mbar',* dhe me bukuri stolisi hijesisht,*[72] zbukuroji, Çlirimtar, i miri Shpëtimtar.

Lavdi *dhe* Tani *Hyjlindësor*

Meqë zure, o Hyjlindëse, Fjalën e Atit Zot pra,* pa pushim përgjërohu, lyp* me guximin tënd nënor,* shërbëtorët e tu, o Vajz',* le t'i renditë me korin që nuk vdes,* njësh me dëfryesit që të mburrin ty,* ku shndritjet pa mbarim* ekzistojn'

me tingëllim të ëmbël fort* të atij që po kremton,[34] bri Birit pa fillim.

NË LITURGJI Lumërimet:
Mnísthiti imón Hristé

Shpëtimtar i botës, Krisht, siç e kujtove* mbi një dru Kusarin,[73] na kujto, i vetmi* i dhembshur, për mbretërinë tënde në qiell,[58] na denjëso të gjithë bri teje.

Kur, me plot fuqi, sprovoheshit në çdo dhembk',* me të shenjtat plagët tuaja i rrihnit,* plagosnit, o athloforë, gjith' kolonitë demoniake, me hyjnorin Hir.

Kori profetik, të hyjshmit hierarkë* dhe çdo oshënar i Krishtit, tërë shenjtët* trashëgiminë në qiell lart e fituan, ndaj denjësisht t'i lumërojmë ne.

Nekrosim

Gjithë të zhvendosurit me bes' prej jetës,* Perëndi, radhiti ti në vend të drejtësh* dhe shfaqi trashëgimtarë pra në Parajsë, ndërsa të përhimnojnë ty si Zot.

Lavdi *Triadik*

Atë, Bir, Shpirt, Një natyrë, Perëndi je,* ti me fjalë bëre çdo gjë;[74] ty të falen* shën engjëjt, njerëzit tok, ndërsa të lëvdojnë ty pa pushim, Triadhë, Zoti yn'.

Tani *Hyjlindësor*

Si e linde mbushjen e së mirës mbarë,* na përmbush kërkesat, lutjet dhe kërkoje,* e Virgjër, ndjesën për fajet tona, ndriçimin edhe të madhin përdëllim,[75] Zonjë.

CITIME

1. Matth. 25.10
2. Gjen. 2.7-8,15 etj.
3. II Tim. 2.5
4. II Tim.4.7
5. I Petr. 5.4
6. Ps. 117(118).15
7. Gjen. 2.15
8. Rom. 11.33
9. Ps. 61(62).8; 72(73).28; 77(78).7
10. Eks. 14.29-15.1,20 etj.
11. Ps. 67(68).36
12. Jud. 14-15
13. Ps. 44(45).15
14. Rom. 6.5
15. Fil. 3.10
16. Ps. 24(25).7
17. Gjen. 1.6-8; Ps.148.4-6
18. I Mbret.[Sam.]2.1
19. Mal .1.11
20. Gjen. 3.1-6
21. II Tim. 2.11-12
22. Joan 10.15,17-18
23. Abak. 3.1-2
24. Rom. 12.11
25. I Petr. 5.1
26. Joan. 14.2
27. Ps. 15(16).11
28. Is. 26.9
29. Eks. 6.1 etj.
30. Joan 14.27
31. Tit. 1.2; 3.7
32. Rom. 5.9; Tit. 3.7
33. Gjen. 3.16-19
34. Ps. 41(42).5
35. Lluk. 16.23
36. I Kor. 1.30
37. Is. 53.5
38. Jona 2.2
39. I Kron.16.35; Ps.17(18).47; 50(51).14; 87(88).2
40. Gal. 5.24; Kol. 3.5
41. Vep. 20.28; I Petr. 5.2
42. Urt. Sol. 7.26; Hebr. 1.3
43. Is. 25.8
44. Fil. 2.7
45. Dan. 3.18
46. III Makk.6.6; Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 26-27
47. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 2,28
48. Lluk. 1.42
49. Dan. kap. 3 Lutja e Azarias 34
50. Ps. 131(142).9
51. II Makk. 12.6; Ps.7.12; II Tim. 4.8
52. Mal. 4.2(3.20)
53. Ps. 87(88).7
54. Ps. 35(36).9
55. Lluk. 1.28
56. II Tim. 4.8
57. II Tim.2.10; I Petr. 5.10
58. Matth. 3.2 etj.
59. Joan 1.14,18; 3.16-18; I Joan 4.9
60. Kol. 1.15
60a. Matth. 10.18; Lluk. 21.12; Vep. 9.15
60b. Lluk. 9.2
61. I Thes. 5.8
62. II Tim. 2.3

63. Matth. 8.12; 13.42,50; 22.13; 24.51; 25.30
64. Matth. 5.22; 18.9; Mark 9.43,45-47
65. Matth. 8.12; 22.13; 25.30; II Petr. 2.17;Jud. 13
66. Mark 9.44-48
67. Is. 53.7; Jer. 11.19; Joan 1.29,36; Vep.8.32; I Petr.1.19; Apok. 5.6,12; 13.8
68. Ps. 114(115).9
69. Ps. 22(23).2
70. Ps. 109(110).3
71. I Tim. 3.16
72. Ps. 49(50).2
73. Lluk. 23.39-44
74. Ps. 148.5
75. Num. 14.19 etj.

O i katërt, je vula e tërthortëve
Meqë ke në vete çdo melodi të mirë.
Ti i zgjeron brohoritjet e këngëve
Përderisa je kurora dhe mbarimi i tingujve.
Pasi je maja në tingëllime dhe ndalesë zërash,
Të quaj dyfish majë zëri përfundimisht.

"FUND DHE LAVDI PERËNDISË!"

FALËNDERIME

Me mëshirën e Perëndisë, pas një përpjekjeje 17-vjeçare me plot vështirësi, dhe siç e kishim vendosur, kemi arritur në fund të ciklit të përkthimeve të himnografisë kishtare. Duhej të pasurohej, meqenëse ishte e varfër dhe me gabime theologjike.

Edhe pse në fillim të çdo volumi theksohet se është një punë kolektive, me bashkëpunëtorë të zellshëm vullnetarë, jam i detyruar t'i përmend tani në fund emrat e tyre, sepse merita u takon të gjithëve. Pa ata, nuk mund të botohej as edhe një faqe e jo mbi 3000 (me saktësi 3243)! Puna ishte e komplikuar në katër faza: 1) Shkrimi në kompjuter i teksteve të përkthyera në shqip (të shkruara me dorë në letër); 2) 3-4 herë redaktime; 3) Verifikimi i citimeve dhe 4) Faqosja.

U jam mirënjohës atyre anëtarëve të Rinisë së atëhershme Orthodhokse për sakrificën që bënë, edhe pse disa ishin të angazhuar me studime. U jam mirënjohës unë - guxoj të them - edhe Kisha!

Po i përmend emrat e tyre, edhe pse ata nuk donin nga përulësia, me qëllim që përdoruesi i librave liturgjikë t'i kujtojë në lutje, se kontribuuan në këtë vepër të shenjtë, për nderim të shenjtorëve dhe për lavdi të Perëndisë Triadik. Zoti i bekoftë dhe i regjistroftë emrat e tyre "në librin e jetës"!

Kërkoj ndjesë nëse kam harruar ndokënd që ka kontribuuar në këtë punë!

Emrat sipas rendit alfabetik:

Atë Anastas Bendo
Athina Zharkalli
Donika Shuraja
Elisabeta Shqau
Emanuel Xoxe
Isidor Koti
Joan Meni
Kristi Çollaku
Llazar Marolli
Maria-Petra Naska
Marina Baba
Mateo Tauzi
Parashqevi Gega
Murgeshë Pavli Nake
† Prof. Asc. Dr. Vasil Tushi

Dhe veçanërisht:

Eleni Pani
Maria Taçi
Rozeta Baba
Theodhora Marolli

I shpreh falënderimet e mia të përzemërta Akademikut të nderuar, z. Sh. Sinani, për vlerësimin e madh që i ka bërë punës sonë në recensionin e tij të gjerë (Shih gazeta "ExLibris" - 1 shkurt 2025, "Dy recensione të hershme dhe pak fjalë kujtimi prej njohjes vetjake").